SCRIPTORVM CLASSICORVM BIBLIOTHECA OXONIENSIS

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

EVRIPIDIS

FABVLAE

RECOGNOVIT
BREVIQVE ADNOTATIONE CRITICA INSTRVXIT

GILBERTVS MURRAY

COLLEGII NOVI SOCIVS, EMERITVS PROFESSOR LINGVAE
GRAECAE IN VNIVERSITATE GLASGVENSI

TOMVS I

INSVNT

CYCLOPS, ALCESTIS, MEDEA, HERACLIDAE
HIPPOLYTVS, ANDROMACHA, HECVBA

OXONII

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

Oxford University Press, Ely House, London W. I

GLASGOW NEW YORK TORONTO MELBOURNE WELLINGTON
CAPE TOWN IBADAN NAIROBI DAR ES SALAAM LUSAKA ADDIS ABABA
DELHI BOMBAY CALCUTTA MADRAS KARACHI LAHORE DACCA
KUALA LUMPUR SINGAPORE HONG KONG TOKYO

ISBN 0 19 814522 5

First published 1902
Reprinted 1906, 1910, 1917, 1927, 1934, 1940, 1947
1951, 1955, 1958, 1963, 1966, 1974

PA
3405
.S8
E8
t.1

BOSTON COLLEGE LIBRARY
CHESTNUT HILL, MASS.

Printed in Great Britain
at the University Press, Oxford
by Vivian Ridler
Printer to the University

JUL -7 1977

PRAEFATIO

LAVRENTIANO Sophoclis atque Aeschyli libro nullus exstat Euripideorum par aut propinquus, sed quod in illis ex uno egregio codice plerumque fit, id colligitur in Euripide ex consensu plurium bonorum. Inter quos eminere et aetate et fide constat Marcianum 471. Proximum illi locum Kirchhoffius Vaticano tribuit, nos Wilamowitzium secuti Parisino A; nec credimus Kirchhoffium, si pleniorem librorum notitiam habuisset, si constantiorem Parisini cum Marciano concordiam, si Vaticani innumeros reputasset per incuriam natos errores, non nullos etiam per audaciam correctorum, in sua sententia fuisse mansurum. Sed ubi Marcianus exstat, utriusque A et V fatendum est ita tantum valere auctoritatem ut M A vel M V longe gravius sit testimonium quam M solius; A aut V solum rarissime veram lectionem contra M V vel M A suppeditare.

Similis Parisino A sed impar est alter Parisinus B; qui quidem liber proprium quendam locum ideo sibi vindicat, quod et scholia habet uberrima et ex iis tanta industria correctus rescriptus varietate lectionis instructus est, ut iure dicas vix ullum codicem Euripideum plures malas lectiones praebere nullum Marciano excepto plures bonas. Notabile autem est scripturas quas nota γρ. (= γράφεται) profert B, eas non semper ex scholiis ipsius tractas videri, saepe cum Marciano congruere, meras esse coniecturas, me

iudice, perraro. Codices O et D, cum B plerumque consentientes, saepe cum M, ubi deest M satis magni momenti fiunt, maioris si deest etiam B; tum etiam perutiles sunt, cum aliquam ob causam suspitionem habet id quod in B legitur. Byzantinorum manus sane experti sunt O et D, sed vix gravius quam V; et O quidem quantum valeat docent et finis Hippolyti et Hecubae initium, nec est cur D in Aristophane tanta cura colatur, abiciatur in Euripide.

Hi quattuor libri, M A V B, quamquam saepe inter se discrepantes—et saepius V ab M dissidet quam ceteri—tamen in universum quasi unum genus si non unam familiam efficiunt, signifero Marciano; ex altera parte stant L(aurentianus) et P(alatinus), de quibus cum non nulli volgati sint errores aliquid hic monendum est. Fuerant hi duo codices, manebantque usque ad Kirchhoffium, fundamenta textus Euripidei. Nam Lascaris quidem cum editionem principem curaret quattuor fabularum Med. Hip. Alc. Andr., Laurentiani usus est apographo (2888); Laurentiano ipso Victorius, qui fabulam Electram primus invenit; Musurus, Aldinus editor, et Palatino, quem ipse proprium possidebat, et apographo quodam Laurentiani. Sed cum diversas in codice L manus nemo adhuc probe distinxisset, errabant in his libris aestimandis et antiqui editores et Kirchhoffius, sed modis valde diversis. Nam illi quidem saepissime interpolatas *l* lectiones incauti propagabant; hic, manu correctoris deprehensa, vitia illius ipsi imputavit codici, totum genus L P ut interpolatum damnavit, denique L ipsum ut foedius etiam quam P depravatum acerbissime sprevit. Verum primus vidit Wilamowitzius, qui *Analectis Euripideis* anno 1875 editis, iusto discrimine

inter L et L^2 et *l* servato, hunc codicem suo loco restituit. Est enim L et sincerus et bonae originis liber et accurate scriptus, et certe, si numerum fabularum spectas, gravissimus omnium Euripideorum. Quod si ab optimo codice M hic cum cognato suo P longissime recedit, non continuo id vitio habendum est aut his aut illi. Archetypi sui uterque lectiones accurate plerumque tradidit; et in gravioribus saltem discrepantiis, cum ex hac parte stet L cum P, ex altera M adstipulantibus A V B, non inter ipsos codices diiudicandum est, hunc duodecimo saeculo scriptum, illum quarto decimo, sed inter lectiones iam quinto P. C. saeculo in scriniis doctorum hominum inventas et ad nos usque fideliter transmissas. Nam sunt sane duo genera codicum, nec tamen unum sincerum, alterum interpolatum, ut post Kirchhoffium omnes putare didicimus, sed unum decem fabulas complexum scholiis instructas, alterum fabulas duodeviginti vel etiam plures sed scholia nulla. Credibile est, ea reputantibus quae de hac re praeclare disputavit Wilamowitzius, codices M A B V originem trahere ex opere Sallustii cuiusdam —illius fortasse qui Iuliano Caesari tutor a Constantio praepositus fuit—qui decem fabulas Euripidis in usum scholarum selectas in ordinem dispositas commentario instructas ediderit: in Laurentiano autem conservatum esse fragmentum editionis poeseos Euripideae universae, qualem confecit Aristophanes Byzantius, cum argumentis et personarum catalogis sed sine commentario. Certe non ex alta antiquitate diversa fuerunt haec duo genera; nam quamvis saepius L solus vel L P soli contra ceteros stent, non nunquam tamen V L contra M A, atque adeo (sed hoc sane rarius) M L contra V A; novies etiam vel decies

scholia invenimus contra auctoritatem suorum codicum Laurentiani lectiones confirmantia. Denique testes antiquissimi, e. g. liber Rhesi papyraceus, neutri adstipulantur classi sed medium locum tenent; nec multo aliter iudicandum de fragmento K Hippolyti, quamquam illud sane Marciano quam Laurentiano propius est.

Inter L et P ipsos res ita se habere videtur. Quae novem fabulae scholiis carent—Hel. El. Herc. Hclid. Cycl. Ion. Suppl. Iphigenias dico, nam ad Bacchas fuere olim scholia (vid. Wilam. *Herakles*, i. p. 207)—has omnes habet P aut ex L descriptas, quod in praefationibus Cyclopis Helenae Electrae Herculis Heraclidarum Iphigeniae Tauricae demonstrare volt Wecklinius; aut, ut putat Vitellius (cf. Museo Ital. di Antich. Class III. pp. 288 sqq. et nuper Praefat. Herwerdeni *Helenae*), ex apographo codicis L antiquo; aut, ut Wilamowitzius, ex eodem atque L fonte. Et hoc certe ego verius iudico. Nam quos Wecklinius congessit Palatini errores ex scriptura Laurentiani male intellecta ortos, eorum multi cum propius examinaveris aliam videntur exhibere faciem (e. g. Cycl. 498, Hclid. 915), reliqui ad probandam rem alioqui parum veri similem non sufficiunt. Et sunt multi loci ubi aut pleniora aut meliora praebet P quam L: e. g. habet P hypothesin Helenae, L non habet; habet P hypothesin Iph. T. emendatiorem; contra non habebat Iph. Aulidensis finem donec ipse supplevit Musurus; cf. etiam Herc. 155, 397, 1175; Hel. 1212; et, quos nuper e Schultzii dissertatione traxi, Iph. A. 109, 1146, 1339; Suppl. 62, 111, 182, 228, 553; Ion 1306, 1423. In ceteris fabulis vacillat P inter L alterumque genus, cum in Hec. Or. Phoen. Andr. ad M A V

propius accedit, in Rhes. Alc. constantius sequitur L. Sed ne Rhesum quidem ex L potest videri traxisse: nam quas habet ille in hac una fabula glossas interlineares, earum nullum vestigium in P. Denique habet P Bacchas pleniorem quam L, habet Troiadas in L omissam. Neque tamen has ex codice alterius generis duxit, nam in Bacchis valde similis est Laurentiano, in Troiadibus valde Vaticano dissimilis. Videtur igitur etiam has duas fabulas non ex L, non ex codice alterius generis, sed aut ex archetypo Laurentiani aut ex aliquo adfini traxisse.

Scholiorum testimonium (Σ) ut difficillimum usu est, ita, si bene utaris, maximi fructus. Cui operi nec me parem omnino credo esse, nec tamen, spero, plane ac turpiter imparem. Lectitavi enim non incuriose scholia Graeca multa, praesertim ea quae ad ceteros tragicos, ad Aristophanem, Pindarum, Apollonium, Theocritum, Homerum adscripta sunt. Id dico ne, cum saepe sine dubio peccaverim omittendo, non nunquam etiam falsa inveniendo, rem videar temere aut sine cura egisse. Distinctionem feci inter propria Scholiastarum veterum testimonia et eas lectiones quas scholia unius codicis, interdum etiam duorum, praebent cum textu codicis ipsius consentientes. Nam lemmata quidem in tali re fere nullius pretii esse nemo non videt; nec multo maioris est cum prava quaedam lectio codicis B in margine eiusdem inter reliqua scholia explicatur. Huiusmodi testimonia scholiorum unius libri vel duorum suspectorum cum notavi, signo Σ adposui libri ipsius signum (Σ B vel Σ V vel Σ B, Σ V).

Citationes veterum ibi tantum memoravi ubi aut meliores lectiones adferre videbantur aut in re dubia momentum posse dare iudicii. Gnomologiam Vene-

tam saec. xii (cod. Marc. CCCCCVII), quam nuper in actis Soc. Lips. VI descripsit Otto Hense, bis terve in testimonium vocavi. Lubricum illum testem, qui *Christum Patientem* centonem ex divolsis membris tragicorum Graecorum composuit, raro adhibui nisi in Bacchis et Troiadibus (de quibus in alio tomo dicendum). Nam nisi mores eius et ingenium probe noveris, plus ille falsi tibi adferet quam veri, quippe qui non solum pedes trisyllabicos evitet, versus paroxytone amet terminare, crases elisionesque reformidet, sed etiam vocabula multa ut ignota aut obsoleta aut denique impia—e.g. ea quae cum voce δαίμων composita sunt—a carmine suo exulare cogat, multaque alia ob causas quas equidem saepe non intellego mutet turbetque.

Codices qui 'Byzantini' vocantur vix unquam respexi: derivati sunt isti ex sylloge quadam trium fabularum, Hec. Or. Phoen., quam confecit magister nescioquis saeculi xiv, aequalium usibus accommodatam et commentariis auctam amplis et futilibus. Huius generis codices innumeri dicuntur esse in Europa; in Anglia invenit viginti Paleius (vol. iii, Praef.). Optimus videtur esse Guelferbytanus a Dindorfio in editione scholiorum (vol. i, pp. xv sqq.) descriptus, duobus commentariis instructus, uno Moschopuli opere, altero Thomae Magistri. In quorum acervis haud scio an adhuc sit latens aliquid bonae frugis, multum certe non est.

Collationibus codicum usus sum primo Kirchhoffianis: eas in fabulis quae ex L P pendent omnibus praeter Herculem et Helenam ex *Analectis Euripideis* Wilamowitzii correxi; in Hercule ex eiusdem editione; in Helena ex editione Herwerdeni, Vitellii collationibus

instructa. In Hippolyto praesto erant Wilamowitzii collationes cum textu editae. In Andromacha idem egregia benignitate ineditas mecum communicavit collationes librorum M V L P O; in Oreste M et L cum notis aliquot de P, et collatione integra gravissimi codicis A a Sextrone facta; in Troiadibus V et P; in Phoenissis M et L; in Rheso L V P O et papyri Achmîn. De codice Hierosolymitano adhibui omnia quae publici iuris fecit Papadopulos Cerameus; accedunt quae a R. Reitzensteinio excerpta communicavit mecum Wilamowitzius. Habui etiam in Hecuba Alcesti Medea Prinzii collationes accuratissimas, in hac etiam Vitellii spicilegium; iam opere huius tomi paene absoluto gratissimae mihi accesserunt eiusdem Prinzii collationes Cyclopis Heraclidarum Hippolyti Andromachae. Recognovi denique ipse codices Parisinos Florentinos Romanos Neapolitanum; novaque aut accuratiora quae notarem non nulla inveni, praecipue in B, quem librum non contulerat Kirchhoffius, Prinzius minoris iusto me iudice aestimaverat.

Minutiores scripturae discrepantias, accentus, spiritus, elisiones, -ν ephelcysticum additum aut omissum; qui codices λόγω, λόγῳ vel λόγωι praebuerint; qui λόγοις vel λόγοισι; qui -όμεθα vel -όμεσθα; qui πίτνειν vel πιτνεῖν: tum notavi cum aut rectae formae verborum incertae viderentur, aut lectio totius loci difficilis aut metrum dubium; alias neglexi. Manifestos scribarum errores eadem lege tum notavi cum aut ex iis aliquid sive recto sive pravo iudicio ad textum castigandum colligi posse putarem, aut in errore eodem duo codices conspirarent; alias vitia manifesta in uno tantum codice inventa neglexi. Monendum igitur est V eiusmodi errores praebere innumeros, multos A;

M et L quae peccaverint paene omnia esse memorata. Lectiones correctorum, *v* et *l* et *b*, saepissime omisi.

In orthographia peccata graviora vitare conatus sum, Meisterhansium Blassiumque fere semper secutus, ita tamen ut in rebus dubiis usitata novis constanter praeponerem. Sic *οὕνεκα* non mutavi in *εἵνεκα* nisi unius saltem libri auctoritate; in persona secunda Med. Praes. et Fut. non solum -*ῃ* librorum non mutavi in -*ει*, sed etiam in tribus illis formis *βούλει*, *οἴει*, *ὄψει*, quas libri sic scriptas plerumque praebent, correctiorem terminationem restitui. (Cf. Blass, *Ausführl. Grammat.* ii. p. 60.) Contra formam *εἰς* quam fere semper codices habent, fere semper in *ἐς* correxerunt editores recentes, non studui revocare. Formam Atticam *ξύν* in diverbiis, in canticis *σύν*, formam communem reliquae Graeciae, rectiorem esse iudico, neutram tamen invitis omnibus libris reposui. Formam *τίθῃς* veriorem duxi, quamquam vetante Cobeto, quam *τιθεῖς* aut *τίθῃς*; formam Τροζήν, lapidum auctoritate certissima stabilitam, quam, quod praebent libri atque etiam Bacchylidis codex, Τροιζήν. In versibus canticorum dividendis non nulla novavi, id semper cupiens, ut metrorum indoles magis perspicua fieret legentibus. Coniecturarum auctores primos secundum Wecklinium plerumque dedi, non nunquam sine dubio erravi. Sunt enim in loco quoque difficili correctiones aliquot in promptu quae criticis fere omnibus in mentem venire debeant; nec multum refert an ea primus Hermannus an Elmsleius describenda putaverit, an ante illos Reiskius vel Scaliger vel adeo in marginibus codicum nescioquis sine nomine corrector.

Quaestiones multas gravesque, de locis interpolatis iteratis rescriptis, de histrionum mutationibus—quorum

sane libidini multo magis multoque diutius expositus est Euripides quam ceteri Scaenici—de stylo Euripidis, de ingenio, de rei theatralis administratione, non hic est locus quo explorem. Plus interpretationis eget, me iudice, Euripides quam emendationis; nec, puto, bene interpretis vice fungetur homo quamvis doctus, nisi artis scaenicae aliquid sapiat, nisi cum magno homine magnoque poeta se rem habere semper intellegat, nisi denique in unoquoque *δράματι* non solum versus et sententias, sed etiam homines *δρῶντας* —agentes dolentes timentes furentes—constanter sibi ante oculos proponere meminerit. In quo genere si melius quam nos non nunquam agebant veteres Scaligeri Buchanani Barnesii, necnon etiam Musgravii, Brunckii, Welckeri—qui omnes carmina Graeca cum vivo et humano gaudio, tanquam homines *φιλόκαλοι καὶ φιλόσοφοι*, non tanquam grammaticae doctores, videntur lectitasse—certe exstiterunt nuper Euripidis editores unus et alter qui eandem viam luminibus paribus ingenii, doctrinae melioribus monstraverint.

Restat ut gratias agam iis quorum doctrinae et comitati non nulla debeo; notas mihi de locis diversis miserunt W. Headlam, A. E. Housman, R. Y. Tyrrell, E. Bruhn, I. U. Powell; plagulas omnes amicissime mecum relegit A. W. Verrall, poeseos Euripideae existimator acutissimus; denique per totum libellum materiam uberrimam communicavit, consilio et labore suo liberalissime adiuvit Vdalricus de Wilamowitz-Moellendorff, cui certe, sive quantum ille benevolentiae praestiterit reputem, sive quantum ego acceperim utilitatis, dignam vix posse videor referre gratiam.

G. M.

Scribebam in villa Surreiensi
Mense Decembri M.DCCCCI.

FABVLARVM ORDO

Fabulae secundum ordinem temporum quibus actae esse videntur sunt dispositae

M. MARCIANVS 471 (Kirchhoffii A), membranaceus, saec. xii: initio et in calce mutilus, necnon alioquin male habitus, litteris saepe humiditate aut evanidis aut plane deletis. Continet Dionysii Periegesin cum scholiis, Euripidis Hec. Or. Phoen. Andr. Hip. ad v. 1234, cum scholiis marginalibus et glossis interlinearibus. Iota aut adscriptum aut omissum. Textum passim correxit vel rescripsit manus altera non multo recentior (M^2) viridi atramento.

A. PARISINVS 2712 (Kirchhoffii E), membranaceus, saec. xiii. Continet, praeter Sophoclis et Aristophanis fabulas septenas, Euripidis Hec. Or. Phoen. Andr. Med. Hip., cum glossis et scholiis brevissimis. Multa manus prima (A^1) correxit; litteras et vocabula inter versus et in margine scripserunt complures manus recentiores (*a*). Hic ubi M deficit, ut in Medea et in fine Hippolyti, principem locum debet obtinere.

V. VATICANVS 909 (Kirchhoffii B), bombycinus vel ex gossypio factus, saec. xiii, in prima et ultima fabula foliis evolsis mutilus: bonus quidem liber hic est et ex antiquo fonte deductus sed neglegenter scripto, eodem fortasse atque Hierosolymitanus H; ipse quoque parum accurate scriptus necnon saepe affectus vitio illo Byzantino, quo id agitur ut versus utcunque possint in voces paroxytonas terminentur. Continet Hec. Or. Phoen. Med. Hip. Alc. Andr. Tro. Rhes.: scholia habet in Alc. et Med. optima, in Rhes. et Tro. sola quae supersint. Textum correxit saepe prima manus, saepe manus aliae recentiores (V^2 vel *v*) et litteris verbisque suprascriptis et varietate lectionis adposita ex codice, ut videtur, Laurentiano simili.

B. PARISINVS 2713 (Kirchhoffii a), membranaceus, saec. xii vel xiii, pluribus nunc locis mutilus, sed eleganti manu scriptus et scholiis instructus bonis plenisque. Iota plerumque adscriptum, rarius omissum. Vitium Byzantinum frequentius quam in V, rarius quam in O et D. Continet Hec. Or. Phoen. Hip. Med. Alc. Andr. Scholia glossasque scripsit plerumque manus prima; textum ex scholiis summa industria correxere et prima et secunda (B^2), necnon complures recentiores (*b*).

L. LAVRENTIANVS xxxii. 2 (Kirchhoffii *C*, Wilamowitzii C), chartaceus, saec. xiv ineunte compluribus manibus scriptus. Continet praeter Sophoclis fabulas sex et Hesiodi *Opera et Dies* —et Hesiodum quidem scholiis instructum—Euripidis fabulas duodeviginti, *Troadibus* sola omissa, hoc ordine collocatas: Supplices, *Pentheum* (h.e. Bacchas), Cyclopem, Heraclidas, Herculem, Helenam, Rhesum, Ionem, Iph. Tauricam, Iph. Aulidensem, *Phaedram* (h.e. Hippolytum), Medeam, Alcestin, Andromacham, Electram, Hecubam, *Electram* (haec Electra Orestes est), Phoenissas: tum Aeschyli Prometheum, Septem, Persas in fine mutilam. Hanc quidem dispositionem nunc praebet, sed numeris supra nomina fabularum additis alia olim series fuisse significatur, secundum ordinem litterarum; de qua vid. Wilamowitz. *Herakles* i. p. 207 sqq. Textum correxere

prima manus et secunda (L^2) non multo recentior; tum, saec. xv ut videtur ineunte, grammaticus nescioquis (*l*), doctus quidem sed doctrinam audacia superans, coniecturis et mutationibus metricis totum librum paene pessumdedit. Scholia nulla vel paucissima habet L, et textum maxime ab M A distantem.

P. PALATINVS 287 (Kirchhoffii *B*) et LAVRENTIANVS Conv. Suppr. 172, olim A. F. 18, quos unius codicis et una manu ab initio ad calcem perscripti partes discissas esse vidit Carolus Robert (Hermes xiii. 133), codex membranaceus est saec. xiv, Laurentiano similis sed auctoritate impar. Pars Palatina continet praeter Aeschyli Sophoclisque ternas tragoedias Euripidis tredecim, vel si Danaen computamus quattuordecim: Andr. Med. Suppl. Rhes. Ion. Iph. Taur. Iph. Aul. Danaes fragmentum spurium, Hip. Alc. Tro. Bacch. Cycl. Hclid. usque ad v. 1002. Pars Laurentiana—a Prinzio G notata—continet Heraclidas inde a v. 1003, Herc. Hel. Elec. Hec. Or. Phoen.; sequuntur Sophoclis tres fabulae et Io. Chrysostomi homiliae duae non integrae. Harum duarum partium notabile est P, sed non G, inter libros fuisse Marci Musuri, quem constat, dum Aldinam parat editionem, usum esse et hoc et apographo quodam Laurentiani L (fortasse Paris. 2887-8, cuius in margine Musuri chirographum deprehensum esse videtur). Vnde fit ut P quidem correctionibus scateat (*p*) saepissime cum L vel L^2 vel *l* consentientibus, G autem et his careat et omnino rarissime nisi ab ipso scriba correctus esse videatur. Nempe Musurus non nulla quae in alio codice invenerat in suum rettulit, ut addidit etiam finem Iph. Aul. inde a v. 1570, a scriba omissam, addidit de suo spuriam Danaen. (Cf. Wünsche, Mus. Rhen. LI, pp. 138 sqq.)

Ambr. FRAGMENTA AMBROSIANA Bombycina, saec. xii vel xiii; continent Rhesi vv. 856–884, et Andromachae vv. 1–102. Edidit Angelus Maius.

K. FR. BEROLINENSE, membranaceum, Arsinoae repertum, saec. iv vel v. Edidit Kirchhoffius in Act. Acad. Berol., 1881. Continet Hippolyti vv. 242–514.

H. Hierosolymitanus xxxvi, membranaceus rescriptus. Descripsit Papadopulos Cerameus (Ἱεροσολυμιτικὴ βιβλιοθήκη, Petropoli, 1891). Insunt folia 34 Euripidis, fragmenta continentia sex fabularum Med. Hip. Andr. Hec. Or. Phoen. Pauca excerpsi; codex enim, licet dicatur saec. x esse, praeter multos novos errores vix quidquam offert.

Π. FRAGMENTA PAPYRACEA DIVERSA; viz.

Alcestidis vv. 1159–1163 (scilicet finem huius fabulae, Andromachae, Baccharum, Helenae, Medeae); saec. A. C. iii. Pap. Hibeh 25.

Andromachae vv. 5-48, fragmenta minuta; saec. P. C. iii. Pap. Oxyrhync. 449.

Archelai fragmentum minutissimum; saec. P. C. ii vel iii. Pap. Oxyrhync. 419.

Electrae argumentum mutilum: saec. P. C. iii. Pap. Oxyrhync. 420.

Eiusdem vv. 367–379 in anthologia citati; saec. A.C. iii. Pap. Hibeh 7.

Iphigeniae Tauricae vv. 174–191, 245–286, 581–595, 600–629, fragmenta minuta; saec. A.C. iii. Pap. Hibeh 24.

Medeae vv. 5–12; saec. A.C. ii vel iii. Pap. Didot. Edidit Weil, *Monuments Grecs*.

Eiusdem vv. 710–715 initiis et finibus orbi; saec. P.C. iii. Pap. Oxyrhync. 450.

Orestis vv. 339–343, cum notis musicis, circa A.D. I. Pap. Rainer. Inventar. 8029. (Mittheil. V. 3.)

Orestis vv. 1062–1090, saec. ii. Pap. Genev. (Nicole, Rev. de Phil. XIX.)

Phoenissarum 1017–43 et 1064–71, saec. iii. Pap. Oxyrhync. ccxxiv.

Rhesi vv. 48–96, saec. iv vel v. Paris. Bibl. Nat. (Wilcken, Act. Acad. Berol., 1887.)

Scironis argumenti fragmentum minutissimum; saec. P.C. vi vel vii. Pap. Amherst, II. 17.

Quibus addere licet Tabulam ligneam Vindobonensem; Phoenissarum vv. 1097–1107 et 1126–1137. Pap. Rainer. Inventar. 34. (Mittheil. V. 4.)

(Fragmenta haec quae nomine loci Hibeh dicuntur, nondum edita sed anno 1906 edenda, per amicitiam Grenfelli mihi innotuerunt.)

Deteriores libri

O. Laurentianus xxxi. 10 (Kirchhoffii c), saec. xiv; continet Hec. Or. Med. Phoen. Alc. Andr. Hip. Rhesum in fine mutilam: male scriptus liber vitioque Byzantino gravissime affectus; sed Marciano textum adpropinquantem praebet, itaque in Rheso utilis est et in fine Hippolyti; etiam in Andromacha et Hecuba multa ex eo dedi.

D. Laurentianus xxxi. 15 (Kirchhoffii d), saec. xiv; continet Hip. Med. Alc. Andr. cum scholiis. Γ vocatur in Aristophane.

F. Marcianus 468, saec. xiv, correctionibus infectus Byzantinis, sed in argumentis et initio Medeae (vv. 1–41) utilis. Continet Hec. Or. Phoen. et Medeae fragmentum.

N. Marcianus 470, saec. xv; in Hip. Med. miro modo inter M et L vacillat, neutrius tamen est apographus: continet Hec. Or. Phoen. Andr. Hip. Med. vv. 1–1338.

Nap. Neapolitanus II F 41, saec. xiv vel xv, qui scholiorum in Hippolyto optimam recensionem praebet.

Haun. Hauniensis 417 (Kirchhoffii C), saec. xv, Vaticano similis easdemque fabulas continens sed contaminatus interpolatusque.

Harleianus 5743, recentissimus, continet Alcestidis fragmentum, Rhes. Tro.

Parisini 2887–2888 et 2817, apographa ambo codicis L.

Byzantini codices: vid. supra p. viii.

SIGLA

M = cod. Marcianus 471 saec. xii
A = cod. Parisinus 2712 saec. xiii
B = cod. Parisinus 2713 saec. xii vel xiii
V = cod. Vaticanus 909 saec. xiii

L = cod. Laurentianus xxxii, 2 saec. xiv ineuntis
P = cod. Palatinus 287 et Laurentianus 172 saec. xiv

Π = fragmenta papyracea diversa; vide supra, p. xiv
K = fragmentum Berolinense a Kirchhoffio editum
H = codex Hierosolymitanus xxxvi, rescriptus
Ambr. = fragmenta Ambrosiana ab Angelo Maio edita

Σ = Scholia a Schwartzio ex codicibus M B V Nap. maximam partem edita: Σ V, Σ B et similia scholia in uno tantum codice inventa. Vide supra, p. vii

Raro citantur:

O = Laurentianus xxxi, 10, saec. xiv (?)
D = Laurentianus xxxi, 15, saec. xiv
F = Marcianus 468, saec. xiv
N = Marcianus 470, saec. xv
Nap. = Neapolitanus II F 41, saec. xv
Haun. = Hauniensis 417, saec. xv
Apogr. Paris. = apographa codicis L Parisina; quae sunt (1) cod. Parisinus 2887, 2888, saec. xvi; et (2) cod. Par. 2817, eiusdem fere aetatis

L^1 V^1 similibus designantur cuiusque codicis prima manus se ipsa corrigens vel scholia scribens; L^2 V^2 similibus secunda manus; litteris minusculis (*l*, *v*, *b*) manus recentiores correctrices

Notis codd. et rell. (= reliqui), *nullos praeter* M A B V L P *respeximus*

γρ. = γράφεται, i.e. varia lectio in libris aut scholiis memorata

ΚΥΚΛΩΨ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΚΥΚΛΩΠΟΣ

Ὀδυσσεὺς ἀναχθεὶς ἐξ Ἰλίου εἰς Σικελίαν ἀπερρίφη, ἔνθα ὁ Πολύφημος· εὑρὼν δὲ δουλεύοντας ἐκεῖ τοὺς Σατύρους οἶνον δοὺς ἄρνας ἤμελλε λαμβάνειν καὶ γάλα παρ᾽ αὐτῶν. ἐπιφανεὶς δ᾽ ὁ Πολύφημος ζητεῖ τὴν αἰτίαν τῆς τῶν ἰδίων ἐκφορήσεως. ὁ Σιληνὸς δὲ τὸν ξένον ληστεύοντα καταλαβεῖν φησιν . . .

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΙΛΗΝΟΣ
ΧΟΡΟΣ ΣΑΤΥΡΩΝ
ΟΔΥΣΣΕΥΣ
ΚΥΚΛΩΨ

Personarum indicem om. L, add. *l*

Acta incertum quo tempore sed certe valde antiquo, fortasse etiam ante annum 438. Codices L P: nulla scholia

ΚΥΚΛΩΨ

ΣΙΛΗΝΟΣ

Ὦ Βρόμιε, διὰ σὲ μυρίους ἔχω πόνους
νῦν χὤτ᾽ ἐν ἥβῃ τοὐμὸν εὐσθένει δέμας·
πρῶτον μέν, ἡνίκ᾽ ἐμμανὴς Ἥρας ὕπο
Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν ᾤχου τροφούς·
ἔπειτά γ᾽ ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορὸς
ἐνδέξιος σῷ ποδὶ παρασπιστὴς γεγὼς
Ἐγκέλαδον ἰτέαν εἰς μέσην θενὼν δορὶ
ἔκτεινα—φέρ᾽ ἴδω, τοῦτ᾽ ἰδὼν ὄναρ λέγω;
οὐ μὰ Δί᾽, ἐπεὶ καὶ σκῦλ᾽ ἔδειξα Βακχίῳ.
καὶ νῦν ἐκείνων μεῖζον᾽ ἐξαντλῶ πόνον.
ἐπεὶ γὰρ Ἥρα σοι γένος Τυρσηνικὸν
λῃστῶν ἐπῶρσεν, ὡς ὁδηθείης μακράν,
⟨ἐγὼ⟩ πυθόμενος σὺν τέκνοισι ναυστολῶ
σέθεν κατὰ ζήτησιν. ἐν πρύμνῃ δ᾽ ἄκρᾳ
αὐτὸς λαβὼν ηὔθυνον ἀμφῆρες δόρυ,
παῖδες δ᾽ ἐρετμοῖς ἥμενοι γλαυκὴν ἅλα
ῥοθίοισι λευκαίνοντες ἐζήτουν σ᾽, ἄναξ.
ἤδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας
ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ
ἐξέβαλεν ἡμᾶς τήνδ᾽ ἐς Αἰτναίαν πέτραν,
ἵν᾽ οἱ μονῶπες ποντίου παῖδες θεοῦ

2 ηὐθένει Ludv. Dindorf 5 ἔπειθ᾽ ὅτ᾽ Hermann 7 εἰς delendum censet Elmsley 13 versus mutilus. πυθόμενος L: πειθόμενος P. Supplevit ⟨ἐγὼ⟩ πυθ. *l*: πειθ. ⟨οὖν γε⟩ *p* 15 Fort. βαλὼν (intransitive) 16 παῖδες δ᾽ *l*P: παῖδες L: παῖδες δ᾽ ἐπ᾽ Seidler

Κύκλωπες οἰκοῦσ' ἄντρ' ἔρημ' ἀνδροκτόνοι.
τούτων ἑνὸς ληφθέντες ἐσμὲν ἐν δόμοις
δοῦλοι· καλοῦσι δ' αὐτὸν ᾧ λατρεύομεν
Πολύφημον· ἀντὶ δ' εὐίων βακχευμάτων
ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίου ποιμαίνομεν.
παῖδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἐσχάτοις
νέμουσι μῆλα νέα νέοι πεφυκότες,
ἐγὼ δὲ πληροῦν πίστρα καὶ σαίρειν στέγας
μένων τέταγμαι τάσδε, τῷδε δυσσεβεῖ
Κύκλωπι δείπνων ἀνοσίων διάκονος.
καὶ νῦν, τὰ προσταχθέντ', ἀναγκαίως ἔχει
σαίρειν σιδηρᾷ τῇδέ μ' ἁρπάγῃ δόμους,
ὡς τόν τ' ἀπόντα δεσπότην Κύκλωπ' ἐμὸν
καθαροῖσιν ἄντροις μῆλά τ' ἐσδεχώμεθα.
ἤδη δὲ παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ
ποίμνας. τί ταῦτα; μῶν κρότος σικινίδων
ὁμοῖος ὑμῖν νῦν τε χὤτε Βακχίῳ
κῶμοι συνασπίζοντες Ἀλθαίας δόμους
προσῇτ' ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι;

ΧΟΡΟΣ ΣΑΤΥΡΩΝ

παῖ γενναίων μὲν πατέρων [στρ.
γενναίων τ' ἐκ τοκάδων,
πᾷ δή μοι νίσῃ σκοπέλους;
  οὐ τᾷδ' ὑπήνεμος αὔρα
  καὶ ποιηρὰ βοτάνα;
δινᾶέν θ' ὕδωρ ποταμῶν
ἐν πίστραις κεῖται πέλας ἄν-
τρων; οὗ σοι βλαχαὶ τεκέων;

— ψύττ'· οὐ τᾷδ' οὔ; οὐ τᾷδε νεμῇ [ἐφυμν.
κλιτὺν δροσεράν;

30 τῷδε L P: τῷ τε L² aut *l* 32 ἔχει *l* P: ἔχοι L et suprascr. P 39 κῶμοι L: κώμοι P: κώμοις Bothe: κᾀμοὶ Florens Christianus 41 παῖ scripsi: πᾷ δή μοι L P, ut v. 43 42 τ' ἐκ L P: δ' ἐκ Ludv. Dindorf 46 θ' ὕδωρ L P: δ' ὕδωρ Wecklein

ὠή, ῥίψω πέτρον τάχα σου
—ὕπαγ' ὦ ὕπαγ' ὦ κεράστα—
μηλοβότα στασιωρὸν
Κύκλωπος ἀγροβάτα.

σπαργῶντας μαστοὺς χάλασον· [ἀντ.
δέξαι θηλαῖσι †σπορὰς
ἃς λείπεις ἀρνῶν θαλάμοις.
ποθοῦσί σ' ἁμερόκοιτοι
βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.
εἰς αὐλὰν πότ' ἀμφιβαλεῖς
ποιηροὺς λείπουσα νομοὺς
Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων;

— ⟨ψύττ'· οὐ τᾷδ' οὔ; οὐ τᾷδε νεμῇ [ἐφυμν.
κλιτὺν δροσεράν;
ὠή, ῥίψω πέτρον τάχα σου
—ὕπαγ' ὦ ὕπαγ' ὦ κεράστα—
μηλοβότα στασιωρὸν
Κύκλωπος ἀγροβάτα⟩.

οὐ τάδε Βρόμιος, οὐ τάδε χοροὶ [ἐπῳδός
Βάκχαι τε θυρσοφόροι,
οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ
κρήναις παρ' ὑδροχύτοις,
οὐκ οἴνου χλωραὶ σταγόνες·
οὐδ' ἐν Νύσᾳ μετὰ Νυμφῶν
ἴακχον ἴακχον ᾠδὰν
μέλπω πρὸς τὰν 'Αφροδίταν,

52 ὕπαγ' ὦ ὕπαγ' ὦ corrector apogr. Paris.: ὑπάγω ὑπάγω L P 53, 54 lectio incerta 54 ἀγροβότα L P, corr. *l* P[1] 56 σπορὰς] τροφὰς Wieseler: δρόσους Wecklein: cf. v. 499 60 ἀμφιβαλεῖς γρ. *l*, aut fortasse L[2]: ἀμφιβαίνεις L P 61 λείπουσα *l*: λιποῦσα L P Post 62 iterandos esse vv. 49–54 coniecit Kirchhoff 63 τάδε . . . τάδε Aldina: τᾶδε . . . τᾶδε L P 66 post 67 collocat Hermann 68 ἐννύσσα L P: corr. Portus 70 πρὸς delendum censet Wecklein

ἂν θηρεύων πετόμαν
Βάκχαις σὺν λευκόποσιν
ὦ φίλος·
ὦ φίλε Βακχεῖε, ποῖ οἰοπολεῖς;
⟨ποῖ⟩ ξανθὰν χαίταν σείεις;
ἐγὼ δ' ὁ σὸς πρόπολος
θητεύω Κύκλωπι
τῷ μονοδέρκτᾳ δοῦλος ἀλαίνων
σὺν τᾷδε τράγου χλαίνᾳ μελέᾳ
σᾶς χωρὶς φιλίας.

Σι. *σιγήσατ', ὦ τέκν', ἄντρα δ' ἐς πετρηρεφῆ*
ποίμνας ἀθροῖσαι προσπόλους κελεύσατε.
Χο. *χωρεῖτ'· ἀτὰρ δὴ τίνα, πάτερ, σπουδὴν ἔχεις;*
Σι. *ὁρῶ πρὸς ἀκταῖς ναὸς Ἑλλάδος σκάφος*
κώπης τ' ἄνακτας σὺν στρατηλάτῃ τινὶ
στείχοντας ἐς τόδ' ἄντρον· ἀμφὶ δ' αὐχέσι
τεύχη φέρονται κενά, βορᾶς κεχρημένοι,
κρωσσούς θ' ὑδρηλούς. ὦ ταλαίπωροι ξένοι,
τίνες ποτ' εἰσίν; οὐκ ἴσασι δεσπότην
Πολύφημον οἷός ἐστιν, ἄξενον στέγην
τήνδ' ἐμβεβῶτες καὶ Κυκλωπίαν γνάθον
τὴν ἀνδροβρῶτα δυστυχῶς ἀφιγμένοι.
ἀλλ' ἥσυχοι γίγνεσθ', ἵν' ἐκπυθώμεθα
πόθεν πάρεισι Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ

ξένοι, φράσαιτ' ἂν νᾶμα ποτάμιον πόθεν
δίψης ἄκος λάβοιμεν, εἴ τέ τις θέλει
βορὰν ὀδῆσαι ναυτίλοις κεχρημένοις;
—τί χρῆμα; Βρομίου πόλιν ἔοιγμεν ἐσβαλεῖν·

74 *Βακχεῖε* L P, sed *ει* rescr. vel corr. *l*, et litera post *χ* erasa est in P: *Βάκχιε, ποῖ δ'* Paley: *Βακχεῖε, σὺ δ'* Wilamowitz 75 *ποῖ* addidi *σείων l* 76 *πρόσπολος l* 86 *ἄνακτας l*: *ἄνακτα* L P 93 *τὴν* Bothe: *τήνδ'* L P *ἀνδροβρῶτα p*: *ἀνδροβῶτα* L P

Σατύρων πρὸς ἄντροις τόνδ' ὅμιλον εἰσορῶ.
χαίρειν προσεῖπα πρῶτα τὸν γεραίτατον.
Σι. χαῖρ', ὦ ξέν', ὅστις δ' εἶ φράσον πάτραν τε σήν.
Οδ. Ἴθακος Ὀδυσσεύς, γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ.
Σι. οἶδ' ἄνδρα, κρόταλον δριμύ, Σισύφου γένος.
Οδ. ἐκεῖνος οὗτός εἰμι· λοιδόρει δὲ μή.
Σι. πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάρει;
Οδ. ἐξ Ἰλίου γε κἀπὸ Τρωικῶν πόνων.
Σι. πῶς; πορθμὸν οὐκ ᾔδησθα πατρῴας χθονός;
Οδ. ἀνέμων θύελλαι δεῦρό μ' ἥρπασαν βίᾳ.
Σι. παπαῖ· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοί.
Οδ. ἦ καὶ σὺ δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης;
Σι. λῃστὰς διώκων οἳ Βρόμιον ἀνήρπασαν.
Οδ. τίς δ' ἥδε χώρα καὶ τίνες ναίουσί νιν;
Σι. Αἰτναῖος ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος.
Οδ. τείχη δὲ ποῦ 'στι καὶ πόλεως πυργώματα;
Σι. οὐκ εἴσ'· ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων, ξένε.
Οδ. τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν; ἦ θηρῶν γένος;
Σι. Κύκλωπες, ἄντρ' ἔχοντες, οὐ στέγας δόμων.
Οδ. τίνος κλύοντες; ἢ δεδήμευται κράτος;
Σι. νομάδες· ἀκούει δ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐδενός.
Οδ. σπείρουσι δ'—ἢ τῷ ζῶσι;—Δήμητρος στάχυν;
Σι. γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μήλων βορᾷ.
Οδ. Βρομίου δὲ πῶμ' ἔχουσιν, ἀμπέλου ῥοαῖς;
Σι. ἥκιστα· τοιγὰρ ἄχορον οἰκοῦσι χθόνα.
Οδ. φιλόξενοι δὲ χὤσιοι περὶ ξένους;
Σι. γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.
Οδ. τί φῄς; βορᾷ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ;
Σι. οὐδεὶς μολὼν δεῦρ' ὅστις οὐ κατεσφάγη.
Οδ. αὐτὸς δὲ Κύκλωψ ποῦ 'στιν; ἦ δόμων ἔσω;

104 *γένος*] *γόνον* citat Schol. Soph. Aj. 190   106 *πάρα* P   107 *γε*] *τε* Hermann   108 *ᾔδησθα* Matthiae : *ᾔδεισθα* L P   112 *διώκων γ'* Wecklein   123 *πῶμ'* *l* P : *πόμ'* L hic et v. 139   *ῥοαῖς* L P : *ῥοάς* Reiske   124 *ἄχορον*] *ἄχαριν* suprascr. *l*

Σι. φροῦδος πρὸς Αἴτνῃ θῆρας ἰχνεύων κυσίν.
Οδ. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὡς ἀπαίρωμεν χθονός;
Σι. οὐκ οἶδ', Ὀδυσσεῦ· πᾶν δέ σοι δρῴημεν ἄν.
Οδ. ὄδησον ἡμῖν σῖτον, οὗ σπανίζομεν.
Σι. οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἶπον, ἄλλο πλὴν κρέας.
Οδ. ἀλλ' ἡδὺ λιμοῦ καὶ τόδε σχετήριον.
Σι. καὶ τυρὸς ὀπίας ἔστι καὶ βοὸς γάλα.
Οδ. ἐκφέρετε· φῶς γὰρ ἐμπολήμασιν πρέπει.
Σι. σὺ δ' ἀντιδώσεις, εἰπέ μοι, χρυσὸν πόσον;
Οδ. οὐ χρυσόν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.
Σι. ὦ φίλτατ' εἰπών, οὗ σπανίζομεν πάλαι.
Οδ. καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, παῖς θεοῦ.
Σι. ὃν ἐξέθρεψα ταῖσδ' ἐγώ ποτ' ἀγκάλαις;
Οδ. ὁ Βακχίου παῖς, ὡς σαφέστερον μάθῃς.
Σι. ἐν σέλμασιν νεώς ἐστιν, ἢ φέρεις σύ νιν;
Οδ. ὅδ' ἁσκός, ὃς κεύθει νιν· ὡς ὁρᾷς, γέρον.
Σι. οὗτος μὲν οὐδ' ἂν τὴν γνάθον πλήσειέ μου.
Οδ. ναί·
    δὶς ⟨γὰρ⟩ τόσον πῶμ' ὅσον ἂν ἐξ ἀσκοῦ ῥυῇ.
Σι. καλήν γε κρήνην εἶπας ἡδεῖάν τ' ἐμοί.
Οδ. βούλῃ σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;
Σι. δίκαιον· ἦ γὰρ γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ.
Οδ. καὶ μὴν ἐφέλκω καὶ ποτῆρ' ἀσκοῦ μέτα.
Σι. φέρ' ἐκπάταξον, ὡς ἀναμνησθῶ πιών.
Οδ. ἰδού. Σι. παπαιάξ, ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει.
Οδ. εἶδες γὰρ αὐτήν; Σι. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὀσφραίνομαι.
Οδ. γεῦσαί νυν, ὡς ἂν μὴ λόγῳ 'παινῇς μόνον.

130 Αἴτνην Reiske 131 δρᾶσον Canter, cf. Schol. ad Med. 600: δράσεις L P ἀπάρωμεν Wecklein 132 δρῴημεν] συνδρῷμεν Dawes 136 βοὸς] Διὸς citat Ath. xiv. 658 C: πυὸς G. R. Holland 144 σέλμασιν Dindorf: σέλμασι L P 145 ἀσκός L P, corr. Radermacher ὡς ὁρᾷς] εἰσορᾷς Nauck 147 γὰρ addidi: sed fortasse pro ναὶ scribendum ἔνι, et magicum utrem esse intellegendum. Lacunam ante h. v. posuit Nauck 148 τ' ἐμοί Reiske: γ' ἐμοί L P 152 ἐκπάταξον] ἐγκάναξον Pierson post Valckenarium 153 ὀσμὴν] μορφὴν Reiske

Σι. βαβαί· χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος.
ἆ ἆ ἆ.
Οδ. μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σου καλῶς;
Σι. ὥστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο.
Οδ. πρὸς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσομεν.
Σι. χάλα τὸν ἀσκὸν μόνον· ἔα τὸ χρυσίον.
Οδ. ἐκφέρετέ νυν τυρεύματ' ἢ μήλων τόκον.
Σι. δράσω τάδ', ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν.
ὡς ἐκπιεῖν γ' ἂν κύλικα μαινοίμην μίαν,
πάντων Κυκλώπων ἀντιδοὺς βοσκήματα,
ῥῖψαι τ' ἐς ἅλμην Λευκάδος πέτρας ἄπο,
ἅπαξ μεθυσθεὶς καταβαλών τε τὰς ὀφρῦς.
ὡς ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε μαίνεται·
ἵν' ἔστι τουτί τ' ὀρθὸν ἐξανιστάναι
μαστοῦ τε δραγμὸς καὶ παρεσκευασμένου
ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος, ὀρχηστύς θ' ἅμα
κακῶν τε λῆστις. εἶτ' ἐγὼ ⟨οὐ⟩ κυνήσομαι
τοιόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν
κλαίειν κελεύων καὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον;

Χο. ἄκου', Ὀδυσσεῦ· διαλαλήσωμέν τί σοι.
Οδ. καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.
Χο. ἐλάβετε Τροίαν τὴν Ἑλένην τε χειρίαν;
Οδ. καὶ πάντα γ' οἶκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν.
Χο. οὔκουν, ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἵλετε,
ἅπαντες αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει,
ἐπεί γε πολλοῖς ἥδεται γαμουμένη;
τὴν προδότιν, ἣ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους
περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα καὶ τὸν χρύσεον

162 τυρεύματ' ἢ] τύρευμα καὶ Wilamowitz 164 seq. ἐκπιὼν . . . ⟨μὴ⟩ ἀντιδοὺς . . . ῥίψας Kirchhoff 166 Λευκάδος] λισσάδος Hartung 168 seclusit Wilamowitz 169 τοὐρθὸν L P, corr. Seidler 171 ὀρχηστύος L P, corr. Canter 172 ἐγὼ οὐ κυνήσομαι, οὕτως ἦν ἐν τῷ παλαιῷ (h. e. in L) marg. apogr. Paris. Cf. v. 553. Sed ἐγὼ κυνήσομαι L P: ἐγὼ οὐκ ὠνήσομαι Tyrwhitt 175 Χο. Tyrwhitt: notam om. L P 176 φίλων P, corr. p 177, 179 Χο. Tyrwhitt: Sileni notam habent L P

κλῳὸν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα
ἐξεπτοήθη, Μενέλεων, ἀνθρώπιον
λῷστον, λιποῦσα. μηδαμοῦ γένος ποτὲ
φῦναι γυναικῶν ὤφελ'—εἰ μὴ 'μοὶ μόνῳ.

Σι. ἰδοὺ τάδ' ὑμῖν ποιμένων βοσκήματα,
ἄναξ 'Οδυσσεῦ, μηκάδων ἀρνῶν τροφαί,
πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρεύματα.
φέρεσθε· χωρεῖθ' ὡς τάχιστ' ἄντρων ἄπο,
βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες εὐίου.
—οἴμοι· Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται· τί δράσομεν;

Οδ. ἀπολώλαμεν γάρ, ὦ γέρον· ποῖ χρὴ φυγεῖν;

Σι. ἔσω πέτρας τῆσδ', οὗπερ ἂν λάθοιτέ γε.

Οδ. δεινὸν τόδ' εἶπας, ἀρκύων μολεῖν ἔσω.

Σι. οὐ δεινόν· εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.

Οδ. οὐ δῆτ'· ἐπεί τἂν μεγάλα γ' ἡ Τροία στένοι,
εἰ φευξόμεσθ' ἕν' ἄνδρα, μυρίον δ' ὄχλον
Φρυγῶν ὑπέστην πολλάκις σὺν ἀσπίδι.
ἀλλ', εἰ θανεῖν δεῖ, κατθανούμεθ' εὐγενῶς,
ἢ ζῶντες αἶνον τὸν πάρος συσσώσομεν.

ΚΥΚΛΩΨ

ἄνεχε· πάρεχε· τί τάδε; τίς ἡ ῥᾳθυμία;
τί βακχιάζετ'; οὐχὶ Διόνυσος τάδε,
οὐ κρόταλα χαλκοῦ τυμπάνων τ' ἀράγματα.
πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγονα βλαστήματα;
ἦ πρός γε μαστοῖς εἰσι χὐπὸ μητέρων
πλευρὰς τρέχουσι, σχοινίνοις τ' ἐν τεύχεσιν
πλήρωμα τυρῶν ἐστιν ἐξημελγμένον;
τί φατε; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ

184 *κλῳὸν* Dindorf: *κλοιὸν* L P, sed *κλῳῷ* infra v. 235 188 *Σι.* Tyrwhitt: om. L P *ποιμνίων* Scaliger 193 Ulixi tribuunt, cum sequente, L P: correxit Ludv. Dindorf 198 *στένοι* suprascr. *p*: *στένει* L P 202 *συσσώσομεν* Schenk: *εὖ σώσομεν* L P 203 Sileno 204 Cyclopi tribuunt L P, sed Silenus post v. 197 exiit, redit v. 226: correxit Tyrwhitt 204 *οὐχὶ Διόνυσος* Musgrave: *οὐ διώνυσος* L (cf. v. 590): *οὐ διόνυσος* P 208 *πλευροῖς* Elmsley

δάκρυα μεθήσει· βλέπετ' ἄνω καὶ μὴ κάτω.
Χο. ἰδού, πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφαμεν,
καὶ τἄστρα καὶ τὸν Ὠρίωνα δέρκομαι.
Κυ. ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον;
Χο. πάρεστιν. ὁ φάρυγξ εὐτρεπὴς ἔστω μόνον.
Κυ. ἦ καὶ γάλακτός εἰσι κρατῆρες πλέῳ;
Χο. ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἢν θέλῃς, ὅλον πίθον.
Κυ. μήλειον ἢ βόειον ἢ μεμιγμένον;
Χο. ὧν ἂν θέλῃς σύ, μὴ 'μὲ καταπίῃς μόνον.
Κυ. ἥκιστ'· ἐπεί μ' ἂν ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι
πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν σχημάτων.
ἔα· τίν' ὄχλον τόνδ' ὁρῶ πρὸς αὐλίοις;
λῃσταί τινες κατέσχον ἢ κλῶπες χθόνα;
ὁρῶ γέ τοι τούσδ' ἄρνας ἐξ ἄντρων ἐμῶν
στρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένους,
τεύχη τε τυρῶν συμμιγῆ, γέροντά τε
πληγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξῳδηκότα.
Σι. ὤμοι, πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας.
Κυ. ὑπὸ τοῦ; τίς ἐς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν, γέρον;
Σι. ὑπὸ τῶνδε, Κύκλωψ, ὅτι τὰ σ' οὐκ εἴων φέρειν.
Κυ. οὐκ ᾖσαν ὄντα θεόν με καὶ θεῶν ἄπο;
Σι. ἔλεγον ἐγὼ τάδ'· οἱ δ' ἐφόρουν τὰ χρήματα·
καὶ τόν γε τυρὸν οὐκ ἐῶντος ἤσθιον
τούς τ' ἄρνας ἐξεφοροῦντο· δήσαντες δὲ σὲ
κλῳῷ τριπήχει, κᾆτα τὸν ὀφθαλμὸν μέσον
. . . .
τὰ σπλάγχν' ἔφασκον ἐξαμήσεσθαι βίᾳ,
μάστιγί τ' εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν σέθεν,

212, 215, 217, 219 Χο. Tyrwhitt: Sileno tribuunt L P 213 καὶ τἄστρα] τά τ' ἄστρα Choeroboscus Can. 1, p. 286, 3 219 ὧν Kaibel: ὃν L P 220 μ' Seidler: γ' L P 227 πρόσωπον] μέτωπον Tyrwhitt 233 γε] τε Kaibel ἐῶντος *p*: ἐόντος L P 234 ἐξεφροῦντο Musgrave Cobet (formam ἐξεφρίεντο mavult Wecklein) 235 Lacunam unius versus indicavi Vulgo κατὰ (Canter) et ὀμφαλὸν (Scaliger) 236 ἐξαμήσεσθαι Duport: ἐξαμήσασθαι L P 237 ἀπολέψειν Ruhnken

κἄπειτα συνδήσαντες ἐς θἀδώλια
τῆς νηὸς ἐμβαλόντες ἀποδώσειν τινὶ
πέτρους μοχλεύειν, ἢ 's μυλῶνα καταβαλεῖν.
Κυ. ἄληθες; οὔκουν κοπίδας ὡς τάχιστ' ἰὼν
θήξεις μαχαίρας καὶ μέγαν φάκελον ξύλων
ἐπιθεὶς ἀνάψεις; ὡς σφαγέντες αὐτίκα
πλήσουσι νηδὺν τὴν ἐμὴν ἀπ' ἄνθρακος
θερμὴν ἔδοντος δαῖτα τῷ κρεανόμῳ,
τὰ δ' ἐκ λέβητος ἑφθὰ καὶ τετηκότα.
ὡς ἔκπλεώς γε δαιτός εἰμ' ὀρεσκόου·
ἅλις λεόντων ἐστί μοι θοινωμένῳ
ἐλάφων τε, χρόνιος δ' εἴμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς.
Σι. τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἠθάδων, ὦ δέσποτα,
ἡδίον' ἐστίν. οὐ γὰρ αὖ νεωστί γε
ἄλλοι πρὸς ἄντρα σοι ἐσαφίκοντο ξένοι.
Οδ. Κύκλωψ, ἄκουσον ἐν μέρει καὶ τῶν ξένων.
ἡμεῖς βορᾶς χρῄζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν
σῶν ἆσσον ἄντρων ἤλθομεν νεὼς ἄπο.
τοὺς δ' ἄρνας ἡμῖν οὗτος ἀντ' οἴνου σκύφου
ἀπημπόλα τε κἀδίδου πιεῖν λαβὼν
ἑκὼν ἑκοῦσι, κοὐδὲν ἦν τούτων βίᾳ.
ἀλλ' οὗτος ὑγιὲς οὐδὲν ὧν φησιν λέγει,
ἐπεὶ κατελήφθη σοῦ λάθρᾳ πωλῶν τὰ σά.
Σι. ἐγώ; κακῶς γὰρ ἐξόλοι'. Οδ. εἰ ψεύδομαι.
Σι. μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ', ὦ Κύκλωψ,
μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα καὶ τὸν Νηρέα,
μὰ τὴν Καλυψὼ τάς τε Νηρέως κόρας,
τά θ' ἱερὰ κύματ' ἰχθύων τε πᾶν γένος,

238 τἀδώλια L P 240 ἢ 's μυλῶνα Ruhnken: ἢ πυλῶνα L P 243 ὡς apogr. Paris.: ὦ L P 244–351 desunt in P, exscisso folio 245 ἔδοντος] διδόντες Heath δαῖτ' ἄτερ κρεανόμων Dobree (-νόμου Musgrave) sed proverbium videtur esse 247 εἰμ' ὀρεσκόου H. Stephanus: ἱμεροσκόου L 251 αὖ] οὖν Reiske 252 σοι ἐσαφίκοντο scripsi (id est σοὐσαφίκοντο): cf. v. 288: τὰ σ' ἀφίκοντο L 258 τούτων Barnes: τούτω L 260 ἐπεί γ' ἐλήφθη Heath fortasse recte; tragica persona loquitur 265 τά θ' Hermann: μά θ' L

ἀπώμοσ', ὦ κάλλιστον ὦ Κυκλώπιον,
ὦ δεσποτίσκε, μὴ τὰ σ' ἐξοδᾶν ἐγὼ
ξένοισι χρήματ'. ἢ κακῶς οὗτοι κακοὶ
οἱ παῖδες ἀπόλοινθ', οὓς μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ.
Χο. αὐτὸς ἔχ'. ἔγωγε τοῖς ξένοις τὰ χρήματα
περνάντα σ' εἶδον· εἰ δ' ἐγὼ ψευδῆ λέγω,
ἀπόλοιθ' ὁ πατήρ μου· τοὺς ξένους δὲ μὴ ἀδίκει.
Κυ. ψεύδεσθ'· ἔγωγε τῷδε τοῦ Ῥαδαμάνθυος
μᾶλλον πέποιθα καὶ δικαιότερον λέγω.
θέλω δ' ἐρέσθαι· πόθεν ἐπλεύσατ', ὦ ξένοι;
ποδαποί; τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις;
Οδ. Ἰθακήσιοι μὲν τὸ γένος, Ἰλίου δ' ἄπο,
πέρσαντες ἄστυ, πνεύμασιν θαλασσίοις
σὴν γαῖαν ἐξωσθέντες ἥκομεν, Κύκλωψ.
Κυ. ἦ τῆς κακίστης οἳ μετήλθεθ' ἁρπαγὰς
Ἑλένης Σκαμάνδρου γείτον' Ἰλίου πόλιν;
Οδ. οὗτοι, πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες.
Κυ. αἰσχρὸν στράτευμά γ', οἵτινες μιᾶς χάριν
γυναικὸς ἐξεπλεύσατ' ἐς γαῖαν Φρυγῶν.
Οδ. θεοῦ τὸ πρᾶγμα· μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν.
ἡμεῖς δέ σ', ὦ θεοῦ ποντίου γενναῖε παῖ,
ἱκετεύομέν τε καὶ λέγομεν ἐλευθέρως·
μὴ τλῇς πρὸς ἄντρα σοι ἐσαφιγμένους φίλους
κτανεῖν βοράν τε δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις·
οἳ τὸν σόν, ὦναξ, πατέρ' ἔχειν νεῶν ἕδρας
ἐρρυσάμεσθα γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς.
ἱερεύς τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμὴν
Μαλέας τ' ἄκροι κευθμῶνες ἥ τε Σουνίου
δίας Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα

273 τῷδε Canter : τοῦδε L 274 μᾶλλον Kirchhoff : πολλὰ L : πλείω Musgrave 276 ἐξεπαίδευσεν suspectum, sed cf. v. 601 288 σοι ἐσαφιγμένους Radermacher (id est σοὐσαφιγμένους) : σοὺς ἀφιγμένους L: cf. v. 252, El. 413 290 ναῶν Canter 291 ἐρρυσάμεσθα Matthiae : εἰρυσάμεσθα L 292 ἱερεύς] ἱερός apogr. Paris. ἄθραυστος *l* : ἄθαυστος L 293 ἥ *l* : οἱ L Σουνίῳ Musgrave

Γεραίστιοί τε καταφυγαί· τὰ θ' Ἑλλάδος
†δύσφρον' ὀνείδη Φρυξὶν οὐκ ἐδώκαμεν·†
ὧν καὶ σὺ κοινοῖ· γῆς γὰρ Ἑλλάδος μυχοὺς
οἰκεῖς ὑπ' Αἴτνῃ, τῇ πυριστάκτῳ πέτρᾳ.
νόμος δὲ θνητοῖς, εἰ λόγους ἀποστρέφῃ,
ἱκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους
ξένιά τε δοῦναι καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι,
οὐκ ἀμφὶ βουπόροισι πηχθέντας μέλη
ὀβελοῖσι νηδὺν καὶ γνάθον πλῆσαι σέθεν.
ἅλις δὲ Πριάμου γαῖ' ἐχήρωσ' Ἑλλάδα,
πολλῶν νεκρῶν πιοῦσα δοριπετῆ φόνον,
ἀλόχους τ' ἀνάνδρους γραῦς τ' ἄπαιδας ὤλεσεν
πολιούς τε πατέρας. εἰ δὲ τοὺς λελειμμένους
σὺ συμπυρώσας δαῖτ' ἀναλώσεις πικράν,
ποῖ τρέψεταί τις; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ, Κύκλωψ·
πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου, τὸ δ' εὐσεβὲς
τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ· πολλοῖσι γὰρ
κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἠμείψατο.

Σι. παραινέσαι σοι βούλομαι· τῶν γὰρ κρεῶν
μηδὲν λίπῃς τοῦδ', ἤν τε τὴν γλῶσσαν δάκῃς,
κομψὸς γενήσῃ καὶ λαλίστατος, Κύκλωψ.

Κυ. ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός,
τὰ δ' ἄλλα κόμποι καὶ λόγων εὐμορφίαι.
ἄκρας δ' ἐναλίας ἃς καθίδρυται πατὴρ
χαίρειν κελεύω· τί τάδε προὐστήσω λόγῳ;
Ζηνὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν οὐ φρίσσω, ξένε,
οὐδ' οἶδ' ὅ τι Ζεύς ἐστ' ἐμοῦ κρείσσων θεός.
οὔ μοι μέλει τὸ λοιπόν· ὡς δ' οὔ μοι μέλει,

295 τὰ δ' Kirchhoff Post 295 lacunam indicat Hartung; et videtur sane aliquid de fulmine Iovis dictum fuisse: cf. v. 320 seq. 296 δύσφρον'] δύσφρονά γ' *l*: δύσφορά γ' apogr. Paris.: nondum emendatus 297 κοινοῖ Seidler: κοινοῦ L 298 Αἴτνης Hermann 299 νόμος Musgrave: νόμοις L εἰ Reiske: εἰς L 305 δοριπετῆ Nauck: δορυπετῆ L 314 ἢν δὲ Lenting 315 λαλητικὸς Nauck 321 ὅ τι] ὅτῳ Wecklein

ἄκουσον. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ,
ἐν τῇδε πέτρᾳ στέγν' ἔχων σκηνώματα,
ἢ μόσχον ὀπτὸν ἤ τι θήρειον δάκος
δαινύμενος, εὖ τέγγων τε γαστέρ' ὑπτίαν,
ἐπεκπιὼν γάλακτος ἀμφορέα, πέπλον
κρούω, Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.
ὅταν δὲ βορέας χιόνα Θρῄκιος χέῃ,
δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν
καὶ πῦρ ἀναίθων—χιόνος οὐδέν μοι μέλει.
ἡ γῆ δ' ἀνάγκῃ, κἂν θέλῃ κἂν μὴ θέλῃ,
τίκτουσα ποίαν τἀμὰ πιαίνει βοτά.
ἁγὼ οὔτινι θύω πλὴν ἐμοί, θεοῖσι δ' οὔ,
καὶ τῇ μεγίστῃ, γαστρὶ τῇδε, δαιμόνων.
ὡς τοὐμπιεῖν γε κἀμφαγεῖν τοὐφ' ἡμέραν
Ζεὺς οὗτος ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσιν,
λυπεῖν δὲ μηδὲν αὑτόν. οἳ δὲ τοὺς νόμους
ἔθεντο ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον,
κλαίειν ἄνωγα· τὴν ⟨δ'⟩ ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ
οὐ παύσομαι δρῶν εὖ—κατεσθίων τε σέ.
ξένιά τε λήψῃ τοιάδ', ὡς ἄμεμπτος ὦ,
πῦρ καὶ πατρῷον τόνδε λέβητά γ', ὃς ζέσας
σὴν σάρκα διαφόρητον ἀμφέξει καλῶς.
ἀλλ' ἕρπετ' εἴσω, τῷ κατ' αὔλιον θεῷ
ἵν' ἀμφὶ βωμὸν στάντες εὐωχῆτέ με.

Οδ. αἰαῖ, πόνους μὲν Τρωικοὺς ὑπεξέδυν
θαλασσίους τε, νῦν δ' ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίου
γνώμην κατέσχον ἀλίμενόν τε καρδίαν.
ὦ Παλλάς, ὦ δέσποινα Διογενὲς θεά,

324 ἔχων Hermann : ἔχω L 325 ἢ μόσχον] καὶ μόσχον Boissonade 326 εὖ τέγγων τε Reiske : ἐν στέγοντι L 327 πέπλον] πέδον Musgrave 333 τίκτουσα] φύουσα Athenag. leg. pro Christ. p. 28 334 ἐμοί, θεοῖσι δ' οὔ] ἐμοῖς θεοῖς· ἰδού Wilamowitz 336 τοὐμπιεῖν γε κἀμφαγεῖν Reiske : τοῦ πιεῖν γε καὶ φαγεῖν L 338 λυπεῖν *l* : λιπεῖν L 340 δ' add. Barnes 342 ἄμεμπτος Aldina : ἄμεπτος L 344 διαφόρητον Scaliger : δυσφόρητον L 346 βωμὸν H. Stephanus : κῶμον L 349 γνώμην] ὠμὴν Reiske

νῦν νῦν ἄρηξον· κρείσσονας γὰρ Ἰλίου
πόνους ἀφῖγμαι κἀπὶ κινδύνου βάθρα.
σύ τ', ὦ φαεννῶν ἀστέρων οἰκῶν ἕδρας
Ζεῦ ξένι', ὅρα τάδ'· εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις,
ἄλλως νομίζῃ Ζεὺς τὸ μηδὲν ὢν θεός.

Χο. Εὐρείας φάρυγγος, ὦ Κύκλωψ, [στρ.
ἀναστόμου τὸ χεῖλος· ὡς ἕτοιμά σοι
ἑφθὰ καὶ ὀπτὰ καὶ ἀνθρακιᾶς ἄπο . . .
χναύειν, βρύκειν,
κρεοκοπεῖν μέλη ξένων,
δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι κλινομένῳ.

Μή μοι μὴ προσδίδου· [ἐφυμν.
μόνος μόνῳ γέμιζε πορθμίδος σκάφος.
χαιρέτω μὲν αὔλις ἅδε,
χαιρέτω δὲ θυμάτων
ἀποβώμιος ἃν †ἔχει θυσίαν†
Κύκλωψ Αἰτναῖος ξενικῶν
κρεῶν κεχαρμένος βορᾷ.

Νηλής, ὦ τλᾶμον, ὅστις [δωμάτων] [ἀντ.
ἐφεστίους [ξενικοὺς] ἱκτῆρας ἐκθύει δόμων, 370, 1
ἑφθά τε δαινύμενος, μυσαροῖσί τ' ὀδοῦσιν 373
κόπτων βρύκων 372

354 Ζεῦ L[1]: ζεὺς L P 356–374 Responsionem, cuius vestigia certa videntur, perfectam restituere conati sunt Hermann Kirchhoff Haupt Wecklein alii. Fortasse legendum: εὐρείας ὦ φάρυγγος Κύκλωψ = νηλὴς ὦ τλᾶμον ὅστις μάταν et v. 360 post 374 iterandus (κλινόμενος pro κλινομένῳ scripto) 358, 359 ἀνθρακίας ἀποχναύειν L P: ἀνθρακιᾶς ἄπο ⟨θερμὰ⟩ χναύειν Hermann 359 βρύκειν Casaubon: βρύχειν L P κρεοκοπεῖν Ludv. Dindorf: κρεωκοπεῖν L P 360 κλινομένῳ Reiske: καινόμενα L P (fortasse recte) 362 γέμιζε Wecklein: κόμιζε L P 363 ἥδε L P 365 fortasse ἀθυσίαν (ἀνέχει θυσίαν Spengel) 369 δωμάτων L: δωμάτων τ' P: μάταν Hermann: δόμων Kirchhoff (et ξένους pro δόμων v. proximo) 373 μυσαροῖσί τ' Kirchhoff: μυσαροῖσιν L P, sed -σιν in rasura L 372 κόπτων βρύκων ante ἑφθά τε habent L P; transposuit Hermann

[ἀνθρώπων] θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα,
. . . .

⟨Μή μοι μὴ προσδίδου· [ἐφυμν.
μόνος μόνῳ γέμιζε πορθμίδος σκάφος.
χαιρέτω μὲν αὖλις ἅδε,
χαιρέτω δὲ θυμάτων
ἀποβώμιος ἃν †ἔχει θυσίαν†
Κύκλωψ Αἰτναῖος ξενικῶν
κρεῶν κεχαρμένος βορᾷ.⟩

Οδ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω, δείν' ἰδὼν ἄντρων ἔσω
κοὐ πιστά, μύθοις εἰκότ', οὐδ' ἔργοις βροτῶν;
Χο. τί δ' ἔστ', Ὀδυσσεῦ; μῶν τεθοίναται σέθεν
φίλους ἑταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;
Οδ. δισσούς γ' ἀθρήσας κἀπιβαστάσας χεροῖν,
οἳ σαρκὸς εἶχον εὐτραφέστατον πάχος.
Χο. πῶς, ὦ ταλαίπωρ', ἦτε πάσχοντες τάδε;
Οδ. ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' †ἐσήλθομεν χθόνα,†
ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον, ὑψηλῆς δρυὸς
κορμοὺς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἔπι,
τρισσῶν ἁμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος.
ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ
ἔστρωσεν εὐνὴν πλησίον πυρὸς φλογί.
κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον,
μόσχους ἀμέλξας, λευκὸν ἐσχέας γάλα.
σκύφος τε κισσοῦ παρέθετ' εἰς εὖρος τριῶν
πήχεων, βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο.
καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέζεσεν πυρί,
ὀβελούς τ', ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρί,

376 οὐδ'] οὐκ Kirchhoff 377 γε θοινᾶται L P: corr. Reiske 380 εὐτραφέστατον Scaliger: ἐντρεφέστατον L P: εὐτρεφέστατον p, fortasse recte 382 χθόνα] στέγην, γνάθον, πτύχα viri docti 387 ἔστρωσεν Pierson: ἔστησεν L P 389 ἐγχέας Herwerden 390 τε L: δὲ P 392 post 385 collocat Paley

ξεστοὺς δὲ δρεπάνῳ τἄλλα, παλιούρου κλάδων,
†Αἰτναῖά τε σφαγεῖα πελέκεων γνάθοις.†
ὡς δ' ἦν ἕτοιμα πάντα τῷ θεοστυγεῖ
Ἅιδου μαγείρῳ, φῶτε συμμάρψας δύο
ἔσφαζ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν, ῥυθμῷ θ' ἑνὶ
τὸν μὲν λέβητος ἐς κύτος χαλκήλατον,
τὸν δ' αὖ, τένοντος ἁρπάσας ἄκρου ποδός,
παίων πρὸς ὀξὺν στόνυχα πετραίου λίθου,
ἐγκέφαλον ἐξέρρανε, καὶ †καθαρπάσας†
λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας ἐξώπτα πυρί,
τὰ δ' ἐς λέβητ' ἐφῆκεν ἕψεσθαι μέλη.
ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων
ἐχριμπτόμην Κύκλωπι κἀδιακόνουν·
ἄλλοι δ' ὅπως ὄρνιθες ἐν μυχοῖς πέτρας
πτήξαντες εἶχον, αἷμα δ' οὐκ ἐνῆν χροΐ.
ἐπεὶ δ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς
ἀνέπεσε, φάρυγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρύν,
ἐσῆλθέ μοί τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος
Μάρωνος αὐτῷ τοῦδε προσφέρω πιεῖν,
λέγων τάδ'· Ὦ τοῦ ποντίου θεοῦ Κύκλωψ,
σκέψαι τόδ' οἷον Ἑλλὰς ἀμπέλων ἄπο
θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος.
ὁ δ' ἔκπλεως ὢν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς
ἐδέξατ' ἔσπασέν ⟨τ'⟩ ἄμυστιν ἑλκύσας
κἀπῄνεσ' ἄρας χεῖρα· Φίλτατε ξένων,

394 τἄλλα Scaliger: γ' ἀλλὰ L P κλάδων Scaliger: κλάδῳ L P. Huius et proximi versus lectio incerta 395 γνάθους Kirchhoff 397 Ἅιδου H. Stephanus: δίδου L P δύο apogr. Paris.: δύω L P 398 θ' ἑνὶ Wilamowitz: τινὶ L P 399 κύτος manus secunda apogr. Paris.: σκύτος L P 401 στόνυχα Scaliger: γ' ὄνυχα L P 402 Fortasse καθαρμόσας: διαρταμῶν Paley 404 τὰ δ' Heath: τάδ' L P 406 κἀδιακόνουν Dindorf: καὶ διηκόνουν L P 407 ἄλλοι Kirchhoff: ἄλλοι L P πέτρας] δέμας Wecklein 410 φάρυγος Scaliger: φάρυγγος L P. Cf. 356 ἐξιεὶς L P: ἐξανιεὶς Ath. i. p. 23 E, unde ἐξανεὶς Porson 412 αὐτῷ τοῦδε Ludv. Dindorf: αὐτοῦ τῷδε L P 413 τοῦ L P: παῖ Aldina 417 τ' add. Barnes

καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως.
ἡσθέντα δ' αὐτὸν ὡς ἐπῃσθόμην ἐγώ,
ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γιγνώσκων ὅτι
τρώσει νιν οἶνος καὶ δίκην δώσει τάχα.
καὶ δὴ πρὸς ᾠδὰς εἶρπ'. ἐγὼ δ' ἐπεγχέων
ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῷ.
ᾄδει δὲ παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἐμοῖς
ἄμουσ', ἐπηχεῖ δ' ἄντρον. ἐξελθὼν δ' ἐγὼ
σιγῇ, σὲ σῶσαι κἄμ', ἐὰν βούλῃ, θέλω.
ἀλλ' εἴπατ' εἴτε χρῄζετ' εἴτ' οὐ χρῄζετε
φεύγειν ἄμεικτον ἄνδρα καὶ τὰ Βακχίου
ναίειν μέλαθρα Δαναΐδων νυμφῶν μέτα.
ὁ μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατὴρ τάδ' ᾔνεσεν.
ἀλλ' ἀσθενὴς γὰρ κἀποκερδαίνων ποτοῦ,
ὥσπερ πρὸς ἰξῷ τῇ κύλικι λελημμένος
πτέρυγας ἀλύει· σὺ δέ—νεανίας γὰρ εἶ—
σώθητι μετ' ἐμοῦ καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον
Διόνυσον ἀνάλαβ', οὐ Κύκλωπι προσφερῆ.

Χο. ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν,
Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα.
ὡς διὰ μακροῦ γε †τὸν σίφωνα τὸν φίλον
χηρεύομεν.—τὸν δ' οὐκ ἔχομεν κατ' αὖ φαγεῖν.†

Οδ. ἄκουε δή νυν ἣν ἔχω τιμωρίαν
θηρὸς πανούργου σῆς τε δουλείας φυγήν.

Χο. λέγ', ὡς Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἥδιον ψόφον
κιθάρας κλύοιμεν ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.

Οδ. ἐπὶ κῶμον ἕρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει
Κύκλωπας ἡσθεὶς τῷδε Βακχίου ποτῷ.

419 *πρὸς καλῇ* (sic) suprascr. L[1] : *πρὸς καλὸν* L P : accentum correxit *l* 422 *οἶνος* L P 425 *ᾄδει* L *p* : *ἄγει* P *σὺν ναύταις* L P 426 *ἐπηχεῖ* Barnes : *ἐπήχει* L P 430 *Δαναΐδων*] *Ναΐδων* Casaubonus 436 *ἀναλαβοῦ* L P : corr. apogr. Paris. 439 suspectum *σίφωνα* : *τὸν φίλον σίφωνά μοι* Hermann 440 *τὸν δ' . . . κατ' αὖ φαγεῖν* Nauck : *τόνδ' . . . καταφαγεῖν* L P. Lectio incerta 445 *ἐπίκωμος* Wecklein, cl. v. 508 *ἕρπει* P

Χο. ξυνῆκ'· ἔρημον ξυλλαβὼν δρυμοῖσί νιν
σφάξαι μενοινᾷς, ἢ πετρῶν ὦσαι κάτω.
Οδ. οὐδὲν τοιοῦτον· δόλιος ἡ 'πιθυμία.
Χο. πῶς δαί; σοφόν τοί σ' ὄντ' ἀκούομεν πάλαι.
Οδ. κώμου μὲν αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξαι, λέγων
ὡς οὐ Κύκλωψι πῶμα χρὴ δοῦναι τόδε,
μόνον δ' ἔχοντα βίοτον ἡδέως ἄγειν.
ὅταν δ' ὑπνώσσῃ Βακχίου νικώμενος,
ἀκρεμὼν ἐλαίας ἔστιν ἐν δόμοισί τις,
ὃν φασγάνῳ ⟨'γὼ⟩ τῷδ' ἀποξύνας ἄκρον,
ἐς πῦρ καθήσω· κᾆθ', ὅταν κεκαυμένον
ἴδω νιν, ἄρας θερμὸν ἐς μέσην βαλῶ
Κύκλωπος ὄψιν, ὄμμα τ' ἐκτήξω πυρί.
ναυπηγίαν δ' ὡσεί τις ἁρμόζων ἀνὴρ
διπλοῖν χαλινοῖν τρύπανον κωπηλατεῖ,
οὕτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φαεσφόρῳ
Κύκλωπος ὄψει καὶ συναυανῶ κόρας.
Χο. ἰοὺ ἰού,
γέγηθα, μαινόμεσθα τοῖς εὑρήμασιν.
Οδ. κἄπειτα καὶ σὲ καὶ φίλους γέροντά τε
νεὼς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος
διπλαῖσι κώπαις τῆσδ' ἀποστελῶ χθονός.
Χο. ἔστ' οὖν ὅπως ἂν ὡσπερεὶ σπονδῆς θεοῦ
κἀγὼ λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὄμματα
δαλοῦ; φόνου γὰρ τοῦδε κοινωνεῖν θέλω.
Οδ. δεῖ γοῦν· μέγας γὰρ δαλός· οὗ ξυλληπτέον.
Χο. ὡς κἂν ἁμαξῶν ἑκατὸν ἀραίμην βάρος,
εἰ τοῦ Κύκλωπος τοῦ κακῶς ὀλουμένου

447 δρυμοῖσι Tyrwhitt : ῥυθμοῖσι L P 448 κάτω] κάτα Nauck 454 ὑπνώσσῃ Hermann : ὑπνώσῃ L P : ὑπνώσθῃ (debuit ὑπνώθῃ) Dobree 456 'γὼ addidi ἐξαποξύνας *l* et P, verbum non alibi inventum 458, 459 βαλῶ . . . ὄμμα τ' Pierson : βαλὼν . . . ὄμματ' L P 462 κυκλώσω] κυκλήσω Musgrave 468 ἀποστελῶ *l p* aut L[2] P[2] : ἀποστέλλω L P 469 ὡσπερεὶ Reiske : ὥσπερ ἐκ L P 472 οὗ Reiske : ὃν L P 473 ἀραίμην Matthiae : ἀροίμην L P

ὀφθαλμὸν ὥσπερ σφηκιὰν ἐκθύψομεν.
Οδ. σιγᾶτε νῦν· δόλον γὰρ ἐξεπίστασαι·
χὥταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι
πείθεσθ'. ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους
τοὺς ἔνδον ὄντας οὐ μόνος σωθήσομαι.
καίτοι φύγοιμ' ἄν, κἀκβέβηκ' ἄντρου μυχῶν·
ἀλλ' οὐ δίκαιον ἀπολιπόντ' ἐμοὺς φίλους,
ξὺν οἷσπερ ἦλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον.

Χο. ἄγε, τίς πρῶτος, τίς δ' ἐπὶ πρώτῳ
ταχθεὶς δαλοῦ κώπην ὀχμάσας
Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὤσας
λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει;

(ᾠδὴ ἔνδοθεν)

σίγα σίγα. καὶ δὴ μεθύων
ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος
σκαιὸς ἀπῳδὸς καὶ κλαυσόμενος
χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων
φέρε νιν κώμοις παιδεύσωμεν
τὸν ἀπαίδευτον·
πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι.

⟨Ημιχ.⟩ μάκαρ ὅστις εὐιάζει [στρ. α
βοτρύων φίλαισι πηγαῖς
ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθείς,
φίλον ἄνδρ' ὑπαγκαλίζων

475 ἐκθύψομεν Hertlein : ἐκθρύψομεν L P : ἐκτρίψομεν *l* 477, 478 κελεύσω et πίθεσθ' malit Wecklein 481 ἐμοὺς apogr. Paris. : ἐμοῦ L P 484 δαλοῦ H. Stephanus : δαλῷ L P 487 hanc παρεπιγραφήν in textu habent codices. Cf. Aesch. Eumen. 117 seq. 488 ante hunc v. itemque post διακναίσει v. 486 ἡμιχ. addidit *l* 490 ἀοιδὸς Herwerden : ἀπῳδὸν Stahl 491 χωρεῖ *l* : χωρεῖ γε L P 495 ἡμιχ. add. *l* μάκαρ ὅστις Hermann : μακάριος ὅστις L P : μακάριος ὃς *l* εὐιάζει L : σεβιάζει P 497 ἐπίκωμος Wilamowitz 498 ὑπαγκαλίζων (non -ίους) et L et P. Cf. Hclid. 915

ἐπὶ δεμνίοις τε ξανθὸν
χλιδανῆς ἔχων ἑταίρας
μυρόχριστος λιπαρὸν βό-
στρυχον, αὐδᾷ δέ· Θύραν τίς οἴξει μοι;

Κυ. παπαπᾶ· πλέως μὲν οἴνου, [στρ. β
γάνυμαι ⟨δὲ⟩ δαιτὸς ἥβῃ,
σκάφος ὁλκὰς ὣς γεμισθεὶς
ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας.
ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὔφρων
ἐπὶ κῶμον ἦρος ὥραις
ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφούς.
φέρε μοι, ξεῖνε, φέρ', ἀσκὸν ἔνδος μοι.

Ημιχ. καλὸν ὄμμασιν δεδορκὼς [στρ. γ
Καλὸς ἐκπερᾷ μελάθρων.
—⟨παπαπᾶ·⟩ φιλεῖ τις ἡμᾶς.—
λύχνα δ' †ἀμμένον δαΐα σὸν
χρόα χὼς† τέρεινα νύμφα
δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων.
στεφάνων δ' οὐ μία χροιὰ
περὶ σὸν κρᾶτα τάχ' ἐξομιλήσει.

Οδ. Κύκλωψ, ἄκουσον· ὡς ἐγὼ τοῦ Βακχίου
τούτου τρίβων εἴμ', ὃν πιεῖν ἔδωκά σοι.
Κυ. ὁ Βάκχιος δὲ τίς θεὸς νομίζεται;
Οδ. μέγιστος ἀνθρώποισιν ἐς τέρψιν βίου.

499 Cf. v. 56: δεμνίοισί τ' ἄνθος Meineke 501 λιπαρὸν Scaliger: λιπαρὸς L P 504 δὲ add. *l* ἥβῃ Lobeck: ἥβης L P 505 ὁλκὰς ὣς] ὁλκάδος Wecklein 506 σέλμα γαστρὸς L: σέλας σταστρὸς P 507 μ' ὁ] μὲ Boissonade 508 ἐπίκωμον Wecklein. Cf. 497 510 ξεῖνε, φέρ' in rasura *l*: φέρε ξέν' P: ξεῖ** habuit L 511 Ημιχ. scripsi: Χο. L P. Cf. 495 512 καλὸς Scaliger: καλὸν L P. 513 παπαπᾶ· addidi: ⟨φίλος ὢν⟩ Hermann 514 seq. λύχνα L: λίχνα P ἀμμένον ut videtur L: ἀμμένει *l* P. Locus lectu difficillimus: λύχνα σ' ἀμμένει· πελᾷ σὸν χρόα χρῷ Kirchhoff: λύχνα δ' ἡμμέν' ἀμμένει σὸν χρό', ἄγ', ὡς Dindorf 517 χροιὰ Barnes: χρόα L P 518 ἐξομιλήσει suspectum 520 πιεῖν corr. apogr. Paris.: πιὼν L P

Κυ. ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἡδέως ἐγώ.
Οδ. τοιόσδ' ὁ δαίμων· οὐδένα βλάπτει βροτῶν.
Κυ. θεὸς δ' ἐν ἀσκῷ πῶς γέγηθ' οἴκους ἔχων;
Οδ. ὅπου τιθῇ τις, ἐνθάδ' ἐστὶν εὐπετής.
Κυ. οὐ τοὺς θεοὺς χρὴ σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασιν.
Οδ. τί δ', εἴ σε τέρπει γ'; ἢ τὸ δέρμα σοι πικρόν;
Κυ. μισῶ τὸν ἀσκόν· τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε.
Οδ. μένων νυν αὐτοῦ πῖνε κεὐθύμει, Κύκλωψ.
Κυ. οὐ χρή μ' ἀδελφοῖς τοῦδε προσδοῦναι ποτοῦ;
Οδ. ἔχων γὰρ αὐτὸς τιμιώτερος φανῇ.
Κυ. διδοὺς δὲ τοῖς φίλοισι χρησιμώτερος.
Οδ. πυγμὰς ὁ κῶμος λοίδορόν τ' ἔριν φιλεῖ.
Κυ. μεθύω μέν, ἔμπας δ' οὔτις ἂν ψαύσειέ μου.
Οδ. ὦ τᾶν, πεπωκότ' ἐν δόμοισι χρὴ μένειν.
Κυ. ἠλίθιος ὅστις μὴ πιὼν κῶμον φιλεῖ.
Οδ. ὃς δ' ἂν μεθυσθείς γ' ἐν δόμοις μείνῃ, σοφός.
Κυ. τί δρῶμεν, ὦ Σιληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ;
Σι. δοκεῖ. τί γὰρ δεῖ συμποτῶν ἄλλων, Κύκλωψ;
Κυ. καὶ μὴν λαχνῶδές τ' οὖδας ἀνθηρᾶς χλόης . . . .
Σι. καὶ πρός γε θάλπος ἡλίου πίνειν καλόν.
κλίθητί νύν μοι πλευρὰ θεὶς ἐπὶ χθονός.
Κυ. ἰδού.
τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὄπισθέ μου τίθης;
Σι. ὡς μὴ παριών τις καταβάλῃ. Κυ. πίνειν μὲν οὖν
κλέπτων σὺ βούλῃ· κάτθες αὐτὸν ἐς μέσον.
σὺ δ', ὦ ξέν', εἰπὲ τοὔνομ' ὅ τι σε χρὴ καλεῖν.
Οδ. Οὖτιν· χάριν δὲ τίνα λαβών σ' ἐπαινέσω;

525 *οἴκους* Canter: *οἴνους* L P 526 *τιθῇ τις* Porson: *τιθεῖ τις* L: *τιθεὶς* P 527 Nihil mutandum (*οὔτοι* Herwerden: *χρῆν* Nauck) 534 *πληγὰς ὁ κῶμος λοίδορόν θ' ὕβριν φιλεῖ* Ath. ii. p. 36 D 535 *μεθύω μέν* Reiske: *μεθύωμεν* L P 541 *τ'*] *γ'* Porson *ἀνθηρᾷ χλόῃ* Kirchhoff. Idem versum Cyclopis excidisse putat; nobis videtur Silenus sermonem eius interrumpere 545 *ἰδού* om. P, postmodo additum in L: corr. Wilamowitz *τίθης* *l*: *τιθεῖς* L *p*: *τιθεὶς* P 546 *παριών* Reiske: *παρών* L P *καταβάλῃ* *p*: *καταλάβῃ* L P

Κυ. πάντων σ' ἑταίρων ὕστερον θοινάσομαι.
Σι. καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ.
Κυ. οὗτος, τί δρᾷς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρᾳ;
Σι. οὔκ, ἀλλ' ἔμ' οὗτος ἔκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.
Κυ. κλαύσῃ, φιλῶν τὸν οἶνον οὐ φιλοῦντά σε.
Σι. ναὶ μὰ Δί', ἐπεί μού φησ' ἐρᾶν ὄντος καλοῦ.
Κυ. ἔγχει, πλέων δὲ τὸν σκύφον. δίδου μόνον.
Σι. πῶς οὖν κέκραται; φέρε διασκεψώμεθα.
Κυ. ἀπολεῖς· δὸς οὕτως. Σι. ναὶ μὰ Δί' οὐ πρὶν ἄν γέ σε
στέφανον ἴδω λαβόντα γεύσωμαί τ' ἔτι . . .
Κυ. ὦ οἰνοχόος ἄδικος. Σι. ⟨οὐ⟩ μὰ Δί', ἀλλ' ὦ οἶνος γλυκύς.
ἀπομυκτέον δέ σοί ἐστιν ὡς λήψῃ πιεῖν.
Κυ. ἰδού, καθαρὸν τὸ χεῖλος αἱ τρίχες τέ μου.
Σι. θές νυν τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως, κᾆτ' ἔκπιε,
ὥσπερ μ' ὁρᾷς πίνοντα—χὤσπερ οὐκ ἐμέ.
Κυ. ἆ ἆ, τί δράσεις; Σι. ἡδέως ἠμύστισα.
Κυ. λάβ', ὦ ξέν', αὐτὸς οἰνοχόος τέ μοι γενοῦ.
Οδ. γιγνώσκεται γοῦν ἡ ἄμπελος τἠμῇ χερί.
Κυ. φέρ' ἔγχεόν νυν. Οδ. ἐγχέω, σίγα μόνον.
Κυ. χαλεπὸν τόδ' εἶπας, ὅστις ἂν πίνῃ πολύν.
Οδ. ἰδοὺ λαβὼν ἔκπιθι καὶ μηδὲν λίπῃς.
συνεκθανεῖν δὲ σπῶντα χρὴ τῷ πώματι.
Κυ. παπαῖ, σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου.
Οδ. κἂν μὲν σπάσῃς γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολύν,
τέγξας ἄδιψον νηδύν, εἰς ὕπνον βαλεῖ,

550 *ὕστατον* Hermann 551 Σι. Lenting: ὀδ L P 553 Σι.] σιλ ex ὀδ corr. L 555 ἐπεὶ ⟨οὔ⟩ μου φῄς ⟨σφ'⟩ ἐρᾶν Wieseler 559 τ' ἔτι] τέ τι Nauck 560 ὦ οἰνοχόος sed ᾦνος L P (ὦνος P). Vulgo ᾠνοχόος et ᾦνος οὐ add. Hermann: ⟨ναὶ⟩ add. Aldina 561 ἀπομυκτέον L P (ἀπομικτέον P): ἀπομακτέον Cobet σοί ἐστιν ὡς Wilamowitz ex L qui σοι**** ὡς habet: σοί γ' ὅπως *l* P 566 λάβ' ὦ . . . τέ μοι γενοῦ Dobree: λαβὼν . . . γέ μου γενοῦ L P 571 σπῶντα Casaubon: σιγῶντα L P 573 σπάσῃς Dobree: σπάσῃ L P 574 βαλεῖ Musgrave: βαλεῖς L P

ἢν δ' ἐλλίπῃς τι, ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος.
Κυ. ἰοὺ ἰού,
ὡς ἐξένευσα μόγις· ἄκρατος ἡ χάρις.
ὁ δ' οὐρανός μοι συμμεμιγμένος δοκεῖ
τῇ γῇ φέρεσθαι, τοῦ Διός τε τὸν θρόνον
λεύσσω, τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἁγνὸν σέβας.
—οὐκ ἂν φιλήσαιμ'·—αἱ Χάριτες πειρῶσί με.—
ἅλις Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι.
κάλλιστα, νὴ τὰς Χάριτας.—ἥδομαι δέ πως
τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον ἢ τοῖς θήλεσιν.
Σι. ἐγὼ γὰρ ὁ Διός εἰμι Γανυμήδης, Κύκλωψ;
Κυ. ναὶ μὰ Δί', ὃν ἁρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τοῦ Δαρδάνου.
Σι. ἀπόλωλα, παῖδες· σχέτλια πείσομαι κακά.
Κυ. μέμφῃ τὸν ἐραστὴν κἀντρυφᾷς πεπωκότι;
Σι. οἴμοι· πικρότατον οἶνον ὄψομαι τάχα.

Οδ. ἄγε δή, Διονύσου παῖδες, εὐγενῆ τέκνα,
ἔνδον μὲν ἀνήρ· τῷ δ' ὕπνῳ παρειμένος
τάχ' ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὠθήσει κρέα.
δαλὸς δ' ἔσωθεν αὐλίων †ὠθεῖ† καπνὸν
παρευτρέπισται· κοὐδὲν ἄλλο πλὴν πυροῦν
Κύκλωπος ὄψιν· ἀλλ' ὅπως ἀνὴρ ἔσῃ.
Χο. πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἕξομεν.
χώρει δ' ἐς οἴκους, πρίν τι τὸν πατέρα παθεῖν
ἀπάλαμνον· ὥς σοι τἀνθάδ' ἐστὶν εὐτρεπῆ.
Οδ. Ἥφαιστ', ἄναξ Αἰτναῖε, γείτονος κακοῦ
λαμπρὸν πυρώσας ὄμμ' ἀπαλλάχθηθ' ἅπαξ,
σύ τ', ὦ μελαίνης Νυκτὸς ἐκπαίδευμ', Ὕπνε,

575 ἐλλίπῃς Herwerden: ἐκλίπῃς L P 583 κάλλιον ἢ Wecklein 586 τῆς Δαρδάνου Hermann (an τῶν Δ.?) 588 κἀντρυφᾷς πεπωκότι Casaubon: κἀντρυφαῖς πεπωκότα L P 589 Σι. apogr. Paris.: nulla nota in L P 590 Διονύσου P: διωνύσου L 591 ἀνὴρ] ἀνὴρ L P 592 φάρυγγος L P 593 ὠθεῖ suspectum (cf. v. 592): τύφει Schenkl; sed videtur participium deesse, e.g. καπνούμενος 594 κοὐδὲν Kirchhoff: δ' οὐδὲν L P 598 ἀπάλαμνον Canter: ἀπαλλαγμὸν L P

ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ τῷ θεοστυγεῖ,
καὶ μὴ 'πὶ καλλίστοισι Τρωικοῖς πόνοις
αὐτόν τε ναύ⟨τα⟩ς τ' ἀπολέσητ' Ὀδυσσέα
ὑπ' ἀνδρός, ᾧ θεῶν οὐδὲν ἢ βροτῶν μέλει.
ἢ τὴν τύχην μὲν δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεών,
τὰ δαιμόνων δὲ τῆς τύχης ἐλάσσονα.

Χο. λήψεται τὸν τράχηλον
ἐντόνως ὁ καρκίνος
τοῦ ξενοδαιτυμόνος· πυρὶ γὰρ τάχα
φωσφόρους ὀλεῖ κόρας.
ἤδη
δαλὸς ἠνθρακωμένος
κρύπτεται ἐς σποδιάν, δρυὸς ἄσπετον
ἔρνος· ἀλλ' ἴτω Μάρων·
πρασσέτω·
μαινομένου 'ξελέτω βλέφαρον Κύ-
κλωπος, ὡς πίῃ κακῶς.
κἀγὼ
τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον πο-
θεινὸν εἰσιδεῖν θέλω,
Κύκλω-
πος λιπὼν ἐρημίαν·
ἆρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι;

Οδ. σιγᾶτε πρὸς θεῶν, θῆρες, ἡσυχάζετε,
συνθέντες ἄρθρα στόματος· οὐδὲ πνεῖν ἐῶ,
οὐ σκαρδαμύσσειν οὐδὲ χρέμπτεσθαί τινα,
ὡς μὴ 'ξεγερθῇ τὸ κακόν, ἔστ' ἂν ὄμματος
ὄψις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῇ πυρί.
Χο. σιγῶμεν ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις.

604 *ναῦς* L P : corr. *l*: *αὐτοῖσι ναύταις* Pierson 605 *ὑπ'* L : *ἀπ'* P *ἢ*] *οὐ* Hermann 610 *ξένων δαιτυμόνος* L P : corr. Hermann 616, 617 *μαινόμενος ἐξελέτω* L P : corr. Hermann 626 *χρίμπτεσθαι* *LP* : corr. L[1]

Οδ. ἄγε νυν ὅπως ἅψεσθε τοῦ δαλοῦ χεροῖν
ἔσω μολόντες· διάπυρος δ' ἐστὶν καλῶς.
Χο. οὐκοῦν σὺ τάξεις οὕστινας πρώτους χρεὼν
καυτὸν μοχλὸν λαβόντας ἐκκάειν τὸ φῶς
Κύκλωπος, ὡς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα;
Χο.[α] ἡμεῖς μέν ἐσμεν μακροτέρω πρὸ τῶν θυρῶν
ἑστῶτες ὠθεῖν ἐς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ.
Χο.[β] ἡμεῖς δὲ χωλοί γ' ἀρτίως γεγενήμεθα.
Χο.[γ] ταὐτὸν πεπόνθατ' ἆρ' ἐμοί· τοὺς γὰρ πόδας
ἑστῶτες ἐσπάσθημεν οὐκ οἶδ' ἐξ ὅτου.
Οδ. ἑστῶτες ἐσπάσθητε; Χο.[δ] καὶ τά γ' ὄμματα
μέστ' ἐστὶν ἡμῖν κόνεος ἢ τέφρας ποθέν.
Οδ. ἄνδρες πονηροὶ κοὐδὲν οἵδε σύμμαχοι.
Χο. ὁτιὴ τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν τ' οἰκτίρομεν
καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι
τυπτόμενος, αὕτη γίγνεται πονηρία;
ἀλλ' οἶδ' ἐπῳδὴν Ὀρφέως ἀγαθὴν πάνυ,
ὡς αὐτόματον τὸν δαλὸν ἐς τὸ κρανίον
στείχονθ' ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς.
Οδ. πάλαι μὲν ᾔδη σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει,
νῦν δ' οἶδ' ἄμεινον. τοῖσι δ' οἰκείοις φίλοις
χρῆσθαί μ' ἀνάγκη. χειρὶ δ' εἰ μηδὲν σθένεις,
ἀλλ' οὖν ἐπεγκέλευέ γ', ὡς εὐψυχίαν
φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.
Χο. δράσω τάδ'. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύσομεν.
κελευσμάτων δ' ἕκατι τυφέσθω Κύκλωψ.

633 καυτὸν Scaliger: καὶ τὸν L P 635–640 Codices sic distribuunt. 635 Χο. ἡμεῖς . . . πῦρ. 637 Ημ. ἡμεῖς . . γεγενήμεθα. 638 Οδ. ταὐτὸν . . . ἐμοί. Χο. τοὺς γὰρ . . . ὅτου. 640 Οδ. ἑστῶτες ἐσπάσθητε. Χο. (sic *l* P: idem puto L) καὶ τά γ' . . . ποθέν; correx. Brodaeus, Musgrave, alii. Nobis quattuor choreutae videntur loqui; deinde 643 Coryphaeus 635 μακροτέρω Matthiae: μακρότεροι L P (-τερον Musgrave: -τέραν Cobet) 637 χωλοί *l*: χολοί L P 641 μέστ' ἐστὶν Scaliger: μέτεστιν L P ἡμῖν Barnes: ἡμῶν L P κόνεος Musgrave: κόνεως L P 649 ᾔδη Heath: ᾔδειν L P 654 κινδυνευτέον schol. Plat. p. 922 a

ἰὼ ἰώ· γενναιόταθ' ὠ-
θεῖτε σπεύδετ'. ἐκκαίετε τὰν ὀφρὺν
θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα.
τυφέτω, καιέτω
τὸν Αἴτνας μηλονόμον.
τόρνευ', ἕλκε, μή σ' ἐξοδυνηθεὶς
δράσῃ τι μάταιον.

Κυ. ὤμοι, κατηνθρακώμεθ' ὀφθαλμοῦ σέλας.
Χο. καλός γ' ὁ παιάν· μέλπε μοι τόνδ', ὦ Κύκλωψ.
Κυ. ὤμοι μάλ', ὡς ὑβρίσμεθ', ὡς ὀλώλαμεν.
ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἔξω πέτρας
χαίροντες, οὐδὲν ὄντες· ἐν πύλαισι γὰρ
σταθεὶς φάραγγος τάσδ' ἐναρμόσω χέρας.
Χο. τί χρῆμ' ἀυτεῖς, ὦ Κύκλωψ; Κυ. ἀπωλόμην.
Χο. αἰσχρός γε φαίνῃ. Κυ. κἀπὶ τοῖσδέ γ' ἄθλιος.
Χο. μεθύων κατέπεσες ἐς μέσους τοὺς ἄνθρακας;
Κυ. Οὖτίς μ' ἀπώλεσ'. Χο. οὐκ ἄρ' οὐδεὶς ἠδίκει.
Κυ. Οὖτίς με τυφλοῖ βλέφαρον. Χο. οὐκ ἄρ' εἶ τυφλός.
Κυ. ὡς δὴ σύ— Χο. καὶ πῶς σ' οὔτις ἂν θείη τυφλόν;
Κυ. σκώπτεις. ὁ δ' Οὖτις ποῦ 'στιν; Χο. οὐδαμοῦ,
Κύκλωψ.
Κυ. ὁ ξένος, ἵν' ὀρθῶς ἐκμάθῃς, μ' ἀπώλεσεν,
ὁ μιαρός, ὅς μοι δοὺς τὸ πῶμα κατέκλυσεν.
Χο. δεινὸς γὰρ οἶνος καὶ παλαίεσθαι βαρύς.
Κυ. πρὸς θεῶν, πεφεύγασ' ἢ μένουσ' ἔσω δόμων;
Χο. οὗτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυγα
λαβόντες ἑστήκασι. Κυ. ποτέρας τῆς χερός;

659 τύφετ' ὦ, καίετ' ὦ Musgrave. Sed incantatio est: cf. v. 616 660 μηλ. τὸν Α. metro aptius ἔτνας L P 661 μή σ' L *p*: μὴ δ' P ἐξοδυνηθεὶς] ἐξ ὀδύνης συθεὶς Kirchhoff 664 ὦ] αὖ Markland 668 τάσδ'] τῆσδ' Nauck: ταῖσδ' Kirchhoff 669–675 Χο.] Forte ἄλλοι Κύκλωπες ἔνδοθεν 672 οὐδείς σ' Battierius 674 σ' οὔτις Canter: σύ· τίς L P 677 μοι] με Musgrave, minus Attice κατέκλυσε Canter: κατέκαυσε L P (κατέσπασε *p*) 678 οἶνος L P 678, 679 Personarum notas om. L P, add. Reiske

Χο. ἐν δεξιᾷ σου. Κυ. ποῦ; Χο. πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.
ἔχεις; Κυ. κακόν γε πρὸς κακῷ· τὸ κρανίον
παίσας κατέαγα. Χο. καί σε διαφεύγουσί γε.
Κυ. οὐ τῇδ'· ἐπεὶ τῇδ' εἶπας; Χο. οὔ· ταύτῃ λέγω.
Κυ. πῇ γάρ; Χο. περιάγου, κεῖσε, πρὸς τἀριστερά.
Κυ. οἴμοι γελῶμαι· κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς.
Χο. ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλὰ πρόσθεν οὗτός ἐστί σου.
Κυ. ὦ παγκάκιστε, ποῦ ποτ' εἶ; Οδ. τηλοῦ σέθεν
φυλακαῖσι φρουρῶ σῶμ' Ὀδυσσέως τόδε.
Κυ. πῶς εἶπας; ὄνομα μεταβαλὼν καινὸν λέγεις.
Οδ. ὅπερ γ' ὁ φύσας ὠνόμαζ' Ὀδυσσέα.
δώσειν δ' ἔμελλες ἀνοσίου δαιτὸς δίκας·
κακῶς γὰρ ἂν Τροίαν γε διεπυρωσάμην
εἰ μή σ' ἑταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην.
Κυ. αἰαῖ· παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται.
τυφλὴν γὰρ ὄψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη
Τροίας ἀφορμηθέντος. ἀλλὰ καὶ σέ τοι
δίκας ὑφέξειν ἀντὶ τῶνδ' ἐθέσπισεν,
πολὺν θαλάσσῃ χρόνον ἐναιωρούμενον.
Οδ. κλαίειν σ' ἄνωγα· καὶ δέδραχ' ὅπερ λέγεις.
ἐγὼ δ' ἐπ' ἀκτὰς εἶμι καὶ νεὼς σκάφος
ἥσω 'πὶ πόντον Σικελὸν ἔς τ' ἐμὴν πάτραν.
Κυ. οὐ δῆτ', ἐπεί σε τῆσδ' ἀπορρήξας πέτρας
αὐτοῖσι συνναύταισι συντρίψω βαλών.
ἄνω δ' ἐπ' ὄχθον εἶμι, καίπερ ὢν τυφλός,
δι' ἀμφιτρῆτος τῆσδε †προσβαίνων ποδί.†
Χο. ἡμεῖς δὲ συνναῦταί γε τοῦδ' Ὀδυσσέως
ὄντες τὸ λοιπὸν Βακχίῳ δουλεύσομεν.

683 Κυ. ante ἔχεις habet P sed spatium post ἔχεις 684 παίσας L *p*: παῖδας P 686 περιάγου, κεῖσε Nauck: περιάγουσί σε L P 688 οὗτος] οὗτις Hartung 690 σῶμ' Canter: δῶμ' L P 694 διεπυρώσαμεν Fix 701 λέγεις Paley: λέγω L P 703 ἔς τ' (sic) L P: εἰς Schumacher 704 σε *l* P: γε, ut videtur, L τῆσδ'] malim τάσδ': τήνδ' . . . πέτραν Kirchhoff 707 προσβαίνων ποδί vix sana: προσβαίνειν Verrall subscr. τέλος τοῦ κύκλωπος *l* P

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΛΚΗΣΤΙΔΟΣ [ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΥ]

'Απόλλων ᾐτήσατο παρὰ τῶν Μοιρῶν ὅπως ὁ Ἄδμητος τελευτᾶν μέλλων παράσχῃ τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἑκόντα τεθνηξόμενον, ἵνα ἴσον τῷ προτέρῳ χρόνον ζήσῃ. καὶ δὴ Ἄλκηστις, ἡ γυνὴ τοῦ 'Αδμήτου, ἐπέδωκεν ἑαυτήν, οὐδετέρου τῶν γονέων ἐθελήσαντος ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποθανεῖν. μετ' οὐ πολὺ δὲ ταύτης τῆς συμφορᾶς γενομένης Ἡρακλῆς παραγενόμενος καὶ μαθὼν παρά τινος θεράποντος τὰ περὶ τὴν Ἄλκηστιν ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον καὶ Θάνατον ἀποστῆναι ποιήσας ἐσθῆτι καλύπτει τὴν γυναῖκα, τὸν δὲ Ἄδμητον ἠξίου λαβόντα αὐτὴν τηρεῖν. εἰληφέναι γὰρ αὐτὴν πάλης ἆθλον ἔλεγε. μὴ βουλομένου δὲ ἐκείνου ἔδειξεν ἣν ἐπένθει.

[ΑΛΛΩΣ]

Ἄλκηστις, ἡ Πελίου θυγάτηρ, ὑπομείνασα ὑπὲρ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς τελευτῆσαι, Ἡρακλέους ἐπιδημήσαντος ἐν τῇ Θετταλίᾳ διασῴζεται, βιασαμένου τοὺς χθονίους θεοὺς καὶ ἀφελομένου τὴν γυναῖκα. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία. τὸ δρᾶμα ἐποιήθη ιζ'. ἐδιδάχθη ἐπὶ

1 *Δικαιάρχου* L: om. VBP   Argumentum prius et alterius initium usque ad *μυθοποιία* extat in Scholiis Plat. Conviv. p. 179 b [usque ad *ἀφελομένου τὴν γυναῖκα* etiam in Pseudo-Eudociae Violario p. 21.] Consentiunt Eudocia et Schol. Plat. cum V, uno loco excepto (vv. 6, 7)   3 *τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἑκόντα* VB : *τινὰ τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ* LP   4 *τοῦ 'Αδμήτου* om. LP   5 *μηδετέρου* LP   6, 7 *Ἡρακλῆς παραγενόμενος* LPB Schol. Plat. et Eudocia : om. V, qui mox post *Ἄλκηστιν* inserit *ἐντυχὼν ὁ ἡρακλῆς*   10 *ἔδειξεν*] *ἀποκαλύψας ἔδειξεν* LP

12 *ἄλλως* Schol. Plat. : om. codd. et Eudocia. *'Αριστοφάνους γραμματικοῦ ὑπόθεσις* suprascripsit Wuestemann, collatis aliarum fabularum argumentis; e.g. Med. Or. Phoen.   Secundum argumentum ex V descripsi : totum om. L; paucas nugas habet P: B habet *Ἄλκηστις . . . γυναῖκα* et *ἡ μὲν σκηνὴ . . . προλογίζει ὁ 'Απόλλων* (sic); cetera omisit. Hauniensis totum habet nisi v. 16 *τὸ δρᾶμα . . . καταστροφήν*. *τὸ δρᾶμα . . . ιζ'* non intellegitur

Γλαυκίνου ἄρχοντος †τὸ λ.† πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς, δεύτερος Εὐριπίδης Κρήσσαις, Ἀλκμαίωνι τῷ διὰ Ψωφῖδος, Τηλέφῳ, Ἀλκήστιδι. . . . τὸ δὲ δρᾶμα κωμικωτέραν ἔχει τὴν καταστροφήν. ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Φεραῖς, μιᾷ πόλει τῆς Θετταλίας. συνέστηκε δὲ ὁ χορὸς ἔκ τινων πρεσβυτῶν ἐντοπίων, οἳ καὶ παραγίνονται συμπαθήσοντες ταῖς Ἀλκήστιδος συμφοραῖς. προλογίζει ὁ Ἥλιος. †εἰσὶ δὲ ε´ χορηγοί.†

Τὸ δὲ δρᾶμά ἐστι σατυρικώτερον, ὅτι εἰς χαρὰν καὶ ἡδονὴν καταστρέφει παρὰ τὸ τραγικόν. ἐκβάλλεται ὡς ἀνοίκεια τῆς τραγικῆς ποιήσεως ὅ τε Ὀρέστης καὶ ἡ Ἄλκηστις, ὡς ἐκ συμφορᾶς μὲν ἀρχόμενα, εἰς εὐδαιμονίαν δὲ καὶ χαρὰν λήξαντα, ⟨ἃ⟩ ἐστι μᾶλλον κωμῳδίας ἐχόμενα.

1 *τὸ λ* (= ὀ̄λ numero omisso)] *ὀλυμπιάδος πε´ ἔτει δευτέρῳ* Dindorf; tum enim Glaucinus Archon fuit *πρῶτος . . . δεύτερος* Dindorf: *πρῶτον . . . δεύτερον* V 2 *ἀλκμαίονι τῶ διαψωφίλω* V: correxit Dindorf Lacunam indicavit Kirchhoff: vide infra v. 6 3 *καταστροφήν* suprascr. V¹: *κατασκευήν* V 5 *ταῖς . . . συμφοραῖς* B: *τῆς . . . συμφορᾶς* V: *τῆς . . . συμφορᾷ* Haun. 6 *Ἥλιος* V Haun.: *ἀπόλλων* B *εἰσιδ᾽ ἔχορηγοί* V: *εἰσὶ δὲ χορηγοί* Haun. Et sane videntur quinque choreutarum prae ceteris eminere, cl. vv. 86 sqq., 213 sqq., 872 sqq., 888 sqq. *Ἰσίδοτος ἐχορήγει* Dindorf, his verbis post *Ἀλκήστιδι* collocatis, ubi lacunam reliquimus: sed ab Iside non appellabantur Athenienses saec. V: (*Τεισίας ἐχορήγει* Wilamowitz) 8 *παρὰ τοῖς τραγικοῖς ἐκβ.* codd.: corr. Leo. Cf. Schol. Orest. 1691 *ἀνοικεία* Haun.: *ἀνοικείας* V 10 *ἃ* add. Hermann

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

Απολλων	Αδμητος
Θανατος	Παις Αλκηστιδος
Χορος	Ηρακλης
Θεραπαινα Αλκηστιδος	Φερης
Αλκηστις	Θεραπων

Ἐξιὼν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Ἀδμήτου προλογίζει ὁ Ἀπόλλων ῥητορικῶς.

Personarum indicem eundem fere praebent L² (aut *l*) V B, longe alium P; vide infra *θεράπαινα ἀλκήστιδος* L : *θεράπων* hoc loco V B, omissa omni Famulae mentione *παῖς ἀλκήστιδος* scripsi : *εὔμηλος* L V B. Cf. P infra *Ἡρακλῆς. Φέρης* L V : *Φέρης. Ἡρακλῆς* B P sic : *ἀπόλλων. ἡρακλῆς. παίς ἀλκήστιδος εὔμηλος. χάρων. φέρης. τρόφος. θεράπων. ἄλκηστις. χόρος. ἄδμητος.* Hic ordo quid sibi velit non video: prior ordo temporis est quo singulae personae in scenam progrediantur Verba *ἐξιὼν . . . ῥητορικῶς* habent V P (*τοῦ οἴκου ἀδμήτου* P) : om. L B

Alcestis fabula acta fuit anno A. C. 438. Codices B V L P : vv. 1159–1163 etiam Π : raro memorantur Haun. et O. Accedunt Σ brevia

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

ΑΠΟΛΛΩΝ

Ὦ δώματ' Ἀδμήτει', ἐν οἷς ἔτλην ἐγὼ
θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι θεός περ ὤν.
Ζεὺς γὰρ κατακτὰς παῖδα τὸν ἐμὸν αἴτιος
Ἀσκληπιόν, στέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα·
οὗ δὴ χολωθεὶς τέκτονας Δίου πυρὸς
κτείνω Κύκλωπας· καί με θητεύειν πατὴρ
θνητῷ παρ' ἀνδρὶ τῶνδ' ἄποιν' ἠνάγκασεν.
ἐλθὼν δὲ γαῖαν τήνδ' ἐβουφόρβουν ξένῳ,
καὶ τόνδ' ἔσῳζον οἶκον ἐς τόδ' ἡμέρας.
ὁσίου γὰρ ἀνδρὸς ὅσιος ὢν ἐτύγχανον
παιδὸς Φέρητος, ὃν θανεῖν ἐρρυσάμην,
Μοίρας δολώσας· ᾔνεσαν δέ μοι θεαὶ
Ἄδμητον ᾅδην τὸν παραυτίκ' ἐκφυγεῖν,
ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρόν.
πάντας δ' ἐλέγξας καὶ διεξελθὼν φίλους,
πατέρα γεραιάν θ' ἥ σφ' ἔτικτε μητέρα,
οὐχ ηὗρε πλὴν γυναικὸς ὅστις ἤθελε
θανὼν πρὸ κείνου μηκέτ' εἰσορᾶν φάος·
ἣ νῦν κατ' οἴκους ἐν χεροῖν βαστάζεται
ψυχορραγοῦσα· τῇδε γάρ σφ' ἐν ἡμέρᾳ
θανεῖν πέπρωται καὶ μεταστῆναι βίου.
ἐγὼ δέ, μὴ μίασμά μ' ἐν δόμοις κίχῃ,

8 δὲ γαῖαν] δ' ἐς αἶαν citat Athenagoras suppl. pro Christ. p. 104
16 Versus suspectus; habuit Σ καὶ πατέρα γραιάν θ' Nauck
17 ὅστις Reiske : ἥτις codd. 18 θανὼν Reiske : θανεῖν codd. (μηδ' ἔτ' Haun.)

λείπω μελάθρων τῶνδε φιλτάτην στέγην.
ἤδη δὲ τόνδε Θάνατον εἰσορῶ πέλας,
ἱερῆ θανόντων, ὅς νιν εἰς Ἅιδου δόμους
μέλλει κατάξειν· συμμέτρως δ᾽ ἀφίκετο,
φρουρῶν τόδ᾽ ἦμαρ ᾧ θανεῖν αὐτὴν χρεών.

ΘΑΝΑΤΟΣ

ἆ ἆ·
τί σὺ πρὸς μελάθροις; τί σὺ τῇδε πολεῖς,
Φοῖβ᾽; ἀδικεῖς αὖ τιμὰς ἐνέρων
ἀφοριζόμενος καὶ καταπαύων;
οὐκ ἤρκεσέ σοι μόρον Ἀδμήτου
διακωλῦσαι, Μοίρας δολίῳ
σφήλαντι τέχνῃ; νῦν δ᾽ ἐπὶ τῇδ᾽ αὖ
χέρα τοξήρη φρουρεῖς ὁπλίσας,
ἣ τόδ᾽ ὑπέστη πόσιν ἐκλύσασ᾽
αὐτὴ προθανεῖν Πελίου παῖς.

Απ. θάρσει· δίκην τοι καὶ λόγους κεδνοὺς ἔχω.
Θα. τί δῆτα τόξων ἔργον, εἰ δίκην ἔχεις;
Απ. σύνηθες αἰεὶ ταῦτα βαστάζειν ἐμοί.
Θα. καὶ τοῖσδέ γ᾽ οἴκοις ἐκδίκως προσωφελεῖν.
Απ. φίλου γὰρ ἀνδρὸς συμφοραῖς βαρύνομαι.
Θα. καὶ νοσφιεῖς με τοῦδε δευτέρου νεκροῦ;
Απ. ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἐκεῖνον πρὸς βίαν σ᾽ ἀφειλόμην.
Θα. πῶς οὖν ὑπὲρ γῆς ἐστι κοὐ κάτω χθονός;
Απ. δάμαρτ᾽ ἀμείψας, ἣν σὺ νῦν ἥκεις μέτα.
Θα. κἀπάξομαί γε νερτέρων ὑπὸ χθόνα.
Απ. λαβὼν ἴθ᾽· οὐ γὰρ οἶδ᾽ ἂν εἰ πείσαιμί σε.
Θα. κτείνειν γ᾽ ὃν ἂν χρῇ; τοῦτο γὰρ τετάγμεθα.

23 τῶνδε φιλτάτην Σ Hippol. 1437: τήνδε φιλτάτην L P: τῶνδε φιλτάτων V B 26 συμμέτρως L V B Σ: σύμμετρος P 28 ΘΑΝΑΤΟΣ] ΧΑΡΩΝ P hic, et plerumque (θαν. vv. 39, 72). Cf. Personarum indicem 29 τί σοι V 31 om. P: del. Nauck (ἀποσπῶν ἀφορίζων Σ) 34 σφήλαντα Earle 36 τόδ᾽] fortasse τόθ᾽ 37 αὐτὴ B O D: αὐτὴν L P V 38 τοι V B: τε L P 40 αἰεὶ L: ἀεὶ V B P 41 ἐνδίκως V B 44 βίαν V B *l*: βία L P 47 νερτέραν P *l* 49 γ᾽ ὃν V: ὃν L P B

Απ. οὔκ, ἀλλὰ τοῖς μέλλουσι θάνατον ἐμβαλεῖν.
Θα. ἔχω λόγον δὴ καὶ προθυμίαν σέθεν.
Απ. ἔστ' οὖν ὅπως Ἄλκηστις ἐς γῆρας μόλοι;
Θα. οὐκ ἔστι· τιμαῖς κἀμὲ τέρπεσθαι δόκει.
Απ. οὔτοι πλέον γ' ἂν ἢ μίαν ψυχὴν λάβοις.
Θα. νέων φθινόντων μεῖζον ἄρνυμαι γέρας.
Απ. κἂν γραῦς ὄληται, πλουσίως ταφήσεται.
Θα. πρὸς τῶν ἐχόντων, Φοῖβε, τὸν νόμον τίθης.
Απ. πῶς εἶπας; ἀλλ' ἦ καὶ σοφὸς λέληθας ὤν;
Θα. ὠνοῖντ' ἂν οἷς πάρεστι γηραιοὺς θανεῖν.
Απ. οὔκουν δοκεῖ σοι τήνδε μοι δοῦναι χάριν;
Θα. οὐ δῆτ'· ἐπίστασαι δὲ τοὺς ἐμοὺς τρόπους.
Απ. ἐχθρούς γε θνητοῖς καὶ θεοῖς στυγουμένους.
Θα. οὐκ ἂν δύναιο πάντ' ἔχειν ἃ μή σε δεῖ.
Απ. ἦ μὴν σὺ παύσῃ καίπερ ὠμὸς ὢν ἄγαν·
τοῖος Φέρητος εἶσι πρὸς δόμους ἀνήρ,
Εὐρυσθέως πέμψαντος ἵππειον μέτα
ὄχημα Θρῄκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων,
ὃς δὴ ξενωθεὶς τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτου δόμοις
βίᾳ γυναῖκα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται.
κοὔθ' ἡ παρ' ἡμῶν σοι γενήσεται χάρις
δράσεις θ' ὁμοίως ταῦτ', ἀπεχθήσῃ τ' ἐμοί.
Θα. πόλλ' ἂν σὺ λέξας οὐδὲν ἂν πλέον λάβοις·
ἡ δ' οὖν γυνὴ κάτεισιν εἰς Ἅιδου δόμους.
στείχω δ' ἐπ' αὐτήν, ὡς κατάρξωμαι ξίφει·
ἱερὸς γὰρ οὗτος τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν
ὅτου τόδ' ἔγχος κρατὸς ἁγνίσῃ τρίχα.

50 ἐμβαλεῖν codd. et Σ: ἀμβαλεῖν Bursian 51 δὴ V B: γε L P 55 γέρας V B Σ: κλέος L P 58 λέληθας V L, γρ. B: πέφυκας B O D, γρ. V: ἐλήλυθας P 59 ὠνοῖντ' L et Σ duo: ὄνοιντ' V et Σ unus: ὤνοιντ' P B (ὄναιντ' l) οἷς L P Σ: οὓς V B γηραιοὺς codd. et Σ (sc. τοὺς φίλους): γηραιοὶ Hermann 64 παύσῃ | πείσῃ Schmidt 73–76 citat Macrobius v. 19. 4 74 κατάρξωμαι P et Macrob.: κατάρξομαι L V B 75 τῶν . . . θεῶν codd. et Σ: τῷ . . . θεῷ Macrob. 76 ὅτου τόδ' codd. et Σ (ὃ τοῦτο δ' V): ὅτῳ τόδ' Macrob.

ΧΟΡΟΣ

— τί ποθ' ἡσυχία πρόσθεν μελάθρων;
— τί σεσίγηται δόμος Ἀδμήτου;
— ἀλλ' οὐδὲ φίλων πέλας οὐδείς,
ὅστις ἂν εἴποι πότερον φθιμένην
βασίλεαν πένθεῖν χρή ⟨μ'⟩, ἢ ζῶσ' ἔτι
φῶς τόδε λεύσσει Πελίου παῖς
Ἄλκηστις, ἐμοὶ πᾶσί τ' ἀρίστη
δόξασα γυνὴ
πόσιν εἰς αὑτῆς γεγενῆσθαι.

— κλύει τις ἢ στεναγμὸν ἢ [στρ. α
χειρῶν κτύπον κατὰ στέγας
ἢ γόον ὡς πεπραγμένων;
— οὐ μὰν οὐδέ τις ἀμφιπόλων στα-
τίζεται ἀμφὶ πύλας. εἰ
γὰρ μετακύμιος ἄτας,
ὦ Παιάν, φανείης.
— οὔ τἂν φθιμένης γ' ἐσιώπων.
— νέκυς ἤδη.
— οὐ δὴ φροῦδός γ' ἐξ οἴκων.
— πόθεν; οὐκ αὐχῶ. τί σε θαρσύνει;
— πῶς ἂν ἔρημον τάφον Ἄδμητος
. . . . . .
κεδνῆς ἂν ἔπραξε γυναικός;

77 ΧΟΡ. L P: ἡμιχ. V B. Totum hoc carmen inter ἡμιχόρια distribuunt codd. et Σ; quae nota cum fallacissima sit, malui cum Earlio paragraphos (—) praefigere, in ceteris plerumque Arnoldtium secutus 78 Nulla nota praef. in codd. 81 βασίλεαν scripsi cl. Pind. N. 1. 39: βασίλειαν codd. μ' add. Kirchhoff. Vulgo transponitur χρὴ ante βασίλειαν (Blomfield) et τόδε post Πελίου (Bothe): χρὴ ante πενθεῖν tr. *l* 88 γόον L et lemma Σ B: γόων V B P et lemma Σ V 90 ante εἰ ἡμιχ. praef. V B L: om. P 92 ὦ Matthiae: ἰὼ codd. 93 οὔ τἂν Matthiae: οὔτ' ἂν codd. φθιμένας codd. 94 Sic Kirchhoff Ἡμιχ. οὐ γὰρ δὴ φροῦδός γ' ἐξ οἴκων νέκυς ἤδη codd. (ἤδη νέκυς P: ἤδη del. *l*) 96 lacunam indicavit Hartung: cf. v. 110

— πυλῶν πάροιθε δ' οὐχ ὁρῶ [ἀντ. α
πηγαῖον ὡς νομίζεται
χέρνιβ' ἐπὶ φθιτῶν πύλαις.
— χαίτα τ' οὔτις ἐπὶ προθύροις το-
μαῖος, ἃ δὴ νεκύων πέν-
θει πίτνει· οὐ νεολαία
δουπεῖ χεὶρ γυναικῶν.
— καὶ μὴν τόδε κύριον ἦμαρ . . .
— τί τόδ' αὐδᾷς;
— ᾧ χρή σφε μολεῖν κατὰ γαίας.
— ἔθιγες ψυχᾶς, ἔθιγες δὲ φρενῶν.
— χρὴ τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων
πενθεῖν ὅστις
χρηστὸς ἀπ' ἀρχῆς νενόμισται.

— ἀλλ' οὐδὲ ναυκληρίαν [στρ. β
ἔσθ' ὅποι τις αἴας
στείλας, ἢ Λυκίαν
εἴτ' ἐπὶ τὰς ἀνύδρους
Ἀμμωνιάδας [ἕδρας],
δυστάνου παραλῦσαι
ψυχάν· μόρος γὰρ ἀπότομος
πλάθει· θεῶν δ' ἐπ' ἐσχάραις
οὐκ ἔχω ἐπὶ τίνα
μηλοθύταν πορευθῶ.

100 φθιτῶν L P : φθιμένων V B 101 Nulla nota praef. in codd. ἡμιχ. Hartung 103 πένθει V B Σ : πένθεσι L P οὐ Aldina : οὐδὲ codd. et Σ : (οὐδὲ νεαλὴς Dindorf) Ante οὐδὲ notam ἡμιχ. habent V B. Cf. v. 91 106, 107 Hoc ordine V B, inverso L P. Cf. v. 94 106 ἡμ. χ. V B P : χορ. L 107 ἡμιχ. V *b* : om. B L P χρή] χρῆν P 108 ἡμιχ. V B : χορ. L P Tum ἡμιχ. ante ἔθιγες P 109 ἡμιχ. fortasse B : χορ. L P : notam om. V 112 χορ. V B : om. L P 114 Λυκίαν Monk : λυκίας codd. 115 seq. ἕδρας seclusi : εἴτ' ἐφ' ἕδρας ἀνύδρους Ἀμμωνιάδας Nauck. Cf. 125, 126 117 παραλύσαι (vel -λῦσαι) codd. et Σ : παραλύσει Wakefield 118 ψυχάν L P (-ήν V^1 D) : ψυχῆς V : ψυχάς B (-ήν et -ᾶς *b*). Genitivum Σ ἀπότομος Blomfield : ἀπό**μος L : ἄπότμος V : ἄποτμος B P *l* 120 ἐπ' ἐσχάραν οὐκέτ' ἔχω τίνα Hartung, quo recepto μηλόθυτον pro μηλοθύταν Nauck. Cf. v. 130

— μόνος δ' ἄν, εἰ φῶς τόδ' ἦν [ἀντ. β
ὄμμασιν δεδορκὼς
Φοίβου παῖς, προλιποῦσ'
ἦλθεν ἕδρας σκοτίους
Ἅιδα τε πύλας·
δμαθέντας γὰρ ἀνίστη,
πρὶν αὐτὸν εἷλε διόβολον
πλῆκτρον πυρὸς κεραυνίου.
νῦν δὲ τίν' ἔτι βίου
ἐλπίδα προσδέχωμαι;

— πάντα γὰρ ἤδη τετέλεσται βασιλεῦσι,
πάντων δὲ θεῶν ἐπὶ βωμοῖς
αἱμόρραντοι θυσίαι πλήρεις·
οὐδ' ἔστι κακῶν ἄκος οὐδέν.

Χο. ἀλλ' ἥδ' ὀπαδῶν ἐκ δόμων τις ἔρχεται
δακρυρροοῦσα, τίνα τύχην ἀκούσομαι;
πενθεῖν μέν, εἴ τι δεσπόταισι τυγχάνει,
συγγνωστόν· εἰ δ' ἔτ' ἐστὶν ἔμψυχος γυνὴ
εἴτ' οὖν ὄλωλεν εἰδέναι βουλοίμεθ' ἄν.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανοῦσαν ἔστι σοι.
Χο. καὶ πῶς ἂν αὑτὸς κατθάνοι τε καὶ βλέποι;
Θε. ἤδη προνωπής ἐστι καὶ ψυχορραγεῖ.
Χο. ὦ τλῆμον, οἵας οἷος ὢν ἁμαρτάνεις.
Θε. οὔπω τόδ' οἶδε δεσπότης, πρὶν ἂν πάθῃ.

122 *μόνος*] *μούνως* Wakefield 124 *προλιπὼν* O D 125 *σκοτίας* V 129 *πλᾶκτρον* *l* P 130 *τίν' ἔτι βίου* V : *τιν' ἐπὶ βίου* B O D : *τίνα βίου* L P : *βίου τίν' ἔτ'* Hartung 131 *προσδέχομαι* codd., corr. Musgrave 132 *τετέλεσται βασιλεῦσι* (vel *-σιν*) codd. et Σ : suspecta 135 *οὐδ'* L P : *ἀλλ' οὐδ'* V B. Cf. v. sequentem 136 ΧΟΡ. praef. V : *ὅλος ὁ χόρος λέγει ταῦτα* Σ B ; falso *ὀπαδῶν*] *ὀπαδὸς* L 140 *ἄν* L B : om. V P 142 *αὐτὸς* codd., corr. Aldina 145 *πάθῃ* P : *πάθοι* L V B

Χο. ἐλπὶς μὲν οὐκέτ' ἐστὶ σῴζεσθαι βίον;
Θε. πεπρωμένη γὰρ ἡμέρα βιάζεται.
Χο. οὔκουν ἐπ' αὐτῇ πράσσεται τὰ πρόσφορα;
Θε. κόσμος γ' ἕτοιμος, ᾧ σφε συνθάψει πόσις.
Χο. ἴστω νυν εὐκλεής γε κατθανουμένη
γυνή τ' ἀρίστη τῶν ὑφ' ἡλίῳ, μακρῷ.
Θε. πῶς δ' οὐκ ἀρίστη; τίς δ' ἐναντιώσεται;
τί χρὴ γενέσθαι τὴν ὑπερβεβλημένην
γυναῖκα; πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτό τις
πόσιν προτιμῶσ' ἢ θέλουσ' ὑπερθανεῖν;
καὶ ταῦτα μὲν δὴ πᾶσ' ἐπίσταται πόλις·
ἃ δ' ἐν δόμοις ἔδρασε θαυμάσῃ κλύων.
ἐπεὶ γὰρ ᾔσθεθ' ἡμέραν τὴν κυρίαν
ἥκουσαν, ὕδασι ποταμίοις λευκὸν χρόα
ἐλούσατ', ἐκ δ' ἑλοῦσα κεδρίνων δόμων
ἐσθῆτα κόσμον τ' εὐπρεπῶς ἠσκήσατο,
καὶ στᾶσα πρόσθεν Ἑστίας κατηύξατο·
Δέσποιν', ἐγὼ γὰρ ἔρχομαι κατὰ χθονός,
πανύστατόν σε προσπίτνουσ' αἰτήσομαι,
τέκν' ὀρφανεῦσαι τἀμά· καὶ τῷ μὲν φίλην
σύζευξον ἄλοχον, τῇ δὲ γενναῖον πόσιν.
μηδ' ὥσπερ αὐτῶν ἡ τεκοῦσ' ἀπόλλυμαι
θανεῖν ἀώρους παῖδας, ἀλλ' εὐδαίμονας
ἐν γῇ πατρῴᾳ τερπνὸν ἐκπλῆσαι βίον.
πάντας δὲ βωμούς, οἳ κατ' Ἀδμήτου δόμους,
προσῆλθε κἀξέστεψε καὶ προσηύξατο,
πτόρθων ἀποσχίζουσα μυρσίνης φόβην,
ἄκλαυτος ἀστένακτος, οὐδὲ τοὐπιὸν
κακὸν μεθίστη χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν.
κἄπειτα θάλαμον ἐσπεσοῦσα καὶ λέχος,

146 *σώσασθαι* L P 148 *ἐπ' αὐτῇ* V B et v. l. in Σ: *ἐπ' αὐτοῖς* L P Σ 151 et 152 paragraphum praef. L: 151 *θερ.*, 152 *τρυφ.* praef. P. Cf. Personarum indicem 151 *μακρῶν* V 167 *ἀπόλλυται* L P 172 *μυρσίνης* V B Σ: *μυρσινῶν* L P 173 *ἄκλαυτος* L: *ἄκλαυστος* V B P

ἐνταῦθα δὴ 'δάκρυσε καὶ λέγει τάδε·
Ὦ λέκτρον, ἔνθα παρθένει' ἔλυσ' ἐγὼ
κορεύματ' ἐκ τοῦδ' ἀνδρός, οὗ θνῄσκω πέρι,
χαῖρ'· οὐ γὰρ ἐχθαίρω σ'· ἀπώλεσας δ' ἐμὲ
μόνην· προδοῦναι γάρ σ' ὀκνοῦσα καὶ πόσιν
θνῄσκω. σὲ δ' ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται,
σώφρων μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.
κυνεῖ δὲ προσπίτνουσα, πᾶν δὲ δέμνιον
ὀφθαλμοτέγκτῳ δεύεται πλημμυρίδι.
ἐπεὶ δὲ πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον,
στείχει προνωπὴς ἐκπεσοῦσα δεμνίων,
καὶ πολλὰ θαλάμων ἐξιοῦσ' ἐπεστράφη
κἄρριψεν αὑτὴν αὖθις ἐς κοίτην πάλιν.
παῖδες δὲ πέπλων μητρὸς ἐξηρτημένοι
ἔκλαιον· ἣ δὲ λαμβάνουσ' ἐς ἀγκάλας
ἠσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον, ὡς θανουμένη.
πάντες δ' ἔκλαιον οἰκέται κατὰ στέγας
δέσποιναν οἰκτίροντες. ἣ δὲ δεξιὰν
προύτειν' ἑκάστῳ, κοὔτις ἦν οὕτω κακὸς
ὃν οὐ προσεῖπε καὶ προσερρήθη πάλιν.
τοιαῦτ' ἐν οἴκοις ἐστὶν Ἀδμήτου κακά.
καὶ κατθανών τἂν ὤλετ', ἐκφυγὼν δ' ἔχει
τοσοῦτον ἄλγος, οὗ ποτ'—οὐ λελήσεται.

Χο. ἦ που στενάζει τοισίδ' Ἄδμητος κακοῖς,
ἐσθλῆς γυναικὸς εἰ στερηθῆναί σφε χρή;

Θε. κλαίει γ' ἄκοιτιν ἐν χεροῖν φίλην ἔχων,
καὶ μὴ προδοῦναι λίσσεται, τἀμήχανα

178 damnat Nauck; habuit Σ πέρι] πάρος Wilamowitz 179 δ' ἐμὲ] δέ με omnes, ut vid., codd. 180 μόνην] μόνον Blomfield: fortasse δέ με· μόνη πρ. γ. σ' κ.τ.λ. 182 οὐκ ἂν L P V B et Ar. Eq. 1252 cum Σ Ar. ad loc.: οὐχὶ Suidas s. v. κλέπτης 184 ὀφθαλμοτέγκτῳ P *b*: ὀφθαλμοτέκτῳ V B L δεύετο L P, qui etiam κύνει paroxytone supra 187 θαλάμων Nauck: θάλαμον codd. 190 ἐν ἀγκάλαις L P 197 τ' ἂν codd. δ' V B L: τ' P 198 '*quod aliquando—non oblitus erit*' οὗ ποτ' οὐ fere codd. (V L[1], οὔποτ' οὐ L B: οὗ ποτ' οὐ B[2]: ὔύποτε P): οὔποθ' οὗ Nauck 199 τοῖσιν L P (τοῖσιδ' V B) 200 εἰ L P: ἣ B: ἧς V B[2] σφε L P B: γε V

ζητῶν· φθίνει γὰρ καὶ μαραίνεται νόσῳ.
παρειμένη δέ, χειρὸς ἄθλιον βάρος
. . . .
ὅμως δὲ καίπερ σμικρὸν ἐμπνέουσ' ἔτι
βλέψαι πρὸς αὐγὰς βούλεται τὰς ἡλίου
ὡς οὔποτ' αὖθις, ἀλλὰ νῦν πανύστατον.
[ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίου προσόψεται.]
ἀλλ' εἶμι καὶ σὴν ἀγγελῶ παρουσίαν·
οὐ γάρ τι πάντες εὖ φρονοῦσι κοιράνοις,
ὥστ' ἐν κακοῖσιν εὐμενεῖς παρεστάναι·
σὺ δ' εἶ παλαιὸς δεσπόταις ἐμοῖς φίλος.

Χο.
— ἰὼ Ζεῦ, τίς ἂν [πῶς] πᾷ πόρος κακῶν [στρ.
γένοιτο καὶ λύσις τύχας
ἃ πάρεστι κοιράνοις;
— αἰαῖ· εἰσί τις; ἢ τέμω τρίχα,
καὶ μέλανα στολμὸν πέπλων
ἀμφιβαλώμεθ' ἤδη;
— δῆλα μέν, φίλοι, δῆλά γ', ἀλλ' ὅμως
θεοῖσιν εὐχώμεσθα· θεῶν
γὰρ δύναμις μεγίστα.
— ὦναξ Παιάν,
ἔξευρε μηχανάν τιν' Ἀδμήτῳ κακῶν.
— πόριζε δὴ πόριζε· καὶ πάρος γὰρ
†τοῦδ' ἐφεῦρες†, καὶ νῦν

204 Post hunc v. lacunam Elmsley 208 (cum 207) delevit Valckenaer. Cf. Hec. 411, 412 213–243 Choro tribuunt V B P: 218-225 θεραπ. cetera choro L. Inter quinque choreutas distribui Hermannum secutus: inter quattuor ἡμιχόρια Pflugk, nulla nota ad vv. 222, 234 apposita 213 τίς ἂν πᾶ B D O: τίς ἂν πῶς πᾶ V: τίς ἂν πῶς ** L: τίς ἂν πῶς παῖ* P: τίς ἂν . . . ἢ πῶς ἢ ποῦ Σ. Antistrophicis non respondent 213, 214 215 αἰαῖ (h. e. ἒέ)· εἰσί τις Wilamowitz, cf. v. 228: ἔξεισί τις codd. 218 γ'] δ' V 219 εὐχώμεσθα B *l*: εὐχώμεθα L: εὐχόμεθα P: ἐχώμεθα V δύναμις V: ἁ δύναμις L P B μεγίστη L P V 221 μηχανήν τιν' B: μηχανὴν ἥντιν' V 223 τοῦδ' ἐφεῦρες codd. et Σ: del. Dindorf: σοῦ 'πηῦρε vel τοῦδ' ἐπηῦρε Headlam

λυτήριος ἐκ θανάτου γενοῦ,
φόνιον δ' ἀπόπαυσον Ἅιδαν.

— παπαῖ . . . . [ἀντ.
ὦ παῖ Φέρητος, οἷ' ἔπρα-
ξας δάμαρτος σᾶς στερείς.
— αἰαῖ· ἄξια καὶ σφαγᾶς τάδε,
καὶ πλέον ἢ βρόχῳ δέρην
οὐρανίῳ πελάσσαι;
τὰν γὰρ οὐ φίλαν ἀλλὰ φιλτάταν
γυναῖκα κατθανοῦσαν ἐν
ἄματι τῷδ' ἐπόψῃ.
— ἰδοὺ ἰδού,
ἥδ' ἐκ δόμων δὴ καὶ πόσις πορεύεται.
— βόασον ὦ, στέναξον, ὦ Φεραία
χθών, τὰν ἀρίσταν
γυναῖκα μαραινομέναν νόσῳ
κατὰ γᾶς χθόνιον παρ' Ἅιδαν.

Χο. οὔποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν
πλέον ἢ λυπεῖν, τοῖς τε πάροιθεν
τεκμαιρόμενος καὶ τάσδε τύχας
λεύσσων βασιλέως, ὅστις ἀρίστης
ἀπλακὼν ἀλόχου τῆσδ' ἀβίωτον
τὸν ἔπειτα χρόνον βιοτεύσει.

ΑΛΚΗΣΤΙΣ
Ἅλιε καὶ φάος ἁμέρας, [στρ.
οὐράνιαί τε δῖναι νεφέλας δρομαίου.

225 δ' V B : τ' L P 226, 227 παπαὶ ὦ V B : παῖ παῖ φεῦ φεῦ ἰὼ ἰώ L P. Lacunam Dindorf 227 σῆς P : τῆς σῆς L στερείς Monk : στερηθείς codd. Cf. 213, 214 228 αἶ αἶ αἶ αἶ V B : ἆρ' Hermann 229 καὶ om. B 230 οὐρανίῳ codd. et Σ : ἀγχονίῳ Wecklein πελάσαι codd. 231 φιλτάτην L P 232 ἔν γ' Musgrave (εἰν Dindorf) ἅματι B : ἤματι L P V τῶδε γ' ὄψει L P 233 ἰδοὺ ἰδού om. L P 234 στέναξον ὦ βόασον L P 237 γᾶς V : γᾶν L P B 241 λεύσσων] λεύσων καὶ L P 242 ἀμπλακὼν (vel -ῶν) codd. : corr. Wakefield 244 ἡμέρας L P

ΑΔΜΗΤΟΣ

ὁρᾷ σὲ κἀμέ, δύο κακῶς πεπραγότας,
οὐδὲν θεοὺς δράσαντας ἀνθ' ὅτου θανῇ.

Αλ. γαῖά τε καὶ μελάθρων στέγαι [ἀντ.
νυμφίδιοί τε κοῖται πατρίας Ἰωλκοῦ.

Αδ. ἔπαιρε σαυτήν, ὦ τάλαινα, μὴ προδῷς·
λίσσου δὲ τοὺς κρατοῦντας οἰκτῖραι θεούς.

Αλ. ὁρῶ δίκωπον ὁρῶ σκάφος ἐν λίμνᾳ· [στρ.
νεκύων δὲ πορθμεὺς
ἔχων χέρ' ἐπὶ κοντῷ Χάρων
μ' ἤδη καλεῖ· Τί μέλλεις;
ἐπείγου· σὺ κατείργεις. τάδε τοί με
σπερχόμενος ταχύνει.

Αδ. οἴμοι, πικράν γε τήνδε μοι ναυκληρίαν
ἔλεξας. ὦ δύσδαιμον, οἷα πάσχομεν.

Αλ. ἄγει μ' ἄγει τις· ἄγει μέ τις—οὐχ ὁρᾷς;— [ἀντ.
νεκύων ἐς αὐλάν,
ὑπ' ὀφρύσι κυαναυγέσι
βλέπων πτερωτός—†αἴδας†.
[μέθες με·] τί ῥέξεις; ἄφες.—οἵαν ὁδόν ἁ δει-
λαιοτάτα προβαίνω.

Αδ. οἰκτρὰν φίλοισιν, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐμοὶ
καὶ παισίν, οἷς δὴ πένθος ἐν κοινῷ τόδε.

Αλ. μέθετε μέθετέ μ' ἤδη.

247 θανῇ] θανεῖν L 249 νυμφίδιαι L P πατρίας Aldina: πατρώας codd. 252 ὁρῶ ante σκάφος erasum in L ἐν λίμνᾳ del. Aldina. Cf. v. 259 254 χέρ' Aldina: χεῖρ' codd. χάρων seclusit Matthiae 255 Fortasse ἐπείγου iterandum. Cf. v. 262 256 τάδε τοί με V B (τοι in τοῖα mut. *b*): τάδ' ἕτοιμα L P. Fortasse ἑτοίμαν 259 Sic B D O ἄγει μ' ἄγει μέ τις *l* (et primitus L ipse ut videtur): ἄγει ἄγει μέ τις L P: ἄγει μ' ἄγει τις V 261 αἴδας corruptum, cf. Robert *Thanatos* pp. 34 sqq.: fortasse ἆ δᾶ (sic larvam videns Io, A. Prom. 567; cf. Phoen. 1296): αἴδαν Wilamowitz 262 Verba μέθες με om. L P, antistrophico v. 255 non respondentia ῥέξεις] πράξεις V 263 δειλαι** L: δειλαία *l* 266 μέθετε με μέθετε μ' V B

κλίνατ᾽, οὐ σθένω ποσίν·
πλησίον Ἅιδας.
σκοτία δ᾽ ἐπ᾽ ὄσσοισι νὺξ ἐφέρπει.
τέκνα, τέκν᾽, οὐκέτι δὴ
οὐκέτι μάτηρ σφῷν ἔστιν.
χαίροντες, ὦ τέκνα, τόδε φάος ὁρῷτον.
Αδ. οἴμοι· τόδ᾽ ἔπος λυπρὸν ἀκούω
καὶ παντὸς ἐμοὶ θανάτου μεῖζον.
μὴ πρός ⟨σε⟩ θεῶν τλῇς με προδοῦναι,
μὴ πρὸς παίδων οὓς ὀρφανιεῖς,
ἀλλ᾽ ἄνα, τόλμα·
σοῦ γὰρ φθιμένης οὐκέτ᾽ ἂν εἴην·
ἐν σοὶ δ᾽ ἐσμὲν καὶ ζῆν καὶ μή·
σὴν γὰρ φιλίαν σεβόμεσθα.

Αλ. Ἄδμηθ᾽, ὁρᾷς γὰρ τἀμὰ πράγμαθ᾽ ὡς ἔχει,
λέξαι θέλω σοι πρὶν θανεῖν ἃ βούλομαι.
ἐγώ σε πρεσβεύουσα κἀντὶ τῆς ἐμῆς
ψυχῆς καταστήσασα φῶς τόδ᾽ εἰσορᾶν,
θνῄσκω, παρόν μοι μὴ θανεῖν, ὑπὲρ σέθεν,
ἀλλ᾽ ἄνδρα τε σχεῖν Θεσσαλῶν ὃν ἤθελον,
καὶ δῶμα ναίειν ὄλβιον τυραννίδι.
οὐκ ἠθέλησα ζῆν ἀποσπασθεῖσά σου
σὺν παισὶν ὀρφανοῖσιν, οὐδ᾽ ἐφεισάμην
ἥβης, ἔχουσ᾽ ἐν οἷς ἐτερπόμην ἐγώ.
καίτοι σ᾽ ὁ φύσας χἠ τεκοῦσα προύδοσαν,
καλῶς μὲν αὐτοῖς κατθανεῖν ἧκον βίου,
καλῶς δὲ σῶσαι παῖδα κεὐκλεῶς θανεῖν.
μόνος γὰρ αὐτοῖς ἦσθα, κοὔτις ἐλπὶς ἦν
σοῦ κατθανόντος ἄλλα φιτύσειν τέκνα.

267 κλίνατέ μ᾽ L P 269 ὄσσοις V B 271 μάτηρ V B : δὴ μάτηρ L P 272 ὀρφώτην Elmsley 273 ὤμοι P L[1] 275 σε add. Porson 276 μὴ . . . ὀρφανιεῖς om. L P 277 ἄνα τόλμα V *l* : ἀνατόλμα L P B 285 Θεσσαλῶν B et Σ B : Θεσσαλὸν L P V 289 ἔχουσ᾽ ἐν οἷς ἐτερπόμην ἐγώ B O D : ἔχουσα δῶρ᾽ ἐν οἷς ἐτερπόμην ἐγώ V : ἔχουσα δῶρ᾽ (δῶρον L) ἐν οἷς ἐτερπόμην L P et *υ* vel V[2] 294 φιτύσειν V γρ. B : φυτεύσειν L P B

κἀγώ τ' ἂν ἔζων καὶ σὺ τὸν λοιπὸν χρόνον,
κοὐκ ἂν μονωθεὶς σῆς δάμαρτος ἔστενες
καὶ παῖδας ὠρφάνευες. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
θεῶν τις ἐξέπραξεν ὥσθ' οὕτως ἔχειν.
εἶεν· σὺ νῦν μοι τῶνδ' ἀπόμνησαι χάριν·
αἰτήσομαι γάρ σ'—ἀξίαν μὲν οὔποτε·
ψυχῆς γὰρ οὐδέν ἐστι τιμιώτερον—
δίκαια δ', ὡς φήσεις σύ· τούσδε γὰρ φιλεῖς
οὐχ ἧσσον ἢ 'γὼ παῖδας, εἴπερ εὖ φρονεῖς·
τούτους ἀνάσχου δεσπότας ἐμῶν δόμων,
καὶ μὴ 'πιγήμῃς τοῖσδε μητρυιὰν τέκνοις,
ἥτις κακίων οὖσ' ἐμοῦ γυνὴ φθόνῳ
τοῖς σοῖσι κἀμοῖς παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ.
μὴ δῆτα δράσῃς ταῦτά γ', αἰτοῦμαί σ' ἐγώ.
ἐχθρὰ γὰρ ἡ 'πιοῦσα μητρυιὰ τέκνοις
τοῖς πρόσθ', ἐχίδνης οὐδὲν ἠπιωτέρα.
καὶ παῖς μὲν ἄρσην πατέρ' ἔχει πύργον μέγαν,
[ὃν καὶ προσεῖπε καὶ προσερρήθη πάλιν.]
σὺ δ', ὦ τέκνον μοι, πῶς κορευθήσῃ καλῶς;
ποίας τυχοῦσα συζύγου τῷ σῷ πατρί;
μή σοί τιν' αἰσχρὰν προσβαλοῦσα κληδόνα
ἥβης ἐν ἀκμῇ σοὺς διαφθείρῃ γάμους.
οὐ γάρ σε μήτηρ οὔτε νυμφεύσει ποτὲ
οὔτ' ἐν τόκοισι σοῖσι θαρσυνεῖ, τέκνον,
παροῦσ', ἵν' οὐδὲν μητρὸς εὐμενέστερον.
δεῖ γὰρ θανεῖν με· καὶ τόδ' οὐκ ἐς αὔριον
οὐδ' ἐς τρίτην μοι μηνὸς ἔρχεται κακόν,
ἀλλ' αὐτίκ' ἐν τοῖς οὐκέτ' οὖσι λέξομαι.

295 ἔζων V: ἔζην et ἔζων L: ἔζην B P et Etymol. M. p. 413, 9 298 ἐξέπραξεν L P suprascr. υ: ἔπραξεν V: εἰσέπραξεν B O D 299 νῦν μοί V: μοι νῦν B O D: δή μοι L: δ' ἡμῖν P 304 τῶν ἐμῶν L P 310 Post ἐχίδνης δ' suprascr. V[1] 312 del. Pierson: habuit Σ. Cf. 195 318 σοῖσι θαρσυνεῖ τέκνον L P: τοῖσι σοῖσι θαρσυνεῖ V B 321 σμῆνος ἔρχεται κακῶν Naber: nihil mutandum videtur: μηνὸς habuit Σ 321, 322 in textu om. in marg. infer. add. L[1] 322 μηκέτ' V B

χαίροντες εὐφραίνοισθε· καὶ σοὶ μέν, πόσι,
γυναῖκ᾽ ἀρίστην ἔστι κομπάσαι λαβεῖν,
ὑμῖν δέ, παῖδες, μητρὸς ἐκπεφυκέναι.

Χο. θάρσει· πρὸ τούτου γὰρ λέγειν οὐχ ἅζομαι·
δράσει τάδ᾽, εἴπερ μὴ φρενῶν ἁμαρτάνει.

Αδ. ἔσται τάδ᾽ ἔσται, μὴ τρέσῃς· ἐπεί σ᾽ ἐγὼ
καὶ ζῶσαν εἶχον καὶ θανοῦσ᾽ ἐμὴ γυνὴ
μόνη κεκλήσῃ, κοὔτις ἀντὶ σοῦ ποτε
τόνδ᾽ ἄνδρα νύμφη Θεσσαλὶς προσφθέγξεται.
οὐκ ἔστιν οὕτως οὔτε πατρὸς εὐγενοῦς
οὔτ᾽ εἶδος ἄλλως ἐκπρεπεστάτη γυνή.
ἅλις δὲ παίδων· τῶνδ᾽ ὄνησιν εὔχομαι
θεοῖς γενέσθαι· σοῦ γὰρ οὐκ ὠνήμεθα.
οἴσω δὲ πένθος οὐκ ἐτήσιον τὸ σόν,
ἀλλ᾽ ἔστ᾽ ἂν αἰὼν οὑμὸς ἀντέχῃ, γύναι,
στυγῶν μὲν ἥ μ᾽ ἔτικτεν, ἐχθαίρων δ᾽ ἐμὸν
πατέρα· λόγῳ γὰρ ἦσαν οὐκ ἔργῳ φίλοι.
σὺ δ᾽ ἀντιδοῦσα τῆς ἐμῆς τὰ φίλτατα
ψυχῆς ἔσωσας. ἆρά μοι στένειν πάρα
τοιᾶσδ᾽ ἁμαρτάνοντι συζύγου σέθεν;
παύσω δὲ κώμους συμποτῶν θ᾽ ὁμιλίας
στεφάνους τε μοῦσάν θ᾽ ἣ κατεῖχ᾽ ἐμοὺς δόμους.
οὐ γάρ ποτ᾽ οὔτ᾽ ἂν βαρβίτου θίγοιμ᾽ ἔτι
οὔτ᾽ ἂν φρέν᾽ ἐξαίροιμι πρὸς Λίβυν λακεῖν
αὐλόν· σὺ γάρ μου τέρψιν ἐξείλου βίου.
σοφῇ δὲ χειρὶ τεκτόνων δέμας τὸ σὸν
εἰκασθὲν ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται,
ᾧ προσπεσοῦμαι καὶ περιπτύσσων χέρας
ὄνομα καλῶν σὸν τὴν φίλην ἐν ἀγκάλαις
δόξω γυναῖκα καίπερ οὐκ ἔχων ἔχειν·
ψυχρὰν μέν, οἶμαι, τέρψιν, ἀλλ᾽ ὅμως βάρος

326 οὐχ ἅζομαι V B Σ: οὐ χάζομαι L P 327 ἥνπερ . . . ἁμαρτάνῃ L P 329 ἐμὴ] ἐμοῦ B O D 333 ἐκπρεπεστάτη L P (P ἐκ in ras.): εὐπρεπεστάτη V B 346 ἐξάροιμι L P: Aoristum Σ: ἐξάραιμι Wakefield

ψυχῆς ἀπαντλοίην ἄν. ἐν δ' ὀνείρασι
φοιτῶσά μ' εὐφραίνοις ἄν· ἡδὺ γὰρ φίλους
κἀν νυκτὶ λεύσσειν, ὅντιν' ἂν παρῇ χρόνον.
εἰ δ' Ὀρφέως μοι γλῶσσα καὶ μέλος παρῆν,
ὥστ' ἢ κόρην Δήμητρος ἢ κείνης πόσιν
ὕμνοισι κηλήσαντά σ' ἐξ Ἅιδου λαβεῖν,
κατῆλθον ἄν, καί μ' οὔθ' ὁ Πλούτωνος κύων
οὔθ' οὑπὶ κώπῃ ψυχοπομπὸς ἂν Χάρων
ἔσχον, πρὶν ἐς φῶς σὸν καταστῆσαι βίον.
ἀλλ' οὖν ἐκεῖσε προσδόκα μ', ὅταν θάνω,
καὶ δῶμ' ἑτοίμαζ', ὡς συνοικήσουσά μοι.
ἐν ταῖσιν αὐταῖς γάρ μ' ἐπισκήψω κέδροις
σοὶ τούσδε θεῖναι πλευρά τ' ἐκτεῖναι πέλας
πλευροῖσι τοῖς σοῖς· μηδὲ γὰρ θανών ποτε
σοῦ χωρὶς εἴην τῆς μόνης πιστῆς ἐμοί.
Χο. καὶ μὴν ἐγώ σοι πένθος ὡς φίλος φίλῳ
λυπρὸν συνοίσω τῆσδε· καὶ γὰρ ἀξία.
Αλ. ὦ παῖδες, αὐτοὶ δὴ τάδ' εἰσηκούσατε
πατρὸς λέγοντος μὴ γαμεῖν ἄλλην ποτὲ
γυναῖκ' ἐφ' ὑμῖν μηδ' ἀτιμάσειν ἐμέ.
Αδ. καὶ νῦν γέ φημι, καὶ τελευτήσω τάδε.
Αλ. ἐπὶ τοῖσδε παῖδας χειρὸς ἐξ ἐμῆς δέχου.
Αδ. δέχομαι, φίλον γε δῶρον ἐκ φίλης χερός.
Αλ. σὺ νῦν γενοῦ τοῖσδ' ἀντ' ἐμοῦ μήτηρ τέκνοις.
Αδ. πολλή μ' ἀνάγκη, σοῦ γ' ἀπεστερημένοις.
Αλ. ὦ τέκν', ὅτε ζῆν χρῆν μ', ἀπέρχομαι κάτω.
Αδ. οἴμοι, τί δράσω δῆτα σοῦ μονούμενος;
Αλ. χρόνος μαλάξει σ'· οὐδέν ἐσθ' ὁ κατθανών.

355 φίλους V: φίλοις LPB 356 χρόνον] τρόπον Prinz 358 ὥστ' ἢ Reiske: ὡς τὴν codd. (et Σ?) 361 Χάρων] γέρων Cobet 362 ἔσχεν Earle 367, 368 Cf. Ar. Acharn. 893 372 ποτὲ LP: τινὰ VB et fortasse Σ ad v. 375 376 om. LP (in marg. add. *l*). Tum in L Alcestidi tribuuntur vv. 375, 377 378 πολλή μ' Monk: πολλή γ' codd. 379 χρῆν μ' O: χρή μ' VB: μ' ἐχρῆν LP (P in ras.)

Αδ. ἄγου με σὺν σοί, πρὸς θεῶν, ἄγου κάτω.
Αλ. ἀρκοῦμεν ἡμεῖς οἱ προθνῄσκοντες σέθεν.
Αδ. ὦ δαῖμον, οἵας συζύγου μ' ἀποστερεῖς.
Αλ. καὶ μὴν σκοτεινὸν ὄμμα μου βαρύνεται.
Αδ. ἀπωλόμην ἄρ', εἴ με δὴ λείψεις, γύναι.
Αλ. ὡς οὐκέτ' οὖσαν οὐδὲν ἂν λέγοις ἐμέ.
Αδ. ὄρθου πρόσωπον, μὴ λίπῃς παῖδας σέθεν.
Αλ. οὐ δῆθ' ἑκοῦσά γ', ἀλλὰ χαίρετ', ὦ τέκνα.
Αδ. βλέψον πρὸς αὐτοὺς βλέψον. Αλ. οὐδέν εἰμ' ἔτι.
Αδ. τί δρᾷς; προλείπεις; Αλ. χαῖρ'. Αδ. ἀπωλόμην τάλας.
Χο. βέβηκεν, οὐκέτ' ἔστιν Ἀδμήτου γυνή.

ΠΑΙΣ

ἰώ μοι τύχας. μαῖα δὴ κάτω [στρ.
βέβακεν, οὐκέτ' ἔστιν, ὦ
πάτερ, ὑφ' ἁλίῳ.
προλιποῦσα δ' ἀμὸν
βίον ὠρφάνισσε τλάμων.
ἴδε γὰρ ἴδε βλέφαρον καὶ παρατόνους χέρας.
ὑπάκουσον ἄκουσον, ὦ μᾶτερ, ἀντιάζω.
ἐγώ σ' ἐγώ, μᾶτερ,
καλοῦμαί σ' ὁ σὸς ποτὶ σοῖσι πίτνων στόμασιν νεοσσός.
Αδ. τὴν οὐ κλύουσαν οὐδ' ὁρῶσαν· ὥστ' ἐγὼ
καὶ σφὼ βαρείᾳ συμφορᾷ πεπλήγμεθα.

Πα. νέος ἐγώ, πάτερ, λείπομαι φίλας [ἀντ.
μονόστολός τε ματρός· ὦ

386 ἄρ'] ἂν V 389 χαιρέτω L P 391 προλείπεις L: προλείπεις με V B P 393 et 406 Παῖς scripsi: εὔμηλος codd. 393 ἰώ μοι μοι L 397 ὠρφάνισσε Barnes: ὠρφάνισε codd. 399 χεῖρας LP 401 ἐγώ σ' ἐγὼ μᾶτερ P *l*: ἐγώ σε γάρ, μᾶτερ L: σ' ἐγὼ μᾶτερ ἐγὼ V B 402 σ' ὁ V B: ὁ L P: ⟨νῦν γε⟩ καλοῦμαι ὁ Aldina, cf. v. 414 404 τὴν γ' οὐ Hermann 406 πάτερ λείπομαι L P: λείπομαι πάτερ V B 407 τε L P Σ: om. rell.

σχέτλια δὴ παθὼν
ἐγὼ ἐργὰ . .,
σύ τέ μοι σύγκασι κούρα
συνέτλας· . . . . . ὦ πάτερ,
ἀνόνατ᾽ ἀνόνατ᾽ ἐνύμφευσας, οὐδὲ γήρως
ἔβας τέλος σὺν τᾷδ᾽·
ἔφθιτο γὰρ πάρος· οἰχομένας δὲ σοῦ,
μᾶτερ, ὄλωλεν οἶκος.

Χο. Ἄδμητ᾽, ἀνάγκη τάσδε συμφορὰς φέρειν·
οὐ γάρ τι πρῶτος οὐδὲ λοίσθιος βροτῶν
γυναικὸς ἐσθλῆς ἤμπλακες· γίγνωσκε δὲ
ὡς πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται.
Αδ. ἐπίσταμαί γε, κοὐκ ἄφνω κακὸν τόδε
προσέπτατ᾽· εἰδὼς δ᾽ αὔτ᾽ ἐτειρόμην πάλαι.
ἀλλ᾽, ἐκφορὰν γὰρ τοῦδε θήσομαι νεκροῦ,
πάρεστε καὶ μένοντες ἀντηχήσατε
παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ.
πᾶσιν δὲ Θεσσαλοῖσιν ὧν ἐγὼ κρατῶ
πένθους γυναικὸς τῆσδε κοινοῦσθαι λέγω
κουρᾷ ξυρήκει καὶ μελαμπέπλῳ στολῇ·
τέθριππά θ᾽ οἳ ζεύγνυσθε καὶ μονάμπυκας
πώλους, σιδήρῳ τέμνετ᾽ αὐχένων φόβην.
αὐλῶν δὲ μὴ κατ᾽ ἄστυ, μὴ λύρας κτύπος
ἔστω σελήνας δώδεκ᾽ ἐκπληρουμένας·
οὐ γάρ τιν᾽ ἄλλον φίλτερον θάψω νεκρὸν
τοῦδ᾽ οὐδ᾽ ἀμείνον᾽ εἰς ἔμ᾽· ἀξία δέ μοι
τιμῆς, ἐπεὶ τέθνηκεν ἀντ᾽ ἐμοῦ μόνη.

409 ἐργὰ ⟨τλάμων⟩ coni. Hermann 410 σύγκασι μοί Hermann et ὠρφάνισεν v. 397 411 συνόμαιμε συνάδελφε τοσαῦτα ἔτλης ὅσα ἐγὼ Σ 412 ἀνόνητ᾽ ἀνόνητ᾽ L P 414 Verba ἔφθιτο γὰρ πάρος (cum καλοῦμαί σ᾽ ὁ v. 402) delevit olim Wilamowitz: habuit Σ 420 γε L P: τε V B 426 πένθος L P λέγω] θέλω B D O 427 μελαμπέπλῳ στολῇ L P et *b*: μελαγχείμοις πέπλοις V et O: B et D post κουρᾶι ξυρ lacunam habent 428 θ᾽ οἳ V B: τε L P 434 τιμῆς L P: τιμᾶν V B ἐπεί γ᾽ ἔθνῃσκεν Usener μόνη L P: μόνην V D: λίαν B

Χο. ὦ Πελίου θύγατερ, [στρ.
χαίρουσά μοι εἰν Ἀίδαο δόμοις
τὸν ἀνάλιον οἶκον οἰκετεύοις.
ἴστω δ' Ἀίδας ὁ μελαγχαίτας θεὸς ὅς τ' ἐπὶ κώπᾳ
πηδαλίῳ τε γέρων
νεκροπομπὸς ἵζει,
πολὺ δὴ πολὺ δὴ γυναῖκ' ἀρίσταν
λίμναν Ἀχεροντίαν πορεύ-
σας ἐλάτᾳ δικώπῳ.

πολλά σε μουσοπόλοι [ἀντ.
μέλψουσι καθ' ἑπτάτονόν τ' ὀρείαν
χέλυν ἔν τ' ἀλύροις κλέοντες ὕμνοις,
Σπάρτᾳ κύκλος ἁνίκα Καρνείου περινίσσεται ὥρας
μηνός, ἀειρομένας
παννύχου σελάνας,
λιπαραῖσί τ' ἐν ὀλβίαις Ἀθάναις.
τοίαν ἔλιπες θανοῦσα μολ-
πὰν μελέων ἀοιδοῖς.

εἴθ' ἐπ' ἐμοὶ μὲν εἴη, [στρ.
δυναίμαν δέ σε πέμψαι
φάος ἐξ Ἀίδα τεράμνων
καὶ Κωκυτοῖο ῥεέθρων
ποταμίᾳ νερτέρᾳ τε κώπᾳ.

435 ὦ *l*: ἰὼ L P V B 436 εἰν V B: ἐν L P Ἀίδαο V B: ἀϊδ*, suprascripto α, L: ἅδα P δόμοις (non -οισι) omnes 437 οἰκετεύεις L: ἱκετεύοις V 438 ἀίδης L: ἅδης P 439 κώπῃ V B 443 ἀχεροντείαν L P: corr. *l* 446 ὀρείαν L P: οὐρείαν V B. Media syllaba corripitur ut Hip. 1127 447 κλέοντες Elmsley: κλείοντες codd. 449 κυκλο*ς B περινίσσεται V L: περινίσεται B: περινείσεται P ὥρας Abresch ex Hesychio (περιίσσεται ὥρας· περι-έρχεται τὰς ὥρας): ὥρα B P *l*: ὥρ* L: ὥρᾳ V κυκλὰς . . . ὥρα Scaliger 451 παννύχου B *l*: παννύχους L P V σελήνας L P 452 Ἀθήναις L P 457 Ἀίδα V B: ἅδου L P 458 καὶ Κωκυτοῖο *l* vel, me iudice, L: καὶ κωκυτοῖς P: καὶ κωκυτοῦ τε V B (κωκυτοῦ τε D O) ῥεέθρων V B P: ῥεείθρων L κωκυτοῦ τε ῥεέθρων deleto καὶ Matthiae. Versum damnat Bothe: habuit Σ B 459 κώπῃ L P

σὺ γὰρ ὤ, μόνα, ὦ φίλα γυναικῶν,
σὺ τὸν αὑτᾶς
ἔτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς ἀμεῖψαι
ψυχᾶς ἐξ Ἅιδα. κούφα σοι
χθὼν ἐπάνωθε πέσοι, γύναι. εἰ δέ τι
καινὸν ἕλοιτο πόσις λέχος, ἦ μάλ' ἂν ἔμοιγ' ἂν εἴη
στυγηθεὶς τέκνοις τε τοῖς σοῖς.

ματέρος οὐ θελούσας [ἀντ.
πρὸ παιδὸς χθονὶ κρύψαι
δέμας, οὐδὲ πατρὸς γεραιοῦ,
. . . . .
ὃν ἔτεκον δ', οὐκ ἔτλαν ῥύεσθαι,
σχετλίω, πολιὰν ἔχοντε χαίταν.
σὺ δ' ἐν ἥβᾳ
νέᾳ προθανοῦσα φωτὸς οἴχῃ.
τοιαύτας εἴη μοι κῦρσαι
συνδυάδος φιλίας [ἀλόχου]· τοῦτο γὰρ
ἐν βιότῳ σπάνιον μέρος· ἦ γὰρ ἂν ἔμοιγ' ἄλυπος
δι' αἰῶνος ἂν ξυνείη.

ΗΡΑΚΛΗΣ

ξένοι, Φεραίας τῆσδε κωμῆται χθονός,
Ἄδμητον ἐν δόμοισιν ἆρα κιγχάνω;

Χο. ἔστ' ἐν δόμοισι παῖς Φέρητος, Ἡράκλεις.
ἀλλ' εἰπὲ χρεία τίς σε Θεσσαλῶν χθόνα
πέμπει, Φεραῖον ἄστυ προσβῆναι τόδε.

460 μόνα, ὦ] σὺ μόνα Wilamowitz 461 αὑτᾶς Erfurdt: ἑαυτᾶς L: ἑαυτῆς P: σαυτᾶς V B ἀμεῖψαι V B *l*: ἀμείψασθαι L P 462 Ἅιδα Lascaris: ἀΐδα V B: ἄδαο L P 463 ἐπάνω L 464 πόσις λέχος L P: λέχος πόσις V B μάλ' ἂν V B: μάλ' L P. Cf. v. 474 469 δ' οὐκ V B: οὐκ L: κοὐκ P ῥύσασθαι L P 470 ἔχοντες L P: corr. *l* 471 νέᾳ V B: νέα νέου L P, quo recepto legendum foret ἔτλας ἔτλας v. 462 472 μοι] με suprascr. L[1]: om. P κῦρσαι Musgrave: κυρῆσαι codd. 473 φίλας L. Cf. v. 463 ἀλόχου del. Wilamowitz (et γύναι v. 463): fortasse μάλα τοῦτο 474 βιότῳ V B: βίῳ L P ἂν erasum in L 477 κιγχάνω L B: κιχάνω V P 479 χθόνα V B: πόλιν L P Σ 480 Φεραῖον V B *l* Σ B: φεραίων L P

Ηρ. Τιρυνθίῳ πράσσω τιν' Εὐρυσθεῖ πόνον.
Χο. καὶ ποῖ πορεύῃ; τῷ προσέζευξαι πλάνῳ;
Ηρ. Θρῃκὸς τέτρωρον ἅρμα Διομήδους μέτα.
Χο. πῶς οὖν δυνήσῃ; μῶν ἄπειρος εἶ ξένου;
Ηρ. ἄπειρος· οὔπω Βιστόνων ἦλθον χθόνα.
Χο. οὐκ ἔστιν ἵππων δεσπόσαι σ' ἄνευ μάχης.
Ηρ. ἀλλ' οὐδ' ἀπειπεῖν μὴν πόνους οἷόν τ' ἐμοί.
Χο. κτανὼν ἄρ' ἥξεις ἢ θανὼν αὐτοῦ μενεῖς.
Ηρ. οὐ τόνδ' ἀγῶνα πρῶτον ἂν δράμοιμ' ἐγώ.
Χο. τί δ' ἂν κρατήσας δεσπότην πλέον λάβοις;
Ηρ. πώλους ἀπάξω κοιράνῳ Τιρυνθίῳ.
Χο. οὐκ εὐμαρὲς χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις.
Ηρ. εἰ μή γε πῦρ πνέουσι μυκτήρων ἄπο.
Χο. ἀλλ' ἄνδρας ἀρταμοῦσι λαιψηραῖς γνάθοις.
Ηρ. θηρῶν ὀρείων χόρτον, οὐχ ἵππων, λέγεις.
Χο. φάτνας ἴδοις ἂν αἵμασιν πεφυρμένας.
Ηρ. τίνος δ' ὁ θρέψας παῖς πατρὸς κομπάζεται;
Χο. Ἄρεος, ζαχρύσου Θρῃκίας πέλτης ἄναξ.
Ηρ. καὶ τόνδε τοὐμοῦ δαίμονος πόνον λέγεις·
σκληρὸς γὰρ αἰεὶ καὶ πρὸς αἶπος ἔρχεται·
εἰ χρή με παισὶν οἷς Ἄρης ἐγείνατο
μάχην συνάψαι, πρῶτα μὲν Λυκάονι,
αὖθις δὲ Κύκνῳ, τόνδε δ' ἔρχομαι τρίτον
ἀγῶνα πώλοις δεσπότῃ τε συμβαλῶν.
ἀλλ' οὔτις ἔστιν ὃς τὸν Ἀλκμήνης γόνον
τρέσαντα χεῖρα πολεμίαν ποτ' ὄψεται.
Χο. καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς τῆσδε κοίρανος χθονὸς

481 *πόνον*] *πόνω* V 482 *προσέζευξαι* V B : *συνέζευξαι* L P 487 *μὴν πόνους* scripsi : *μ' ἦν πόνους* L : *πόνους* P : *τοῖς πόνοις* V B : *τοὺς πόνους* Monk *τ' ἐμοί*] *τέ μοι* L : *τέμει* P 492 *εὐμαρὲς* V B *l* : *εὐμαθὲς* L P 497 *δ' ὁ* L : *θ' ὁ* P : *δὲ* V B 498 *Ἄρεος* V *b* L P : *ἄρεως* B *l* *θρηκίας ζαχρύσου* P : *θρακώας ζαχρύσου* L *πέλλης* V 500 *αἰεὶ* V L : *ἀεὶ* B P 501 *οἷς* L P : *οὓς* V B 504 *συμβαλῶν* L B[2] : *συμβαλὼν* V P B 505 *τόκον* L 506 *πολεμίων* P et *l* in rasura

Ἄδμητος ἔξω δωμάτων πορεύεται.

Αδ. χαῖρ', ὦ Διὸς παῖ Περσέως τ' ἀφ' αἵματος.
Ηρ. Ἄδμητε, καὶ σὺ χαῖρε, Θεσσαλῶν ἄναξ.
Αδ. θέλοιμ' ἄν· εὔνουν δ' ὄντα σ' ἐξεπίσταμαι.
Ηρ. τί χρῆμα κουρᾷ τῇδε πενθίμῳ πρέπεις;
Αδ. θάπτειν τιν' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ μέλλω νεκρόν.
Ηρ. ἀπ' οὖν τέκνων σῶν πημονὴν εἴργοι θεός.
Αδ. ζῶσιν κατ' οἴκους παῖδες οὓς ἔφυσ' ἐγώ.
Ηρ. πατήρ γε μὴν ὡραῖος, εἴπερ οἴχεται.
Αδ. κἀκεῖνος ἔστι χἡ τεκοῦσά μ', Ἡράκλεις.
Ηρ. οὐ μὴν γυνή γ' ὄλωλεν Ἄλκηστις σέθεν;
Αδ. διπλοῦς ἐπ' αὐτῇ μῦθος ἔστι μοι λέγειν.
Ηρ. πότερα θανούσης εἶπας ἢ ζώσης ἔτι;
Αδ. ἔστιν τε κοὐκέτ' ἔστιν, ἀλγύνει δ' ἐμέ.
Ηρ. οὐδέν τι μᾶλλον οἶδ'· ἄσημα γὰρ λέγεις.
Αδ. οὐκ οἶσθα μοίρας ἧς τυχεῖν αὐτὴν χρεών;
Ηρ. οἶδ', ἀντὶ σοῦ γε κατθανεῖν ὑφειμένην.
Αδ. πῶς οὖν ἔτ' ἔστιν, εἴπερ ᾔνεσεν τάδε;
Ηρ. ἆ, μὴ πρόκλαι' ἄκοιτιν, ἐς τότ' ἀμβαλοῦ.
Αδ. τέθνηχ' ὁ μέλλων, κοὐκέτ' ἔσθ' ὁ κατθανών.
Ηρ. χωρὶς τό τ' εἶναι καὶ τὸ μὴ νομίζεται.
Αδ. σὺ τῇδε κρίνεις, Ἡράκλεις, κείνῃ δ' ἐγώ.
Ηρ. τί δῆτα κλαίεις; τίς φίλων ὁ κατθανών;
Αδ. γυνή· γυναικὸς ἀρτίως μεμνήμεθα.
Ηρ. ὀθνεῖος ἢ σοὶ συγγενὴς γεγῶσά τις;
Αδ. ὀθνεῖος, ἄλλως δ' ἦν ἀναγκαία δόμοις.
Ηρ. πῶς οὖν ἐν οἴκοις σοῖσιν ὤλεσεν βίον;

509 *τ'* om. L P 511 *δ'* om. L P 512 *τρέπεις* V 519 *αὐτὴν* L P 520 *ἔτι* V B : *πέρι* L P 521 *δέ με* V B : *τέ με* L : *τ' ἐμέ* P 526 *ἆ μὴ* L : *ἆ ἆ μὴ* V B : *ἆ* P (omisso *μὴ*) *τότ'* Wakefield : *τόδ'* codd. *ἀμβαλοῦ* Nauck : *ἀναβαλοῦ* codd. 527 Sic V B : *χὡ θανὼν οὐκ ἔστ' ἔτι* L : *καὶ ὁ θανὼν οὐκέτ' ἔστιν* P : *καὶ θανὼν οὐκ ἔστ' ἔτι* Schwartz 530 *φίλων*] *οὖν* P : *ἦν* L sed ipse correxit 531 *γυναικὸς δ'* B 533, 534 in textu om. L, add. ipse in margine : nunc abscisi sunt fines versuum post *ἀναγ* et *σοῖσιν*

Αδ. πατρὸς θανόντος ἐνθάδ᾽ ὠρφανεύετο.
Ηρ. φεῦ.
εἴθ᾽ ηὕρομέν σ᾽, Ἄδμητε, μὴ λυπούμενον.
Αδ. ὡς δὴ τί δράσων τόνδ᾽ ὑπορράπτεις λόγον;
Ηρ. ξένων πρὸς ἄλλων ἑστίαν πορεύσομαι.
Αδ. οὐκ ἔστιν, ὦναξ· μὴ τοσόνδ᾽ ἔλθοι κακόν.
Ηρ. λυπουμένοις ὀχληρός, εἰ μόλοι, ξένος.
Αδ. τεθνᾶσιν οἱ θανόντες· ἀλλ᾽ ἴθ᾽ ἐς δόμους.
Ηρ. αἰσχρὸν παρὰ κλαίουσι θοινᾶσθαι ξένους.
Αδ. χωρὶς ξενῶνές εἰσιν οἷ σ᾽ ἐσάξομεν.
Ηρ. μέθες με, καί σοι μυρίαν ἕξω χάριν.
Αδ. οὐκ ἔστιν ἄλλου σ᾽ ἀνδρὸς ἑστίαν μολεῖν.
ἡγοῦ σὺ τῷδε δωμάτων ἐξωπίους
ξενῶνας οἴξας, τοῖς τ᾽ ἐφεστῶσιν φράσον
σίτων παρεῖναι πλῆθος· εὖ δὲ κλῄσατε
θύρας μεσαύλους· οὐ πρέπει θοινωμένους
κλύειν στεναγμῶν οὐδὲ λυπεῖσθαι ξένους.
Χο. τί δρᾷς; τοιαύτης συμφορᾶς προκειμένης,
Ἄδμητε, τολμᾷς ξενοδοκεῖν; τί μῶρος εἶ;
Αδ. ἀλλ᾽ εἰ δόμων σφε καὶ πόλεως ἀπήλασα
ξένον μολόντα, μᾶλλον ἄν μ᾽ ἐπῄνεσας;
οὐ δῆτ᾽, ἐπεί μοι συμφορὰ μὲν οὐδὲν ἂν
μείων ἐγίγνετ᾽, ἀξενώτερος δ᾽ ἐγώ.
καὶ πρὸς κακοῖσιν ἄλλο τοῦτ᾽ ἂν ἦν κακόν,
δόμους καλεῖσθαι τοὺς ἐμοὺς ἐχθροξένους.
αὐτὸς δ᾽ ἀρίστου τοῦδε τυγχάνω ξένου,

536 φεῦ om. L : add. *l* 538 ξένων B L[1] : ξείνων V : ξένον L P ἄλλων V B : ἄλλην L P 542 αἰσχρὸν δὲ Erfurdt : αἴ. φίλοις κλ. θ. πάρα Tate. Alii ἀσχάλλουσι vel πταίουσι ξένους L P : φίλοις V B 546 τῷδε B D : τῶνδε V L P 548 προθεῖναι Blaydes εὖ England : ἐν codd. 549 μεταύλους Ussing ex Moeride 551 τοιαύτης V B : τοσαύτης L P προσκειμένης Wakefield. Cf. 833. προκειμένης videtur habuisse Σ ad v. 747 552 ξενοδοχεῖν codd. : vide Cobet, Var. Lect. p. 579 τί] ἦ Reiske 558 ἐχθροξένους L P : κακοξένους V B

ὅταν ποτ' Ἄργους διψίαν ἔλθω χθόνα.
Χο. πῶς οὖν ἔκρυπτες τὸν παρόντα δαίμονα,
φίλου μολόντος ἀνδρός, ὡς αὐτὸς λέγεις;
Αδ. οὐκ ἄν ποτ' ἠθέλησεν εἰσελθεῖν δόμους,
εἰ τῶν ἐμῶν τι πημάτων ἐγνώρισε.
καὶ τῷ μέν, οἶμαι, δρῶν τάδ' οὐ φρονεῖν δοκῶ,
οὐδ' αἰνέσει με· τἀμὰ δ' οὐκ ἐπίσταται
μέλαθρ' ἀπωθεῖν οὐδ' ἀτιμάζειν ξένους.

Χο. ὦ πολύξεινος καὶ ἐλεύθερος ἀνδρὸς ἀεί ποτ' οἶκος, [στρ.
σέ τοι καὶ ὁ Πύθιος εὐλύρας Ἀπόλλων
ἠξίωσε ναίειν,
ἔτλα δὲ σοῖσι μηλονόμας
ἐν δόμοις γενέσθαι,
δοχμιᾶν διὰ κλιτύων
βοσκήμασι σοῖσι συρίζων
ποιμνίτας ὑμεναίους.

σὺν δ' ἐποιμαίνοντο χαρᾷ μελέων βαλιαί τε λύγκες, [ἀντ.
ἔβα δὲ λιποῦσ' Ὄθρυος νάπαν λεόντων
ἁ δαφοινὸς ἴλα·
χόρευσε δ' ἀμφὶ σὰν κιθάραν,
Φοῖβε, ποικιλόθριξ
νεβρὸς ὑψικόμων πέραν
βαίνουσ' ἐλατᾶν σφυρῷ κούφῳ,
χαίρουσ' εὔφρονι μολπᾷ.

τοιγὰρ πολυμηλοτάταν [στρ.
ἑστίαν οἰκεῖς παρὰ καλλίναον
Βοιβίαν λίμναν. ἀρότοις δὲ γυᾶν

560 ὅταν ποτ' V B : ὅτανπερ L P 565 καί τῳ Heath 569 ὦ *l* : ἰώ codd. ἐλευθέρου post Purgoldium Wecklein 572 ἔτλα Matthiae : ἔτλη codd. 574 δόμοισι V 577 ποιμνήτας L P 582 χόρευσε Monk : ἐχόρευσε codd. 588 τοιγὰρ L P B Σ : τοι γάρ τοι V 589 οἰκεῖς codd. et Σ (sed τίθεται et κρατύνει infra) : οἰκεῖ Purgold

καὶ πεδίων δαπέδοις ὅρον ἀμφὶ μὲν
ἀελίου κνεφαίαν
ἱππόστασιν αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν . . τίθεται,
πόντιον δ' Αἰγαίων' ἐπ' ἀκτὰν
ἀλίμενον Πηλίου κρατύνει.

καὶ νῦν δόμον ἀμπετάσας [ἀντ.
δέξατο ξεῖνον νοτερῷ βλεφάρῳ,
τᾶς φίλας κλαίων ἀλόχου νέκυν ἐν
δώμασιν ἀρτιθανῆ· τὸ γὰρ εὐγενὲς
ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ.
ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι δὲ πάντ' ἔνεστιν σοφίας. ἄγαμαι·
πρὸς δ' ἐμᾷ ψυχᾷ θάρσος ἧσται
θεοσεβῆ φῶτα κεδνὰ πράξειν.

Αδ. ἀνδρῶν Φεραίων εὐμενὴς παρουσία,
νέκυν μὲν ἤδη πάντ' ἔχοντα πρόσπολοι
φέρουσιν ἄρδην πρὸς τάφον τε καὶ πυράν·
ὑμεῖς δὲ τὴν θανοῦσαν, ὡς νομίζεται,
προσείπατ' ἐξιοῦσαν ὑστάτην ὁδόν.
Χο. καὶ μὴν ὁρῶ σὸν πατέρα γηραιῷ ποδὶ
στείχοντ', ὀπαδούς τ' ἐν χεροῖν δάμαρτι σῇ
κόσμον φέροντας, νερτέρων ἀγάλματα.

ΦΕΡΗΣ

ἥκω κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων, τέκνον·
ἐσθλῆς γάρ, οὐδεὶς ἀντερεῖ, καὶ σώφρονος
γυναικὸς ἡμάρτηκας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
φέρειν ἀνάγκη καίπερ ὄντα δύσφορα.
δέχου δὲ κόσμον τόνδε, καὶ κατὰ χθονὸς
ἴτω. τὸ ταύτης σῶμα τιμᾶσθαι χρεών,
ἥτις γε τῆς σῆς προύθανε ψυχῆς, τέκνον,

594 ἱππόστασιν L P B Σ: ὑπόστασιν V Μολοσσῶν ⟨ὀρέων⟩ Bauer: cf. v. 603 595 δ' V B: τ' L P Αἰγαίων' Σ: αἰγαῖον codd. 598 ξεῖνον Aldina: ξένον codd. 599 φίλας Aldina: φιλίας codd. 603 ἄγαμαι delevit *l* 608 πρὸς L P: εἰς V B 617 δύσφορα L P *b*: δυσμενῆ V B et Σ B

καί μ' οὐκ ἄπαιδ' ἔθηκεν οὐδ' εἴασε σοῦ
στερέντα γήρᾳ πενθίμῳ καταφθίνειν,
πάσαις δ' ἔθηκεν εὐκλεέστερον βίον
γυναιξίν, ἔργον τλᾶσα γενναῖον τόδε.
ὦ τόνδε μὲν σώσασ', ἀναστήσασα δὲ
ἡμᾶς πίτνοντας, χαῖρε, κἀν Ἅιδου δόμοις
εὖ σοι γένοιτο. φημὶ τοιούτους γάμους
λύειν βροτοῖσιν, ἢ γαμεῖν οὐκ ἄξιον.

Αδ. οὔτ' ἦλθες ἐς τόνδ' ἐξ ἐμοῦ κληθεὶς τάφον,
οὔτ' ἐν φίλοισι σὴν παρουσίαν λέγω.
κόσμον δὲ τὸν σὸν οὔποθ' ἥδ' ἐνδύσεται.
οὐ γάρ τι τῶν σῶν ἐνδεὴς ταφήσεται.
τότε ξυναλγεῖν χρῆν σ' ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ.
σὺ δ' ἐκποδὼν στὰς καὶ παρεὶς ἄλλῳ θανεῖν
νέῳ γέρων ὤν, τόνδ' ἀποιμώξῃ νεκρόν;
οὐκ ἦσθ' ἄρ' ὀρθῶς τοῦδε σώματος πατήρ;
οὐδ' ἡ τεκεῖν φάσκουσα καὶ κεκλημένη
μήτηρ μ' ἔτικτε; δουλίου δ' ἀφ' αἵματος
μαστῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρᾳ;
ἔδειξας εἰς ἔλεγχον ἐξελθὼν ὃς εἶ,
καί μ' οὐ νομίζω παῖδα σὸν πεφυκέναι.
ἦ τἄρα πάντων διαπρέπεις ἀψυχίᾳ,
ὃς τηλικόσδ' ὢν κἀπὶ τέρμ' ἥκων βίου
οὐκ ἠθέλησας οὐδ' ἐτόλμησας θανεῖν
τοῦ σοῦ πρὸ παιδός, ἀλλὰ τήνδ' εἰάσατε
γυναῖκ' ὀθνείαν, ἣν ἐγὼ καὶ μητέρα
πατέρα τέ γ' ἐνδίκως ἂν ἡγοίμην μόνην.

623 εὐκλεέστερον V: εὐκλεέστατον L P B 625 τόνδε μὲν V B: τόνδ' ἐμὸν L P, fortasse recte 631 τὸν σὸν] τοῦτον Earle 632 Verba τῶν σῶν Prinzio suspecta, totus versus Nauckio 635 ἀποιμώξῃ Matthiae: ἀποιμώξεις L P: ἀποιμώζῃ B O D: ἀποιμώζεις V 636-641 proscripsit omnes Badhamus, unum 641 Wilamowitz: nos signa interrogationis posuimus 643 τηλίκος L: τ' ἡλίκος P 647 πατέρα τέ γ' L P: πατέρα τ' V B: καὶ πατέρ' ἂν Blaydes μόνην L P B: ἐμὸν V

καίτοι καλόν γ' ἂν τόνδ' ἀγῶν' ἠγωνίσω,
τοῦ σοῦ πρὸ παιδὸς κατθανών, βραχὺς δέ σοι
πάντως ὁ λοιπὸς ἦν βιώσιμος χρόνος.
[κἀγώ τ' ἂν ἔζων χἤδε τὸν λοιπὸν χρόνον,
κοὐκ ἂν μονωθεὶς ἔστενον κακοῖς ἐμοῖς.]
καὶ μὴν ὅσ' ἄνδρα χρὴ παθεῖν εὐδαίμονα
πέπονθας· ἥβησας μὲν ἐν τυραννίδι,
παῖς δ' ἦν ἐγώ σοι τῶνδε διάδοχος δόμων,
ὥστ' οὐκ ἄτεκνος κατθανὼν ἄλλοις δόμον
λείψειν ἔμελλες ὀρφανὸν διαρπάσαι.
οὐ μὴν ἐρεῖς γέ μ' ὡς ἀτιμάζοντα σὸν
γῆρας θανεῖν προύδωκας, ὅστις αἰδόφρων
πρὸς σ' ἦ μάλιστα· κἀντὶ τῶνδέ μοι χάριν
τοιάνδε καὶ σὺ χἠ τεκοῦσ' ἠλλαξάτην.
τοιγὰρ φυτεύων παῖδας οὐκέτ' ἂν φθάνοις,
οἳ γηροβοσκήσουσι καὶ θανόντα σε
περιστελοῦσι καὶ προθήσονται νεκρόν.
οὐ γάρ σ' ἔγωγε τῇδ' ἐμῇ θάψω χερί·
τέθνηκα γὰρ δὴ τοὐπὶ σέ· εἰ δ' ἄλλου τυχὼν
σωτῆρος αὐγὰς εἰσορῶ, κείνου λέγω
καὶ παῖδά μ' εἶναι καὶ φίλον γηροτρόφον.
μάτην ἄρ' οἱ γέροντες εὔχονται θανεῖν,
γῆρας ψέγοντες καὶ μακρὸν χρόνον βίου·
ἢν δ' ἐγγὺς ἔλθῃ θάνατος, οὐδεὶς βούλεται
θνῄσκειν, τὸ γῆρας δ' οὐκέτ' ἔστ' αὐτοῖς βαρύ.
Χο. παύσασθ'· ἅλις γὰρ ἡ παροῦσα συμφορά·
ὦ παῖ, πατρὸς δὲ μὴ παροξύνῃς φρένας.

651, 652 damnat Lenting. Cf. 295, 296 ἔζην B O D et Σ B 655 ἦν ἐγώ] ἢ γεγώς Nauck 655, 656 θρόνων pro δόμων Schmidt: melius fortasse λάχος pro δόμον 657 διαρπάσαι L P: διαρπάσειν V B *l* 658, 659 ἀτιμάζοντα . . . προὔδωκας L P Σ: ἀτιμάζων τὸ . . . προὔδωκά σ' V B 660 ἦ] ἦν codd. 665 τῇδε μὴ Weil θάλψω V 666-668 seclusit Badham 672 θνῄσκειν] θανεῖν B 674 ὦ παῖ ut e v. sequente huc retractum damnat Elmsley φρένας V B: φρένα L P

Φε. ὦ παῖ, τίν' αὐχεῖς, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα
κακοῖς ἐλαύνειν ἀργυρώνητον σέθεν;
οὐκ οἶσθα Θεσσαλόν με κἀπὸ Θεσσαλοῦ
πατρὸς γεγῶτα γνησίως ἐλεύθερον;
ἄγαν ὑβρίζεις, καὶ νεανίας λόγους
ῥίπτων ἐς ἡμᾶς οὐ βαλὼν οὕτως ἄπει.
ἐγὼ δέ σ' οἴκων δεσπότην ἐγεινάμην
κἄθρεψ', ὀφείλω δ' οὐχ ὑπερθνῄσκειν σέθεν·
οὐ γὰρ πατρῷον τόνδ' ἐδεξάμην νόμον,
παίδων προθνῄσκειν πατέρας, οὐδ' Ἑλληνικόν.
σαυτῷ γὰρ εἴτε δυστυχὴς εἴτ' εὐτυχὴς
ἔφυς· ἃ δ' ἡμῶν χρῆν σε τυγχάνειν, ἔχεις.
πολλῶν μὲν ἄρχεις, πολυπλέθρους δέ σοι γύας
λείψω· πατρὸς γὰρ ταὔτ' ἐδεξάμην πάρα.
τί δῆτά σ' ἠδίκηκα; τοῦ σ' ἀποστερῶ;
μὴ θνῇσχ' ὑπὲρ τοῦδ' ἀνδρός, οὐδ' ἐγὼ πρὸ σοῦ.
χαίρεις ὁρῶν φῶς· πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;
ἦ μὴν πολύν γε τὸν κάτω λογίζομαι
χρόνον, τὸ δὲ ζῆν μικρόν, ἀλλ' ὅμως γλυκύ.
σὺ γοῦν ἀναιδῶς διεμάχου τὸ μὴ θανεῖν,
καὶ ζῇς παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην,
ταύτην κατακτάς· εἶτ' ἐμὴν ἀψυχίαν
λέγεις, γυναικός, ὦ κάκισθ', ἡσσημένος,
ἣ τοῦ καλοῦ σοῦ προύθανεν νεανίου;
σοφῶς δ' ἐφηῦρες ὥστε μὴ θανεῖν ποτε,
εἰ τὴν παροῦσαν κατθανεῖν πείσεις ἀεὶ
γυναῖχ' ὑπὲρ σοῦ· κᾆτ' ὀνειδίζεις φίλοις
τοῖς μὴ θέλουσι δρᾶν τάδ', αὐτὸς ὢν κακός;

675 Cf. Ar. Av. 1244 679 ἄγαν μ' L 682 ὀφείλω δ' V B : ὀφείλων L P 688 ταὔτ' Purgold : ταῦτ' codd. 689 ἠδίκησα L P 691 Cf. Ar. Thesm. 194, Nub. 1415 693 μικρόν V L : σμικρόν B P 697 λέγεις] ψέγεις Hervagiana altera 699 ἐφηῦρες V B : ηὗρες L P (δέ γ' ηὗρες L² vel *l*) 700 πείσεις ἀεὶ V B Σ : πείσειας ἂν L P

σίγα· νόμιζε δ', εἰ σὺ τὴν σαυτοῦ φιλεῖς
ψυχήν, φιλεῖν ἅπαντας· εἰ δ' ἡμᾶς κακῶς
ἐρεῖς, ἀκούσῃ πολλὰ κοὐ ψευδῆ κακά.
Χο. πλείω λέλεκται νῦν τε καὶ τὰ πρὶν κακά·
παῦσαι δέ, πρέσβυ, παῖδα σὸν κακορροθῶν.
Αδ. λέγ', ὡς ἐμοῦ λέξαντος· εἰ δ' ἀλγεῖς κλύων
τἀληθές, οὐ χρῆν σ' εἰς ἔμ' ἐξαμαρτάνειν.
Φε. σοῦ δ' ἂν προθνῄσκων μᾶλλον ἐξημάρτανον.
Αδ. ταὐτὸν γὰρ ἡβῶντ' ἄνδρα καὶ πρέσβυν θανεῖν;
Φε. ψυχῇ μιᾷ ζῆν, οὐ δυοῖν, ὀφείλομεν.
Αδ. καὶ μὴν Διός γε μείζονα ζῴης χρόνον.
Φε. ἀρᾷ γονεῦσιν οὐδὲν ἔκδικον παθών;
Αδ. μακροῦ βίου γὰρ ᾐσθόμην ἐρῶντά σε.
Φε. ἀλλ' οὐ σὺ νεκρὸν ἀντὶ σοῦ τόνδ' ἐκφέρεις;
Αδ. σημεῖα τῆς σῆς, ὦ κάκιστ', ἀψυχίας.
Φε. οὔτοι πρὸς ἡμῶν γ' ὤλετ'· οὐκ ἐρεῖς τόδε.
Αδ. φεῦ·
εἴθ' ἀνδρὸς ἔλθοις τοῦδέ γ' ἐς χρείαν ποτέ.
Φε. μνήστευε πολλάς, ὡς θάνωσι πλείονες.
Αδ. σοὶ τοῦτ' ὄνειδος· οὐ γὰρ ἤθελες θανεῖν.
Φε. φίλον τὸ φέγγος τοῦτο τοῦ θεοῦ, φίλον.
Αδ. κακὸν τὸ λῆμα κοὐκ ἐν ἀνδράσιν τὸ σόν.
Φε. οὐκ ἐγγελᾷς γέροντα βαστάζων νεκρόν.
Αδ. θανῇ γε μέντοι δυσκλεής, ὅταν θάνῃς.
Φε. κακῶς ἀκούειν οὐ μέλει θανόντι μοι.
Αδ. φεῦ φεῦ· τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέων.
Φε. ἥδ' οὐκ ἀναιδής· τήνδ' ἐφηῦρες ἄφρονα.
Αδ. ἄπελθε κἀμὲ τόνδ' ἔα θάψαι νεκρόν.

706 τὰ] τὸ Wakefield 708 λέξαντος L P V Σ: λέγοντος B D O 713 μείζονα Schaefer et Σ primitus: μεῖζον ἂν codd. et Σ nunc ζῴης] ζώοις V B *p* 716 νεκρόν γ' V 717 σημεῖα γ' ὦ κάκιστε ταῦτ' ἀψυχίας L P τῆς σῆς ⟨γ'⟩ Herwerden 718 οὔτοι πρὸς ἡμῶν γ' V B: οὔτι πρὸς ἡμῶν L P 725 θάνῃς] θανῇ V: θάνηι B 726 μέλει L P: μέλλει V B 729 κἀμὲ V B: καί με L P

Φε. ἄπειμι· θάψεις δ' αὐτὸς ὢν αὐτῆς φονεύς,
δίκας δὲ δώσεις σοῖσι κηδεσταῖς ἔτι.
ἦ τἄρ' Ἄκαστος οὐκέτ' ἔστ' ἐν ἀνδράσιν,
εἰ μή σ' ἀδελφῆς αἷμα τιμωρήσεται.
Αδ. ἔρρων νυν, αὐτὸς χἡ ξυνοικήσασά σοι,
ἄπαιδε παιδὸς ὄντος, ὥσπερ ἄξιοι,
γηράσκετ'· οὐ γὰρ τῷδ' ἔτ' ἐς ταὐτὸν στέγος
νεῖσθ'· εἰ δ' ἀπειπεῖν χρῆν με κηρύκων ὕπο
τὴν σὴν πατρῴαν ἑστίαν, ἀπεῖπον ἄν.
ἡμεῖς δέ—τοὐν ποσὶν γὰρ οἰστέον κακόν—
στείχωμεν, ὡς ἂν ἐν πυρᾷ θῶμεν νεκρόν.
Χο. ἰὼ ἰώ. σχετλία τόλμης,
ὦ γενναία καὶ μέγ' ἀρίστη,
χαῖρε· πρόφρων σὲ χθόνιός θ' Ἑρμῆς
Ἅιδης τε δέχοιτ'. εἰ δέ τι κἀκεῖ
πλέον ἔστ' ἀγαθοῖς, τούτων μετέχουσ'
Ἅιδου νύμφῃ παρεδρεύοις.

ΘΕΡΑΠΩΝ

πολλοὺς μὲν ἤδη κἀπὸ παντοίας χθονὸς
ξένους μολόντας οἶδ' ἐς Ἀδμήτου δόμους,
οἷς δεῖπνα προύθηκ'· ἀλλὰ τοῦδ' οὔπω ξένου
κακίον' ἐς τήνδ' ἑστίαν ἐδεξάμην.
ὃς πρῶτα μὲν πενθοῦντα δεσπότην ὁρῶν
ἐσῆλθε κἀτόλμησ' ἀμείψασθαι πύλας.
ἔπειτα δ' οὔτι σωφρόνως ἐδέξατο
τὰ προστυχόντα ξένια, συμφορὰν μαθών,
ἀλλ', εἴ τι μὴ φέροιμεν, ὤτρυνεν φέρειν.

731 δὲ L P : τε V B σοῖσι L P B : τοῖσι σοῖσι V : σοῖσι del. V[1] 732 ἦ] ἢ codd. (ἧ V) ἄκλαυστος οὐκ ἔστ' ἐν ἀνδράσιν ἔτι V 734 ἔρρων γρ. Σ (τινὲς δὲ ἔρρων γράφουσι σὺν τῷ ν̄) : ἔρρου L *p* Σ : ἐρρο* P : ἔρροις V B lemma Σ 735 ὄντος L P : ὄντες V B *l* 736 τῷδ' ἔτ' Elmsley : τῶδ' ἴτ' L P : τῶδε γ' V B ταὐτὸν V B : ταὐτὸ L P 737 χρῆν V L[1] : χρὴ L P B 741 ἰὼ semel L P 742 ἀρίστα L P 743 seq. ἅδης ἑρμῆς τε δέχηθ' V 745 μετέχου V 746 νύμφῃ V : νύμφα L P B προσεδρεύοις L P 755 φέροιεν V

ποτῆρα δ' ἐν χείρεσσι κίσσινον λαβὼν
πίνει μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ,
ἕως ἐθέρμην' αὐτὸν ἀμφιβᾶσα φλὸξ
οἴνου· στέφει δὲ κρᾶτα μυρσίνης κλάδοις
ἄμουσ' ὑλακτῶν· δισσὰ δ' ἦν μέλη κλύειν·
ὁ μὲν γὰρ ᾖδε, τῶν ἐν Ἀδμήτου κακῶν
οὐδὲν προτιμῶν, οἰκέται δ' ἐκλαίομεν
δέσποιναν· ὄμμα δ' οὐκ ἐδείκνυμεν ξένῳ
τέγγοντες· Ἄδμητος γὰρ ὧδ' ἐφίετο.
καὶ νῦν ἐγὼ μὲν ἐν δόμοισιν ἑστιῶ
ξένον, πανοῦργον κλῶπα καὶ λῃστήν τινα,
ἡ δ' ἐκ δόμων βέβηκεν, οὐδ' ἐφεσπόμην
οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ', ἀποιμώζων ἐμὴν
δέσποιναν, ἣ 'μοὶ πᾶσί τ' οἰκέταισιν ἦν
μήτηρ· κακῶν γὰρ μυρίων ἐρρύετο,
ὀργὰς μαλάσσουσ' ἀνδρός. ἆρα τὸν ξένον
στυγῶ δικαίως, ἐν κακοῖς ἀφιγμένον;
Ηρ. οὗτος, τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις;
οὐ χρὴ σκυθρωπὸν τοῖς ξένοις τὸν πρόσπολον
εἶναι, δέχεσθαι δ' εὐπροσηγόρῳ φρενί.
σὺ δ' ἄνδρ' ἑταῖρον δεσπότου παρόνθ' ὁρῶν,
στυγνῷ προσώπῳ καὶ συνωφρυωμένῳ
δέχῃ, θυραίου πήματος σπουδὴν ἔχων.
δεῦρ' ἔλθ', ὅπως ἂν καὶ σοφώτερος γένῃ.
τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας ἣν ἔχει φύσιν;
οἶμαι μὲν οὔ· πόθεν γάρ; ἀλλ' ἄκουέ μου.
βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται,
κοὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξεπίσταται
τὴν αὔριον μέλλουσαν εἰ βιώσεται·

756 χείρεσσι B: χείρεσι V L P. Nil mutandum. Vocem ποτῆρâ habuit Σ 759 μυρσίνης Canter: μυρσίνοις codd. 760, 761 δισσὰ δ' . . . ᾖδε om. L P; add *l* 767 ἐφεπόμην V 769 ἡ 'μοὶ Wakefield: ἥ μοι codd. 780 οἶδας codd. (οἶσθ' L teste Wilamowitzio) et Σ et Plutarch. consol. ad Apoll. 11 781 οἶμαι] δοκῶ Plutarchus 783 ἔστιν αὐτῶν Plutarchus

τὸ τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς οἷ προβήσεται,
κἄστ' οὐ διδακτὸν οὐδ' ἁλίσκεται τέχνῃ.
ταῦτ' οὖν ἀκούσας καὶ μαθὼν ἐμοῦ πάρα,
εὔφραινε σαυτόν, πῖνε, τὸν καθ' ἡμέραν
βίον λογίζου σόν, τὰ δ' ἄλλα τῆς τύχης.
τίμα δὲ καὶ τὴν πλεῖστον ἡδίστην θεῶν
Κύπριν βροτοῖσιν· εὐμενὴς γὰρ ἡ θεός.
τὰ δ' ἄλλ' ἔασον ταῦτα καὶ πιθοῦ λόγοις
ἐμοῖσιν—εἴπερ ὀρθά σοι δοκῶ λέγειν;
οἶμαι μέν. οὔκουν τὴν ἄγαν λύπην ἀφεὶς
πίῃ μεθ' ἡμῶν τάσδ' ὑπερβαλὼν τύχας,
στεφάνοις πυκασθείς; καὶ σάφ' οἶδ' ὁθούνεκα
τοῦ νῦν σκυθρωποῦ καὶ ξυνεστῶτος φρενῶν
μεθορμιεῖ σε πίτυλος ἐμπεσὼν σκύφου.
ὄντας δὲ θνητοὺς θνητὰ καὶ φρονεῖν χρεών·
ὡς τοῖς γε σεμνοῖς καὶ συνωφρυωμένοις
ἅπασίν ἐστιν, ὥς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ,
οὐ βίος ἀληθῶς ὁ βίος, ἀλλὰ συμφορά.
Θε. ἐπιστάμεσθα ταῦτα· νῦν δὲ πράσσομεν
οὐχ οἷα κώμου καὶ γέλωτος ἄξια.
Ηρ. γυνὴ θυραῖος ἡ θανοῦσα· μὴ λίαν
πένθει· δόμων γὰρ ζῶσι τῶνδε δεσπόται.
Θε. τί ζῶσιν; οὐ κάτοισθα τἀν δόμοις κακά;
Ηρ. εἰ μή τι σός με δεσπότης ἐψεύσατο.
Θε. ἄγαν ἐκεῖνός ἐστ' ἄγαν φιλόξενος.
Ηρ. οὐ χρῆν μ' ὀθνείου γ' οὕνεκ' εὖ πάσχειν νεκροῦ;
Θε. ἦ κάρτα μέντοι καὶ λίαν θυραῖος ἦν.
Ηρ. μῶν ξυμφοράν τιν' οὖσαν οὐκ ἔφραζέ μοι;

785 τὸ codd. et Σ: τὰ Elmsley οἷ V B: οὗ L P: ᾗ Hauniensis 787 τοῦτ' Orion Anth. viii. 4 792 ταῦτα] πάντα Markland πιθοῦ Monk: πείθου L V B: πίθου P (voluit πείθου) 794 Θε. οἶμαι μέν. Ηρ. οὔκουν κ.τ.λ. B 795-796 τάσδ' . . . πυκασθείς del. Herwerden, cf. 829, 832 795 τύχας] γρ. πύλας Σ 797 φρενῶν L P: κακοῦ V B 809 ἄγαν γ' L P 810 οὐ χρῆν μ' V B et Σ: οὔκουν L P 811 θυραῖος B O D: οἰκεῖος V L P Σ. Cf. v. 814

Θε. χαίρων ἴθ᾽· ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακά.
Ηρ. ὅδ᾽ οὐ θυραίων πημάτων ἄρχει λόγος.
Θε. οὐ γάρ τι κωμάζοντ᾽ ἂν ἠχθόμην σ᾽ ὁρῶν.
Ηρ. ἀλλ᾽ ἦ πέπονθα δείν᾽ ὑπὸ ξένων ἐμῶν;
Θε. οὐκ ἦλθες ἐν δέοντι δέξασθαι δόμοις.
πένθος γὰρ ἡμῖν ἐστι· καὶ στολμοὺς βλέπεις
μελαμπέπλους κουράν τε. Ηρ. τίς δ᾽ ὁ κατθανών;
μῶν ἢ τέκνων τι φροῦδον ἢ γέρων πατήρ;
Θε. γυνὴ μὲν οὖν ὄλωλεν Ἀδμήτου, ξένε.
Ηρ. τί φῄς; ἔπειτα δῆτά μ᾽ ἐξενίζετε;
Θε. ᾐδεῖτο γάρ σε τῶνδ᾽ ἀπώσασθαι δόμων.
Ηρ. ὦ σχέτλι᾽, οἵας ἤμπλακες ξυναόρου.
Θε. ἀπωλόμεσθα πάντες, οὐ κείνη μόνη.
Ηρ. ἀλλ᾽ ᾐσθόμην μὲν ὄμμ᾽ ἰδὼν δακρυρροοῦν
κουράν τε καὶ πρόσωπον· ἀλλ᾽ ἔπειθέ με
λέγων θυραῖον κῆδος ἐς τάφον φέρειν.
βίᾳ δὲ θυμοῦ τάσδ᾽ ὑπερβαλὼν πύλας
ἔπινον ἀνδρὸς ἐν φιλοξένου δόμοις,
πράσσοντος οὕτω. κᾆτ᾽ ἐκώμαζον κάρα
στεφάνοις πυκασθείς; ἀλλὰ σοῦ τὸ μὴ φράσαι,
κακοῦ τοσούτου δώμασιν προκειμένου.
ποῦ καί σφε θάπτει; ποῦ νιν εὑρήσω μολών;
Θε. ὀρθὴν παρ᾽ οἶμον, ἣ ᾿πὶ Λάρισαν φέρει,
τύμβον κατόψῃ ξεστὸν ἐκ προαστίου.

815 τί κωμάζοντ᾽ ἂν ἠχθόμην σ᾽ V B : σε κωμάζοντ᾽ ἂν ἠχθόμην L P (ἠχθόμην* P) 817 δόμους L P 818–820 ταῦτα δὲ τὰ τρία ⟨ἰαμβεῖα⟩ ἔν τισιν οὐκ ἔγκειται Σ V ad v. 820 : sed in V v. 819 tanquam duo versus scriptus est : τὰ τρία igitur 818–819 sunt 818 στολμοὺς . . . κουράν scripsi : κουρὰν . . . στολμούς codd. 820 τι φροῦδον ἢ B V[1] : τι φροῦδον γένος ἢ V ante corr. : τις φροῦδος ἢ L : τις ἢ φροῦδος ἢ P. Fortasse μῶν ἦν (ἆρα ἀφανὴς ἐγένετό τις τῶν παίδων Σ) 825 μόνον L 827 πρόσωπον] πεπλώματ᾽ Mekler ἀλλ᾽ ὅμως V, corr. V[1] 829 τύχας πύλας B : corr. *b* 831 κᾆτ᾽ ἐκώμαζον L : κἀπεκώμαζον P : κατακωμάζω V : κᾆτα κωμάζω B 832 σοῦ τὸ μὴ codd. et Σ 833 προσκειμένου Scaliger. Cf. ad v. 551 834 ποῦ νιν] ποῖ νιν Monk 835 Λάρισσαν codd. 836 προαστίου L B *p* : προαστείου V P

Ηρ. ὦ πολλὰ τλᾶσα καρδία καὶ χεὶρ ἐμή,
νῦν δεῖξον οἷον παῖδά σ' ἡ Τιρυνθία
'Ηλεκτρύωνος γείνατ' 'Αλκμήνη Διί.
δεῖ γάρ με σῶσαι τὴν θανοῦσαν ἀρτίως
γυναῖκα κἀς τόνδ' αὖθις ἱδρῦσαι δόμον
Ἄλκηστιν, 'Αδμήτῳ θ' ὑπουργῆσαι χάριν.
ἐλθὼν δ' ἄνακτα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν
Θάνατον φυλάξω, καί νιν εὑρήσειν δοκῶ
πίνοντα τύμβου πλησίον προσφαγμάτων.
κἄνπερ λοχαίας αὐτὸν ἐξ ἕδρας συθεὶς
μάρψω, κύκλον δὲ περιβάλω χεροῖν ἐμαῖν,
οὐκ ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἐξαιρήσεται
μογοῦντα πλευρά, πρὶν γυναῖκ' ἐμοὶ μεθῇ.
ἢν δ' οὖν ἁμάρτω τῆσδ' ἄγρας, καὶ μὴ μόλῃ
πρὸς αἱματηρὸν πέλανον, εἶμι τῶν κάτω
Κόρης Ἄνακτός τ' εἰς ἀνηλίους δόμους
αἰτήσομαί τε· καὶ πέποιθ' ἄξειν ἄνω
Ἄλκηστιν, ὥστε χερσὶν ἐνθεῖναι ξένου,
ὅς μ' ἐς δόμους ἐδέξατ' οὐδ' ἀπήλασε,
καίπερ βαρείᾳ συμφορᾷ πεπληγμένος,
ἔκρυπτε δ' ὢν γενναῖος, αἰδεσθεὶς ἐμέ.
τίς τοῦδε μᾶλλον Θεσσαλῶν φιλόξενος,
τίς 'Ελλάδ' οἰκῶν; τοιγὰρ οὐκ ἐρεῖ κακὸν
εὐεργετῆσαι φῶτα γενναῖος γεγώς.

Αδ. ἰώ, στυγναὶ
πρόσοδοι, στυγναὶ δ' ὄψεις χήρων

837 καὶ χεὶρ] ψυχή τ' B. Cf. Or. 466 839 scribendum videtur 'Ηλεκτρυώνη 'γείνατ' (sic Wilamowitz), cl. Hes. Scut. 86 et Inscr. Ialysiam Newtoni, *Trans. Roy. Soc.* xi, p. 442 843 μελάμπτερον Musgravius ex Σ (μέλανας πτέρυγας ἔχων) 845 πίνοντα codd. et Σ: πεινῶντα Schmidt 846 λοχαίας citatio in cod. Florentino Etymologici M. ap. Miller. Mélanges p. 208. γρ. λοχίας (λοχαίας Schwartz) Σ: λοχήσας codd. 847 περιβαλῶ (sic) L P: περιβαλὼν V B p Σ 852 ἀνηλίου V

μελάθρων. ἰώ μοί μοι. αἶ αἶ.
ποῖ βῶ; ποῖ στῶ; τί λέγω; τί δὲ μή;
πῶς ἂν ὀλοίμαν;
ἦ βαρυδαίμονα μήτηρ μ' ἔτεκεν.
ζηλῶ φθιμένους, κείνων ἔραμαι,
κεῖν' ἐπιθυμῶ δώματα ναίειν.
οὔτε γὰρ αὐγὰς χαίρω προσορῶν
οὔτ' ἐπὶ γαίας πόδα πεζεύων·
τοῖον ὅμηρόν μ' ἀποσυλήσας
Ἅιδῃ Θάνατος παρέδωκεν.

Χο.
— πρόβα, πρόβα· βᾶθι κεῦθος οἴκων. (Αδ. αἰαῖ.) [στρ.
— πέπονθας ἄξι' αἰαγμάτων. (Αδ. ἒ ἔ.)
— δι' ὀδύνας ἔβας, σάφ' οἶδα . . . (Αδ. φεῦ φεῦ.)
— τὰν νέρθε δ' οὐδὲν ὠφελεῖς. (Αδ. ἰώ μοί μοι.)
— τὸ μήποτ' εἰσιδεῖν φιλίας ἀλόχου
πρόσωπον ἄντα λυπρόν.

Αδ. ἔμνησας ὅ μου φρένας ἥλκωσεν·
τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν μεῖζον, ἁμαρτεῖν
πιστῆς ἀλόχου; μή ποτε γήμας
ὤφελον οἰκεῖν μετὰ τῆσδε δόμους.
ζηλῶ δ' ἀγάμους ἀτέκνους τε βροτῶν·
μία γὰρ ψυχή, τῆς ὑπεραλγεῖν
μέτριον ἄχθος·
παίδων δὲ νόσους καὶ νυμφιδίους

862 *μοί μοι. αἶ αἶ*] *μοι ἒ ἔ* V: *μοί μοι ἒ ἔ* B 863 *ποῖ στῶ* codd. et, ni fallor, Σ: *πῆ στῶ* *l*: *πᾷ στῶ* Porson 865 *μ' ἔτικτεν* V B 866 Cf. Ar. Vesp. 751 872–877 Chori sunt in L. 872–876 (usque ad *μοί μοι*) choro, reliqua usque ad 888 (*διὰ παντός*) Admeto tribuit P Paragraphos addidi 873 *αἰαῖ* om. P 877 v. antistrophico (894) non respondet: ⟨*σ' ἔν*⟩*αντα* Hartung 878 'Αδ. om. L: add. *l* *δμοῦ φρέν' ἥλκωσε* V 880 *πιστῆς* L P B et Stob. 69. 12: *φιλίας* V 883 *μία γὰρ ψυχή, τῆς* Stob. 68. 13 (unus cod. *τῆς δ'*): *μία γὰρ ψυχὴ τῆσδ'* V B: *μιᾶ γὰρ ψυχῆ τῆσδ'* L: *ψυχῆ γὰρ μιᾶ τῆσδ'* P

εὐνὰς θανάτοις κεραϊζομένας
οὐ τλητὸν ὁρᾶν, ἐξὸν ἀτέκνους
ἀγάμους τ᾽ εἶναι διὰ παντός.

Χο.
— τύχα τύχα δυσπάλαιστος ἥκει· (Αδ. αἰαῖ.) [ἀντ.
— πέρας δέ γ᾽ οὐδὲν ἀλγέων τίθης. (Αδ. ἒ ἔ.)
— βαρέα μὲν φέρειν, ὅμως δὲ . . . (Αδ. φεῦ φεῦ.)
— τλᾶθ᾽· οὐ σὺ πρῶτος ὤλεσας . . . (Αδ. ἰώ μοί μοι.)
— γυναῖκα· συμφορὰ δ᾽ ἑτέρους ἑτέρα
πιέζει φανεῖσα θνατῶν.

Αδ. ὦ μακρὰ πένθη λῦπαί τε φίλων
τῶν ὑπὸ γαῖαν.
τί μ᾽ ἐκώλυσας ῥῖψαι τύμβου
τάφρον ἐς κοίλην καὶ μετ᾽ ἐκείνης
τῆς μέγ᾽ ἀρίστης κεῖσθαι φθίμενον;
δύο δ᾽ ἀντὶ μιᾶς Ἅιδης ψυχὰς
τὰς πιστοτάτας σὺν ἂν ἔσχεν, ὁμοῦ
χθονίαν λίμνην διαβάντε.

Χο. ἐμοί τις ἦν [στρ.
ἐν γένει, ᾧ κόρος ἀξιόθρηνος
ὤλετ᾽ ἐν δόμοισιν
μονόπαις· ἀλλ᾽ ἔμπας
ἔφερε κακὸν ἅλις, ἄτεκνος ὤν,
πολιὰς ἐπὶ χαίτας
ἤδη προπετὴς ὢν
βιότου τε πόρσω.

887 seq. ἀτέκνους ἀγάμους τ᾽ V B Σ: ἀτέκνοις ἀγάμοις τ᾽ L P 889–894 Distributio versuum ut in B : omnia Choro dant L P : V sic, Χο. τύχα . . . αἶ αἶ. Αδ. πέρας . . . τιθεῖς. Χο. ἒ ἔ . . . ὅμως δέ Paragraphos addidi 890 δέ γ᾽] δ᾽ L P 894 θνατῶν L : θνητῶν V B P 896 γαίαν V: γαίας Monk 898 καὶ μετ᾽ V B *l* : κατ᾽ P et sine dubio L κοίλην] κοινὴν Hoefer 901 σὺν ἂν ἔσχεν Lenting : συνανέσχεν V P et sine dubio L : γε συνέσχεν *l* : συνέχεν B, σ suprascr. B¹ 902 λίμναν L P 904 κόρος *l* : κοῦρος codd. 905 ὤλετ᾽ V B : ᾤχετ᾽ L P 907 ἅλις codd. et Σ et Hesych. s. v. 910 πρόσω codd.

Αδ. ὦ σχῆμα δόμων, πῶς εἰσέλθω;
πῶς δ' οἰκήσω μεταπίπτοντος
δαίμονος; οἴμοι. πολὺ γὰρ τὸ μέσον·
τότε μὲν πεύκαις σὺν Πηλιάσιν
σύν θ' ὑμεναίοις ἔστειχον ἔσω,
φιλίας ἀλόχου χέρα βαστάζων,
πολυάχητος δ' εἵπετο κῶμος,
τήν τε θανοῦσαν κἄμ' ὀλβίζων,
ὡς εὐπατρίδαι καὶ ἀπ' ἀμφοτέρων
ὄντες ἀρίστων σύζυγες εἶμεν·
νῦν δ' ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος
λευκῶν τε πέπλων μέλανες στολμοὶ
πέμπουσί μ' ἔσω
λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους.

Χο. παρ' εὐτυχῆ [ἀντ.
σοὶ πότμον ἦλθεν ἀπειροκάκῳ τόδ'
ἄλγος· ἀλλ' ἔσωσας
βίοτον καὶ ψυχάν.
ἔθανε δάμαρ, ἔλιπε φιλίαν·
τί νέον τόδε; πολλοῖς
ἤδη παρέλυσεν
θάνατος δάμαρτας.

Αδ. φίλοι, γυναικὸς δαίμον' εὐτυχέστερον
τοὐμοῦ νομίζω, καίπερ οὐ δοκοῦνθ' ὅμως·
τῆς μὲν γὰρ οὐδὲν ἄλγος ἅψεταί ποτε,
πολλῶν δὲ μόχθων εὐκλεὴς ἐπαύσατο.
ἐγὼ δ', ὃν οὐ χρῆν ζῆν, παρεὶς τὸ μόρσιμον
λυπρὸν διάξω βίοτον· ἄρτι μανθάνω.

913 πῶς δ' L P : πῶς V B 917 φιλίας] γρ. πιστῆς Σ. Cf. 880 921 ἀριστέων Dobree. Cf. Med. 5 εἶμεν Heath : εἰμὲν B P : ἦμεν V L 926 Χο. om. V 929 Post ψυχάν add. ἄδμητ. ἒ ἒ χορ. ὦ ἄδμητε V : ἒ ἒ B 934 δάμαρτας V et, ni fallor, Σ : δάμαρτος L P B πολλοὺς . . . δάμαρτος Canter 939 χρῆν Elmsley : χρὴ codd. 940 μανθάνων L Γ'

πῶς γὰρ δόμων τῶνδ᾽ εἰσόδους ἀνέξομαι;
τίν᾽ ἂν προσειπών, τοῦ δὲ προσρηθεὶς ὕπο,
τερπνῆς τύχοιμ᾽ ἂν ἐξόδου; ποῖ τρέψομαι;
ἡ μὲν γὰρ ἔνδον ἐξελᾷ μ᾽ ἐρημία,
γυναικὸς εὐνὰς εὖτ᾽ ἂν εἰσίδω κενὰς
θρόνους τ᾽ ἐν οἷσιν ἷζε, καὶ κατὰ στέγας
αὐχμηρὸν οὖδας, τέκνα δ᾽ ἀμφὶ γούνασι
πίπτοντα κλαίῃ μητέρ᾽, οἱ δὲ δεσπότιν
στένωσιν οἵαν ἐκ δόμων ἀπώλεσαν.
τὰ μὲν κατ᾽ οἴκους τοιάδ᾽· ἔξωθεν δέ με
γάμοι τ᾽ ἐλῶσι Θεσσαλῶν καὶ ξύλλογοι
γυναικοπληθεῖς· οὐ γὰρ ἐξανέξομαι
λεύσσων δάμαρτος τῆς ἐμῆς ὁμήλικας.
ἐρεῖ δέ μ᾽ ὅστις ἐχθρὸς ὢν κυρεῖ τάδε·
Ἰδοῦ τὸν αἰσχρῶς ζῶνθ᾽, ὃς οὐκ ἔτλη θανεῖν,
ἀλλ᾽ ἣν ἔγημεν ἀντιδοὺς ἀψυχίᾳ
πέφευγεν Ἅιδην· εἶτ᾽ ἀνὴρ εἶναι δοκεῖ;
στυγεῖ δὲ τοὺς τεκόντας, αὐτὸς οὐ θέλων
θανεῖν. τοιάνδε πρὸς κακοῖσι κληδόνα
ἕξω. τί μοι ζῆν δῆτα κέρδιον, φίλοι,
κακῶς κλύοντι καὶ κακῶς πεπραγότι;

Χο. ἐγὼ καὶ διὰ μούσας [στρ.
καὶ μετάρσιος ᾖξα, καὶ
πλείστων ἁψάμενος λόγων
κρεῖσσον οὐδὲν Ἀνάγκας
ηὗρον, οὐδέ τι φάρμακον
Θρῄσσαις ἐν σανίσιν, τὰς
Ὀρφεία κατέγραψεν

943 ἐξόδου Lenting: εἰσόδου codd. et Σ 944 ἐξελᾷ V B *l*: ἐξελεῖ P et sine dubio L 948 πίτνοντα Wecklein 950 οἴκους L P: οἶκον V B 951 τ᾽ Wakefield: γ᾽ codd. 954 κυρῇ Monk 957 εἶτ᾽ V B: κᾆτ᾽ L P 960 κέρδιον Purgold: κύδιον codd. 964 ἁψάμενος] ἀρξάμενος Stob. i. 4. 3

γῆρυς, οὐδ᾽ ὅσα Φοῖβος Ἀσκληπιάδαις ἔδωκε
φάρμακα πολυπόνοις ἀντιτεμὼν βροτοῖσιν.

μόνας δ᾽ οὔτ᾽ ἐπὶ βωμοὺς [ἀντ.
ἔστιν οὔτε βρέτας θεᾶς
ἐλθεῖν, οὐ σφαγίων κλύει.
μή μοι, πότνια, μείζων
ἔλθοις ἢ τὸ πρὶν ἐν βίῳ.
καὶ γὰρ Ζεὺς ὅ τι νεύσῃ,
σὺν σοὶ τοῦτο τελευτᾷ.
καὶ τὸν ἐν Χαλύβοις δαμάζεις σὺ βίᾳ σίδαρον,
οὐδέ τις ἀποτόμου λήματός ἐστιν αἰδώς.

καὶ σ᾽ ἐν ἀφύκτοισι χερῶν εἷλε θεὰ δεσμοῖς. [στρ.
τόλμα δ᾽· οὐ γὰρ ἀνάξεις ποτ᾽ ἔνερθεν
κλαίων τοὺς φθιμένους ἄνω.
καὶ θεῶν σκότιοι φθίνουσι
παῖδες ἐν θανάτῳ.
φίλα μὲν ὅτ᾽ ἦν μεθ᾽ ἡμῶν,
φίλα δὲ †καὶ θανοῦσ᾽ ἔσται,†
γενναιοτάταν δὲ πασᾶν ἐζεύξω κλισίαις ἄκοιτιν.

μηδὲ νεκρῶν ὡς φθιμένων χῶμα νομιζέσθω [ἀντ.
τύμβος σᾶς ἀλόχου, θεοῖσι δ᾽ ὁμοίως
τιμάσθω, σέβας ἐμπόρων.
καί τις δοχμίαν κέλευθον
ἐκβαίνων τόδ᾽ ἐρεῖ·
Αὕτα ποτὲ προύθαν᾽ ἀνδρός,

970 ἔδωκε Musgrave: παρέδωκε codd. 974–975 ἔστιν οὔτε . . . ἐλθεῖν G. A. Wagner: ἐλθεῖν οὔτε . . . ἔστιν codd. 981 οὐ βίᾳ P et γρ. *l* σίδηρον V P 984 σ᾽ ἐν codd. et Σ: σέ γ᾽ Nauck 985 τόλμα δ᾽ L P: τόλμα τάδ᾽ V: τόλμα τόδ᾽ B 986 φθινομένους V 989 φθίνουσι L P: φθινύθουσι V B *l* 992 corruptus: cf. v. 1003 καὶ om. B O D et Haun. θανοῦσα sine elisione solus P ἔσται V B: ἐστίν L P δ᾽ ἔτι καὶ θανοῦσα Barnes ex Aldina (δέ τι κ. θ.): δὲ θανοῦσ᾽ ἐς ἀεί Nauck 998 ὅμοιος V 1001 ἐκβαίνων L P: ἐμβαίνων V B 1002 προύθανεν codd.

νῦν δ' ἐστὶ μάκαιρα δαίμων·
χαῖρ', ὦ πότνι', εὖ δὲ δοίης. τοῖαί νιν προσεροῦσι
φῆμαι.

— καὶ μὴν ὅδ', ὡς ἔοικεν, Ἀλκμήνης γόνος,
Ἄδμητε, πρὸς σὴν ἑστίαν πορεύεται.

Ηρ. φίλον πρὸς ἄνδρα χρὴ λέγειν ἐλευθέρως,
Ἄδμητε, μομφὰς δ' οὐχ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν
σιγῶντ'. ἐγὼ δὲ σοῖς κακοῖσιν ἠξίουν
ἐγγὺς παρεστὼς ἐξετάζεσθαι φίλος·
σὺ δ' οὐκ ἔφραζες σῆς προκείμενον νέκυν
γυναικός, ἀλλά μ' ἐξένιζες ἐν δόμοις,
ὡς δὴ θυραίου πήματος σπουδὴν ἔχων.
κἄστεψα κρᾶτα καὶ θεοῖς ἐλειψάμην
σπονδὰς ἐν οἴκοις δυστυχοῦσι τοῖσι σοῖς.
καὶ μέμφομαι μέν, μέμφομαι, παθὼν τάδε,
οὐ μήν σε λυπεῖν ἐν κακοῖσι βούλομαι.
ὧν δ' οὕνεχ' ἥκω δεῦρ' ὑποστρέψας πάλιν
λέξω. γυναῖκα τήνδε μοι σῷσον λαβών,
ἕως ἂν ἵππους δεῦρο Θρῃκίας ἄγων
ἔλθω, τύραννον Βιστόνων κατακτανών.
πράξας δ' ὃ μὴ τύχοιμι—νοστήσαιμι γάρ—
δίδωμι τήνδε σοῖσι προσπολεῖν δόμοις.
πολλῷ δὲ μόχθῳ χεῖρας ἦλθεν εἰς ἐμάς·
ἀγῶνα γὰρ πάνδημον εὑρίσκω τινὰς
τιθέντας, ἀθληταῖσιν ἄξιον πόνον,
ὅθεν κομίζω τήνδε νικητήρια
λαβών· τὰ μὲν γὰρ κοῦφα τοῖς νικῶσιν ἦν
ἵππους ἄγεσθαι, τοῖσι δ' αὖ τὰ μείζονα

1005 φῆμαι omnes 1006 Χο. praef. L P B : om. V 1009 μομφὰς L B Σ : μορφὰς V P 1017 μέν V B : δή L : δέ P 1021 θρήϊκας L P (-ίους suprascr. *l*) 1024 προσπολεῖν V B : πρόσπολον L P. De Σ non liquet 1025 πολλῶν δὲ μόχθων ἦλθε χεῖρας εἰς ἐμάς L P 1027 πόνον V : πόνων B O D : πόνου L P 1030 αὖ τὰ L P : αὐτὰ V B

νικῶσι, πυγμὴν καὶ πάλην, βουφόρβια·
γυνὴ δ' ἐπ' αὐτοῖς εἵπετ'· ἐντυχόντι δὲ
αἰσχρὸν παρεῖναι κέρδος ἦν τόδ' εὐκλεές.
ἀλλ', ὥσπερ εἶπον, σοὶ μέλειν γυναῖκα χρή·
οὐ γὰρ κλοπαίαν, ἀλλὰ σὺν πόνῳ λαβὼν
ἥκω· χρόνῳ δὲ καὶ σύ μ' αἰνέσεις ἴσως.
Αδ. οὔτοι σ' ἀτίζων οὐδ' ἐν αἰσχροῖσιν τιθεὶς
ἔκρυψ' ἐμῆς γυναικὸς ἀθλίου τύχας·
ἀλλ' ἄλγος ἄλγει τοῦτ' ἂν ἦν προσκείμενον,
εἴ του πρὸς ἄλλου δώμαθ' ὡρμήθης ξένου·
ἅλις δὲ κλαίειν τοὐμὸν ἦν ἐμοὶ κακόν.
γυναῖκα δ', εἴ πως ἔστιν, αἰτοῦμαί σ', ἄναξ,
ἄλλον τιν' ὅστις μὴ πέπονθεν οἷ' ἐγὼ
σῴζειν ἄνωχθι Θεσσαλῶν· πολλοὶ δέ σοι
ξένοι Φεραίων· μή μ' ἀναμνήσῃς κακῶν.
οὐκ ἂν δυναίμην τήνδ' ὁρῶν ἐν δώμασιν
ἄδακρυς εἶναι· μὴ νοσοῦντί μοι νόσον
προσθῇς· ἅλις γὰρ συμφορᾷ βαρύνομαι.
ποῦ καὶ τρέφοιτ' ἂν δωμάτων νέα γυνή;
νέα γάρ, ὡς ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει.
πότερα κατ' ἀνδρῶν δῆτ' ἐνοικήσει στέγην;
καὶ πῶς ἀκραιφνὴς ἐν νέοις στρωφωμένη
ἔσται; τὸν ἡβῶνθ', Ἡράκλεις, οὐ ῥᾴδιον
εἴργειν· ἐγὼ δὲ σοῦ προμηθίαν ἔχω.
ἢ τῆς θανούσης θάλαμον ἐσβήσας τρέφω;
καὶ πῶς ἐπεσφρῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει;
διπλῆν φοβοῦμαι μέμψιν, ἔκ τε δημοτῶν,

1036 μ' V B: γ' L P 1037 ἀτίζων Scaliger (et Harleianus 5743): ἀτιμάζων codd. et lemma Σ αἰσχροῖσιν L P (supple αὐτό): ἐχθροῖσιν V B, sed αἰχθροῖσιν primitus V 1038 ἀθλίους B O D 1039 προκείμενον V P 1040 εἴ του] εἴπερ L P 1045 μή μ' ἀναμνήσῃς L P: μή με μιμνήσῃς B D sed in B rasurae supra et post μι: μή με.μιμνήσκεις V: unde μὴ 'μέ· μιμνήσκεις Kirchhoff 1051 κατ'] μετ' Hermann δή τιν' οἰκήσει B 1055 θάλαμον εἰσβήσας B O D: εἰς θάλαμον βήσας V L P: θάλαμον ἐμβήσας Schmidt

μή τίς μ᾽ ἐλέγξῃ τὴν ἐμὴν εὐεργέτιν
προδόντ᾽ ἐν ἄλλης δεμνίοις πίτνειν νέας,
καὶ τῆς θανούσης· ἀξία δέ μοι σέβειν·
πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ᾽ ἔχειν. σὺ δ᾽, ὦ γύναι,
ἥτις ποτ᾽ εἶ σύ, ταὔτ᾽ ἔχουσ᾽ Ἀλκήστιδι
μορφῆς μέτρ᾽ ἴσθι· καὶ προσήιξαι δέμας.
οἴμοι. κόμιζε πρὸς θεῶν ἐξ ὀμμάτων
γυναῖκα τήνδε, μή μ᾽ ἕλῃς ᾑρημένον.
δοκῶ γὰρ αὐτὴν εἰσορῶν γυναῖχ᾽ ὁρᾶν
ἐμήν· θολοῖ δὲ καρδίαν, ἐκ δ᾽ ὀμμάτων
πηγαὶ κατερρώγασιν· ὢ τλήμων ἐγώ,
ὡς ἄρτι πένθους τοῦδε γεύομαι πικροῦ.
Χο. ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχοιμ᾽ ἂν εὖ λέγειν τύχην·
χρὴ δ᾽, ὅστις εἶ σύ, καρτερεῖν θεοῦ δόσιν.
Ηρ. εἰ γὰρ τοσαύτην δύναμιν εἶχον ὥστε σὴν
ἐς φῶς πορεῦσαι νερτέρων ἐκ δωμάτων
γυναῖκα καί σοι τήνδε πορσῦναι χάριν.
Αδ. σάφ᾽ οἶδα βούλεσθαί σ᾽ ἄν. ἀλλὰ ποῦ τόδε;
οὐκ ἔστι τοὺς θανόντας ἐς φάος μολεῖν.
Ηρ. μή νυν ὑπέρβαλλ᾽, ἀλλ᾽ ἐναισίμως φέρε.
Αδ. ῥᾷον παραινεῖν ἢ παθόντα καρτερεῖν.
Ηρ. τί δ᾽ ἂν προκόπτοις, εἰ θέλοις ἀεὶ στένειν;
Αδ. ἔγνωκα καὐτός, ἀλλ᾽ ἔρως τις ἐξάγει.
Ηρ. τὸ γὰρ φιλῆσαι τὸν θανόντ᾽ ἄγει δάκρυ.
Αδ. ἀπώλεσέν με, κἄτι μᾶλλον ἢ λέγω.

1058 ἐλέγξῃ LPB: ἐλέγχῃ V 1059 ἄλλης LP: ἄλλοις VB 1062 τὰ αὐτά L[1] in marg.: ταῦτα codd. 1063 προσήοιξαι L: corr. *l*: δέμας προσεμφερές Nauck 1064 ἐξ VB: ἀπ᾽ LP 1066 δρᾶν] δρῶν V 1068 τλῆμον VP 1071 ὅστις εἶ σύ suspecta: cf. v. 1062: σὺ om. L: ἥτις εἴη Hayley: ὅστις εἶσι Hermann 1072 ὥστε σὴν om. LP: add. *l*: ἐκ θεοῦ add. alia manus in P: λειπ. in marg. scr. L[1] 1077 νυν ὑπέρβαλλ᾽ Monk: νῦν ὑπέρβαλ᾽ BOD: νῦν ὑπέρβαιν᾽ VLP (μὴ νῦν ὑπερβαλλόντως φέρε Σ) αἰνεσίμως VB 1079 θέλοις Haun.: θέλεις codd. et codex Galeni, p. 413 στένειν ἀεί Galen. 1080 τις Galen.: τίς μ᾽ codd.

Ηρ. γυναικὸς ἐσθλῆς ἤμπλακες· τίς ἀντερεῖ;
Αδ. ὥστ' ἄνδρα τόνδε μηκέθ' ἥδεσθαι βίῳ.
Ηρ. χρόνος μαλάξει, νῦν δ' ἔθ' ἡβάσκει κακόν.
Αδ. χρόνον λέγοις ἄν, εἰ χρόνος τὸ κατθανεῖν.
Ηρ. γυνή σε παύσει καὶ νέου γάμου πόθοι.
Αδ. σίγησον· οἷον εἶπας. οὐκ ἂν ᾠόμην.
Ηρ. τί δ'; οὐ γαμεῖς γάρ, ἀλλὰ χηρεύσῃ λέχος;
Αδ. οὐκ ἔστιν ἥτις τῷδε συγκλιθήσεται.
Ηρ. μῶν τὴν θανοῦσαν ὠφελεῖν τι προσδοκᾷς;
Αδ. κείνην ὅπουπερ ἔστι τιμᾶσθαι χρεών.
Ηρ. αἰνῶ μὲν αἰνῶ· μωρίαν δ' ὀφλισκάνεις.
Αδ. ὡς μήποτ' ἄνδρα τόνδε νυμφίον καλῶν.
Ηρ. ἐπῄνεσ' ἀλόχῳ πιστὸς οὕνεκ' εἶ φίλος.
Αδ. θάνοιμ' ἐκείνην καίπερ οὐκ οὖσαν προδούς.
Ηρ. δέχου νυν εἴσω τήνδε γενναίων δόμων.
Αδ. μή, πρός σε τοῦ σπείραντος ἄντομαι Διός.
Ηρ. καὶ μὴν ἁμαρτήσῃ γε μὴ δράσας τάδε.
Αδ. καὶ δρῶν γε λύπῃ καρδίαν δηχθήσομαι.
Ηρ. πιθοῦ· τάχ' ἂν γὰρ ἐς δέον πέσοι χάρις.
Αδ. φεῦ.
εἴθ' ἐξ ἀγῶνος τήνδε μὴ ̓λαβές ποτε.
Ηρ. νικῶντι μέντοι καὶ σὺ συννικᾷς ἐμοί.
Αδ. καλῶς ἔλεξας· ἡ γυνὴ δ' ἀπελθέτω.
Ηρ. ἄπεισιν, εἰ χρή· πρῶτα δ' εἰ χρεὼν ἄθρει.
Αδ. χρή, σοῦ γε μὴ μέλλοντος ὀργαίνειν ἐμοί.
Ηρ. εἰδώς τι κἀγὼ τήνδ' ἔχω προθυμίαν.
Αδ. νίκα νυν. οὐ μὴν ἁνδάνοντά μοι ποιεῖς.

1085 νῦν L P : σε νῦν V : σ' νῦν B. Cf. v. 381 ἡβάσκει Galen. p. 419 : ἡβᾷ σοι codd. 1087 πόθος L : νέος γάμος πόθου Guttentag 1089 χηρεύσῃ λέχος] χηρεύεις μόνος L P 1090 τῷδε] τῷδ' ἀνδρὶ V 1093 μυρίαν V : corr. υ 1094–1095 del. Wilamowitz 1094 supra ὡς scr. L^1 ἴσθι καλῶν L P B Σ : καλόν V 1097 γενναίαν L P 1098 ἄντομαι L P : αἰτοῦμαι V B 1101 πείθου V B τάχα γὰρ V 1102 μὴ λάβοις L, γρ. μ' ἤλαβεν *l* in marg. : μὴ λάβῃς P 1105 ἄθρει V B : ὅρα L P 1108 om. V (sed in marg. apposuit ipse), itaque 1109–1113 Herculis vv. Admeto, Admeti Herculi tribuit

Ηρ. ἀλλ' ἔσθ' ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις· πιθοῦ μόνον.
Αδ. κομίζετ', εἰ χρὴ τήνδε δέξασθαι δόμοις.
Ηρ. οὐκ ἂν μεθείην τὴν γυναῖκα προσπόλοις.
Αδ. σὺ δ' αὐτὸς αὐτὴν εἴσαγ', εἰ βούλῃ, δόμους.
Ηρ. ἐς σὰς μὲν οὖν ἔγωγε θήσομαι χέρας.
Αδ. οὐκ ἂν θίγοιμι· δῶμα δ' εἰσελθεῖν πάρα.
Ηρ. τῇ σῇ πέποιθα χειρὶ δεξιᾷ μόνῃ.
Αδ. ἄναξ, βιάζῃ μ' οὐ θέλοντα δρᾶν τάδε.
Ηρ. τόλμα προτεῖναι χεῖρα καὶ θιγεῖν ξένης.
Αδ. καὶ δὴ προτείνω, Γοργόν' ὡς καρατομῶν.
Ηρ. ἔχεις; Αδ. ἔχω; ναί. Ηρ. σῴζέ νυν, καὶ τὸν Διὸς
φήσεις ποτ' εἶναι παῖδα γενναῖον ξένον.
βλέψον πρὸς αὐτήν, εἴ τι σῇ δοκεῖ πρέπειν
γυναικί· λύπης δ' εὐτυχῶν μεθίστασο.
Αδ. ὦ θεοί, τί λέξω—θαῦμ' ἀνέλπιστον τόδε—
γυναῖκα λεύσσων τήνδ';—ἐμὴν ἐτητύμως;
ἢ κέρτομός με θεοῦ τις ἐκπλήσσει χαρά;
Ηρ. οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τήνδ' ὁρᾷς δάμαρτα σήν.
Αδ. ὅρα γε μή τι φάσμα νερτέρων τόδ' ᾖ.
Ηρ. οὐ ψυχαγωγὸν τόνδ' ἐποιήσω ξένον.
Αδ. ἀλλ' ἣν ἔθαπτον εἰσορῶ δάμαρτ' ἐμήν;
Ηρ. σάφ' ἴσθ'. ἀπιστεῖν δ' οὔ σε θαυμάζω τύχην.
Αδ. θίγω, προσείπω ζῶσαν ὡς δάμαρτ' ἐμήν;

1111 μεθείμην σοῖς γυναῖκα B 1112 εἰσάγαγ' V βούλει VB: δοκεῖ LP δόμους Monk (et apogr. Venetus codicis L): δόμοις LPVB 1114 δῶμα δ' LP: δώματ' VB 1115 μόνου Nauck 1117 προτεῖναι V: πρότεινε B: προτείνειν LP θίγε B 1118 καὶ δὴ VB: καὶ μὴν LP καρατομῶν Lobeck: καρατόμῳ codd. et Σ 1119 Vulgo post Monkium Αδ. ἔχω. Ηρ. ναί, κ.τ.λ. Nos signum interrogationis posuimus 1121 πρὸς V: δ' ἐς LPB σῇ Musgrave: σοι codd. 1122 δ' om. V 1123, 1124 Sic LP (λεύσων P): τί λεύσσω et γυναῖκα λεύσσω τὴν ἐμὴν VB λεύσω V) Interpuncta nos addidimus 1125 μ' ἐκ θεοῦ Buecheler ἐμπλήσσει P 1126 ἔστιν ἄλλη· Radermacher 1127 τόδ' ᾖ] τόδ' εἰσορῶ V γρ. τόδ' ᾖ V[1] 1130 τύχην] τύχῃ Reiske

Ηρ. *πρόσειπ᾽. ἔχεις γὰρ πᾶν ὅσονπερ ἤθελες.*
Αδ. *ὦ φιλτάτης γυναικὸς ὄμμα καὶ δέμας,*
ἔχω σ᾽ ἀέλπτως, οὔποτ᾽ ὄψεσθαι δοκῶν.
Ηρ. *ἔχεις· φθόνος δὲ μὴ γένοιτό τις θεῶν.*
Αδ. *ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς εὐγενὲς τέκνον,*
εὐδαιμονοίης, καί σ᾽ ὁ φιτύσας πατὴρ
σῴζοι· σὺ γὰρ δὴ τἄμ᾽ ἀνώρθωσας μόνος.
πῶς τήνδ᾽ ἔπεμψας νέρθεν ἐς φάος τόδε;
Ηρ. *μάχην συνάψας δαιμόνων τῷ κυρίῳ.*
Αδ. *ποῦ τόνδε Θανάτῳ φῂς ἀγῶνα συμβαλεῖν;*
Ηρ. *τύμβον παρ᾽ αὐτὸν ἐκ λόχου μάρψας χεροῖν.*
Αδ. *τί γάρ ποθ᾽ ἥδ᾽ ἄναυδος ἕστηκεν γυνή;*
Ηρ. *οὔπω θέμις σοι τῆσδε προσφωνημάτων*
κλύειν, πρὶν ἂν θεοῖσι τοῖσι νερτέροις
ἀφαγνίσηται καὶ τρίτον μόλῃ φάος.
ἀλλ᾽ εἴσαγ᾽ εἴσω τήνδε· καὶ δίκαιος ὢν
τὸ λοιπόν, Ἄδμητ᾽, εὐσέβει περὶ ξένους.
καὶ χαῖρ᾽· ἐγὼ δὲ τὸν προκείμενον πόνον
Σθενέλου τυράννῳ παιδὶ πορσυνῶ μολών.
Αδ. *μεῖνον παρ᾽ ἡμῖν καὶ ξυνέστιος γενοῦ.*
Ηρ. *αὖθις τόδ᾽ ἔσται, νῦν δ᾽ ἐπείγεσθαί με δεῖ.*
Αδ. *ἀλλ᾽ εὐτυχοίης, νόστιμον δ᾽ ἔλθοις †δόμον.†*
ἀστοῖς δὲ πάσῃ τ᾽ ἐννέπω τετραρχίᾳ,
χοροὺς ἐπ᾽ ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἱστάναι
βωμούς τε κνισᾶν βουθύτοισι προστροπαῖς.
νῦν γὰρ μεθηρμόσμεσθα βελτίω βίον
τοῦ πρόσθεν· οὐ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι.

1132 *πάνθ᾽ ὅσαπερ* L P 1134 *οὔποθ᾽* V 1137 *φιτύσας* V : *φυτεύσας* L P B 1138 *σὺ γὰρ τἄμ᾽ ὤρθωσας* L P (*γὰρ δὴ τἀμά γ᾽ l*) 1140 *δαιμόνων* codd. et Σ *κυρίῳ* B O D et, ni fallor, Σ (sc. *ei qui proprius est*) : *κοιράνῳ* L P V 1141 *φῂς*] *Ἄτλης* Prinz 1150 *τυράννῳ* V P L[1] : *τυράννου* L B 1153 *δόμον* L P *γρ.* B : *ὅδον* V *γρ.* B : *πόδα* B D : antiqua discrepantia codicum : *δρόμον* Wilamowitz : *πόρον* Headlam 1154 *πάσῃ τ᾽* B O D : *πᾶσι τ᾽* V L P 1155 *συμφοραῖς συνιστάναι* B O D 1156 *κνισᾶν* Haun. : *κνισσᾶν* codd. *προτροπαῖς* V P

Χο. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον ηὗρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

1160 πολλά τ' Π 1161 δοκήσαντ Π 1163 τόδε] τόδε τὸ V
In fine τέλος εὐριπίδου ἀλκήστιδος VBP: εὐριπίδου ἄλκηστις L

ΜΗΔΕΙΑ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΜΗΔΕΙΑΣ

Ἰάσων εἰς Κόρινθον ἐλθών, ἐπαγόμενος καὶ Μήδειαν, ἐγγυᾶται καὶ τὴν Κρέοντος τοῦ Κορινθίων βασιλέως θυγατέρα Γλαύκην πρὸς γάμον. μέλλουσα δὲ ἡ Μήδεια φυγαδεύεσθαι ὑπὸ Κρέοντος ἐκ τῆς Κορίνθου, παραιτησαμένη πρὸς μίαν ἡμέραν μεῖναι καὶ τυχοῦσα, μισθὸν τῆς χάριτος δῶρα διὰ τῶν παίδων πέμπει τῇ Γλαύκῃ ἐσθῆτα καὶ χρυσοῦν στέφανον, οἷς ἐκείνη χρησαμένη διαφθείρεται· καὶ ὁ Κρέων δὲ περιπλακεὶς τῇ θυγατρὶ ἀπόλλυται. Μήδεια δὲ τοὺς ἑαυτῆς παῖδας ἀποκτείνασα ἐπὶ ἅρματος δρακόντων πτερωτῶν, ὃ παρ' Ἡλίου ἔλαβεν, ἔποχος γενομένη ἀποδιδράσκει εἰς Ἀθήνας κἀκεῖσε Αἰγεῖ τῷ Πανδίονος γαμεῖται. Φερεκύδης δὲ καὶ Σιμωνίδης φασὶν ὡς ἡ Μήδεια ἀνεψήσασα τὸν Ἰάσονα νέον ποιήσειε. περὶ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Αἴσονος ὁ τοὺς Νόστους ποιήσας φησὶν οὕτως·

> *αὐτίκα δ' Αἴσονα θῆκε φίλον κόρον ἡβώοντα,*
> *γῆρας ἀποξύσασ' εἰδυίῃσι πραπίδεσσι,*
> *φάρμακα πόλλ' ἕψουσ' ἐπὶ χρυσείοισι λέβησιν.*

Αἰσχύλος δὲ ἐν ταῖς Διονύσου Τροφοῖς ἱστορεῖ ὅτι καὶ τὰς Διονύσου τροφοὺς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψήσασα ἐνεοποίησε. Στάφυλος δέ φησι τὸν Ἰάσονα τρόπον τινὰ ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀναιρεθῆναι· ἐγκελεύσασθαι γὰρ αὐτὴν οὕτως ὑπὸ τῇ πρύμνῃ τῆς Ἀργοῦς κατακοιμηθῆναι, μελλούσης τῆς νεὼς διαλύεσθαι ὑπὸ τοῦ χρόνου· ἐπιπεσούσης γοῦν τῆς πρύμνης τῷ Ἰάσονι τελευτῆσαι αὐτόν. [A V B P D F *l*]

Argumentum totum habet D, fere totum A P F. De ceteris libris V B *l* vel L², nam L nihil habet, vide quae supra notavi 4 *πρὸς μίαν*] *ὡς μίαν* F : *μίαν* A : *εἰς μίαν* Nauck 6 *χρησαμένη* A B *l* : *διαχρησαμένη* V P D F 7 *ἀπόλλυται* B : *ἀπώλετο* A V D F 10 *ἀνεψήσασα*] *ἑψήσασα* A F (*ἑψ.* A) : *ἀφεψήσασα* Elmsley e Schol. Arist. Eq. 1321 13 *ἡβώοντα* A B : *ἡβόωντα* V D F P 14 *εἰδυίῃσι*] *ἰδυίησι* B : *ἰδίησι* A¹ *l* : unde *ἀποξύσασα ἰδυίησι* Elmsley 15 *χρυσείοισι* *l* et Schol. Ar. : *χρυσέοισι* A F B P D, sed *ἕψουσα* nullus, ut videtur, codex 16 *ταῖς . . . τροφαῖς* V P : *τοῖς . . . τρόφοις* A 17 *ἐνεοποίησε*] *ἐζωοποίησε* *l* P 18 *ἐγκελεύσασθαι* Lascaris : *ἐκκελεύσασθαι* codd. 20 *ἐπιπεσούσης*] *ἐμπεσούσης* V *γοῦν*] *γὰρ* V P L

Τὸ δρᾶμα δοκεῖ ὑποβαλέσθαι παρὰ Νεόφρονος διασκευάσας, ὡς Δικαίαρχος . . . τοῦ τῆς Ἑλλάδος βίου καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ὑπομνήμασι. μέμφονται δὲ αὐτῷ τὸ μὴ πεφυλαχέναι τὴν ὑπόκρισιν τῇ Μηδείᾳ, ἀλλὰ προπεσεῖν εἰς δάκρυα, ὅτε ἐπεβούλευσεν Ἰάσονι καὶ τῇ γυναικί. ἐπαινεῖται δὲ ἡ εἰσβολὴ διὰ τὸ παθητικῶς ἄγαν ἔχειν καὶ ἡ ἐπεξεργασία 'μηδ' ἐν νάπαισι' καὶ τὰ ἑξῆς. ὅπερ ἀγνοήσας Τιμαχίδας τῷ ὑστέρῳ φησὶ πρώτῳ κεχρῆσθαι, ὡς Ὅμηρος·

εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα. [A P D F]

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Μήδεια διὰ τὴν πρὸς Ἰάσονα ἔχθραν τῷ ἐκεῖνον γεγαμηκέναι τὴν Κρέοντος θυγατέρα ἀπέκτεινε μὲν Γλαύκην καὶ Κρέοντα καὶ τοὺς ἰδίους υἱούς, ἐχωρίσθη δὲ Ἰάσονος Αἰγεῖ συνοικήσουσα. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία. [A B P D F]

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Κορίνθῳ, ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν πολιτίδων. προλογίζει δὲ τροφὸς Μηδείας. [A B P D]

ἐδιδάχθη ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος ὀλυμπιάδος πζ' ἔτει α'. [A P D F]

πρῶτος Εὐφορίων, δεύτερος Σοφοκλῆς, τρίτος Εὐριπίδης Μηδείᾳ, Φιλοκτήτῃ, Δίκτυι, Θερισταῖς σατύροις. οὐ σῴζεται. [F D P]

1 τὸ . . . ὑποβαλέσθαι habet etiam V 1–8 infra inter Μηδείας et ἐδιδάχθη collocat P 1 παρὰ νεόφρονος (ex νεώφρονος corr.) D: περὶ νεόφρονος F: παναιόφρονος P: γενναιοφρόνως A ὡς . . . ὑπομνήμασι om. P 2 . . . τοῦ τῆς Schwartz: τοῦ τε D F: περὶ τοῦ, τε A. Supplendum ⟨ἐν α'⟩ ut Klotz, vel ⟨ἐν γ'⟩ ut Wecklein 3 τὸ Brunck: τὸῶ D: τῷ A F: om. P τὴν Μηδείαν Beck 4 προπεσεῖν Kirchhoff: προσπεσεῖν D F P: πεσεῖν A

9 Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ ὑπόθεσις B D A, sed ἄλλως initio add. B Μηδείας in fine add. A: om. F P 11 γλαύκην καὶ κρέοντα P: κρέοντα B suprascr. γλαύκην B[1]: γλαύκην κρέοντα A F D. Videtur Glaucae nomen omissum fuisse et postea additum 12 συνοικήσουσα Lascaris: συνοικήσασα codd. 14 Verba ἡ μὲν . . . Μηδείας hoc loco habent B P, post personarum indicem D, omisit F. In A pars prior (usque ad πολιτίδων) infra post ἔτει, reliqua (usque ad Μηδείας) post personarum indicem leguntur 17 πυθιοδώρου codd.: corr. Brunck ὀλυμπιάδος P: ὀλυμπιδ A: ὀλυμπιάδι F D ἔτει α' Nauck et Matthiae, tum enim fuit Pythodorus archon: ἔτ F: ιδ ε,ι D: δ ε, A: om. P 20 θερισταὶ σάτυρος, ut vid., codd., corr. Kirchhoff. In reliquis fabularum nominibus nominativum casum pro dativo praebent plerumque codd.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΤΡΟΦΟΣ
ΚΡΕΩΝ
ΠΑΙΔΕΣ ΜΗΔΕΙΑΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ
ΙΑΣΩΝ
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΑΙΓΕΥΣ
ΜΗΔΕΙΑ
ΑΓΓΕΛΟΣ

Sic B V: A fere eundem ordinem praebet sed *τροφός. πρεσβύτης. κρέων.* incipit, et chorum Iasonemque omittit. In L P ordo est *τροφός. κρέων. παιδαγωγός. Μήδεια. χορὸς γυναικῶν. αἰγεύς. Ἰάσων. παῖδες* (*μηδείας* add. P). *ἄγγελος.*

Acta anno A. C. 431. Codices A B V L P: etiam Π vv. 5–12: item vv. 710–715: item vv. 1416–1419 in Pap. Hibeh. 25: memorantur raro D O et Haun.; in arg. et vv. 1–41 F (Marcianus 468). Accedunt Σ.

ΜΗΔΕΙΑ

ΤΡΟΦΟΣ

Εἴθ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος
Κόλχων ἐς αἶαν κυανέας Συμπληγάδας,
μηδ' ἐν νάπαισι Πηλίου πεσεῖν ποτε
τμηθεῖσα πεύκη, μηδ' ἐρετμῶσαι χέρας
ἀνδρῶν ἀρίστων, οἳ τὸ πάγχρυσον δέρας
Πελίᾳ μετῆλθον. οὐ γὰρ ἂν δέσποιν' ἐμὴ
Μήδεια πύργους γῆς ἔπλευσ' Ἰωλκίας
ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος·
οὐδ' ἂν κτανεῖν πείσασα Πελιάδας κόρας
πατέρα κατῴκει τήνδε γῆν Κορινθίαν
ξὺν ἀνδρὶ καὶ τέκνοισιν, ἁνδάνουσα μὲν
φυγῇ πολιτῶν ὧν ἀφίκετο χθόνα,
αὐτή τε πάντα ξυμφέρουσ' Ἰάσονι·
ἥπερ μεγίστη γίγνεται σωτηρία,
ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ.
νῦν δ' ἐχθρὰ πάντα, καὶ νοσεῖ τὰ φίλτατα.
προδοὺς γὰρ αὑτοῦ τέκνα δεσπότιν τ' ἐμὴν
γάμοις Ἰάσων βασιλικοῖς εὐνάζεται,
γήμας Κρέοντος παῖδ', ὃς αἰσυμνᾷ χθονός·

5 ἀρίστων codd. et Σ: ἀριστέων Wakefield δέρας] δέρος L et Π: cf. Eustath. in Il. p. 600. Cf. 480 11 μὲν] πρὶν Steup. 12 φυγῇ πολιτῶν codd. et Σ: πολίταις suprascr. v: φυλῇ πολιτῶν Canter: ψυχῇ Verrall. Versum seclusit Kvičala 13 τε] δὲ Stob. 74. 30

Μήδεια δ' ἡ δύστηνος ἠτιμασμένη
βοᾷ μὲν ὅρκους, ἀνακαλεῖ δὲ δεξιάς,
πίστιν μεγίστην, καὶ θεοὺς μαρτύρεται
οἵας ἀμοιβῆς ἐξ Ἰάσονος κυρεῖ.
κεῖται δ' ἄσιτος, σῶμ' ὑφεῖσ' ἀλγηδόσι,
τὸν πάντα συντήκουσα δακρύοις χρόνον,
ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ᾔσθετ' ἠδικημένη,
οὔτ' ὄμμ' ἐπαίρουσ' οὔτ' ἀπαλλάσσουσα γῆς
πρόσωπον· ὡς δὲ πέτρος ἢ θαλάσσιος
κλύδων ἀκούει νουθετουμένη φίλων·
ἢν μή ποτε στρέψασα πάλλευκον δέρην
αὐτὴ πρὸς αὑτὴν πατέρ' ἀποιμώξῃ φίλον
καὶ γαῖαν οἴκους θ', οὓς προδοῦσ' ἀφίκετο
μετ' ἀνδρὸς ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει.
ἔγνωκε δ' ἡ τάλαινα συμφορᾶς ὕπο
οἷον πατρῴας μὴ ἀπολείπεσθαι χθονός.
στυγεῖ δὲ παῖδας οὐδ' ὁρῶσ' εὐφραίνεται.
δέδοικα δ' αὐτὴν μή τι βουλεύσῃ νέον·
βαρεῖα γὰρ φρήν, οὐδ' ἀνέξεται κακῶς
πάσχουσ'· ἐγᾦδα τήνδε, δειμαίνω τέ νιν
μὴ θηκτὸν ὤσῃ φάσγανον δι' ἥπατος,
σιγῇ δόμους εἰσβᾶσ', ἵν' ἔστρωται λέχος,
ἢ καὶ τύραννον τόν τε γήμαντα κτάνῃ,
κᾄπειτα μείζω συμφορὰν λάβῃ τινά.
δεινὴ γάρ· οὔτοι ῥᾳδίως γε συμβαλὼν

21, 22 δεξιάς, πίστιν B P Schol. Ar. Nub. 81 : δεξιᾶς πίστιν A V L F 24 ἀλγηδόνι B et Σ ad v. 97 25 γρ. συντείνουσα Σ B χρόνον] χρόα Housman 30, 31 ἢν μή ποτε L P B F γρ. v et Σ B : ἦν μή ποτε A V (tum ἦν in ἢ correxit nescio quae manus in V) : δήποτε suprascr. L[1] ἀποιμώξῃ L P B : ἀποιμώζῃ F : ἀποιμώζει A V πλὴν εἴ ποτε . . . ἀποιμώζει Verrall : sed cf. Herond. 3. 17 (Meister.) 30 δέρην] κάρα L 35 μὴ 'πολείπεσθαι L P 37 νέον A L P v : κακὸν V B F 38–43 damnavit omnes Dindorf, 41–43 Hermann, alios alii. Cf. 379, 380 39 τήνδε codd. et Σ : πάσχουσ', ἐγᾦδα, τῇδε· Verrall : omnia sana, cf. Tro. 894 τε] δὲ L P 42 τόν τε] τόνδε V et, ut vid., L : corr. v et L[1] 44 οὔτοι V B suprascr. A[1] : οὔτι A L P

ἔχθραν τις αὐτῇ καλλίνικον οἴσεται.
ἀλλ᾽ οἵδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι
στείχουσι, μητρὸς οὐδὲν ἐννοούμενοι
κακῶν· νέα γὰρ φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

παλαιὸν οἴκων κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς,
τί πρὸς πύλαισι τήνδ᾽ ἄγουσ᾽ ἐρημίαν
ἕστηκας, αὐτὴ θρεομένη σαυτῇ κακά;
πῶς σοῦ μόνη Μήδεια λείπεσθαι θέλει;
Τρ. *τέκνων ὀπαδὲ πρέσβυ τῶν Ἰάσονος,*
χρηστοῖσι δούλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν
κακῶς πίτνοντα, καὶ φρενῶν ἀνθάπτεται.
ἐγὼ γὰρ ἐς τοῦτ᾽ ἐκβέβηκ᾽ ἀλγηδόνος,
ὥσθ᾽ ἵμερός μ᾽ ὑπῆλθε γῇ τε κοὐρανῷ
λέξαι μολούσῃ δεῦρο δεσποίνης τύχας.
Πα. *οὔπω γὰρ ἡ τάλαινα παύεται γόων;*
Τρ. *ζηλῶ σ᾽· ἐν ἀρχῇ πῆμα κοὐδέπω μεσοῖ.*
Πα. *ὦ μῶρος—εἰ χρὴ δεσπότας εἰπεῖν τόδε·*
ὡς οὐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν.
Τρ. *τί δ᾽ ἔστιν, ὦ γεραιέ; μὴ φθόνει φράσαι.*
Πα. *οὐδέν· μετέγνων καὶ τὰ πρόσθ᾽ εἰρημένα.*
Τρ. *μή, πρὸς γενείου, κρύπτε σύνδουλον σέθεν·*
σιγὴν γάρ, εἰ χρή, τῶνδε θήσομαι πέρι.
Πα. *ἤκουσά του λέγοντος, οὐ δοκῶν κλύειν,*
πεσσοὺς προσελθών, ἔνθα δὴ παλαίτατοι
θάσσουσι, σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ,
ὡς τούσδε παῖδας γῆς ἐλᾶν Κορινθίας

45 *οἴσεται*] *ᾄσεται* Muretus 49 ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ A L P : *πρεσβύτης καὶ παιδαγωγὸς* B : *πρεσβύτης* V. Post h. v. semper *παιδγ.* L P, semper *πρε.* B, alibi aliud A V. Cf. not. ad v. 1002 57 *μοὐπῆλθε* Meineke (*μοι ἐπ. b*) 58 *μολοῦσαν* L *v* *δεσποίνης* A B et Σ Phoen. 1 et suprascr. V¹ : *μηδείας* V L P. Cf. Ennium, fr. 3 62 Inde ab hoc v., quem Nutrici tribuit, usque ad v. 80 Nutricis verba Paedagogo dat Σ, Paedagogi Nutrici 64 *τὰ* om. A 68 *θώκους πρ. ἕ. δ. παλαίτεροι* Chr. Pat. 1181

σὺν μητρὶ μέλλοι τῆσδε κοίρανος χθονὸς
Κρέων. ὁ μέντοι μῦθος εἰ σαφὴς ὅδε
οὐκ οἶδα· βουλοίμην δ' ἂν οὐκ εἶναι τόδε.
Τρ. καὶ ταῦτ' Ἰάσων παῖδας ἐξανέξεται
πάσχοντας, εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει;
Πα. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων,
κοὐκ ἔστ' ἐκεῖνος τοῖσδε δώμασιν φίλος.
Τρ. ἀπωλόμεσθ' ἄρ', εἰ κακὸν προσοίσομεν
νέον παλαιῷ, πρὶν τόδ' ἐξηντληκέναι.
Πα. ἀτὰρ σύ γ'—οὐ γὰρ καιρὸς εἰδέναι τόδε
δέσποιναν—ἡσύχαζε καὶ σίγα λόγον.
Τρ. ὦ τέκν', ἀκούεθ' οἷος εἰς ὑμᾶς πατήρ;
ὄλοιτο μὲν μή· δεσπότης γάρ ἐστ' ἐμός·
ἀτὰρ κακός γ' ὢν ἐς φίλους ἁλίσκεται.
Πα. τίς δ' οὐχὶ θνητῶν; ἄρτι γιγνώσκεις τόδε,
ὡς πᾶς τις αὑτὸν τοῦ πέλας μᾶλλον φιλεῖ,
οἱ μὲν δικαίως, οἱ δὲ καὶ κέρδους χάριν,
εἰ τούσδε γ' εὐνῆς οὕνεκ' οὐ στέργει πατήρ.
Τρ. ἴτ'—εὖ γὰρ ἔσται—δωμάτων ἔσω, τέκνα.
σὺ δ' ὡς μάλιστα τούσδ' ἐρημώσας ἔχε
καὶ μὴ πέλαζε μητρὶ δυσθυμουμένῃ.
ἤδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρουμένην
τοῖσδ', ὥς τι δρασείουσαν· οὐδὲ παύσεται
χόλου, σάφ' οἶδα, πρὶν κατασκῆψαί τινα . . .
ἐχθρούς γε μέντοι, μὴ φίλους, δράσειέ τι.

71 *μέλλοι* A V: *μέλλει* L P B 73 *τάδε* v. et Chr. Pat. 1186 74 *ἐξανέξεται*] *ἀνέξεται* A 77 *ἐκεῖνα . . . φίλα* Tournier 80 *τόδε* A V B: *τάδε* L P 82 *ὑμᾶς* A V B: *ἡμᾶς* L P 84 *κακός γ'* L P: *κακὸς* A V B 85 *γινώσκεις* A V B L¹ Σ: *γινώσκει* P *γρ.* V *γρ.* B², et histriones, secundum Σ (*οἱ δὲ ὑποκριταὶ ἀγνοήσαντες . . . μετατιθέασιν εἰς τό· τίς δ' οὐχὶ θνητῶν τοῦτο γιγνώσκει σαφῶς*) 87 proscripsit Brunck: *περισσὸς ὁ στίχος* Σ 89 Personae notam om. A; v. 90 *πρεσβύτῃ* tribuit B. Idem fortasse voluit A (*ἐρημώσασ'*) 90 *σὺ δ'*] *σύ θ'* L P *ἐρημώσασ' ἔχει* A 94 fortasse *χόλος* et *πρίν, κατασκήψας, τινὰ . . .* post Hoffmannum scribendum (*τινι* Blomfield)

ΜΗΔΕΙΑ ⟨ἔνδοθεν⟩

ἰώ,
δύστανος ἐγὼ μελέα τε πόνων,
ἰώ μοί μοι, πῶς ἂν ὀλοίμαν;

Τρ. τόδ' ἐκεῖνο, φίλοι παῖδες· μήτηρ
κινεῖ κραδίαν, κινεῖ δὲ χόλον.
σπεύσατε θᾶσσον δώματος εἴσω
καὶ μὴ πελάσητ' ὄμματος ἐγγύς,
μηδὲ προσέλθητ', ἀλλὰ φυλάσσεσθ'
ἄγριον ἦθος στυγεράν τε φύσιν
φρενὸς αὐθάδους.—
ἴτε νῦν, χωρεῖθ' ὡς τάχος εἴσω.—
δῆλον δ' ἀρχῆς ἐξαιρόμενον
νέφος οἰμωγῆς ὡς τάχ' ἀνάψει
μείζονι θυμῷ· τί ποτ' ἐργάσεται
μεγαλόσπλαγχνος δυσκατάπαυστος
ψυχὴ δηχθεῖσα κακοῖσιν;

Μη. αἰαῖ,
ἔπαθον τλάμων ἔπαθον μεγάλων
ἄξι' ὀδυρμῶν· ὦ κατάρατοι
παῖδες ὄλοισθε στυγερᾶς ματρὸς
σὺν πατρί, καὶ πᾶς δόμος ἔρροι.

Τρ. ἰώ μοί μοι, ἰὼ τλήμων.
τί δέ σοι παῖδες πατρὸς ἀμπλακίας
μετέχουσι; τί τούσδ' ἔχθεις; οἴμοι,

96 *δύστηνος* V L P 98 *μάτηρ* L P 100 *σπεύσατε* L P: *σπεύδετε* A V B 102 *καὶ μὴ προσέλθετ'* A *φυλάσσεσθε* A V: *φυλάσεσθε* P: *φυλάσεσθ'* B: *φυλάσσετε* L[1] in rasura 106 *ἀρχῆς* A V B *l*: *ἐξ ἀρχῆς* P suprascr. V[1] et primitus, ut vid., L: *ὀργῆς* Witschel. Nihil mutandum 107 *οἰμωγῆς* codd. et Σ: *οἰμωγαῖς* Pluess *ἀνάψει*] *ἀνάξει* L et *γρ.* Σ 110 *κακοῖσιν* L, cum Galen. V. p. 318 (= Hip. et Pl. 284 M.), Stob. 20. 30: *κακοῖς ἡ τῆς μηδείας* miro consensu A V B P 111 *αἰαῖ*] ἒ ἒ *αἶ αἶ* V: ἒ ἒ ἒ ἔ A: ἒ ἒ B *τλήμων* A[1] V B Alterum *ἔπαθον* om. L P 113 *μητρὸς* A V B 114 *πᾶς*] *παῖδας* A 115 Notam *τρο.* non huic sed sequenti v. praef. V B[2] *τλῆμον* A L P

τέκνα, μή τι πάθηθ' ὡς ὑπεραλγῶ.
δεινὰ τυράννων λήματα καί πως
ὀλίγ' ἀρχόμενοι, πολλὰ κρατοῦντες
χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσιν.
τὸ γὰρ εἰθίσθαι ζῆν ἐπ' ἴσοισιν
κρεῖσσον· ἐμοὶ γοῦν ἐν μὴ μεγάλοις
ὀχυρῶς γ' εἴη καταγηράσκειν.
τῶν γὰρ μετρίων πρῶτα μὲν εἰπεῖν
τοὔνομα νικᾷ, χρῆσθαί τε μακρῷ
λῷστα βροτοῖσιν· τὰ δ' ὑπερβάλλοντ'
οὐδένα καιρὸν δύναται θνητοῖς·
μείζους δ' ἄτας, ὅταν ὀργισθῇ
  δαίμων οἴκοις, ἀπέδωκεν.

ΧΟΡΟΣ

ἔκλυον φωνάν, ἔκλυον δὲ βοὰν
τᾶς δυστάνου Κολχίδος, οὐδέ πω
  ἤπιος· ἀλλ' ὦ γηραιά,
λέξον· ἐπ' ἀμφιπύλου γὰρ ἔσω μελάθρου βοὰν
ἔκλυον· οὐδὲ συνήδομαι, ὦ γύναι, ἄλγεσιν
δώματος· ἐπεί μοι φίλον κέκρανται.

Τρ. οὐκ εἰσὶ δόμοι· φροῦδα τάδ' ἤδη.
τὸν μὲν γὰρ ἔχει λέκτρα τυράννων,
ἁ δ' ἐν θαλάμοις τάκει βιοτὰν
δέσποινα, φίλων οὐδενὸς οὐδὲν

121 χαλεπῶς] χαλεπὰς Naber 123 ἐμοὶ γοῦν Nauck (et D): ἔμοιγ' οὖν codd. et Σ ἐν μὴ μεγάλοις Mikkelsen (cf. Σ: ἀντὶ τοῦ· εἰ μὴ μεγάλη καὶ ὑπερβαλλούσῃ εὐτυχίᾳ, ubi legendum videtur ἐν pro εἰ): εἰ μὴ μεγάλως codd. et Σ 124 γ' Reiske: τ' codd. 128 v. suspectus. Habuit Σ δύναται θνητοῖς del. Verrall θνητοῖς] βροτοῖς V 130 οἴκοις] ὄγκοις Housman, cl. fr. adesp. 547 133 γηραιά V: γεραιά A B L P (ἀλλά, γεραιά Hermann) 135 βοὰν V B L P Σ: μολὼν A: γόον Elmsley ob metrum, ut putabat 136 ὦ om. P *l*: L non legibilis 138 ἐπεί μοι V B L P: εἰπέ μοι A: ἐπεὶ μὴ *v l*: fortasse εἰπέ μοι εἴ τι μὴ (εἴ τι μὴ Badham) φίλον κέκρανται codd. et Σ, cf. fr. 52 N: φίλα κέκραται *l*, quo deceptus φιλία κέκραται Porson 140 τὸν Musgrave: ὁ codd. λέκτρα A V B: δῶμα L P 141 ἃ δ'] ἡ δ' codd. τήκει A

παραθαλπομένα φρένα μύθοις.
Μη. αἰαῖ· ⟨ὦ Ζεῦ καὶ Γᾶ καὶ Φῶς·⟩
διά μου κεφαλᾶς φλὸξ οὐρανία
βαίη· τί δέ μοι ζῆν ἔτι κέρδος;
φεῦ φεῦ· θανάτῳ καταλυσαίμαν
βιοτὰν στυγερὰν προλιποῦσα.

Χο.
— ἄιες· ὦ Ζεῦ καὶ γᾶ καὶ φῶς· [στρ.
ἀχὰν οἵαν ἁ δύστανος
μέλπει νύμφα;
— τίς σοί ποτε τᾶς ἀπλάτου
κοίτας ἔρος, ὦ ματαία;
σπεύσει θανάτου τελευτά·
μηδὲν τόδε λίσσου.
— εἰ δὲ σὸς πόσις
καινὰ λέχη σεβίζει,
κείνῳ τόδε· μὴ χαράσσου·
— Ζεύς σοι τάδε συνδικήσει. μὴ λίαν
τάκου δυρομένα σὸν εὐνάταν.
Μη. ὦ μεγάλα Θέμι καὶ πότνι' Ἄρτεμι

143 παραθαλπομένη V: παραθελγομένη Schmidt ὦ Ζεῦ καὶ Γᾶ καὶ Φῶς supplevi. Cf. ad v. 148 144 κεφαλῆς V cum Hierocle aur. carm. p. 99 148 ὦ Ζεῦ . . . φῶς Medeae esse propria, non Chori, recte monuit Apollodorus Tarsensis ap. Σ. Ille ΧΟ. ἄιες; ΜΗ. ὦ Ζεῦ . . . φῶς. ΧΟ. ἰαχὰν κ.τ.λ. videtur scripsisse. Veri similius videtur, ratione antistrophae habita, Chorum haec dicere, iterantem cum admiratione quae Medea iam dixerit. Cf. not. ad v. 1270 149 ἀχὰν Elmsley: ἰαχὰν codd. 150 νύμφαν A 151 τίς L suprascr. *v*: τί A V B P' ἀπλάτου Elmsley: ἀπλάστου (A V B) vel ἀπλήστου (L P B²) codd. et Σ 152 ἔρος *l*: ἔρως codd. Interrogationis signum post ματαία add. Weil 153 σπεύδει suprascr. in V τελευτά· Weil: τελευτάν; codd. 157 punctum post τόδε Σ (ἐκείνῳ λίσσου γενέσθαι τόδε): om. codd. et Σ alius μὴ om. A 158 τάδε L P: τόδε A V B. Ζεύς σοι σύνδικος ἔσται Nauck. Cf. not. ad v. 183 159 ὀδυρομένα codd.: corr. Musgrave εὐνέταν codd : corr. Tyrwhitt. Cf. v. 183 160 Sicut est habuerunt Didymus et Apollodorus ap. Σ ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ Θέμι πότνια Weil, cl. v. 169 (ubi Ζηνὸς pro Ζηνά θ' Nauck). Sed vide ad v. 148

λεύσσεθ' ἃ πάσχω, μεγάλοις ὅρκοις
ἐνδησαμένα τὸν κατάρατον
πόσιν; ὅν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοιμ'
αὐτοῖς μελάθροις διακναιομένους,
οἵ' ἐμὲ πρόσθεν τολμῶσ' ἀδικεῖν.
ὦ πάτερ, ὦ πόλις, ὧν ἀπενάσθην
αἰσχρῶς τὸν ἐμὸν κτείνασα κάσιν.
Τρ. κλύεθ' οἷα λέγει κἀπιβοᾶται
Θέμιν εὐκταίαν Ζῆνά θ', ὃς ὅρκων
θνητοῖς ταμίας νενόμισται;
οὐκ ἔστιν ὅπως ἔν τινι μικρῷ
δέσποινα χόλον καταπαύσει.

Χο.
— πῶς ἂν ἐς ὄψιν τὰν ἁμετέραν [ἀντ.
ἔλθοι μύθων τ' αὐδαθέντων
δέξαιτ' ὀμφάν;
— εἴ πως βαρύθυμον ὀργὰν
καὶ λῆμα φρενῶν μεθείη,
μήτοι τό γ' ἐμὸν πρόθυμον
φίλοισιν ἀπέστω.
— ἀλλὰ βᾶσά νιν
δεῦρο πόρευσον οἴκων
ἔξω· φίλα καὶ τάδ' αὔδα.
— †σπεῦσον πρίν τι† κακῶσαι τοὺς εἴσω·
πένθος γὰρ μεγάλως τόδ' ὁρμᾶται.
Τρ. δράσω τάδ'· ἀτὰρ φόβος εἰ πείσω

162 ἐνδησαμένη A L P 165 οἵ' ἐμὲ Kaibel: οἵ γε με codd. 166, 167 deest paroemiacus (cf. Hec. 176, Aesch. Pers. 930) bene: festinat Nutrix sermonem periculosum interrumpere: cf. 1334 170 θνατοῖς L P 171 κοὐκ V σμικρῷ L P 176 εἴ πως] in οὔ πως corr. V¹, cum nota γρ. καὶ ἤ πως ὀργὴν V 178, 179 μήτοι . . . ἀπέστω Nutrici tribuunt omnes praeter L (in A nota τρο. v. 178 omissa, sed χορ. habet v. 180) 178 μήτοι] μή μοι A P *l* 181 οἴκων om. A 182 αὖδα V. Fortasse φίλα κάρτα δ' αὔδα 183 σπεῦσον V L P: σπεῦσαι A B πρίν τι] δέ τι πρὶν Hermann (σπεύσασά τι πρὶν Wecklein). Cf. v. 159

δέσποιναν ἐμήν·
μόχθου δὲ χάριν τήνδ' ἐπιδώσω.
καίτοι τοκάδος δέργμα λεαίνης
ἀποταυροῦται δμωσίν, ὅταν τις
μῦθον προφέρων πέλας ὁρμηθῇ.
σκαιοὺς δὲ λέγων κοὐδέν τι σοφοὺς
τοὺς πρόσθε βροτοὺς οὐκ ἂν ἁμάρτοις,
οἵτινες ὕμνους ἐπὶ μὲν θαλίαις
ἐπί τ' εἰλαπίναις καὶ παρὰ δείπνοις
ηὕροντο βίου τερπνὰς ἀκοάς·
στυγίους δὲ βροτῶν οὐδεὶς λύπας
ηὕρετο μούσῃ καὶ πολυχόρδοις
ᾠδαῖς παύειν, ἐξ ὧν θάνατοι
δειναί τε τύχαι σφάλλουσι δόμους.
καίτοι τάδε μὲν κέρδος ἀκεῖσθαι
μολπαῖσι βροτούς· ἵνα δ' εὔδειπνοι
δαῖτες, τί μάτην τείνουσι βοήν;
τὸ παρὸν γὰρ ἔχει τέρψιν ἀφ' αὑτοῦ
    δαιτὸς πλήρωμα βροτοῖσιν.

Χο. ἰαχὰν ἄιον πολύστονον γόων,
λιγυρὰ δ' ἄχεα μογερὰ βοᾷ
τὸν ἐν λέχει προδόταν κακόνυμφον·
θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παθοῦσα
τὰν Ζηνὸς ὁρκίαν Θέμιν,
ἅ νιν ἔβασεν
Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον

185 om. B, habent D O et add. B[1]. Habuit Σ. Del. Verrall ἐμάν L 189 προσφέρων A V ὁρμαθῇ codd. 191 ἁμάρτης V L: corr. *v* 192 ἐπὶ μὲν θαλίαις om. L P: add. *l* 200 μολπῆσι V 204 ἄχαν Dindorf. Cf. not. ad 149, Hip. 585, I. A. 1045, Ph. 1040, Suppl. 72 πολυστόνων B[2] γόον A et fortasse L (γόων in ras. *l*): γόου suprascr. A[1] 205 μογερὰ A B[1] *v l* Σ: μογερᾷ V B L P 207 δ' ἄδικα A B *l*: δέ τἄδικα V P et sine dubio L 209 ἅ codd. et Σ: fortasse τᾷ 210 ἐς A B L: εἰς V P

δι' ἅλα νύχιον ἐφ' ἁλμυρὰν
πόντου κλῇδ' ἀπέραντον.

ΜΗΔΕΙΑ

Κορίνθιαι γυναῖκες, ἐξῆλθον δόμων,
μή μοί τι μέμφησθ'· οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν
σεμνοὺς γεγῶτας, τοὺς μὲν ὀμμάτων ἄπο,
τοὺς δ' ἐν θυραίοις· οἱ δ' ἀφ' ἡσύχου ποδὸς
δύσκλειαν ἐκτήσαντο καὶ ῥᾳθυμίαν.
δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν,
ὅστις πρὶν ἀνδρὸς σπλάγχνον ἐκμαθεῖν σαφῶς
στυγεῖ δεδορκώς, οὐδὲν ἠδικημένος. . . .
χρὴ δὲ ξένον μὲν κάρτα προσχωρεῖν πόλει . .
οὐδ' ἀστὸν ᾔνεσ' ὅστις αὐθάδης γεγὼς
πικρὸς πολίταις ἐστὶν ἀμαθίας ὕπο.
ἐμοὶ δ' ἄελπτον πρᾶγμα προσπεσὸν τόδε
ψυχὴν διέφθαρκ'· οἴχομαι δὲ καὶ βίου
χάριν μεθεῖσα κατθανεῖν χρῄζω, φίλαι.
ἐν ᾧ γὰρ ἦν μοι πάντα γιγνώσκειν καλῶς,
κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηχ' οὑμὸς πόσις.
πάντων δ' ὅσ' ἔστ' ἔμψυχα καὶ γνώμην ἔχει
γυναῖκές ἐσμεν ἀθλιώτατον φυτόν·
ἃς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῇ

211 *νύχιον* codd. et Σ: *μύχιον* Lenting 212 *ἀπεράντου* Milton 214-226 '*Ne contempseritis me quod in indignos clamores effusa sim. Nam sunt quidem, scio, qui semper se digne gerere possunt, non solum in publico sed etiam cum soli sint* (*prae quibus homines simplices, tanquam nos, despicatui sunt*); . . . *sed mihi penitus est effractus animus*' 215 *μέμφησθ'* A B: *μέμφοισθ'* V: *μέμψησθ'* L: *μέμψοισθ'* P 216 *ὀμμάτων τ'* A V 218 *δύσκλειαν*] *δυσκολίαν* videtur interpretari Σ: unde Prinz *δύσνοιαν*. Sed nihil mutandum 219 *ἔνεστ' ἐν*] *ἔνεστιν* ut vid. primitus L et lemma Σ B et gnomologium Venetum 220 *ἐκμάθοι* L (*θεῖν* suprascr. L[1]): *ἐκμάθῃ* Eustath. Il. p. 415 222 Ante hunc v. nota Medeae in V. Chorone igitur vv. 219–221 tribuit? 224 *πολίταις* L P *υ* suprascr. B[1]: *πολίτης* A V B 228 *γιγνώσκειν* (vel *γιν-*) codd. *οἱ δ' ὑποκριταί, οὐ συμπεριφερόμενοι τῷ τρόπῳ λέγουσι γινώσκειν* (lege *γινώσκει*) *καλῶς* Σ B, notam ex v. 85 errore translatam, ex qua Musgravius lectionem *γιγνώσκεις* eruisse sibi visus est 231 *φυτόν*] *γρ. γένος* A 232 *δεῖ* om. A

πόσιν πρίασθαι, δεσπότην τε σώματος
λαβεῖν· κακοῦ γὰρ τοῦτ' ἔτ' ἄλγιον κακόν.
κἀν τῷδ' ἀγὼν μέγιστος, ἢ κακὸν λαβεῖν
ἢ χρηστόν. οὐ γὰρ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ
γυναιξίν, οὐδ' οἷόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν.
ἐς καινὰ δ' ἤθη καὶ νόμους ἀφιγμένην
δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθοῦσαν οἴκοθεν,
ὅτῳ μάλιστα χρήσεται ξυνευνέτῃ.
κἂν μὲν τάδ' ἡμῖν ἐκπονουμέναισιν εὖ
πόσις ξυνοικῇ μὴ βίᾳ φέρων ζυγόν,
ζηλωτὸς αἰών· εἰ δὲ μή, θανεῖν χρεών.
ἀνὴρ δ', ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνών,
ἔξω μολὼν ἔπαυσε καρδίαν ἄσης·
[ἢ πρὸς φίλον τιν' ἢ πρὸς ἥλικα τραπείς·]
ἡμῖν δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν.
λέγουσι δ' ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον βίον
ζῶμεν κατ' οἴκους, οἱ δὲ μάρνανται δορί·
κακῶς φρονοῦντες· ὡς τρὶς ἂν παρ' ἀσπίδα
στῆναι θέλοιμ' ἂν μᾶλλον ἢ τεκεῖν ἅπαξ.
ἀλλ' οὐ γὰρ αὑτὸς πρὸς σὲ κἄμ' ἥκει λόγος·
σοὶ μὲν πόλις θ' ἥδ' ἐστὶ καὶ πατρὸς δόμοι
βίου τ' ὄνησις καὶ φίλων συνουσία,
ἐγὼ δ' ἔρημος ἄπολις οὖσ' ὑβρίζομαι
πρὸς ἀνδρός, ἐκ γῆς βαρβάρου λελῃσμένη,
οὐ μητέρ', οὐκ ἀδελφόν, οὐχὶ συγγενῆ
μεθορμίσασθαι τῆσδ' ἔχουσα συμφορᾶς.

234 *τοῦτ' ἔτ'* Brunck: *τοῦτ'* A V: *τοῦ δ' ἔτ'* L P: *τοῦτό γ'* B et Stob. 73. 27 (*τοῦ γ'* codex A Stobaei): *τόδ'* Haun. 235 *λαβεῖν* L P suprascr. *ν*: *λάβῃ* A V B 240 *ὅτῳ*] *ὅπως* Meineke 243 *χρεών*] *χάρις* Wecklein 244 om. A 245 *ἄσης* A B L[1]: *ἄτης* V: *ἄσσης* P: *ἄσην* primitus L: *καρδίας ἄσην* Olympiodorus in Plat. Alcib. p. 188 246 damnavit Wilamowitz *φίλον*] *φίλων* primitus L et Haun.[2] (non D) *ἥλικας* Porson (et Haun.): *ἥλικα* codd. (*φίλων . . . ἡλίκων* Headlam) 252 *αὑτὸς* suprascr. A[1] L[1]: *αὐτὸς* codd. 253 *πόλις θ'* A L P: *πόλις* B: *γὰρ πόλις* V 254 *συνουσία*] *κοινωνία* suprascr. B *γρ.* A 257 *οὐχὶ*] *οὐδὲ* L P

τοσοῦτον οὖν σου τυγχάνειν βουλήσομαι,
ἤν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ
πόσιν δίκην τῶνδ' ἀντιτείσασθαι κακῶν,
[τὸν δόντα τ' αὐτῷ θυγατέρ' ἥ τ' ἐγήματο]
σιγᾶν. γυνὴ γὰρ τἄλλα μὲν φόβου πλέα
κακή τ' ἐς ἀλκὴν καὶ σίδηρον εἰσορᾶν·
ὅταν δ' ἐς εὐνὴν ἠδικημένη κυρῇ,
οὐκ ἔστιν ἄλλη φρὴν μιαιφονωτέρα.

Χο. δράσω τάδ'· ἐνδίκως γὰρ ἐκτείσῃ πόσιν,
Μήδεια. πενθεῖν δ' οὔ σε θαυμάζω τύχας.
ὁρῶ δὲ καὶ Κρέοντα, τῆσδ' ἄνακτα γῆς,
στείχοντα, καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων.

ΚΡΕΩΝ

σὲ τὴν σκυθρωπὸν καὶ πόσει θυμουμένην,
Μήδειαν, εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν
φυγάδα, λαβοῦσαν δισσὰ σὺν σαυτῇ τέκνα·
καὶ μή τι μέλλειν· ὡς ἐγὼ βραβεὺς λόγου
τοῦδ' εἰμί, κοὐκ ἄπειμι πρὸς δόμους πάλιν,
πρὶν ἄν σε γαίας τερμόνων ἔξω βάλω.

Μη. αἰαῖ· πανώλης ἡ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.
ἐχθροὶ γὰρ ἐξιᾶσι πάντα δὴ κάλων,
κοὐκ ἔστιν ἄτης εὐπρόσοιστος ἔκβασις.
ἐρήσομαι δὲ καὶ κακῶς πάσχουσ' ὅμως·
τίνος μ' ἕκατι γῆς ἀποστέλλεις, Κρέον;

Κρ. δέδοικά σ'—οὐδὲν δεῖ παραμπίσχειν λόγους—
μή μοί τι δράσῃς παῖδ' ἀνήκεστον κακόν.

259 οὖν L P: δὲ A V B. τοσόνδε δ' οὖν Sachsse 261 δίκην Elmsley (et D): δίκῃ codd. τόνδ' L 262 damnavit Lenting; habuit Σ B. Cf. 288 δόντα γ' L P ἥ Porson: ἥν codd. 264 κακή τ' Tyrwhitt: κακὴ δ' codd. 267 δράσω P suprascr. υ: δρᾶσον (δράσον A B) rell. 268 θαυμάσω B 273 σαυτῇ L: αὑτῇ rell. 275 δό*** V: δόμους V¹ 278 δὴ om. A 279 εὐπρόσορμος Wecklein 280 πάσχουσ'] λέγουσ' A 281 τῆσδε γῆς V 282 παραμπίσχειν L: περιαμπίσχειν P: παραμπέχειν A V B (et Σ V, Σ B), formam Euripidi inusitatam

συμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δείματος·
σοφὴ πέφυκας καὶ κακῶν πολλῶν ἴδρις,
λυπῇ δὲ λέκτρων ἀνδρὸς ἐστερημένη.
κλύω δ' ἀπειλεῖν σ', ὡς ἀπαγγέλλουσί μοι,
τὸν δόντα καὶ γήμαντα καὶ γαμουμένην
δράσειν τι. ταῦτ' οὖν πρὶν παθεῖν φυλάξομαι.
κρεῖσσον δέ μοι νῦν πρός σ' ἀπεχθέσθαι, γύναι,
ἢ μαλθακισθένθ' ὕστερον μέγα στένειν.

Μη. φεῦ φεῦ.
οὐ νῦν με πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις, Κρέον,
ἔβλαψε δόξα μεγάλα τ' εἴργασται κακά.
χρὴ δ' οὔποθ' ὅστις ἀρτίφρων πέφυκ' ἀνὴρ
παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεσθαι σοφούς·
χωρὶς γὰρ ἄλλης ἧς ἔχουσιν ἀργίας
φθόνον πρὸς ἀστῶν ἀλφάνουσι δυσμενῆ.
σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφὰ
δόξεις ἀχρεῖος κοὐ σοφὸς πεφυκέναι·
τῶν δ' αὖ δοκούντων εἰδέναι τι ποικίλον
κρείσσων νομισθεὶς ἐν πόλει λυπρὸς φανῇ.
ἐγὼ δὲ καὐτὴ τῆσδε κοινωνῶ τύχης.
σοφὴ γὰρ οὖσα, τοῖς μέν εἰμ' ἐπίφθονος,
τοῖς δ' ἡσυχαία, τοῖς δὲ θατέρου τρόπου,
τοῖς δ' αὖ προσάντης· εἰμὶ δ' οὐκ ἄγαν σοφή.
σὺ δ' οὖν φοβῇ με· μὴ τί πλημμελὲς πάθῃς;
οὐχ ὧδ' ἔχει μοι—μὴ τρέσῃς ἡμᾶς, Κρέον—

284 δείματος] δείγματα Wieseler 287 ἀπειλεῖν σ' L et ut vid. B[2]: ἀπειλεῖν A V P: ἀπειλεῖς B 290 ἀπέχθεσθαι codd. (ἀπέχεσθαι A B): corr. Elmsley 291 μεταστένειν Nauck 292 με om. A: add. *a*: γε Hirzel 293 δόξα codd. et Σ: γλῶσσα Stob. 36. 3 296 ἄλλης] ἀλκῆς A 297 πρὸς] παρ' citat Aristot. Rhet. 1394 a 34 298 σοφὰ] ἔπη B[2] et denuo *b* 301 λυπρὸς ἐν πόλει A V B 303–305 vv. iniuria sollicitati 304 damnavit Pierson, cl. v. 808; om. A, sed ipse margini adscripsit. Habuit Σ 305 οὐκ] οὐδ' interpretatur Σ 306 σὺ δ' οὖν A L P: σὺ δ' αὖ V B μὴ τί . . . πάθῃς; scripsi: μή τι . . . πάθῃς codd. (πάθῃς; B) 307 ἔχει μοι L P B: ἔχοιμι A V

ὥστ᾽ ἐς τυράννους ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν.
σὺ γὰρ τί μ᾽ ἠδίκηκας; ἐξέδου κόρην
ὅτῳ σε θυμὸς ἦγεν. ἀλλ᾽ ἐμὸν πόσιν
μισῶ· σὺ δ᾽, οἶμαι, σωφρονῶν ἔδρας τάδε.
καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν οὐ φθονῶ καλῶς ἔχειν·
νυμφεύετ᾽, εὖ πράσσοιτε· τήνδε δὲ χθόνα
ἐᾶτέ μ᾽ οἰκεῖν. καὶ γὰρ ἠδικημένοι
σιγησόμεσθα, κρεισσόνων νικώμενοι.
Κρ. λέγεις ἀκοῦσαι μαλθάκ᾽, ἀλλ᾽ ἔσω φρενῶν
ὀρρωδία μοι μή τι βουλεύσῃς κακόν,
τόσῳ δέ γ᾽ ἧσσον ἢ πάρος πέποιθά σοι·
γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος, ὡς δ᾽ αὔτως ἀνήρ,
ῥᾴων φυλάσσειν ἢ σιωπηλὸς σοφός.
ἀλλ᾽ ἔξιθ᾽ ὡς τάχιστα, μὴ λόγους λέγε·
ὡς ταῦτ᾽ ἄραρε, κοὐκ ἔχεις τέχνην ὅπως
μενεῖς παρ᾽ ἡμῖν οὖσα δυσμενὴς ἐμοί.
Μη. μή, πρός σε γονάτων τῆς τε νεογάμου κόρης.
Κρ. λόγους ἀναλοῖς· οὐ γὰρ ἂν πείσαις ποτέ.
Μη. ἀλλ᾽ ἐξελᾷς με κοὐδὲν αἰδέσῃ λιτάς;
Κρ. φιλῶ γὰρ οὐ σὲ μᾶλλον ἢ δόμους ἐμούς.
Μη. ὦ πατρίς, ὥς σου κάρτα νῦν μνείαν ἔχω.
Κρ. πλὴν γὰρ τέκνων ἔμοιγε φίλτατον πολύ.
Μη. φεῦ φεῦ, βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα.
Κρ. ὅπως ἄν, οἶμαι, καὶ παραστῶσιν τύχαι.
Μη. Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῶνδ᾽ ὃς αἴτιος κακῶν.
Κρ. ἕρπ᾽, ὦ ματαία, καί μ᾽ ἀπάλλαξον πόνων.
Μη. πονοῦμεν ἡμεῖς κοὐ πόνων κεχρήμεθα.

308 ὥστ᾽] ὡς A 309 σὺ γὰρ τί L P: τί γὰρ σὺ A V B 313 πράσσοιτε A V B: πράσσετε L P: πράσσοντε Hermann δὲ] δὴ L P v 317 βουλεύῃς Elmsley 318 τόσῳ δέ γ᾽] τοσῷδέ γ᾽ L P: τοσῷδε δ᾽ A V B 319 αὔτως V B l: αὕτως A L P 320 ἢ σιωπηλόστομος Housman 322 ἔχει V: corr. v 323 μενεῖς L P v: μένῃς A V B 329 πλεῖν γὰρ τέκνων φίλτατον ἐμοίγε πολύ V: corr. τέκνον V[1]: πλὴν v κἄμοιγε Bothe πολύ] πόλις B[2] 332 λάθῃ L P: corr. p 333 ἕρπ᾽] ἔρρ᾽ Valckenaer 334 πόνοις suprascr. L[1]: πόνος μέν· ἡμεῖς δ᾽ οὐ πόνῳ κεχρήμεθα; Musgrave

Κρ. τάχ' ἐξ ὀπαδῶν χειρὸς ὠσθήσῃ βίᾳ.
Μη. μὴ δῆτα τοῦτό γ', ἀλλά σ' αἰτοῦμαι, Κρέον . .
Κρ. ὄχλον παρέξεις, ὡς ἔοικας, ὦ γύναι.
Μη. φευξούμεθ'· οὐ τοῦθ' ἱκέτευσα σοῦ τυχεῖν.
Κρ. τί δαὶ βιάζῃ κοὐκ ἀπαλλάσσῃ χερός;
Μη. μίαν με μεῖναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν
καὶ ξυμπερᾶναι φροντίδ' ᾗ φευξούμεθα,
παισίν τ' ἀφορμὴν τοῖς ἐμοῖς, ἐπεὶ πατὴρ
οὐδὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοις.
οἴκτιρε δ' αὐτούς· καὶ σύ τοι παίδων πατὴρ
πέφυκας· εἰκὸς δ' ἐστὶν εὔνοιάν σ' ἔχειν.
τοὐμοῦ γὰρ οὔ μοι φροντίς, εἰ φευξούμεθα,
κείνους δὲ κλαίω συμφορᾷ κεχρημένους.
Κρ. ἥκιστα τοὐμὸν λῆμ' ἔφυ τυραννικόν,
αἰδούμενος δὲ πολλὰ δὴ διέφθορα·
καὶ νῦν ὁρῶ μὲν ἐξαμαρτάνων, γύναι,
ὅμως δὲ τεύξῃ τοῦδε· προυννέπω δέ σοι,
εἴ σ' ἡ 'πιοῦσα λαμπὰς ὄψεται θεοῦ
καὶ παῖδας ἐντὸς τῆσδε τερμόνων χθονός,
θανῇ· λέλεκται μῦθος ἀψευδὴς ὅδε.
νῦν δ', εἰ μένειν δεῖ, μίμν' ἐφ' ἡμέραν μίαν·
οὐ γάρ τι δράσεις δεινὸν ὧν φόβος μ' ἔχει.
Χο. [δύστανε γύναι,]
φεῦ φεῦ, μελέα τῶν σῶν ἀχέων.
ποῖ ποτε τρέψῃ; τίνα πρὸς ξενίαν;
ἢ δόμον ἢ χθόνα σωτῆρα κακῶν

335 *ὠσθήσῃ* A L : *ὠθήσῃ* V B P 339 *δαὶ* Housman : *δὴ* Elmsley : *δ' αὖ* A V L B : *δ' οὖν* P. Cf. v. 1012 *χερός* Wilamowitz : *χθονός* codd. 342 *τε φορβὴν γρ.* B 345 *εἰκὸς δέ σφιν* Vitelli 351 *σοι*] *σε* A 354 *θανῇ*] *θαν** L : corr. *l* 355, 356 eiecit Nauck, immerito. Transponit Housman, sic : *μὴ γάρ τι δράσῃς, δεινὸν ὡς φ. μ' ἔχει· νῦν δ' κ.τ λ.* 356 Post h. v. erant qui v. 380 legebant (*σιγῇ . . . λέχος*) Histriones in eo peccasse dicit Didymus ap. Σ. Cf. n. ad v. 41 *δράσεις*] *δράσαις* V B 357 *δύστανε γύναι* om. L P D 359 *πρὸς ξενίαν* A V L D et primitus B : *προξενίαν* P B[1] et Σ B 360 *ἢ*] *ἦ* codd. *δόμων* L P : corr. *l*

ἐξευρήσεις;
ὡς εἰς ἄπορόν σε κλύδωνα θεός,
Μήδεια, κακῶν ἐπόρευσε.
Μη. *κακῶς πέπρακται πανταχῇ· τίς ἀντερεῖ;*
ἀλλ᾽ οὔτι ταύτῃ ταῦτα, μὴ δοκεῖτέ πω.
ἔτ᾽ εἴσ᾽ ἀγῶνες τοῖς νεωστὶ νυμφίοις
καὶ τοῖσι κηδεύσασιν οὐ σμικροὶ πόνοι.
δοκεῖς γὰρ ἄν με τόνδε θωπεῦσαί ποτε,
εἰ μή τι κερδαίνουσαν ἢ τεχνωμένην;
οὐδ᾽ ἂν προσεῖπον οὐδ᾽ ἂν ἡψάμην χεροῖν.
ὁ δ᾽ ἐς τοσοῦτον μωρίας ἀφίκετο,
ὥστ᾽ ἐξὸν αὐτῷ τἄμ᾽ ἑλεῖν βουλεύματα
γῆς ἐκβαλόντι, τήνδ᾽ ἀφῆκεν ἡμέραν
μεῖναί μ᾽, ἐν ᾗ τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκροὺς
θήσω, πατέρα τε καὶ κόρην πόσιν τ᾽ ἐμόν.
πολλὰς δ᾽ ἔχουσα θανασίμους αὐτοῖς ὁδούς,
οὐκ οἶδ᾽ ὁποίᾳ πρῶτον ἐγχειρῶ, φίλαι·
πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικὸν πυρί,
ἢ θηκτὸν ὤσω φάσγανον δι᾽ ἥπατος,
σιγῇ δόμους ἐσβᾶσ᾽, ἵν᾽ ἔστρωται λέχος.
ἀλλ᾽ ἕν τί μοι πρόσαντες· εἰ ληφθήσομαι
δόμους ὑπεσβαίνουσα καὶ τεχνωμένη,
θανοῦσα θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων.
κράτιστα τὴν εὐθεῖαν, ᾗ πεφύκαμεν
σοφαὶ μάλιστα, φαρμάκοις αὐτοὺς ἑλεῖν.
εἶἑν·
καὶ δὴ τεθνᾶσι· τίς με δέξεται πόλις;

361 *ἐξευρήσεις* damnat Elmsley 365 *πω*] *πως* V 367 *σμικροὶ* L P: *μικροὶ* A V B. Cf. v. 171 368 *ἂν* om. A *ποτε*] *ποτ᾽ ἂν* L P 373 *ἐφῆκεν* Nauck 375 *τε* om. V 378 *ἐφάψω* A 380 *ὧδε καλῶς κεῖται. Δίδυμος σημειοῦται ὅτι κακῶς οἱ ὑποκριταὶ τάσσουσιν.* Σ. Cf. not. ad 356 382 *ὑπεσβαίνουσα* Housman: *ὑπερβαίνουσα* codd. 384 *εὐθεῖαν*] *σοφίαν* A 385 *σοφαὶ* codd.: *σοφοὶ* Dalzel *ἑλεῖν* A V B *γρ. l*: *κτανεῖν* L P *v* 386 *πόλις*] *δόμος* A

τίς γῆν ἄσυλον καὶ δόμους ἐχεγγύους
ξένος παρασχὼν ῥύσεται τοὐμὸν δέμας;
οὐκ ἔστι. μείνασ᾽ οὖν ἔτι σμικρὸν χρόνον,
ἢν μέν τις ἡμῖν πύργος ἀσφαλὴς φανῇ,
δόλῳ μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον·
ἢν δ᾽ ἐξελαύνῃ ξυμφορά μ᾽ ἀμήχανος,
αὐτὴ ξίφος λαβοῦσα, κεἰ μέλλω θανεῖν,
κτενῶ σφε, τόλμης δ᾽ εἶμι πρὸς τὸ καρτερόν.
οὐ γὰρ μὰ τὴν δέσποιναν ἣν ἐγὼ σέβω
μάλιστα πάντων καὶ ξυνεργὸν εἱλόμην,
Ἑκάτην, μυχοῖς ναίουσαν ἑστίας ἐμῆς,
χαίρων τις αὐτῶν τοὐμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ.
πικροὺς δ᾽ ἐγώ σφιν καὶ λυγροὺς θήσω γάμους,
πικρὸν δὲ κῆδος καὶ φυγὰς ἐμὰς χθονός.
ἀλλ᾽ εἶα· φείδου μηδὲν ὧν ἐπίστασαι,
Μήδεια, βουλεύουσα καὶ τεχνωμένη·
ἕρπ᾽ ἐς τὸ δεινόν· νῦν ἀγὼν εὐψυχίας.
ὁρᾷς ἃ πάσχεις· οὐ γέλωτα δεῖ σ᾽ ὀφλεῖν
τοῖς Σισυφείοις τοῖς τ᾽ Ἰάσονος γάμοις,
γεγῶσαν ἐσθλοῦ πατρὸς Ἡλίου τ᾽ ἄπο.
ἐπίστασαι δέ· πρὸς δὲ καὶ πεφύκαμεν
γυναῖκες, ἐς μὲν ἔσθλ᾽ ἀμηχανώταται,
κακῶν δὲ πάντων τέκτονες σοφώταται.

Χο. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παγαί, [στρ.
καὶ δίκα καὶ πάντα πάλιν στρέφεται.
ἀνδράσι μὲν δόλιαι βουλαί, θεῶν δ᾽
οὐκέτι πίστις ἄραρε·

392 *ἀμήχανον* Verrall 395–398 Cf. Eupolis Dem. 2 (90 Kock) 396 *μάλιστα πάντων καὶ ξυνεργὸν* om. A 399 *σφι* A 400 *ἐμὰς* L P *b* : *ἐμᾶς* A V B 404 Cf. Ar. Nub. 662 *οὐ*] *καὶ* L fortasse recte *ὀφλεῖν* Elmsley : *ὄφλειν* codd. 405 *τοῖσδ᾽* Herwerden 408 *ἐσμὲν* codd., quod aut *ἐς μὲν* aut *ἐσμὲν* esse possit : *ἐσμὲν* Stob. 73. 32 410 *παγαί* V B : *πηγαί* rell. V[1] B 411 *πάντα πάλιν* A V B : *πάλιν πάντα* L P 414 *ἄρηρε* A L : corr. A[1] *l*

τὰν δ' ἐμὰν εὔκλειαν ἔχειν βιοτὰν στρέψουσι φᾶμαι·
ἔρχεται τιμὰ γυναικείῳ γένει·
οὐκέτι δυσκέλαδος φάμα γυναῖκας ἕξει.

μοῦσαι δὲ παλαιγενέων λήξουσ' ἀοιδῶν [ἀντ.
τὰν ἐμὰν ὑμνεῦσαι ἀπιστοσύναν.
οὐ γὰρ ἐν ἁμετέρᾳ γνώμᾳ λύρας
ὤπασε θέσπιν ἀοιδὰν
Φοῖβος, ἁγήτωρ μελέων· ἐπεὶ ἀντάχησ' ἂν ὕμνον
ἀρσένων γέννᾳ. μακρὸς δ' αἰὼν ἔχει
πολλὰ μὲν ἁμετέραν ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν.

σὺ δ' ἐκ μὲν οἴκων πατρίων ἔπλευσας [στρ.
μαινομένᾳ κραδίᾳ, διδύμους ὁρίσασα πόντου
πέτρας· ἐπὶ δὲ ξένᾳ
ναίεις χθονί, τᾶς ἀνάνδρου
κοίτας ὀλέσασα λέκτρον,
τάλαινα, φυγὰς δὲ χώρας
ἄτιμος ἐλαύνῃ.

βέβακε δ' ὅρκων χάρις, οὐδ' ἔτ' αἰδὼς [ἀντ.
Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ μένει, αἰθερία δ' ἀνέπτα.
σοὶ δ' οὔτε πατρὸς δόμοι,
δύστανε, μεθορμίσασθαι
μόχθων πάρα, τῶν τε λέκτρων

416 στρέψουσι Elmsley : στρέφουσι codd. et Σ 420 φάμα] φάμαι A V : corr. υ 421 λήξουσιν codd. ἀοιδᾶν codd., corr. Wilamowitz (et ῶν suprascr. V[1]) 422 ὑμνεῦσαι A B L P : ὑμνέουσαι V : ὑμνοῦσαι Eustath. Il. p. 634 εὐπιστοσύναν V : corr υ 423 γνώμᾳ] γενεᾷ suprascr. B[2] 425 ὤπασε] ἔπνευσε B : corr. B[2] 426 ἀγήτωρ V P ἀντάχησ' ἂν Scaliger : ἀντάχησαν codd. (ἀντάχησα V) : ἄν habuit fons scholiorum ὕμνον] ὕμνοις V (corr. υ) : ὕμνοι Eustath. Il. p. 634 et suprascr. B[2] 429 γένναι A suprascr. -ᾳ et γρ. γέννα A[1] ὁ μακρὸς A B 431 πατρίων Aldina : πατρώων codd. 433 διδύμους L B : διδύμας A V P 434 ξένᾳ Aldina : ξείνᾳ codd. 439 οὐδ' ἔτ' L : οὐδέ τ' A V B P 440 μένει V B : μίμνει A L P 443 τῶν τε Elmsley : σῶν τε Porson : τῶνδε codd.

ἄλλα βασίλεια κρείσσων
δόμοισιν ἐπέστα.

ΙΑΣΩΝ

οὐ νῦν κατεῖδον πρῶτον ἀλλὰ πολλάκις
τραχεῖαν ὀργὴν ὡς ἀμήχανον κακόν.
σοὶ γὰρ παρὸν γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν
κούφως φερούσῃ κρεισσόνων βουλεύματα,
λόγων ματαίων οὕνεκ᾽ ἐκπεσῇ χθονός.
κἀμοὶ μὲν οὐδὲν πρᾶγμα· μὴ παύσῃ ποτὲ
λέγουσ᾽ Ἰάσον᾽ ὡς κάκιστός ἐστ᾽ ἀνήρ·
ἃ δ᾽ ἐς τυράννους ἐστί σοι λελεγμένα,
πᾶν κέρδος ἡγοῦ ζημιουμένη φυγῇ.
κἀγὼ μὲν αἰεὶ βασιλέων θυμουμένων
ὀργὰς ἀφῄρουν καί σ᾽ ἐβουλόμην μένειν·
σὺ δ᾽ οὐκ ἀνίεις μωρίας, λέγουσ᾽ ἀεὶ
κακῶς τυράννους· τοιγὰρ ἐκπεσῇ χθονός.
ὅμως δὲ κἀκ τῶνδ᾽ οὐκ ἀπειρηκὼς φίλοις
ἥκω, τὸ σὸν δὲ προσκοπούμενος, γύναι,
ὡς μήτ᾽ ἀχρήμων σὺν τέκνοισιν ἐκπέσῃς
μήτ᾽ ἐνδεής του· πόλλ᾽ ἐφέλκεται φυγὴ
κακὰ ξὺν αὑτῇ. καὶ γὰρ εἰ σύ με στυγεῖς,
οὐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν ποτε.

Μη. ὦ παγκάκιστε, τοῦτο γάρ σ᾽ εἰπεῖν ἔχω,
γλώσσῃ μέγιστον εἰς ἀνανδρίαν κακόν·
ἦλθες πρὸς ἡμᾶς, ἦλθες ἔχθιστος γεγώς;
[θεοῖς τε κἀμοὶ παντί τ᾽ ἀνθρώπων γένει;]
οὔτοι θράσος τόδ᾽ ἐστὶν οὐδ᾽ εὐτολμία,

445 δόμοισιν ABL: δόμοις VP*l* ἐπέστα LP: ἐπέστη AB: ἀνέστη V 448 γῆν τήνδε] τήνδε γῆν A 450 ἐκπεσεῖν A 452 Ἰάσον᾽ Elmsley: Ἰάσων codd. 454 φυγὴν A 455 αἰεὶ L: ἀεὶ rell. 457 ἀνίης L suprascr. εις L[1] 460 τὸ σὸν δὲ L: τὸ σόν γε P: τὸ σόν δε VB: τοσὸνδε A (sic): τὸ σὸν δὴ Hogan 463 αὐτῇ L: αὑτῇ rell. 464 σοὶ] συν Patakis 466 Damnat Prinz; habuit Σ ἀναίδειαν Wyttenbach 468 Seclusit Brunck, cl. v. 1324 469 οὔτι LP cum Herodiano in Boisson. Anecd. iii. p. 208

φίλους κακῶς δράσαντ᾽ ἐναντίον βλέπειν,
ἀλλ᾽ ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων
πασῶν, ἀναίδει᾽· εὖ δ᾽ ἐποίησας μολών·
ἐγώ τε γὰρ λέξασα κουφισθήσομαι
ψυχὴν κακῶς σε καὶ σὺ λυπήσῃ κλύων.
　ἐκ τῶν δὲ πρώτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν.
ἔσῳσά σ᾽, ὡς ἴσασιν Ἑλλήνων ὅσοι
ταὐτὸν συνεισέβησαν Ἀργῷον σκάφος,
πεμφθέντα ταύρων πυρπνόων ἐπιστάτην
ζεύγλῃσι καὶ σπεροῦντα θανάσιμον γύην·
δράκοντά θ᾽, ὃς πάγχρυσον ἀμπέχων δέρας
σπείραις ἔσῳζε πολυπλόκοις ἄυπνος ὤν,
κτείνασ᾽ ἀνέσχον σοὶ φάος σωτήριον.
αὐτὴ δὲ πατέρα καὶ δόμους προδοῦσ᾽ ἐμοὺς
τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν ἱκόμην
σὺν σοί, πρόθυμος μᾶλλον ἢ σοφωτέρα·
Πελίαν τ᾽ ἀπέκτειν᾽, ὥσπερ ἄλγιστον θανεῖν,
παίδων ὕπ᾽ αὐτοῦ, πάντα τ᾽ ἐξεῖλον δόμον.
καὶ ταῦθ᾽ ὑφ᾽ ἡμῶν, ὦ κάκιστ᾽ ἀνδρῶν, παθὼν
προύδωκας ἡμᾶς, καινὰ δ᾽ ἐκτήσω λέχη—
παίδων γεγώτων· εἰ γὰρ ἦσθ᾽ ἄπαις ἔτι,
συγγνώστ᾽ ἂν ἦν σοι τοῦδ᾽ ἐρασθῆναι λέχους.
ὅρκων δὲ φρούδη πίστις, οὐδ᾽ ἔχω μαθεῖν
ἢ θεοὺς νομίζεις τοὺς τότ᾽ οὐκ ἄρχειν ἔτι,
ἢ καινὰ κεῖσθαι θέσμι᾽ ἀνθρώποις τὰ νῦν,
ἐπεὶ σύνοισθά γ᾽ εἰς ἔμ᾽ οὐκ εὔορκος ὤν.
　φεῦ δεξιὰ χείρ, ἧς σὺ πόλλ᾽ ἐλαμβάνου,

470 *βλέπειν;* A　471 *καλλίστη* A　475 *τῶνδε* V L　476 Cf. Plat. *ἑορτ.* 30; Eubulus 26　479 *ζεύγλῃσι* L P: *ζεύγλαισι* V B: *ζεύγν*αισι* A　480 *θ᾽* L A B: *δ᾽* V P　*ἀμπέχων*] *ἀμφέπων* Aldina　*δέρας* A V B P: *δέρος* L *v*　487 *ὑφ᾽ αὑτοῦ* Elmsley　*πάντα τ᾽ ἐξεῖλον δόμον* L P Σ (unde *γρ.* B[1]): *πάντα δ᾽ ἐξεῖλον φόβον* A V B et Σ B (Σ utrum *δ᾽* an *τ᾽* habuerit non potest dici)　491 *συγγνώστ᾽ ἂν ἦν* L: *συγγνώστ᾽ ἂν* P: *συγγνωστὸν ἦν* A V B　493 *ἢ* V: *ἦ* A B L P: *εἰ* Reiske　*νομίζω* Schol. Aeschin. p. 350　494 *θέσμι᾽* L P A Schol. Aeschin.: *θέσμι᾽ ἐν* V: *θέσμ᾽ ἐν* B

καὶ τῶνδε γονάτων, ὡς μάτην κεχρῴσμεθα
κακοῦ πρὸς ἀνδρός, ἐλπίδων δ' ἡμάρτομεν.
ἄγ'· ὡς φίλῳ γὰρ ὄντι σοι κοινώσομαι
—δοκοῦσα μὲν τί πρός γε σοῦ πράξειν καλῶς;
ὅμως δ'· ἐρωτηθεὶς γὰρ αἰσχίων φανῇ—
νῦν ποῖ τράπωμαι; πότερα πρὸς πατρὸς δόμους,
οὓς σοὶ προδοῦσα καὶ πάτραν ἀφικόμην;
ἢ πρὸς ταλαίνας Πελιάδας; καλῶς γ' ἂν οὖν
δέξαιντό μ' οἴκοις ὧν πατέρα κατέκτανον.
ἔχει γὰρ οὕτω· τοῖς μὲν οἴκοθεν φίλοις
ἐχθρὰ καθέστηχ', οὓς δέ μ' οὐκ ἐχρῆν κακῶς
δρᾶν, σοὶ χάριν φέρουσα πολεμίους ἔχω.
τοιγάρ με πολλαῖς μακαρίαν Ἑλληνίδων
ἔθηκας ἀντὶ τῶνδε· θαυμαστὸν δέ σε
ἔχω πόσιν καὶ πιστὸν ἡ τάλαιν' ἐγώ,
εἰ φεύξομαί γε γαῖαν ἐκβεβλημένη,
φίλων ἔρημος, σὺν τέκνοις μόνη μόνοις—
καλόν γ' ὄνειδος τῷ νεωστὶ νυμφίῳ,
πτωχοὺς ἀλᾶσθαι παῖδας ἥ τ' ἔσῳσά σε.
ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσοῦ μὲν ὃς κίβδηλος ᾖ
τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὤπασας σαφῆ,
ἀνδρῶν δ' ὅτῳ χρὴ τὸν κακὸν διειδέναι,
οὐδεὶς χαρακτὴρ ἐμπέφυκε σώματι;
Χο. δεινή τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει,

498 ἐλπίδος δ' A 500 μὲν τί A V Σ: μέν τι L P B: γρ. μήτι B[1] 501 δ' om. A V 504 γ' ἂν οὖν L P v: τ' ἂν οὖν V A: τὰ νῦν B 505 πατέρ' ἀπέκτανον A 507 οὓς] οἷς A 509 Ἑλληνίδων L P v et Alexander ap. Walz. Rhetores Gr. viii. 451: ἀν' Ἑλλάδα B: Ἑλλάδα Herodianus ib. p. 590, Zonaeus ib. p. 679: καθ' Ἑλλάδα A V 511 πιστὸν] σεμνὸν Alexander: κἄπιστον, '*incredibilem*,' Verrall 512 γε Haun., Herodian. et Zonae. (ut quidem editi sunt, sed γε om. multi codices Herodiani): τε A V B: δὲ L P: δὴ Hartung γαίας Zonaeus 513 φίλων] δόμων Herodian. et Zonae. μόνοις μόνη Zonae. et codices aliquot Herodiani 514 τῷ . . . νυμφίῳ B: τῶν . . . νυμφίω P: τῶν . . . νυμφίων A V et, nisi fallor, L fortasse recte 516 ᾖ] ἦν Clem. Alex. Strom. vi. p. 265, Stob. 2. 16 (recte, putat Hartung) 518 inter χρὴ et χρῆν fluctuant L[1] et A[1]

ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ᾽ ἔριν.
Ια. δεῖ μ᾽, ὡς ἔοικε, μὴ κακὸν φῦναι λέγειν,
ἀλλ᾽ ὥστε ναὸς κεδνὸν οἰακοστρόφον
ἄκροισι λαίφους κρασπέδοις ὑπεκδραμεῖν
τὴν σὴν στόμαργον, ὦ γύναι, γλωσσαλγίαν.
ἐγὼ δ᾽, ἐπειδὴ καὶ λίαν πυργοῖς χάριν,
Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας
σώτειραν εἶναι θεῶν τε κἀνθρώπων μόνην.
σοὶ δ᾽ ἔστι μὲν νοῦς λεπτός—ἀλλ᾽ ἐπίφθονος
λόγος διελθεῖν, ὡς Ἔρως σ᾽ ἠνάγκασε
†τόξοις ἀφύκτοις† τοὐμὸν ἐκσῷσαι δέμας.
ἀλλ᾽ οὐκ ἀκριβῶς αὐτὸ θήσομαι λίαν·
ὅπῃ γὰρ οὖν ὤνησας, οὐ κακῶς ἔχει.
μείζω γε μέντοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
εἴληφας ἢ δέδωκας, ὡς ἐγὼ φράσω.
πρῶτον μὲν Ἑλλάδ᾽ ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς
γαῖαν κατοικεῖς καὶ δίκην ἐπίστασαι
νόμοις τε χρῆσθαι μὴ πρὸς ἰσχύος χάριν·
πάντες δέ σ᾽ ᾔσθοντ᾽ οὖσαν Ἕλληνες σοφὴν
καὶ δόξαν ἔσχες· εἰ δὲ γῆς ἐπ᾽ ἐσχάτοις
ὅροισιν ᾤκεις, οὐκ ἂν ἦν λόγος σέθεν.
εἴη δ᾽ ἔμοιγε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις
μήτ᾽ Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος,
εἰ μὴ ᾽πίσημος ἡ τύχη γένοιτό μοι.
τοσαῦτα μέν σοι τῶν ἐμῶν πόνων πέρι
ἔλεξ᾽· ἅμιλλαν γὰρ σὺ προὔθηκας λόγων.
ἃ δ᾽ ἐς γάμους μοι βασιλικοὺς ὠνείδισας,

523 νηὸς L P suprascr. V[1] 526 ἐπεὶ σὴν Nauck 527 seq. ναυκληρίας σώτειραν] σωτηρίας ναύκληρον Nauck. Σ quid habuerit incertum 529 νοῦς codd. et Σ: Σ ἐμὸς vel μοι legere credebat Weil 531 τόξοις ἀφύκτοις A V B Σ B: πόνων ἀφύκτων L P Σ: τόνοις ἀφύκτοις Verrall (malim τόνῳ σ᾽ ἀφύκτῳ, altero σ᾽ post ἔρως omisso) 532 αὐτὰ L P 533 οὖν om. A P 534 Fortasse ταῖς ἐμαῖς σωτηρίαις 538 χάριν] γρ. θράσει Σ (μηκέτ᾽ ἰσχύος θράσει Herwerden) 541 λόγο*ς V 542–544 spurios putat Hartung 545 μέν σοι L P: μέντοι A V B

ἐν τῷδε δείξω πρῶτα μὲν σοφὸς γεγώς,
ἔπειτα σώφρων, εἶτα σοὶ μέγας φίλος
καὶ παισὶ τοῖς ἐμοῖσιν—ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος.
ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονὸς
πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνους,
τί τοῦδ' ἂν εὕρημ' ηὗρον εὐτυχέστερον
ἢ παῖδα γῆμαι βασιλέως φυγὰς γεγώς;
οὐχ, ᾗ σὺ κνίζῃ, σὸν μὲν ἐχθαίρων λέχος,
καινῆς δὲ νύμφης ἱμέρῳ πεπληγμένος,
οὐδ' εἰς ἅμιλλαν πολύτεκνον σπουδὴν ἔχων·
ἅλις γὰρ οἱ γεγῶτες οὐδὲ μέμφομαι·
ἀλλ' ὡς, τὸ μὲν μέγιστον, οἰκοῖμεν καλῶς
καὶ μὴ σπανιζοίμεσθα, γιγνώσκων ὅτι
πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος,
παῖδας δὲ θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν
σπείρας τ' ἀδελφοὺς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις
ἐς ταὐτὸ θείην, καὶ ξυναρτήσας γένος
εὐδαιμονοῖμεν. σοί τε γὰρ παίδων τί δεῖ;
ἐμοί τε λύει τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις
τὰ ζῶντ' ὀνῆσαι. μῶν βεβούλευμαι κακῶς;
οὐδ' ἂν σὺ φαίης, εἴ σε μὴ κνίζοι λέχος.
ἀλλ' ἐς τοσοῦτον ἥκεθ' ὥστ' ὀρθουμένης
εὐνῆς γυναῖκες πάντ' ἔχειν νομίζετε,
ἢν δ' αὖ γένηται ξυμφορά τις ἐς λέχος,
τὰ λῷστα καὶ κάλλιστα πολεμιώτατα
τίθεσθε. χρῆν γὰρ ἄλλοθέν ποθεν βροτοὺς
παῖδας τεκνοῦσθαι, θῆλυ δ' οὐκ εἶναι γένος·

549 *φίλοις* V: corr. *v* 550 *ἡσύχως* A V 551 *μετέστη* V: corr. *v* 552 *ἀφέλκων* A 553 *τοῦτ' εὕρημ'* V: corr. *v* *ἀτυχέστερον* V: corr. *v* 554 *γεγὼς φυγάς* V 555 *ἐχθραίνων* B 560 *σπανιζόμεσθα* V, sed de imperfectis indic. restituendis non est cogitandum 562 *δὲ* A V B: *τε* L P 565 *εὐδαιμονοῖμεν* Elmsley: *εὐδαιμονοίην* codd. 567 *τὰ ζῶντ'*] *τά γ' ὄντ'* Nauck 568 *σε*] *σοι* A *κνίζει* L P 571 *δ' αὖ*] *δὲ* A: *δ' αὖ* *p* in rasura 573 *χρῆν*] *χρὴ* A V *γὰρ*] *ἄρ'* Porson

χοὔτως ἂν οὐκ ἦν οὐδὲν ἀνθρώποις κακόν.
Χο. Ἰᾶσον, εὖ μὲν τούσδ' ἐκόσμησας λόγους·
ὅμως δ' ἔμοιγε, κεὶ παρὰ γνώμην ἐρῶ,
δοκεῖς προδοὺς σὴν ἄλοχον οὐ δίκαια δρᾶν.
Μη. ἦ πολλὰ πολλοῖς εἰμι διάφορος βροτῶν.
ἐμοὶ γὰρ ὅστις ἄδικος ὢν σοφὸς λέγειν
πέφυκε, πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει·
γλώσσῃ γὰρ αὐχῶν τἄδικ' εὖ περιστελεῖν,
τολμᾷ πανουργεῖν· ἔστι δ' οὐκ ἄγαν σοφός.
ὣς καὶ σὺ μή νυν εἰς ἔμ' εὐσχήμων γένῃ
λέγειν τε δεινός. ἓν γὰρ ἐκτενεῖ σ' ἔπος·
χρῆν σ', εἴπερ ἦσθα μὴ κακός, πείσαντά με
γαμεῖν γάμον τόνδ', ἀλλὰ μὴ σιγῇ φίλων.
Ια. καλῶς γ' ἄν, οἶμαι, τῷδ' ὑπηρέτεις λόγῳ,
εἴ σοι γάμον κατεῖπον, ἥτις οὐδὲ νῦν
τολμᾷς μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον.
Μη. οὐ τοῦτό σ' εἶχεν, ἀλλὰ βάρβαρον λέχος
πρὸς γῆρας οὐκ εὔδοξον ἐξέβαινέ σοι.
Ια. εὖ νῦν τόδ' ἴσθι, μὴ γυναικὸς οὕνεκα
γῆμαί με λέκτρα βασιλέων ἃ νῦν ἔχω,
ἀλλ', ὥσπερ εἶπον καὶ πάρος, σῶσαι θέλων
σέ, καὶ τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοσπόρους
φῦσαι τυράννους παῖδας, ἔρυμα δώμασι.
Μη. μή μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος
μηδ' ὄλβος ὅστις τὴν ἐμὴν κνίζοι φρένα.
Ια. οἶσθ' ὡς μέτευξαι, καὶ σοφωτέρα φανῇ;

575 χοὔτως A V B : οὕτως δ' L P : οὕτως Wilamowitz 577 ἐρῶ A V B : λέγω L P 582 τἄδικα δ' εὖ A 583 ἄγαν] fortasse οὕτω. Cf. v. 305 584 ὣς Brunck 585 ἐκτενεῖ σ' A L P γρ. Σ B (cf. Eustath. Il. p. 672) : κτενεῖ σ' V : σε κτενεῖ B : οὖν κτενεῖ σ' p 586 πείσαντ' ἐμὲ Porson 588 οἶμαι Nauck : οὖν μοι L P : οὖν σὺ A V : οὖν (et ἐξυπηρετεῖς) B 594 βασιλέων Elmsley : βασίλεως codd. 599 κνίζοι B P cum Stob. 93. 5 : κνίζει A L V (de A non certum) 600 μέτευξαι Elmsley, et, ut videtur, Σ (οἶσθα ὡς σε ἔδει μετεύξασθαι) : μετεύξῃ libri. Cf. Cycl. 131

τὰ χρηστὰ μή σοι λυπρὰ φαίνεσθαι ποτέ,
μηδ' εὐτυχοῦσα δυστυχὴς εἶναι δοκεῖν.
Μη. ὕβριζ', ἐπειδὴ σοὶ μὲν ἔστ' ἀποστροφή,
ἐγὼ δ' ἔρημος τήνδε φευξοῦμαι χθόνα.
Ια. αὐτὴ τάδ' εἵλου· μηδέν' ἄλλον αἰτιῶ.
Μη. τί δρῶσα; μῶν γαμοῦσα καὶ προδοῦσά σε;
Ια. ἀρὰς τυράννοις ἀνοσίους ἀρωμένη.
Μη. καὶ σοῖς ἀραία γ' οὖσα τυγχάνω δόμοις.
Ια. ὡς οὐ κρινοῦμαι τῶνδέ σοι τὰ πλείονα.
ἀλλ', εἴ τι βούλῃ παισὶν ἢ σαυτῆς φυγῇ
προσωφέλημα χρημάτων ἐμῶν λαβεῖν,
λέγ'· ὡς ἕτοιμος ἀφθόνῳ δοῦναι χερὶ
ξένοις τε πέμπειν σύμβολ', οἳ δράσουσί σ' εὖ.
καὶ ταῦτα μὴ θέλουσα μωρανεῖς, γύναι·
λήξασα δ' ὀργῆς κερδανεῖς ἀμείνονα.
Μη. οὔτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ' ἄν,
οὔτ' ἄν τι δεξαίμεσθα, μηδ' ἡμῖν δίδου·
κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει.
Ια. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτύρομαι,
ὡς πάνθ' ὑπουργεῖν σοί τε καὶ τέκνοις θέλω·
σοὶ δ' οὐκ ἀρέσκει τἀγάθ', ἀλλ' αὐθαδίᾳ
φίλους ἀπωθῇ· τοιγὰρ ἀλγυνῇ πλέον.
Μη. χώρει· πόθῳ γὰρ τῆς νεοδμήτου κόρης
αἱρῇ χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος.
νύμφευ'· ἴσως γάρ—σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται—
γαμεῖς τοιοῦτον ὥστε σ' ἀρνεῖσθαι γάμον.

Χο. ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄγαν [στρ.
ἐλθόντες οὐκ εὐδοξίαν
οὐδ' ἀρετὰν παρέδωκαν

601, 602 φαίνεσθαι . . . δοκεῖν Reiske, et, ni fallor, Σ: φαινέσθω . . . δόκει codd. 604 φεύξομαι Dindorf (et D) 610 τι L P v (et fort. B): τε A V B[1] σαυτῆς φυγῇ V B P: σαυτῇ φυγῇ A: σαυτῇ φυγῆς L fortasse recte 613 δράσουσί σ' L P V[2] B a: δράσουσιν A V 617 μηδ' P L[2]: μήθ' rell.

ἀνδράσιν· εἰ δ᾽ ἅλις ἔλθοι
Κύπρις, οὐκ ἄλλα θεὸς εὔχαρις οὕτως.
μήποτ᾽, ὦ δέσποιν᾽, ἐπ᾽ ἐμοὶ χρυσέων τόξων ἐφείης
ἱμέρῳ χρίσασ᾽ ἄφυκτον οἰστόν.

στέργοι δέ με σωφροσύνα, [ἀντ.
δώρημα κάλλιστον θεῶν·
μηδέ ποτ᾽ ἀμφιλόγους ὀρ-
γὰς ἀκόρεστά τε νείκη
θυμὸν ἐκπλήξασ᾽ ἑτέροις ἐπὶ λέκτροις
προσβάλοι δεινὰ Κύπρις, ἀπτολέμους δ᾽ εὐνὰς σε-
βίζουσ᾽
ὀξύφρων κρίνοι λέχη γυναικῶν.

ὦ πατρίς, ὦ δώματα, μὴ [στρ.
δῆτ᾽ ἄπολις γενοίμαν
τὸν ἀμηχανίας ἔχουσα
δυσπέρατον αἰῶν᾽,
οἰκτροτάτων ἀχέων.
θανάτῳ θανάτῳ πάρος δαμείην
ἁμέραν τάνδ᾽ ἐξανύσασα· μό-
χθων δ᾽ οὐκ ἄλλος ὕπερθεν ἢ
γᾶς πατρίας στέρεσθαι.

εἴδομεν, οὐκ ἐξ ἑτέρων [ἀντ.
μῦθον ἔχω φράσασθαι·

631 *οὕτω* L 632 *μηδέ ποτ᾽* L (Σ etiam *μηδέποτε, ὦ δέσποινα*, sed id nullius momenti est). Rasura hic in A 633 *ἐφίης* V L cum Eustathio Il. p. 568 : *ἀφείης* Joachim 635 *στέγοι* Wecklein 640 *προσβάλοι* V B : *προσβάλλοι* L : *προσβάλοιμι* A P *ἀπτολέμους* A L P B[1] *v* : *ἀπολέμους* V B *l* 641 δ᾽ om. L P *σεβίζουσ᾽* L : *σεβίζουσα* rell. 642 *κρίνει* L (et suprascr. P, sed delevit) 643 *δώματα* Nauck : *δώμα*** L : *δῶμα* rell. 647 *οἰκτρότατον* Musgrave. Cf. v. 658 648 *θανάτῳ* alterum om. L 649 *τάνδ᾽ ἀμέραν* L : corr. *l* 650 δ᾽ *οὐκ*] *οὐκ* B : *τίς* Elmsley 651 *πατρώας σέβεσθαι* V 654 *μῦθον* Nauck : *μύθων* codd. (sed in rasura *μύθων ἔχομεν l*)

σὲ γὰρ οὐ πόλις, οὐ φίλων τις
ᾤκτισεν παθοῦσαν
δεινότατον παθέων.
ἀχάριστος ὄλοιθ', ὅτῳ πάρεστιν
μὴ φίλους τιμᾶν καθαρᾶν ἀνοί-
ξαντα κλῇδα φρενῶν· ἐμοὶ
μὲν φίλος οὔποτ' ἔσται.

ΑΙΓΕΥΣ

Μήδεια, χαῖρε· τοῦδε γὰρ προοίμιον
κάλλιον οὐδεὶς οἶδε προσφωνεῖν φίλους.
Μη. ὦ χαῖρε καὶ σύ, παῖ σοφοῦ Πανδίονος,
Αἰγεῦ. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστρωφᾷ πέδον;
Αι. Φοίβου παλαιὸν ἐκλιπὼν χρηστήριον.
Μη. τί δ' ὀμφαλὸν γῆς θεσπιῳδὸν ἐστάλης;
Αι. παίδων ἐρευνῶν σπέρμ' ὅπως γένοιτό μοι.
Μη. πρὸς θεῶν—ἄπαις γὰρ δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον;
Αι. ἄπαιδές ἐσμεν δαίμονός τινος τύχῃ.
Μη. δάμαρτος οὔσης, ἢ λέχους ἄπειρος ὤν;
Αι. οὐκ ἐσμὲν εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίου.
Μη. τί δῆτα Φοῖβος εἶπέ σοι παίδων πέρι;
Αι. σοφώτερ' ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν ἔπη.
Μη. θέμις μὲν ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεοῦ;
Αι. μάλιστ', ἐπεί τοι καὶ σοφῆς δεῖται φρενός.
Μη. τί δῆτ' ἔχρησε; λέξον, εἰ θέμις κλύειν.
Αι. ἀσκοῦ με τὸν προύχοντα μὴ λῦσαι πόδα—
Μη. πρὶν ἂν τί δράσῃς ἢ τίν' ἐξίκῃ χθόνα;
Αι. πρὶν ἂν πατρῴαν αὖθις ἑστίαν μόλω.
Μη. σὺ δ' ὡς τί χρῄζων τήνδε ναυστολεῖς χθόνα;

655 σὲ γὰρ οὐ φίλων τις οὐ πόλις L P 657 ᾤκτισεν Musgrave: ᾤκτειρεν L P: ᾤκτειρε A V B 658 δεινότατον Elmsley (et suprascr. *l*): δεινότατα codd. 659 παρέσται *l*: παρέστη Badham 660 καθαρᾶν Badham: καθαρὰν codd. ἀνοίξαντι L P B^2 668 ἐστάλης A V B et Σ B: ἱκάνεις L P, unde ἱζάνεις Verrall; sed cf. Andr. 251 670 punctum post θεῶν om. L. 676 θέμις μὲν] θεμιστόν Hermann

Αι. Πιτθεύς τις εστι, γῆς ἄναξ Τροζηνίας. . . .
Μη. παῖς, ὡς λέγουσι, Πέλοπος, εὐσεβέστατος.
Αι. τούτῳ θεοῦ μάντευμα κοινῶσαι θέλω.
Μη. σοφὸς γὰρ ἁνὴρ καὶ τρίβων τὰ τοιάδε.
Αι. κἀμοί γε πάντων φίλτατος δορυξένων.
Μη. ἀλλ' εὐτυχοίης καὶ τύχοις ὅσων ἐρᾷς.
Αι. τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέτηχ' ὅδε;
Μη. Αἰγεῦ, κάκιστός ἐστί μοι πάντων πόσις.
Αι. τί φῄς; σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας.
Μη. ἀδικεῖ μ' Ἰάσων οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ παθών.
Αι. τί χρῆμα δράσας; φράζε μοι σαφέστερον.
Μη. γυναῖκ' ἐφ' ἡμῖν δεσπότιν δόμων ἔχει.
Αι. οὔ που τετόλμηκ' ἔργον αἴσχιστον τόδε;
Μη. σάφ' ἴσθ'· ἄτιμοι δ' ἐσμὲν οἱ πρὸ τοῦ φίλοι.
Αι. πότερον ἐρασθεὶς ἢ σὸν ἐχθαίρων λέχος;
Μη. μέγαν γ' ἔρωτα πιστὸς οὐκ ἔφυ φίλοις.
Αι. ἴτω νυν, εἴπερ, ὡς λέγεις, ἐστὶν κακός.
Μη. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἠράσθη λαβεῖν.
Αι. δίδωσι δ' αὐτῷ τίς; πέραινέ μοι λόγον.
Μη. Κρέων, ὃς ἄρχει τῆσδε γῆς Κορινθίας.
Αι. συγγνωστὰ μέν τἄρ' ἦν σε λυπεῖσθαι, γύναι.
Μη. ὄλωλα· καὶ πρός γ' ἐξελαύνομαι χθονός.
Αι. πρὸς τοῦ; τόδ' ἄλλο καινὸν αὖ λέγεις κακόν.
Μη. Κρέων μ' ἐλαύνει φυγάδα γῆς Κορινθίας.
Αι. ἐᾷ δ' Ἰάσων; οὐδὲ ταῦτ' ἐπῄνεσα.
Μη. λόγῳ μὲν οὐχί, καρτερεῖν δὲ βούλεται.

683 τροιζηνίας codd. 684–686 Tres hos versus Aegeo tribuunt A B 684 παῖς θ' ὡς A 686 ἁνὴρ Porson: ἀνὴρ codd. 687 κἀμοί γε A V B: κἀμοὶ δὲ L P 693 σεσημείωται ὁ στίχος ὅτι καὶ ἐν Πελιάσιν ἐστίν Σ 695 οὔ που Witzschel: ἦ που codd. (cf. not. ad I. T. 930, El. 235): ἦ γὰρ Elmsley 696 ἴσθ'] οἶσθ' A 698 πιστὸς] πιστὸς δ' V. Punctum post ἔρωτα del. Verrall 703 μέν τἄρ' Hermann: μὲν γὰρ L P: γὰρ A V B: ἄγαν ἄρ' Wecklein σε λελυπῆσθαι A 705 αὖ λέγεις] ἀγγέλλεις A 708 καρτερεῖν δὲ βούλεται codd. et Σ (qui καρτερεῖν idem valere quod κοιρανεῖν dicit): καρδίᾳ δὲ βούλεται γρ. Σ et suprascr. v. Σ alius sic interpungit λόγῳ μέν, οὐχὶ καρτερεῖν δ. β. (δ' οὐ βούλεται Porson)

ἀλλ᾽ ἄντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος
γονάτων τε τῶν σῶν ἱκεσία τε γίγνομαι,
οἴκτιρον οἴκτιρόν με τὴν δυσδαίμονα
καὶ μή μ᾽ ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδῃς,
δέξαι δὲ χώρᾳ καὶ δόμοις ἐφέστιον.
οὕτως ἔρως σοὶ πρὸς θεῶν τελεσφόρος
γένοιτο παίδων, καὐτὸς ὄλβιος θάνοις.
εὕρημα δ᾽ οὐκ οἶσθ᾽ οἷον ηὕρηκας τόδε·
παύσω δέ σ᾽ ὄντ᾽ ἄπαιδα καὶ παίδων γονὰς
σπεῖραί σε θήσω· τοιάδ᾽ οἶδα φάρμακα.
Αι. πολλῶν ἕκατι τήνδε σοι δοῦναι χάριν,
γύναι, πρόθυμός εἰμι, πρῶτα μὲν θεῶν,
ἔπειτα παίδων ὧν ἐπαγγέλλῃ γονάς·
ἐς τοῦτο γὰρ δὴ φροῦδός εἰμι πᾶς ἐγώ.
οὕτω δ᾽ ἔχει μοι· σοῦ μὲν ἐλθούσης χθόνα,
πειράσομαί σου προξενεῖν δίκαιος ὤν.
τόσον γε μέντοι σοι προσημαίνω, γύναι·
ἐκ τῆσδε μὲν γῆς οὔ σ᾽ ἄγειν βουλήσομαι,
αὐτὴ δ᾽ ἐάνπερ εἰς ἐμοὺς ἔλθῃς δόμους,
μενεῖς ἄσυλος κοὔ σε μὴ μεθῶ τινι.
ἐκ τῆσδε δ᾽ αὐτὴ γῆς ἀπαλλάσσου πόδα·
ἀναίτιος γὰρ καὶ ξένοις εἶναι θέλω.
Μη. ἔσται τάδ᾽· ἀλλὰ πίστις εἰ γένοιτό μοι
τούτων, ἔχοιμ᾽ ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς.
Αι. μῶν οὐ πέποιθας; ἢ τί σοι τὸ δυσχερές;
Μη. πέποιθα· Πελίου δ᾽ ἐχθρός ἐστί μοι δόμος
Κρέων τε. τούτοις δ᾽ ὁρκίοισι μὲν ζυγεὶς
ἄγουσιν οὐ μεθεῖ᾽ ἂν ἐκ γαίας ἐμέ·

710–715 exstant in Π 710 τῶν om. V B P: habet Π τε (post ἱκεσία) om. P eras. in B 714, 715 habet Π 715 θάνοις L[1] P: θάνεις L: θάνῃς A V B 717 suspectus 721 ὧν Haun.: ὧ* L: ὧν μ᾽ rell. *l* ἐπαγγέλη V 723 ἔχει μοι L B *v*: ἔχοιμι A V B[2] P 725–728 Damnat Kirchhoff: sed personae congrua iteratio 725 τοσόνδε μέντοι σοι προσημανῶ B 735 τούτοισι δ᾽ V B 736 μεθεῖ᾽ L et Σ et fortasse V (με***): μεθεῖς B P: μεθῇς A *v*

λόγοις δὲ συμβὰς καὶ θεῶν ἀνώμοτος
†φίλος γένοι' ἂν τἀπικηρυκεύματα·—†
οὐκ ἂν πίθοιο· τἀμὰ μὲν γὰρ ἀσθενῆ,
τοῖς δ' ὄλβος ἐστὶ καὶ δόμος τυραννικός.
Αι. †πολλὴν ἔλεξας ἐν λόγοις προμηθίαν·†
ἀλλ', εἰ δοκεῖ σοι, δρᾶν τάδ' οὐκ ἀφίσταμαι.
ἐμοί τε γὰρ τάδ' ἐστὶν ἀσφαλέστατα,
σκῆψίν τιν' ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύναι,
τὸ σόν τ' ἄραρε μᾶλλον· ἐξηγοῦ θεούς.
Μη. ὄμνυ πέδον Γῆς, πατέρα θ' Ἥλιον πατρὸς
τοὐμοῦ, θεῶν τε συντιθεὶς ἅπαν γένος.
Αι. τί χρῆμα δράσειν ἢ τί μὴ δράσειν; λέγε.
Μη. μήτ' αὐτὸς ἐκ γῆς σῆς ἔμ' ἐκβαλεῖν ποτε,
μήτ' ἄλλος ἤν τις τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἄγειν
χρῄζῃ, μεθήσειν ζῶν ἑκουσίῳ τρόπῳ.
Αι. ὄμνυμι Γαῖαν ⟨Ἡλίου θ' ἁγνὸν σέβας⟩
θεούς τε πάντας ἐμμενεῖν ἅ σου κλύω.
Μη. ἀρκεῖ· τί δ' ὅρκῳ τῷδε μὴ 'μμένων πάθοις;
Αι. ἃ τοῖσι δυσσεβοῦσι γίγνεται βροτῶν.
Μη. χαίρων πορεύου· πάντα γὰρ καλῶς ἔχει.

737 ἀνώμοτος B² (et D): cf. Σ ad v. 735 (μὴ ὀμόσας): ἐνώμοτος codd. et Σ alius, ad v. 737 (εἰ συνθήκας ἐνωμότους ποιήσαιο) 738 φίλος γένοι' ἂν codd. et Σ: ψιλὸς γένοι' ἂν Verrall τἀπικηρυκεύματα scripsi puncto ad fin. v. posito (cf. Σ τῇ δὲ εὐθείᾳ ἀντὶ δοτικῆς χρῆται. Δίδυμος δέ φησιν ἐλλείπειν τὴν διά): κἀπικηρυκεύμασιν (κἀπὶ κηρυκεύμασι V P) codd. ex correctione apud Σ (ἔδει γὰρ εἰπεῖν καὶ τοῖς ἐπικηρυκεύμασιν οὐκ ἂν πίθοιο): locum sic disponit Arnim, δ. μὴ ζυγεὶς φίλος γ. ἄν, κἀπικηρυκεύματι ἄγουσιν ἂν κτλ., et ἐνώμοτος: corruptio iam Didymo antiquior 739 οὐκ ἂν πίθοιο '*Ah, non tu me audies!*' 741 ἔδειξας Sigonius ἐν λόγοις L P: ὦ γύναι A V B *l* 743 ἀσφαλέστατα A V B *l*: ἀσφαλέστερα L P *v* 745 τ' ἄραρε A V B: δ' ἄρηρε L P 746 ὄμνυμι A cum Eustath. Il. p. 436 γρ. ἡλίου θ' ἁγνὸν σέβας Σ B et in margine *l*: vide not. ad v. 752 748 δράσ* A ειν suprascr. A¹: μὴ δρᾶσαι P suprascr. *v* 751 ζῶν P et sine dubio L: γῆς γρ. ζῶν *l*: γῆς A V B 752 γαῖ** A αν suprascr. A¹ 'Ηλίου θ' ἁγνὸν σέβας Porson e scholio ad v. 746 male adscripto: λαμπρὸν ἡλίου τε φῶς A L P: λαμπρόν θ' ἡλίου φάος V D: λαμπρὸν ἡλίου φάος B: ὄμνυμι γαίας δάπεδον ἡλίου τε φῶς Badham 753 ἐμμένειν codd. οἷς σου κλύω Schäfer 755 βροτοῖς L P

κἀγὼ πόλιν σὴν ὡς τάχιστ' ἀφίξομαι,
πράξασ' ἃ μέλλω καὶ τυχοῦσ' ἃ βούλομαι.
Χο. ἀλλά σ' ὁ Μαίας πομπαῖος ἄναξ
πελάσειε δόμοις, ὧν τ' ἐπίνοιαν
σπεύδεις κατέχων πράξειας, ἐπεὶ
γενναῖος ἀνήρ,
Αἰγεῦ, παρ' ἐμοὶ δεδόκησαι.
Μη. ὦ Ζεῦ Δίκη τε Ζηνὸς Ἡλίου τε φῶς,
νῦν καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν, φίλαι,
γενησόμεσθα κεἰς ὁδὸν βεβήκαμεν·
νῦν [δ'] ἐλπὶς ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς τείσειν δίκην.
οὗτος γὰρ ἁνὴρ ᾗ μάλιστ' ἐκάμνομεν
λιμὴν πέφανται τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·
ἐκ τοῦδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων,
μολόντες ἄστυ καὶ πόλισμα Παλλάδος.
ἤδη δὲ πάντα τἀμά σοι βουλεύματα
λέξω· δέχου δὲ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους.
πέμψασ' ἐμῶν τιν' οἰκετῶν Ἰάσονα
ἐς ὄψιν ἐλθεῖν τὴν ἐμὴν αἰτήσομαι·
μολόντι δ' αὐτῷ μαλθακοὺς λέξω λόγους,
ὡς καὶ δοκεῖ μοι ταὐτά, καὶ καλῶς ἔχειν
γάμους τυράννων οὓς προδοὺς ἡμᾶς ἔχει·
καὶ ξύμφορ' εἶναι καὶ καλῶς ἐγνωσμένα.
παῖδας δὲ μεῖναι τοὺς ἐμοὺς αἰτήσομαι,
οὐχ ὡς λιποῦσ' ἂν πολεμίας ἐπὶ χθονὸς
ἐχθροῖσι παῖδας τοὺς ἐμοὺς καθυβρίσαι,
ἀλλ' ὡς δόλοισι παῖδα βασιλέως κτάνω.

758 τυχοῦσ' ὧν A P   759 ΧΟ.] ταῦτα ἔνιοι τῷ χόρῳ ἔνιοι τῇ Μηδείᾳ προσνέμουσιν Σ   767 δ' del. Matthiae. Versum seclusit Bothe   768 ἀνὴρ codd. : corr. Porson   μάλιστ* κάμνομεν A : corr. A²   769 πέφασται V   774 ἐμόν τιν' A   777 ταῦτα codd. : corr. Barnes   ἔχειν Hervagiana secunda : ἔχει codd.   779 ἐγνωσμένα A V B : εἰργασμένα L P   780 παῖδας] πόδας suprascr. A¹   781 λιποῦσ' ἂν Elmsley : λιποῦσα codd. : λίπω σφε Burges   782 del. Brunck : ἐχθροῖς παρασχῶ Arnim

πέμψω γὰρ αὐτοὺς δῶρ' ἔχοντας ἐν χεροῖν,
νύμφῃ φέροντας, τήνδε μὴ φυγεῖν χθόνα,
λεπτόν τε πέπλον καὶ πλόκον χρυσήλατον·
κἄνπερ λαβοῦσα κόσμον ἀμφιθῇ χροΐ,
κακῶς ὀλεῖται πᾶς θ' ὃς ἂν θίγῃ κόρης·
τοιοῖσδε χρίσω φαρμάκοις δωρήματα.
ἐνταῦθα μέντοι τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον·
ᾤμωξα δ' οἷον ἔργον ἔστ' ἐργαστέον
τοὐντεῦθεν ἡμῖν· τέκνα γὰρ κατακτενῶ
τἄμ'· οὔτις ἔστιν ὅστις ἐξαιρήσεται·
δόμον τε πάντα συγχέασ' Ἰάσονος
ἔξειμι γαίας, φιλτάτων παίδων φόνον
φεύγουσα καὶ τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον.
οὐ γὰρ γελᾶσθαι τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν, φίλαι.
ἴτω· τί μοι ζῆν κέρδος; οὔτε μοι πατρὶς
οὔτ' οἶκος ἔστιν οὔτ' ἀποστροφὴ κακῶν.
ἡμάρτανον τόθ' ἡνίκ' ἐξελίμπανον
δόμους πατρῴους, ἀνδρὸς Ἕλληνος λόγοις
πεισθεῖσ', ὃς ἡμῖν σὺν θεῷ τείσει δίκην.
οὔτ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ παῖδας ὄψεταί ποτε
ζῶντας τὸ λοιπὸν οὔτε τῆς νεοζύγου
νύμφης τεκνώσει παῖδ', ἐπεὶ κακῶς κακὴν
θανεῖν σφ' ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις.
μηδείς με φαύλην κἀσθενῆ νομιζέτω
μηδ' ἡσυχαίαν, ἀλλὰ θατέρου τρόπου,
βαρεῖαν ἐχθροῖς καὶ φίλοισιν εὐμενῆ·
τῶν γὰρ τοιούτων εὐκλεέστατος βίος.

785 Versum a Valckenario proscriptum tuetur Elmsley γρ. δῆθεν μὴ Σ. Nimirum glossema ironiam explicantis φυγεῖν A L P : φεύγειν V B 786 πλόκον] στέφος A. Cf. v. 949 789 τοιοῖσδ' ἔχρισα Wieseler 790 Post hunc v. unius versus spatium vacuum in A; cf. 1027 792 τοὐντεῦθεν] τοὐνθένδ' ἐν V, γρ. τεῦ suprascr. *v* κατακτενῶ A P : κατακτανῶ V B L 798 ζῆν κέρδος L P : ζῆν ἔτι κέρδος A V B πατρὶς] γρ. πατὴρ Σ B 799 γρ. ἀπαλλαγὴ Σ B et suprascr. *v* 802 τείσει] δώσει L P 805 κακῶς κακὴν L P V : κακὴν κακῶς A B *v*

Χο. ἐπείπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον,
σέ τ' ὠφελεῖν θέλουσα, καὶ νόμοις βροτῶν
ξυλλαμβάνουσα, δρᾶν σ' ἀπεννέπω τάδε.
Μη. οὐκ ἔστιν ἄλλως· σοὶ δὲ συγγνώμη λέγειν
τάδ' ἐστί, μὴ πάσχουσαν, ὡς ἐγώ, κακῶς.
Χο. ἀλλὰ κτανεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις, γύναι;
Μη. οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα δηχθείη πόσις.
Χο. σὺ δ' ἂν γένοιό γ' ἀθλιωτάτη γυνή.
Μη. ἴτω· περισσοὶ πάντες οὑν μέσῳ λόγοι.
ἀλλ' εἶα χώρει καὶ κόμιζ' Ἰάσονα·
ἐς πάντα γὰρ δὴ σοὶ τὰ πιστὰ χρώμεθα.
λέξῃς δὲ μηδὲν τῶν ἐμοὶ δεδογμένων,
εἴπερ φρονεῖς εὖ δεσπόταις γυνή τ' ἔφυς.

Χο. Ἐρεχθεΐδαι τὸ παλαιὸν ὄλβιοι [στρ.
καὶ θεῶν παῖδες μακάρων, ἱερᾶς
χώρας ἀπορθήτου τ' ἄπο, φερβόμενοι
κλεινοτάταν σοφίαν, αἰεὶ διὰ λαμπροτάτου
βαίνοντες ἁβρῶς αἰθέρος, ἔνθα ποθ' ἁγνὰς
ἐννέα Πιερίδας Μούσας λέγουσι
ξανθὰν Ἁρμονίαν φυτεῦσαι·

τοῦ καλλινάου τ' ἐπὶ Κηφισοῦ ῥοαῖς [ἀντ.
τὰν Κύπριν κλῄζουσιν ἀφυσσαμέναν
χώραν καταπνεῦσαι μετρίας ἀνέμων
ἡδυπνόους αὔρας· αἰεὶ δ' ἐπιβαλλομέναν

811 ἐκοινώσω A 814 σοὶ] σὺ V : σὲ suprascr. A[1] b συγγνώμην A 816 σὸν σπέρμα L P : σὼ παῖδε A V B[2] sed σὼ ex σου correxit A : σὸν παῖδα B 818 γυνή] γύναι L v 820 Nutricem, nisi fallor, adloquitur 822 λέξῃς Elmsley : λέξεις codd. 824 ἐρεχθεῖδαι codd. 826 τ' ἄπο, φερβόμενοι B[2] et sic intellexit Σ : τ' ἀποφερβόμενοι codd. 828 αἰεὶ l P : ἀεὶ A V B L 831 λέγουσι Μούσας l P 835-840 suspecti 835 ἐπὶ L P v : ἀπὸ A V B ῥοαῖς] ῥοὰς suprascr. alia manus in A (voluit, puto, ῥοᾶς, quod legit Verrall) : ῥοῶν suprascr. B[2] 840 ἡδυπνόους αὔρας L P : αὔρας ἡδυπνόους v : αὔρας (omisso ἡδυπνόους) A V B καταπλεῦσαι μετρίοις ἀν. ἡδυπνόοις ὀάροις Verrall

χαίταισιν εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων
τᾷ Σοφίᾳ παρέδρους πέμπειν Ἔρωτας,
παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργούς.

πῶς οὖν ἱερῶν ποταμῶν [στρ.
†ἢ πόλις†; ἢ φίλων
πόμπιμός σε χώρα
τὰν παιδολέτειραν ἕξει,
τὰν οὐχ ὁσίαν μετ' ἄλλων;
σκέψαι τεκέων πλαγάν,
σκέψαι φόνον οἷον αἴρῃ.
μή, πρὸς γονάτων σε πάντῃ
πάντως ἱκετεύομεν,
τέκνα φονεύσῃς.

πόθεν θράσος †ἢ φρενὸς ἢ [ἀντ.
χειρὶ τέκνων σέθεν
καρδίᾳ τε λήψῃ†
δεινὰν προσάγουσα τόλμαν;
πῶς δ' ὄμματα προσβαλοῦσα
τέκνοις ἄδακρυν μοῖραν
σχήσεις φόνου; οὐ δυνάσῃ,
παίδων ἱκετᾶν πιτνόντων,
τέγξαι χέρα φοινίαν
τλάμονι θυμῷ.

Ια. ἥκω κελευσθείς· καὶ γὰρ οὖσα δυσμενὴς

847 ἢ πόλις ἢ φίλων L P Σ: ἢ φίλων ἢ πόλις A V B. Fortasse εἴ πέλας; ἢ φίλων . . . 852 αἴρῃ Elmsley: αἱρῇ codd. 853 sq. πάντῃ πάντως Herwerden: πάντες πάντως L P: πάντως πάντες A V B 855 φονεύσῃς Brunck: μὴ φονεύσῃς codd. 856 ἄφρονι σῇ Censor Porsoni in *Class. Journ.* i. 565 860 ὄμματα A L P *v*: ὄμμα A[1] V B προσλαβοῦσα V, corr. *v*: προβαλοῦσα L P, corr. *l* 862 φόνου A V et Σ: φόνον L P B et fortasse Σ alter δυνήσῃ L P B *v* 864 χέρα *l*: χεῖρα codd. φοινίαν *l*: φοίνιον L: φόνιον P: φονίαν A V B 865 τλάμονι L P: τλήμονι A V B

οὔ τἂν ἁμάρτοις τοῦδέ γ', ἀλλ' ἀκούσομαι
τί χρῆμα βούλῃ καινὸν ἐξ ἐμοῦ, γύναι.
Μη. Ἰᾶσον, αἰτοῦμαί σε τῶν εἰρημένων
συγγνώμον' εἶναι· τὰς δ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν
εἰκός σ', ἐπεὶ νῷν πόλλ' ὑπείργασται φίλα.
ἐγὼ δ' ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην
κἀλοιδόρησα· Σχετλία, τί μαίνομαι
καὶ δυσμεναίνω τοῖσι βουλεύουσιν εὖ,
ἐχθρὰ δὲ γαίας κοιράνοις καθίσταμαι
πόσει θ', ὃς ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφορώτατα,
γήμας τύραννον καὶ κασιγνήτους τέκνοις
ἐμοῖς φυτεύων; οὐκ ἀπαλλαχθήσομαι
θυμοῦ—τί πάσχω;—θεῶν ποριζόντων καλῶς;
οὐκ εἰσὶ μέν μοι παῖδες, οἶδα δὲ χθόνα
φεύγοντας ἡμᾶς καὶ σπανίζοντας φίλων;
ταῦτ' ἐννοήσασ' ᾐσθόμην ἀβουλίαν
πολλὴν ἔχουσα καὶ μάτην θυμουμένη.
νῦν οὖν ἐπαινῶ· σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖς
κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβών, ἐγὼ δ' ἄφρων,
ᾗ χρῆν μετεῖναι τῶνδε τῶν βουλευμάτων,
καὶ ξυγγαμεῖν σοι, καὶ παρεστάναι λέχει
νύμφην τε κηδεύουσαν ἥδεσθαι σέθεν.
ἀλλ' ἐσμὲν οἷόν ἐσμεν, οὐκ ἐρῶ κακόν,
γυναῖκες· οὔκουν χρῆν σ' ὁμοιοῦσθαι κακοῖς,
οὐδ' ἀντιτείνειν νήπι' ἀντὶ νηπίων.
παριέμεσθα, καί φαμεν κακῶς φρονεῖν
τότ', ἀλλ' ἄμεινον νῦν βεβούλευμαι τάδε·
ὦ τέκνα τέκνα, δεῦτε, λείπετε στέγας,

867 οὔ τἂν Porson: οὐκ ἂν codd. τοῦδέ γ' L P: τοῦδέ τ' A B: τοῦδ' ἔτ' V 871 εἰκός σ' A V B: εἰκός γ' L P 882 ἐννοήσασ' A V B: ἐννοηθεῖσ' L P 884 τέ μοι Lascaris 886 ᾗ] ἡ in ἣν corr. V[1]: γρ. ἣ υ 887 ξυγγαμεῖν σοι L: ξυμπεραίνειν rell. et Σ B 890 χρῆν A B: ἐχρῆν V: χρῆ P: χρὴ L σ' ἐξομοιοῦσθαι V: οὔκουν ἐξομοιοῦσθαί σε χρῆν Prinz 893 τάδε L P: τόδε A V B 894 δεῦτε] δεῦρο Elmsley, cl. Hclid. 47

ἐξέλθετ', ἀσπάσασθε καὶ προσείπατε
πατέρα μεθ' ἡμῶν, καὶ διαλλάχθηθ' ἅμα
τῆς πρόσθεν ἔχθρας ἐς φίλους μητρὸς μέτα·
σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν καὶ μεθέστηκεν χόλος.
λάβεσθε χειρὸς δεξιᾶς· οἴμοι, κακῶν
ὡς ἐννοοῦμαι δή τι τῶν κεκρυμμένων.
ἆρ', ὦ τέκν', οὕτω καὶ πολὺν ζῶντες χρόνον
φίλην ὀρέξετ' ὠλένην; τάλαιν' ἐγώ,
ὡς ἀρτίδακρύς εἰμι καὶ φόβου πλέα.
χρόνῳ δὲ νεῖκος πατρὸς ἐξαιρουμένη
ὄψιν τέρειναν τήνδ' ἔπλησα δακρύων.

Χο. κἀμοὶ κατ' ὄσσων χλωρὸν ὡρμήθη δάκρυ·
καὶ μὴ προβαίη μεῖζον ἢ τὸ νῦν κακόν.

Ια. αἰνῶ, γύναι, τάδ', οὐδ' ἐκεῖνα μέμφομαι·
εἰκὸς γὰρ ὀργὰς θῆλυ ποιεῖσθαι γένος
†γάμου παρεμπολῶντος ἀλλοίου πόσει.†
ἀλλ' ἐς τὸ λῷον σὸν μεθέστηκεν κέαρ,
ἔγνως δὲ τὴν νικῶσαν, ἀλλὰ τῷ χρόνῳ,
βουλήν· γυναικὸς ἔργα ταῦτα σώφρονος.
ὑμῖν δέ, παῖδες, οὐκ ἀφροντίστως πατὴρ
πολλὴν ἔθηκε σὺν θεοῖς σωτηρίαν·
οἶμαι γὰρ ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας
τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι σὺν κασιγνήτοις ἔτι.
ἀλλ' αὐξάνεσθε· τἄλλα δ' ἐξεργάζεται
πατήρ τε καὶ θεῶν ὅστις ἐστὶν εὐμενής·
ἴδοιμι δ' ὑμᾶς εὐτραφεῖς ἥβης τέλος

905 *τέρειναν* Barnes : *τερεινήν* codd. (*τερείνην* A). Cf. Anacreontea 53. 2 906 *χλωρὸν*] *θερμὸν* Chr. Pat. 479 : *γρ. θερμὸν* Σ B (secundum Schwartz) 907 *μεῖζον*] *μᾶσσον* Cobet *τὸ νῦν*] *τὰ νῦν* Elmsley 908 *οὐδ'*] *οὐκ* A L et *οὐδ'* ex *οὐ** correctum habet B 910 *γάμου . . . ἀλλοίου* V (tum *γάμους* V[1], *ἀλλοίους* *v*) : *γάμους . . . ἀλλοίους* rell. Σ. (*ἰδίως δὲ εἴρηκε πόσει ἀντὶ τοῦ πόσιος. οἱ δὲ ὑποκριταὶ ἀγνοήσαντες γράφουσιν ἀντὶ τοῦ πόσει ἐμοῦ.*) Corruptela Didymo antiquior. *παρεμπολῶντας . . . πόσεις* Tyrrell 911 *καθέστηκεν* A 912 *τῷ* L P B *v* : *νῦν* A V : *σὺν* Wecklein 913 seclusit Lenting 915 *σωτηρίαν* L P : *προμηθίαν* A V B

μολόντας, ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπερτέρους.
    αὕτη, τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας,
στρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηίδα;
κοὐκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχῃ λόγον;
Μη. οὐδέν. τέκνων τῶνδ' ἐννοουμένη πέρι.
Ια. θάρσει νυν· εὖ γὰρ τῶνδ' ἐγὼ θήσω πέρι.
Μη. δράσω τάδ'· οὔτοι σοῖς ἀπιστήσω λόγοις·
γυνὴ δὲ θῆλυ κἀπὶ δακρύοις ἔφυ.
Ια. τί δῆτα λίαν τοῖσδ' ἐπιστένεις τέκνοις;
Μη. ἔτικτον αὐτούς· ζῆν δ' ὅτ' ἐξηύχου τέκνα,
ἐσῆλθέ μ' οἶκτος εἰ γενήσεται τάδε.
    ἀλλ' ὧνπερ οὕνεκ' εἰς ἐμοὺς ἥκεις λόγους,
τὰ μὲν λέλεκται, τῶν δ' ἐγὼ μνησθήσομαι.
ἐπεὶ τυράννοις γῆς μ' ἀποστεῖλαι δοκεῖ—
κἀμοὶ τάδ' ἐστὶ λῷστα, γιγνώσκω καλῶς,
μήτ' ἐμποδὼν σοὶ μήτε κοιράνοις χθονὸς
ναίειν· δοκῶ γὰρ δυσμενὴς εἶναι δόμοις—
ἡμεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῇ,
παῖδες δ' ὅπως ἂν ἐκτραφῶσι σῇ χερί,
αἰτοῦ Κρέοντα τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα.
Ια. οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμι, πειρᾶσθαι δὲ χρή.
Μη. σὺ δ' ἀλλὰ σὴν κέλευσον αἰτεῖσθαι πατρὸς
γυναῖκα παῖδας τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα.
Ια. μάλιστα, καὶ πείσειν γε δοξάζω σφ' ἐγώ.
Μη. εἴπερ γυναικῶν ἐστι τῶν ἄλλων μία.
συλλήψομαι δὲ τοῦδέ σοι κἀγὼ πόνου·

922 αὕτη A : αὐτὴ A^2 rell. 926 τῶνδ' ἐγὼ θήσω πέρι A V L : νῦν τῶνδ' ἐγὼ θήσω πέρι P : τῶνδε νῦν θήσομαι πέρι B 927 οὔτοι A V B : οὔτι L P 928 θῆλυ] θῆλυς A et θῆλυ in rasura V^1 929 δῆτα λίαν L P : δὴ τάλαινα A V B τοῖσδ'] τοῖσ A (corr. A^1) : σοῖς B 930 ἐξηύχου Scaliger : ἐξηύχουν codd. 933 γρ. μεμνήσομαι suprascr. A 934 ἀποστεῖλαι A V B *l* : ἀποστέλλειν L P 938 ἀπαροῦμεν Elmsley 939 παῖδας δ' Brunck 942 πατρὸς] πάρος Prinz. κέλευε συνδεῖσθαι πατρός Wecklein, omisso v. seq. 943 Delevit Barthold 915 Medeae tribuunt Σ et V ; Iasoni rell.

πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρ' ἃ καλλιστεύεται
τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν, οἶδ' ἐγώ, πολύ,
λεπτόν τε πέπλον καὶ πλόκον χρυσήλατον
παῖδας φέροντας. ἀλλ' ὅσον τάχος χρεὼν
κόσμον κομίζειν δεῦρο προσπόλων τινά.
εὐδαιμονήσει δ' οὐχ ἕν, ἀλλὰ μυρία,
ἀνδρός τ' ἀρίστου σοῦ τυχοῦσ' ὁμευνέτου
κεκτημένη τε κόσμον ὅν ποθ' Ἥλιος
πατρὸς πατὴρ δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς.
λάζυσθε φερνὰς τάσδε, παῖδες, ἐς χέρας
καὶ τῇ τυράννῳ μακαρίᾳ νύμφῃ δότε
φέροντες· οὔτοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται.

Ια. τί δ', ὦ ματαία, τῶνδε σὰς κενοῖς χέρας;
δοκεῖς σπανίζειν δῶμα βασίλειον πέπλων,
δοκεῖς δὲ χρυσοῦ; σῷζε, μὴ δίδου τάδε.
εἴπερ γὰρ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγου τινὸς
γυνή, προθήσει χρημάτων, σάφ' οἶδ' ἐγώ.

Μη. μή μοι σύ· πείθειν δῶρα καὶ θεοὺς λόγος·
χρυσὸς δὲ κρείσσων μυρίων λόγων βροτοῖς.
κείνης ὁ δαίμων, κεῖνα νῦν αὔξει θεός,
νέα τυραννεῖ· τῶν δ' ἐμῶν παίδων φυγὰς
ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθ', οὐ χρυσοῦ μόνον.
ἀλλ', ὦ τέκν', εἰσελθόντε πλουσίους δόμους
πατρὸς νέαν γυναῖκα, δεσπότιν δ' ἐμήν,
ἱκετεύετ', ἐξαιτεῖσθε μὴ φυγεῖν χθόνα,
κόσμον διδόντες—τοῦδε γὰρ μάλιστα δεῖ—
ἐς χεῖρ' ἐκείνης δῶρα δέξασθαι τάδε.

949 τε] δὲ A, corr. *a* καὶ πλόκον V B : om. A : καὶ στέφος L P *a*. Cf. 786 953 ἀνδρός τ' A V : ἀνδρός γ' L P : ἀνδρὸς B 955 πατὴρ πατρὸς L P 956 χέρας A L P *v* : χέρα V B 957 δότε νύμφι (suprascr. η) A 960 βασιλείων P *v* 963 ἐγώ] ὅτι L 966 αὔξει] ἄξει A 968 ψυχαῖς V γρ. ἧς suprascr. *v* 969 εἰσελθόντε L P B : εἰσελθόντες A V πλουσίους A V B *l* : πλησίους L P 970 δ' ἐμήν Elmsley : τ' ἐμήν codd. 971 φυγεῖν L P : φεύγειν A V B 972 φέροντες L 973 ἐκείνης L P *v* : ἐκείνην A V B

ἴθ' ὡς τάχιστα· μητρὶ δ' ὧν ἐρᾷ τυχεῖν
εὐάγγελοι γένοισθε πράξαντες καλῶς.

Χο. νῦν ἐλπίδες οὐκέτι μοι παίδων ζόας, [στρ.
οὐκέτι· στείχουσι γὰρ ἐς φόνον ἤδη.
δέξεται νύμφα χρυσέων ἀναδεσμῶν
δέξεται δύστανος ἄταν·
ξανθᾷ δ' ἀμφὶ κόμᾳ θήσει τὸν Ἅιδα
κόσμον αὐτὰ χεροῖν. [λαβοῦσα.]

πείσει χάρις ἀμβρόσιός τ' αὐγὰ πέπλων [ἀντ.
χρυσέων τευκτὸν στέφανον περιθέσθαι·
νερτέροις δ' ἤδη πάρα νυμφοκομήσει.
τοῖον εἰς ἕρκος πεσεῖται
καὶ μοῖραν θανάτου δύστανος· ἄταν δ'
οὐχ ὑπεκφεύξεται.

σὺ δ', ὦ τάλαν, ὦ κακόνυμφε κηδεμὼν τυράννων, [στρ.
παισὶν οὐ κατειδὼς
ὄλεθρον βιοτᾷ προσάγεις ἀλόχῳ τε
σᾷ στυγερὸν θάνατον.
δύστανε μοίρας ὅσον παροίχῃ.

μεταστένομαι δὲ σὸν ἄλγος, ὦ τάλαινα παίδων [ἀντ.
μᾶτερ, ἃ φονεύσεις

976 ζόας Porson : ζωᾶς codd. 977 ἤδη] οἶδα L : corr. *l* 978 ἀναδεσμῶν Porson (-ᾶν Elmsley) : ἀναδέσμων codd. 979 δύστανος Aldina : ἁ δύστανος L P : δύστηνος A V B 981 αὐτὰ L P *v* : αὐτῇ A V : om. B λαβοῦσα proscripsit Nauck 982 τ' om. V B : add. *v* πέπλων A V B L : πέπλου P *v* 983 χρυσέων τευκτὸν scripsi : χρυσεοτευκτὸν codd. (χρυσοτευκτὸν fortasse Σ) : πέπλων χρυσοτευκτόν ⟨τε⟩ Elmsley post Reiskium : ἀμβροσίους τ' αὐγὰς πέπλων χρυσότευκτόν ⟨τε⟩ Arnim 985 παρά νυμφοκοσμήσει L *v* Σ : παρανυμφοκομήσει A V P : παρανυμφοκοσμήσει A[1] B. Correxit Aldina 987 Post θανάτου add. προσλήψεται *v* 988 ὑπεκφεύξεται L : ὑπεφεύξεται P : ὑπερφεύξεται A V B 993 ὄλεθρον L : ὀλέθριον rell. βιοτᾷ Σ et B *v* : βιόταν B[2] rell. 994 στυγερὸν θάνατον] στυγερᾷ στυγερόν A 998 φονεύεις V

τέκνα νυμφιδίων ἕνεκεν λεχέων, ἃ
σοι προλιπὼν ἀνόμως
ἄλλᾳ ξυνοικεῖ πόσις συνεύνῳ.

Πα. δέσποιν', ἀφεῖνται παῖδες οἵδε σοὶ φυγῆς,
καὶ δῶρα νύμφη βασιλὶς ἀσμένη χεροῖν
ἐδέξατ'· εἰρήνη δὲ τἀκεῖθεν τέκνοις.
ἔα.
τί συγχυθεῖσ' ἕστηκας ἡνίκ' εὐτυχεῖς;
[τί σὴν ἔστρεψας ἔμπαλιν παρηίδα
κοὐκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχῃ λόγον;]
Μη. αἰαῖ.
Πα. τάδ' οὐ ξυνῳδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις.
Μη. αἰαῖ μάλ' αὖθις. Πα. μῶν τιν' ἀγγέλλων τύχην
οὐκ οἶδα, δόξης δ' ἐσφάλην εὐαγγέλου;
Μη. ἤγγειλας οἷ' ἤγγειλας· οὐ σὲ μέμφομαι.
Πα. τί δαὶ κατηφεῖς ὄμμα καὶ δακρυρροεῖς;
Μη. πολλή μ' ἀνάγκη, πρέσβυ· ταῦτα γὰρ θεοὶ
κἀγὼ κακῶς φρονοῦσ' ἐμηχανησάμην.
Πα. θάρσει· κάτει τοι καὶ σὺ πρὸς τέκνων ἔτι.
Μη. ἄλλους κατάξω πρόσθεν ἡ τάλαιν' ἐγώ.
Πα. οὔτοι μόνη σὺ σῶν ἀπεζύγης τέκνων·
κούφως φέρειν χρὴ θνητὸν ὄντα συμφοράς.
Μη. δράσω τάδ'. ἀλλὰ βαῖνε δωμάτων ἔσω
καὶ παισὶ πόρσυν' οἷα χρὴ καθ' ἡμέραν.
ὦ τέκνα τέκνα, σφῷν μὲν ἔστι δὴ πόλις
καὶ δῶμ', ἐν ᾧ, λιπόντες ἀθλίαν ἐμέ,

1001 ἄλλᾳ Matthiae: ἄλλῃ codd. 1002 Ante v. παιδγ. V L P: -ρε. A B. In sequentibus παιδγ. semper L P: πρε. semper A B: V sibi non constat. Cf. not. ad v. 49 1004 Exclamationem ἔα Medeae tribuunt codd., Seni restituit Kirchhoff 1006 1007 Damnavit Valckenaer. Cf. 923, 924 ἔτρεψας B 1008 αἶ bis L P B: ter A: quater V 1009 ἀγγέλλων A B *p*: ἀγγέλων V: ἀγγέλω L P 1011 οἷον V: corr. *v* 1012 δαὶ A B L: δὲ V P (δὴ *p*): δ' αὖ Chr. Pat. 731. Cf. ad v. 339 κατηφεῖς] κατηφὲς Cobet sed cf. Hom. X. 293, π. 342 1015 κάτει Porson: κράτ** V: κρατεῖς V[1] rell. Σ 1017 σῶν] τῶνδ' A 1018 χρὴ] δεῖ A 1021 ἔστι δὴ] ἐστιν ἡ A

οἰκήσετ' αἰεὶ μητρὸς ἐστερημένοι·
ἐγὼ δ' ἐς ἄλλην γαῖαν εἶμι δὴ φυγάς,
πρὶν σφῷν ὀνάσθαι κἀπιδεῖν εὐδαίμονας,
πρὶν λέκτρα καὶ γυναῖκα καὶ γαμηλίους
εὐνὰς ἀγῆλαι λαμπάδας τ' ἀνασχεθεῖν.
ὦ δυστάλαινα τῆς ἐμῆς αὐθαδίας.
ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς, ὦ τέκν', ἐξεθρεψάμην,
ἄλλως δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθην πόνοις,
στερρὰς ἐνεγκοῦσ' ἐν τόκοις ἀλγηδόνας.
ἦ μήν ποθ' ἡ δύστηνος εἶχον ἐλπίδας
πολλὰς ἐν ὑμῖν, γηροβοσκήσειν τ' ἐμὲ
καὶ κατθανοῦσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν,
ζηλωτὸν ἀνθρώποισι· νῦν δ' ὄλωλε δὴ
γλυκεῖα φροντίς. σφῷν γὰρ ἐστερημένη
λυπρὸν διάξω βίοτον ἀλγεινόν τ' ἐμοί.
ὑμεῖς δὲ μητέρ' οὐκέτ' ὄμμασιν φίλοις
ὄψεσθ', ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποστάντες βίου.
φεῦ φεῦ· τί προσδέρκεσθέ μ' ὄμμασιν, τέκνα;
τί προσγελᾶτε τὸν πανύστατον γέλων;
αἰαῖ· τί δράσω; καρδία γὰρ οἴχεται,
γυναῖκες, ὄμμα φαιδρὸν ὡς εἶδον τέκνων.
οὐκ ἂν δυναίμην· χαιρέτω βουλεύματα
τὰ πρόσθεν· ἄξω παῖδας ἐκ γαίας ἐμούς.
τί δεῖ με πατέρα τῶνδε τοῖς τούτων κακοῖς
λυποῦσαν αὐτὴν δὶς τόσα κτᾶσθαι κακά;
οὐ δῆτ' ἔγωγε. χαιρέτω βουλεύματα.
καίτοι τί πάσχω; βούλομαι γέλωτ' ὀφλεῖν
ἐχθροὺς μεθεῖσα τοὺς ἐμοὺς ἀζημίους;
τολμητέον τάδ'. ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κάκης,

1026 λέκτρα πορσῦναί τε Kaibel 1027 Post h. v. unius v. spatium vacuum in A 1030 δ' erasum in L 1035 δὴ] δὴν V 1037 ἐμοί] ἐγώ Schmidt 1040 μ'] ἐμ' B (corr. B²): om. V τέκνα LPB: φίλοις AV 1043 φαιδρὸν] τερπνὸν B 1046 με om. A 1048 γρ. καὶ παύσομαι βουλευμάτων Σ B

τὸ καὶ προσέσθαι μαλθακοὺς λόγους φρενί.
χωρεῖτε, παῖδες, ἐς δόμους. ὅτῳ δὲ μὴ
θέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασιν,
αὐτῷ μελήσει· χεῖρα δ' οὐ διαφθερῶ.
ἆ ἆ.
μὴ δῆτα, θυμέ, μὴ σύ γ' ἐργάσῃ τάδε·
ἔασον αὐτούς, ὦ τάλαν, φεῖσαι τέκνων·
ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες εὐφρανοῦσί σε.
μὰ τοὺς παρ' Ἅιδῃ νερτέρους ἀλάστορας,
οὔτοι ποτ' ἔσται τοῦθ' ὅπως ἐχθροῖς ἐγὼ
παῖδας παρήσω τοὺς ἐμοὺς καθυβρίσαι.
[πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χρή,
ἡμεῖς κτενοῦμεν οἵπερ ἐξεφύσαμεν.]
πάντως πέπρακται ταῦτα κοὐκ ἐκφεύξεται.
καὶ δὴ 'πὶ κρατὶ στέφανος, ἐν πέπλοισι δὲ
νύμφη τύραννος ὄλλυται, σάφ' οἶδ' ἐγώ.
ἀλλ', εἶμι γὰρ δὴ τλημονεστάτην ὁδόν,
καὶ τούσδε πέμψω τλημονεστέραν ἔτι,
παῖδας προσειπεῖν βούλομαι.—δότ', ὦ τέκνα,
δότ' ἀσπάσασθαι μητρὶ δεξιὰν χέρα.
ὦ φιλτάτη χείρ, φίλτατον δέ μοι στόμα
καὶ σχῆμα καὶ πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων,
εὐδαιμονοῖτον, ἀλλ' ἐκεῖ· τὰ δ' ἐνθάδε
πατὴρ ἀφείλετ'. ὦ γλυκεῖα προσβολή,

1052 προσέσθαι Badham : προέσθαι codd. φρενί L P : cf. Σ τὸ καὶ ἐνδοῦναι τῇ φρενί μου μαλθακοὺς λόγους : φρενός A V B *l* 1053 Abeunt liberi: redeunt a servis vocati Medeae iussu (προσειπεῖν βούλομαι) v. 1069 Mavult Wecklein, Bergkium secutus, vv. 1056–1080 dittographiae crimine damnare 1054 θύμασιν L P : δώμασιν A V B *l* 1056 Super ἆ ἆ suprascr. ὢ ὢ A μὴ σύ γ' L P : μήποτ' A V B τάδε L P : τόδε A V B 1058 σε] με V 1059 ᾄδῃ V B : ἅδην A L P *v* 1060 πόθ' V : γρ. πῶς *v* : ποθ' A τοῦθ'] τόδ' V : γρ. τοῦτ' ὁ *v* 1062, 1063 proscripsit Pierson : cf. 1240, 1241 1063 κτενοῦμεν A[1] L P : κτανοῦμεν V B, et sine dubio A 1064 πέπρωται L *v* 1065 δὲ A V B : τε L P 1067 τληπαθεστάτην cod. Flor. Etym. Magni 1071 στόμα L P : κάρα A V B 1073 εὐδαιμονοίτην Elmsley. Sed vide Kühner-Blass, § 213. 8

ὦ μαλθακὸς χρὼς πνεῦμά θ' ἥδιστον τέκνων.
χωρεῖτε χωρεῖτ'· οὐκέτ' εἰμὶ προσβλέπειν
οἵα τε †πρὸς ὑμᾶς†, ἀλλὰ νικῶμαι κακοῖς.
καὶ μανθάνω μὲν οἷα δρᾶν μέλλω κακά,
θυμὸς δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων,
ὅσπερ μεγίστων αἴτιος κακῶν βροτοῖς.

Χο. πολλάκις ἤδη
διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον
καὶ πρὸς ἁμίλλας ἦλθον μείζους
ἢ χρὴ γενεὰν θῆλυν ἐρευνᾶν·
ἀλλὰ γὰρ ἔστιν μοῦσα καὶ ἡμῖν,
ἣ προσομιλεῖ σοφίας ἕνεκεν·
πάσαισι μὲν οὔ· παῦρον †δὲ δὴ
γένος ἐν πολλαῖς εὕροις ἂν ἴσως†
κοὐκ ἀπόμουσον τὸ γυναικῶν.
καί φημι βροτῶν οἵτινές εἰσιν
πάμπαν ἄπειροι μηδ' ἐφύτευσαν
παῖδας, προφέρειν εἰς εὐτυχίαν
τῶν γειναμένων.
οἱ μὲν ἄτεκνοι δι' ἀπειροσύνην
εἴθ' ἡδὺ βροτοῖς εἴτ' ἀνιαρὸν
παῖδες τελέθουσ' οὐχὶ τυχόντες
πολλῶν μόχθων ἀπέχονται·
οἷσι δὲ τέκνων ἔστιν ἐν οἴκοις

1077 *τε πρὸς ὑμᾶς* A V[1] B[2] (rasura in V) : *τε προσμᾶς* B : *τ' ἐς ὑμᾶς* L P : *πρὸς ὑμᾶς* (sine *τε*) Chr. Pat. 875, 1611. Sed *προσβλέπειν* semper simplicem Accus. regit. Fortasse *τ' ἐγὼ σφᾶς* vel *τ' ἐς ὦπα σφ'* : *τ' ἔθ' ὑμᾶς* Nauck, sed non bene iteratur *ἔτι* 1078 *δρᾶν μέλλω* L cum omnibus qui h. v. laudant scriptoribus: *τολμήσω* A V B P (laudant Lucian., Plut., Clem. Al., Galen. (bis), Synes., Hierocl., Arrian., Simplic. (bis), alii) 1083 *ἤλυθον* A 1084 *ἢ* A : *εἰ* rell. Σ suprascr. A[1] 1087 *δὲ δὴ* A V B : *δέ τι* L P : *γένος· ⟨μίαν⟩ ἐν π. . . . ἴσως· οὐκ ἀπόμουσον τὸ γυναικῶν* Elmsley, cl. Helid. 327 1094 *μὲν* Porson : *μέν τ'* codd. (*τ'* in rasura *l*) *ἀπειροσύνην* P (suprascr. *-αν*) : *ἀπειροσύναν* rell. : cf. Hip. 195 1096 *οὐχὶ*] *οὐχ οἱ* A P *τυχόντες*] *μαθόντες* suprascr. B[2] : *τεκόντες* Elmsley 1098 *οἷσι* L V : *οἷσιν* A B P

γλυκερὸν †βλάστημ', ὁρῶ† μελέτῃ
κατατρυχομένους τὸν ἅπαντα χρόνον,
πρῶτον μὲν ὅπως θρέψουσι καλῶς
βίοτόν θ' ὁπόθεν λείψουσι τέκνοις·
ἔτι δ' ἐκ τούτων εἴτ' ἐπὶ φλαύροις
εἴτ' ἐπὶ χρηστοῖς
  μοχθοῦσι, τόδ' ἐστὶν ἄδηλον.
ἓν δὲ τὸ πάντων λοίσθιον ἤδη
πᾶσιν κατερῶ θνητοῖσι κακόν·
καὶ δὴ γὰρ ἅλις βίοτόν θ' ηὗρον
σῶμά τ' ἐς ἥβην ἤλυθε τέκνων
χρηστοί τ' ἐγένοντ'· εἰ δὲ κυρήσαι
δαίμων οὕτως, φροῦδος ἐς Ἅιδην
θάνατος προφέρων σώματα τέκνων.
πῶς οὖν λύει πρὸς τοῖς ἄλλοις
τήνδ' ἔτι λύπην ἀνιαροτάτην
παίδων ἕνεκεν
  θνητοῖσι θεοὺς ἐπιβάλλειν;

Μη. φίλαι, πάλαι τοι προσμένουσα τὴν τύχην
καραδοκῶ τἀκεῖθεν οἷ προβήσεται.
καὶ δὴ δέδορκα τόνδε τῶν Ἰάσονος
στείχοντ' ὀπαδῶν· πνεῦμα δ' ἠρεθισμένον
δείκνυσιν ὥς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακόν.

1099 δρῶ A V B Σ: ἐσορῶ L P *v* vix recte. Fortasse γλυκερὸς βλαστημός, δρῶ 1101 ὅπως ἂν L P θρέψουσι Brunck : θρέψωσι codd. 1102 βίον θ' V: corr. *v* 1103 φλαύροις] φαύλοις A *l* 1106 κακόν L P B et suprascr. A: κακῶν A V B² et fortasse Σ 1107 θ' L *v*: om. rell., unde βιοτήν Lenting 1108 σώματ' A P ἦλθε L P 1109 κυρήσαι] κυρήσας V: κυρήσει L: κυρήσει τύχη συμβαίη P 1110 οὕτως γρ. *v*: οὕτω L: οὗτος A V B P *l* ἐς P *l*: εἰς rell. Ἅιδην Elmsley: ἀΐδην A V B: ἀΐδαν L P. εἰ δὲ κυρήσαι, δαίμων οὗτος φροῦδος ἐς Ἅιδην Wecklein omisso v. 1111 1116 τοι δὴ B 1117 τὰ κεῖθεν οἷ 'προβήσεται B, unde 'ποβήσεται Cobet 1118 καὶ δὴ A V B: καίτοι L P τῶν B *v* et Chr. Pat. 124: τὸν A V L P 1119 ὀπαδῶν *v* et Chr. Pat.: ὀπαδὸν codd. δ' Hermann: τ' codd. (πνεύματ' et δείκνυσι δ' Haun.) 1120 δείκνυσιν A B: δείκνυσι δ' V L P κακόν suspectum Prinzio: παρὼν Chr. Pat. 127

ΑΓΓΕΛΟΣ

ὦ δεινὸν ἔργον παρανόμως εἰργασμένη,
Μήδεια, φεῦγε φεῦγε, μήτε ναΐαν
λιποῦσ' ἀπήνην μήτ' ὄχον πεδοστιβῆ.
Μη. τί δ' ἄξιόν μοι τῆσδε τυγχάνει φυγῆς;
Αγ. ὄλωλεν ἡ τύραννος ἀρτίως κόρη
Κρέων θ' ὁ φύσας φαρμάκων τῶν σῶν ὕπο.
Μη. κάλλιστον εἶπας μῦθον, ἐν δ' εὐεργέταις
τὸ λοιπὸν ἤδη καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔσῃ.
Αγ. τί φῄς; φρονεῖς μὲν ὀρθὰ κοὐ μαίνῃ, γύναι,
ἥτις, τυράννων ἑστίαν ᾐκισμένη,
χαίρεις κλύουσα κοὐ φοβῇ τὰ τοιάδε;
Μη. ἔχω τι κἀγὼ τοῖς γε σοῖς ἐναντίον
λόγοισιν εἰπεῖν· ἀλλὰ μὴ σπέρχου, φίλος,
λέξον δέ· πῶς ὤλοντο; δὶς τόσον γὰρ ἂν
τέρψειας ἡμᾶς, εἰ τεθνᾶσι παγκάκως.
Αγ. ἐπεὶ τέκνων σῶν ἦλθε δίπτυχος γονὴ
σὺν πατρί, καὶ παρῆλθε νυμφικοὺς δόμους,
ἥσθημεν οἵπερ σοῖς ἐκάμνομεν κακοῖς
δμῶες· δι' ὤτων δ' εὐθὺς ἦν πολὺς λόγος
σὲ καὶ πόσιν σὸν νεῖκος ἐσπεῖσθαι τὸ πρίν.
κυνεῖ δ' ὁ μέν τις χεῖρ', ὁ δὲ ξανθὸν κάρα
παίδων· ἐγὼ δὲ καὐτὸς ἡδονῆς ὕπο
στέγας γυναικῶν σὺν τέκνοις ἅμ' ἑσπόμην.
δέσποινα δ' ἣν νῦν ἀντὶ σοῦ θαυμάζομεν,
πρὶν μὲν τέκνων σῶν εἰσιδεῖν ξυνωρίδα,

1121 om. BO: add. *b* ἀγγ. LP ante versum: θερ. AVB. Eaedem notae 1125, 1129, 1136 παρανόμως τ' BV εἰργασμένον V 1122, 1123 suspecti 1126 θ'] δ' V 1130 τυράννων] τύραννον *v* ἑστίαν LP: οἰκίαν AVB et fortasse Σ ᾐκισμένη ALP: ᾐκισμένην VB et fortasse Σ: ᾐκισμένη . . . κλύουσα τ' οὐ φοβεῖ Kuiper 1132 τοῖσδε Lascaris: τοῖσι Haun. 1134 δὲ πῶς LP: δ' ὅπως AVB 1135 τέρψειαν V: corr. *v* 1136, 1137 ἦλθε . . . παρῆλθε suspectum 1139 δι' ὤτων] δι' οἴκων Weil ex Σ (κατὰ τὴν οἰκίαν) πολὺς om. B 1141 κύνει codd. 1143 ἅμ' ἑσπόμην suspectum, sed habuit Σ 1144 δέσποιναν ἣν V, corr. V¹

πρόθυμον εἶχ᾽ ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα·
ἔπειτα μέντοι προὐκαλύψατ᾽ ὄμματα
λευκήν τ᾽ ἀπέστρεψ᾽ ἔμπαλιν παρηίδα,
παίδων μυσαχθεῖσ᾽ εἰσόδους· πόσις δὲ σὸς
ὀργάς τ᾽ ἀφῄρει καὶ χόλον νεάνιδος
λέγων τάδ᾽· Οὐ μὴ δυσμενὴς ἔσῃ φίλοις,
παύσῃ δὲ θυμοῦ καὶ πάλιν στρέψεις κάρα,
φίλους νομίζουσ᾽ οὕσπερ ἂν πόσις σέθεν,
δέξῃ δὲ δῶρα καὶ παραιτήσῃ πατρὸς
φυγὰς ἀφεῖναι παισὶ τοῖσδ᾽, ἐμὴν χάριν;
ἡ δ᾽ ὡς ἐσεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο,
ἀλλ᾽ ᾔνεσ᾽ ἀνδρὶ πάντα, καὶ πρὶν ἐκ δόμων
μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ παῖδας, [σέθεν]
λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἠμπέσχετο,
χρυσοῦν τε θεῖσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις
λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην,
ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος.
κἄπειτ᾽ ἀναστᾶσ᾽ ἐκ θρόνων διέρχεται
στέγας, ἁβρὸν βαίνουσα παλλεύκῳ ποδί,
δώροις ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις
τένοντ᾽ ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπουμένη.
τοὐνθένδε μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ᾽ ἰδεῖν·
χροιὰν γὰρ ἀλλάξασα λεχρία πάλιν
χωρεῖ τρέμουσα κῶλα καὶ μόλις φθάνει
θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν.
καί τις γεραιὰ προσπόλων, δόξασά που
ἢ Πανὸς ὀργὰς ἤ τινος θεῶν μολεῖν,

1150 Sic L P: τ᾽ om. B: ὀργὰς ἀφῄρει καὶ νεάνιδος χόλον A V 1156 ὡς L P: ὥς τ᾽ A: ὥστ᾽ V B 1158 παῖδας σέθεν B P *l*: τέκνα σέθεν A V: σέθεν om. L et, ut videtur, Σ: videntur et παῖδας et τέκνα glossemata esse eius quod Eurip. scripserit (e. g. διπλῆν σπορὰν vel κόρων ζυγόν vel παιδεύματα): καὶ τέκν᾽, ἀσμένη Stadtmueller 1159 ἠμπίσχετο Elmsley (et Haun. ante corr.) 1161 κόμην] δέμας V: corr. *v* 1162 γρ. προσβλέπουσα Σ B 1167 τοὐντεῦθεν μέν τοι A 1168 λεχρία A B L P Σ: λεχρίαν V 1169 τρέχουσα L P 1172 ἢ θεῶν Μητρὸς Usener

ἀνωλόλυξε, πρίν γ᾽ ὁρᾷ διὰ στόμα
χωροῦντα λευκὸν ἀφρόν, ὀμμάτων τ᾽ ἄπο
κόρας στρέφουσαν, αἷμά τ᾽ οὐκ ἐνὸν χροΐ·
εἶτ᾽ ἀντίμολπον ἧκεν ὀλολυγῆς μέγαν
κωκυτόν. εὐθὺς δ᾽ ἣ μὲν ἐς πατρὸς δόμους
ὥρμησεν, ἣ δὲ πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν,
φράσουσα νύμφης συμφοράν· ἅπασα δὲ
στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν.
ἤδη δ᾽ ἀνέλκων κῶλον ἔκπλεθρον δρόμου
ταχὺς βαδιστὴς τερμόνων ἂν ἥπτετο,
ἣ δ᾽ ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντος ὄμματος
δεινὸν στενάξασ᾽ ἡ τάλαιν᾽ ἠγείρετο.
διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ᾽ ἐπεστρατεύετο·
χρυσοῦς μὲν ἀμφὶ κρατὶ κείμενος πλόκος
θαυμαστὸν ἵει νᾶμα παμφάγου πυρός,
πέπλοι δὲ λεπτοί, σῶν τέκνων δωρήματα,
λεπτὴν ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος.
φεύγει δ᾽ ἀναστᾶσ᾽ ἐκ θρόνων πυρουμένη,
σείουσα χαίτην κρᾶτά τ᾽ ἄλλοτ᾽ ἄλλοσε,
ῥῖψαι θέλουσα στέφανον· ἀλλ᾽ ἀραρότως
σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε, πῦρ δ᾽, ἐπεὶ κόμην
ἔσεισε, μᾶλλον δὶς τόσως ἐλάμπετο.
πίτνει δ᾽ ἐς οὖδας συμφορᾷ νικωμένη,

1173 ὁρᾷ] ὁρᾶν B² διὰ A V B: κατὰ L P (κατὰ τὸ στόμα προϊόντα Σ) 1174 τ᾽ L P: δ᾽ A V B ἄπο codd.: ἀπὸ Heath 1179 συμφοράν L P: συμφοράς A V B 1180 δραμήμασιν Cobet 1181, 1182 Damnat G. Dindorf 1181 ἀνέλκων codd. et Σ: ἂν ἕλκων Schaefer: ἂν ἕρπων Usener ἔκπλεθρον A V B P Σ (cf. Galen. de san. tu. 2. 10): ἔκπλεθρον L: ἐκπλέθρου Reiske 1182 ἂν ἥπτετο Musgrave: ἀνθήπτετο codd. et Σ: cf. El. 824 et Hippocr. Διαιτ. ὑγ. 5. p. 80 Littr. 1183 ὄμματος] ὄμματα Chr. Pat. 906 1184 ἠγείρετο A V B: ἀπώλλυτο L P 1186 πλόκος] κόσμος V 1188 δὲ L P: τε A V B 1189 λευκὴν B et Haun. 1190 θρόνων] δόμων A 1191 σείουσαν V 1193 χρυσὸς codd. et Σ: χρυσοῦν Herwerden 1193, 1194 ἐπεὶ κόμης | ἔσεισε μαλλόν Kviçala (cf. Hesych. μαλλός· τὸ ἔριον· καὶ ἡ καθειμένη κόμη) 1194 τόσως L: τόσων P: τόσως τ᾽ A: τοσῶς τε VB: τόσον τ᾽ B² v 1195 πιτνεῖ δ᾽ ἐς AVB: πίπτει δ᾽ ἐπ᾽ L P Chr. Pat. 1086

πλὴν τῷ τεκόντι κάρτα δυσμαθὴς ἰδεῖν·
οὔτ' ὀμμάτων γὰρ δῆλος ἦν κατάστασις
οὔτ' εὐφυὲς πρόσωπον, αἷμα δ' ἐξ ἄκρου
ἔσταζε κρατὸς συμπεφυρμένον πυρί,
σάρκες δ' ἀπ' ὀστέων ὥστε πεύκινον δάκρυ
γναθμοῖς ἀδήλοις φαρμάκων ἀπέρρεον,
δεινὸν θέαμα· πᾶσι δ' ἦν φόβος θιγεῖν
νεκροῦ· τύχην γὰρ εἴχομεν διδάσκαλον.
  πατὴρ δ' ὁ τλήμων συμφορᾶς ἀγνωσίᾳ
ἄφνω προσελθὼν δῶμα προσπίτνει νεκρῷ·
ᾤμωξε δ' εὐθύς, καὶ περιπτύξας χέρας
κυνεῖ προσαυδῶν τοιάδ'· Ὦ δύστηνε παῖ,
τίς σ' ὧδ' ἀτίμως δαιμόνων ἀπώλεσε;
τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν
τίθησιν; οἴμοι, συνθάνοιμί σοι, τέκνον.
ἐπεὶ δὲ θρήνων καὶ γόων ἐπαύσατο,
χρῄζων γεραιὸν ἐξαναστῆσαι δέμας
προσείχεθ' ὥστε κισσὸς ἔρνεσιν δάφνης
λεπτοῖσι πέπλοις, δεινὰ δ' ἦν παλαίσματα·
ὁ μὲν γὰρ ἤθελ' ἐξαναστῆσαι γόνυ,
ἣ δ' ἀντελάζυτ'. εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι,
σάρκας γεραιὰς ἐσπάρασσ' ἀπ' ὀστέων.
χρόνῳ δ' ἀπέσβη καὶ μεθῆχ' ὁ δύσμορος
ψυχήν· κακοῦ γὰρ οὐκέτ' ἦν ὑπέρτερος.
κεῖνται δὲ νεκροὶ παῖς τε καὶ γέρων πατὴρ
πέλας, ποθεινὴ δακρύοισι συμφορά.

1201 ἀδήλοις A V B *l*: ἀδήλων L et sine dubio P: γναθμῶν ἀδήλοις φαρμάκοις *p*, et idem crederes habuisse Σ, αἱ σάρκες τῶν γνάθων κατέρρεον ὑπὸ τῶν ἀδηλοποιῶν φαρμάκων nisi addidisset δοτικὴ δὲ ἀντὶ τῆς γενικῆς   1205 παρελθὼν Nauck   προσπιτνεῖ L P *v*: προσπίπτει A V B   1206 χέρας L P: δέμας A V B   1207 κυνεῖ V: κύνει A B L P   παῖ] σὺ V: γρ. παῖ suprascr. *v*   1208 τίς σ' L B et *v* aut V¹: τίς V P: τίς δ' A   1212 δέμας] γρ. πόδα ἢ γόνυ Σ B   1214 λεπνοῖσι A   1215 ἐξανασπάσαι Nauck   γόνυ] γρ. δέμας *v*   1216 ἀντελάζυτ' L P: ἀντελάζετ' A V B *p*   1218 ἀπέσβη Scaliger: ἀπέστη codd. et Σ   1221 δακρύοισι A L P Σ: δακρύουσι V B: δὴ κλύουσι Verrall, sed cf. 1210

καί μοι τὸ μὲν σὸν ἐκποδὼν ἔστω λόγου·
γνώσῃ γὰρ αὐτὴ ζημίας ἀποστροφήν.
τὰ θνητὰ δ' οὐ νῦν πρῶτον ἡγοῦμαι σκιάν,
οὐδ' ἂν τρέσας εἴποιμι τοὺς σοφοὺς βροτῶν
δοκοῦντας εἶναι καὶ μεριμνητὰς λόγων
τούτους μεγίστην ζημίαν ὀφλισκάνειν.
θνητῶν γὰρ οὐδείς ἐστιν εὐδαίμων ἀνήρ·
ὄλβου δ' ἐπιρρυέντος εὐτυχέστερος
ἄλλου γένοιτ' ἂν ἄλλος, εὐδαίμων δ' ἂν οὔ.
Χο. ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ
κακὰ ξυνάπτειν ἐνδίκως Ἰάσονι.
ὦ τλῆμον, ὥς σου συμφορὰς οἰκτίρομεν,
κόρη Κρέοντος, ἥτις εἰς Ἅιδου δόμους
οἴχῃ γάμων ἕκατι τῶν Ἰάσονος.
Μη. φίλαι, δέδοκται τοὔργον ὡς τάχιστά μοι
παῖδας κτανούσῃ τῆσδ' ἀφορμᾶσθαι χθονός,
καὶ μὴ σχολὴν ἄγουσαν ἐκδοῦναι τέκνα
ἄλλῃ φονεῦσαι δυσμενεστέρᾳ χερί.
πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χρή,
ἡμεῖς κτενοῦμεν, οἵπερ ἐξεφύσαμεν.
ἀλλ' εἶ' ὁπλίζου, καρδία. τί μέλλομεν
τὰ δεινὰ κἀναγκαῖα μὴ πράσσειν κακά;
ἄγ', ὦ τάλαινα χεὶρ ἐμή, λαβὲ ξίφος,
λάβ', ἕρπε πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίου,
καὶ μὴ κακισθῇς μηδ' ἀναμνησθῇς τέκνων,
ὡς φίλταθ', ὡς ἔτικτες· ἀλλὰ τήνδε γε
λαθοῦ βραχεῖαν ἡμέραν παίδων σέθεν,

1223 *γνώσῃ* codd. et Σ: *γρ. γλώσσῃ* Σ (merum vitium) *ἀποστροφήν*] *ἀντιστροφήν* Chr. Pat. 800, et fortasse Σ qui *ἀντανάκλασιν τῆς συμφορᾶς καταληψομένην σε· ἐπαναστρεφομένην εἰς σὲ τὴν ζημίαν* interpretatur 1225–1227 suspecti Prinzio: *λόγων* corruptum videtur 1227 *τούτοις* B *ζημίαν* codd. et Σ B: *μωρίαν* Aldina 1228 *εὐδαίμων ἀνήρ*] *ὄλβιος φύσει* Chr. Pat. 800 1232 *ξυνάπτειν* AV et sine dubio L: *ξυνάψειν* BP*l* 1234 *δόμους* LP: *πύλας* AVB 1241 *κτενοῦμεν* ALP: *κτανοῦμεν* VB 1247 *ὥς* ⟨*σφ'*⟩ *ἔτικτες* Brunck *γε* AVB*p*: *σε* LP 1248 *λαβοῦ* V

κἄπειτα θρήνει· καὶ γὰρ εἰ κτενεῖς σφ', ὅμως
φίλοι γ' ἔφυσαν—δυστυχὴς δ' ἐγὼ γυνή.

Χο. ἰὼ Γᾶ τε καὶ παμφαὴς [στρ.
ἀκτὶς 'Αελίου, κατίδετ' ἴδετε τὰν
ὀλομέναν γυναῖκα, πρὶν φοινίαν
τέκνοις προσβαλεῖν χέρ' αὐτοκτόνον·
τεᾶς γὰρ ἀπὸ χρυσέας γονᾶς
ἔβλαστεν, θεοῦ δ' †αἷμά τι †πίτνειν
φόβος ὑπ' ἀνέρων.
ἀλλά νιν, ὦ φάος διογενές, κάτειρ-
γε κατάπαυσον, ἔξελ' οἴκων φονίαν
τάλαινάν τ' Ἐρινὺν ὑπ' ἀλαστόρων.

μάταν μόχθος ἔρρει τέκνων, [ἀντ.
ἆρα μάταν γένος φίλιον ἔτεκες, ὦ
κυανεᾶν λιποῦσα Συμπληγάδων
πετρᾶν ἀξενωτάταν ἐσβολάν;
δειλαία, τί σοι φρενῶν βαρὺς
χόλος προσπίτνει καὶ δυσμενὴς
φόνος; ἀμείβεται
χαλεπὰ γὰρ βροτοῖς ὁμογενῆ μιά-

1249 κτενεῖς A V B : κτείνεις L P 1250 φίλοι γ' P : φίλοι τ' A V B : φίλοι δ' L 1251 τε om. A 1252 ἀελίου] ἁλίου Hermann κατίδετ' ἴδετε O et, procul dubio, L (κατίδετ' ἴδεθ' αἷμα habet Chr. Pat. 1080) : κατίδετε A V B P *l* 1253 οὐλομέναν V P *l* : γυναῖκαν A πρὶν] πρὸς V : corr. *v* φοινίαν Aldina : φονίαν codd. 1254 τέκνοισι L P αὐτοκτόνων A B : corr. A[1] B[2] 1255 τεᾶς scripsi : σᾶς codd. : τᾶς σᾶς Seidler 1256 θεοῦ A V B P *l* : θεῶν B[1] et procul dubio L αἷμα τι (sic) A : αἵματι V B : αἷμα L P : τὸ θεῖον αἷμα reddit Σ : fortasse ἰχῶ αἷμα ⟨πέδοι⟩ πίτνειν Wecklein et καὶ ζαμενὴς ⟨φόνου⟩ φόνος v. 1267 1258 κάθειργε V : corr. *v* 1259-1260 suspecta 1260 ἐρινὺν A : ἐριννὺν L P : ἐρινῦν A[1] V B (cf. I. T. 931, 970) 1262 ἆρα Weil : ἄρα A V B : om. L P (μάταν ἄρα Musgrave) ἔτεκες, ὦ] ἔτεκ' ὦ A : ἔτεκες P (et ὦ deletum in L) 1264 πετρῶν ἀξενωτάτων V 1265 δειλέα V : corr. *v* : δηλέα L : disyllabum putat Wilamowitz, cl. Suppl. 279 1267 φόνος; ἀμείβεται scripsi : φόνος ἀμείβεται; A V B : φόνος ἀμοίβεται; L : ἀμείρεται φόνος; P (ἀμείβεται φόνος; *l*). Cf. not. ad v. 1256 1268 μιάσματα A V B : μιάσματ' L P

σματα †ἐπὶ γαῖαν αὐτοφόνταις ξυνῳ-
δὰ θεόθεν πίτνοντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη.†

⟨ΠΑΙΔΕΣ ἔνδοθεν.
αἰαῖ.⟩

Χο. — ἀκούεις βοὰν ἀκούεις τέκνων; [στρ.
— ἰὼ τλᾶμον, ὦ κακοτυχὲς γύναι.
Πα. — οἴμοι, τί δράσω; ποῖ φύγω μητρὸς χέρας;
— οὐκ οἶδ', ἄδελφε φίλτατ'· ὀλλύμεσθα γάρ.
Χο. — παρέλθω δόμους; ἀρῆξαι φόνον
δοκεῖ μοι τέκνοις.
Πα. — ναί, πρὸς θεῶν, ἀρήξατ'· ἐν δέοντι γάρ.
— ὡς ἐγγὺς ἤδη γ' ἐσμὲν ἀρκύων ξίφους.
Χο. — τάλαιν', ὡς ἄρ' ἦσθα πέτρος ἢ σίδα-
ρος, ἅτις τέκνων
ὃν ἔτεκες ἄροτον αὐτόχειρι μοίρᾳ κτενεῖς.

— μίαν δὴ κλύω μίαν τῶν πάρος [ἀντ.
γυναῖκ' ἐν φίλοις χέρα βαλεῖν τέκνοις·
Ἰνὼ μανεῖσαν ἐκ θεῶν, ὅθ' ἡ Διὸς
δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλῃ·
πίτνει δ' ἁ τάλαιν' ἐς ἅλμαν φόνῳ
τέκνων δυσσεβεῖ,

1269 ἐπὶ γαῖαν] corrupta: ἐπαγαῖα δ' Headlam, malim παλαιὰ δ' ξυνωδὰ L V: συνωδὰ A[1] P: συνῳδᾷ A B: σύνοιδα B[2]: γρ. ξύνοιδα *v* αὐτοφόνταισιν οἶδα Verrall   1270 πιτνοῦντ' L P   δόμοις] δόμους corr. V[1]   ἄχη | ἄχους corr. *v*. Post 1270 παῖδες ἔνδοθεν· αἰαῖ addidi, et vv. 1271, 1272 post 1274 Schenklium secutus transposui. Alii aliter responsionem restituere conati sunt, aut lacuna post 1274 posita, aut deletis 1284, 1285   1274 τλῆμον L P   1271 παῖς, 1272 ἕτερος παῖς praef. codd. (praeter B qui om. ἕτερος)   1277, 1278 Paragraphos (—) addidi. Codd. παῖδες (οἱ δύο παῖδες A) ante 1277, nullam notam ante 1278 (ἄλλος add. *v*)   1281 ὃν Seidler: ὧν codd.   1282 μίαν τῶν] τῶν A   1283 γυναῖκ' ἐν P *l*: γυναικῶν ἐν A V B (γυναικ*** L): γυναικῶν Verrall   χέρα Aldina et procul dubio L: χεῖρα A V B P *l*   βαλεῖν A V B: προσβαλεῖν L P. Cf. v. 1254   1285 ἐξέπεμπε B   1286 ἁ A B: ἡ L P: ὦ V

ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα,
δυοῖν τε παίδοιν συνθανοῦσ' ἀπόλλυται.
τί δῆτ' οὖν γένοιτ' ἂν ἔτι δεινόν; ὦ
γυναικῶν λέχος
πολύπονον, ὅσα βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακά.

Ια. γυναῖκες, αἳ τῆσδ' ἐγγὺς ἕστατε στέγης,
ἆρ' ἐν δόμοισιν ἡ τὰ δείν' εἰργασμένη
Μήδεια τοῖσδ' ἔτ', ἢ μεθέστηκεν φυγῇ;
δεῖ γάρ νιν ἤτοι γῆς γε κρυφθῆναι κάτω,
ἢ πτηνὸν ἆραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος,
εἰ μὴ τυράννων δώμασιν δώσει δίκην·
πέποιθ' ἀποκτείνασα κοιράνους χθονὸς
ἀθῷος αὐτὴ τῶνδε φεύξεσθαι δόμων;
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτῆς φροντίδ' ὡς τέκνων ἔχω·
κείνην μὲν οὓς ἔδρασεν ἔρξουσιν κακῶς,
ἐμῶν δὲ παίδων ἦλθον ἐκσῴσων βίον,
μή μοί τι δράσωσ' οἱ προσήκοντες γένει,
μητρῷον ἐκπράσσοντες ἀνόσιον φόνον.
Χο. ὦ τλῆμον, οὐκ οἶσθ' οἷ κακῶν ἐλήλυθας,
Ἰᾶσον· οὐ γὰρ τούσδ' ἂν ἐφθέγξω λόγους.
Ια. τί δ' ἔστιν; ἦ που κἄμ' ἀποκτεῖναι θέλει;
Χο. παῖδες τεθνᾶσι χειρὶ μητρῴᾳ σέθεν.
Ια. οἴμοι τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας, γύναι.

1289 τε A V B: δὲ P: δὴ L ξυνθανοῦσ' L 1290 δῆτ' Elmsley: δή ποτ' codd. 1291 λέχος πολύπονον γυναικῶν V 1292 ὅσα δὴ V: ὅσσα δὴ A B L P: corr. Seidler 1295 τοῖσδ' ἔτ' Hartung: τοῖσδέ γ' A V B: τοῖσιν L P (τοῖσί γ' v) 1296 δεῖν A B γῆς γε Elmsley: γῆς σφε codd. et tuetur Verrall, cl. v. 1365 not.: δεῖ γὰρ τανῦν ἢ γῆς σε κρυβῆναι κάτω Chr. Pat. 281 1297 ἆραι] ἄρα correctum in ἆρα A βάθος] πτύχαις (sic) suprascr. V[1]. Cf. Hel. 607, Or. 1631, 1636 1298 εἰ μὴ] ἦ μὴν videtur voluisse v et εἰ in rasura A B habent: εἰ μή, A[1] B[2] commate addito δώσει] εἰ ἄρα πέποιθε μὴ δώσειν Σ: v. infra 1299 κοιράνους L P B: τυράννους A V 1300 multis videtur Σ φεύξεται habuisse, puncto non ante sed post πέποιθ' posito. Cf. not. ad 1298 1302 ἔρξουσιν A L v: ἕρξουσιν V B P 1303 ἐκσῶσαι p 1304 μοι] νιν Elmsley

Χο. ὡς οὐκέτ' ὄντων σῶν τέκνων φρόντιζε δή.
Ια. ποῦ γάρ νιν ἔκτειν'; ἐντὸς ἢ ἔξωθεν δόμων;
Χο. πύλας ἀνοίξας ‹τῶν τέκνων ὄψῃ φόνον.
Ια. χαλᾶτε κλῇδας ὡς τάχιστα, πρόσπολοι,
ἐκλύεθ' ἁρμούς, ὡς ἴδω διπλοῦν κακόν,
τοὺς μὲν θανόντας—τὴν δὲ τείσωμαι δίκην.
Μη. τί τάσδε κινεῖς κἀναμοχλεύεις πύλας,
νεκροὺς ἐρευνῶν κἀμὲ τὴν εἰργασμένην;
παῦσαι πόνου τοῦδ'. εἰ δ' ἐμοῦ χρείαν ἔχεις,
λέγ', εἴ τι βούλῃ, χειρὶ δ' οὐ ψαύσεις ποτέ.
τοιόνδ' ὄχημα πατρὸς Ἥλιος πατὴρ
δίδωσιν ἡμῖν, ἔρυμα πολεμίας χερός.
Ια. ὦ μῖσος, ὦ μέγιστον ἐχθίστη γύναι
θεοῖς τε κἀμοὶ παντί τ' ἀνθρώπων γένει,
ἥτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος
ἔτλης τεκοῦσα, κἄμ' ἄπαιδ' ἀπώλεσας·
καὶ ταῦτα δράσασ' ἥλιόν τε προσβλέπεις
καὶ γαῖαν, ἔργον τλᾶσα δυσσεβέστατον·
ὄλοι'· ἐγὼ δὲ νῦν φρονῶ, τότ' οὐ φρονῶν,
ὅτ' ἐκ δόμων σε βαρβάρου τ' ἀπὸ χθονὸς
Ἕλλην' ἐς οἶκον ἠγόμην, κακὸν μέγα,
πατρός τε καὶ γῆς προδότιν ἥ σ' ἐθρέψατο.
τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν θεοί·
κτανοῦσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν παρέστιον
τὸ καλλίπρῳρον εἰσέβης Ἀργοῦς σκάφος.
ἤρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε· νυμφευθεῖσα δὲ

1314 κλεῖδας A   1315 διπλᾶ κακὰ A   1316 τίσωμαι δίκην L P: τίσομαι φόνῳ A V B (δίκην suprascr. υ). τίσουσαν φόνον Weil   1317 ἄνω ἐπὶ ὕψους (ἐπὶ τοῦ πύργου B) ἑστῶσα ταῦτα λέγει Σ   τί τάσδε . . . πύλας] τί τούσδε κινεῖς κἀναμοχλεύεις λόγους; bis Chr. Pat. 121 et 437. Cf. Ar. Nub. 1397 ὦ καινῶν ἐπῶν κινητὰ καὶ μοχλευτά, et Heliod. Aethiopica i. 8 τί ταῦτα κινεῖς κἀναμοχλεύεις;   1320 γρ. οὐχ ἅψῃ υ   1321 ἡλίου L P: corr. p   1322 ἔρυμα] ῥῦμα H. Wolf, recte, puto   1326 καί μ' A   1328 τλᾶσα A V B: δρῶσα L P   1330 δόμων A V B: δόμου L P   σε] γρ. σου υ   1333 τὸν σὸν δ' L P: τὸν σὸν A V B[1] (τὸ σὸν B): τῶν σῶν Wecklein

παρ' ἀνδρὶ τῷδε καὶ τεκοῦσά μοι τέκνα,
εὐνῆς ἕκατι καὶ λέχους σφ' ἀπώλεσας.
οὐκ ἔστιν ἥτις τοῦτ' ἂν Ἑλληνὶς γυνὴ
ἔτλη ποθ', ὧν γε πρόσθεν ἠξίουν ἐγὼ
γῆμαι σέ, κῆδος ἐχθρὸν ὀλέθριόν τ' ἐμοί,
λέαιναν, οὐ γυναῖκα, τῆς Τυρσηνίδος
Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν.
ἀλλ' οὐ γὰρ ἄν σε μυρίοις ὀνείδεσι
δάκοιμι· τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος·
ἔρρ', αἰσχροποιὲ καὶ τέκνων μιαιφόνε·
ἐμοὶ δὲ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν πάρα,
ὃς οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι,
οὐ παῖδας οὓς ἔφυσα κἀξεθρεψάμην
ἕξω προσειπεῖν ζῶντας, ἀλλ' ἀπώλεσα.
Μη. μακρὰν ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντίον
λόγοισιν, εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἠπίστατο
οἷ' ἐξ ἐμοῦ πέπονθας οἷά τ' εἰργάσω·
σὺ δ' οὐκ ἔμελλες τἄμ' ἀτιμάσας λέχη
τερπνὸν διάξειν βίοτον ἐγγελῶν ἐμοί·
οὐδ' ἡ τύραννος, οὐδ' ὅ σοὶ προσθεὶς γάμους
Κρέων ἀνατεὶ τῆσδέ μ' ἐκβαλεῖν χθονός.
πρὸς ταῦτα καὶ λέαιναν, εἰ βούλῃ, κάλει
καὶ Σκύλλαν ἣ Τυρσηνὸν †ᾤκησεν πέδον·†
τῆς σῆς γὰρ ὡς χρὴ καρδίας ἀνθηψάμην.
Ια. καὐτή γε λυπῇ καὶ κακῶν κοινωνὸς εἶ.
Μη. σάφ' ἴσθι· λύει δ' ἄλγος, ἢν σὺ μὴ 'γγελᾷς.

1338 ἀπέωσας A 1339 οὐκ ἔστι τοῦτ' ἥτις ἂν V 1346 ὅτι δοκεῖ τὸν στίχον τοῦτον εἰπὼν Εὐριπίδης ἐκβεβλῆσθαι· διὸ κεχίασται Σ. Cf. Machon. ap. Athen. p. 582 1347 Fortasse πάρες 1348 ὃς] ὡς A 1351 μακρὰν ἂν V B : μακρὰν δ' ἂν A : ἢ μάκρ' ἂν L P et, ut vid., Σ ἐναντίον V B : ἐναντίοις A : ἐναντία L P Σ 1356 οὐδ' . . . οὐδ' Elmsley : οὔθ' . . . οὔθ' codd. προσθεὶς L P : προθεὶς A V B γάμον A. Cf. Phoen. 581 1357 ἀνατεὶ L P γρ. Σ (ἀνατί) : ἄτιμον A B v : ἀτίμως V τῆσδέ μ'] τῆσδ' ἔμ' V 1359 πέδον] glossema σπήλαιον suprascr. in A, unde σπέος coniecit Musgrave sed ipse πόρον legit, cl. Herc. 80. Versum delet Verrall 1362 'γγελᾷς L P B : γελᾷς A V

Ια. ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε.
Μη. ὦ παῖδες, ὡς ὤλεσθε πατρῴᾳ νόσῳ.
Ια. οὔτοι νυν ἡμὴ δεξιά σφ' ἀπώλεσεν.
Μη. ἀλλ' ὕβρις, οἵ τε σοὶ νεοδμῆτες γάμοι.
Ια. λέχους σφε κἠξίωσας οὕνεκα κτανεῖν.
Μη. σμικρὸν γυναικὶ πῆμα τοῦτ' εἶναι δοκεῖς;
Ια. ἥτις γε σώφρων· σοὶ δὲ πάντ' ἐστὶν κακά.
Μη. οἵδ' οὐκέτ' εἰσί· τοῦτο γάρ σε δήξεται.
Ια. οἵδ' εἰσίν, οἴμοι, σῷ κάρᾳ μιάστορες.
Μη. ἴσασιν ὅστις ἦρξε πημονῆς θεοί.
Ια. ἴσασι δῆτα σήν γ' ἀπόπτυστον φρένα.
Μη. στύγει· πικρὰν δὲ βάξιν ἐχθαίρω σέθεν.
Ια. καὶ μὴν ἐγὼ σήν· ῥᾴδιον δ' ἀπαλλαγαί.
Μη. πῶς οὖν; τί δράσω; κάρτα γὰρ κἀγὼ θέλω.
Ια. θάψαι νεκρούς μοι τούσδε καὶ κλαῦσαι πάρες.
Μη. οὐ δῆτ', ἐπεί σφας τῇδ' ἐγὼ θάψω χερί,
φέρουσ' ἐς Ἥρας τέμενος Ἀκραίας θεοῦ,
ὡς μή τις αὐτοὺς πολεμίων καθυβρίσῃ,
τύμβους ἀνασπῶν· γῇ δὲ τῇδε Σισύφου
σεμνὴν ἑορτὴν καὶ τέλη προσάψομεν
τὸ λοιπὸν ἀντὶ τοῦδε δυσσεβοῦς φόνου.
αὐτὴ δὲ γαῖαν εἶμι τὴν Ἐρεχθέως,
Αἰγεῖ συνοικήσουσα τῷ Πανδίονος.
σὺ δ', ὥσπερ εἰκός, κατθανῇ κακὸς κακῶς,

1364 ὄλεσθε V B 1365 οὔτοι νυν A V: οὐ τοίνυν L P B²: οὔτοι νιν A¹ B quo recepto δεξιὰ διώλεσεν Wilamowitz 1366 σοὶ om. A νεόδμητοι L P *v* 1367 σφε κἠξίωσας L P: σφε γ' ἠξίωσας A V B 1369 πάντ' ἐστίν, κακή Verrall 1371 οἴμοι L P B: ᾤμοι A: ὤμοι V: οἶμαι Tyrwhitt (ὤμοι: μέταξυ ἀναπεφώνηκεν Σ) 1374 στύγει Weil: στυγῇ codd. 1375 ῥᾴδιον V: ῥᾴδιοι A B L P *v* 1377 κλαῦσαι] καῦσαι B. Cf. Andr. 1159 1378 ἐπεὶ σφᾶς A *v*: 1380 αὐτοὺς L P *v*: αὐτῶν A V B καθυβρίσῃ L P *v*: καθυβρίσαι A V B: καὶ καθυβρίσει suprascr. V¹ 1382 τέλος Schol. Il K. 56, Et. Mag. p. 750, et Choerobosc. Epim. p. 112 προσάψομεν A¹ V B: προσάξομεν Choerobosc. et Et. Mag.: προσάψομαι A L P *v* (*v* tamen rursus μεν suprascr.) 1384 τοῦδε] τοῦ A 1386–1388 spurios iudicat Nauck

Ἀργοῦς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος,
πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν γάμων ἰδών.
Ια. ἀλλά σ' Ἐρινὺς ὀλέσειε τέκνων
φονία τε Δίκη.
Μη. τίς δὲ κλύει σοῦ θεὸς ἢ δαίμων,
τοῦ ψευδόρκου καὶ ξειναπάτου;
Ια. φεῦ φεῦ, μυσαρὰ καὶ παιδολέτορ.
Μη. στεῖχε πρὸς οἴκους καὶ θάπτ' ἄλοχον.
Ια. στείχω, δισσῶν γ' ἄμορος τέκνων.
Μη. οὔπω θρηνεῖς· μένε καὶ γῆρας.
Ια. ὦ τέκνα φίλτατα. Μη. μητρί γε, σοὶ δ' οὔ.
Ια. κἄπειτ' ἔκανες; Μη. σέ γε πημαίνουσ'.
Ια. ὤμοι, φιλίου χρῄζω στόματος
παίδων ὁ τάλας προσπτύξασθαι.
Μη. νῦν σφε προσαυδᾷς, νῦν ἀσπάζῃ,
τότ' ἀπωσάμενος. Ια. δός μοι πρὸς θεῶν
μαλακοῦ χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων.
Μη. οὐκ ἔστι· μάτην ἔπος ἔρριπται.
Ια. Ζεῦ, τάδ' ἀκούεις ὡς ἀπελαυνόμεθ',
οἷά τε πάσχομεν ἐκ τῆς μυσαρᾶς
καὶ παιδοφόνου τῆσδε λεαίνης;
ἀλλ' ὁπόσον γοῦν πάρα καὶ δύναμαι
τάδε καὶ θρηνῶ κἀπιθεάζω,
μαρτυρόμενος δαίμονας ὥς μοι
τέκνα κτείνασ' ἀποκωλύεις
ψαῦσαί τε χεροῖν θάψαι τε νεκρούς,

1388 ἐμῶν] νέων Weil 1392 ξειναπάτα L P B V[1]: ξεναπάτα A: ξειναπάτου V *l* 1395 γ' ἄμορος P *l*: γ' ἄμμορος B *p*: γ' ἄμοιρος L V: ἄμοιρος A 1396 γήρασκ' Porson, synapheae servandae causa 1398 ἔκανες Elmsley: ἔκτανες codd.: ἔκτας *l* 1399 ὤμοι] αἶ αἶ L P *v* 1401 σφε] σφας V: corr. *v* 1404 ἔπος B: δ' ἔπος A V: λόγος L P 1405 γρ. ὁρᾷς *v*: γρ. ἰὼ Ζεῦ τάδ' ἀκούεις Σ B unde Kirchhoff ὦ Ζεῦ, τάδ' ὁρᾷς; 1409 κἀπιθεάζω Blomfield ad Aesch. Cho. 842 (= 855): κἀπιθοάζω codd. 1410 μοι] μου B 1411 τέκνα κτείνασ' L P: τέκν' ἀποκτείνασ' A V B

οὓς μήποτ' ἐγὼ φύσας ὄφελον
πρὸς σοῦ φθιμένους ἐπιδέσθαι.

Χο. πολλῶν ταμίας Ζεὺς ἐν Ὀλύμπῳ,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον ηὗρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

1413 ὄφελον V : ὤφελον rell. 1414 φθινομένους LP 1416 ἀέλπτως codd. : ἄελπτα Stob. III. 6 1419 τόδε LPB : τόδε τὸ AV In fine τέλος εὐριπίδου μηδείας V : τέλος μηδείας AL : τέλος μηδείας εὐριπίδου B. Subscripsit B[1] πρὸς διάφορα ἀντίγραφα. Διονυσίου ὁλοσχερές· καί τινα τῶν Διδύμου. Cf. subscriptionem Orestis in MB, et Wilamowitz, Herakles[1] i. p. 199. De Π cf. quae ad finem Alcestidis notata sunt

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΗΡΑΚΛΕΙΔΩΝ

Ἰόλαος υἱὸς μὲν ἦν Ἰφικλέους, ἀδελφιδοῦς δὲ Ἡρακλέους· ἐν νεότητι δ' ἐκείνῳ συστρατευσάμενος ἐν γήρᾳ τοῖς ἐξ ἐκείνου βοηθὸς εὔνους παρέστη. τῶν γὰρ παίδων ἐξ ἁπάσης ἐλαυνομένων γῆς ὑπ' Εὐρυσθέως, ἔχων αὐτοὺς ἦλθεν εἰς Ἀθήνας κἀκεῖ προσφυγὼν τοῖς θεοῖς ἔσχε τὴν ἀσφάλειαν Δημοφῶντος τῆς πόλεως κρατοῦντος. Κοπρέως δὲ τοῦ Εὐρυσθέως κήρυκος ἀποσπᾶν θέλοντος τοὺς ἱκέτας ἐκώλυσεν αὐτόν· ὁ δὲ ἀπῆλθε πόλεμον ἀπειλήσας προσδέχεσθαι. Δημοφῶν δὲ τούτου μὲν ὠλιγώρει· χρησμῶν δὲ αὐτῷ νικηφόρων γενηθέντων, ἐὰν Δήμητρι τὴν εὐγενεστάτην παρθένων σφάξῃ, τοῖς λογίοις βαρέως ἔσχεν· οὔτε γὰρ ἰδίαν οὔτε τῶν πολιτῶν τινος θυγατέρα χάριν τῶν ἱκετῶν ἀποκτεῖναι δίκαιον ἡγεῖται. τὴν μαντείαν δὲ προγνοῦσα μία τῶν Ἡρακλέους παίδων, Μακαρία, τὸν θάνατον ἑκουσίως ὑπέστη. ταύτην μὲν οὖν εὐγενῶς ἀποθανοῦσαν ἐτίμησαν· αὐτοὶ δὲ τοὺς πολεμίους ἐπιγνόντες παρόντας εἰς τὴν μάχην ὥρμησαν. . . . .

Argumentum omisit L, add. L^2 vel *l*   6 *ἱκέτας*] *οἰκέτας* codd.   8 ⟨*Κόρῃ καὶ*⟩ *Δήμητρι* Vonhoff   9 *παρθένον* P   *λογίοις* Wilamowitz : *λόγοις* codd.   10 *οἰκετῶν* P   13 *ἐτίμησεν* codd. : corr. Ludv. Dindorf. Spectant haec ad partem fabulae post v. 629 omissam. Cf. Schol. Ar. Eq. 1151 *κατέσφαξεν ἑαυτὴν* (*ἡ Μακαρία*), *ὡς ἐν Ἡρακλείδαις Εὐριπίδης*

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΙΟΛΑΟΣ
ΚΗΡΥΞ
ΧΟΡΟΣ
ΔΗΜΟΦΩΝ
ΜΑΚΑΡΙΑ ΠΑΡΘΕΝΟΣ
ΘΕΡΑΠΩΝ
ΑΛΚΜΗΝΗ
[ΑΓΓΕΛΟΣ]
ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ

Personarum indicem om. L, add. *l* κῆρυξ scripsi (cf. Wilamowitz, Analecta Eurip. p. 185) : κοπρεύς *l* P Etiam nomen Μακαρία nunquam in fabula occurrit ; sed non delendum Post Δημοφῶν add. Ἀκάμας κωφὸν πρόσωπον Nauck, cl. v. 119 θεράπων et ἄγγελος una eademque mihi videntur esse persona : Rassovio, θεράπων Hylli adventum nuntiare (vv. 630–747) Eurystheumque captivum ducere (928–fin.) ; ἄγγελος autem, Alcmenae servus, pugnam narrare. Elmsleius credebat eundem Alcmenae servum pugnam narrare et Eurystheum inducere

Acta circa annos A. C. 429–427 (vide Wilamowitz, *Analecta Eurip.* p. 152) fabula misere mutila. Codices L P, hic in duas partes post v. 1002 scissus. Vide praefat. Nulla Scholia

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ

ΙΟΛΑΟΣ

Πάλαι ποτ' ἐστὶ τοῦτ' ἐμοὶ δεδογμένον·
ὁ μὲν δίκαιος τοῖς πέλας πέφυκ' ἀνήρ,
ὁ δ' ἐς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον
πόλει τ' ἄχρηστος καὶ συναλλάσσειν βαρύς,
αὑτῷ δ' ἄριστος· οἶδα δ' οὐ λόγῳ μαθών.
  ἐγὼ γὰρ αἰδοῖ καὶ τὸ συγγενὲς σέβων,
ἐξὸν κατ' Ἄργος ἡσύχως ναίειν, πόνων
πλείστων μετέσχον εἷς ἀνὴρ Ἡρακλέει,
ὅτ' ἦν μεθ' ἡμῶν· νῦν δ', ἐπεὶ κατ' οὐρανὸν
ναίει, τὰ κείνου τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς
σῴζω τάδ' αὐτὸς δεόμενος σωτηρίας.
ἐπεὶ γὰρ αὐτῶν γῆς ἀπηλλάχθη πατήρ,
πρῶτον μὲν ἡμᾶς ἤθελ' Εὐρυσθεὺς κτανεῖν·
ἀλλ' ἐξέδραμεν· καὶ πόλις μὲν οἴχεται,
ψυχὴ δ' ἐσώθη. φεύγομεν δ' ἀλώμενοι
ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν.
πρὸς τοῖς γὰρ ἄλλοις καὶ τόδ' Εὐρυσθεὺς κακοῖς
ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι·
πέμπων ὅπου γῆς πυνθάνοιθ' ἱδρυμένους
κήρυκας ἐξαιτεῖ τε κἀξείργει χθονός,
πόλιν προτείνων Ἄργος οὐ σμικρὸν φίλην
ἐχθράν τε θέσθαι, χαὐτὸν εὐτυχοῦνθ' ἅμα.

1 Iolai notam om. L, add. L[2] aut *l* τοῦτό μοι Stob. 10. 1 4 φίλοις τ' . . . συναλλάξαι Stob. 5 αὐτῷ L P: corr. *l* 8 Ἡρακλέει Porson: Ἡρακλεῖ L P, tum ὢν addunt, in marg. L[2], post ἀνὴρ P[2] 10 τἀκείνου L: κἀκείνου P 14 ἐξέδραμεν Reiske: ἐξέδραμον L P 21 προτείνων Canter: προτιμῶν L P σμικρὸν Wilamowitz cl. Andr. 86: σμικρὰν L P 21, 22 φίλην ἐχθράν τε post Musgravium (qui φιλεῖν) Dindorf: φίλων ἔχθραν γε L P

οἱ δ' ἀσθενῆ μὲν τἀπ' ἐμοῦ δεδορκότες,
σμικροὺς δὲ τούσδε καὶ πατρὸς τητωμένους,
τοὺς κρείσσονας σέβοντες ἐξείργουσι γῆς.
ἐγὼ δὲ σὺν φεύγουσι συμφεύγω τέκνοις
καὶ σὺν κακῶς πράσσουσι συμπράσσω κακῶς,
ὀκνῶν προδοῦναι, μή τις ὧδ' εἴπῃ βροτῶν·
Ἴδεσθ', ἐπειδὴ παισὶν οὐκ ἔστιν πατήρ,
Ἰόλαος οὐκ ἤμυνε συγγενὴς γεγώς.
πάσης δὲ χώρας Ἑλλάδος τητώμενοι,
Μαραθῶνα καὶ σύγκληρον ἐλθόντες χθόνα
ἱκέται καθεζόμεσθα βώμιοι θεῶν,
προσωφελῆσαι· πεδία γὰρ τῆσδε χθονὸς
δισσοὺς κατοικεῖν Θησέως παῖδας λόγος,
κλήρῳ λαχόντας ἐκ γένους Πανδίονος,
τοῖσδ' ἐγγὺς ὄντας· ὧν ἕκατι τέρμονας
κλεινῶν Ἀθηνῶν τόνδ' ἀφικόμεσθ' ὅρον.
δυοῖν γερόντοιν δὲ στρατηγεῖται φυγή·
ἐγὼ μὲν ἀμφὶ τοῖσδε καλχαίνων τέκνοις,
ἡ δ' αὖ τὸ θῆλυ παιδὸς Ἀλκμήνη γένος
ἔσωθε ναοῦ τοῦδ' ὑπηγκαλισμένη
σῴζει· νέας γὰρ παρθένους αἰδούμεθα
ὄχλῳ πελάζειν κἀπιβωμιοστατεῖν.
Ὕλλος δ' ἀδελφοί θ' οἷσι πρεσβεύει γένος
ζητοῦσ' ὅπου γῆς πύργον οἰκιούμεθα,
ἢν τῆσδ' ἀπωθώμεσθα πρὸς βίαν χθονός.
ὦ τέκνα τέκνα, δεῦρο, λαμβάνεσθ' ἐμῶν
πέπλων· ὁρῶ κήρυκα τόνδ' Εὐρυσθέως
στείχοντ' ἐφ' ἡμᾶς, οὗ διωκόμεσθ' ὕπο
πάσης ἀλῆται γῆς ἀπεστερημένοι.

27 συμπάσχω P 36 ante 35 traiecit Wilamowitz 37 ὄντος Dobree 38 τόνδ' L*p*: τῶνδ' P: τήνδ' . . . ὁδὸν Stephanus. Fortasse τόνδε θ' ἱκόμεσθ' 40 χαλκαίνων L P: corr. *lp* 44 κἀπιβωμιοστατεῖν suspectum sed cf. alia mirae compositionis vocabula, vv. 161, 495 46 ζητοῦσιν L P

ὦ μῖσος, εἴθ' ὄλοιο χὡ πέμψας ⟨σ'⟩ ἀνήρ·
ὡς πολλὰ δὴ καὶ τῶνδε γενναίῳ πατρὶ
ἐκ τοῦδε ταὐτοῦ στόματος ἤγγειλας κακά.

ΚΗΡΥΞ

ἦ που καθῆσθαι τήνδ' ἕδραν καλὴν δοκεῖς
πόλιν τ' ἀφῖχθαι σύμμαχον, κακῶς φρονῶν·
οὐ γάρ τις ἔστιν ὃς πάροιθ' αἱρήσεται
τὴν σὴν ἀχρεῖον δύναμιν ἀντ' Εὐρυσθέως.
χώρει· τί μοχθεῖς ταῦτ'; ἀνίστασθαί σε χρὴ
ἐς Ἄργος, οὗ σε λεύσιμος μένει δίκη.

Ιο. οὐ δῆτ', ἐπεί μοι βωμὸς ἀρκέσει θεοῦ,
ἐλευθέρα τε γαῖ' ἐν ᾗ βεβήκαμεν.

Κη. βούλῃ πόνον μοι τῇδε προσθεῖναι χερί;

Ιο. οὔτοι βίᾳ γέ μ' οὐδὲ τούσδ' ἄξεις λαβών.

Κη. γνώσῃ σύ· μάντις δ' ἦσθ' ἄρ' οὐ καλὸς τάδε.

Ιο. οὐκ ἂν γένοιτο τοῦτ' ἐμοῦ ζῶντός ποτε.

Κη. ἄπαιρ'· ἐγὼ δὲ τούσδε, κἂν σὺ μὴ θέλῃς,
ἄξω νομίζων, οὗπέρ εἰσ', Εὐρυσθέως.

Ιο. ὦ τὰς Ἀθήνας δαρὸν οἰκοῦντες χρόνον,
ἀμύνεθ'· ἱκέται δ' ὄντες ἀγοραίου Διὸς
βιαζόμεσθα καὶ στέφη μιαίνεται—
πόλει τ' ὄνειδος καὶ θεῶν ἀτιμία.

ΧΟΡΟΣ

— ἔα ἔα· τίς ἡ βοὴ βωμοῦ πέλας
ἕστηκε; ποίαν συμφορὰν δείξει τάχα;

— ἴδετε τὸν γέροντ' ἀμαλὸν ἐπὶ πέδῳ [στρ.
χύμενον· ὦ τάλας.

52 σ' add. Barnes 55 ΚΗΡΥΞ scripsi: Κο(πρεύς) semper L P. Vid. Dram. Personas 60 μενεῖ L P 64 γ' ἔμ' Reisig 65 οὐκ ἄκρος Herwerden 67 ἄπερρ' Cobet 69 τάσδ' Hartung. Sed cf. 387, 839 75, 76 Choro tribuit Lachmann, Iolao L P 75 γέροντ' ἀμαλὸν Hemsterhuys ex Hesychio (ἀμαλόν· ἁπαλόν, ἀσθενῆ. Εὐριπίδης Ἡρακλείδαις δηλοῖ.): γέροντα μᾶλλον L P

. . . .

— πρὸς τοῦ ποτ᾽ ἐν γῇ πτῶμα δύστηνον πίτνεις;
Ιο. ὅδ᾽, ὦ ξένοι, με σοὺς ἀτιμάζων θεοὺς
ἕλκει βιαίως Ζηνὸς ἐκ προβωμίων.
Χο. σὺ δ᾽ ἐκ τίνος γῆς, ὦ γέρον, τετράπτολιν
ξύνοικον ἦλθες λαόν; ἢ πέρα-
θεν ἁλίῳ πλάτᾳ
κατέχετ᾽ ἐκλιπόντες Εὐβοῖδ᾽ ἀκτάν;
Ιο. οὐ νησιώτην, ὦ ξένοι, τρίβω βίον,
ἀλλ᾽ ἐκ Μυκηνῶν σὴν ἀφίγμεθα χθόνα.
Χο. ὄνομα τί σε, γέρον,
Μυκηναῖος ὠνόμαζεν λεώς;
Ιο. τὸν Ἡράκλειον ἴστε που παραστάτην
Ἰόλαον· οὐ γὰρ σῶμ᾽ ἀκήρυκτον τόδε.
Χο. οἶδ᾽ εἰσακούσας καὶ πρίν· ἀλλὰ τοῦ ποτὲ
ἐν χερὶ σᾷ κομίζεις κόρους
νεοτρεφεῖς; φράσον.
Ιο. Ἡρακλέους οἵδ᾽ εἰσὶ παῖδες, ὦ ξένοι,
ἱκέται σέθεν τε καὶ πόλεως ἀφιγμένοι.

Χο. τί χρέος; ἢ λόγων πόλεος, ἔνεπέ μοι, [ἀντ.
μελόμενοι τυχεῖν;
Ιο. μήτ᾽ ἐκδοθῆναι μήτε πρὸς βίαν θεῶν
τῶν σῶν ἀποσπασθέντες εἰς Ἄργος μολεῖν.
Κη. ἀλλ᾽ οὔτι τοῖς σοῖς δεσπόταις τάδ᾽ ἀρκέσει,
οἳ σοῦ κρατοῦντες ἐνθάδ᾽ εὑρίσκουσί σε.
Χο. εἰκὸς θεῶν ἱκτῆρας αἰδεῖσθαι, ξένε,
καὶ μὴ βιαίῳ χερὶ δαιμόνων
ἀπολείπειν [σ᾽] ἕδη·

77 πιτνεῖς L: πιτνεῖ P Deest versus cui v. 97 respondeat 80 σὺ δ᾽ Tyrwhitt: ὁ δ᾽ L P 83 κατέχετ᾽ Hermann: κατέσχετ᾽ L P εὐβοΐδ᾽ L P 89 σῶμ᾽] ὄνομ᾽ Dobree 90 τοῦ *l*: ποῦ L P τοῦ ποτὲ | ἐν Wilamowitz: τοῦ | ποτ᾽ ἐν L P 91 χειρὶ *l* 95 πόλεως ἔννεπε L P 96 μελόμενοι Canter: μελομένῳ L P 97, 98 Cf. 222, 223 102 χειρὶ Hervagiana secunda 103 σ᾽ seclusi: σφ᾽ Musgrave: ἀπολέπειν σ᾽ Reiske

πότνια γὰρ Δίκα τάδ' οὐ πείσεται.
Κη. ἔκπεμπέ νυν γῆς τούσδε τοὺς Εὐρυσθέως,
κοὐδὲν βιαίῳ τῇδε χρήσομαι χερί.
Χο. ἄθεον ἱκεσίαν
μεθεῖναι πόλει ξένων προστροπάν.
Κη. καλὸν δέ γ' ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα,
εὐβουλίας τυχόντα τῆς ἀμείνονος.
. . . . . .
Χο. οὐκοῦν τυράννῳ τῆσδε γῆς φράσαντά σε
χρῆν ταῦτα τολμᾶν, ἀλλὰ μὴ βίᾳ ξένους
θεῶν ἀφέλκειν, γῆν σέβοντ' ἐλευθέραν.
Κη. τίς δ' ἐστὶ χώρας τῆσδε καὶ πόλεως ἄναξ;
Χο. ἐσθλοῦ πατρὸς παῖς Δημοφῶν ὁ Θησέως.
Κη. πρὸς τοῦτον ἁγὼν ἆρα τοῦδε τοῦ λόγου
μάλιστ' ἂν εἴη· τἄλλα δ' εἴρηται μάτην.
Χο. καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς ἔρχεται σπουδὴν ἔχων
'Ακάμας τ' ἀδελφός, τῶνδ' ἐπήκοοι λόγων.

ΔΗΜΟΦΩΝ

ἐπείπερ ἔφθης πρέσβυς ὢν νεωτέρους
βοηδρομήσας τήνδ' ἐπ' ἐσχάραν Διός,
λέξον, τίς ὄχλον τόνδ' ἀθροίζεται τύχη;
Χο. ἱκέται κάθηνται παῖδες οἵδ' Ἡρακλέους
βωμὸν καταστέψαντες, ὡς ὁρᾷς, ἄναξ,
πατρός τε πιστὸς 'Ιόλεως παραστάτης.
Δη. τί δῆτ' ἰυγμῶν ἥδ' ἐδεῖτο συμφορά;
Χο. βίᾳ νιν οὗτος τῆσδ' ἀπ' ἐσχάρας ἄγειν
ζητῶν βοὴν ἔστησε κἄσφηλεν γόνυ
γέροντος, ὥστε μ' ἐκβαλεῖν οἴκτῳ δάκρυ.

107 *ἱκεσίαν* suspectum 108 *προστροπάν* Canter: *πρὸς τὸ πᾶν* L P 109 *καλὸν δ' ἔξω* Stob. 58. 4 110 Lacunam indicavit monente Elmsleio Kirchhoff: deesse videntur quae vv. 90–94 respondeant, et fortasse plura, cf. 126 115 Χο.] notam om. L, add. *l*: eluta est in P 116 Notam *κο.* om. L P, sed ante 117 addunt *καὶ* *ἀγὼν* L P: corr. Hermann (*τόνδ' ἀγών τις l*) 129 *μ' ἐκβαλεῖν* Reiske: *μὴ βαλεῖν* L P (*μοι l*)

Δη. καὶ μὴν στολήν γ' Ἕλληνα καὶ ῥυθμὸν πέπλων
ἔχει, τὰ δ' ἔργα βαρβάρου χερὸς τάδε.
σὸν δὴ τὸ φράζειν ἐστί, μὴ μέλλειν τ', ἐμοὶ
ποίας ἀφῖξαι δεῦρο γῆς ὅρους λιπών;
Κη. Ἀργεῖός εἰμι· τοῦτο γὰρ θέλεις μαθεῖν·
ἐφ' οἷσι δ' ἥκω καὶ παρ' οὗ λέγειν θέλω.
πέμπει Μυκηνῶν δεῦρό μ' Εὐρυσθεὺς ἄναξ
ἄξοντα τούσδε· πολλὰ δ' ἦλθον, ὦ ξένε,
δίκαι' ὁμαρτῇ δρᾶν τε καὶ λέγειν ἔχων.
  Ἀργεῖος ὢν γὰρ αὐτὸς Ἀργείους ἄγω
ἐκ τῆς ἐμαυτοῦ τούσδε δραπέτας ἔχων,
νόμοισι τοῖς ἐκεῖθεν ἐψηφισμένους
θανεῖν· δίκαιοι δ' ἐσμὲν οἰκοῦντες πόλιν
αὐτοὶ καθ' αὑτῶν κυρίους κραίνειν δίκας.
πολλῶν δὲ κἄλλων ἑστίας ἀφιγμένοι
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοισίδ' ἕσταμεν λόγοις,
κοὐδεὶς ἐτόλμησ' ἴδια προσθέσθαι κακά.
ἀλλ' ἤ τιν' ἐς σὲ μωρίαν ἐσκεμμένοι
δεῦρ' ἦλθον ἢ κίνδυνον ἐξ ἀμηχάνων
ῥίπτοντες, εἴτ' οὖν εἴτε μὴ γενήσεται·
οὐ γὰρ φρενήρη γ' ὄντα σ' ἐλπίζουσί που
μόνον τοσαύτης ἣν ἐπῆλθον Ἑλλάδος
τὰς τῶνδ' ἀβούλους συμφορὰς κατοικτιεῖν.
  φέρ' ἀντίθες γάρ· τούσδε τ' ἐς γαῖαν παρεὶς
ἡμᾶς τ' ἐάσας ἐξάγειν, τί κερδανεῖς;
τὰ μὲν παρ' ἡμῶν τοιάδ' ἔστι σοι λαβεῖν,

132 τ' add. *l*, om. L P: μέλλοντ' Matthiae 135 καίπερ οὐ λέγειν θέλων L P, correxit Stiblinus 138 ὁμαρτῇ *l*, cf. Hip. 1195: ἁμαρτῇ L P (cf. Bacchyl. 18, 46) 140 τῆς ἑαυτῶν Kayser τούσδε *p*: τούτους γε L P (τούς γε Verrall) 143 καθ' αὑτοὺς Lenting 144 ἀφιγμένοι Wilamowitz: ἀφιγμένων L P 145 τοῖσιν . . . τοισίδ' Canter: τοῖσι δ' . . . τοῖσιν L P ἕστημεν Cobet 147, 148 ἤ τιν' . . . ἢ κίνδυνον Jacobs: εἴ τιν' . . . εἰς κίνδυνον L P 147 ἐν σοὶ Hartung 149 ῥιπτοῦντες L P, ut solent: corr. Elmsley 152 ἀβούλως Kirchhoff κατοικτιεῖν Elmsley: κατοικτίσεις L P 153 τ' Reiske: γ' L P

Ἄργους τοσήνδε χεῖρα τήν τ' Εὐρυσθέως
ἰσχὺν ἅπασαν τῇδε προσθέσθαι πόλει.
ἢν δ' ἐς λόγους τε καὶ τὰ τῶνδ' οἰκτίσματα
βλέψας πεπανθῇς, ἐς πάλην καθίσταται
δορὸς τὸ πρᾶγμα· μὴ γὰρ ὡς μεθήσομεν
δόξῃς ἀγῶνα τόνδ' ἄτερ χαλυβδικοῦ.
τί δῆτα φήσεις, ποῖα πεδί' ἀφαιρεθείς,
τί ῥυσιασθείς, πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν;
ποίοις δ' ἀμύνων συμμάχοις, τίνος δ' ὕπερ
θάψεις νεκροὺς πεσόντας; ἦ κακὸν λόγον
κτήσῃ πρὸς ἀστῶν, εἰ γέροντος οὕνεκα,
τύμβου, τὸ μηδὲν ὄντος, ὡς εἰπεῖν ἔπος,
παίδων ⟨τε⟩ τῶνδ', ἐς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα.
ἐρεῖς τὸ λῷστον ἐλπίδ' εὑρήσειν μόνον.
καὶ τοῦτο πολλῷ τοῦ παρόντος ἐνδεές·
κακῶς γὰρ Ἀργείοισιν οἵδ' ὡπλισμένοις
μάχοιντ' ἂν ἡβήσαντες, εἴ ⟨τι⟩ τοῦτό σε
ψυχὴν ἐπαίρει· χοὐν μέσῳ πολὺς χρόνος
ἐν ᾧ διεργασθεῖτ' ἄν. ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ·
δοὺς μηδέν, ἀλλὰ τἄμ' ἐῶν ἄγειν ἐμὲ
κτῆσαι Μυκήνας, μηδ' ὅπερ φιλεῖτε δρᾶν
πάθῃς σὺ τοῦτο, τοὺς ἀμείνονας παρὸν
φίλους ἑλέσθαι, τοὺς κακίονας λάβῃς.

Χο. τίς ἂν δίκην κρίνειεν ἢ γνοίη λόγον,
πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῶς;

Ιο. ἄναξ—ὑπάρχει μὲν τόδ' ἐν τῇ σῇ χθονί—
εἰπεῖν ἀκοῦσαί τ' ἐν μέρει πάρεστί μοι,

159 *ἐπανθῇς* P, corr. *p* *πάλην p* : *πάλιν* L P 161 *δόξης . . . χαλυβικοῦ* L P : corr. Barnes 163 *τί ῥυσιασθείς* Kirchhoff : *τιρυνθίοις θῇς* L P 165 *ἢ* L P 168 *τε* add. *l* 169 suspectus : fortasse *μόνην* 171 *ὡπλισμένοις* Schenkl : *ὡπλισμένοι* L P 172 *ἀνηβήσαντες* L P *τι* add. Elmsley 173 *χ' ὡὺν* L^2 P : *καὶ οὖν* primitus L 177 *τοῦτο*] *μηδὲ* Nauck 179 *Χορ.* Elmsley : *Δημ.* L P *κρίνοιεν* L P et Stob. 46. 2 : correxit Portus *γνοίη*] *δοίη* Stob. 181 *μὲν*] *γὰρ* Wilamowitz

κοὐδείς μ' ἀπώσει πρόσθεν, ὥσπερ ἄλλοθεν.
ἡμῖν δὲ καὶ τῷδ' οὐδέν ἐστιν ἐν μέρει·
ἐπεὶ γὰρ Ἄργους οὐ μέτεσθ' ἡμῖν ἔτι,
ψήφῳ δοκῆσαν, ἀλλὰ φεύγομεν πάτραν,
πῶς ἂν δικαίως ὡς Μυκηναίους ἄγοι
ὧδ' ὄντας ἡμᾶς, οὓς ἀπήλασαν χθονός;
ξένοι γάρ ἐσμεν. ἢ τὸν Ἑλλήνων ὅρον
φεύγειν δικαιοῦθ' ὅστις ἂν τἄργος φύγῃ;
οὔκουν Ἀθήνας γ'· οὐ γὰρ Ἀργείων φόβῳ
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἐξελῶσι γῆς.
οὐ γάρ τι Τραχίς ἐστιν οὐδ' Ἀχαιικὸν
πόλισμ', ὅθεν σὺ τούσδε, τῇ δίκῃ μὲν οὔ,
τὸ δ' Ἄργος ὀγκῶν, οἷάπερ καὶ νῦν λέγεις,
ἤλαυνες ἱκέτας βωμίους καθημένους.
εἰ γὰρ τόδ' ἔσται καὶ λόγους κρινοῦσι σούς,
οὐκ οἶδ' Ἀθήνας τάσδ' ἐλευθέρας ἔτι.
ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα καὶ φύσιν·
θνῄσκειν θελήσουσ'· ἡ γὰρ αἰσχύνη ⟨πάρος⟩
τοῦ ζῆν παρ' ἐσθλοῖς ἀνδράσιν νομίζεται.
πόλιν μὲν ἀρκεῖ· καὶ γὰρ οὖν ἐπίφθονον
λίαν ἐπαινεῖν ἐστι, πολλάκις δὲ δὴ
καὐτὸς βαρυνθεὶς οἶδ' ἄγαν αἰνούμενος.
σοὶ δ' ὡς ἀνάγκη τούσδε βούλομαι φράσαι
σῴζειν, ἐπείπερ τῆσδε προστατεῖς χθονός.
Πιτθεὺς μέν ἐστι Πέλοπος, ἐκ δὲ Πιτθέως
Αἴθρα, πατὴρ δ' ἐκ τῆσδε γεννᾶται σέθεν
Θησεύς. πάλιν δὲ τῶνδ' ἄνειμί σοι γένος.
Ἡρακλέης ἦν Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς,

183 ἄλλοθι Elmsley 184 ἐν μέσῳ Valckenaer 185 οὐ μέτεσθ' Dobree: οὐδὲν ἔσθ' (e v. praeced.) L P 188 ὧδ'] ὅδ' Tyrwhitt: τῇδ' Nauck 190 φύγῃ Elmsley: φύγοι L P 191 οὐ γὰρ Stephanus: οὐκ ἄρ' L P 193 Τραχὶς οὐδ' Ἀχαιικὸν τάδε Cobet 197 κρίνουσι L P (κρανοῦσι Elmsley) 198 οὔ φημ' Kirchhoff 200 πάρος Reiske: om. L P (λειπ. L: erasit et βάρος add. L² vel *l*: ἡ P, erasit et ἐνδεῶς add. *p*) 205 σὺ P

κείνη δὲ Πέλοπος θυγατρός. αὐτανεψίων
πατὴρ ἂν εἴη σός τε χὡ τούτων γεγώς.
  γένους μὲν ἥκεις ὧδε τοῖσδε, Δημοφῶν·
ἃ δ᾽ ἐκτὸς ἤδη τοῦ προσήκοντός σε δεῖ
τεῖσαι λέγω σοι παισί· φημὶ γάρ ποτε
σύμπλους γενέσθαι τῶνδ᾽ ὑπασπίζων πατρὶ
ζωστῆρα Θησεῖ τὸν πολυκτόνον μέτα·
Ἅιδου τ᾽ ἐρυμνῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν
πατέρα σόν· Ἑλλὰς πᾶσα τοῦτο μαρτυρεῖ.
ὧν ἀντιδοῦναί σ᾽ οἵδ᾽ ἀπαιτοῦσιν χάριν,
μήτ᾽ ἐκδοθῆναι μήτε πρὸς βίαν θεῶν
τῶν σῶν ἀποσπασθέντες ἐκπεσεῖν χθονός.
σοὶ γὰρ τόδ᾽ αἰσχρὸν †χωρίς, ἔν τε πόλει κακόν,†
ἱκέτας ἀλήτας συγγενεῖς, οἴμοι, κακῶς—
βλέψον πρὸς αὐτοὺς βλέψον—ἕλκεσθαι βίᾳ.
ἀλλ᾽ ἅντομαί σε καὶ καταστέφω χεροῖν,
καὶ . . . πρὸς γενείου, μηδαμῶς ἀτιμάσῃς
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἐς χέρας λαβών·
γενοῦ δὲ τοῖσδε συγγενής, γενοῦ φίλος
πατὴρ ἀδελφὸς δεσπότης· ἅπαντα γὰρ
ταῦτ᾽ ἐστὶ κρείσσω πλὴν ὑπ᾽ Ἀργείοις πεσεῖν.

Χο. ᾤκτιρ᾽ ἀκούσας τούσδε συμφορᾶς, ἄναξ.
τὴν δ᾽ εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην
νῦν δὴ μάλιστ᾽ ἐσεῖδον· οἵδε γὰρ πατρὸς
ἐσθλοῦ γεγῶτες δυστυχοῦσ᾽ ἀναξίως.

Δη. τρισσαί μ᾽ ἀναγκάζουσι συμφορᾶς ὁδοί,
Ἰόλαε, τοὺς σοὺς μὴ παρώσασθαι ξένους·

211 αὐτανεψίων Reisig : αὐτανεψίω L P 212 χὡ Kirchhoff : καὶ L P 215–216 φημὶ . . . πατρὶ] φησὶ . . . πατὴρ Kirchhoff, recte, opinor 218 ἐρεμνῶν Barnes 220–225 suspecti. 221, 222 = 97, 98; 223 contra metrum peccat; cum 225 cf. Alc. 390 223 ἔν τε τῇ πόλει, omisso κακόν, Erfurdt (' κακὸν nihil est nisi κακῶν illud quod v. seq. requiritur :' Wilamowitz) : χωρὶς εἰ πόλει Cornford 224 κακῶν l 227 καὶ] μὴ Kirchhoff 228 λαβεῖν Elmsley 232 τῶνδε συμφορὰς Elmsley : τάσδε συμφορὰς corrector apogr. Paris. 236 συννοίας Schmidt : συμφοραῖς Verrall 237 ξένους] λόγους Kirchhoff

τὸ μὲν μέγιστον Ζεὺς ἐφ' οὗ σὺ βώμιος
θακεῖς νεοσσῶν τήνδ' ἔχων πανήγυριν·
τὸ συγγενές τε καὶ τὸ προυφείλειν καλῶς
πράσσειν παρ' ἡμῶν τούσδε πατρῴαν χάριν·
τό τ' αἰσχρόν, οὗπερ δεῖ μάλιστα φροντίσαι·
εἰ γὰρ παρήσω τόνδε συλᾶσθαι βίᾳ
ξένου πρὸς ἀνδρὸς βωμόν, οὐκ ἐλευθέραν
οἰκεῖν δοκήσω γαῖαν, 'Αργείων δ' ὄκνῳ
ἱκέτας προδοῦναι· καὶ τάδ' ἀγχόνης πέλας.
ἀλλ' ὤφελες μὲν εὐτυχέστερος μολεῖν,
ὅμως δὲ καὶ νῦν μὴ τρέσῃς ὅπως σέ τις
σὺν παισὶ βωμοῦ τοῦδ' ἀποσπάσει βίᾳ.
σὺ δ' Ἄργος ἐλθὼν ταῦτά τ' Εὐρυσθεῖ φράσον,
πρὸς τοῖσδέ τ', εἴ τι τοισίδ' ἐγκαλεῖ ξένοις,
δίκης κυρήσειν· τούσδε δ' οὐκ ἄξεις ποτέ.
Κη. οὐκ ἢν δίκαιον ᾖ τι καὶ νικῶ λόγῳ;
Δη. καὶ πῶς δίκαιον τὸν ἱκέτην ἄγειν βίᾳ;
Κη. οὐκ οὖν ἐμοὶ τόδ' αἰσχρόν, ἀλλ' ⟨οὐ⟩ σοὶ βλάβος;
Δη. ἐμοί γ', ἐάν σοι τούσδ' ἐφέλκεσθαι μεθῶ.
Κη. σὺ δ' ἐξόριζε, κᾆτ' ἐκεῖθεν ἄξομεν.
Δη. σκαιὸς πέφυκας τοῦ θεοῦ πλείω φρονῶν.
Κη. δεῦρ', ὡς ἔοικε, τοῖς κακοῖσι φευκτέον.
Δη. ἅπασι κοινὸν ῥῦμα δαιμόνων ἕδρα.
Κη. ταῦτ' οὐ δοκήσει τοῖς Μυκηναίοις ἴσως.
Δη. οὐκ οὖν ἐγὼ τῶν ἐνθάδ' εἰμὶ κύριος;
Κη. βλάπτων ⟨γ'⟩ ἐκείνους μηδέν, ἢν σὺ σωφρονῇς.
Δη. βλάπτεσθ', ἐμοῦ γε μὴ μιαίνοντος θεούς.

238 *βώμιος* Stephanus: *βωμίους* L P 239 *δμήγυριν* Nauck 242 *τ'*] *δ'* P 245 *'Αργείων* Dobree: *ἀργείοις* L P *ὄκνῳ* Musgrave: *ὀκνῶ* L P 246 *τόδ'* Elmsley 247 *εὐτυχέστερος* apogr. Paris.: *εὐτυχέστερον* L P 249 *ἀποσπάσῃ* L P: corr. Elmsley 251 *τοῖσδ' ἔτ'* L P: corr. Musgrave 252 *κυρήσειν* Bothe: *κυρήσει** L: *κυρήσειε* P 253 *οὐκ*] *οὐδ'* Nauck *τι*] *τε* Heath 255 *ἀλλ' οὐ* Musgrave: *ἀλλὰ* L P *σοὶ* corrector apogr. Paris.: *σὺ* L P 262 *τῶν* Reiske: *τῶν δ'* L P: *τῶν γ'* Wilamowitz 263 *γ'* add. Elmsley *ἂν* L P: corr. Matthiae

Κη. οὐ βούλομαί σε πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν.
Δη. κἀγὼ τοιοῦτος· τῶνδε δ' οὐ μεθήσομαι.
Κη. ἄξω γε μέντοι τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ λαβών.
Δη. οὐκ ἆρ' ἐς Ἄργος ῥᾳδίως ἄπει πάλιν.
Κη. πειρώμενος δὴ τοῦτό γ' αὐτίκ' εἴσομαι.
Δη. κλαίων ἄρ' ἅψῃ τῶνδε κοὐκ ἐς ἀμβολάς.
Χο. μὴ πρὸς θεῶν κήρυκα τολμήσῃς θενεῖν.
Δη. εἰ μή γ' ὁ κῆρυξ σωφρονεῖν μαθήσεται.
Χο. ἄπελθε· καὶ σὺ τοῦδε μὴ θίγῃς, ἄναξ.
Κη. στείχω· μιᾶς γὰρ χειρὸς ἀσθενὴς μάχη.
ἥξω δὲ πολλὴν Ἄρεος Ἀργείου λαβὼν
πάγχαλκον αἰχμὴν δεῦρο. μυρίοι δέ με
μένουσιν ἀσπιστῆρες Εὐρυσθεύς τ' ἄναξ
αὐτὸς στρατηγῶν· Ἀλκάθου δ' ἐπ' ἐσχάτοις
καραδοκῶν τἀνθένδε τέρμασιν μένει.
λαμπρὸς δ' ἀκούσας σὴν ὕβριν φανήσεται
σοὶ καὶ πολίταις γῇ τε τῇδε καὶ φυτοῖς·
μάτην γὰρ ἥβην ὧδέ γ' ἂν κεκτῄμεθα
πολλὴν ἐν Ἄργει, μή σε τιμωρούμενοι.
Δη. φθείρου· τὸ σὸν γὰρ Ἄργος οὐ δέδοικ' ἐγώ.
ἐνθένδε δ' οὐκ ἔμελλες αἰσχύνας ἐμὲ
ἄξειν βίᾳ τούσδ'· οὐ γὰρ Ἀργείων πόλει
ὑπήκοον τήνδ' ἀλλ' ἐλευθέραν ἔχω.

Χο. ὥρα προνοεῖν, πρὶν ὅροις πελάσαι
στρατὸν Ἀργείων·
μάλα δ' ὀξὺς Ἄρης ὁ Μυκηναίων,
ἐπὶ τοῖσι δὲ δὴ μᾶλλον ἔτ' ἢ πρίν.
πᾶσι γὰρ οὗτος κήρυξι νόμος,
δὶς τόσα πυργοῦν τῶν γιγνομένων.
πόσα νιν λέξειν βασιλεῦσι δοκεῖς,

271 θένειν L P 279 μένει *l*: μένειν L P 282 ἥβην] ὕβριν P κεκτώμεθα L P: corr. Brunck 285 ἐνθένδε δ' L²: ἐνθένδ' L P 286 πόλιν Elmsley 289 Malim Ἀργεῖον, ob v. sequentem

ὡς δεῖν' ἔπαθεν καὶ παρὰ μικρὸν
ψυχὴν ἦλθεν διακναῖσαι;

Ιο. οὐκ ἔστι τοῦδε παισὶ κάλλιον γέρας,
ἢ πατρὸς ἐσθλοῦ κἀγαθοῦ πεφυκέναι
[γαμεῖν τ' ἀπ' ἐσθλῶν· ὃς δὲ νικηθεὶς πόθῳ
κακοῖς ἐκοινώνησεν, οὐκ ἐπαινέσω,
τέκνοις ὄνειδος οὕνεχ' ἡδονῆς λιπεῖν.]
τὸ δυστυχὲς γὰρ ηὑγένει' ἀμύνεται
τῆς δυσγενείας μᾶλλον· ἡμεῖς γὰρ κακῶν
ἐς τοὔσχατον πεσόντες ηὕρομεν φίλους
καὶ ξυγγενεῖς τούσδ', οἳ τοσῆσδ' οἰκουμένης
Ἑλληνίδος γῆς τῶνδε προύστησαν μόνοι.
δότ', ὦ τέκν', αὐτοῖς χεῖρα δεξιάν, δότε·
ὑμεῖς τε παισί, καὶ πέλας προσέλθετε.
ὦ παῖδες, ἐς μὲν πεῖραν ἤλθομεν φίλων·
ἢν δ' οὖν ποθ' ὑμῖν νόστος ἐς πάτραν φανῇ
καὶ δώματ' οἰκήσητε καὶ τιμὰς πατρός
. . . . . .
σωτῆρας αἰεὶ καὶ φίλους νομίζετε,
καὶ μήποτ' ἐς γῆν ἐχθρὸν αἴρεσθαι δόρυ
μέμνησθέ μοι τήνδ', ἀλλὰ φιλτάτην πόλιν
πασῶν νομίζετ'. ἄξιοι δ' ὑμῖν σέβειν
οἳ γῆν τοσήνδε καὶ Πελασγικὸν λεὼν
ἡμῶν ἀπηλλάξαντο πολεμίους ἔχειν,
πτωχοὺς ἀλήτας εἰσορῶντες· ἀλλ' ὅμως
οὐκ ἐξέδωκαν οὐδ' ἀπήλασαν χθονός.

297 τοῦδε παισὶ L P et Stob. 88. 7: παισὶ τοῦδε Stob. 79. 3 et Orion. Eurip. 9 299-301 ignorant Stob. et Orion, alio v. substituto; vide sub fin. fabulae 299 γάμων Musgrave 304 εἰς L: εἰ P 305 οἳ L: ἣ P 310 ὑμῖν apogr. Paris.: ἡμῖν L P 311 supplet ex. gr. πάλιν λάβητε, τῆσδε κοιράνους χθονὸς Elmsley 314 μέμνησθέ μοι Kirchhoff: μεμνημένοι L P τήνδ' scripsi: τῶνδ' L P (Mavult Verrall πολεῖν pro πόλιν scribere, ceteris servatis) 315 σεβίζετ' Wecklein ἄξιοι δ' Elmsley: ἄξιον L P 317 ὑπηλλάξαντο Pflugk (ἐνηλ. Musgrave)

ἐγὼ δὲ καὶ ζῶν καὶ θανών, ὅταν θάνω,
πολλῷ σ' ἐπαίνῳ Θησέως, ὦ τᾶν, πέλας
ὑψηλὸν ἀρῶ καὶ λέγων τάδ' εὐφρανῶ,
ὡς εὖ τ' ἐδέξω καὶ τέκνοισιν ἤρκεσας
τοῖς Ἡρακλείοις, εὐγενὴς δ' ἀν' Ἑλλάδα
σῴζεις πατρῴαν δόξαν, ἐξ ἐσθλῶν δὲ φὺς
οὐδὲν κακίων τυγχάνεις γεγὼς πατρός,
παύρων μετ' ἄλλων· ἕνα γὰρ ἐν πολλοῖς ἴσως
εὕροις ἂν ὅστις ἐστὶ μὴ χείρων πατρός.

Χο. ἀεί ποθ' ἥδε γαῖα τοῖς ἀμηχάνοις
σὺν τῷ δικαίῳ βούλεται προσωφελεῖν.
τοιγὰρ πόνους δὴ μυρίους ὑπὲρ φίλων
ἤνεγκε, καὶ νῦν τόνδ' ἀγῶν' ὁρῶ πέλας.

Δη. σοί τ' εὖ λέλεκται, καὶ τὰ τῶνδ' αὐχῶ, γέρον,
τοιαῦτ' ἔσεσθαι· μνημονεύσεται χάρις.
κἀγὼ μὲν ἀστῶν σύλλογον ποήσομαι,
τάξω δ', ὅπως ἂν τὸν Μυκηναίων στρατὸν
πολλῇ δέχωμαι χειρί· πρῶτα μὲν σκοποὺς
πέμψω πρὸς αὐτόν, μὴ λάθῃ με προσπεσών·
ταχὺς γὰρ Ἄργει πᾶς ἀνὴρ βοηδρόμος·
μάντεις δ' ἀθροίσας θύσομαι. σὺ δ' ἐς δόμους
σὺν παισὶ χώρει, Ζηνὸς ἐσχάραν λιπών.
εἰσὶν γὰρ οἵ σου, κἂν ἐγὼ θυραῖος ὦ,
μέριμναν ἕξουσ'. ἀλλ' ἴθ' ἐς δόμους, γέρον.

Ιο. οὐκ ἂν λίποιμι βωμόν· ἑζώμεσθα δὴ
ἱκέται μένοντες ἐνθάδ' εὖ πρᾶξαι πόλιν·
ὅταν δ' ἀγῶνος τοῦδ' ἀπαλλαχθῇς καλῶς,
ἴμεν πρὸς οἴκους. θεοῖσι δ' οὐ κακίοσιν
χρώμεσθα συμμάχοισιν Ἀργείων, ἄναξ·

320 *θάνω* Brodaeus: *θάνης* L P 321 *ὦ τὰν* L P: suspectum, cf. v. 688 322 *ἀρῶ* Elmsley: *αἴρω* L P 323 *ὡς δ'* P 336 *τάξας δ'* Kirchhoff 338 *μὴ λάβῃ* P 340 *μάντεις δ'* Lenting: *μάντεις τ'* L P 344 *ἑζώμεσθα* Elmsley: *ἑζόμεσθα* L P (*εὐξόμεσθα δὲ* Cobet) 346 *ἀπαλλαχθῇς* L²: *ἀπαλλαχθῇ* L P

τῶν μὲν γὰρ Ἥρα προστατεῖ, Διὸς δάμαρ,
ἡμῶν δ' Ἀθηνᾶ. φημὶ δ' εἰς εὐπραξίαν
καὶ τοῦθ' ὑπάρχειν, θεῶν ἀμεινόνων τυχεῖν·
νικωμένη γὰρ Παλλὰς οὐκ ἀνέξεται.

Χο. Εἰ *σὺ μέγ' αὐχεῖς, ἕτεροι* [*στρ.*
σοῦ πλέον οὐ μέλονται,
⟨ὦ⟩ ξεῖν' Ἀργόθεν ἐλθών,
μεγαληγορίαισι δ' ἐμὰς
φρένας οὐ φοβήσεις.
μήπω ταῖς μεγάλαισιν οὕ-
τω καὶ καλλιχόροις Ἀθή-
ναις εἴη· σὺ δ' ἄφρων, ὅ τ' Ἄρ-
γει Σθενέλου τύραννος.

ὃς πόλιν ἐλθὼν ἑτέραν [*ἀντ.*
οὐδὲν ἐλάσσον' Ἄργους,
θεῶν ἱκτῆρας ἀλάτας
καὶ ἐμᾶς χθονὸς ἀντομένους
ξένος ὢν βιαίως
ἕλκεις, οὐ βασιλεῦσιν εἴ-
ξας, οὐκ ἄλλο δίκαιον εἰ-
πών· ποῦ ταῦτα καλῶς ἂν εἴ-
η παρά γ' εὖ φρονοῦσιν;

Εἰ*ρήνα μὲν ἐμοί γ' ἀρέ-* [*ἐπῳδ.*
σκει· σὺ δ', ὦ κακόφρων ἄναξ,
λέγω, εἰ πόλιν ἥξεις,
οὐχ οὕτως ἃ δοκεῖς κυρή-
σεις· οὐ σοὶ μόνῳ ἔγχος οὐδ'

350 *Ἀθηνᾶ* L P: *Ἀθάνα* Porson. Sed cf. El. 1254, Soph. Phil. 134, &c 355 *ὦ ξεῖν'* Erfurdt: *ξεῖν'* L P *ἐπελθών l* 359 *Ἀθάναις l* 364 *θεῶν*] fortasse delendum, cf. v. 355 365 *ἀντομένους* Nauck: *ἀντεχομένους* L P 372 *σοὶ* Canter *κακόφρον* L² aut L¹

ἰτέα κατάχαλκός [ἐστιν.]
ἀλλ᾽ οὔ, πολέμων ἐραστάς,
μή μοι δορὶ συνταράξεις
τὰν εὖ χαρίτων ἔχουσαν
πόλιν, ἀλλ᾽ ἀνάσχου.

Ιο. ὦ παῖ, τί μοι σύννοιαν ὄμμασιν φέρων
ἥκεις; νέον τι πολεμίων λέξεις πέρι;
μέλλουσιν ἢ πάρεισιν ἢ τί πυνθάνῃ;
οὐ γάρ τι μὴ ψεύσῃς γε κήρυκος λόγους·
ὁ γὰρ στρατηγὸς εὐτυχὴς τὰ πρὸς θεῶν
εἶσιν, σάφ᾽ οἶδα, καὶ μάλ᾽ οὐ σμικρὸν φρονῶν,
ἐς τὰς Ἀθήνας. ἀλλὰ τῶν φρονημάτων
ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων.

Δη. ἥκει στράτευμ᾽ Ἀργεῖον Εὐρυσθεύς τ᾽ ἄναξ·
ἐγώ νιν αὐτὸς εἶδον. ἄνδρα γὰρ χρεών,
ὅστις στρατηγεῖν φησ᾽ ἐπίστασθαι καλῶς,
οὐκ ἀγγέλοισι τοὺς ἐναντίους ὁρᾶν.
πεδία μὲν οὖν γῆς ἐς τάδ᾽ οὐκ ἐφῆκέ πω
στρατόν, λεπαίαν δ᾽ ὀφρύην καθήμενος
σκοπεῖ—δόκησιν δὴ τόδ᾽ ἂν λέγοιμί σοι—
†ποίᾳ προσάξει στρατόπεδον τὰ νῦν δορὸς
ἐν ἀσφαλεῖ τε τῆσδ᾽ ἱδρύσεται χθονός.†
καὶ τἀμὰ μέντοι πάντ᾽ ἄραρ᾽ ἤδη καλῶς·
πόλις τ᾽ ἐν ὅπλοις, σφάγιά θ᾽ ἡτοιμασμένα
ἕστηκεν οἷς χρὴ ταῦτα τέμνεσθαι θεῶν,

377 ἀλλ᾽ ὦ Canter ἐραστά Musgrave 378 συνταράξῃς Barnes 379 εὖ χαρίτων Elmsley: εὐχαρίστως L P (εὐχαρίστων Aldina) 382 λέξεις Kirchhoff: λέγεις L P (ἔχεις Nauck) 384 ψεύσῃς scripsi: ψεύσῃ L P ψεύσῃ σε . . . λόγος Elmsley 385 τὰ πρόσθεν ὢν Tyrwhitt 386 εἶσιν Elmsley: ἐστίν L P 387 τάσδ᾽ Hartung. Sed cf. 69, 839 ἀλλὰ τῶν] fortasse ἀλλ᾽ ἴτω. Cf. Cycl. 616 388 ὑπερκόπων Schroeder 393 τάδ᾽ Stephanus: τόδ᾽ L P 394 λεπαίαν Stiblinus: λεπάραν, cum gloss. ὄνομα τόπου L P 395 σκοπεῖν P 396 τέχνῃ δορὸς Wecklein: τ᾽ ἄνευ δορὸς Musgrave 397 τε] πῃ Verrall, προσάξει '*praemunitione*' reddens cl. Hdt. i. 190, viii. 20 398 μέντοι L: μὲν P

τροπαῖά τ' ἐχθρῶν καὶ πόλει σωτήρια,
θυηπολεῖται δ' ἄστυ μάντεων ὕπο.
χρησμῶν δ' ἀοιδοὺς πάντας εἰς ἓν ἁλίσας
ἤλεγξα καὶ βέβηλα καὶ κεκρυμμένα
λόγια παλαιά, τῇδε γῇ σωτήρια.
καὶ τῶν μὲν ἄλλων διάφορ' ἐστὶ θεσφάτοις
πόλλ'· ἐν δὲ πᾶσι γνῶμα ταὐτὸν ἐμπρέπει·
σφάξαι κελεύουσίν με παρθένον Κόρῃ
Δήμητρος, ἥτις ἐστὶ πατρὸς εὐγενοῦς.
    ἐγὼ δ' ἔχω μέν, ὡς ὁρᾷς, προθυμίαν
τοσήνδ' ἐς ὑμᾶς· παῖδα δ' οὔτ' ἐμὴν κτενῶ
οὔτ' ἄλλον ἀστῶν τῶν ἐμῶν ἀναγκάσω
ἄκονθ'· ἑκὼν δὲ τίς κακῶς οὕτω φρονεῖ,
ὅστις τὰ φίλτατ' ἐκ χερῶν δώσει τέκνα;
καὶ νῦν πικρὰς ἂν συστάσεις ἂν εἰσίδοις,
τῶν μὲν λεγόντων ὡς δίκαιον ἦν ξένοις
ἱκέταις ἀρήγειν, τῶν δὲ μωρίαν ἐμὴν
κατηγορούντων· εἰ δὲ δὴ δράσω τόδε,
οἰκεῖος ἤδη πόλεμος ἐξαρτύεται.
ταῦτ' οὖν ὅρα σὺ καὶ συνεξεύρισχ' ὅπως
αὐτοί τε σωθήσεσθε καὶ πέδον τόδε,
κἀγὼ πολίταις μὴ διαβληθήσομαι.
οὐ γὰρ τυραννίδ' ὥστε βαρβάρων ἔχω·
ἀλλ', ἢν δίκαια δρῶ, δίκαια πείσομαι.

Χο. ἀλλ' ἦ πρόθυμον οὖσαν οὐκ ἐᾷ θεὸς
ξένοις ἀρήγειν τήνδε χρῄζουσιν πόλιν;

Ιο. ὦ τέκν', ἔοιγμεν ναυτίλοισιν, οἵτινες
χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος

402 transposuit Tyrwhitt; melius fortasse post 404 deleto 405, aut post 409   405 delet Wilamowitz   σωτήρια] κεχρησμένα Wecklein   406 θεσφάτοις Kirchhoff: θεσφάτων L P   407 πᾶσι citant Schol. Soph. Ant. 174, Trach. 593: πάντων L P   408 κόρῃ voluit *l*: κόρην L P   409 δήμητρί γ' *l*   411 κτενῶ Elmsley: κτανῶ L P   415 πικρὰς] πυκνὰς Dobree   ἂν εἰσίδοις suspectum: ἀστῶν ἴδοις Hartung   416 ἦ L P   417 ἐμοῦ Elmsley   426 χρῄζουσιν Herwerden: χρῄζουσαν L P   427 ναυτίλλοισιν L P

ἐς χεῖρα γῇ συνῆψαν, εἶτα χερσόθεν
πνοιαῖσιν ἠλάθησαν ἐς πόντον πάλιν.
οὕτω δὲ χἠμεῖς τῆσδ᾽ ἀπωθούμεσθα γῆς
ἤδη πρὸς ἀκταῖς ὄντες ὡς σεσῳσμένοι.
οἴμοι· τί δῆτ᾽ ἔτερψας ὦ τάλαινά με
ἐλπὶς τότ᾽, οὐ μέλλουσα διατελεῖν χάριν;
συγγνωστὰ γάρ τοι καὶ τὰ τοῦδ᾽, εἰ μὴ θέλει
κτείνειν πολιτῶν παῖδας· αἰνέσαι δ᾽ ἔχω
καὶ τἀνθάδ᾽· εἰ θεοῖσι δὴ δοκεῖ τάδε
πράσσειν ἔμ᾽, οὔτοι σή γ᾽ ἀπόλλυται χάρις.
    ὦ παῖδες, ὑμῖν δ᾽ οὐκ ἔχω τί χρήσομαι.
ποῖ τρεψόμεσθα; τίς γὰρ ἄστεπτος θεῶν;
ποῖον δὲ γαίας ἕρκος οὐκ ἀφίγμεθα;
ὀλούμεθ᾽, ὦ τέκν᾽· ἐκδοθησόμεσθα δή.
κἀμοῦ μὲν οὐδὲν εἴ με χρὴ θανεῖν μέλει,
πλὴν εἴ τι τέρψω τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς θανών·
ὑμᾶς δὲ κλαίω καὶ κατοικτίρω, τέκνα,
καὶ τὴν γεραιὰν μητέρ᾽ Ἀλκμήνην πατρός.
ὦ δυστάλαινα τοῦ μακροῦ βίου σέθεν,
τλήμων δὲ κἀγὼ πολλὰ μοχθήσας μάτην.
χρῆν χρῆν ἄρ᾽ ἡμᾶς ἀνδρὸς εἰς ἐχθροῦ χέρας
πεσόντας αἰσχρῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον.
    ἀλλ᾽ οἶσθ᾽ ὅ μοι σύμπραξον; οὐχ ἅπασα γὰρ
πέφευγεν ἐλπὶς τῶνδέ μοι σωτηρίας·
ἔμ᾽ ἔκδος Ἀργείοισιν ἀντὶ τῶνδ᾽, ἄναξ,
καὶ μήτε κινδύνευε, σωθήτω τέ μοι
τέκν᾽· οὐ φιλεῖν δεῖ τὴν ἐμὴν ψυχήν· ἴτω.
μάλιστα δ᾽ Εὐρυσθεύς με βούλοιτ᾽ ἂν λαβὼν
τὸν Ἡράκλειον σύμμαχον καθυβρίσαι·

429 ὡς χεῖρα Valckenaer 433 ἔτρεψας P 435 θέλοι L P: corr. Elmsley 436 αἰνέσαι Valckenaer: αἰνέσας L P 437 εἰ δὲ θεοῖσι Hermann 438 σή Elmsley: σοί L P 451 ἅπασα Stephanus: ἅπασι L P 456 μάλιστα δ᾽ ἐμὲ βούλοιτ᾽ ἂν Εὐρυσθεὺς Bothe

σκαιὸς γὰρ ἀνήρ. τοῖς σοφοῖς δ' εὐκτὸν σοφῷ
ἔχθραν συνάπτειν, μὴ ἀμαθεῖ φρονήματι·
πολλῆς γὰρ αἰδοῦς καὶ δίκης τις ἂν τύχοι.
Χο. ὦ πρέσβυ, μή νυν τήνδ' ἐπαιτιῶ πόλιν·
τάχ' ἂν γὰρ ἡμῖν ψευδὲς ἀλλ' ὅμως κακὸν
γένοιτ' ὄνειδος ὡς ξένους προυδώκαμεν.
Δη. γενναῖα μὲν τάδ' εἶπας, ἀλλ' ἀμήχανα.
οὐ σοῦ χατίζων δεῦρ' ἄναξ στρατηλατεῖ·
τί γὰρ γέροντος ἀνδρὸς Εὐρυσθεῖ πλέον
θανόντος; ἀλλὰ τούσδε βούλεται κτανεῖν.
δεινὸν γὰρ ἐχθροῖς βλαστάνοντες εὐγενεῖς,
νεανίαι τε καὶ πατρὸς μεμνημένοι
λύμας· ἃ κεῖνον πάντα προσκοπεῖν χρεών.
ἀλλ', εἴ τιν' ἄλλην οἶσθα καιριωτέραν
βουλήν, ἑτοίμαζ', ὡς ἔγωγ' ἀμήχανος
χρησμῶν ἀκούσας εἰμὶ καὶ φόβου πλέως.

ΜΑΚΑΡΙΑ

ξένοι, θράσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς
προσθῆτε· πρῶτον γὰρ τόδ' ἐξαιτήσομαι·
γυναικὶ γὰρ σιγή τε καὶ τὸ σωφρονεῖν
κάλλιστον, εἴσω θ' ἥσυχον μένειν δόμων.
τῶν σῶν δ' ἀκούσασ', Ἰόλεως, στεναγμάτων
ἐξῆλθον, οὐ ταχθεῖσα πρεσβεύειν γένους.
ἀλλ', εἰμὶ γάρ πως πρόσφορος, μέλει δέ μοι
μάλιστ' ἀδελφῶν, τῶνδε κἀμαυτῆς πέρι
θέλω πυθέσθαι, μὴ 'πὶ τοῖς πάλαι κακοῖς
προσκείμενόν τι πῆμα σὴν δάκνει φρένα.
Ιο. ὦ παῖ, μάλιστα σ' οὐ νεωστὶ δὴ τέκνων
τῶν Ἡρακλείων ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω.
ἡμῖν δὲ δόξας εὖ προχωρῆσαι δρόμος

458 ἀνὴρ L P 460 τύχη L P : corr. Elmsley 461 τήνδ'] τῶνδ' Valckenaer 462 ψευδὲς Nauck : ψεῦδος L P 470 λύμης Elmsley 472 βολήν P 477 θ' Elmsley : δ' L P 480 προστατὶς Rauchenstein 486 δρόμος Jacobs : δόμος L P

πάλιν μεθέστηκ' αὖθις ἐς τἀμήχανον·
χρησμῶν γὰρ ᾠδούς φησι σημαίνειν ὅδε,
οὐ ταῦρον οὐδὲ μόσχον, ἀλλὰ παρθένον
σφάξαι Κόρῃ Δήμητρος ἥτις εὐγενής,
εἰ χρὴ μὲν ἡμᾶς, χρὴ δὲ τήνδ' εἶναι πόλιν.
ταῦτ' οὖν ἀμηχανοῦμεν· οὔτε γὰρ τέκνα
σφάξειν ὅδ' αὑτοῦ φησιν οὔτ' ἄλλου τινός.
κἀμοὶ λέγει μὲν οὐ σαφῶς, λέγει δέ πως,
εἰ μή τι τούτων ἐξαμηχανήσομεν,
ἡμᾶς μὲν ἄλλην γαῖαν εὑρίσκειν τινά,
αὐτὸς δὲ σῶσαι τήνδε βούλεται χθόνα.
Μα. ἐν τῷδε κἀχόμεσθα σωθῆναι λόγῳ;
Ιο. ἐν τῷδε, τἄλλα γ' εὐτυχῶς πεπραγότες.
Μα. μή νυν τρέσῃς ἔτ' ἐχθρὸν Ἀργεῖον δόρυ·
ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρὶν κελευσθῆναι, γέρον,
θνῄσκειν ἑτοίμη καὶ παρίστασθαι σφαγῇ.
τί φήσομεν γάρ, εἰ πόλις μὲν ἀξιοῖ
κίνδυνον ἡμῶν οὕνεκ' αἴρεσθαι μέγαν,
αὐτοὶ δὲ προστιθέντες ἄλλοισιν πόνους,
παρόν σφε σῷσαι, φευξόμεσθα μὴ θανεῖν;
οὐ δῆτ', ἐπεί τοι καὶ γέλωτος ἄξια,
στένειν μὲν ἱκέτας δαιμόνων καθημένους,
πατρὸς δ' ἐκείνου φύντας οὗ πεφύκαμεν
κακοὺς ὁρᾶσθαι· ποῦ τάδ' ἐν χρηστοῖς πρέπει;
κάλλιον, οἶμαι, τῆσδ'—ἃ μὴ τύχοι ποτέ—
πόλεως ἁλούσης, χεῖρας εἰς ἐχθρῶν πεσεῖν,
†κἄπειτα τινὰ† πατρὸς οὖσαν εὐγενοῦς

490 *κόρῃ Δήμητρος* Pierson : *κελεύειν μητρὸς* L P 491 *χρῆν . . . χρῆν* L P : corr Hermann 493 *σφάξειν* Elmsley : *σφάζειν* L P 494 *λέγει* P : *δὲ λέγει* L 495 *μηχάνημ' εὑρήσομεν* Hartung 498 *κἀχόμεσθα* Elmsley : *κεὐχόμεσθα* L P 499 *τἄλλα δ'* P 504 *αἴρεσθαι* Elmsley : *αἱρεῖσθαι* L P 506 *σφε σῷσαι* Nauck : *σεσῶσθαι* L P 511 *ὃ μὴ* Lenting 513 *κἄπειτα τινὰ* supra *τ* suprascripto *δε* (= *δεινὰ*) L : *κἄπειτα τινὰ* correctum in *δεινὰ* P : fortasse *τί δ' οὐκ ἔπειτα* : *κἄπειτ' ἄτιμα* Kirchhoff

παθοῦσαν Ἅιδην μηδὲν ἧσσον εἰσιδεῖν.
ἀλλ' ἐκπεσοῦσα τῆσδ' ἀλητεύσω χθονός;
κοὐκ αἰσχυνοῦμαι δῆτ', ἐὰν δή τις λέγῃ·
Τί δεῦρ' ἀφίκεσθ' ἱκεσίοισι σὺν κλάδοις
αὐτοὶ φιλοψυχοῦντες; ἔξιτε χθονός·
κακοὺς γὰρ ἡμεῖς οὐ προσωφελήσομεν.
  ἀλλ' οὐδὲ μέντοι, τῶνδε μὲν τεθνηκότων,
αὐτὴ δὲ σωθεῖσ', ἐλπίδ' εὖ πράξειν ἔχω·
—πολλοὶ γὰρ ἤδη τῇδε προύδοσαν φίλους.—
τίς γὰρ κόρην ἔρημον ἢ δάμαρτ' ἔχειν,
ἢ παιδοποιεῖν ἐξ ἐμοῦ βουλήσεται;
οὐκ οὖν θανεῖν ἄμεινον ἢ τούτων τυχεῖν
ἀναξίαν; ἄλλῃ δὲ κἂν πρέποι τινὶ
μᾶλλον τάδ', ἥτις μὴ 'πίσημος ὡς ἐγώ.
  ἡγεῖσθ' ὅπου δεῖ σῶμα κατθανεῖν τόδε
καὶ στεμματοῦτε καὶ κατάρχεσθ', εἰ δοκεῖ·
νικᾶτε δ' ἐχθρούς· ἥδε γὰρ ψυχὴ πάρα
ἑκοῦσα κοὐκ ἄκουσα· κἀξαγγέλλομαι
θνῄσκειν ἀδελφῶν τῶνδε κἀμαυτῆς ὕπερ.
εὕρημα γάρ τοι μὴ φιλοψυχοῦσ' ἐγὼ
κάλλιστον ηὕρηκ', εὐκλεῶς λιπεῖν βίον.

Χο. φεῦ φεῦ, τί λέξω παρθένου μέγαν λόγον
κλύων, ἀδελφῶν ἣ πάρος θέλει θανεῖν;
τούτων τίς ἂν λέξειε γενναίους λόγους
μᾶλλον, τίς ἂν δράσειεν ἀνθρώπων ἔτι;

Ιο. ὦ τέκνον, οὐκ ἔστ' ἄλλοθεν τὸ σὸν κάρα,
ἀλλ' ἐξ ἐκείνου σπέρμα τῆς θείας φρενὸς
πέφυκας Ἡράκλειος· οὐδ' αἰσχύνομαι
τοῖς σοῖς λόγοισι, τῇ τύχῃ δ' ἀλγύνομαι.

515 ἀλητεύσω Stephanus: ἀλητεύω L P (ἀλ. P) 526 κἂν πρέποι Scaliger et Hartung: καὶ πρέπει L P 529 lectio incerta, cf. Ion. 1: nec κατάρχετ' nec κεἰ κατάρχεσθαι δοκεῖ (Paley) placet: καὶ στέμμα τοῦτό γ', εἰ κατάρχεσθαι Verrall, cl. vv. 71, 601 533 τοῖς μὴ φιλοψυχοῦσί γε Madvig 541 Ἡρακλῆος codd.: corr. Elmsley (Ἡράκλειον Hartung)

ἀλλ' ᾗ γένοιτ' ἂν ἐνδικωτέρως φράσω·
πάσας ἀδελφὰς τῆσδε δεῦρο χρὴ καλεῖν,
κᾆθ' ἣ λαχοῦσα θνῃσκέτω γένους ὕπερ·
σὲ δ' οὐ δίκαιον κατθανεῖν ἄνευ πάλου.
Μα. οὐκ ἂν θάνοιμι τῇ τύχῃ λαχοῦσ' ἐγώ·
χάρις γὰρ οὐ πρόσεστι· μὴ λέξῃς, γέρον.
ἀλλ', εἰ μὲν ἐνδέχεσθε καὶ βούλεσθέ μοι
χρῆσθαι προθύμως, τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ
δίδωμ' ἑκοῦσα τοῖσδ', ἀναγκασθεῖσα δ' οὔ.
Ιο. φεῦ·
ὅδ' αὖ λόγος σοι τοῦ πρὶν εὐγενέστερος·
κἀκεῖνος ἦν ἄριστος· ἀλλ' ὑπερφέρεις
τόλμῃ τε τόλμαν καὶ λόγῳ χρηστῷ λόγον.
οὐ μὴν κελεύω γ' οὐδ' ἀπεννέπω, τέκνον,
θνῄσκειν σ'· ἀδελφοὺς δ' ὠφελεῖς θανοῦσα σούς.
Μα. σοφῶς κελεύεις· μὴ τρέσῃς μιάσματος
τοὐμοῦ μετασχεῖν, ἀλλ' ἐλευθέρως θάνω.
ἕπου δέ, πρέσβυ· σῇ γὰρ ἐνθανεῖν χερὶ
θέλω· πέπλοις δὲ σῶμ' ἐμὸν κρύψον παρών·
ἐπεὶ σφαγῆς γε πρὸς τὸ δεινὸν εἶμ' ἐγώ,
εἴπερ πέφυκα πατρὸς οὗπερ εὔχομαι.
Ιο. οὐκ ἂν δυναίμην σῷ παρεστάναι μόρῳ.
Μα. σὺ δ' ἀλλὰ τοῦδε χρῄζε, μή μ' ἐν ἀρσένων,
ἀλλ' ἐν γυναικῶν, χερσὶν ἐκπνεῦσαι βίον.
Δη. ἔσται τάδ', ὦ τάλαινα παρθένων, ἐπεὶ
κἀμοὶ τόδ' αἰσχρόν, μή σε κοσμεῖσθαι καλῶς,
πολλῶν ἕκατι, τῆς τε σῆς εὐψυχίας
καὶ τοῦ δικαίου· τλημονεστάτην δὲ σὲ
πασῶν γυναικῶν εἶδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ.

549 βούλοισθε L P: corr. *l* 550 προθύμῳ Barnes 551 τῆσδ' P 557 σ' Reiske: γ' L P δ' add. Barnes 558 sqq. sic disponit Wilamowitz: σ. κελεύεις, ἀλλ' . . . πρέσβυ, μὴ τρέσας . . . μετασχεῖν· σῇ γὰρ κ.τ.λ. 564 σῷ *lp*: σ* L: σὴν P 567 Δημ. Heath: Ιο. L P 568 κοσμῆσαι *l*

ἀλλ', εἴ τι βούλῃ, τούσδε τὸν γέροντά τε
χώρει προσειποῦσ' ὑστάτοις προσφθέγμασιν.

Μα. ὦ χαῖρε, πρέσβυ, χαῖρε καὶ δίδασκέ μοι
τοιούσδε τούσδε παῖδας, ἐς τὸ πᾶν σοφούς,
ὥσπερ σύ, μηδὲν μᾶλλον· ἀρκέσουσι γάρ.
πειρῶ δὲ σῶσαι μὴ θανεῖν, πρόθυμος ὤν·
σοὶ παῖδές ἐσμεν, σαῖν χεροῖν τεθράμμεθα.
ὁρᾷς δὲ κἀμὲ τὴν ἐμὴν ὥραν γάμου
διδοῦσαν ἀντὶ τῶνδε κατθανουμένην.
ὑμεῖς τ', ἀδελφῶν ἡ παροῦσ' ὁμιλία,
εὐδαιμονοῖτε, καὶ γένοιθ' ὑμῖν ὅσων
ἡμὴ πάροιθε καρδία σφαγήσεται.
καὶ τὸν γέροντα τήν τ' ἔσω γραῖαν δόμων
τιμᾶτε πατρὸς μητέρ' Ἀλκμήνην ἐμοῦ
ξένους τε τούσδε. κἂν ἀπαλλαγὴ πόνων
καὶ νόστος ὑμῖν εὑρεθῇ ποτ' ἐκ θεῶν,
μέμνησθε τὴν σώτειραν ὡς θάψαι χρεών.
κάλλιστά τοι δίκαιον· οὐ γὰρ ἐνδεὴς
ὑμῖν παρέστην, ἀλλὰ προὔθανον γένους.
τάδ' ἀντὶ παίδων ἐστί μοι κειμήλια
καὶ παρθενείας, εἴ τι δὴ κάτω χθονός·
εἴη γε μέντοι μηδέν. εἰ γὰρ ἕξομεν
κἀκεῖ μερίμνας οἱ θανούμενοι βροτῶν,
οὐκ οἶδ' ὅποι τις τρέψεται· τὸ γὰρ θανεῖν
κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται.

Ιο. ἀλλ', ὦ μέγιστον ἐκπρέπουσ' εὐψυχίᾳ
πασῶν γυναικῶν, ἴσθι, τιμιωτάτη
καὶ ζῶσ' ὑφ' ἡμῶν καὶ θανοῦσ' ἔσῃ πολύ·

573 ὑστάτοις Blomfield : ὕστατος P : ὕστατον L   πρόσφθεγμά μοι (e v. seq.) L P : corr. Blomfield   576 ἀρέσκουσι L P : corr. Stephanus   577 μὴ] καὶ Kirchhoff, deleto post θανεῖν puncto   581 τ' L : δ' P   582 εὐδαιμονεῖτε P   583 σφαλήσεται Badham   585 τιμᾶτε Portus : τιμᾷτε L P   588 σώτηραν L P : corr. L^1 vel L^2 592 κάτω Stob. 120. 6 : κατὰ L P   596 κακὸν P   597 fortasse ὦ περισσόν. Cf. Hec. 579   εὐψυχίᾳ (sic) P^2 : εὐψυχίας L P

καὶ χαῖρε· δυσφημεῖν γὰρ ἅζομαι θεάν,
ᾗ σὸν κατῆρκται σῶμα, Δήμητρος κόρην.
ὦ παῖδες, οἰχόμεσθα· λύεται μέλη
λύπῃ· λάβεσθε κεἰς ἕδραν μ' ἐρείσατε
αὐτοῦ πέπλοισι τοῖσδε κρύψαντες, τέκνα.
ὡς οὔτε τούτοις ἥδομαι πεπραγμένοις,
χρησμοῦ τε μὴ κρανθέντος οὐ βιώσιμον·
μείζων γὰρ ἄτη· συμφορὰ δὲ καὶ τάδε.

Χο. οὔτινά φημι θεῶν ἄτερ ὄλβιον, οὐ βαρύποτμον, [στρ.
ἄνδρα γενέσθαι·
οὐδὲ τὸν αὐτὸν ἀεὶ βεβάναι δόμον
εὐτυχίᾳ· παρὰ δ' ἄλλαν ἄλλα
μοῖρα διώκει.
τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ᾤκισε,
τὸν δ' ἀλέταν εὐδαίμονα τεύχει.
μόρσιμα δ' οὔτι φυγεῖν θέμις, οὐ σοφί-
ᾳ τις ἀπώσεται, ἀλλὰ μάταν ὁ πρό-
θυμος ἀεὶ πόνον ἕξει.

ἀλλὰ σὺ μὴ προπίτνων τὰ θεῶν φέρε, μηδ' ὑπεράλγει [ἀντ.
φροντίδα λύπᾳ·
εὐδόκιμον γὰρ ἔχει θανάτου μέρος
ἁ μελέα πρό τ' ἀδελφῶν καὶ γᾶς·
οὐδ' ἀκλεής νιν
δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξεται·
ἁ δ' ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθων.

602 λύεται Milton : δύεται L P 609 Fortasse φῶτα (γ' ἄνδρα Heath) 610, 611 δρόμον εὐτυχίας Schmidt 611 ἄλλαν Seidler : ἄλλον L P (ἄλλον γ' l) 613 ἀφ'] ἐφ' Brodaeus 614 ἀλέταν scripsi (h. e. τὸν ἐν μυλῶνι, cf. Cycl. 240) : ἀλήταν L P : ἀτίταν Lobeck : τὸν δ' εὐδαίμονα τεύχει ἀλάταν Seidler 619 προπίτνων Elmsley : προσπεσὼν L P, sed suprascr. πιτνῶν ut videtur L² φέρε Elmsley : ὑπὲρ L P (παθέων ὕπο Camper) 622 πρό τ' Barnes : πρὸς L : πρός τ' P ἀδελφῶν l P (*****λφῶν L)

ἄξια μὲν πατρός, ἄξια δ᾽ εὐγενί-
ας τάδε γίγνεται· εἰ δὲ σέβεις θανά-
τους ἀγαθῶν, μετέχω σοι.

. . . .
. . . .
. . . .
. . . .

ΘΕΡΑΠΩΝ

ὦ τέκνα, χαίρετ᾽· Ἰόλεως δὲ ποῦ γέρων;
μήτηρ τε πατρὸς τῆσδ᾽ ἕδρας ἀποστατεῖ;
Ιο. πάρεσμεν, οἵα δή γ᾽ ἐμοῦ παρουσία.
Θε. τί χρῆμα κεῖσαι καὶ κατηφὲς ὄμμ᾽ ἔχεις;
Ιο. φροντίς τις ἦλθ᾽ οἰκεῖος, ᾗ συνειχόμην.
Θε. ἔπαιρέ νυν σεαυτόν, ὄρθωσον κάρα.
Ιο. γέροντές ἐσμεν κοὐδαμῶς ἐρρώμεθα.
Θε. ἥκω γε μέντοι χάρμα σοι φέρων μέγα.
Ιο. τίς δ᾽ εἶ σύ; ποῦ σοι συντυχὼν ἀμνημονῶ;
Θε. Ὕλλου πενέστης· οὔ με γιγνώσκεις ὁρῶν;
Ιο. ὦ φίλταθ᾽, ἥκεις ἆρα σωτὴρ νῷν βλάβης;
Θε. μάλιστα· καὶ πρός γ᾽ εὐτυχεῖς τὰ νῦν τάδε.
Ιο. ὦ μῆτερ ἐσθλοῦ παιδός, Ἀλκμήνην λέγω,
ἔξελθ᾽, ἄκουσον τοῦδε φιλτάτους λόγους.
πάλαι γὰρ ὠδίνουσα τῶν ἀφιγμένων
ψυχὴν ἐτήκου νόστος εἰ γενήσεται.

ΑΛΚΜΗΝΗ

τί χρῆμ᾽ ἀϋτῆς πᾶν τόδ᾽ ἐπλήσθη στέγος
Ἰόλαε; μῶν τίς σ᾽ αὖ βιάζεται παρὼν
κῆρυξ ἀπ᾽ Ἄργους; ἀσθενὴς μὲν ἥ γ᾽ ἐμὴ
ῥώμη, τοσόνδε δ᾽ εἰδέναι σ᾽ ἐχρῆν, ξένε,

627 εὐγενείας L P : corr. *l* Post 629 lacunam indicavit Kirchhoff: vide sub fin. fabulae 631 τε Musgrave : δὲ L P 634 ἦλθεν L P : ἦν Nauck ξυνειχόμην (aut ξυνισχόμην) Elmsley : συνεσχόμην L P 640 ἥκεις apogr. Paris. : ἥκες (sic) L P νῷν σωτὴρ Porson 643 τοῦδε Elmsley : τούσδε L P 646 Fortasse ἐμπλήσεις? 649 τοσόνδε δ᾽ *l* : τοσόνδ᾽ L P σε χρὴ Dobree

οὐκ ἔστ᾽ ἄγειν σε τούσδ᾽ ἐμοῦ ζώσης ποτέ.
ἦ τἄρ᾽ ἐκείνου μὴ νομιζοίμην ἐγὼ
μήτηρ ἔτ᾽· εἰ δὲ τῶνδε προσθίξῃ χερί,
δυοῖν γερόντοιν οὐ καλῶς ἀγωνιῇ.
Ιο. θάρσει, γεραιά, μὴ τρέσῃς· οὐκ Ἀργόθεν
κῆρυξ ἀφῖκται πολεμίους λόγους ἔχων.
Αλ. τί γὰρ βοὴν ἔστησας ἄγγελον φόβου;
Ιο. σέ, πρόσθε ναοῦ τοῦδ᾽ ὅπως βαίης πέλας.
Αλ. οὐκ ἴσμεν ἡμεῖς ταῦτα· τίς γάρ ἐσθ᾽ ὅδε;
Ιο. ἥκοντα παῖδα παιδὸς ἀγγέλλει σέθεν.
Αλ. ὦ χαῖρε καὶ σὺ τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασιν.
ἀτὰρ τί χώρᾳ τῇδε προσβαλὼν πόδα
ποῦ νῦν ἄπεστι; τίς νιν εἶργε συμφορὰ
σὺν σοὶ φανέντα δεῦρ᾽ ἐμὴν τέρψαι φρένα;
Θε. στρατὸν καθίζει τάσσεταί θ᾽ ὃν ἦλθ᾽ ἔχων.
Αλ. τοῦδ᾽ οὐκέθ᾽ ἡμῖν τοῦ λόγου μέτεστι δή.
Ιο. μέτεστιν· ἡμῶν δ᾽ ἔργον ἱστορεῖν τάδε.
Θε. τί δῆτα βούλῃ τῶν πεπραγμένων μαθεῖν;
Ιο. πόσον τι πλῆθος συμμάχων πάρεστ᾽ ἔχων;
Θε. πολλούς· ἀριθμὸν δ᾽ ἄλλον οὐκ ἔχω φράσαι.
Ιο. ἴσασιν, οἶμαι, ταῦτ᾽ Ἀθηναίων πρόμοι;
Θε. ἴσασι· καὶ δὴ λαιὸν ἕστηκεν κέρας.
Ιο. ἤδη γὰρ ὡς ἐς ἔργον ὥπλισται στρατός;
Θε. καὶ δὴ παρῆκται σφάγια τάξεων ἑκάς.
Ιο. πόσον τι δ᾽ ἔστ᾽ ἄπωθεν Ἀργεῖον δόρυ;
Θε. ὥστ᾽ ἐξορᾶσθαι τὸν στρατηγὸν ἐμφανῶς.
Ιο. τί δρῶντα; μῶν τάσσοντα πολεμίων στίχας;
Θε. ᾐκάζομεν ταῦτ᾽· οὐ γὰρ ἐξηκούομεν.
ἀλλ᾽ εἶμ᾽· ἐρήμους δεσπότας τοὐμὸν μέρος

652 προσθίξεις L P: corr. Elmsley 655 ἔχων λόγους Nauck 657–695, 714–718, 733–740 Lineolas pro personarum notis habent L P 657 σέ,] σύ Brodaeus πέλας] καλῶν Hartung 664 στρατὸν *l p*: στρατὸς L P 665 Αλ.] nulla nota in L P: lineolam fecit *p* 672 ἐς hic L P 673 τάξεων P²: τάξων L P ἑκάς suspectum: sed cf. Thuc. vi. 69 678 Lineolam praefigunt L P

οὐκ ἂν θέλοιμι πολεμίοισι συμβαλεῖν.
Ιο. κἄγωγε σὺν σοί· ταὐτὰ γὰρ φροντίζομεν,
φίλοις παρόντες, ὡς ἔοιγμεν, ὠφελεῖν.
Θε. ἥκιστα πρὸς σοῦ μῶρον ἦν εἰπεῖν ἔπος.
Ιο. καὶ μὴ μετασχεῖν γ' ἀλκίμου μάχης φίλοις.
Θε. οὐκ ἔστ' ἐν ὄψει τραῦμα μὴ δρώσης χερός.
Ιο. τί δ'; οὐ σθένοιμι κἂν ἐγὼ δι' ἀσπίδος;
Θε. σθένοις ἄν, ἀλλὰ πρόσθεν αὐτὸς ἂν πέσοις.
Ιο. οὐδεὶς ἔμ' ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέξεται.
Θε. οὐκ ἔστιν, ὦ τᾶν, ἥ ποτ' ἦν ῥώμη σέθεν.
Ιο. ἀλλ' οὖν μαχοῦνται γ' ἀριθμὸν οὐκ ἐλάσσοσι.
Θε. σμικρὸν τὸ σὸν σήκωμα προστίθης φίλοις.
Ιο. μή τοί μ' ἔρυκε δρᾶν παρεσκευασμένον.
Θε. δρᾶν μὲν σύ γ' οὐχ οἷός τε, βούλεσθαι δ' ἴσως.
Ιο. ὡς μὴ μενοῦντα τἄλλα σοι λέγειν πάρα.
Θε. πῶς οὖν ὁπλίταις τευχέων ἄτερ φανῇ;
Ιο. ἔστ' ἐν δόμοισιν ἔνδον αἰχμάλωθ' ὅπλα,
τοῖς δ' οὖσι χρησόμεσθα· κἀποδώσομεν
ζῶντες, θανόντας δ' οὐκ ἀπαιτήσει θεός.
ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω κἀπὸ πασσάλων ἑλὼν
ἔνεγχ' ὁπλίτην κόσμον ὡς τάχιστά μοι.
αἰσχρὸν γὰρ οἰκούρημα γίγνεται τόδε,
τοὺς μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ δειλίᾳ μένειν.

Χο. λῆμα μὲν οὔπω στόρνυσι χρόνος
τὸ σόν, ἀλλ' ἡβᾷ, σῶμα δὲ φροῦδον.
τί πονεῖς ἄλλως ἃ σὲ μὲν βλάψει,
σμικρὰ δ' ὀνήσει πόλιν ἡμετέραν;

680 *ταῦτα* L P: corr. Portus 683 Fortasse *καὶ μὴ μετάσχω . . . φίλοις;* 684 inter 687 et 691 suum locum habere putat Wilamowitz: ordinemque hunc efficit: 683, 688–690, 685–687, 684, 691. Versuum 684 et 688 sedem permutaverat iam Musgrave 685, 686 *θένοιμι* et *θένοις* Pierson, ob v. 738: perperam, opinor 689 *μαχοῦνται* Madvig: *μαχοῦμαι* L P 690 *προστιθεῖς* L: *προστιθεὶς* P 693 *μὴ*] *μ' οὐ* Kirchhoff *μενοῦντος* *l* 696 lineolam praef. L P *τοῖσδ', οἷσι* *l* 704 *μὲν* L (compendio scr.): *μὴ* P

χρὴ γνωσιμαχεῖν τὴν ἡλικίαν,
τὰ δ' ἀμήχαν' ἐᾶν· οὐκ ἔστιν ὅπως
ἥβην κτήσῃ πάλιν αὖθις.

Αλ. τί χρῆμα μέλλεις σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὢν
λιπεῖν μ' ἔρημον σὺν τέκνοις ἐμοῖς; . .
Ιο. ἀνδρῶν γὰρ ἀλκή· σοὶ δὲ χρῆν τούτων μέλειν.
Αλ. τί δ'; ἢν θάνῃς σύ, πῶς ἐγὼ σωθήσομαι;
Ιο. παιδὸς μελήσει παισὶ τοῖς λελειμμένοις.
Αλ. ἢν δ' οὖν, ὃ μὴ γένοιτο, χρήσωνται τύχῃ;
Ιο. οἵδ' οὐ προδώσουσίν σε, μὴ τρέσῃς, ξένοι.
Αλ. τοσόνδε γάρ τοι θάρσος, οὐδὲν ἄλλ' ἔχω.
Ιο. καὶ Ζηνὶ τῶν σῶν, οἶδ' ἐγώ, μέλει πόνων.
Αλ. φεῦ·
Ζεὺς ἐξ ἐμοῦ μὲν οὐκ ἀκούσεται κακῶς·
εἰ δ' ἐστὶν ὅσιος αὐτὸς οἶδεν εἰς ἐμέ.

Θε. ὅπλων μὲν ἤδη τήνδ' ὁρᾷς παντευχίαν,
φθάνοις δ' ἂν οὐκ ἂν τοῖσδε συγκρύπτων δέμας·
ὡς ἐγγὺς ἁγών, καὶ μάλιστ' Ἄρης στυγεῖ
μέλλοντας· εἰ δὲ τευχέων φοβῇ βάρος,
νῦν μὲν πορεύου γυμνός, ἐν δὲ τάξεσιν
κόσμῳ πυκάζου τῷδ'· ἐγὼ δ' οἴσω τέως.
Ιο. καλῶς ἔλεξας· ἀλλ' ἐμοὶ πρόχειρ' ἔχων
τεύχη κόμιζε, χειρὶ δ' ἔνθες ὀξύην,
λαιόν τ' ἔπαιρε πῆχυν, εὐθύνων πόδα.
Θε. ἦ παιδαγωγεῖν γὰρ τὸν ὁπλίτην χρεών;
Ιο. ὄρνιθος οὕνεκ' ἀσφαλῶς πορευτέον.
Θε. εἴθ' ἦσθα δυνατὸς δρᾶν ὅσον πρόθυμος εἶ.
Ιο. ἔπειγε· λειφθεὶς δεινὰ πείσομαι μάχης.
Θε. σύ τοι βραδύνεις, οὐκ ἐγὼ δοκῶ τι δρᾶν.

710 Sic L P *τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς* Aldina : *γέρον* add. Hartung : *σὺν ⟨τέκνου⟩ τ. ἐ.* Vitelli 711 *χρὴ* apogr. Paris. 713 *μελήσῃ* L P : corr. *l* *παισὶ* Canter : *πᾶσι* L P 721 *σὸν κρύπτων* Dobree (*-κρίπτ.* P) 722 *ἀγὼν* L P 724 *μὲν* L : *δὲ* P 733 *κοὐκ l δοκῶν* Tyrwhitt

Ἰο. οὔκουν ὁρᾷς μου κῶλον ὡς ἐπείγεται;
Θε. ὁρῶ δοκοῦντα μᾶλλον ἢ σπεύδοντά σε.
Ιο. οὐ ταῦτα λέξεις, ἡνίκ᾽ ἂν λεύσσῃς μ᾽ ἐκεῖ.
Θε. τί δρῶντα; βουλοίμην δ᾽ ἂν εὐτυχοῦντά γε.
Ιο. δι᾽ ἀσπίδος θείνοντα πολεμίων τινά.
Θε. εἰ δή ποθ᾽ ἥξομέν γε· τοῦτο γὰρ φόβος.
Ιο. φεῦ·
εἴθ᾽, ὦ βραχίων, οἷον ἡβήσαντά σε
μεμνήμεθ᾽ ἡμεῖς, ἡνίκα ξὺν Ἡρακλεῖ
Σπάρτην ἐπόρθεις, σύμμαχος γένοιό μοι
τοιοῦτος· οἵαν ἂν τροπὴν Εὐρυσθέως
θείμην· ἐπεί τοι καὶ κακὸς μένειν δόρυ.
ἔστιν δ᾽ ἐν ὄλβῳ καὶ τόδ᾽ οὐκ ὀρθῶς ἔχον,
εὐψυχίας δόκησις· οἰόμεσθα γὰρ
τὸν εὐτυχοῦντα πάντ᾽ ἐπίστασθαι καλῶς.

Χο. Γᾶ καὶ παννύχιος σελά- [στρ. α
να καὶ λαμπρόταται θεοῦ
φαεσίμβροτοι αὐγαί,
ἀγγελίαν μοι ἐνέγκαιτ᾽·
ἰαχήσατε δ᾽ οὐρανῷ
καὶ παρὰ θρόνον ἀρχέταν
γλαυκᾶς ἐν Ἀθάνας.
μέλλω τᾶς πατριώτιδος
γᾶς, μέλλω καὶ ὑπὲρ δόμων
ἱκέτας ὑποδεχθεὶς
κίνδυνον πολιῷ τεμεῖν σιδάρῳ.

736 οὐ Heath: σὺ L P, fortasse recte 737 γε L: σε P 738 θένοντα L P: corr. Elmsley 741 σὺν L P 743 οἵαν Reiske: οἷος L P (οἷος Barnes) 744 θείμην Cobet: θείην L P 745 ἔχον *l*: ἔχων L P 747 Fortasse ἐπικτᾶσθαι καλά: ἐπίστασθαι χρεών Stob. 92. 5 750 φαεσιμβρότου Musgrave 751 ἐνέγκαιτ᾽ Hermann: ἐνέγκατ᾽ L P 754 γλαυκᾶς ἐν Ἀθάνας Schaefer et Matthiae (h. e. in Erechtheo): γλαυκᾷ τ᾽ ἐν Ἀθάνᾳ L P 755, 756 μέλλει bis Hermann: (μέλω L P, corr. *l*) 756 καὶ ὑπὲρ Nauck: καὶ περὶ L P (περὶ τῶν *l*)

δεινὸν μὲν πόλιν ὡς Μυκή- [ἀντ. α
νας εὐδαίμονα καὶ δορὸς
πολυαίνετον ἀλκᾷ
μῆνιν ἐμᾷ χθονὶ κεύθειν·
κακὸν δ', ὦ πόλις, εἰ ξένους
ἱκτῆρας παραδώσομεν
κελεύμασιν Ἄργους.
Ζεύς μοι σύμμαχος, οὐ φοβοῦ-
μαι, Ζεύς μοι χάριν ἐνδίκως
ἔχει· οὔποτε θνατῶν
ἥσσους ⟨δαίμονες⟩ ἔκ γ' ἐμοῦ φανοῦνται.

ἀλλ', ὦ πότνια—σὸν γὰρ οὖ- [στρ. β
δας [γᾶς], σὸν καὶ πόλις, ἇς σὺ μά-
τηρ δέσποινά τε καὶ φύλαξ—
πόρευσον ἄλλᾳ τὸν οὐ δικαίως
τᾷδ' ἐπάγοντα δορυσσοῦν
στρατὸν Ἀργόθεν· οὐ γὰρ ἐμᾷ γ' ἀρετᾷ
δίκαιός εἰμ' ἐκπεσεῖν μελάθρων.

ἐπεί σοι πολύθυτος ἀεὶ [ἀντ. β
τιμὰ κραίνεται, οὐδὲ λά-
θει μηνῶν φθινὰς ἁμέρα,
νέων τ' ἀοιδαὶ χορῶν τε μολπαί.
ἀνεμόεντι δ' ἐπ' ὄχθῳ
ὀλολύγματα παννυχίοις ὑπὸ παρ-
θένων ἰαχεῖ ποδῶν κρότοισιν.

761 πολυαίνετον Canter: πολυαινέτου L P 762 ἐμᾷ Canter: ἐμὲ L P 765 κελεύμασιν Ἄργους Reiske: καὶ λεύσιμον ἄργος L P: καὶ λεύσιμον ἄλγος Stephanus 769 δαίμονες ἔκ γ' Kirchhoff: εἴτ' L P. Notam λειπ. add. L². Turbas faciunt *l* et *p* 771 γᾶς seclusi σὸν] σὴ Wecklein 773 ἀλλὰ L P: corr. Canter 774 τᾷδ' Hervagiana altera: τάδ' L P δορυσσοῦν Kirchhoff: δορύσσοντα L P 777 ἐπεὶ apogr. Paris.: ἐπὶ L P πολύθυστος αἰεὶ Dindorf (αἰεὶ *l*) 778 λάθει, non λεύθει, L P 779 sqq. ἁμέρα· νέων δ' . . . μολπαὶ ἀνεμόεντί τ' Wilamowitz 780 νέων Barnes: ναῶν L P (νεῶν *l*)

Θε. δέσποινα, μύθους σοί τε συντομωτάτους
†κλύειν ἐμοί τε τῷδε καλλίστους φέρω.†
νικῶμεν ἐχθροὺς καὶ τροπαῖ' ἱδρύεται
παντευχίαν ἔχοντα πολεμίων σέθεν.
Αλ. ὦ φίλταθ', ἥδε σ' ἡμέρα διήλασεν
ἐλευθερῶσαι τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασιν.
μιᾶς δ' ἔμ' οὔπω συμφορᾶς ἐλευθεροῖς·
φόβος γὰρ εἴ μοι ζῶσιν οὓς ἐγὼ θέλω.
Θε. ζῶσιν μέγιστόν γ' εὐκλεεῖς κατὰ στρατόν.
Αλ. ὁ μὲν γέρων οὐκ ἔστιν Ἰόλεως ὅδε;
Θε. μάλιστα, πράξας δ' ἐκ θεῶν κάλλιστα δή.
Αλ. τί δ' ἔστι; μῶν τι κεδνὸν ἠγωνίζετο;
Θε. νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος αὖθις αὖ.
Αλ. θαυμάστ' ἔλεξας· ἀλλά σ' εὐτυχῆ φίλων
μάχης ἀγῶνα πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω.
Θε. εἷς μου λόγος σοι πάντα σημανεῖ τάδε.
ἐπεὶ γὰρ ἀλλήλοισιν ὁπλίτην στρατὸν
κατὰ στόμ' ἐκτείνοντες ἀντετάξαμεν,
ἐκβὰς τεθρίππων Ὕλλος ἁρμάτων πόδα
ἔστη μέσοισιν ἐν μεταιχμίοις δορός.
κἄπειτ' ἔλεξεν· Ὦ στρατήγ' ὃς Ἀργόθεν
ἥκεις, τί τήνδε γαῖαν οὐκ εἰάσαμεν

. . . . . .

. . . . . .

784–883 Θερ. L P, sed lineolas habent plerumque, non nominis notas: Ἀγγ. Rassow. Vide Dramatis Personas 785 ἐμοί τ' ἐγῷδα κ. φέρων Wilamowitz ἐμοί] ὁμοῦ Badham 788 διήλασεν L P: διήνυσεν Reiske: διήγαγεν Elmsley 789 ἠλευθερῶσθαι L² 790 δέ μ' L P 793 οὐκ . . . ὅδε] οὖν . . . ἔτι Elmsley. Praeterducitur, ni fallor, in pompa Iolaus iuvenis factus, sed post illud miraculum silentium tenet: cf. Alc. 1143 sqq.: at tum versum fecerint histriones. Cf. Σ Orest. 57 794 δ'] γ' Elmsley κάλλιστα corr. apogr. Paris.: μάλιστα L P 799 σημανεῖ Elmsley: σημαίνει L P 801 ἀντεταξάμην P² 805 τί Heath: ἐπὶ L: ἐπεὶ P εἰάσαμεν Elmsley: εἴα σὰ μὲν L P Post 805 lacunam plurium vv. statuit Heath

καὶ τὰς Μυκήνας οὐδὲν ἐργάσῃ κακὸν
ἀνδρὸς στερήσας· ἀλλ' ἐμοὶ μόνος μόνῳ
μάχην συνάψας, ἢ κτανὼν ἄγου λαβὼν
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἢ θανὼν ἐμοὶ
τιμὰς πατρῴους καὶ δόμους ἔχειν ἄφες.
στρατὸς δ' ἐπῄνεσ', ἔς τ' ἀπαλλαγὰς πόνων
καλῶς λελέχθαι μῦθον ἔς τ' εὐψυχίαν.
ὁ δ' οὔτε τοὺς κλύοντας αἰδεσθεὶς λόγων
οὔτ' αὐτὸς αὑτοῦ δειλίαν στρατηγὸς ὢν
ἐλθεῖν ἐτόλμησ' ἐγγὺς ἀλκίμου δορός,
ἀλλ' ἦν κάκιστος· εἶτα τοιοῦτος γεγὼς
τοὺς Ἡρακλείους ἦλθε δουλώσων γόνους.
Ὕλλος μὲν οὖν ἀπῴχετ' ἐς τάξιν πάλιν·
μάντεις δ', ἐπειδὴ μονομάχου δι' ἀσπίδος
διαλλαγὰς ἔγνωσαν οὐ τελουμένας,
ἔσφαζον, οὐκ ἔμελλον, ἀλλ' ἀφίεσαν
λαιμῶν †βροτείων† εὐθὺς οὔριον φόνον.
οἳ δ' ἅρματ' εἰσέβαινον, οἳ δ' ὑπ' ἀσπίδων
πλευροῖς ἔκρυπτον πλεύρ'· Ἀθηναίων δ' ἄναξ
στρατῷ παρήγγελλ' οἷα χρὴ τὸν εὐγενῆ·
Ὦ ξυμπολῖται, τῇ τε βοσκούσῃ χθονὶ
καὶ τῇ τεκούσῃ νῦν τιν' ἀρκέσαι χρεών.
ὃ δ' αὖ τό τ' Ἄργος μὴ καταισχῦναι θέλειν
καὶ τὰς Μυκήνας συμμάχους ἐλίσσετο.
ἐπεὶ δ' ἐσήμην' ὄρθιον Τυρσηνικῇ
σάλπιγγι καὶ συνῆψαν ἀλλήλοις μάχην,
πόσον τιν' αὐχεῖς πάταγον ἀσπίδων βρέμειν,

808 *μάχην* Reiske : *μάχῃ* L P 810 *μέθες* Wecklein 813 *λόγων* Hervagiana altera : *λόγῳ* L P 814 *αὑτοῦ* L P 822 *βροτείων* suspectum, vix enim sic uno verbo potest Macariae mors indicari : *βοτείων* Paley. Vv. 819-822 eidem qui partem fabulae de Macariae morte exciderit tribuit Wilamowitz. Hermes xvii. p. 337 sqq. Cf. sub fin. fabulae 824 *πλευροῖς* Elmsley : *πλευραῖς* L P 825 *παρήγγειλ'* P 828 *ὃδ' αὐτὸ τ'* L P : corr. ed. Commeliniana prima *θέλειν* Reiske : *θέλων* L P

πόσον τινὰ στεναγμὸν οἰμωγήν θ' ὁμοῦ;
τὰ πρῶτα μέν νυν πίτυλος Ἀργείου δορὸς
ἐρρήξαθ' ἡμᾶς· εἶτ' ἐχώρησαν πάλιν.
τὸ δεύτερον δὲ ποὺς ἐπαλλαχθεὶς ποδί,
ἀνὴρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ στάς, ἐκαρτέρει μάχῃ·
πολλοὶ δ' ἔπιπτον. ἦν δὲ τοῦ κελεύματος·
Ὦ τὰς Ἀθήνας—Ὦ τὸν Ἀργείων γύην
σπείροντες—οὐκ ἀρήξετ' αἰσχύνην πόλει;
μόλις δὲ πάντα δρῶντες οὐκ ἄτερ πόνων
ἐτρεψάμεσθ' Ἀργεῖον ἐς φυγὴν δόρυ.
κἀνταῦθ' ὁ πρέσβυς Ὕλλον ἐξορμώμενον
ἰδών, ὀρέξας ἱκέτευσε δεξιὰν
Ἰόλαος ἐμβῆσαί νιν ἵππειον δίφρον.
λαβὼν δὲ χερσὶν ἡνίας Εὐρυσθέως
πώλοις ἐπεῖχε. τἀπὸ τοῦδ' ἤδη κλύων
λέγοιμ' ἂν ἄλλων, δεῦρο δ' αὐτὸς εἰσιδών.
Παλληνίδος γὰρ σεμνὸν ἐκπερῶν πάγον
δίας Ἀθάνας, ἅρμ' ἰδὼν Εὐρυσθέως,
ἠράσαθ' Ἥβῃ Ζηνί θ', ἡμέραν μίαν
νέος γενέσθαι κἀποτείσασθαι δίκην
ἐχθρούς. κλύειν δὴ θαύματος πάρεστί σοι.
δισσὼ γὰρ ἀστέρ' ἱππικοῖς ἐπὶ ζυγοῖς
σταθέντ' ἔκρυψαν ἅρμα λυγαίῳ νέφει·
σὸν δὴ λέγουσι παῖδά γ' οἱ σοφώτεροι
Ἥβην θ'· ὁ δ' ὄρφνης ἐκ δυσαιθρίου νέων
βραχιόνων ἔδειξεν ἡβητὴν τύπον.

833 *εὐχωλήν* Musgrave, vocem non tragicam: sed cf. Aesch. Pers. 426 834 *νῦν* L P 836 *ἀπαλλαχθεὶς* P 837 *μάχῃ* ut videtur L P: *ἐκαρτέρουν μάχην* post Hartungium Nauck 838 *τοῦ κελεύσματος* L P: *δύο κελεύσματα* Ludv. Dindorf: *τὼ κελεύσματε* Haupt. Fortasse *ἦν δ' ὁμοῦ κελεύματα* 842 *ἐτρεψάμεθ'* L P 845 *ἀμβῆσαι* Wecklein, sed cf. Cycl. 467 848 *λέγοιμ' ἂν* Valckenaer: *λέγοι μὲν* L: *λέγει μὲν* P *ἄλλων* Elmsley: *ἄλλος* L P (*ἄλλου* Valckenaer) 854 *ἐπὶ* Reiske: *ὑπὸ* L P 857 *ἐκδὺς αἰθρίου* L P: corr. Musgrave 858 *ἥβη τὸν* primitus L: corr. ipse

αἱρεῖ δ' ὁ κλεινὸς Ἰόλεως Εὐρυσθέως
τέτρωρον ἅρμα πρὸς πέτραις Σκιρωνίσιν,
δεσμοῖς τε δήσας χεῖρας ἀκροθίνιον
κάλλιστον ἥκει τὸν στρατηλάτην ἄγων
τὸν ὄλβιον πάροιθε. τῇ δὲ νῦν τύχῃ
βροτοῖς ἅπασι λαμπρὰ κηρύσσει μαθεῖν,
τὸν εὐτυχεῖν δοκοῦντα μὴ ζηλοῦν, πρὶν ἂν
θανόντ' ἴδῃ τις· ὡς ἐφήμεροι τύχαι.

Χο. ὦ Ζεῦ τροπαῖε, νῦν ἐμοὶ δεινοῦ φόβου
ἐλεύθερον πάρεστιν ἦμαρ εἰσιδεῖν.

Αλ. ὦ Ζεῦ, χρόνῳ μὲν τἄμ' ἐπεσκέψω κακά,
χάριν δ' ὅμως σοι τῶν πεπραγμένων ἔχω·
καὶ παῖδα τὸν ἐμὸν πρόσθεν οὐ δοκοῦσ' ἐγὼ
θεοῖς ὁμιλεῖν νῦν ἐπίσταμαι σαφῶς.
ὦ τέκνα, νῦν δὴ νῦν ἐλεύθεροι πόνων,
ἐλεύθεροι δὲ τοῦ κακῶς ὀλουμένου
Εὐρυσθέως ἔσεσθε καὶ πόλιν πατρὸς
ὄψεσθε, κλήρους δ' ἐμβατεύσετε χθονὸς
καὶ θεοῖς πατρῴοις θύσεθ', ὧν ἀπειργμένοι
ξένοι πλανήτην εἴχετ' ἄθλιον βίον.
ἀτὰρ τί κεύθων Ἰόλεως σοφόν ποτε
Εὐρυσθέως ἐφείσαθ' ὥστε μὴ κτανεῖν;
λέξον· παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ οὐ σοφὸν τόδε,
ἐχθροὺς λαβόντα μὴ ἀποτείσασθαι δίκην.

Θε. τὸ σὸν προτιμῶν, ὥς νιν ὀφθαλμοῖς ἴδοις
†κρατοῦντα† καὶ σῇ δεσποτούμενον χερί.
οὐ μὴν ἑκόντα γ' αὐτόν, ἀλλὰ πρὸς βίαν
ἔζευξ' ἀνάγκῃ· καὶ γὰρ οὐκ ἐβούλετο
ζῶν ἐς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα καὶ δοῦναι δίκην.

859 αἱρεῖ γρ. L in marg.: αἵρει L P (αἱρεῖ p) Ἰόλεως Victorius: πόλεως L P 860 σκειρωνίσι L P 865 μὴ ζηλοῦτε πρὶν Stob. 105. 26 867 φόβον L, corr. L[1] 884 Fortasse ἀτοῦντα (an ἀτῶντα?) cl. Hdt. vii. 223, Il. xx. 332: ταρβοῦντα Herwerden: κρατοῦσα Reiske

ἀλλ', ὦ γεραιά, χαῖρε καὶ μέμνησό μοι
ὃ πρῶτον εἶπας, ἡνίκ' ἠρχόμην λόγου,
ἐλευθερώσειν μ'· ἐν δὲ τοῖς τοιοῖσδε χρὴ
ἀψευδὲς εἶναι τοῖσι γενναίοις στόμα.

Χο. Ἐμοὶ χορὸς μὲν ἡδύς, εἰ λίγεια λω- [στρ. α
τοῦ χάρις †ενι δαι†·
εἴη δ' εὔχαρις Ἀφροδί-
τα· τερπνὸν δέ τι καὶ φίλων ἆρ'
εὐτυχίαν ἰδέσθαι
τῶν πάρος οὐ δοκούντων.
πολλὰ γὰρ
τίκτει Μοῖρα τελεσσιδώ-
τειρ' Αἰών τε Χρόνου παῖς.

ἔχεις ὁδόν τιν', ὦ πόλις, δίκαιον—οὐ [ἀντ. α
χρή ποτε τοῦδ' ἀφέσθαι,—
τιμᾶν θεούς· ὁ ⟨δὲ⟩ μή σε φά-
σκων ἐγγὺς μανιῶν ἐλαύνει,
δεικνυμένων ἐλέγχων
τῶνδ'· ἐπίσημα γάρ τοι.
θεὸς παραγ-
γέλλει, τῶν ἀδίκων παραι-
ρῶν φρονήματος αἰεί.

ἔστιν ἐν οὐρανῷ βεβα- [στρ. β
κὼς τεὸς γόνος, ὦ γεραι-
ά· φεύγει λόγον ὡς τὸν Ἅι-

888 μοι Reiske: μου L P 890 ἐλευθερώσειν Porson : ἐλευθέρωσον L P 892 ἡδὺ καὶ λίγεια Haupt 893 δαι] δαιτί Canter 895 ἄρ' L P 899 τελεσιδώτειρ' L : τελευσιδώτειρ' P : corr. Aldina 901 ὅρον Camper 902 τοῦδ' L P : δ' aut fortasse τόδ' *l* ἀφέσθαι Herwerden : ἀφελέσθαι L P 903 δὲ add. *l* σε] σφε Verrall 904 μανιᾶν Elmsley 906 ἐπίσημα *l*: ἐπισήματα L P 909 φρονήματ' ἐς αἰεί Wecklein 911 τεὸς Stephanus (et corr. apogr. Paris.) : θεὸς L P : θεὸς ⟨σὸς⟩ Wilamowitz : ὁ σὸς Nauck 912 φεύγω Elmsley

δα δόμον κατέβα, πυρὸς
δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαισθείς·
Ἥβας τ' ἐρατὸν χροΐζει
λέχος χρυσέαν κατ' αὐλάν.
ὦ Ὑμέναιε, δισσοὺς παῖ-
δας Διὸς ἠξίωσας.

συμφέρεται τὰ πολλὰ πολ- [ἀντ. β
λοῖς· καὶ γὰρ πατρὶ τῶνδ' Ἀθά-
ναν λέγουσ' ἐπίκουρον εἶ-
ναι, καὶ τούσδε θεᾶς πόλις
καὶ λαὸς ἔσωσε κείνας·
ἔσχεν δ' ὕβριν ἀνδρὸς ᾧ θυ-
μὸς ἦν πρὸ δίκας βίαιος.
μήποτ' ἐμοὶ φρόνημα ψυ-
χά τ' ἀκόρεστος εἴη.

Θε. δέσποιν', ὁρᾷς μέν, ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται,
Εὐρυσθέα σοι τόνδ' ἄγοντες ἥκομεν,
ἄελπτον ὄψιν, τῷδέ τ' οὐχ ἧσσον τύχην·
οὐ γάρ ποτ' ηὔχει χεῖρας ἵξεσθαι σέθεν,
ὅτ' ἐκ Μυκηνῶν πολυπόνῳ σὺν ἀσπίδι
ἔστειχε μείζω τῆς δίκης φρονῶν, πόλιν
πέρσων Ἀθηνᾶς. ἀλλὰ τὴν ἐναντίαν
δαίμων ἔθηκε, καὶ μετέστησεν τύχην.
Ὕλλος μὲν οὖν ὅ τ' ἐσθλὸς Ἰόλεως βρέτας
Διὸς τροπαίου καλλίνικον ἵστασαν·

913 πυρᾶς Wecklein 915 ἐραστὸν L P: correxit apogr. Paris. χροΐζει, non χροΐους, et L et P (cf. Cycl. 498) 918 παῖδα P 919 τὰ suspectum 923 ἔσωσ' ἀμύνας Herwerden 924 ἔσχε δ' ὕβρεις L P (fortasse recte, cf. ad v. 915): corr. Heath 925 βίαιος Musgrave: βιαίως L P 928 Θεράπων Rassow: ἄγγ(ελος) L P. Vide ad v. 784 et Dramatis Personas 930 τῷδε Canter: τῶνδε L P τύχην Stephanus: τυχεῖν L P 931 τότ' Lenting 932 πολυπόνων σὺν ἀσπίσιν L P: corr. Hermann 933 πόλιν Jacobs: πολύ L P 934 Ἀθάνας Nauck (ἀθήνας L P) 935 μεθέστησεν P 937 ἔστασαν L P: corr. Elmsley

ἐμοὶ δὲ πρὸς σὲ τόνδ᾽ ἐπιστέλλουσ᾽ ἄγειν,
τέρψαι θέλοντες σὴν φρέν᾽· ἐκ γὰρ εὐτυχοῦς
ἥδιστον ἐχθρὸν ἄνδρα δυστυχοῦνθ᾽ ὁρᾶν.
Αλ. ὦ μῖσος, ἥκεις; εἷλέ σ᾽ ἡ Δίκη χρόνῳ;
πρῶτον μὲν οὖν μοι δεῦρ᾽ ἐπίστρεψον κάρα
καὶ τλῆθι τοὺς σοὺς προσβλέπειν ἐναντίον
ἐχθρούς· κρατῇ γὰρ νῦν γε κοὐ κρατεῖς ἔτι.
ἐκεῖνος εἶ σύ—βούλομαι γὰρ εἰδέναι—
ὃς πολλὰ μὲν τὸν ὄνθ᾽ ὅπου ᾽στὶ νῦν ἐμὸν
παῖδ᾽ ἠξίωσας, ὦ πανοῦργ᾽, ἐφυβρίσαι;
τί γὰρ σὺ κεῖνον οὐκ ἔτλης καθυβρίσαι;
ὃς καὶ παρ᾽ Ἅιδην ζῶντά νιν κατήγαγες,
ὕδρας λέοντάς τ᾽ ἐξαπολλύναι λέγων
ἔπεμπες. ἄλλα δ᾽ οἷ᾽ ἐμηχανῶ κακὰ
σιγῶ· μακρὸς γὰρ μῦθος ἂν γένοιτό μοι.
κοὐκ ἤρκεσέν σοι ταῦτα τολμῆσαι μόνον,
ἀλλ᾽ ἐξ ἁπάσης κἀμὲ καὶ τέκν᾽ Ἑλλάδος
ἤλαυνες ἱκέτας δαιμόνων καθημένους,
τοὺς μὲν γέροντας, τοὺς δὲ νηπίους ἔτι.
ἀλλ᾽ ηὗρες ἄνδρας καὶ πόλισμ᾽ ἐλεύθερον,
οἵ σ᾽ οὐκ ἔδεισαν. δεῖ σε κατθανεῖν κακῶς,
καὶ κερδανεῖς ἅπαντα· χρῆν γὰρ οὐχ ἅπαξ
θνῄσκειν σὲ πολλὰ πήματ᾽ ἐξειργασμένον.
Χο. οὐκ ἔστ᾽ ἀνυστὸν τόνδε σοι κατακτανεῖν.
Θε. ἄλλως ἄρ᾽ αὐτὸν αἰχμάλωτον εἵλομεν;
Αλ. εἴργει δὲ δὴ τίς τόνδε μὴ θνῄσκειν νόμος;
Χο. τοῖς τῆσδε χώρας προστάταισιν οὐ δοκεῖ.
Αλ. τί δὴ τόδ᾽; ἐχθροὺς τοισίδ᾽ οὐ καλὸν κτανεῖν;

943 *προβλέπειν* P *ἐναντίους* L P : corr. Elmsley 949 *ἅδη* L P : corr. Aldina *κατήγαγες*] *κάτω τε γῆς* Reiske 950 952 suspecti 959 *χρὴ* L P : corr. Reiske 961-972 Chorum et Nuntium (*ἀγ.*) colloquentes praebent L P, tum 973 Alcmenam interpellantem. Pro Nuntio Alcmenam substituit Barnes; pro Choro Nuntium Tyrwhitt (cf. ad v. 1018), hoc quidem perperam 962, 963 Ambos Nuntio tribuunt L P, ambos Alcmenae Barnes 965 *ἀγ.* praef. L P

Χο. οὐχ ὅντιν᾽ ἄν γε ζῶνθ᾽ ἕλωσιν ἐν μάχῃ.
Αλ. καὶ ταῦτα δόξανθ᾽ Ὕλλος ἐξηνέσχετο;
Χο. χρῆν δ᾽ αὐτόν, οἶμαι, τῇδ᾽ ἀπιστῆσαι χθονί;
Αλ. χρῆν τόνδε μὴ ζῆν μηδ᾽ ὁρᾶν †φάος ἔτι.†
Χο. τότ᾽ ἠδικήθη πρῶτον οὐ θανὼν ὅδε.
Αλ. οὐκ οὖν ἔτ᾽ ἐστὶν ἐν καλῷ δοῦναι δίκην;
Χο. οὐκ ἔστι τοῦτον ὅστις ἂν κατακτάνοι.
Αλ. ἔγωγε· καίτοι φημὶ κἄμ᾽ εἶναί τινα.
Χο. πολλὴν ἄρ᾽ ἕξεις μέμψιν, εἰ δράσεις τόδε.
Αλ. φιλῶ πόλιν τήνδ᾽· οὐδὲν ἀντιλεκτέον.
τοῦτον δ᾽, ἐπείπερ χεῖρας ἦλθεν εἰς ἐμάς,
οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξαιρήσεται.
πρὸς ταῦτα τὴν θρασεῖαν ὅστις ἂν θέλῃ
καὶ τὴν φρονοῦσαν μεῖζον ἢ γυναῖκα χρὴ
λέξει· τὸ δ᾽ ἔργον τοῦτ᾽ ἐμοὶ πεπράξεται.
Χο. δεινόν τι καὶ συγγνωστόν, ὦ γύναι, σ᾽ ἔχει
νεῖκος πρὸς ἄνδρα τόνδε, γιγνώσκω καλῶς.

ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ

γύναι, σάφ᾽ ἴσθι μή με θωπεύσοντά σε,
μηδ᾽ ἄλλο μηδὲν τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι
λέξονθ᾽ ὅθεν χρὴ δειλίαν ὀφλεῖν τινα.
ἐγὼ δὲ νεῖκος οὐχ ἑκὼν τόδ᾽ ἠράμην·
ᾔδη γε σοὶ μὲν αὐτανέψιος γεγώς,
τῷ σῷ δὲ παιδὶ συγγενὴς Ἡρακλέει.
ἀλλ᾽ εἴτ᾽ ἔχρῃζον εἴτε μή—θεὸς γὰρ ἦν—
Ἥρα με κάμνειν τήνδ᾽ ἔθηκε τὴν νόσον.
ἐπεὶ δ᾽ ἐκείνῳ δυσμένειαν ἠράμην
κἄγνων ἀγῶνα τόνδ᾽ ἀγωνιούμενος,
πολλῶν σοφιστὴς πημάτων ἐγιγνόμην

967 notam ἀγ. praef. L P, vv. 969-972 lineolas 969 φάος τόδε Barnes : μηδ᾽ ἔτ᾽ εἰσορᾶν φάος Erfurdt. cl. Alc. 18 973 καὶ τί φημὶ κἂν μεῖναί τινα L P: corr. Tyrwhitt 981 Χο.] fortasse Ἡμιχ. καὶ] fortasse κοὐ 983 θωπεύσαντα L P: corr. *lp* 985 λέγοντ᾽ P 988 Ἡρακλέϊ L P: corr. Elmsley 990 Ἥρα] ἥτις Hartmann

καὶ πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακῶν ἀεί,
ὅπως διώσας καὶ κατακτείνας ἐμοὺς
ἐχθροὺς τὸ λοιπὸν μὴ συνοικοίην φόβῳ,
εἰδὼς μὲν οὐκ ἀριθμὸν ἀλλ' ἐτητύμως
ἄνδρ' ὄντα τὸν σὸν παῖδα· καὶ γὰρ ἐχθρὸς ὢν
ἀκούσεται ⟨'μοί⟩ γ' ἐσθλὰ χρηστὸς ὢν ἀνήρ.
κείνου δ' ἀπαλλαχθέντος οὐκ ἐχρῆν μ' ἄρα
μισούμενον πρὸς τῶνδε καὶ ξυνειδότα
ἔχθραν πατρῴαν, πάντα κινῆσαι πέτρον,
κτείνοντα κἀκβάλλοντα καὶ τεχνώμενον;
τοιαῦτα δρῶντι τἄμ' ἐγίγνετ' ἀσφαλῆ.
οὔκουν σύ γ' ἀναλαβοῦσα τὰς ἐμὰς τύχας
ἐχθροῦ λέοντος δυσγενῆ βλαστήματα
ἤλαυνες ἂν κακοῖσιν, ἀλλὰ σωφρόνως
εἴασας οἰκεῖν Ἄργος; οὔτιν' ἂν πίθοις.
νῦν οὖν ἐπειδή μ' οὐ διώλεσαν τότε
πρόθυμον ὄντα, τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις
οὐχ ἁγνός εἰμι τῷ κτανόντι κατθανών·
πόλις τ' ἀφῆκε σωφρονοῦσα, τὸν θεὸν
μεῖζον τίουσα τῆς ἐμῆς ἔχθρας πολύ.
προσεῖπας, ἀντήκουσας· ἐντεῦθεν δὲ χρὴ
τὸν προστρόπαιον τόν τε γενναῖον καλεῖν.
οὕτω γε μέντοι τἄμ' ἔχεις· θανεῖν μὲν οὐ
χρῄζω, λιπὼν δ' ἂν οὐδὲν ἀχθοίμην βίον.
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .

999 'μοί add. Wilamowitz: τὰ add. Canter 1002 desinit P pars Palatina; 1003 incipit pars Laurentiana (G) Post πέτρον add. in L alia manus eodem atramento παρά, aut fortasse παροιμία per compendium 1004 τἀμὰ γίγνετ' L P: corr. Musgrave 1005 ἂν λαχοῦσα Wecklein 1006 δυσμενῆ Stephanus (cf. Ar. Vesp. 1160) 1014 προσεῖπας Elmsley: πρὸς ἃ εἶπας L: πρὸς ἅ γ' εἶπας l (ut vid.) P: ἅ γ' εἶπας Hermann 1015 κτανεῖν Hartung. Aliis γενναῖον suspectum 1016 ἔχεις] ἔχει Aldina

— παραινέσαι σοι σμικρόν, Ἀλκμήνη, θέλω,
τὸν ἄνδρ' ἀφεῖναι τόνδ', ἐπεὶ δοκεῖ πόλει.
Αλ. τί δ', ἢν θάνῃ τε καὶ πόλει πιθώμεθα;
— τὰ λῷστ' ἂν εἴη· πῶς τάδ' οὖν γενήσεται;
Αλ. ἐγὼ διδάξω ῥᾳδίως· κτανοῦσα γὰρ
τόνδ' εἶτα νεκρὸν τοῖς μετελθοῦσιν φίλων
δώσω· τὸ γὰρ σῶμ' οὐκ ἀπιστήσω χθονί,
οὗτος δὲ δώσει τὴν δίκην θανὼν ἐμοί.
Ευ. κτεῖν', οὐ παραιτοῦμαί σε· τήνδε δὲ πτόλιν,
ἐπεί μ' ἀφῆκε καὶ κατῃδέσθη κτανεῖν,
χρησμῷ παλαιῷ Λοξίου δωρήσομαι,
ὃς ὠφελήσει μείζον' ἢ δοκεῖν χρόνῳ.
θανόντα γάρ με θάψεθ' οὗ τὸ μόρσιμον,
δίας πάροιθε παρθένου Παλληνίδος·
καὶ σοὶ μὲν εὔνους καὶ πόλει σωτήριος
μέτοικος αἰεὶ κείσομαι κατὰ χθονός,
τοῖς τῶνδε δ' ἐκγόνοισι πολεμιώτατος,
ὅταν μόλωσι δεῦρο σὺν πολλῇ χερὶ
χάριν προδόντες τήνδε. τοιούτων ξένων
προύστητε. πῶς οὖν ταῦτ' ἐγὼ πεπυσμένος
δεῦρ' ἦλθον, ἀλλ' οὐ χρησμὸν ἠρόμην θεοῦ;
Ἥραν νομίζων θεσφάτων κρείσσω πολὺ
κοὐκ ἂν προδοῦναί μ'. ἀλλὰ μήτε μοι χοὰς
μήθ' αἷμ' ἐάσῃς εἰς ἐμὸν στάξαι τόπον.
κακὸν γὰρ αὐτοῖς νόστον ἀντὶ τῶνδ' ἐγὼ
δώσω· διπλοῦν δὲ κέρδος ἕξετ' ἐξ ἐμοῦ,

1018, 1019 Nihil adhuc dictum de *reddendo*, nec quadrant vv. 1020–1025 cum vv. 961–972. Lacunam posui et vv. 1018, 1021 paragraphos praefixi: fortasse attulit interea novus Nuntius certum Urbis decretum *reddere Eurystheum* iubens 1018 Χορ. praef. L P: ἢ ἄγγ. addit in L alia manus sed eodem atramento 1020 ἂν . . . πειθώμεθα L P: corr. Elmsley 1021 χορ. praef. L P 1026 τήνδε δὲ πτόλιν Elmsley: τὴν δὲ δὴ πόλιν L P 1030 θάψαθ' Dobree 1032 καὶ σοὶ] χὐμῖν Kirchhoff: sed Coryphaeum rex adloquitur 1038 ᾐζόμην Cobet 1039 νομίζων Barnes: νομίζω L P 1041 ἐάσητ' Reiske τάφον Heath

ὑμᾶς τ' ὀνήσω τούσδε τε βλάψω θανών.
Αλ. τί δῆτα μέλλετ', εἰ πόλει σωτηρίαν
κατεργάσασθαι τοῖσί τ' ἐξ ἡμῶν χρεών,
κτείνειν τὸν ἄνδρα τόνδ', ἀκούοντες τάδε;
δείκνυσι γὰρ κέλευθον ἀσφαλεστάτην·
ἐχθρὸς μὲν ἀνήρ, ὠφελεῖ δὲ κατθανών.
κομίζετ' αὐτόν, δμῶες· εἶτα χρὴ κυσὶν
δοῦναι κτανόντας· μὴ γὰρ ἐλπίσῃς ὅπως
αὖθις πατρῴας ζῶν ἔμ' ἐκβαλεῖς χθονός.

. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .

Ημιχ. ταὐτὰ δοκεῖ μοι. στείχετ', ὀπαδοί.
τὰ γὰρ ἐξ ἡμῶν
καθαρῶς ἔσται βασιλεῦσιν.

1046 ὑμῶν apogr. Paris. 1049 ἀνήρ L P: corr. Elmsley 1050 κυσὶν] κόνει Housman, sed revera discerptus fuit: cf. Strabo. 9. 377 1053 Ημιχ. scripsi: χορ. L P. Ante hunc v. lacunam esse vidit Hermann. Videtur post rixam unum Hemichorium Alcmenae scelus detestatum abire velle; alterum ταὐτὰ (ταῦτα L P) δοκεῖ μοι dicere Subscript. εὐριπίδου ἡρακλεῖδαι l P

Fragmenta ex hac fabula citata quae in pag. seq. apposuimus videntur ad eam partem referenda esse quam post v. 629 periisse vidit Kirchhoff: deesse enim nuntii sive Demophontis de morte Macariae narrationem et Alcmenae matris lamenta cum chori cantico integro (vide etiam argumentum). Cuius volneris tegendi causa additos ab histrionibus putat Wilamowitz vv. 353–380, 672–673, 819–822, et fortasse 642–658. Cf. etiam ad v. 299–301

Fragmenta Heraclidarum Fabulae.

(N. 852) Stob. 79. 2 (Orion. Eur. 7) Εὐριπίδης Ἡρακλείδαις.

ὅστις δὲ τοὺς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει
ὅδ' ἐστὶ καὶ ζῶν καὶ θανὼν θεοῖς φίλος·
ὅστις δὲ τὸν φύσαντα μὴ τιμᾶν θέλῃ,
μή μοι γένοιτο μήτε συνθύτης θεοῖς,
μήτ' ἐν θαλάσσῃ κοινόπλουν στέλλοι σκάφος.

(N. 853) Stob. I. 8 Εὐριπίδης Ἡρακλείδαις (sic M A, Ἀντιόπῃ Trinc.).

τρεῖς εἰσὶν ἀρεταὶ τὰς χρεών σ' ἀσκεῖν, τέκνον,
θεούς τε τιμᾶν, τούς τε φύσαντας γονεῖς,
νόμους τε κοινοὺς Ἑλλάδος· καὶ ταῦτα δρῶν
κάλλιστον ἕξεις στέφανον εὐκλείας ἀεί.

Et fortasse

(N. 854) Stob. 7. 9 Εὐριπίδης Ἡρακλεί⟨δαις⟩.

τὸ μὲν σφαγῆναι δεινόν, εὔκλειαν δ' ἔχει·
τὸ μὴ θανεῖν δὲ δειλόν, ἡδονὴ δ' ἔνι.

(N. 851) Ar. Eq. 214

τάραττε καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα, ubi Scholiasta παρῴδησε γὰρ τὸν ἴαμβον ἐξ Ἡρακλειδῶν Εὐριπίδου.

Cf. (N. 949) Stob. 79. 3 qui vv. 297, 298 citatis subiungit post πεφυκέναι

καὶ τοῖς τεκοῦσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν.

852 Totum habet Orion, ad φίλος Stob. 3 τοὺς φύσαντας codd.: corr. Meineke (τὼ φύσαντε Schneidewin) 4 τοῖς θεοῖς codd.: corr. Schneidewin 853 I χρέων σ' Dindorf: χρή σ' vel χρήσεις codd. 2 γονῆς Nauck. Cf. Wilamowitz, Hermes vol. xvii. p. 345 854 Ἡρακλεῖ codd.: Ἡρακλείδαις Nauck. Eundem locum sine poetae nomine citat Plut. p. 447 E 2 δὲ δειλόν Plut.: δ' οὐ δεινόν Stob.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΙΠΠΟΛΥΤΟΥ

I

Θησεὺς υἱὸς μὲν ἦν Αἴθρας καὶ Ποσειδῶνος, βασιλεὺς δὲ Ἀθηναίων· γήμας δὲ μίαν τῶν Ἀμαζονίδων Ἱππολύτην, Ἱππόλυτον ἐγέννησε, κάλλει τε καὶ σωφροσύνῃ διαφέροντα. ἐπεὶ δὲ ἡ συνοικοῦσα τὸν βίον μετήλλαξεν, ἐπεισηγάγετο Κρητικὴν γυναῖκα, τὴν Μίνω τοῦ Κρητῶν βασιλέως καὶ Πασιφάης θυγατέρα Φαίδραν. ὁ δὲ Θησεὺς Πάλλαντα, ἕνα τῶν συγγενῶν, φονεύσας φεύγει εἰς Τροιζῆνα μετὰ τῆς γυναικός, οὗ συνέβαινε τὸν Ἱππόλυτον παρὰ Πιτθεῖ τρέφεσθαι. θεασαμένη δὲ τὸν νεανίσκον ἡ Φαίδρα εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθεν, οὐκ ἀκόλαστος οὖσα, πληροῦσα δὲ Ἀφροδίτης μῆνιν, ἣ τὸν Ἱππόλυτον διὰ σωφροσύνην ἀνελεῖν κρίνασα τὴν Φαίδραν εἰς ἔρωτα παρώρμησε, τέλος δὲ τοῖς προτεθεῖσιν ἐπέθηκε. στέγουσα γὰρ τὴν νόσον ἡ Φαίδρα χρόνῳ πρὸς τὴν τροφὸν δηλῶσαι ἠναγκάσθη, κατεπαγγειλαμένην αὐτῇ βοηθήσειν ἥτις καὶ παρὰ τὴν προαίρεσιν λόγους προσήνεγκε τῷ νεανίσκῳ. τραχυνόμενον δὲ αὐτὸν ἡ Φαίδρα καταμαθοῦσα τῇ μὲν τροφῷ ἐπέπληξεν, αὑτὴν δὲ ἀνήρτησε. καθ' ὃν καιρὸν φανεὶς Θησεὺς καὶ καθελεῖν σπεύδων τὴν ἀπηγχονισμένην, εὗρεν αὐτῇ προσηρτημένην δέλτον, δι' ἧς Ἱππολύτου φθορὰν κατηγόρει κατ' ἐπιβουλήν. πιστεύσας δὲ τοῖς γεγραμμένοις τὸν μὲν Ἱππόλυτον ἐπέταξε φεύγειν, αὐτὸς δὲ τῷ Ποσειδῶνι ἀρὰς ἔθετο, ὧν ἐπακούσας ὁ θεὸς τὸν Ἱππόλυτον διέφθειρεν. Ἄρτεμις δὲ τῶν γεγενημένων ἕκαστα διασαφήσασα Θησεῖ, τὴν μὲν Φαίδραν

Exstant haec in M A B V P Nap. D : caput II om. P (et Haun.). Videtur contaminatum esse argumentum, nam falsa sunt quae vv. 11–16 dicuntur, vera fortasse fuerunt de priore Hippolyto (στέργουσα . . . ἀπηγχονισμένην) 1 υἱὸς Nap. D : om. ceteri αἴθρας ἱππολύτης A B Haun. (sed corr. A B) 2 Ἱππολύτην] Ἀντιόπην D 4 Μίνω] Μίνωος B Nap. 5 καὶ πασιφάης om. M A B 10 τὴν . . . παρώρμησε om. M A B 11 ἐπέθηκε Nap. P : ἔθηκε M A B V στέγουσα Valckenaer : στέργουσα codd., fortasse recte si de priore Hippolyto dictum est γὰρ Nap. : δὲ ceteri ἡ Φαίδρα Nap. : om. ceteri 12 ἡ δὲ κατεπηγγείλατο Nap.: κατεπαγγειλαμένη ceteri (-νην Brunck) 13 καὶ παρὰ Nap. P D : κατὰ M A B V προήνεγκε M B 15 σπεύδων] θέλων Nap. P 17 κατ' Wilamowitz : καὶ codd.

οὐ κατεμέμψατο, τοῦτον δὲ παρεμυθήσατο υἱοῦ καὶ γυναικὸς στερηθέντα· τῷ δὲ Ἱππολύτῳ τιμὰς ἔφη ἐπιχωρίους ἐγκαταστήσεσθαι.

II

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἀθήναις. ἐδιδάχθη ἐπὶ Ἐπαμείνονος ἄρχοντος ὀλυμπιάδι πζʹ ἔτει δʹ. πρῶτος Εὐριπίδης, δεύτερος Ἰοφῶν, τρίτος Ἴων. ἔστι δὲ οὗτος Ἱππόλυτος δεύτερος ⟨ὁ⟩ καὶ στεφανίας προσαγορευόμενος. ἐμφαίνεται δὲ ὕστερος γεγραμμένος· τὸ γὰρ ἀπρεπὲς καὶ κακηγορίας ἄξιον ἐν τούτῳ διώρθωται τῷ δράματι. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν πρώτων.

1 *οὐκ ἐμέμψατο* Nap. (*οὐκ ἀπεπέμψατο* M V) 2 *ἐπιχωρίους* Nap. : *γῆς* ceteri *ἐγκαταστήσασθαι* codd.

II 'Aristophanis argumentum capite truncum' esse vidit Kirchhoff 3 *ἐν θήβαις* codd. : *ἐν ⟨Τροιζῆνι καὶ οὐ καθάπερ τοῦ προτέρου ἐν⟩ Ἀθήναις* Schwartz : sed cf. quae ad init. notavimus *ἐπὶ Ἐπαμείνονος* Matthiae : *ἐπὶ ἀμείνονος* (*ἀμεινῶνος, ἀμήνονος*) codd. 4 *πζʹ*] *νζʹ* V (*ἐπὶ* add. M A B, *γὰρ* add. Nap. ante numerum) 5 *ὁ* add. Nauck 7 *κατηγορίας* D

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

Αφροδιτη
Ιππολυτος
Χορος κυνηγων
Θεραπων
Χορος Τροζηνιων γυναικων
Τροφος
Φαιδρα
Θησευς
Αγγελος
Αρτεμις

Dramatis personas meo arbitrio rescripsi; hoc ordine praebent M V P: ἀφροδίτη. ἄγγελος. ἱππόλυτος. θησεύς. οἰκέτης. θεράπαινα. τροφός. ἄρτεμις. φαίδρα. χορός. Alii aliter; omisit L χορὸς κυνηγῶν addidi, cf. ad vv. 61, 1102: om. codd. (ἡμίχορος est in Haun.): πρόσπολοι Wecklein θεράπων cf. ad v. 88: οἰκέτης codd. (πρέσβυς Wecklein) Ante τροφός est in codd. θεράπαινα; vide not. ad v. 776. Sed ibi, ni fallor, id solum dubium, utrum progrediatur Nutrix an ἔσωθεν loquatur

Acta anno A. C. 428. Codices M A B V L P, deficit post v. 1234 M: raro memorantur O N D H Haun. Accedunt Σ, fragmenta K (vv. 242–515), testa Berolinensis (vv. 616–624) II A. C. saeculi. Post 1234 additur aliquid auctoritati codicis O, qui simillimum Marciano (M) textum in hac fabula praebet. In argumento et scholiis optimus Nap.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

ΑΦΡΟΔΙΤΗ

Πολλὴ μὲν ἐν βροτοῖσι κοὐκ ἀνώνυμος,
θεὰ κέκλημαι Κύπρις, οὐρανοῦ τ' ἔσω·
ὅσοι τε Πόντου τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν
ναίουσιν εἴσω φῶς ὁρῶντες ἡλίου,
τοὺς μὲν σέβοντας τἀμὰ πρεσβεύω κράτη,
σφάλλω δ' ὅσοι φρονοῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα.
ἔνεστι γὰρ δὴ κἀν θεῶν γένει τόδε·
τιμώμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ὕπο.
    δείξω δὲ μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν τάχα·
ὁ γάρ με Θησέως παῖς, Ἀμαζόνος τόκος,
Ἱππόλυτος, ἁγνοῦ Πιτθέως παιδεύματα,
μόνος πολιτῶν τῆσδε γῆς Τροζηνίας
λέγει κακίστην δαιμόνων πεφυκέναι,
ἀναίνεται δὲ λέκτρα κοὐ ψαύει γάμων·
Φοίβου δ' ἀδελφὴν Ἄρτεμιν, Διὸς κόρην,
τιμᾷ, μεγίστην δαιμόνων ἡγούμενος·
χλωρὰν δ' ἀν' ὕλην παρθένῳ ξυνὼν ἀεὶ
κυσὶν ταχείαις θῆρας ἐξαιρεῖ χθονός,
μείζω βροτείας προσπεσὼν ὁμιλίας.
τούτοισι μέν νυν οὐ φθονῶ· τί γάρ με δεῖ;
ἃ δ' εἰς ἔμ' ἡμάρτηκε, τιμωρήσομαι

Ἱππόλυτος inscripta est haec fabula in M B V: *ἱππόλυτος στεφανηφόρος* in A P *l*: *Φαίδρα* in L   12 *Τροιζηνίας* codd. semper: correxit Wilamowitz   18 *ἐξαιρεῖ* L in marg. P: *ἐξαίρει* M A B V L   19 *προσπεσὼν*] *προστυχὼν γρ.* *l*   *ὁμιλίαν* Porson (et *l* ?)   20 *νυν* (*νῦν*) M A B et, ut videtur, L: *οὖν* L² V: *γ' οὖν* P

Ἱππόλυτον ἐν τῆδ᾽ ἡμέρᾳ· τὰ πολλὰ δὲ
πάλαι προκόψασ᾽—οὐ πόνου πολλοῦ με δεῖ.
ἐλθόντα γάρ νιν Πιτθέως ποτ᾽ ἐκ δόμων
σεμνῶν ἐς ὄψιν καὶ τέλη μυστηρίων
Πανδίονος γῆν, πατρὸς εὐγενὴς δάμαρ
ἰδοῦσα Φαίδρα καρδίαν κατέσχετο
ἔρωτι δεινῷ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν.
καὶ πρὶν μὲν ἐλθεῖν τήνδε γῆν Τροζηνίαν,
πέτραν παρ᾽ αὐτὴν Παλλάδος, κατόψιον
γῆς τῆσδε, ναὸν Κύπριδος ἐγκαθίσατο,
ἐρῶσ᾽ ἔρωτ᾽ ἔκδημον· Ἱππολύτῳ δ᾽ ἔπι
τὸ λοιπὸν ὠνόμαζ᾽ ἐνιδρῦσθαι θεάν.
ἐπεὶ δὲ Θησεὺς Κεκροπίαν λείπει χθόνα,
μίασμα φεύγων αἵματος Παλλαντιδῶν,
καὶ τήνδε σὺν δάμαρτι ναυστολεῖ χθόνα,
ἐνιαυσίαν ἔκδημον αἰνέσας φυγήν,
ἐνταῦθα δὴ στένουσα κἀκπεπληγμένη
κέντροις ἔρωτος ἡ τάλαιν᾽ ἀπόλλυται
σιγῇ· ξύνοιδε δ᾽ οὔτις οἰκετῶν νόσον.
ἀλλ᾽ οὔτι ταύτῃ τόνδ᾽ ἔρωτα χρὴ πεσεῖν·
δείξω δὲ †Θησεῖ πρᾶγμα†, κἀκφανήσεται.
καὶ τὸν μὲν ἡμῖν πολέμιον νεανίαν
κτενεῖ πατὴρ ἀραῖσιν, ἃς ὁ πόντιος
ἄναξ Ποσειδῶν ὤπασεν Θησεῖ γέρας,
μηδὲν μάταιον ἐς τρὶς εὔξασθαι θεῷ.

27 *κατέσχετο* codd. et Σ: *κατεσχέθη* suprascr. L^2: *κατείχετο* Musgrave 29–33 delet post Hartungium O. Jahn 30 *πέτραν* L P: *πέτρην* rell. 31 *ἐγκαθίσατο* M B V P: *ἐγκαθείσατο* A L 32 *ἔκδημον* M A L^2 P Σ: *ἔκδηλον* V L: utrumque B 33 *ὠνόμαζεν ἱδρῦσθαι* codd., corr. Verrall (sc. *defixit Amorem ne amplius* *ἐκδημοίη*): *ὠνόμαζον . . . θεά* Weil (*θεάν* Σ) 34 *λίπε* P (*λίποι* *l*) *χθόνα*] aut hic aut v. 36 *πόλιν* commendat Wecklein 36 *τήνδε*] *τῇδε* M V B: corr. V^2 B^2 37 *ἐνιαυσίαν* A L P: *ἐνιαύσιον* M V B 40 *σύνοιδε δ᾽* M A V B: *ξύνοιδεν* L P *οὔτις*] *οὐδεὶς* L Haun. 41 *ταύτῃ* A L P *γρ. υ*: *ταύτης* M V B *χρὴ* L P: *δεῖ* rell. 42 *Θησεῖ πρᾶγμα* corrupta: *θησεῖ δὲ δείξω* V unde conicere possis *δείξω δὲ δείξω*: *δείξω δὲ Θησέως παιδὶ* Wilamowitz 43 *νεανίαν*] *πεφυκότα* L P (et V^2?)

ἡ δ' εὐκλεὴς μέν, ἀλλ' ὅμως ἀπόλλυται,
Φαίδρα· τὸ γὰρ τῆσδ' οὐ προτιμήσω κακὸν
τὸ μὴ οὐ παρασχεῖν τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐμοὶ
δίκην τοσαύτην ὥστ' ἐμοὶ καλῶς ἔχειν.
 ἀλλ', εἰσορῶ γὰρ τόνδε παῖδα Θησέως
στείχοντα, θήρας μόχθον ἐκλελοιπότα,
Ἱππόλυτον, ἔξω τῶνδε βήσομαι τόπων.
πολὺς δ' ἅμ' αὐτῷ προσπόλων ὀπισθόπους
κῶμος λέλακεν, Ἄρτεμιν τιμῶν θεὰν
ὕμνοισιν· οὐ γὰρ οἶδ' ἀνεῳγμένας πύλας
Ἅιδου, φάος δὲ λοίσθιον βλέπων τόδε.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

ἕπεσθ' ἀείδοντες ἕπεσθε
τὰν Διὸς οὐρανίαν
Ἄρτεμιν, ᾇ μελόμεσθα.

ΧΟΡΟΣ ΚΥΝΗΓΩΝ

πότνια πότνια σεμνοτάτα,
 Ζανὸς γένεθλον,
χαῖρε, χαῖρέ μοι, ὦ κόρα
Λατοῦς Ἄρτεμι καὶ Διός,
καλλίστα πολὺ παρθένων,
ἃ μέγαν κατ' οὐρανὸν
ναίεις εὐπατέρειαν αὐ-
λάν, Ζηνὸς πολύχρυσον οἶκον.
χαῖρέ μοι, ὦ καλλίστα καλ-

48 καλὸν L, sed λ ex κ correcto 50 ὥστε μοι M A B 53 τόπων] δόμων P 55 θεὸν L P 56 ἐῳγμένας Lenting 57 δὲ] τε L Aut βλέπον aut βλέπει A: τόδε βλέπων L P 58 ἀείδοντες M² L P (M etiam in Scholl.): ἄδοντες vel ᾄδοντες M A B V 60 Ἄρτεμιν bis L P 61 ΧΟΡΟΣ ΚΥΝΗΓΩΝ scripsi: χορὸς τῶν κυνηγῶν D: χορός M A B V L P (οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ ἤγουν οἱ συνεπόμενοι τῷ Ἱππολύτῳ κυνηγέται audiunt in Σ) 63 ζηνὸς L P corr. L² 64 sic A: prius χαῖρε om. M V B: χαῖρέ μοι ὦ κόρα χαῖρέ μοι L P 65 καὶ] παῖ L· corr. l 67 seq. ἃ . . . ναίεις M A B V: αἳ . . . ναίετ' L P: αἰγλάεντα κατ' οὐρανὸν ναίουσ' Cobet 70 Hippolyti notam praef. V et Haun.

λίστα τῶν κατ᾽ Ὄλυμπον.
[παρθένων, Ἄρτεμι.]

Ιπ. σοὶ τόνδε πλεκτὸν στέφανον ἐξ ἀκηράτου
λειμῶνος, ὦ δέσποινα, κοσμήσας φέρω,
ἔνθ᾽ οὔτε ποιμὴν ἀξιοῖ φέρβειν βοτὰ
οὔτ᾽ ἦλθέ πω σίδαρος, ἀλλ᾽ ἀκήρατον
μέλισσα λειμῶν᾽ ἠρινὴ διέρχεται,
Αἰδὼς δὲ ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις·
ὅσοις διδακτὸν μηδέν, ἀλλ᾽ ἐν τῇ φύσει
τὸ σωφρονεῖν εἴληχεν ἐς τὰ πάνθ᾽ ὁμῶς,
τούτοις δρέπεσθαι, τοῖς κακοῖσι δ᾽ οὐ θέμις.
ἀλλ᾽, ὦ φίλη δέσποινα, χρυσέας κόμης
ἀνάδημα δέξαι χειρὸς εὐσεβοῦς ἄπο.
μόνῳ γάρ ἐστι τοῦτ᾽ ἐμοὶ γέρας βροτῶν·
σοὶ καὶ ξύνειμι καὶ λόγοις ἀμείβομαι,
κλύων μὲν αὐδήν, ὄμμα δ᾽ οὐχ ὁρῶν τὸ σόν.
τέλος δὲ κάμψαιμ᾽ ὥσπερ ἠρξάμην βίου.

ΘΕΡΑΠΩΝ

ἄναξ—θεοὺς γὰρ δεσπότας καλεῖν χρεών—
ἆρ᾽ ἄν τί μου δέξαιο βουλεύσαντος εὖ;

Ιπ. καὶ κάρτα γ᾽· ἦ γὰρ οὐ σοφοὶ φαινοίμεθ᾽ ἄν.

Θε. οἶσθ᾽ οὖν βροτοῖσιν ὃς καθέστηκεν νόμος . . .

Ιπ. οὐκ οἶδα· τοῦ δὲ καί μ᾽ ἀνιστορεῖς πέρι;

Θε. μισεῖν τὸ σεμνὸν καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον.

72 *παρθένων Ἄρτεμι* delet Nauck: om. Haun. adscripta post *Ολυμπον* glossa *θεῶν*: *παρθένος Ἄρτεμι* Wilamowitz 76 *οὔτ᾽* Orion flor. iii. 3: *οὐδ᾽* codd. *σίδαρος* M A B V D O et Σ V Σ B: *σίδηρος* L P suprascr. V *ἀκήρατος* A^1 (aut A^2) ex *ἀκήρατον* 77 *ἐαρινὴ* Valckenaer, e Σ V Σ B: *ἐαρινὸν* M A B V et codex Nap. Scholiorum: *ἠρινὸν* L P 79, 80 *ὅσοις*] *ὅστις* Porson. Sed *τὸ σωφρ.* nom. casu dicitur: '*Castitas eos sortita est*' 80 *πάνθ᾽ ὅμως* M A B V (*ὁμῶς* B^2): *πάντ᾽ ἀεί* L P. Cf Bacch. 316 85 *λόγοις σ᾽* O (*λόγοισ᾽* M) 86 *αὐδήν* M A V L^1 (aut L^2): *αὐδῆς* A^2 L (ante ras.) P *ὁρῶν* A B L (aut L^2) P: *ὁρῶ* M V 88 *θεράπων*] hic omnes: mox *οἰκέτης* M V: lineolas vv. 92–108 praef. L 91 *ὃς*] ex *ὡς* vel *οἷς* correctum in A: *ὡς* Nauck

Ιπ. ὀρθῶς γε· τίς δ' οὐ σεμνὸς ἀχθεινὸς βροτῶν;
Θε. ἐν δ' εὐπροσηγόροισιν ἔστι τις χάρις;
Ιπ. πλείστη γε, καὶ κέρδος γε σὺν μόχθῳ βραχεῖ.
Θε. ἦ κἀν θεοῖσι ταὐτὸν ἐλπίζεις τόδε;
Ιπ. εἴπερ γε θνητοὶ θεῶν νόμοισι χρώμεθα.
Θε. πῶς οὖν σὺ σεμνός, δαίμον' οὐ προσεννέπων . . .
Ιπ. τίν'; εὐλαβοῦ δὲ μή τί σου σφαλῇ στόμα.
Θε. τήνδ', ἣ πύλαισι σαῖς ἐφέστηκεν Κύπρις.
Ιπ. πρόσωθεν αὐτὴν ἁγνὸς ὢν ἀσπάζομαι.
Θε. σεμνός γε μέντοι κἀπίσημος ἐν βροτοῖς.
Ιπ. ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει.
Θε. εὐδαιμονοίης νοῦν ἔχων ὅσον σε δεῖ.
Ιπ. οὐδείς μ' ἀρέσκει νυκτὶ θαυμαστὸς θεῶν.
Θε. τιμαῖσιν, ὦ παῖ, δαιμόνων χρῆσθαι χρεών.
Ιπ. χωρεῖτ', ὀπαδοί, καὶ παρελθόντες δόμους
σίτων μέλεσθε· τερπνὸν ἐκ κυναγίας
τράπεζα πλήρης· καὶ καταψήχειν χρεὼν
ἵππους, ὅπως ἂν ἅρμασιν ζεύξας ὕπο
βορᾶς κορεσθεὶς γυμνάσω τὰ πρόσφορα.
τὴν σὴν δὲ Κύπριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω.
Θε. ἡμεῖς δέ—τοὺς νέους γὰρ οὐ μιμητέον,
φρονοῦντας οὕτως—ὡς πρέπει δούλοις λέγειν,
προσευξόμεσθα τοῖσι σοῖς ἀγάλμασιν,
δέσποινα Κύπρι. χρὴ δὲ συγγνώμην ἔχειν,
εἴ τίς σ' ὑφ' ἥβης σπλάγχνον ἔντονον φέρων

99 σὺ σεμνός, Eldick: σὺ σεμνὴν M A B V: σεμνὴν σὺ L: σεμνὴν P προσεννέπων scripsi: προσεννέπεις codd. 100 σου M V B A[1] in ras.: σὸν A P et fortasse L 101 πύλησι L P κύπριν A[1] in ras. B[2] 102 ἄπωθεν Plut. Mor. 778 A 103 σεμνός scripsi: σεμνή codd. 105 οἷον Wakefield σε δεῖ A L P: γ' ἔδει M B: γε δεῖ V 104–107 diverse inter se transponunt Wecklein Gomperz Vitelli ut v. 105 finis colloquio imponatur 110 καταψύχειν Haun. et η suprascripto V 111 ἅρματι V 115 φρονοῦντας L P: φρονοῦντες M A B V *l* 116 προσευξόμεσθα M A B Σ: προσευχόμεσθα L P V (-μεθα V) 118 εἴ τις δ' L[2] P ἔντονον V L: εὔτονον M A B P suprascr. υ

μάταια βάζει· μὴ δόκει τούτων κλύειν·
σοφωτέρους γὰρ χρὴ βροτῶν εἶναι θεούς.

ΧΟΡΟΣ

Ὠκεανοῦ τις ὕδωρ στάζουσα πέτρα λέγεται, [στρ.
βαπτὰν κάλπισι ῥυτὰν πα-
γὰν προιεῖσα κρημνῶν·
ὅθι μοί τις ἦν φίλα
πορφύρεα φάρεα
ποταμίᾳ δρόσῳ
τέγγουσα, θερ-
μᾶς δ' ἐπὶ νῶτα πέτρας εὐ-
αλίου κατέβαλλ'· ὅθεν
μοι πρῶτα φάτις ἦλθε δεσποίνας·

τειρομέναν νοσερᾷ κοίτᾳ δέμας ἐντὸς ἔχειν [ἀντ.
οἴκων, λεπτὰ δὲ φάρη ξάν-
θαν κεφαλὰν σκιάζειν·
τριτάταν δέ νιν κλύω
τάνδ' ἀβρωσίᾳ
στόματος ἁμέραν
Δάματρος ἀ-
κτᾶς δέμας ἁγνὸν ἴσχειν, κρυ-
πτῷ πένθει θανάτου θέλου-
σαν κέλσαι ποτὶ τέρμα δύστανον.

119 *τούτων* L P V Σ : *τούτου* M A B L^2 120 *χρὴ* M A B V : *δεῖ* L P. Cf. v. 41 125 *τόθι* in ras. scripsit *l* 126 *φάρη* Hartung : sed satis patet *πορφύρεα* trisyllabum esse et disyllabum *φάρεα*. Cf. v. 363 (*φάρεα πορφύρεα* Hermann) 127 *δρόσον* L, ut videtur : corr. *l* 129 *κατέβαλλ'* Burges (*κατέβαλλεν* D) : *κατέβαλ'* M A B : *κατέβαλεν* V L P 130 *δεσποίνας* M B et primitus A : *δέσποιναν* L P A^1 B^2 V : utrumque Σ 131 *τειρομένα* M N *κοίτᾳ* om. M, et primitus A : post *ἔχειν* habet O *ἔντοσθεν* M A B N 133 *οἴκων δὲ λεπτὰ* B et ut vid. M : corr. M^2 *φάρη* M A : *φάρεα* M^2 B V L P 136 *τάνδ' ἀβρωσίᾳ* Hartung : *τάνδε* (vel *τᾶνδε*) *κατ' ἀμβροσίου* codd. : *ἑκὰς ἀμβροσίου* Reiske 139 *πάθει* Burges 140 *δύστανον* L P B : *δύστηνον* rell.

— ἦ σὺ γ' ἔνθεος, ὦ κούρα, [στρ.
εἴτ' ἐκ Πανὸς εἴθ' Ἑκάτας
ἢ σεμνῶν Κορυβάντων φοι-
τᾷς ἢ ματρὸς ὀρείας;
— σὺ δ' ἀμφὶ τὰν πολύθηρον Δί-
κτυνναν ἀμπλακίαις ἀνίε-
ρος ἀθύτων πελάνων τρύχῃ;
φοιτᾷ γὰρ καὶ διὰ λίμνας
χέρσον θ' ὑπὲρ πελάγους
δίναις ἐν νοτίαις ἅλμας.

— ἦ πόσιν, τὸν Ἐρεχθειδᾶν [ἀντ.
ἀρχαγόν, τὸν εὐπατρίδαν,
ποιμαίνει τις ἐν οἴκοις κρυ-
πτὰ κοίτα λεχέων σῶν;
— ἦ ναυβάτας τις ἔπλευσεν Κρή-
τας ἔξορμος ἀνὴρ λιμένα
τὸν εὐξεινότατον ναύταις,
φήμαν πέμπων βασιλείᾳ,
λύπᾳ δ' ὑπὲρ παθέων
εὐναία δέδεται ψυχά;

— φιλεῖ δὲ τᾷ δυστρόπῳ γυναικῶν [ἐπῳδ.
ἁρμονίᾳ κακὰ δύστανος ἀμηχανία συνοικεῖν,

141–170 paragraphos addidi 141 ἦ σύγ' Metzger : σὺ γὰρ codd. : οὐ γὰρ Lachmann ἀντὶ τοῦ ὦ κούρα τινὲς τὸ φοιτᾶς γράφουσιν Σ (falso) 144 φοιτᾷς ἢ μ. ὀ. Bothe : φοιτᾷς Σ incertum quo versus loco : ἢ μ. ὀ. φοιτᾶς M N : ἢ μ. ὀ. φοιταλέου φοιτᾶς Haun. : ἢ μ. ὀ. φοιταλέου rell. ὀρείας V : οὐρείας rell. 146 Δίκτυναν V L D (et M ?) : cf. v. 1130 146, 147 ἄθυτος ἀνίρων Weil 149 *Per siccum maris h. e. per Limnam* 150 δίναις ἐν M A B : δίναισι V L P νοτίοις Wecklein 152 τῶν εὐπατριδᾶν Wilamowitz 153 ποιμαίνει M et Σ et ut vid. A (ποιμένει D) : πημαίνει V L P B τίς ἔνοικος V 154 κρυπτὰ κοίτα et -τᾷ -τᾳ Σ : dativum codd. 156 ἀνὴρ] τις ἀνὴρ L P 158 φήμην M A 159 ὑπερπαθέουσ' Bruhn 160 εὐναία M A V L P γρ. Σ : εὐναίᾳ B Σ δέδεσαι suprascr. A ψυχά M A L V² Σ : ψυχᾷ vel ψυχᾶ V P B : ψυχάν D et alter Σ 161 δυστρόφῳ L (corr. *l*) : utrumque Σ 162 κακὰ M² L P : κακᾷ M A B V : κακᾷ et κάκα (κάκωσις) Σ κάκα . . . ἀμηχανίᾳ Wilamowitz 163 ἀμηχανίᾳ M (ἀμηχανία Σ)

ᾠδίνων τε καὶ ἀφροσύνας.
δι' ἐμᾶς ᾖξέν ποτε νηδύος ἅδ'
αὔρα. τὰν δ' εὔλοχον οὐρανίαν
τόξων μεδέουσαν ἀύτευν
Ἄρτεμιν, καί μοι πολυζήλωτος αἰεὶ
σὺν θεοῖσι φοιτᾷ.

— ἀλλ' ἥδε τροφὸς γεραιὰ πρὸ θυρῶν
τήνδε κομίζουσ' ἔξω μελάθρων·
[στυγνὸν δ' ὀφρύων νέφος αὐξάνεται.]
τί ποτ' ἔστι μαθεῖν ἔραται ψυχή,
τί δεδήληται
δέμας ἀλλόχροον βασιλείας.

ΤΡΟΦΟΣ

ὦ κακὰ θνητῶν στυγεραί τε νόσοι.
τί σ' ἐγὼ δράσω; τί δὲ μὴ δράσω;
τόδε σοι φέγγος λαμπρόν, ὅδ' αἰθήρ·
ἔξω δὲ δόμων ἤδη νοσερᾶς
δέμνια κοίτης.
δεῦρο γὰρ ἐλθεῖν πᾶν ἔπος ἦν σοι·
τάχα δ' ἐς θαλάμους σπεύσεις τὸ πάλιν.
ταχὺ γὰρ σφάλλῃ κοὐδενὶ χαίρεις,
οὐδέ σ' ἀρέσκει τὸ παρόν, τὸ δ' ἀπὸν
φίλτερον ἡγῇ.
κρεῖσσον δὲ νοσεῖν ἢ θεραπεύειν·
τὸ μέν ἐστιν ἁπλοῦν, τῷ δὲ συνάπτει
λύπη τε φρενῶν χερσίν τε πόνος.
πᾶς δ' ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων,
κοὐκ ἔστι πόνων ἀνάπαυσις.

167 ἄρτεμιν ἀύτευν V L P 172 hunc v. post 180 trai. Wilamowitz 173 ἐρᾶι τᾶι M: ἐρᾶται M² V ψυχῇ V: ψυχὰ A L P: ψυχᾶι M B 178 λαμπρὸς M A 180 κοίτας B V L P 184 οὐδέν σ' V L P 187 τὸ δὲ M² (τῶ δὲ M) 190 om. L P N: add. *l*

ἀλλ' ὅ τι τοῦ ζῆν φίλτερον ἄλλο
σκότος ἀμπίσχων κρύπτει νεφέλαις.
τοῦ δ' ὅ τι τοῦτο στίλβει κατὰ γῆν 194
δυσέρωτες δὴ φαινόμεθ' ὄντες, 193
δι' ἀπειροσύνην ἄλλου βιότου
κοὐκ ἀπόδειξιν τῶν ὑπὸ γαίας·
μύθοις δ' ἄλλως φερόμεσθα.

ΦΑΙΔΡΑ

ἄρατέ μου δέμας, ὀρθοῦτε κάρα·
λέλυμαι μελέων σύνδεσμα φίλων.
λάβετ' εὐπήχεις χεῖρας, πρόπολοι.
βαρύ μοι κεφαλᾶς ἐπίκρανον ἔχειν·
ἄφελ', ἀμπέτασον βόστρυχον ὤμοις.

Τρ. θάρσει, τέκνον, καὶ μὴ χαλεπῶς
μετάβαλλε δέμας.
ῥᾷον δὲ νόσον μετά θ' ἡσυχίας
καὶ γενναίου λήματος οἴσεις·
μοχθεῖν δὲ βροτοῖσιν ἀνάγκη.

Φα. αἰαῖ·
πῶς ἂν δροσερᾶς ἀπὸ κρηνῖδος
καθαρῶν ὑδάτων πῶμ' ἀρυσαίμαν,
ὑπό τ' αἰγείροις ἔν τε κομήτῃ
λειμῶνι κλιθεῖσ' ἀναπαυσαίμαν;

Τρ. ὦ παῖ, τί θροεῖς;
οὐ μὴ παρ' ὄχλῳ τάδε γηρύσῃ

191 τοῦ ζῆν] τούτου Schol. Ar. Ran. 1082 192 ἀμπίσχον L P suprascr. A² 193, 194 transposui 194 τοῦδ' V L P Σ : τοῦθ' M A : ταῦθ' B et L marg. γᾶν A 195 ἀπειροσύνην V L : -αν rell. 196 γαῖαν A suprascr. B 198 ἄρατε L V P : αἴρετε M A² L² B (αἴρετε B²) 199 φίλων M V² (qui συνδέσμων) O : φίλαι A B V L P 200 πρόπολοι *l* : πρόσπολοι codd. 201 βαρύ μου L P κεφαλᾶς A : -λῆς rell. 202 ὤμοις] γρ. φεῦ φεῦ Σ (' *i. e. addebant histriones*' Wilamowitz) : unde ὤμοι M² Haun. : οἴμοι P 208 ἓ ἕ L P 209 πῶμ' M² (πῶ* M) : πόμ' rell. ἀρυσαίμαν L : -μην rell. 210, 211 om. L sed add. ipse 211 ἀναπαυσαίμαν L P : -μην rell.

μανίας ἔποχον ῥίπτουσα λόγον;
Φα. πέμπετέ μ' εἰς ὄρος· εἶμι πρὸς ὕλαν
καὶ παρὰ πεύκας, ἵνα θηροφόνοι
στείβουσι κύνες
βαλιαῖς ἐλάφοις ἐγχριμπτόμεναι·
πρὸς θεῶν, ἔραμαι κυσὶ θωΰξαι
καὶ παρὰ χαίταν ξανθὰν ῥῖψαι
Θεσσαλὸν ὅρπακ', ἐπίλογχον ἔχουσ'
ἐν χειρὶ βέλος.
Τρ. τί ποτ', ὦ τέκνον, τάδε κηραίνεις;
τί κυνηγεσίων καὶ σοὶ μελέτη;
τί δὲ κρηναίων νασμῶν ἔρασαι;
πάρα γὰρ δροσερὰ πύργοις συνεχὴς
κλιτύς, ὅθεν σοι πῶμα γένοιτ' ἄν.
Φα. δέσποιν' ἁλίας Ἄρτεμι Λίμνας
καὶ γυμνασίων τῶν ἱπποκρότων,
εἴθε γενοίμαν ἐν σοῖς δαπέδοις,
πώλους Ἐνέτας δαμαλιζομένα.
Τρ. τί τόδ' αὖ παράφρων ἔρριψας ἔπος;
νῦν δὴ μὲν ὄρος βᾶσ' ἐπὶ θήρας
πόθον ἐστέλλου, νῦν δ' αὖ ψαμάθοις
ἐπ' ἀκυμάντοις πώλων ἔρασαι.
τάδε μαντείας ἄξια πολλῆς,
ὅστις σε θεῶν ἀνασειράζει
καὶ παρακόπτει φρένας, ὦ παῖ.

215 ὕλαν A L: ὕλην rell. 218 ἐγχριπτόμεναι V L: om. P. Videtur invenisse ἐγχριπτομένα Plut. Mor. 52 B (-μεναι Σ) 220 χαίταν omnes ξανθὰν L Haun.: ξανθὴν rell. 221 ὅρπηκ' A 224 μελέτη A V: μελέτης M B L P V² Σ (μέτα σοὶ μελέτης Kirchhoff) 227 πῶμα M: πόμα rell. 228 δέσποιν' ἁλίας A V B² L²: δέσποινα δίας M B L P: ὦ δέσποινα τῆς ἰσοπέδου Λίμνης Σ, unde ὁμαλᾶς Hartung 231 δαμαλιζομένα M L: δαμαζομένα A B V P 232 παράφρων V et Σ: παράφρον M B V² L P: παράφρον' A 233 νῦν μὲν δὴ V θῆρας M B V, sed correx. ipsi 234 πόθον V, A in ras., B²: πόθεν M B L P. Utrumque Σ 235 πώλοις M B: corr. M² vel *m* B²

Φα. δύστηνος ἐγώ, τί ποτ' εἰργασάμην;
ποῖ παρεπλάγχθην γνώμης ἀγαθῆς;
ἐμάνην, ἔπεσον δαίμονος ἄτῃ.
φεῦ φεῦ, τλήμων.
μαῖα, πάλιν μου κρύψον κεφαλήν,
αἰδούμεθα γὰρ τὰ λελεγμένα μοι.
κρύπτε· κατ' ὄσσων δάκρυ μοι βαίνει,
καὶ ἐπ' αἰσχύνην ὄμμα τέτραπται.
τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι γνώμην ὀδυνᾷ·
τὸ δὲ μαινόμενον κακόν· ἀλλὰ κρατεῖ
μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι.
Τρ. κρύπτω· τὸ δ' ἐμὸν πότε δὴ θάνατος
σῶμα καλύψει;
πολλὰ διδάσκει μ' ὁ πολὺς βίοτος.
χρῆν γὰρ μετρίας εἰς ἀλλήλους
φιλίας θνητοὺς ἀνακίρνασθαι
καὶ μὴ πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς,
εὔλυτα δ' εἶναι στέργηθρα φρενῶν
ἀπό τ' ὤσασθαι καὶ ξυντεῖναι.
τὸ δ' ὑπὲρ δισσῶν μίαν ὠδίνειν
ψυχὴν χαλεπὸν βάρος, ὡς κἀγὼ
τῆσδ' ὑπεραλγῶ.
βιότου δ' ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις
φασὶ σφάλλειν πλέον ἢ τέρπειν
τῇ θ' ὑγιείᾳ μᾶλλον πολεμεῖν.
οὕτω τὸ λίαν ἧσσον ἐπαινῶ
τοῦ μηδὲν ἄγαν·
καὶ ξυμφήσουσι σοφοί μοι.

239 *δύστηνος* N et teste Furia D : *δύστανος* rell. *εἰργασάμαν* B : *-μην* rell. 240 *γνώμας* B et lemma Σ 242 *τλῆμον* M A[2] N. Hic incipit K 243 *κεφαλήν* V D : *-αν* rell. 245 *δάκρυ* *l* : *δάκρυα* codd. et Σ 247 *γνώμαν* L P 252 *πολλὰ δὲ διδάσκει* et *βίος* L P 253 seq. *μετρίαν . . . φιλίαν θνατοὺς* Plut. Mor. p. 95 E 254 *βροτοὺς* V *ἀνακρίνασθαι* M et ante corr. V 256 *θέλγητρα* Plutarchus 262 *φημὶ* Kurtz (*φασὶ* Σ) 265 om. L : add. L[2]

Χο. γύναι γεραιά, βασιλίδος πιστὴ τροφὲ
Φαίδρας, ὁρῶμεν τάσδε δυστήνους τύχας,
ἄσημα δ' ἡμῖν ἥτις ἐστὶν ἡ νόσος·
σοῦ δ' ἂν πυθέσθαι καὶ κλύειν βουλοίμεθ' ἄν.
Τρ. οὐκ οἶδ' ἐλέγχους· οὐ γὰρ ἐννέπειν θέλει.
Χο. οὐδ' ἥτις ἀρχὴ τῶνδε πημάτων ἔφυ;
Τρ. ἐς ταὐτὸν ἥκεις· πάντα γὰρ σιγᾷ τάδε.
Χο. ὡς ἀσθενεῖ τε καὶ κατέξανται δέμας.
Τρ. πῶς δ' οὔ, τριταίαν γ' οὖσ' ἄσιτος ἡμέραν;
Χο. πότερον ὑπ' ἄτης ἢ θανεῖν πειρωμένη;
Τρ. θανεῖν; ἀσιτεῖ γ' εἰς ἀπόστασιν βίου.
Χο. θαυμαστὸν εἶπας, εἰ τάδ' ἐξαρκεῖ πόσει.
Τρ. κρύπτει γὰρ ἥδε πῆμα κοὔ φησιν νοσεῖν.
Χο. ὃ δ' ἐς πρόσωπον οὐ τεκμαίρεται βλέπων;
Τρ. ἔκδημος ὢν γὰρ τῆσδε τυγχάνει χθονός.
Χο. σὺ δ' οὐκ ἀνάγκην προσφέρεις, πειρωμένη
νόσον πυθέσθαι τῆσδε καὶ πλάνον φρενῶν;
Τρ. ἐς πάντ' ἀφῖγμαι κοὐδὲν εἴργασμαι πλέον·
οὐ μὴν ἀνήσω γ' οὐδὲ νῦν προθυμίας,
ὡς ἂν παροῦσα καὶ σύ μοι ξυμμαρτυρῇς
οἵα πέφυκα δυστυχοῦσι δεσπόταις.
ἄγ', ὦ φίλη παῖ, τῶν πάροιθε μὲν λόγων
λαθώμεθ' ἄμφω, καὶ σύ θ' ἡδίων γενοῦ
στυγνὴν ὀφρὺν λύσασα καὶ γνώμης ὁδόν,
ἐγώ θ' ὅπῃ σοι μὴ καλῶς τόθ' εἱπόμην

267 post τροφέ interpungit M 268 τᾶσδε primitus M : τῆσδε Markland 269 ἡμῖν ἐστὶν ἥτις L 271 sqq. pro τροφ. habet θερά. M, excepto v. 310 ubi τροφ. (τροφ. etiam K) 271 ἐλέγχους V : ἐλέγχουσ' A B L P Σ : ἐννέπουσ' M 272 δωμάτων M : δειμάτων M[3] (πη in ras. B[1]) 273 τοῦτον K ἥκεις A L P : ἥκει M V K. Utrumque Σ et B 275 τριταίαν γ' K L P B : τριταίαν M A V 277 θανεῖν; scripsi : θανεῖν· codd. (οὐκ οἶδ' Wilamowitz) γ' Purgold : δ' codd. 279, 280 delet Barthold 280 ὅδ' plerique (ex οὐδ' corr. L) 283 πλάνην A 284 πάντ' K A L P : πᾶν M V B (πολλοὺς τρόπους interpr. Σ) 285 γρ. τὴν ἐμὴν προθυμίαν Σ B 288 ἄγ'] ἀλλ' L P 291 ἐγώ θ' codd. et Σ : ἐγώγ' Blomfield (puncto post λύσασα, non post ὅδον, posito)

μεθεῖσ' ἐπ' ἄλλον εἶμι βελτίω λόγον.
κεἰ μὲν νοσεῖς τι τῶν ἀπορρήτων κακῶν,
γυναῖκες αἵδε συγκαθιστάναι νόσον·
εἰ δ' ἔκφορός σοι συμφορὰ πρὸς ἄρσενας,
λέγ', ὡς ἰατροῖς πρᾶγμα μηνυθῇ τόδε.
εἶέν· τί σιγᾷς; οὐκ ἐχρῆν σιγᾶν, τέκνον,
ἀλλ' ἤ μ' ἐλέγχειν, εἴ τι μὴ καλῶς λέγω,
ἢ τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχωρεῖν λόγοις.
φθέγξαι τι, δεῦρ' ἄθρησον.—ὦ τάλαιν' ἐγώ,
γυναῖκες, ἄλλως τούσδε μοχθοῦμεν πόνους,
ἶσον δ' ἄπεσμεν τῷ πρίν· οὔτε γὰρ τότε
λόγοις ἐτέγγεθ' ἥδε νῦν τ' οὐ πείθεται.—
ἀλλ' ἴσθι μέντοι—πρὸς τάδ' αὐθαδεστέρα
γίγνου θαλάσσης—εἰ θανῇ, προδοῦσα σοὺς
παῖδας πατρῴων μὴ μεθέξοντας δόμων,
μὰ τὴν ἄνασσαν ἱππίαν Ἀμαζόνα,
ἣ σοῖς τέκνοισι δεσπότην ἐγείνατο
νόθον φρονοῦντα γνήσι', οἶσθά νιν καλῶς,
Ἱππόλυτον

Φα. οἴμοι.

Τρ. θιγγάνει σέθεν τόδε;

Φα. ἀπώλεσάς με, μαῖα, καί σε πρὸς θεῶν
τοῦδ' ἀνδρὸς αὖθις λίσσομαι σιγᾶν πέρι.

Τρ. ὁρᾷς; φρονεῖς μὲν εὖ, φρονοῦσα δ' οὐ θέλεις
παῖδάς τ' ὀνῆσαι καὶ σὸν ἐκσῶσαι βίον.

294 συγκαθιστάναι M^2 P *v* et, ut vid. K (συγκαθισ. sine accentu): συγκαθεστᾶναι V B^2: συγκαθίστανται M A L D O: συγκαθέστανται B (fut. indic. Σ) νόσον] ον in ras. L 296 ἰατρῷ L, suprascr. οις L^2 μηνυθῇ mut. in μηνύσω V^1 297 σιγᾶν] σε σιγᾶν V: χρῆν σε μὴ σ. *v* 298 εἰ] ἦν in ras. L^2 302 τῷ πρίν K Σ (τοῖς πρὶν ῥήμασιν, unde τοῖς suprascr. *b*): τῶν πρίν codd. 303 vv. ll. in Σ ἐπείθεθ' (nullus liber), ἐθέλγεθ' (V L^2 P B^2), ἐτέγγεθ' (K M A B et γρ. L^2) νῦν δ' K M (de A incertum) 305 γίγνῃ L^2 310 θ. τόδ' αὖ σέθεν P (ἱπ. usque ad τόδ' in litura) 312 τοῦδ' αὖθις ἀνδρὸς A αὖθι K M P (αὖθις M^2)

τυράννου πάθεα μέλεα θρεομένας;
— ὀλοίμαν ἔγωγε, †πρὶν σὰν φιλίαν
καταννύσαι φρενῶν.† ἰώ μοι, φεῦ φεῦ.
— ὦ τάλαινα τῶνδ' ἀλγέων·
— ὦ πόνοι τρέφοντες βροτούς.
— ὄλωλας, ἐξέφηνας ἐς φάος κακά.
— τίς σε παναμέριος ὅδε χρόνος μένει;
— τελευτάσεταί τι καινὸν δόμοις.
— ἄσημα δ' οὐκέτ' ἐστὶν οἷ φθίνει τύχα
Κύπριδος, ὦ τάλαινα παῖ Κρησία.

Φα. Τροζήνιαι γυναῖκες, αἳ τόδ' ἔσχατον
οἰκεῖτε χώρας Πελοπίας προνώπιον,
ἤδη ποτ' ἄλλως νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ
θνητῶν ἐφρόντισ' ᾗ διέφθαρται βίος.
καί μοι δοκοῦσιν οὐ κατὰ γνώμης φύσιν
πράσσειν κάκιον· ἔστι γὰρ τό γ' εὖ φρονεῖν
πολλοῖσιν· ἀλλὰ τῇδ' ἀθρητέον τόδε·
τὰ χρήστ' ἐπιστάμεσθα καὶ γιγνώσκομεν,
οὐκ ἐκπονοῦμεν δ', οἱ μὲν ἀργίας ὕπο,
οἱ δ' ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τοῦ καλοῦ
ἄλλην τιν'. εἰσὶ δ' ἡδοναὶ πολλαὶ βίου,
μακραί τε λέσχαι καὶ σχολή, τερπνὸν κακόν,
αἰδώς τε. δισσαὶ δ' εἰσίν, ἡ μὲν οὐ κακή,

363 πάθεα . . . θρεομένας cf. not. v. 126 364 Τρο. praef. V. Paragraphos usque ad v. 371 addidi φιλίαν M A V : φίλαν *l* in ras. P : φιλίαν φρενῶν mihi vid. habere Σ, aliis φίλαν φρένα (unde φίλαν φρένα B, φιλίαν φρενῶν B[1]) : σᾶν, φίλα, Elmsley : σαῖν φίλαιν Verrall, cll. vv. 337–339 365 καταννύσαι B et Σ et (-νῦσαι) A *l*: καταλύσαι L P : καταλῦσαι M V et Σ recens. ἰώ μοι M A B : ἰώ μοι μοι K L (ante ras.) ita ut ἰώ monosyllabum sit, ut in codd. saepissime : οἴμοι οἴμοι V : ὤμοι ὤμοι H 366, 367 transpositi invicem in V N et H ὦ πόνοι iteratum post ἀλγέων V 369 τίς] τί K P μίμνει Musgrave. Cf. v. antistr. 676 370 τελευτήσεται A B L P δόμοις erasum in L : ἐν δόμοις M V 371 τύχη L : τύχαι A 379 τάδε M P (in M fortasse repictum) 380 ἃ χρήστ' K V Haun. N 381 κοὐκ K L[2] δ' om. K L[2] V N 382 προσθέντες (sed suprascr. προτιμήσαντες M) M B (corr. B[2]) N 382–387 Nil mutandum

ἣ δ' ἄχθος οἴκων. εἰ δ' ὁ καιρὸς ἦν σαφής,
οὐκ ἂν δύ' ἤστην ταὔτ' ἔχοντε γράμματα.
ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ τυγχάνω φρονοῦσ' ἐγώ,
οὐκ ἔσθ' ὁποίῳ φαρμάκῳ διαφθερεῖν
ἔμελλον, ὥστε τοὔμπαλιν πεσεῖν φρενῶν.
λέξω δὲ καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς γνώμης ὁδόν·
ἐπεί μ' ἔρως ἔτρωσεν, ἐσκόπουν ὅπως
κάλλιστ' ἐνέγκαιμ' αὐτόν. ἠρξάμην μὲν οὖν
ἐκ τοῦδε, σιγᾶν τήνδε καὶ κρύπτειν νόσον.
γλώσσῃ γὰρ οὐδὲν πιστόν, ἣ θυραῖα μὲν
φρονήματ' ἀνδρῶν νουθετεῖν ἐπίσταται,
αὐτὴ δ' ὑφ' αὑτῆς πλεῖστα κέκτηται κακά.
τὸ δεύτερον δὲ τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν
τῷ σωφρονεῖν νικῶσα προυνοησάμην.
τρίτον δ', ἐπειδὴ τοισίδ' οὐκ ἐξήνυτον
Κύπριν κρατῆσαι, κατθανεῖν ἔδοξέ μοι,
κράτιστον—οὐδεὶς ἀντερεῖ—βουλευμάτων.
ἐμοὶ γὰρ εἴη μήτε λανθάνειν καλὰ
μήτ' αἰσχρὰ δρώσῃ μάρτυρας πολλοὺς ἔχειν.
τὸ δ' ἔργον ᾔδη τὴν νόσον τε δυσκλεᾶ,
γυνή τε πρὸς τοῖσδ' οὖσ' ἐγίγνωσκον καλῶς,
μίσημα πᾶσιν. ὡς ὄλοιτο παγκάκως
ἥτις πρὸς ἄνδρας ἤρξατ' αἰσχύνειν λέχη
πρώτη θυραίους. ἐκ δὲ γενναίων δόμων
τόδ' ἦρξε θηλείαισι γίγνεσθαι κακόν.
ὅταν γὰρ αἰσχρὰ τοῖσιν ἐσθλοῖσιν δοκῇ,

386 οἶκον K 387 ταὔτ' L: ταῦτ' rell. ἔχοντα A πράγματα A B: γράματα K 388 'τύγχανον Reiske (ἐτύγχανον γινώσκουσα Σ) προγνοῦσ' A 390 ἔμελλον postmodum add. M ὥστε γ' ἔμπαλιν K sed ipse corr. 393 ἐνέγκοιμ' Dindorf 398 τε τὴν M A B (sic) 400 τοισίδ' Valckenaer: τοῖσιν codd. (etiam K) 402 οὐδεῖ M: corr. M² βουλευμάτων M B O: βουλεύμασιν A B¹ V L P Σ 405 ᾔδη (ᾖδη) K M A B: ᾔδειν V B² L P 406 γυνή τε L P: γυνὴ δὲ rell. τοῖς K 407 Post πᾶσιν plene interpung. codd. et Σ, post καλῶς Weil ὡς V B² L P: ὥστ' K M A B

ἦ κάρτα δόξει τοῖς κακοῖς γ' εἶναι καλά.
μισῶ δὲ καὶ τὰς σώφρονας μὲν ἐν λόγοις,
λάθρᾳ δὲ τόλμας οὐ καλὰς κεκτημένας.
αἳ πῶς ποτ', ὦ δέσποινα ποντία Κύπρι,
βλέπουσιν ἐς πρόσωπα τῶν ξυνευνετῶν
οὐδὲ σκότον φρίσσουσι τὸν ξυνεργάτην
τέραμνά τ' οἴκων μή ποτε φθογγὴν ἀφῇ;
  ἡμᾶς γὰρ αὐτὸ τοῦτ' ἀποκτείνει, φίλαι,
ὡς μήποτ' ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰσχύνασ' ἁλῶ,
μὴ παῖδας οὓς ἔτικτον· ἀλλ' ἐλεύθεροι
παρρησίᾳ θάλλοντες οἰκοῖεν πόλιν
κλεινῶν Ἀθηνῶν, μητρὸς οὕνεκ' εὐκλεεῖς.
δουλοῖ γὰρ ἄνδρα, κἂν θρασύσπλαγχνός τις ᾖ,
ὅταν ξυνειδῇ μητρὸς ἢ πατρὸς κακά.
μόνον δὲ τοῦτό φασ' ἁμιλλᾶσθαι βίῳ,
γνώμην δικαίαν κἀγαθήν, ὅτῳ παρῇ.
κακοὺς δὲ θνητῶν ἐξέφην', ὅταν τύχῃ,
προθεὶς κάτοπτρον ὥστε παρθένῳ νέᾳ
χρόνος· παρ' οἷσι μήποτ' ὀφθείην ἐγώ.
Χο. φεῦ φεῦ· τὸ σῶφρον ὡς ἁπανταχοῦ καλὸν
  καὶ δόξαν ἐσθλὴν ἐν βροτοῖς καρπίζεται.
Τρ. δέσποιν', ἐμοί τοι συμφορὰ μὲν ἀρτίως
  ἡ σὴ παρέσχε δεινὸν ἐξαίφνης φόβον·
  νῦν δ' ἐννοοῦμαι φαῦλος οὖσα· κἂν βροτοῖς
  αἱ δεύτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι.
  οὐ γὰρ περισσὸν οὐδὲν οὐδ' ἔξω λόγου
  πέπονθας· ὀργαὶ δ' ἐς σ' ἀπέσκηψαν θεᾶς.

412 δόξῃ (vel -η) M A V B : corr. A? B² κακοῖς γ' M V B : γ' om. A L P 415 αἳ] αἲ M 418 τέραμνα L : τέρεμνα K rell. 419 ἀποκτενεῖ K M B V 424 θρασύστομος Diog. Laert. 4. 51 426 δὲ καὶ L φασὶ τοῦθ' Stob. 90. 11 427 ὅτῳ] ὅταν Stob. 429 προσθεὶς P παρθένος νέα L P 430 μὴ προσοφθείην K 431 ὡς] πῶς L P ἁπανταχῇ L Haun. et Stob. 5. 20 432 κομίζεται L P Stob. et Chr. Pat. 549 433 ἐμοί τ' οι ἡ συμφορὰ M 438 ἀπέσκηψαν A B L P : ἐπέσκηψαν K M V L²

ἐρᾷς· τί τοῦτο θαῦμα; σὺν πολλοῖς βροτῶν.
κἄπειτ' ἔρωτος οὕνεκα ψυχὴν ὀλεῖς;
οὔ τἄρα λύει τοῖς ἐρῶσι τῶν πέλας,
ὅσοι τε μέλλουσ', εἰ θανεῖν αὐτοὺς χρεών·
Κύπρις γὰρ οὐ φορητός, ἢν πολλὴ ῥυῇ·
ἣ τὸν μὲν εἴκονθ' ἡσυχῇ μετέρχεται,
ὃν δ' ἂν περισσὸν καὶ φρονοῦνθ' εὕρῃ μέγα,
τοῦτον λαβοῦσα—πῶς δοκεῖς;—καθύβρισεν.
φοιτᾷ δ' ἀν' αἰθέρ', ἔστι δ' ἐν θαλασσίῳ
κλύδωνι Κύπρις, πάντα δ' ἐκ ταύτης ἔφυ·
ἥδ' ἐστὶν ἡ σπείρουσα καὶ διδοῦσ' ἔρον,
οὗ πάντες ἐσμὲν οἱ κατὰ χθόν' ἔγγονοι.
ὅσοι μὲν οὖν γραφάς τε τῶν παλαιτέρων
ἔχουσιν αὐτοί τ' εἰσὶν ἐν μούσαις ἀεί,
ἴσασι μὲν Ζεὺς ὥς ποτ' ἠράσθη γάμων
Σεμέλης, ἴσασι δ' ὡς ἀνήρπασέν ποτε
ἡ καλλιφεγγὴς Κέφαλον ἐς θεοὺς Ἕως
ἔρωτος εἵνεκ'· ἀλλ' ὅμως ἐν οὐρανῷ
ναίουσι κοὐ φεύγουσιν ἐκποδὼν θεούς,
στέργουσι δ', οἶμαι, ξυμφορᾷ νικώμενοι.
  σὺ δ' οὐκ ἀνέξῃ; χρῆν σ' ἐπὶ ῥητοῖς ἄρα
πατέρα φυτεύειν, ἢ 'πὶ δεσπόταις θεοῖς
ἄλλοισιν, εἰ μὴ τούσδε γε στέρξεις νόμους.
πόσους δοκεῖς δὴ κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν
νοσοῦνθ' ὁρῶντας λέκτρα μὴ δοκεῖν ὁρᾶν;
πόσους δὲ παισὶ πατέρας ἡμαρτηκόσι
συνεκκομίζειν Κύπριν; ἐν σοφοῖσι γὰρ

441 *οὐκ ἄρα* M V *λύει* e Σ Valckenaer (*οὐ λυσιτελεῖ*) : *γ' οὐ δεῖ* codd. (deest in K) 443 *φορητός* codd. K et Σ Tro. 990 : *φορητόν* Stob. 63. 5 449 Fortasse *κἀκδιδοῦσ'* 450 *ἔγγονοι* M A P : *ἔκγονοι* V B L, Chr. Pat. 50, Plut. Mor. 756 E 456 *εἵνεκ'* K : *οὕνεκ'* ut semper rell. 458 *ξυμφορᾷ* K L P : *συμφορᾷ* rell. : *συμφοραῖς* Chr. Pat. 1065 459 *ἐπιρρητοῖς* M V et ante corr. B 461 *στέργεις* L P et Σ B 462 *φρενῶν* A L P : *φρονεῖν* M V B Σ 463 *δοκεῖν θ'* A 464 *ἡμαρτηκότας* M : corr. M[2]

τάδ' ἐστὶ θνητῶν, λανθάνειν τὰ μὴ καλά.
οὐδ' ἐκπονεῖν τοι χρὴ βίον λίαν βροτούς·
†οὐδὲ στέγην γὰρ ἧς κατηρεφεῖς δόμοι
καλῶς ἀκριβώσειαν·† ἐς δὲ τὴν τύχην
πεσοῦσ' ὅσην σὺ πῶς ἂν ἐκνεῦσαι δοκεῖς;
ἀλλ', εἰ τὰ πλείω χρηστὰ τῶν κακῶν ἔχεις,
ἄνθρωπος οὖσα, κάρτα γ' εὖ πράξειας ἄν.
  ἀλλ', ὦ φίλη παῖ, λῆγε μὲν κακῶν φρενῶν,
λῆξον δ' ὑβρίζουσ'· οὐ γὰρ ἄλλο πλὴν ὕβρις
τάδ' ἐστί, κρείσσω δαιμόνων εἶναι θέλειν·
τόλμα δ' ἐρῶσα· θεὸς ἐβουλήθη τάδε.
νοσοῦσα δ' εὖ πως τὴν νόσον καταστρέφου.
εἰσὶν δ' ἐπῳδαὶ καὶ λόγοι θελκτήριοι·
φανήσεταί τι τῆσδε φάρμακον νόσου.
ἦ τἄρ' ἂν ὀψέ γ' ἄνδρες ἐξεύροιεν ἄν,
εἰ μὴ γυναῖκες μηχανὰς εὑρήσομεν.

Χο. Φαίδρα, λέγει μὲν ἥδε χρησιμώτερα
πρὸς τὴν παροῦσαν ξυμφοράν, αἰνῶ δὲ σέ.
ὁ δ' αἶνος οὗτος δυσχερέστερος λόγων
τῶν τῆσδε καὶ σοὶ μᾶλλον ἀλγίων κλύειν.

Φα. τοῦτ' ἔσθ' ὃ θνητῶν εὖ πόλεις οἰκουμένας
δόμους τ' ἀπόλλυσ', οἱ καλοὶ λίαν λόγοι.
οὐ γὰρ τὰ τοῖσιν ὠσὶ τερπνὰ χρὴ λέγειν,

467 χρὴ L P Σ: χρῆν M A V λίαν βίον V (et Haun.) 468 Sic codd. et Σ (nam falso e Σ eruerunt δόκοι B² et Valckenaer) οὐδ' ἂν στέγην Monk: οὐδὲ στέγην τἂν Reisig. Fortasse οὐδ' ἐν στέγῃ γὰρ . . . καλῶς ἀκριβώσαις ἂν (sc. τὸν βίον) 469 ἀκριβώσαις ἂν Hadley: ἂν ἠκρίβωσαν Wilamowitz τύχην] codd. et ut puto Σ (εἰς δὲ ἄδηλον πέλαγος τῆς τύχης Σ ad explicandam metaphoram): εἰς κλυδῶνα δὲ . . . ὅσον σὺ Gomperz 470 ἐκνεῦσαι ab ἐκνέω deducit Σ, ab ἐκνεύω Verrall: ἐκπνεῦσαι M V B² 471 ἔχοις Lascaris 472 κάρτ' εὖ L: corr. *l* 473 φρενῶν κακῶν H 480 ἦ τἄρ' ἂν Brunck (fortasse Σ): ἦ γὰρ ἂν M A V: ἦ τ' ἄρα (vel ἆρα) γ' B L P H 482 χρησιμώτεραι M 483 ξυμφ. B L P N: συμφ. M A V 484 δυστυχέστερος M B H Σ: de A incertum ψόγων Weil (λόγων etiam Σ) 485 σοῦ et ἄλγιον M 487 δ' ἀπόλλυσιν V 488 τὰ Wilamowitz e Σ (οὐ γὰρ τὰ πρὸς ἡδονὴν . . . Σ): τοι V N et ante corr. L: τι M A L² P χρὴ] δεῖ L P B et sic reddit Σ

ἀλλ' ἐξ ὅτου τις εὐκλεὴς γενήσεται.
Τρ. τί σεμνομυθεῖς; οὐ λόγων εὐσχημόνων
δεῖ σ', ἀλλὰ τἀνδρός.—ὡς τάχος διοιστέον,
τὸν εὐθὺν ἐξειπόντας ἀμφὶ σοῦ λόγον.
εἰ μὲν γὰρ ἦν σοι μὴ 'πὶ συμφοραῖς βίος
τοιαῖσδε, σώφρων δ' οὖσ' ἐτύγχανες γυνή,
οὐκ ἄν ποτ' εὐνῆς οὕνεχ' ἡδονῆς τε σῆς
προσῆγον ἄν σε δεῦρο· νῦν δ' ἀγὼν μέγας
σῶσαι βίον σόν, κοὐκ ἐπίφθονον τόδε.
Φα. ὦ δεινὰ λέξασ', οὐχὶ συγκλῄσεις στόμα
καὶ μὴ μεθήσεις αὖθις αἰσχίστους λόγους;
Τρ. αἴσχρ', ἀλλ' ἀμείνω τῶν καλῶν τάδ' ἐστί σοι.
κρεῖσσον δὲ τοὔργον, εἴπερ ἐκσώσει γέ σε,
ἢ τοὔνομ', ᾧ σὺ κατθανῇ γαυρουμένη.
Φα. καὶ μή σε πρὸς θεῶν—εὖ λέγεις γάρ, αἰσχρὰ δέ—
πέρα προβῇς τῶνδ'· ὡς ὑπείργασμαι μὲν εὖ
ψυχὴν ἔρωτι, τᾀσχρὰ δ' ἢν λέγῃς καλῶς,
ἐς τοῦθ' ὃ φεύγω νῦν ἀναλωθήσομαι.
Τρ. εἴ τοι δοκεῖ σοι, χρῆν μὲν οὔ σ' ἁμαρτάνειν·
εἰ δ' οὖν, πιθοῦ μοι· δευτέρα γὰρ ἡ χάρις.
ἔστιν κατ' οἴκους φίλτρα μοι θελκτήρια
ἔρωτος, ἦλθε δ' ἄρτι μοι γνώμης ἔσω,
ἅ σ' οὔτ' ἐπ' αἰσχροῖς οὔτ' ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν
παύσει νόσου τῆσδ', ἢν σὺ μὴ γένῃ κακή.
    δεῖ δ' ἐξ ἐκείνου δή τι τοῦ ποθουμένου
σημεῖον, †ἢ λόγον τιν' ἢ πέπλων† ἄπο

491 διοιστέον M A P H et fort. Σ: διιστέον V L B Σ, quo recepto punctum post τἀνδρὸς om. Nauck et L   493 μὲν] μὴ L   495 ἕνεχ' P   496 προῆγον Scaliger   498 συγκλήσεις K A: συγκλείσεις rell.   500 κακῶν ante corr. M et V   501 ἐκσώσειέ σε L P   503 μή σε Porson: μή γε codd. et Σ   γάρ] om. M V H (μέν V²)   δέ] τάδε M   504 εὖ codd. et Σ: οὐ Bothe   506 ἀλωθήσομαι V N   507 εἴ τι M V   508 πειθοῦ M   510 ἄρτι δ' ἦλθε K   511 ἅ θ' M²   514 λόγον M A B L P: λόγων V: aut λόγον aut fortasse λόγων Σ: πλόκον Reiske   ἄπο] λάκος Reiske: ὅαν Valckenaer

λαβεῖν, συνάψαι τ' ἐκ δυοῖν μίαν χάριν.
Φα. πότερα δὲ χριστὸν ἢ ποτὸν τὸ φάρμακον;
Τρ. οὐκ οἶδ'· ὀνάσθαι, μὴ μαθεῖν βούλου, τέκνον.
Φα. δέδοιχ' ὅπως μοι μὴ λίαν φανῇς σοφή.
Τρ. πάντ' ἂν φοβηθεῖσ' ἴσθι· δειμαίνεις δὲ τί;
Φα. μή μοί τι Θησέως τῶνδε μηνύσῃς τόκῳ.
Τρ. ἔασον, ὦ παῖ· ταῦτ' ἐγὼ θήσω καλῶς.
μόνον σύ μοι, δέσποινα ποντία Κύπρι,
συνεργὸς εἴης. τἄλλα δ' οἷ' ἐγὼ φρονῶ
τοῖς ἔνδον ἡμῖν ἀρκέσει λέξαι φίλοις.

Χο. Ἔρως Ἔρως, ὁ κατ' ὀμμάτων [στρ.
στάζεις πόθον, εἰσάγων γλυκεῖαν
ψυχᾷ χάριν οὓς ἐπιστρατεύσῃ,
μή μοί ποτε σὺν κακῷ φανείης
μηδ' ἄρρυθμος ἔλθοις.
οὔτε γὰρ πυρὸς οὔτ' ἄστρων ὑπέρτερον βέλος,
οἷον τὸ τᾶς Ἀφροδίτας
ἵησιν ἐκ χερῶν
Ἔρως, ὁ Διὸς παῖς.

ἄλλως ἄλλως παρά τ' Ἀλφεῷ [ἀντ.
Φοίβου τ' ἐπὶ Πυθίοις τεράμνοις
βούταν φόνον Ἑλλὰς ⟨αἶ'⟩ ἀέξει·
Ἔρωτα δέ, τὸν τύραννον ἀνδρῶν,
τὸν τᾶς Ἀφροδίτας
φιλτάτων θαλάμων κληδοῦχον, οὐ σεβίζομεν,

515 Desinit K 518 σοφῆι φανῆς M 520 μηνύση P τέκνω L 525–542 Notandum est primam syllabam ἔρως semper (i. e. quater) longae respondere 525 ὁ M B N : ὁ ἀντὶ τοῦ ὃς Σ N : ὃς A V L P (glossemata ὃς suprascr. B, ὅστις in v. 526 M) 526 στάξεις M : corr. M²: *στάζεις L 527 ψυχᾷ A V L P Σ : ψυχᾶς M : ψυχαῖς M² B οὓς] οἷς M² B²: αἷς N in ras. et Haun. 532 τῆς ἀφροδισίας M 533 χερῶν Aldina: χειρῶν codd. 535 Ἀλφεῷ P : ἀλφειῷ rell. 537 αἶ' add. Hermann 538 δέ, τὸν] δὲ τὴν P : δὲ A 541 κληδοῦχον L P B et lemma Σ : κλειδοῦχον M A V

πέρθοντα καὶ διὰ πάσας
ἰόντα συμφορᾶς
  θνατοῖς, ὅταν ἔλθῃ.

τὰν μὲν Οἰχαλίᾳ [στρ.
πῶλον ἄζυγα λέκτρων, ἄναν-
δρον τὸ πρὶν καὶ ἄνυμφον, οἴ-
κων ζεύξασ' ἀπ' Εὐρυτίων
δρομάδα Ναΐδ' ὅπως τε Βάκ-
χαν σὺν αἵματι, σὺν καπνῷ
  φονίοις θ' †ὑμεναίοις†
'Αλκμήνας τόκῳ Κύπρις ἐξέδωκεν·
  ὦ τλάμων ὑμεναίων.

ὦ Θήβας ἱερὸν [ἀντ.
τεῖχος, ὦ στόμα Δίρκας, συνεί-
ποιτ' ἂν ἁ Κύπρις οἷον ἕρ-
πει. βροντᾷ γὰρ ἀμφιπύρῳ
τοκάδα τὰν διγόνοιο Βάκ-
χου νυμφευσαμένα πότμῳ
  φονίῳ κατηύνασεν.
δεινὰ γὰρ παντᾷ ποτιπνεῖ, μέλισσα δ'
  οἵα τις πεπόταται.

542 *πάσας* A V B : *πάσης* L P : *πλεῖστας* M (*διὰ παντὸς κακοῦ* Σ N 544 *θνητοῖς* M A V 545 *μὲν*] *ἐν* Bauer 549 *ἀπ' Εὐρυτίων* Buttmann : *ἀπειρεσίαν* codd. (*αν* in ras. L) et Σ unus ; alter Genitivum casum habuit (*ἀπὸ τῶν νυμφικῶν οἴκων*) 550 *ναΐδ'*] *ἀίδ'* P : *γρ. μαινάδα* Σ 552 *φονία* P Fortasse *ὑμηναίοις* scribendum, non obstante v. 554 : *φονίοισί θ' ὕμνοισιν* Wilamowitz 553 *Κύπρις 'Αλκ. τόκῳ* Weil *ἐξέδωκεν* L P B : *ἔδωκεν* rell. 554 *τλάμων* Heath : *τλᾶμον* codd. 556 *δίρκης* M L 557 *συνείπετ'* M V *ἁ Κύπρις οἷον* Monk : *οἷον ἁ Κύπρις* codd. : *οἵα***ακύπρις* B : fortasse *οἷ' ἀνὰ Κύπρις* 560 *διγόνοιο γρ.* Σ : *δισγόνοιο* primitus ut vid. L : *διογόνοιο* reliqui et Σ 561 *νυμφευσαμένα* Kirchhoff : *νυμφευσαμέναν* codd. et Σ *κατεύνασεν* codd. et Σ : *κατέλυσεν* Bothe 563 *παντᾷ* vel *πάντᾳ* Kirchhoff e Σ (*πανταχόθεν*) : *πάντα* (*πάντ'* M) codd. *ποτιπνεῖ* scripsi e Σ, quorum unus suprascr. *πρός*, alter *λείπει ἢ πρός* : *τ' ἐπιπνεῖ* L P : *γε ἐπιπνεῖ* suprascr. A : *γε ἐπιπιτνεῖ* A : *γε πιτνεῖ* V Haun. : *ἐπιπνεῖ* M B 564 *πεπόταται* L P B : *πεπότηται* reliqui

Φα. σιγήσατ’, ὦ γυναῖκες· ἐξειργάσμεθα.
Χο. τί δ’ ἔστι, Φαίδρα, δεινὸν εν δόμοισί σοι;
Φα. ἐπίσχετ’, αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω.
Χο. σιγῶ· τὸ μέντοι φροίμιον κακὸν τόδε.
Φα. ἰώ μοι, αἰαῖ·
ὦ δυστάλαινα τῶν ἐμῶν παθημάτων.
Χο. τίνα θροεῖς αὐδάν; τίνα βοᾷς λόγον;
ἔνεπε, τίς φοβεῖ σε φήμα, γύναι,
φρένας ἐπίσσυτος;
Φα. ἀπωλόμεσθα. ταῖσδ’ ἐπιστᾶσαι πύλαις
ἀκούσαθ’ οἷος κέλαδος ἐν δόμοις πίτνει.
Χο. σὺ παρὰ κλῇθρα, σοὶ μέλει πομπίμα
φάτις δωμάτων.
ἔνεπε δ’ ἔνεπέ μοι, τί ποτ’ ἔβα κακόν;
Φα. ὁ τῆς φιλίππου παῖς ’Αμαζόνος βοᾷ
‘Ιππόλυτος, αὐδῶν δεινὰ πρόσπολον κακά.
Χο. ἀχὰν μὲν κλύω, σαφὲς δ’ οὐκ ἔχω·
γεγωνεῖ δ’ ὄπᾳ
διὰ πύλας ἔμολεν ἔμολε σοὶ βοά.
Φα. καὶ μὴν σαφῶς γε τὴν κακῶν προμνήστριαν,
τὴν δεσπότου προδοῦσαν ἐξαυδᾷ λέχος.
Χο. ὤμοι ἐγὼ κακῶν· προδέδοσαι, φίλα.
τί σοι μήσομαι;
τὰ κρυπτὰ γὰρ πέφηνε, διὰ δ’ ὄλλυσαι—
Φα. αἰαῖ, ἒ ἔ.

566 σοι Elmsley: σοῖς codd. 567 ὡς μάθω V^1 L^2 vel *vi* 569 ἰώ μοι μοι P (cf. not. v. 365) αἶ bis L P, ter A, quater M B V L^2 571 λόγον βοᾷς Weil, ob synapheam 572 ἔννεπε codd. 576 ἔνδον ἵσταται Wecklein 580 ἔννεπε δ’ ἔννεπε codd. 585 ἀχὰν Elmsley : ἰαχὰν codd. : γρ. ἰωὰν Σ, unde ἰὰν Weil 586 γεγωνεῖ δ’ scripsi : γεγωνεῖν codd. et Σ ὄπᾳ Σ. cum vv. ll. ὅπα et ὄπα : ὅπαι B : ὄπα ex ὅπα mutatum A : ὕπα V L P M^2 : om. M 589 Φα. om. M 591 Χο non ante ὤμοι sed ante προδέδοσαι M Haun. 592 μήσομαι L P N D et lemma Σ : μνήσομαι A : μητίσομαι M V suprascr. A 593 γὰρ] ἄρα Seidler 594 αἰαῖ om. B : ἒ ἔ om. V

Χο. πρόδοτος ἐκ φίλων.
Φα. ἀπώλεσέν μ' εἰποῦσα συμφορὰς ἐμάς,
φίλως, καλῶς δ' οὐ τήνδ' ἰωμένη νόσον.
Χο. πῶς οὖν; τί δράσεις, ὦ παθοῦσ' ἀμήχανα;
Φα. οὐκ οἶδα πλὴν ἕν· κατθανεῖν ὅσον τάχος,
τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἄκος μόνον.

Ιπ. ὦ γαῖα μῆτερ ἡλίου τ' ἀναπτυχαί,
οἵων λόγων ἄρρητον εἰσήκουσ' ὄπα.
Τρ. σίγησον, ὦ παῖ, πρίν τιν' αἰσθέσθαι βοῆς.
Ιπ. οὐκ ἔστ' ἀκούσας δείν' ὅπως σιγήσομαι.
Τρ. ναὶ πρός σε τῆς σῆς δεξιᾶς εὐωλένου.
Ιπ. οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα μηδ' ἅψῃ πέπλων.
Τρ. ὦ πρός σε γονάτων, μηδαμῶς μ' ἐξεργάσῃ.
Ιπ. τί δ', εἴπερ, ὡς φῄς, μηδὲν εἴρηκας κακόν;
Τρ. ὁ μῦθος, ὦ παῖ, κοινὸς οὐδαμῶς ὅδε.
Ιπ. τά τοι κάλ' ἐν πολλοῖσι κάλλιον λέγειν.
Τρ. ὦ τέκνον, ὅρκους μηδαμῶς ἀτιμάσῃς.
Ιπ. ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.
Τρ. ὦ παῖ, τί δράσεις; σοὺς φίλους διεργάσῃ;
Ιπ. ἀπέπτυσ'· οὐδεὶς ἄδικός ἐστί μοι φίλος.
Τρ. σύγγνωθ'· ἁμαρτεῖν εἰκὸς ἀνθρώπους, τέκνον.
Ιπ. ὦ Ζεῦ, τί δὴ κίβδηλον ἀνθρώποις κακὸν
γυναῖκας ἐς φῶς ἡλίου κατῴκισας;
εἰ γὰρ βρότειον ἤθελες σπεῖραι γένος,
οὐκ ἐκ γυναικῶν χρῆν παρασχέσθαι τόδε,
ἀλλ' ἀντιθέντας σοῖσιν ἐν ναοῖς βροτοὺς
ἢ χρυσὸν ἢ σίδηρον ἢ χαλκοῦ βάρος

597 φίλως A B P: φίλως μὲν M V: φίλως μὲν οὐ καλῶς δ' ἰωμένη L², μὲν οὐ καλῶς in ras. 598 τί γοῦν; Chr. Pat. 610 et 1830: τί οὖν Kirchhoff ποθοῦσ' L P: corr. L² 602 οἷον λόγον L² vel *l* 605 τῆς σῆς] τῆσδε V δεξιᾶς τ' B *l* 606 προσοίσεις V P et sine dub. L: προσοίσῃς M A L¹: προσοίσῃ B 612 Cf. Ar. Ran. 102, 1471, Thesm. 275 614 ἔσται L P 615 ἁμαρτεῖν δ' εἰκὸς ἄνθρωπον Chr. Pat. 818 617 κατῴκισαι P 619 τόδε] τέκνα testa Berolinensis 621 ἢ χαλκὸν ἢ σ. ἢ χρυσοῦ L P B Stob. 73. 30 χαλκοῦν A²

παίδων πρίασθαι σπέρμα, τοῦ τιμήματος
τῆς ἀξίας ἕκαστον, ἐν δὲ δώμασιν
ναίειν ἐλευθέροισι θηλειῶν ἄτερ.
[νῦν δ' ἐς δόμους μὲν πρῶτον ἄξεσθαι κακὸν
μέλλοντες ὄλβον δωμάτων ἐκπίνομεν.]
τούτῳ δὲ δῆλον ὡς γυνὴ κακὸν μέγα·
προσθεὶς γὰρ ὁ σπείρας τε καὶ θρέψας πατὴρ
φερνὰς ἀπῴκισ', ὡς ἀπαλλαχθῇ κακοῦ.
ὁ δ' αὖ λαβὼν ἀτηρὸν ἐς δόμους φυτὸν
γέγηθε κόσμον προστιθεὶς ἀγάλματι
καλὸν κακίστῳ καὶ πέπλοισιν ἐκπονεῖ
δύστηνος, ὄλβον δωμάτων ὑπεξελών.
[ἔχει δ' ἀνάγκην, ὥστε κηδεύσας καλοῖς
γαμβροῖσι χαίρων σῴζεται πικρὸν λέχος,
ἢ χρηστὰ λέκτρα, πενθεροὺς δ' ἀνωφελεῖς
λαβὼν πιέζει τἀγαθῷ τὸ δυστυχές.]
ῥᾷστον δ' ὅτῳ τὸ μηδέν, ἀλλ' ἀνωφελὴς
εὐηθίᾳ κατ' οἶκον ἵδρυται γυνή.
σοφὴν δὲ μισῶ· μὴ γὰρ ἔν γ' ἐμοῖς δόμοις
εἴη φρονοῦσα πλεῖον' ἢ γυναῖκα χρή.
τὸ γὰρ κακοῦργον μᾶλλον ἐντίκτει Κύπρις
ἐν ταῖς σοφαῖσιν· ἡ δ' ἀμήχανος γυνὴ
γνώμῃ βραχείᾳ μωρίαν ἀφῃρέθη.
χρῆν δ' ἐς γυναῖκα πρόσπολον μὲν οὐ περᾶν,

625–637 deleverunt alii alios: suspitio mihi est 634–637 et 625–626, et fortasse plures vv. ex Euripidis Meleagro huc invectos esse 625 sq. delevit Nauck ἄξασθαι M B: αὔξεσθαι primitus V 626 ἐκπίνομεν Pierson: ἐκτίνομεν contra metr. A B L v: ἐκτείνομεν M P N 628 κἀκθρέψας B (τεκὼν καὶ ἀναθρέψας Σ) 630 εἰς δόμους ἀτηρὸν M φυτὸν M A B v: κακὸν L P V: γρ. ἀτηρὸν ἐν δόμοις κακόν Σ M 633 ὄλβου P fortasse ὑπεξελῶν 634–637 Videntur de certa quadam nuru dici cum fratribus suis discordante: delevit Willems 634 καλῶς Kirchhoff 635 γαυροῖσι V 636 δ' om. A 638 ῥᾷον fortasse Σ (et Haun.) 640, 641 Nauckio suspecti 641 πλεῖον codd. (πλείον' corrector Haun.) χρή M A: χρῆν V B L P 642 πανοῦργον L P γρ. V 643, 644 omissos in margine add. L. Cf. 649 645 χρῆν V L P Σ: χρὴ M A B γυναῖκα M A: γυναῖκας V L P B

ἄφθογγα δ' αὐταῖς συγκατοικίζειν δάκη
θηρῶν, ἵν' εἶχον μήτε προσφωνεῖν τινα
μήτ' ἐξ ἐκείνων φθέγμα δέξασθαι πάλιν.
νῦν δ' αἱ μὲν ἔνδον †δρῶσιν αἱ κακαὶ† κακὰ
βουλεύματ', ἔξω δ' ἐκφέρουσι πρόσπολοι.
ὡς καὶ σύ γ' ἡμῖν πατρός, ὦ κακὸν κάρα,
λέκτρων ἀθίκτων ἦλθες ἐς συναλλαγάς·
ἁγὼ ῥυτοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρξομαι,
ἐς ὦτα κλύζων. πῶς ἂν οὖν εἴην κακός,
ὃς οὐδ' ἀκούσας τοιάδ' ἁγνεύειν δοκῶ;
εὖ δ' ἴσθι, τοὐμόν σ' εὐσεβὲς σῴζει, γύναι·
εἰ μὴ γὰρ ὅρκοις θεῶν ἄφρακτος ᾑρέθην,
οὐκ ἄν ποτ' ἔσχον μὴ οὐ τάδ' ἐξειπεῖν πατρί.
νῦν δ' ἐκ δόμων μέν, ἔστ' ἂν ἔκδημος χθονὸς
Θησεύς, ἄπειμι· σῖγα δ' ἕξομεν στόμα.
θεάσομαι δὲ σὺν πατρὸς μολὼν ποδὶ
πῶς νιν προσόψῃ καὶ σὺ καὶ δέσποινα σή·
τῆς σῆς δὲ τόλμης εἴσομαι γεγευμένος.
ὄλοισθε. μισῶν δ' οὔποτ' ἐμπλησθήσομαι
γυναῖκας, οὐδ' εἴ φησί τίς μ' ἀεὶ λέγειν·
ἀεὶ γὰρ οὖν πώς εἰσι κἀκεῖναι κακαί.
ἤ νύν τις αὐτὰς σωφρονεῖν διδαξάτω,
ἢ κἄμ' ἐάτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν ἀεί.

Φα. *τάλανες ὦ κακοτυχεῖς* [ἀντ.
γυναικῶν πότμοι.

647 *μηδὲ* L P (sed *μήτε* 648) 648 *δέξηται* V 649 om. L P *δρῶσιν* suspectum : *αἱ μὲν δέσποιναι ἔνδον μηχανῶνται τὰ κακά* Σ (*νῶσιν* Weil) 651 *εἰ καὶ* L P *γρ.* B 654 *εἴη* L : corr. *l* 656 *σώζειν* V 657 *ἄφαρκτος* Dindorf *ᾑρέθην* Pierson e Σ (*ἐλήφθην*) : *εὑρέθην* codd. 658 *ἔσχον* A L P et fort. Σ : *ἐπέσχον* M V B *μὴ τάδ'* L P *πατρί*] *κακὰ γρ. πατρί* M 659 *ἐκδημῇ* Hermann. Cf. Atticistam Reitzensteinii, p. 4 (Rostock 1892) 659, 660 *Θησεὺς χθονός* V Haun. 665 *φήσει* V Haun. 666 *γὰρ οὕτως* Stob. 73. 3 669 *Φαι.* A B[2] (vel B[1]) Σ : *Χορ.* M V L P, Phaedrae nota v. 672 praefixa *τάλαινες* codd. : *ι* erasum in A B L

τίνα νῦν ἢ τέχναν ἔχομεν ἢ ⟨τίνας⟩
σφαλεῖσαι κάθαμμα λύειν λόγους;
ἐτύχομεν δίκας· ἰὼ γᾶ καὶ φῶς.
πᾷ ποτ' ἐξαλύξω τύχας;
πῶς δὲ πῆμα κρύψω, φίλαι;
τίς ἂν θεῶν ἀρωγὸς ἢ τίς ἂν βροτῶν
πάρεδρος ἢ ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων
φανείη; τὸ γὰρ παρ' ἡμῖν πάθος
πέραν δυσεκπέρατον ἔρχεται βίου.
κακοτυχεστάτα γυναικῶν ἐγώ.

Χο. φεῦ φεῦ· πέπρακται, κοὐ κατώρθωνται τέχναι,
δέσποινα, τῆς σῆς προσπόλου, κακῶς δ' ἔχει.
Φα. ὦ παγκακίστη καὶ φίλων διαφθορεῦ,
οἷ' εἰργάσω με. Ζεύς σε γεννήτωρ ἐμὸς
πρόρριζον ἐκτρίψειεν οὐτάσας πυρί.
οὐκ εἶπον—οὐ σῆς προυνοησάμην φρενός;—
σιγᾶν ἐφ' οἷσι νῦν ἐγὼ κακύνομαι;
σὺ δ' οὐκ ἀνέσχου· τοιγὰρ οὐκέτ' εὐκλεεῖς
θανούμεθ'. ἀλλὰ δεῖ με δὴ καινῶν λόγων.
οὗτος γὰρ ὀργῇ συντεθηγμένος φρένας
ἐρεῖ καθ' ἡμῶν πατρὶ σὰς ἁμαρτίας,
ἐρεῖ δὲ Πιτθεῖ τῷ γέροντι συμφοράς,
πλήσει τε πᾶσαν γαῖαν αἰσχίστων λόγων.

670 *τίνα νῦν ἢ* L P D Σ : *τίνα νῦν* M A V B (*τίνας νῦν* B[2]) : *τίν' αὖ νῦν* Nauck *τίνας* scripsi : *λόγους* M A V B L[2] : *λόγον* L P V[2] B[2] 671 *κάθαμμα* Σ : *κάθμα* M : *καθ' ἅμμα* (*ἅμα* primitus L B) rell. et Σ alius *λύειν* Musgrave : *λύσιν* L P B[2] : *λύσειν* M A V B (ex *λύσσειν* corr. M) *λόγους* M V : *λόγου* A B L P et unus Σ : *λόγων* B[2] 672 *Φαιδ.* praef. M V L P. Cf. 669 *ἔτυχον* L P *ἰὼ* Heath : *ὦ* codd. 674 *κρύψω φίλαι πῆμα* L P B N 675 *ἂν βροτῶν* V L P N : *ἀνθρώπων* M A B 678 *πέραν* Wilamowitz : *πόρον* Kayser : *παρὸν* codd. et Σ *δυσεκπέραντον* M V *βίον* L[1] et suprascr. A 679 *κακοτυχεστάτων* M 680 *κατώρθωται* M[2] A V *τέχνη* A : *τέχνης* V (*τέχναι* V[2]) : *κατώρθωται τέχναις* Barthold : Σ singularem scribit. pluralem reddit 683 *σε* Wolff : *σ' ὁ* M A B L[2] : *ὁ* V L P (*ἐμοί* Haun.) 688 *δεῖ μοι δεῖ* V 690 *σὰς* M A B[2] *γρ. υ* : *τὰς* B V L P 691 om. A 692 *δὲ* M A

ὄλοιο καὶ σὺ χὤστις ἄκοντας φίλους
πρόθυμός ἐστι μὴ καλῶς εὐεργετεῖν.
Τρ. δέσποιν', ἔχεις μὲν τἀμὰ μέμψασθαι κακά·
τὸ γὰρ δάκνον σου τὴν διάγνωσιν κρατεῖ·
ἔχω δὲ κἀγὼ πρὸς τάδ', εἰ δέξῃ, λέγειν.
ἔθρεψά σ' εὔνους τ' εἰμί· τῆς νόσου δέ σοι
ζητοῦσα φάρμαχ' ηὗρον οὐχ ἁβουλόμην.
εἰ δ' εὖ γ' ἔπραξα, κάρτ' ἂν ἐν σοφοῖσιν ἦ·
πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κεκτήμεθα.
Φα. ἦ γὰρ δίκαια ταῦτα κἀξαρκοῦντά μοι,
τρώσασαν ἡμᾶς εἶτα συγχωρεῖν λόγοις;
Τρ. μακρηγοροῦμεν· οὐκ ἐσωφρόνουν ἐγώ.
ἀλλ' ἔστι κἀκ τῶνδ' ὥστε σωθῆναι, τέκνον.
Φα. παῦσαι λέγουσα· καὶ τὰ πρὶν γὰρ οὐ καλῶς
παρῄνεσάς μοι κἀπεχείρησας κακά.
ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπελθε καὶ σαυτῆς πέρι
φρόντιζ'· ἐγὼ γὰρ τἀμὰ θήσομαι καλῶς.
ὑμεῖς δέ, παῖδες εὐγενεῖς Τροζήνιαι,
τοσόνδε μοι παράσχετ' ἐξαιτουμένῃ,
σιγῇ καλύπτειν ἁνθάδ' εἰσηκούσατε.
Χο. ὄμνυμι σεμνὴν Ἄρτεμιν, Διὸς κόρην,
μηδὲν κακῶν σῶν ἐς φάος δείξειν ποτέ.
Φα. καλῶς ἔλεξας· ἓν δὲ †προτρέπουσ'† ἐγὼ
εὕρημα δῆτα τῆσδε συμφορᾶς ἔχω,
ὥστ' εὐκλεᾶ μὲν παισὶ προσθεῖναι βίον,
αὐτή τ' ὄνασθαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα.
οὐ γάρ ποτ' αἰσχυνῶ γε Κρησίους δόμους,

700 κάρτα γ' ἐν A ἦν codd. 702 ἦ καὶ M A B (sed ἦ γὰρ lemma Σ B) κοὐξαρκοῦντα L 703 λόγους M (sed corr. ipse) O Haun. (ἰσολογεῖν καὶ ἐκ τῶν ἴσων ἀμφισβητεῖν Σ: unde ἰσηγορεῖν λόγοις Heimsoeth) 709 γὰρ A B L P: δὲ M V 712 καλύπτειν M A V: καλύψειν V^2 B D N: καλύψαθ' L P 713 κόραν V Haun. 715 Fortasse προρρέπουσ': πρ**ρέπουσ' L (οτ inseruit *l*): προστρέπουσ' B^2: προτρέπουσ' rell. et, ut vid., Σ 716 δή τι L P B 718 τ'] δ' Canter 719 κρησίου L P

οὐδ' ἐς πρόσωπον Θησέως ἀφίξομαι
αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις οὕνεκα ψυχῆς μιᾶς.
Χο. μέλλεις δὲ δὴ τί δρᾶν ἀνήκεστον κακόν;
Φα. θανεῖν· ὅπως δέ, τοῦτ' ἐγὼ βουλεύσομαι.
Χο. εὔφημος ἴσθι. Φα. καὶ σύ γ' εὖ με νουθέτει.
ἐγὼ δὲ Κύπριν, ἥπερ ἐξόλλυσί με,
ψυχῆς ἀπαλλαχθεῖσα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ
τέρψω· πικροῦ δ' ἔρωτος ἡσσηθήσομαι.
ἀτὰρ κακόν γε χἀτέρῳ γενήσομαι
θανοῦσ', ἵν' εἰδῇ μὴ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς
ὑψηλὸς εἶναι· τῆς νόσου δὲ τῆσδέ μοι
κοινῇ μετασχὼν σωφρονεῖν μαθήσεται.

Χο. Ἠλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι γενοίμαν, [στρ.
ἵνα με πτεροῦσσαν ὄρνιν ἀγέλῃσι
ποταναῖς θεὸς ἐνθείη·
ἀρθείην δ' ἐπὶ πόντιον
κῦμα τᾶς Ἀδριηνᾶς
ἀκτᾶς Ἠριδανοῦ θ' ὕδωρ·
ἔνθα πορφύρεον σταλάσ-
σουσιν ἐς οἶδμα πατρὸς τάλαι-
ναι κόραι Φαέθοντος οἴ-
κτῳ δακρύων
τὰς ἠλεκτροφαεῖς αὐγάς.

Ἑσπερίδων δ' ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν [ἀντ.
ἀνύσαιμι τᾶν ἀοιδῶν, ἵν' ὁ ποντο-
μέδων πορφυρέας λίμνας

723 ὅπως δ' ἐγὼ τοῦτο L P 724 Personarum notae erasae in L 728 γε M A V: δὲ L P B χἀτέρῳ L P B N Σ: θατέρῳ M A V O 733, 734 θεὸς ἐν ποταναῖς ἀγέλῃσι θείη codd. (εἰνὶ et ἀγέλαις Dindorf): transposui metri causa ἀγέλῃσι M L: ἀγέλαισι rell. ποταναῖσιν L: γρ. ποτωμέναις *l* 736 κῦμα bis M A τῆς M 737 ἅλμας Wecklein 738 σταλάσσουσιν omnes 739 τάλαιναι bis M 740 κοῦραι M A V 742 ἑσπερίων M 743 ἀοιδῶν L et Σ: ἀοιδᾶν (vel -δὰν) reliqui 743, 744 Fortasse ὁ πόντου μέδων

ναύταις οὐκέθ' ὁδὸν νέμει,
σεμνὸν τέρμονα κυρῶν
οὐρανοῦ, τὸν Ἄτλας ἔχει·
κρῆναί τ' ἀμβρόσιαι χέον-
ται Ζηνὸς μελάθρων παρὰ κοί-
ταις, ἵν' ἁ βιόδωρος αὔ-
ξει ζαθέα
χθὼν εὐδαιμονίαν θεοῖς.

ὦ λευκόπτερε Κρησία [στρ.
πορθμίς, ἃ διὰ πόντιον
κῦμ' ἁλίκτυπον ἅλμας
ἐπόρευσας ἐμὰν ἄνασσαν ὀλβίων ἀπ' οἴκων,
κακονυμφοτάταν ὄνασιν. ἦ γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων
ἁ Κρησίας ἐκ γᾶς δύσορ-
νις ἔπτατο κλεινὰς Ἀθή-
νας· Μουνίχου δ' ἀκταῖσιν ἐκ-
δήσαντο πλεκτὰς πεισμάτων
ἀρχάς, ἐπ' ἀ-
πείρου τε γᾶς ἔβασαν.

ἀνθ' ὧν, οὐχ ὁσίων ἐρώ- [ἀντ.
των δεινᾷ φρένας Ἀφροδί-
τας νόσῳ κατεκλάσθη·
χαλεπᾷ δ' ὑπέραντλος οὖσα συμφορᾷ τεράμνων
ἀπὸ νυμφιδίων κρεμαστὸν ἅψεται ἀμφὶ βρόχον
λευκᾷ καθαρμόζουσα δεί-

745 *νέμοι* M O 746 *κυρῶν* L P D Haun. V² B²: *ναίων* M A V B N. Videtur Σ *προσεγγίζειν* reddere (*ἀκυροῦν*?) 749 *κοίτας* M L: corr. M²: *κοιτᾶς* fort. Σ (*ἐκ τῶν κοιτῶν, τῶν οἴκων*) et *ἀπὸ* suprascr. B: *παρ' ἀκτᾶς* Wecklein 750 *ἵν' ἁ* Valckenaer: *ἵνα* codd. (*ἵν'* soli V B) *βιόδωρος* A Σ: *ὀλβιόδωρος* rell. 751 *θεοῖσιν* Seidler: *θνατοῖς* Brunck 754 *ἁλίκτυπος* Wakefield (-*πον* Σ) 758 *ἁ* (vel *ἡ*) fortasse unus Σ: *ἣ* codd. 759 *ἔπτατο* L P N: *ἔπτατ' ἐπὶ* M A V B 760 *Μουνιχίου* L: *μονυχίου* V: *μουνυχίου* rell. *δ'* M A B: *δ' ἐπ'* V L P 771 *δέρᾳ* codd.

ρᾳ, δαίμονα στυγνὸν καται-
δεσθεῖσα, τὰν δ' εὔδοξον ἀνθ-
αιρουμένα φήμαν, ἀπαλ-
λάσσουσά τ' ἀλ-
γεινὸν φρενῶν ἔρωτα.

ΤΡΟΦΟΣ ⟨ἔσωθεν⟩

ἰοὺ ἰού·
βοηδρομεῖτε πάντες οἱ πέλας δόμων·
ἐν ἀγχόναις δέσποινα, Θησέως δάμαρ.

Χο. — φεῦ φεῦ, πέπρακται· βασιλὶς οὐκέτ' ἔστι δὴ
γυνή, κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ἠρτημένη.

Τρ. οὐ σπεύσετ'; οὐκ οἴσει τις ἀμφιδέξιον
σίδηρον, ᾧ τόδ' ἅμμα λύσομεν δέρης;

Χο. — φίλαι, τί δρῶμεν; ἦ δοκεῖ περᾶν δόμους
λῦσαί τ' ἄνασσαν ἐξ ἐπισπαστῶν βρόχων;
— τί δ'; οὐ πάρεισι πρόσπολοι νεανίαι;
τὸ πολλὰ πράσσειν οὐκ ἐν ἀσφαλεῖ βίου.

Τρ. ὀρθώσατ' ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν·
πικρὸν τόδ' οἰκούρημα δεσπόταις ἐμοῖς.

Χο. — ὄλωλεν ἡ δύστηνος, ὡς κλύω, γυνή·
ἤδη γὰρ ὡς νεκρόν νιν ἐκτείνουσι δή.

ΘΗΣΕΥΣ

γυναῖκες, ἴστε τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή;
ἠχὼ βαρεῖα προσπόλων ἀφίκετο.

772 στυγνᾶν M   773 δ' Wilamowitz: om. M: τ' reliqui   774 ἀνθαιρουμέναν M P (corr. *p*)   φήμαν M L P: φάμαν rell.   775 φρενῶν ἔρωτα φρεσίν M: φρεσὶν ἔρωτα O   776 Τροφὸς ἔσωθεν scripsi; cf. Σ τινὲς βούλονται τὴν Τροφὸν ἔσωθεν ταῦτα λέγειν, ἔνιοι δὲ ἐξάγγελόν (ἐξαγγέλλειν?) φασιν: Θερ. L P: 'Εξαγγ. ('Αγγ. M) ἰοὺ ἰού. Τροφ. βοηδρομεῖτε M A B V. Cf. Dram. Person. not.   πάντες om. M   δρόμῳ L² P γρ. B   778 Χο.] τροφ. A   780 Τρο. M V: χορ. A (?): ἀγγ. L P B   782 Χορ. V L P: ἡμιχ. M A B; 784 ἡμιχ. omnes; 788 χορ. omnes. Paragraphos addidi   785 τὰ P et mut. in τὸ L   πράσσειν L P: πράττειν M A V B   786 Τρο. M A V: ἀγγ. L P B   ἐκτείναντες M A V   νεκρὸν L P   791 ἠχὴ Nauck   προσπόλων ⟨μ'⟩ Markland

οὐ γάρ τί μ' ὡς θεωρὸν ἀξιοῖ δόμος
πύλας ἀνοίξας εὐφρόνως προσεννέπειν.
μῶν Πιτθέως τι γῆρας εἴργασται νέον;
πρόσω μὲν ἤδη βίοτος, ἀλλ' ὅμως ἔτ' ἂν
λυπηρὸς ἡμῖν τούσδ' ἂν ἐκλίποι δόμους.
Χο. οὐκ ἐς γέροντας ἥδε σοι τείνει τύχη,
Θησεῦ· νέοι θανόντες ἀλγυνοῦσί σε.
Θη. οἴμοι· τέκνων μοι μή τι συλᾶται βίος;
Χο. ζῶσιν, θανούσης μητρὸς ὡς ἄλγιστά σοι.
Θη. τί φῄς; ὄλωλεν ἄλοχος; ἐκ τίνος τύχης;
Χο. βρόχον κρεμαστὸν ἀγχόνης ἀνήψατο.
Θη. λύπῃ παχνωθεῖσ', ἢ ἀπὸ συμφορᾶς τινος;
Χο. τοσοῦτον ἴσμεν· ἄρτι γὰρ κἀγὼ δόμοις,
Θησεῦ, πάρειμι σῶν κακῶν πενθήτρια.
Θη. αἰαῖ· τί δῆτα τοῖσδ' ἀνέστεμμαι κάρα
πλεκτοῖσι φύλλοις, δυστυχὴς θεωρὸς ὤν;
χαλᾶτε κλῇθρα, πρόσπολοι, πυλωμάτων,
ἐκλύεθ' ἁρμούς, ὡς ἴδω πικρὰν θέαν
γυναικός, ἥ με κατθανοῦσ' ἀπώλεσεν.

Χο. — ἰὼ ἰὼ τάλαινα μελέων κακῶν·
ἔπαθες, εἰργάσω
τοσοῦτον ὥστε τούσδε συγχέαι δόμους.
— αἰαῖ τόλμας, ὦ βιαίως θανοῦσ'
ἀνοσίῳ τε συμφορᾷ, σᾶς χερὸς
πάλαισμα μελέας.
— τίς ἄρα σάν, τάλαιν', ἀμαυροῖ ζόαν;

793 πύλαις M A   ἀνοίξας τ' A   795 ἔστ' ἂν M V   796 ἐκλίπῃ M A P   799 ὤμοι M A V   800 θανου** primitus L : θανοῦσι P   803 τίνος M   804 δόμους A L P   806 κάραν B   808 κλῇθρα L B : κλει- reliqui   809 Talis versus legitur sine vv. ll. post 824 in B V L P (etiam D N Haun.) non in M A O. Hic ἐκλύσαθ' ἁρμοὺς ὡς ἴδω δυσδαίμονα (τὸν δαίμονα V O Haun.) codd., cum vv. ll. ἐκλύσασθ' V (-σατ' ἁρμοὺς M), γρ. ὁρμοὺς B, et glossis τὴν τύχην M : τὴν δυστυχῆ A   811 Χο.] Fortasse πρόσπολοι ἔσωθεν   813 ὦ M *l*: om. rell.   816 ζωάν codd. (-ην V)

Θη. ὤμοι ἐγὼ πόνων· ἔπαθον, ὦ πόλις, [στρ.
τὰ μάκιστ' ἐμῶν κακῶν. ὦ τύχα,
ὥς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεστάθης,
κηλὶς ἄφραστος ἐξ ἀλαστόρων τινός.
κατακονὰ μὲν οὖν ἀβίοτος βίου·
κακῶν δ', ὦ τάλας, πέλαγος εἰσορῶ
τοσοῦτον ὥστε μήποτ' ἐκνεῦσαι πάλιν,
μηδ' ἐκπερᾶσαι κῦμα τῆσδε συμφορᾶς.
τίνα λόγον τάλας, τίνα τύχαν σέθεν
βαρύποτμον, γύναι, προσαυδῶν τύχω;
ὄρνις γὰρ ὥς τις ἐκ χερῶν ἄφαντος εἶ,
πήδημ' ἐς Ἅιδου κραιπνὸν ὁρμήσασά μοι.
αἰαῖ αἰαῖ, μέλεα μέλεα τάδε πάθη.
πρόσωθεν δέ ποθεν ἀνακομίζομαι
τύχαν δαιμόνων
ἀμπλακίαισι τῶν πάροιθέν τινος.

Χο. οὐ σοὶ τάδ', ὦναξ, ἦλθε δὴ μόνῳ κακά,
πολλῶν μετ' ἄλλων δ' ὤλεσας κεδνὸν λέχος.

Θη. τὸ κατὰ γᾶς θέλω, τὸ κατὰ γᾶς κνέφας [ἀντ.
μετοικεῖν σκότῳ θανὼν ὁ τλάμων,
τῆς σῆς στερηθεὶς φιλτάτης ὁμιλίας·
ἀπώλεσας γὰρ μᾶλλον ἢ κατέφθισο.

817 Θη. om. M οἴμοι B V (evanuit in M) πόνων M (?) A V: παθέων B L P N O ἔπαθον Haun.: ὦν (ὦ A) ἔπαθον rell. πόλις M A V²: τάλας L: τάλαινα V B P 818 τύχη M A V 821 κατακονᾷ A L et mut. in κατακονὰ V. Utrumque Σ ἀβίοτος M (et O): ἀβίωτος rell. 822 κακῶ L: κακὸν P ὁ τάλας M A V (ὦ Σ) 823 ὥστε L P B: ὡς M A V ἐκπνεῦσαι M V O (-εύσαι M) 824 μήτ' M V 825 Vide ad v. 809 827 γύναι M A V: τλῆμον L P N: τλήμων B 829 κραιπνὸν] πικρὸν L P N μοι] που γρ. μοι B (που Haun.) 830 αἶ quater M A V: bis L P B N μέλεα semel L V: corr. *l v* 831 ἀνακομίζομαι] -μεν suprascr. V 832, 833 Fortasse δαιμόνων τύχαν et τῶν τινος πάροιθεν: vid. ad 850, 851, sed cf. 837 = 818 834 Χο. om. M τόδ' . . . κακόν V ἄναξ M A (non O) ἐπῆλθε M O 835 δ' om. L P V 836 Θη. om. M 837 θανεῖν ὁ τλήμων L P (θανὼν ὁ τλάμων σκότῳ Enger)

†τίνος κλύω; πόθεν θανάσιμος τύχα,
γύναι, σὰν ἔβα, τάλαινα, καρδίαν;†
εἴποι τις ἂν τὸ πραχθέν, ἢ μάτην ὄχλον
στέγει τύραννον δῶμα προσπόλων ἐμῶν;
ὤμοι μοι σέθεν, ...
μέλεος, οἷον εἶδον ἄλγος δόμων,
οὐ τλητὸν οὐδὲ ῥητόν. ἀλλ' ἀπωλόμην·
ἔρημος οἶκος, καὶ τέκν' ὀρφανεύεται.
ἔλιπες ⟨οὓς ἔτεκες,⟩ ἔλιπες, ὦ φίλα
γυναικῶν ἀρίστα θ' ὁπόσας ὁρᾷ
φέγγος ἀελίου
τε καὶ νυκτὸς ἀστερωπὸν σέλας.

Χο. ἰὼ τάλας· ὦ τάλας· ὅσον κακὸν ἔχει δόμος.
δάκρυσί μου βλέφαρα
καταχυθέντα τέγγεται σᾷ τύχᾳ·
τὸ δ' ἐπὶ τῷδε πῆμα φρίσσω πάλαι.

Θη. ἔα ἔα·
τί δή ποθ' ἥδε δέλτος ἐκ φίλης χερὸς
ἠρτημένη; θέλει τι σημῆναι νέον;
ἀλλ' ἦ λέχους μοι καὶ τέκνων ἐπιστολὰς
ἔγραψεν ἡ δύστηνος, ἐξαιτουμένη;
θάρσει, τάλαινα· λέκτρα γὰρ τὰ Θησέως
οὐκ ἔστι δῶμά θ' ἥτις εἴσεισιν γυνή.

840, 841 *τίνος* codd. et Σ. Versus in speciem trimetrorum iamb. corrupti *ἐπέβα* M A *γρ.* V²: *τάλαιν' ἔβα καρδίαν* Elmsley 843 *στύγει* A: *στέγοι* P *ἐμὸν* Valckenaer 844 *ὤμοι* M A: *ἰώμοι* B V L P *ὤμοι ἐγὼ τάλας, ὤμοι ἐγὼ σέθεν* Wecklein 845 *ἄλγος εἶδον* V 848 notam *Χορ.* praefigunt codd. (et Σ ad 852). Del. Musgrave *ἔλειπες ἔλειπες* ante rasuram M *οὓς ἔτεκες* supplevi: ⟨*αἰαῖ αἰαῖ*⟩ initio versus Kirchhoff 849 *ὁπόσαις* V P *ὁρᾷ* Nauck: *ἐφορᾷ* codd. 850 *πέμφιξ ἁλίου* Enger 851 *ἀστερωπὸς* (*ἀστεροπὸς* M A L) *σελάνα* (*σελήνα* P) codd. et Σ: corr. Jacobs: fortasse *ἀστερωὸψ σελάνα*. Cf. ad 832. 852 Χο. Musgrave: choro continuat Σ: *ἡμιχ.* B V L P N: M sic, *σελάνα ὦ* (*γρ. ἰὼ*) *τάλας. Θησ. ὦ τάλας* 854 *τᾷ σᾷ* B V P (*τέγκεται * σᾷ* L) 855 *ἐπὶ τόδε* M 856 Θη. notam om. M *δὴ* om. M A *ἥδε*] *ἡ* L P 857 *σημᾶναι* V L P N 861 *δώμαθ'* B V

καὶ μὴν τύποι γε σφενδόνης χρυσηλάτου
τῆς οὐκέτ' οὔσης τῆσδε προσσαίνουσί με.
φέρ', ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων
ἴδω τί λέξαι δέλτος ἥδε μοι θέλει.
Χο. — φεῦ φεῦ· τόδ' αὖ νεοχμὸν ἐκδοχαῖς
ἐπιφέρει θεὸς κακόν. ἐμοὶ μὲν οὖν
ἀβίοτος βίου τύχα †πρὸς τὸ κρανθέν· εἴη τυχεῖν.†
— ὀλομένους γάρ, οὐκέτ' ὄντας λέγω,
φεῦ φεῦ, τῶν ἐμῶν τυράννων δόμους.
— ὦ δαῖμον, εἴ πως ἔστι, μὴ σφήλῃς δόμους,
αἰτουμένης δὲ κλῦθί μου· πρὸς γάρ τινος
οἰωνὸν ὥστε μάντις εἰσορῶ κακοῦ.
Θη. οἴμοι· τόδ' οἷον ἄλλο πρὸς κακῷ κακόν,
οὐ τλητὸν οὐδὲ λεκτόν. ὦ τάλας ἐγώ.
Χο. τί χρῆμα; λέξον, εἴ τί μοι λόγου μέτα.
Θη. βοᾷ βοᾷ δέλτος ἄλαστα. πᾷ φύγω
βάρος κακῶν; ἀπὸ γὰρ ὀλόμενος οἴχομαι,
οἷον οἷον εἶδον [ἐν] γραφαῖς μέλος
φθεγγόμενον τλάμων.
Χο. αἰαῖ, κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον.
Θη. τόδε μὲν οὐκέτι στόματος ἐν πύλαις
καθέξω δυσεκπέρατον, ὀλοὸν
κακόν· ἰὼ πόλις.
Ἱππόλυτος εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν
βίᾳ, τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμ' ἀτιμάσας.

863 τῆσδε] οἵδε Wilamowitz 865 *δε L, corr. *l* 866 ἐνδοχαῖς B[2] 867 ἐπιφέρει M A O Σ (ut vid.) : ἐπεισφέρει B V L P N κακόν om. L P 868 ἀβίωτος A B V. Ultima verba corrupta : eadem habuit Σ : τύχα· πρὸς τὸ κρανθὲν δ' Wilamowitz : fortasse ἵει δ' εὐχάν. Cf. 871, et El. 592 871–873 ἔν τισιν οὐ φέρονται οὗτοι Σ B. Del. Nauck 871 σφάλῃς M A δόμον B 872 δὲ] γὰρ L P 873 οἰωνῶν V M[1] (ex corr.) Σ κακοῦ L P B[2] : κακόν M A V B Σ 875 del. Wilamowitz 877 πᾷ M A : ποῦ B V L P 878 κακὸν B P 879 ἐν del. Wilamowitz 880 τλήμων B V P : τλῆμον L 882 τόδ' ἐμὸν M O *v* 883 δυσεκπέραντον M O 883, 884 ὀλοὸν et πόλις semel M A : bis B V L P 884 ἰὼ Elmsley : ὦ codd. 885 τῆς ἐμῆς εὐνῆς V L P (corr. *l*)

ἀλλ', ὦ πάτερ Πόσειδον, ἃς ἐμοί ποτε
ἀρὰς ὑπέσχου τρεῖς, μιᾷ κατέργασαι
τούτων ἐμὸν παῖδ', ἡμέραν δὲ μὴ φύγοι
τήνδ', εἴπερ ἡμῖν ὤπασας σαφεῖς ἀράς.
Χο. ἄναξ, ἀπεύχου ταῦτα πρὸς θεῶν πάλιν·
γνώσῃ γὰρ αὖθις ἀμπλακών. ἐμοὶ πιθοῦ.
Θη. οὐκ ἔστι· καὶ πρός γ' ἐξελῶ σφε τῆσδε γῆς,
δυοῖν δὲ μοίραιν θατέρᾳ πεπλήξεται·
ἢ γὰρ Ποσειδῶν αὐτὸν εἰς Ἅιδου δόμους
θανόντα πέμψει τὰς ἐμὰς ἀρὰς σέβων,
ἢ τῆσδε χώρας ἐκπεσὼν ἀλώμενος
ξένην ἐπ' αἶαν λυπρὸν ἀντλήσει βίον.
Χο. καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς παῖς σὸς ἐς καιρὸν πάρα,
Ἱππόλυτος· ὀργῆς δ' ἐξανεὶς κακῆς, ἄναξ
Θησεῦ, τὸ λῷστον σοῖσι βούλευσαι δόμοις.
Ιπ. κραυγῆς ἀκούσας σῆς ἀφικόμην, πάτερ,
σπουδῇ· τὸ μέντοι πρᾶγμ' ἐφ' ᾧτινι στένεις
οὐκ οἶδα, βουλοίμην δ' ἂν ἐκ σέθεν κλύειν.
ἔα, τί χρῆμα; σὴν δάμαρθ' ὁρῶ, πάτερ,
νεκρόν· μεγίστου θαύματος τόδ' ἄξιον·
ἣν ἀρτίως ἔλειπον, ἣ φάος τόδε
οὔπω χρόνον παλαιὸν εἰσεδέρκετο.
τί χρῆμα πάσχει; τῷ τρόπῳ διόλλυται;
πάτερ, πυθέσθαι βούλομαι σέθεν πάρα.
σιγᾷς· σιωπῆς δ' οὐδὲν ἔργον ἐν κακοῖς·
ἡ γὰρ ποθοῦσα πάντα καρδία κλύειν
κἀν τοῖς κακοῖσι λίχνος οὖσ' ἁλίσκεται.
οὐ μὴν φίλους γε κἄτι μᾶλλον ἢ φίλους
κρύπτειν δίκαιον σάς, πάτερ, δυσπραξίας.

888 *κατείργασαι* M 891 *ἀνεύχου* Valckenaer 895 *Ἅιδου πύλας* M (*δόμου* O) 899 *καινὸν* M : corr. M[2] 903 *ὧτινιν* P : *ᾧτε νῦν* N D : *ᾧ τὰ νῦν* Chr. Pat. 844 907 *ἣ* M[2] V[2] : *ἡ* M A : *εἰς* B V L P 908 *χρόνος παλαιὸς* Lehrs 911 *δ'* om. V. Versum om. Chr. Pat. 860–865 (= Hip. 907–913) 912 *καρδία πάντ' εἰδέναι* Chr. Pat.

Θη. ὦ πόλλ' ἁμαρτάνοντες ἄνθρωποι μάτην,
τί δὴ τέχνας μὲν μυρίας διδάσκετε
καὶ πάντα μηχανᾶσθε κἀξευρίσκετε,
ἓν δ' οὐκ ἐπίστασθ' οὐδ' ἐθηράσασθέ πω,
φρονεῖν διδάσκειν οἷσιν οὐκ ἔνεστι νοῦς;
Ιπ. δεινὸν σοφιστὴν εἶπας, ὅστις εὖ φρονεῖν
τοὺς μὴ φρονοῦντας δυνατός ἐστ' ἀναγκάσαι.
ἀλλ' οὐ γὰρ ἐν δέοντι λεπτουργεῖς, πάτερ,
δέδοικα μή σου γλῶσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς.
Θη. φεῦ, χρῆν βροτοῖσι τῶν φίλων τεκμήριον
σαφές τι κεῖσθαι καὶ διάγνωσιν φρενῶν,
ὅστις τ' ἀληθής ἐστιν ὅς τε μὴ φίλος,
δισσάς τε φωνὰς πάντας ἀνθρώπους ἔχειν,
τὴν μὲν δικαίαν, τὴν δ' ὅπως ἐτύγχανεν,
ὡς ἡ φρονοῦσα τἄδικ' ἐξηλέγχετο
πρὸς τῆς δικαίας, κοὐκ ἂν ἠπατώμεθα.
Ιπ. ἀλλ' ἦ τις ἐς σὸν οὖς με διαβαλὼν ἔχει
φίλων, νοσοῦμεν δ' οὐδὲν ὄντες αἴτιοι;
ἔκ τοι πέπληγμαι· σοὶ γὰρ ἐκπλήσσουσί με
λόγοι παραλλάσσοντες ἔξεδροι φρενῶν.
Θη. φεῦ τῆς βροτείας· ποῖ προβήσεται; φρενός.
τί τέρμα τόλμης καὶ θράσους γενήσεται;
εἰ γὰρ κατ' ἀνδρὸς βίοτον ἐξογκώσεται,
ὁ δ' ὕστερος τοῦ πρόσθεν εἰς ὑπερβολὴν
πανοῦργος ἔσται, θεοῖσι προσβαλεῖν χθονὶ
ἄλλην δεήσει γαῖαν, ἣ χωρήσεται
τοὺς μὴ δικαίους καὶ κακοὺς πεφυκότας.
σκέψασθε δ' ἐς τόνδ', ὅστις ἐξ ἐμοῦ γεγὼς

916 πολλὰ μανθάνοντες Markland (πολλὰ ἐπιστάμενοι Σ) 919 ἓν δ'] ἔνθ' A οὐδὲ θηρᾶσθε V L 920 αἷσιν οὐκ ἔστι A² 924 ὑπερβάλλοι M O : ὑπερβάλοι B V 926 διαγνωστὸν L : corr. L² vel *l* 927 ὅστις μὴ L O 928 τε] δὲ V P 931 οὐκ ἂν V : corr. *v* 932 ἦ A B (ἤ) Σ : εἰ rell. suprascr. B 933 δ' om. V et fort. L : corr. L² *v* 934 ἤ τοι A μοι M 941 ἣ A L P 942 τοὺς] τὰς V

ᾔσχυνε τἀμὰ λέκτρα κἀξελέγχεται
πρὸς τῆς θανούσης ἐμφανῶς κάκιστος ὤν.
δεῖξον δ', ἐπειδή γ' ἐς μίασμ' ἐλήλυθας,
τὸ σὸν πρόσωπον δεῦρ' ἐναντίον πατρί.
σὺ δὴ θεοῖσιν ὡς περισσὸς ὢν ἀνὴρ
ξύνει; σὺ σώφρων καὶ κακῶν ἀκήρατος;
οὐκ ἂν πιθοίμην τοῖσι σοῖς κόμποις ἐγὼ
θεοῖσι προσθεὶς ἀμαθίαν φρονεῖν κακῶς.
†ἤδη νυν αὔχει καὶ δι' ἀψύχου βορᾶς
σίτοις† καπήλευ', Ὀρφέα τ' ἄνακτ' ἔχων
βάκχευε πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνούς·
ἐπεί γ' ἐλήφθης. τοὺς δὲ τοιούτους ἐγὼ
φεύγειν προφωνῶ πᾶσι· θηρεύουσι γὰρ
σεμνοῖς λόγοισιν, αἰσχρὰ μηχανώμενοι.
τέθνηκεν ἥδε· τοῦτό σ' ἐκσώσειν δοκεῖς;
ἐν τῷδ' ἁλίσκῃ πλεῖστον, ὦ κάκιστε σύ·
ποῖοι γὰρ ὅρκοι κρείσσονες, τίνες λόγοι
τῆσδ' ἂν γένοιντ' ἄν, ὥστε σ' αἰτίαν φυγεῖν;
μισεῖν σε φήσεις τήνδε καὶ τὸ δὴ νόθον
τοῖς γνησίοισι πολέμιον πεφυκέναι·
κακὴν ἄρ' αὐτὴν ἔμπορον βίου λέγεις,
εἰ δυσμενείᾳ σῇ τὰ φίλτατ' ὤλεσεν.
ἀλλ' ὡς τὸ μῶρον ἀνδράσιν μὲν οὐκ ἔνι,
γυναιξὶ δ' ἐμπέφυκεν; οἶδ' ἐγὼ νέους,
οὐδὲν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλεστέρους,
ὅταν ταράξῃ Κύπρις ἡβῶσαν φρένα·
τὸ δ' ἄρσεν αὐτοὺς ὠφελεῖ προσκείμενον.

946 ἐλήλυθας codd. et Σ: ἐλήλυθα Musgrave 950 πυθοίμην A et ante ras. M (?) 952, 953 σίτοις νυν αὔχει καὶ . . . ἰὼν (δόξαν Wecklein) καπήλευ' Nauck 953 σίτοις] σιγὰς Goram Ὀρφέως ἄνακτ' M (Ὀρφέ' ὡς M²) 954 πολιῶν Musgrave καπνοῖς M: corr. M² 956 θηρεύσουσι M 958 ἐκσώζειν A 961 γένοιτ' M P (D O) 962 μισεῖν γε P et sine dubio L: corr. l 963 γνησίοις σου P 965 ἡ δυσγένεια σὴ M: ἣ δυσμένεια σὴ M: δ. γένεια γρ. v τὰ φίλα τ' A² in ras. ἀπώλεσεν V N et ut vid. primitus L

νῦν οὖν—τί ταῦτα σοῖς ἁμιλλῶμαι λόγοις
νεκροῦ παρόντος μάρτυρος σαφεστάτου;
ἔξερρε γαίας τῆσδ' ὅσον τάχος φυγάς,
καὶ μήτ' Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους μόλῃς,
μήτ' εἰς ὅρους γῆς ἧς ἐμὸν κρατεῖ δόρυ.
εἰ γὰρ παθών γε σοῦ τάδ' ἡσσηθήσομαι,
οὐ μαρτυρήσει μ' Ἴσθμιος Σίνις ποτὲ
κτανεῖν ἑαυτόν, ἀλλὰ κομπάζειν μάτην,
οὐδ' αἱ θαλάσσῃ σύννομοι Σκιρωνίδες
φήσουσι πέτραι τοῖς κακοῖς μ' εἶναι βαρύν.
Χο. οὐκ οἶδ' ὅπως εἴποιμ' ἂν εὐτυχεῖν τινα
θνητῶν· τὰ γὰρ δὴ πρῶτ' ἀνέστραπται πάλιν.
Ἱπ. πάτερ, μένος μὲν ξύστασίς τε σῶν φρενῶν
δεινή· τὸ μέντοι πρᾶγμ' ἔχον καλοὺς λόγους,
εἴ τις διαπτύξειεν, οὐ καλὸν τόδε.
ἐγὼ δ' ἄκομψος εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον,
ἐς ἥλικας δὲ κὠλίγους σοφώτερος.
ἔχει δὲ μοῖραν καὶ τόδ'· οἱ γὰρ ἐν σοφοῖς
φαῦλοι παρ' ὄχλῳ μουσικώτεροι λέγειν.
ὅμως δ' ἀνάγκη, ξυμφορᾶς ἀφιγμένης,
γλῶσσάν μ' ἀφεῖναι. πρῶτα δ' ἄρξομαι λέγειν,
ὅθεν μ' ὑπῆλθες πρῶτον ὡς διαφθερῶν
κοὐκ ἀντιλέξοντ'. εἰσορᾷς φάος τόδε
καὶ γαῖαν· ἐν τοῖσδ' οὐκ ἔνεστ' ἀνὴρ ἐμοῦ,
οὐδ' ἢν σὺ μὴ φῇς, σωφρονέστερος γεγώς.
ἐπίσταμαι γὰρ πρῶτα μὲν θεοὺς σέβειν,

971 *νῦν οὖν*] *τί οὖν* P 973 *ἔξερρ** L: corr. *l* *φυγὰς τάχος* M O 975 *ὅρον* V: corr. *v* 976 *ἡττηθήσομαι* A 978 *γε αὐτόν* A 979 *οὐδ' ἐν* M: *οὐδὲ* L *θαλάσσῃ* M suprascr. *v*: *θαλάσσης* rell. *σκιρωνίδες* O (casu, opinor): *σκιρρ-* L: *σκειρ-* rell. 983 *ξύντασις* Herwerden (*ξύστασις* Σ) 984 *ἔχω* P: corr. *p* *καλοὺς* M A B Σ *γρ.* V: *πολλοὺς* V L P 986 *λόγους* M A[2] *v*: *γρ. ἀναιδιῶν* *v* (*λόγον* Plut. de lib. ed. p. 6: *λόγους* Cramer, Anecd. i. p. 292) 990 *ξυμφορᾶς* A: *συμ-* rell. 992 *πρῶτον* M A B Σ *γρ.* *v* Chr. Pat. 520: *πρότερον* V L P 993 *κοὐκ* codd. et Σ: *οὐκ* Markland

φίλοις τε χρῆσθαι μὴ ἀδικεῖν πειρωμένοις,
ἀλλ' οἷσιν αἰδὼς μήτ' ἐπαγγέλλειν κακὰ
μήτ' ἀνθυπουργεῖν αἰσχρὰ τοῖσι χρωμένοις·
οὐκ ἐγγελαστὴς τῶν ὁμιλούντων, πάτερ,
ἀλλ' αὑτὸς οὐ παροῦσι κἀγγὺς ὢν φίλοις.
ἑνὸς δ' ἄθικτος, ᾧ με νῦν ἑλεῖν δοκεῖς·
λέχους γὰρ ἐς τόδ' ἡμέρας ἁγνὸν δέμας·
οὐκ οἶδα πρᾶξιν τήνδε πλὴν λόγῳ κλύων
γραφῇ τε λεύσσων· οὐδὲ ταῦτα γὰρ σκοπεῖν
πρόθυμός εἰμι, παρθένον ψυχὴν ἔχων.
καὶ δὴ τὸ σῶφρον τοὐμὸν οὐ πείθει σ'· ἴτω·
δεῖ δή σε δεῖξαι τῷ τρόπῳ διεφθάρην.
πότερα τὸ τῆσδε σῶμ' ἐκαλλιστεύετο
πασῶν γυναικῶν; ἢ σὸν οἰκήσειν δόμον
ἔγκληρον εὐνὴν προσλαβὼν ἐπήλπισα;
μάταιος ἆρ' ἦν, οὐδαμοῦ μὲν οὖν φρενῶν.
ἀλλ' ὡς τυραννεῖν ἡδύ; τοῖσι σώφροσιν
ἥκιστά γ', εἰ μὴ τὰς φρένας διέφθορεν
θνητῶν ὅσοισιν ἁνδάνει μοναρχία.
ἐγὼ δ' ἀγῶνας μὲν κρατεῖν Ἑλληνικοὺς
πρῶτος θέλοιμ' ἄν, ἐν πόλει δὲ δεύτερος
σὺν τοῖς ἀρίστοις εὐτυχεῖν ἀεὶ φίλοις.
πράσσειν τε γὰρ πάρεστι, κίνδυνός τ' ἀπὼν
κρείσσω δίδωσι τῆς τυραννίδος χάριν.

997 πειρώμενος A 998 ἐπαγγέλλειν Milton ex Σ: ἀπαγγέλλειν codd. (-έλειν M L) 1000 κοὐκ V 1001 αὑτὸς ut vid. omnes (αὐτὸς Σ) φίλοις V L P: φίλος M A B. Utrumque Σ et B^2 1002 ᾧ] οὗ Tournier (ἐν ᾧ . . . ληφθῆναι Σ) ἑλεῖν] ἔχειν V L 1003 ἁγνὸν ἐς τ. ἡ. δέμας Chr. Pat. 521 1004 οὐκ M A: κοὐκ rell. 1005 ταῦτ' ἄγαν Kirchhoff 1007 κεἰ μὴ A ἴτω· scripsi: ἴσως codd. 1011 εὐνῇ M γρ. V^2 (εὐνὴν Σ) 1012 κοὐδαμοῦ L, teste Pultonio οὖν V B L: om. P: ἦν M A V^2 φρενῶν Markland ex Σ (οὐδαμοῦ συνέσεως ἦν): φρονῶν codd. 1013 Punctum post σώφροσιν, non post ἡδὺ codd.: post ἡδὺ fortasse unus Σ 1014 διέφθειρεν M (ἥκιστα· τιμὴ Weil) 1016 κρατῶν V: γρ. κρατεῖν v 1019 τε γὰρ M B O: γὰρ εὖ rell. et Σ τ' M A B: δ' V L P 1020 τῆς] τοῖς M

ἓν οὐ λέλεκται τῶν ἐμῶν, τὰ δ' ἄλλ' ἔχεις·
εἰ μὲν γὰρ ἦν μοι μάρτυς οἷός εἰμ' ἐγώ,
καὶ τῆσδ' ὁρώσης φέγγος ἠγωνιζόμην,
ἔργοις ἂν εἶδες τοὺς κακοὺς διεξιών·
νῦν δ' ὅρκιόν σοι Ζῆνα καὶ πέδον χθονὸς
ὄμνυμι τῶν σῶν μήποθ' ἅψασθαι γάμων
μηδ' ἂν θελῆσαι μηδ' ἂν ἔννοιαν λαβεῖν.
ἦ τἄρ' ὀλοίμην ἀκλεὴς ἀνώνυμος,
ἄπολις ἄοικος, φυγὰς ἀλητεύων χθόνα,
καὶ μήτε πόντος μήτε γῆ δέξαιτό μου
σάρκας θανόντος, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνήρ.
εἰ δ' ἥδε δειμαίνουσ' ἀπώλεσεν βίον
οὐκ οἶδ'· ἐμοὶ γὰρ οὐ θέμις πέρα λέγειν.
ἐσωφρόνησεν οὐκ ἔχουσα σωφρονεῖν,
ἡμεῖς δ' ἔχοντες οὐ καλῶς ἐχρώμεθα.
Χο. ἀρκοῦσαν εἶπας αἰτίας ἀποστροφήν,
ὅρκους παρασχών, πίστιν οὐ σμικράν, θεῶν.
Θη. ἆρ' οὐκ ἐπῳδὸς καὶ γόης πέφυχ' ὅδε,
ὃς τὴν ἐμὴν πέποιθεν εὐοργησίᾳ
ψυχὴν κρατήσειν, τὸν τεκόντ' ἀτιμάσας;
Ιπ. καὶ σοῦ γε ταὐτὰ κάρτα θαυμάζω, πάτερ·
εἰ γὰρ σὺ μὲν παῖς ἦσθ', ἐγὼ δὲ σὸς πατήρ,
ἔκτεινά τοί σ' ἂν κοὐ φυγαῖς ἐζημίουν,
εἴπερ γυναικὸς ἠξίουν σ' ἐμῆς θιγεῖν.
Θη. ὡς ἄξιον τόδ' εἶπας· οὐχ οὕτω θανῇ.
ταχὺς γὰρ Ἅιδης ῥᾷστος ἀνδρὶ δυστυχεῖ·

1023 καὶ] ἢ Wilamowitz 1024 εἶλες Reiske 1025 χθονὸς πέδον M O 1028 Post ὀλοίμην add. ἄπολις V 1029 Cf. 1048, del. Valckenaer: om. Chr. Pat. 526–529 (= Hip. 1027–1029) sed id nullius momenti 1033 πέρα θέμις A 1034 ἐσωφρόνησε δ' M A B *v* γρ. οὐχ ἑκοῦσα Σ (ἔχουσ' ἀσωφρονεῖν Mahaffy et Bury) 1038 οὐ γόης A 1039 εὐοργησίᾳ mut. in εὐορκησίᾳ A V B L: εὐοργηία M: εὐορκία M²: εὐοργησίᾳ P Σ 1041 ταῦτα κάρτα L: πάντα ταῦτα P: κάρτα ταῦτα rell. (εἰ ταῦτα καρτερεῖς Σ) 1044 ἠξίουν M L P B² Σ: ἠξίους A V M² B D N σ' A L P B²: γ' B: om. M V (ἠξίους γ' O) 1047 δυσσεβεῖ M A Σ

ἀλλ᾽ ἐκ πατρῴας φυγὰς ἀλητεύων χθονὸς 1048
ὥσπερ σὺ σαυτῷ τόνδε προύθηκας νόμον— 1046
[ξένην ἐπ᾽ αἶαν λυπρὸν ἀντλήσεις βίον· 1049
μισθὸς γὰρ οὗτός ἐστιν ἀνδρὶ δυσσεβεῖ.]
Ιπ. οἴμοι, τί δράσεις; οὐδὲ μηνυτὴν χρόνον
δέξῃ καθ᾽ ἡμῶν, ἀλλά μ᾽ ἐξελᾷς χθονός;
Θη. πέραν γε πόντου καὶ τόπων Ἀτλαντικῶν,
εἴ πως δυναίμην, ὡς σὸν ἐχθαίρω κάρα.
Ιπ. οὐδ᾽ ὅρκον οὐδὲ πίστιν οὐδὲ μάντεων
φήμας ἐλέγξας ἄκριτον ἐκβαλεῖς με γῆς;
Θη. ἡ δέλτος ἥδε κλῆρον οὐ δεδεγμένη
κατηγορεῖ σου πιστά· τοὺς δ᾽ ὑπὲρ κάρα
φοιτῶντας ὄρνις πόλλ᾽ ἐγὼ χαίρειν λέγω.
Ιπ. ὦ θεοί, τί δῆτα τοὐμὸν οὐ λύω στόμα,
ὅστις γ᾽ ὑφ᾽ ὑμῶν, οὓς σέβω, διόλλυμαι;
οὐ δῆτα· πάντως οὐ πίθοιμ᾽ ἂν οὓς με δεῖ,
μάτην δ᾽ ἂν ὅρκους συγχέαιμ᾽ οὓς ὤμοσα.
Θη. οἴμοι, τὸ σεμνὸν ὥς μ᾽ ἀποκτενεῖ τὸ σόν.
οὐκ εἶ πατρῴας ἐκτὸς ὡς τάχιστα γῆς;
Ιπ. ποῖ δῆθ᾽ ὁ τλήμων τρέψομαι; τίνος ξένων
δόμους ἔσειμι, τῇδ᾽ ἐπ᾽ αἰτίᾳ φυγών;
Θη. ὅστις γυναικῶν λυμεῶνας ἥδεται
ξένους κομίζων καὶ ξυνοικούρους κακῶν.
Ιπ. αἰαῖ, πρὸς ἧπαρ· δακρύων [τ᾽] ἐγγὺς τόδε,
εἰ δὴ κακός γε φαίνομαι, δοκῶ τέ σοι.
Θη. τότε στενάζειν καὶ προγιγνώσκειν σ᾽ ἐχρῆν

1046 transposuit Weil 1049 del. Weil. Cf. 898 1050 ἐστιν οὗτος V L P ἐν πολλοῖς οὐ φέρεται οὗτος ὁ ἴαμβος Σ. Delet Weil 1053 καὶ τόπων V L P (τόπον P: corr. *p*) γρ. A: τερμόνων τ᾽ A O: τερμόνων M B. Cf. v. 3 1056 ἐλέγχων A B 1059 ὄρνεις M V 1060 λύω Elmsley: λύσω codd. 1061 ἡμῶν M V P O 1062 πείθοιμ᾽ se corrigens M[1]: πύθοιμ᾽ A οἷς P 1064 ἀποκτενεῖ V B L P: ἀποκτείνει M A γρ. *v* 1065 ὡς τ. γ. ἐκτός L P 1066 δῆθ᾽ ὁ M A B *v*: δῆτα V L P 1069 ξυνοικούρους L P: συνοικουροὺς rell.: συνοικουργοὺς V (συνεργάτας τῶν κακῶν Σ) κακῶν] δόμων Wilamowitz 1070 τ᾽ del. Wilamowitz 1071 κακός τε V L P 1072 τότε δὴ V σ᾽ om. V L P

ὅτ' ἐς πατρῴαν ἄλοχον ὑβρίζειν ἔτλης.
Ιπ. ὦ δώματ', εἴθε φθέγμα γηρύσαισθέ μοι
καὶ μαρτυρήσαιτ' εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνήρ.
Θη. ἐς τοὺς ἀφώνους μάρτυρας φεύγεις σοφῶς·
τὸ δ' ἔργον οὐ λέγον σε μηνύει κακόν.
Ιπ. φεῦ·
εἴθ' ἦν ἐμαυτὸν προσβλέπειν ἐναντίον
στάνθ', ὡς ἐδάκρυσ' οἷα πάσχομεν κακά.
Θη. πολλῷ γε μᾶλλον σαυτὸν ἤσκησας σέβειν
ἢ τοὺς τεκόντας ὅσια δρᾶν δίκαιος ὤν.
Ιπ. ὦ δυστάλαινα μῆτερ, ὦ πικραὶ γοναί·
μηδείς ποτ' εἴη τῶν ἐμῶν φίλων νόθος.
Θη. οὐχ ἕλξετ' αὐτόν, δμῶες; οὐκ ἀκούετε
πάλαι ξενοῦσθαι τόνδε προυννέποντά με;
Ιπ. κλαίων τις αὐτῶν ἆρ' ἐμοῦ τεθίξεται·
σὺ δ' αὐτός, εἴ σοι θυμός, ἐξώθει χθονός.
Θη. δράσω τάδ', εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πείσῃ λόγοις·
οὐ γάρ τις οἶκτος σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς.

Ιπ. ἄραρεν, ὡς ἔοικεν· ὦ τάλας ἐγώ·
ὡς οἶδα μὲν ταῦτ', οἶδα δ' οὐχ ὅπως φράσω.
ὦ φιλτάτη μοι δαιμόνων Λητοῦς κόρη,
σύνθακε, συγκύναγε, φευξόμεσθα δὴ
κλεινὰς Ἀθήνας. ἀλλὰ χαιρέτω πόλις
καὶ γαῖ' Ἐρεχθέως· ὦ πέδον Τροζήνιον,
ὡς ἐγκαθηβᾶν πόλλ' ἔχεις εὐδαίμονα,
χαῖρ'· ὕστατον γάρ σ' εἰσορῶν προσφθέγγομαι.
ἴτ' ὦ νέοι μοι τῆσδε γῆς ὁμήλικες,

1074 γηρύσαισθε L aut L²: γηρύσεσθε M V B P N O: γηρύεσθε A 1075 μαρτυρήσαιτ' L²: μαρτυρήσετ' M V B N O: μαρτυρήσατ' L P A 1076 ἀφθόγγους et φεύγει M σοφῶς γρ. Σ, et inde suprascr. B: σαφῶς codd. et Σ, puncto post φεύγεις posito 1077 τόδ' L P δεικνύει V (γρ. μηνύει v) 1085 τῶδε L P 1086 τεθίξεται M: γε θίξεται rell. 1089 ἐπέρχεται M A 1092 κόρα V B L P 1093 φευξόμεσθα L P (-εθα P): φευξούμ. rell. 1094 χαίρετ' ὦ Porson 1095 γᾶ M A ἐρεχθέος M 1097 ὕστερον V: γρ. ὕστατον v σ' om. M A

προσείπαθ' ἡμᾶς καὶ προπέμψατε χθονός·
ὡς οὔποτ' ἄλλον ἄνδρα σωφρονέστερον
ὄψεσθε, κεἰ μὴ ταῦτ' ἐμῷ δοκεῖ πατρί.

Χο. Κυνηγῶν
ἦ μέγα μοι τὰ θεῶν μελεδήμαθ', ὅταν φρένας ἔλθῃ, [*στρ.*
λύπας παραιρεῖ· ξύνεσιν δέ τιν' ἐλπίδι κεύθων
λείπομαι ἔν τε τύχαις θνατῶν καὶ ἐν ἔργμασι λεύσσων·
ἄλλα γὰρ ἄλλοθεν ἀμείβεται, μετὰ δ' ἵσταται ἀνδράσιν
αἰὼν
πολυπλάνητος αἰεί.

Χο.
εἴθε μοι εὐξαμένᾳ θεόθεν τάδε μοῖρα παράσχοι, [*ἀντ.*
τύχαν μετ' ὄλβου καὶ ἀκήρατον ἄλγεσι θυμόν·
δόξα δὲ μήτ' ἀτρεκὴς μήτ' αὖ παράσημος ἐνείη·
ῥᾴδια δ' ἤθεα τὸν αὔριον μεταβαλλομένα χρόνον αἰεὶ
βίον συνευτυχοίην.

Χο. Κυνηγῶν
οὐκέτι γὰρ καθαρὰν φρεν' ἔχω ⟨τὰ⟩ παρ' ἐλπίδα λεύσ-
σων, [*στρ.*
ἐπεὶ τὸν Ἑλλανίας
φανερώτατον ἀστέρ' Ἀθήνας
εἴδομεν εἴδομεν ἐκ πατρὸς ὀργᾶς
ἄλλαν ἐπ' αἶαν ἱέμενον.

1102 sqq. Χορ. codd.: *γυναῖκες αἱ τοῦ χοροῦ* Σ: sed arguunt participia masculina vv. 1105, 1120 strophas a viris dictas esse; a feminis antistrophas particip. fem. 1111 et sensus verborum vv. 1140, 1141. Redierunt venatores aut cum Hippolyto v. 902 aut potius cum populo a rege vocato v. 884. Verrallio monente (Praef. Aesch. Agam. p. L) notas mutavi 1106 *ἕρμασι βλέπων* V 1108 *ἄλλοτ'* L P 1114 *ἀκήρατον* M A *γρ.* *v* Σ: *ἀκήραον* L: *ἀγήραον* V B P N 1115 *μηκέτ' ἀτρεκὴς* ut vid. L: corr. *l* aut L² 1118 *βίῳ* V N 1120 *τὰ παρ' ἐλπίδα* Hartung: *παρελπίδα* M A L P O: *παρὰ δ' ἐλπίδα* V B N *λεύσσων* M A *v l*: *λεύσσω* B L P: *λεύσω* V 1122 *Ἀθήνας* A V B L P Σ (*-άνας* V: *-ήνης* B) cf. v. 1459: *ἀθήναις* M et fortasse Σ: *ἀστέρα γαίας* Hartung (*τῆς Ἑλληνικῆς γῆς* unus Σ). Fortasse *γ' ἥβας*?

ὦ ψάμαθοι πολιήτιδος ἀκτᾶς,
ὦ δρυμὸς ὄρειος, ὅθι κυνῶν
ὠκυπόδων μέτα θῆρας ἔναιρεν
Δίκτυνναν ἀμφὶ σεμνάν.

Χο.
οὐκέτι συζυγίαν πώλων Ἐνετᾶν ἐπιβάσῃ [ἀντ.
τὸν ἀμφὶ Λίμνας τρόχον
κατέχων ποδὶ γυμνάδος ἵππου.
μοῦσα δ' ἄυπνος ὑπ' ἄντυγι χορδᾶν
λήξει πατρῷον ἀνὰ δόμον·
ἀστέφανοι δὲ κόρας ἀνάπαυλαι
Λατοῦς βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν·
νυμφιδία δ' ἀπόλωλε φυγᾷ σᾷ
λέκτρων ἅμιλλα κούραις.

— ἐγὼ δὲ σᾷ δυστυχίᾳ
δάκρυσι διοίσω πότμον
ἄποτμον· ὦ τάλαινα μᾶ-
τερ, ἔτεκες ἀνόνατα· φεῦ·
μανίω θεοῖσιν·
ἰὼ ἰώ·
συζύγιαι Χάριτες, τί τὸν τάλαν' ἐκ πατρίας γᾶς
οὐδὲν ἄτας αἴτιον
πέμπετε τῶνδ' ἀπ' οἴκων;

1128 ὦ δρύμ' Wecklein : δρυμός τ' Aldina. Videtur ὄρειος med. syll. corripere 1129 ὠκ. μέτα θῆρας ἔναιρεν Blomfield : ὠκ. ἐπέβας (ἐπέβα L P) θεᾶς μέτα θῆρας ἐναίρων codd. 1130 δίκτυναν M V L fortasse recte 1131 συζυγία M L^2 O 1134 γυμνάδος ἵππου Reiske : γυμνάδας ἵππους codd. (L^2) et Σ (γυμνάσας L et rursus *l*) 1136 λέξει πατρώ*ον L: corr. L^2 1137 κορᾶν Σ unus 1139 χλόαν om. P : ὕλαν in ras. L^2 : corr. *l* : γρ. χθόνα V^2 1140 ἀπόλωλε M O Σ : ἀπόλωλε λέχη rell. et H (unde νυμφίδια proparox. A B L P) 1141 κόραις L P H 1142 Una virgo loquitur. Nulla nota in codd. 1144 ἄποτμ* τάλαινα L : corr. L^2 1145 ἀνόνατα M A : ἀνόνητα rell. : γρ. αἰνότατα *v* 1148 τάλαν' A L^2 P H : τάλαιν' M V B (ταλ* L) πατρώας V *l* γᾶς om. L P 1150 οἴκων fortasse om. L : ἀπὸ τῶν οἴκων in ras. *l*

— καὶ μὴν ὀπαδὸν Ἱππολύτου τόνδ' εἰσορῶ
σπουδῇ σκυθρωπὸν πρὸς δόμους ὁρμώμενον.

ΑΓΓΕΛΟΣ

ποῖ γῆς ἄνακτα τῆσδε Θησέα μολὼν
εὕροιμ' ἄν, ὦ γυναῖκες; εἴπερ ἴστε μοι
σημήνατ'· ἆρα τῶνδε δωμάτων ἔσω;
Χο. ὅδ' αὐτὸς ἔξω δωμάτων πορεύεται.
Αγ. Θησεῦ, μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον
σοὶ καὶ πολίταις οἵ τ' Ἀθηναίων πόλιν
ναίουσι καὶ γῆς τέρμονας Τροζηνίας.
Θη. τί δ' ἔστι; μῶν τις συμφορὰ νεωτέρα
δισσὰς κατείληφ' ἀστυγείτονας πόλεις;
Αγ. Ἱππόλυτος οὐκέτ' ἔστιν, ὡς εἰπεῖν ἔπος·
δέδορκε μέντοι φῶς ἐπὶ σμικρᾶς ῥοπῆς.
Θη. πρὸς τοῦ; δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος,
ὅτου κατῄσχυν' ἄλοχον ὡς πατρὸς βίᾳ;
Αγ. οἰκεῖος αὐτὸν ὤλεσ' ἁρμάτων ὄχος
ἀραί τε τοῦ σοῦ στόματος, ἃς σὺ σῷ πατρὶ
πόντου κρέοντι παιδὸς ἠράσω πέρι.
Θη. ὦ θεοὶ Πόσειδόν θ', ὡς ἄρ' ἦσθ' ἐμὸς πατὴρ
ὀρθῶς, ἀκούσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων.
πῶς καὶ διώλετ'; εἰπέ· τῷ τρόπῳ Δίκης
ἔπαισεν αὐτὸν ῥόπτρον αἰσχύναντ' ἐμέ;
Αγ. ἡμεῖς μὲν ἀκτῆς κυμοδέγμονος πέλας
ψήκτραισιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας
κλαίοντες· ἦλθε γάρ τις ἄγγελος λέγων
ὡς οὐκέτ' ἐν γῇ τῇδ' ἀναστρέψοι πόδα
Ἱππόλυτος, ἐκ σοῦ τλήμονας φυγὰς ἔχων.

1151 Paragraphum apposui: ἡμιχ. V L P: χορ. M: nulla nota in rell. 1153 sqq. Ἄγγελος] θεράπων Wecklein, cl. vv. 88 sq. ποῦ et τόνδε M 1165 ἄλοχον ἐκ πατρὸς V P ὡς τοῦ suprascr. V² 1172 αἰσχύναντ' ἐμέ M A: -τά με M² rell. 1175 κλάοντες B L P ἦλθε] ἧκε Heiland 1176 ἀναστρέψοι B P D N: -ψει L: -φοι M A V O 1177 τλήμονος A

ὁ δ' ἦλθε ταὐτὸν δακρύων ἔχων μέλος
ἡμῖν ἐπ' ἀκτάς· μυρία δ' ὀπισθόπους
φίλων ἅμ' ἔστειχ' ἡλίκων ⟨θ'⟩ ὁμήγυρις.
χρόνῳ δὲ δήποτ' εἶπ' ἀπαλλαχθεὶς γόων·
Τί ταῦτ' ἀλύω; πειστέον πατρὸς λόγοις.
ἐντύναθ' ἵππους ἅρμασι ζυγηφόρους,
δμῶες· πόλις γὰρ οὐκέτ' ἔστιν ἥδε μοι.
τοὐνθένδε μέντοι πᾶς ἀνὴρ ἠπείγετο,
καὶ θᾶσσον ἢ λέγοι τις ἐξηρτυμένας
πώλους παρ' αὐτὸν δεσπότην ἐστήσαμεν.
μάρπτει δὲ χερσὶν ἡνίας ἀπ' ἄντυγος,
αὐταῖσιν ἀρβύλαισιν ἁρμόσας πόδα.
καὶ πρῶτα μὲν θεοῖς εἶπ' ἀναπτύξας χέρας·
Ζεῦ, μηκέτ' εἴην, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνήρ·
αἴσθοιτο δ' ἡμᾶς ὡς ἀτιμάζει πατὴρ
ἤτοι θανόντας ἢ φάος δεδορκότας.
κἀν τῷδ' ἐπῆγε κέντρον ἐς χεῖρας λαβὼν
πώλοις ὁμαρτῇ· πρόσπολοι δ' ὑφ' ἅρματος
πέλας χαλινῶν εἱπόμεσθα δεσπότῃ
τὴν εὐθὺς Ἄργους κἀπιδαυρίας ὁδόν.
ἐπεὶ δ' ἔρημον χῶρον εἰσεβάλλομεν,
ἀκτή τις ἔστι τοὐπέκεινα τῆσδε γῆς
πρὸς πόντον ἤδη κειμένη Σαρωνικόν.
ἔνθεν τις ἠχὼ χθόνιος ὡς βροντὴ Διὸς

1178 ἦισθε M: ἦιλθε M[2] ταὐτὸν L P H Haun.: ταὐτὸ rell. φέρων P 1179 ἀκτάς Kirchhoff: ἀκταῖς codd. 1180 θ' add. Markland 1181 ἀποπλαχθεὶς B: ἀπαλλαγεὶς B[2] 1182 τίπτ' αὖτ' B πιστέον V B (corr. B[2]) 1183 ἐντύνεθ' L P 1186 λέγει V P 1189 αὐταῖς ἐν Valckenaer ἀρβύλησιν B N Haun.: ἀρβύλησις P πόδας Haun. *l* 1190 θεοῖς L P N O Σ: θεοὺς M A B *v*: om. V 1194 ἐπεῖγε P Haun.: corr. *p* βαλὼν V 1195 πώλους M V O πώλοις· ὁμαρτῇ Reiske ὑφ' ἅρματος L P N: ἐφ' ἅρματος M[2] V lemma Σ (ἐμφ' ἅρματος O): ἐφ' ἅρματι A B Haun. Σ: ἐφάσκομε* M (voluit, puto, ἐβάσκομεν) quo recepto χαλινῶν ⟨δ'⟩ Kirchhoff 1197 εὐθύ τ' Hartung, sed cf. Phot. s. v. εὐθὺ Λυκείου: Εὐριπίδης οὐκ ὀρθῶς· τὴν εὐθὺς Ἄ. κἀ. ὁ. 1198 χῶραν M: χώραν A V O (corr. *v*) 1201 ἠχὴ Nauck φωνὴ Διὸς P

βαρὺν βρόμον μεθῆκε, φρικώδη κλύειν·
ὀρθὸν δὲ κρᾶτ' ἔστησαν οὖς τ' ἐς οὐρανὸν
ἵπποι· παρ' ἡμῖν δ' ἦν φόβος νεανικὸς
πόθεν ποτ' εἴη φθόγγος. ἐς δ' ἁλιρρόθους
ἀκτὰς ἀποβλέψαντες ἱερὸν εἴδομεν
κῦμ' οὐρανῷ στηρίζον, ὥστ' ἀφῃρέθη
Σκίρωνος ἀκτὰς ὄμμα τοὐμὸν εἰσορᾶν·
ἔκρυπτε δ' Ἰσθμὸν καὶ πέτραν Ἀσκληπιοῦ.
κἄπειτ' ἀνοιδῆσάν τε καὶ πέριξ ἀφρὸν
πολὺν καχλάζον ποντίῳ φυσήματι
χωρεῖ πρὸς ἀκτάς, οὗ τέθριππος ἦν ὄχος.
αὐτῷ δὲ σὺν κλύδωνι καὶ τρικυμίᾳ
κῦμ' ἐξέθηκε ταῦρον, ἄγριον τέρας·
οὗ πᾶσα μὲν χθὼν φθέγματος πληρουμένη
φρικῶδες ἀντεφθέγγετ', εἰσορῶσι δὲ
κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων ἐφαίνετο.
εὐθὺς δὲ πώλοις δεινὸς ἐμπίπτει φόβος·
καὶ δεσπότης μὲν ἱππικοῖσιν ἤθεσιν
πολὺς ξυνοικῶν ἥρπασ' ἡνίας χεροῖν,
ἕλκει δὲ κώπην ὥστε ναυβάτης ἀνὴρ
ἱμᾶσιν ἐς τοὔπισθεν ἀρτήσας δέμας·
αἳ δ' ἐνδακοῦσαι στόμια πυριγενῆ γναθμοῖς
βίᾳ φέρουσιν, οὔτε ναυκλήρου χερὸς
οὔθ' ἱπποδέσμων οὔτε κολλητῶν ὄχων
μεταστρέφουσαι. κεἰ μὲν ἐς τὰ μαλθακὰ
γαίας ἔχων οἴακας εὐθύνοι δρόμον,
προυφαίνετ' ἐς τὸ πρόσθεν, ὥστ' ἀναστρέφειν,

1203 *δὲ*] *τε* L P *δ'*] *τ'* L V 1208 *σκίρωνος* O : *σκειρ.* rell. *δ' ἀκτᾶς* M : *ἀ*τὰς* L : *Σκιρωνίδ' ἄκραν* Kirchhoff 1213 *αὐτοῦ* Wilamowitz 1216 *ἀντεφθέγξατ'* M O Chr. Pat. 858 (*ἀντιφθέγγετ'* L) 1218 *ἐνπίτνει* M : *ἐνπίπτει* M[2] 1219 *ἱππικοῖσιν* Valckenaer : *ἱππικοῖς ἐν* codd. 1220 *συνοικῶν* M 1223 *γναθμοῖς* M A : *γνάθοις* rell. 1225 *ὄχον* M 1227 *οἴηκας* A B L P, fortasse recte *ἰθύνοι* V L P (*-νη* P et fortasse L) 1228 *εἰς τοὔμπροσθεν* B L P

ταῦρος, φόβῳ τέτρωρον ἐκμαίνων ὄχον·
εἰ δ' ἐς πέτρας φέροιντο μαργῶσαι φρένας,
σιγῇ πελάζων ἄντυγι ξυνείπετο
ἐς τοῦθ' ἕως ἔσφηλε κἀνεχαίτισεν,
ἁψῖδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος.
σύμφυρτα δ' ἦν ἅπαντα· σύριγγές τ' ἄνω
τροχῶν ἐπήδων ἀξόνων τ' ἐνήλατα.
αὐτὸς δ' ὁ τλήμων ἡνίαισιν ἐμπλακεὶς
δεσμὸν δυσεξήνυστον ἕλκεται δεθείς,
σποδούμενος μὲν πρὸς πέτραις φίλον κάρα
θραύων τε σάρκας, δεινὰ δ' ἐξαυδῶν κλύειν·
Στῆτ', ὦ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι,
μή μ' ἐξαλείψητ'· ὦ πατρὸς τάλαιν' ἀρά.
τίς ἄνδρ' ἄριστον βούλεται σῶσαι παρών;
πολλοὶ δὲ βουληθέντες ὑστέρῳ ποδὶ
ἐλειπόμεσθα. χὣ μὲν ἐκ δεσμῶν λυθεὶς
τμητῶν ἱμάντων οὐ κάτοιδ' ὅτῳ τρόπῳ
πίπτει, βραχὺν δὴ βίοτον ἐμπνέων ἔτι·
ἵπποι δ' ἔκρυφθεν καὶ τὸ δύστηνον τέρας
ταύρου λεπαίας οὐ κάτοιδ' ὅποι χθονός.
δοῦλος μὲν οὖν ἔγωγε σῶν δόμων, ἄναξ,
ἀτὰρ τοσοῦτόν γ' οὐ δυνήσομαί ποτε,
τὸν σὸν πιθέσθαι παῖδ' ὅπως ἐστὶν κακός·
οὐδ' εἰ γυναικῶν πᾶν κρεμασθείη γένος,
καὶ τὴν ἐν Ἴδῃ γραμμάτων πλήσειέ τις

1230 ὡς δ' A πέτραν A O *v* 1232 κἀναχαίτισεν L 1233 πέτρᾳ Wecklein 1234 Post hunc versum deficit M, saepius igitur notandus O 1237 δυσεξήνυστον Heath: δυσεξήνυτον codd. (*p*, δυσεξίωτον ut vid. P) 1238 σποδώμενος L (et P?): corr. L² πέτρας V L P N 1239 τε Elmsley: δὲ codd. σάρκα V: corr. *v* 1240 τεθραυμένα V: corr. *v* 1245 ὅτῳ τῷ τρόπῳ L (οὐ κατεῖδον ᾧ Wecklein ex Haun. κατεῖδ': malim οὐκέτ' εἶδον ᾧ) 1246 δὴ] δὲ L: om. B P (δὴ B²) 1247 τέρας A V N O: κάρα L P B 1248 ὅποι O et fortasse L et B: ὅπη V: ὅπου A et L aut L² N D: ὅπως P 1250 γ' A B O: rasura in L: om. V P N 1251 τὸ σὸν A B 1253, 1254 τὰς . . . πεύκας B² ex Σ τὰ ξύλα

πεύκην, ἐπεί νιν ἐσθλὸν ὄντ᾽ ἐπίσταμαι.
Χο. αἰαῖ· κέκρανται συμφορὰ νέων κακῶν,
οὐδ᾽ ἔστι μοίρας τοῦ χρεών τ᾽ ἀπαλλαγή.
Θη. μίσει μὲν ἀνδρὸς τοῦ πεπονθότος τάδε
λόγοισιν ἥσθην τοῖσδε· νῦν δ᾽ αἰδούμενος
θεούς τ᾽ ἐκεῖνόν θ᾽, οὕνεκ᾽ ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ,
οὔθ᾽ ἥδομαι τοῖσδ᾽ οὔτ᾽ ἐπάχθομαι κακοῖς.
Αγ. πῶς οὖν; κομίζειν, ἢ τί χρὴ τὸν ἄθλιον
δράσαντας ἡμᾶς σῇ χαρίζεσθαι φρενί;
φρόντιζ᾽· ἐμοῖς δὲ χρώμενος βουλεύμασιν
οὐκ ὠμὸς ἐς σὸν παῖδα δυστυχοῦντ᾽ ἔσῃ.
Θη. κομίζετ᾽ αὐτόν, ὡς ἰδὼν ἐν ὄμμασιν
τὸν τἄμ᾽ ἀπαρνηθέντα μὴ χρᾶναι λέχη
λόγοις τ᾽ ἐλέγξω δαιμόνων τε συμφοραῖς.

Χο. σὺ τὰν θεῶν ἄκαμπτον φρένα καὶ βροτῶν
ἄγεις, Κύπρι, σὺν δ᾽
ὁ ποικιλόπτερος ἀμφιβαλὼν
ὠκυτάτῳ πτερῷ.
ποτᾶται δὲ γαῖαν εὐάχητόν θ᾽
ἁλμυρὸν ἐπὶ πόντον.
θέλγει δ᾽ Ἔρως, ᾧ μαινομένᾳ κραδίᾳ
πτανὸς ἐφορμάσῃ χρυσοφαής,
φύσιν ὀρεσκόων σκυλάκων πελαγίων θ᾽
ὅσα τε γᾶ τρέφει

1254 μιν L P 1255 συμφορὰ Elmsley: συμφοραι codd. 1257 τόδε A v O 1259 τ᾽ om. A V O 1260 ἐπάχθομαι A B O v Σ: ἀπέχθομαι V L P N 1266, 1267 hoc ordine L P B N D, inverso A V O 1267 τ᾽ om. A V O 1271 ἀρκυστάτῳ Wecklein ὠκυτάτω πτερώ Bothe 1272 πωτᾶται suprascr. A δὲ Seidler: δ᾽ ἐπὶ codd. (δ᾽ om. V) 1274 φλέγει V (γρ. θέλγει v) Ἔρως delet Seidler κραδίᾳ Aldina: καρδίᾳ codd. 1275 πτανὸς . . . χρυσοφαής codd. et Σ (πανὸς Haun.): πανὸν . . . χρυσοφαῆ Wecklein ἐφορμάσῃ B L O v: -σει A P: ἐφαρμόσει V N 1276 ὀρεσκόων L: -ωων vel -φων rell. σκύμνων Wilamowitz πελαγέων A B

τά τ' ἀέλιος αἰθόμενα δέρκεται,
ἄνδρας τε· συμπάντων βασιληίδα τιμάν,
Κύπρι, τῶνδε μόνα κρατύνεις.

ΑΡΤΕΜΙΣ

σὲ τὸν εὐπατρίδην Αἰγέως κέλομαι
παῖδ' ἐπακοῦσαι·
Λητοῦς δὲ κόρη σ' Ἄρτεμις αὐδῶ.
Θησεῦ, τί τάλας τοῖσδε συνήδῃ,
παῖδ' οὐχ ὁσίως σὸν ἀποκτείνας,
ψευδέσι μύθοις ἀλόχου πεισθεὶς
ἀφανῆ; φανερὰν δ' ἔσχεθες ἄτην.
πῶς οὐχ ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις
δέμας αἰσχυνθείς,
ἢ πτηνὸς ἄνω μεταβὰς βίοτον
πήματος ἔξω πόδα τοῦδ' ἀνέχεις;
ὡς ἔν γ' ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οὔ σοι
κτητὸν βιότου μέρος ἐστίν.

ἄκουε, Θησεῦ, σῶν κακῶν κατάστασιν·
καίτοι προκόψω γ' οὐδέν, ἀλγυνῶ δέ σε.
ἀλλ' ἐς τόδ' ἦλθον, παιδὸς ἐκδεῖξαι φρένα
τοῦ σοῦ δικαίαν, ὡς ὑπ' εὐκλείας θάνῃ,
καὶ σῆς γυναικὸς οἶστρον ἢ τρόπον τινὰ
γενναιότητα· τῆς γὰρ ἐχθίστης θεῶν
ἡμῖν, ὅσαισι παρθένειος ἡδονή,

1279 τά τ' Wecklein : τὰν codd. et Σ   ἀέλιος V D N : ἅλιος rell. (O)   αἰθόμενα Wecklein (cf. Aesch. Cho. 591 sqq.) : αἰθομέναν A O υ D : αἰθόμενος V B L P N, et puto Σ   1280 post συμπάντων habent δὲ V L N : τε A B O : γε P : delevit Dindorf   1282 εὐπατρίδαν (-ν add. V²) codd.   κέλλομαι A B² V N   1285 αὐδῶ V O : αὐδᾷ rell.   1288 ἀλόχου πεισθεὶς A O (B?) : πεισθεὶς ἀλόχου V L P   1289 ἀφανῶς suprascr. L aut L²   ἔσχεθες Markland : ἔσχες codd.   ἄταν A B O   1292 πτανὸς H   1293 τοῦδ' Wakefield : τόνδ' codd. etiam H (om. B) et Σ   ἀνέχεις V B L P Σ γρ. A : ἀπέχεις A O V²   1294 ἔν γ' Musgrave : ἔν τ' A O V² : ἐν V B L P N H   1295 om. A : add. A²   1299 θάνοι L P   1300 οἶστρον καὶ σῆς γυναικὸς A : γρ. ψεῦστιν Σ B   1301 τοῖς γὰρ ἐχθίστοις B²

δηχθεῖσα κέντροις παιδὸς ἠράσθη σέθεν.
γνώμῃ δὲ νικᾶν τὴν Κύπριν πειρωμένη
τροφοῦ διώλετ' οὐχ ἑκοῦσα μηχαναῖς,
ἣ σῷ δι' ὅρκων παιδὶ σημαίνει νόσον.
ὁ δ', ὥσπερ ὢν δίκαιος, οὐκ ἐφέσπετο
λόγοισιν, οὐδ' αὖ πρὸς σέθεν κακούμενος
ὅρκων ἀφεῖλε πίστιν, εὐσεβὴς γεγώς.
ἡ δ' εἰς ἔλεγχον μὴ πέσῃ φοβουμένη
ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε καὶ διώλεσεν
δόλοισι σὸν παῖδ'· ἀλλ' ὅμως ἔπεισέ σε.

Θη. οἴμοι.

Αρ. δάκνει σε, Θησεῦ, μῦθος; ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος,
τοὐνθένδ' ἀκούσας ὡς ἂν οἰμώξῃς πλέον.
ἆρ' οἶσθα πατρὸς τρεῖς ἀρὰς ἔχων σαφεῖς;
ὧν τὴν μίαν παρεῖλες, ὦ κάκιστε σύ,
ἐς παῖδα τὸν σόν, ἐξὸν εἰς ἐχθρόν τινα.
πατὴρ μὲν οὖν σοι πόντιος φρονῶν καλῶς
ἔδωχ' ὅσονπερ χρῆν, ἐπείπερ ᾔνεσεν·
σὺ δ' ἔν τ' ἐκείνῳ κἂν ἐμοὶ φαίνῃ κακός,
ὃς οὔτε πίστιν οὔτε μάντεων ὄπα
ἔμεινας, οὐκ ἤλεγξας, οὐ χρόνῳ μακρῷ
σκέψιν παρέσχες, ἀλλὰ θᾶσσον ἤ σ' ἐχρῆν
ἀρὰς ἀφῆκας παιδὶ καὶ κατέκτανες.

Θη. δέσποιν', ὀλοίμην. Αρ. δείν' ἔπραξας, ἀλλ' ὅμως
ἔτ' ἔστι καί σοι τῶνδε συγγνώμης τυχεῖν·
Κύπρις γὰρ ἤθελ' ὥστε γίγνεσθαι τόδε,

1303 δηχθεῖσαν A 1307 ὁ δ'] ὡς δ' A ὢν δίκαιος A V B O D N: οὖν δίκαιον L P ἐπέσπετο L P: ἐφείπετο A 1311 ἔτευξε aut ἔταξε A 1314 οἰμώξῃ P et ut vid. L: -ῃς *l* 1315 ἔχων σαφεῖς A H: σαφεῖς ἔχων rell. (O) 1317 ἐχθρῶν V² et Elmsley 1318 φρενῶν L: corr. L² 1319 χρῆν L P N H: ἐχρῆν rell. (O) 1321 μάντεως Eust. Il. p. 488 1322 οὐκ ἤλεγξας A V O: οὐδ' ἤλ. rell. μακρῷ χρόνῳ V O 1323 παρέσχες A V B O: γ' ἔνειμας L P²: ἔνειμας P H: ἔμεινας N σε χρῆν L 1324 ἐφῆκας Haun. 1326 ἔνεστι A σοι καὶ Haun. (σοι κἀκ Nauck) 1327 τόδε A V B O: τάδε P N D et in ras. L

πληροῦσα θυμόν. θεοῖσι δ' ὧδ' ἔχει νόμος·
οὐδεὶς ἀπαντᾶν βούλεται προθυμίᾳ
τῇ τοῦ θέλοντος, ἀλλ' ἀφιστάμεσθ' ἀεί.
ἐπεί, σάφ' ἴσθι, Ζῆνα μὴ φοβουμένη
οὐκ ἄν ποτ' ἦλθον ἐς τόδ' αἰσχύνης ἐγὼ
ὥστ' ἄνδρα πάντων φίλτατον βροτῶν ἐμοὶ
θανεῖν ἐᾶσαι. τὴν δὲ σὴν ἁμαρτίαν
τὸ μὴ εἰδέναι μὲν πρῶτον ἐκλύει κάκης·
ἔπειτα δ' ἡ θανοῦσ' ἀνήλωσεν γυνὴ
λόγων ἐλέγχους ὥστε σὴν πεῖσαι φρένα.
  μάλιστα μέν νυν σοὶ τάδ' ἔρρωγεν κακά,
λύπη δὲ κἀμοί· τοὺς γὰρ εὐσεβεῖς θεοὶ
θνῄσκοντας οὐ χαίρουσι· τούς γε μὴν κακοὺς
αὐτοῖς τέκνοισι καὶ δόμοις ἐξόλλυμεν.

Χο. καὶ μὴν ὁ τάλας ὅδε δὴ στείχει,
σάρκας νεαρὰς ξανθόν τε κάρα
διαλυμανθείς. ὦ πόνος οἴκων,
οἷον ἐκράνθη δίδυμον μελάθροις
  πένθος θεόθεν καταληπτόν.

Ιπ. αἰαῖ αἰαῖ·
δύστηνος ἐγώ, πατρὸς ἐξ ἀδίκου
χρησμοῖς ἀδίκοις διελυμάνθην.
  ἀπόλωλα τάλας, οἴμοι μοι.
διά μου κεφαλῆς ᾄσσουσ' ὀδύναι,
κατὰ δ' ἐγκέφαλον πηδᾷ σφάκελος.
σχές, ἀπειρηκὸς σῶμ' ἀναπαύσω.
[ἒ ἔ·]

1330 γρ. μέλλοντος b 1331 σάφ' οἶσθα L 1333 ἐμοὶ βροτῶν L P N 1336 ἔπειτα σὴ Wilamowitz ἀνάλωσεν codd.: corr. Elmsley: ἀνήστωσεν Hadley 1337 λόγοις L ἐλέγχουσ' A L b N 1338 μὲν νῦν σοὶ A B O N D : μὲν σοὶ νῦν V : νῦν δὴ σοὶ L : νῦν σοὶ P 1340 τοὺς δέ γε κακοὺς V (δὲ μὴν O) 1346 καταλιπών P 1350 οἴμοι οἴμοι A L 1351 κεφαλῆς A O : -ᾶς rell. 1352 δ' A B O (et V ?) : τ' rell. 1353 ἀπείρηκα A 1354 ἒ ἔ (ἒ ἔ V) om. A O : del. L^2

ὦ στυγνὸν ὄχημ' ἵππειον, ἐμῆς
βόσκημα χερός,
διά μ' ἔφθειρας, κατὰ δ' ἔκτεινας.
φεῦ φεῦ· πρὸς θεῶν, ἀτρέμας, δμῶες,
χροὸς ἑλκώδους ἅπτεσθε χεροῖν.
τίς ἐφέστηκεν δεξιὰ πλευροῖς;
πρόσφορά μ' αἴρετε, σύντονα δ' ἕλκετε
τὸν κακοδαίμονα καὶ κατάρατον
πατρὸς ἀμπλακίαις. Ζεῦ Ζεῦ, τάδ' ὁρᾷς;
ὅδ' ὁ σεμνὸς ἐγὼ καὶ θεοσέπτωρ,
ὅδ' ὁ σωφροσύνῃ πάντας ὑπερσχὼν
προῦπτον ἐς Ἅιδην στείχω κατ' ἄκρας
ὀλέσας βίοτον· μόχθους δ' ἄλλως
τῆς εὐσεβίας
εἰς ἀνθρώπους ἐπόνησα.

αἰαῖ αἰαῖ·
καὶ νῦν ὀδύνα μ' ὀδύνα βαίνει—
μέθετέ με, τάλανες—
καί μοι θάνατος Παιὰν ἔλθοι.
προσαπόλλυτ' ἀπόλλυτε τὸν δυσδαί-
μονά ⟨μ'·⟩ ἀμφιτόμου λόγχας ἔραμαι,
διαμοιρᾶσαι
διά τ' εὐνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίοτον.
ὦ πατρὸς ἐμοῦ δύστηνος ἀρά·

1356 om. L P: add. *l*   1357 δ' A B O : τ' rell.   1358 ἀτρέμας δμῶες O *l*: ἀτρέμα δμῶες A B : δμῶες ἀτρέμας V L P N (γρ. ἀτρέμα *v*)   1360 ἐφέστηκ' ἐνδέξια A V² γρ. Σ (ἀφέστηκεν P)   1362 τὸν κατάρατον V : corr. *v*   1363 ἀμπλακίᾳ L P N   1364 om. P   1365 ὑπερσχὼν V : ὑπερέχων rell.   1366 ἄϊδαν A B O   κατ' ἄκρας V L P N γρ. B² : κατὰ γᾶς A B O γρ. V² : κατάραις Weil   1368 εὐσεβείας codd. (-ίας *l*)   1370 αἶ quater B O L P, ter A, bis V   1372 με om. L P (add. L²?)   τάλανες Bothe : τάλανα fere codd. (τάλαν B : τάλαινα V P²)   1374 προσαπόλλυτ' ἀπόλλυτε Wilamowitz : προσαπόλλυτε μ' ὄλλυτε codd.   1375 μ' add. Markland   γρ. διστόμου V   λόχμας L : corr. L²   1377 κατά τ' εὐνᾶσαι Herwerden   εὐνῆσαι B   1378 δύστανος A V B O

μιαιφόνων [τε] συγγόνων παλαιῶν
προγεννητόρων ἐξορίζεται
κακόν, †οὐδὲ μέλλει,†
ἔμολέ τ' ἐπ' ἐμὲ τί ποτε τὸν οὐ-
δὲν ὄντ' ἐπαίτιον κακῶν;
ἰώ μοί μοι·
τί φῶ; πῶς ἀπαλλάξω βιοτὰν ἐμὰν τάνδ' ἀναλ-
γήτου πάθους; εἴθε με κοι-
μάσειε τὸν δυσδαίμον' Ἅι-
δου μέλαινα νύκτερός τ' ἀνάγκα.

Αρ. ὦ τλῆμον, οἵᾳ συμφορᾷ συνεζύγης·
τὸ δ' εὐγενές σε τῶν φρενῶν ἀπώλεσεν.
Ιπ. ἔα·
ὦ θεῖον ὀδμῆς πνεῦμα· καὶ γὰρ ἐν κακοῖς
ὢν ᾐσθόμην σου κἀνεκουφίσθην δέμας·
ἔστ' ἐν τόποισι τοισίδ' Ἄρτεμις θεά.
Αρ. ὦ τλῆμον, ἔστι, σοί γε φιλτάτη θεῶν.
Ιπ. ὁρᾷς με, δέσποιν', ὡς ἔχω, τὸν ἄθλιον;
Αρ. ὁρῶ· κατ' ὄσσων δ' οὐ θέμις βαλεῖν δάκρυ.
Ιπ. οὐκ ἔστι σοι κυναγὸς οὐδ' ὑπηρέτης,
Αρ. οὐ δῆτ'· ἀτάρ μοι προσφιλής γ' ἀπόλλυσαι.
Ιπ. οὐδ' ἱππονώμας οὐδ' ἀγαλμάτων φύλαξ.
Αρ. Κύπρις γὰρ ἡ πανοῦργος ὧδ' ἐμήσατο.
Ιπ. ὤμοι· φρονῶ δὴ δαίμον' ἥ μ' ἀπώλεσεν.

1379 *μιαιφόνον τε συγγόνον* Haun. et primitus B: *ὅ τε περιττός* Σ: *μιαιφόνου γε συγγόνων·* Verrall, cl. v. 35 1381 *οὐδὲ μένει* Wilamowitz 1382 *τ'* om. A V O (non B) (*ἔμολ' ἔμολ'* O): (*ἐμόλετ'* L) 1383 *κακ** L: *κακῶν l* 1384 *μοί μοι*] *μοι* V 1385 *πῶς δ'* L P *ἂν ἀλλάξω* L *ἐμὰν* om. L N Haun. *τάνδ'* scripsi, cf. Suppl. 86: *τοῦδ'* codd. 1386 *μοι* V *κοιμίσειε* A V: *κοιμήσειε* B O 1387 sq. *ἅδου τε νυκτὸς δυστάλαιν' ἀνάγκα* A 1389 *οἵᾳ συμφορᾷ* L P D N: *οἵαις συμφοραῖς* A V B O *προσεζύγης* P N 1390 *ἀπώλεσεν* A V B O: *διώλεσεν* L P D N 1393 *δόμοισι* B L P N *τοῖσιδ'* A V O: *τοῖσιν* B: *τοῖσδέ γ'* L: *τοῖσδ'* P N 1395 sqq. paragraphos praef. L (et 1399–1405 P) 1398 *ἀτάρ τοι δύσποτμός τ'* L P (*δύσποτμος* etiam N D et in ras. Haun.) 1401 *οἴμοι* A O (*δαίμον' ἦματ' ἀπ.* V ante corr.)

Αρ. τιμῆς ἐμέμφθη σωφρονοῦντι δ' ἤχθετο.
Ιπ. τρεῖς ὄντας ἡμᾶς ὤλεσ', ᾔσθημαι, Κύπρις.
Αρ. πατέρα γε καὶ σὲ καὶ τρίτην ξυνάορον.
Ιπ. ᾤμωξα τοίνυν καὶ πατρὸς δυσπραξίας.
Αρ. ἐξηπατήθη δαίμονος βουλεύμασιν.
Ιπ. ὦ δυστάλας σὺ τῆσδε συμφορᾶς, πάτερ.
Θη. ὄλωλα, τέκνον, οὐδέ μοι χάρις βίου.
Ιπ. στένω σὲ μᾶλλον ἢ 'μὲ τῆς ἁμαρτίας.
Θη. εἰ γὰρ γενοίμην, τέκνον, ἀντὶ σοῦ νεκρός.
Ιπ. ὦ δῶρα πατρὸς σοῦ Ποσειδῶνος πικρά.
Θη. ὡς μήποτ' ἐλθεῖν ὤφελ' ἐς τοὐμὸν στόμα.
Ιπ. τί δ'; ἔκτανές τἄν μ', ὡς τότ' ἦσθ' ὠργισμένος.
Θη. δόξης γὰρ ἦμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι.
Ιπ. φεῦ·
εἴθ' ἦν ἀραῖον δαίμοσιν βροτῶν γένος.
Αρ. ἔασον· οὐ γὰρ οὐδὲ γῆς ὑπὸ ζόφον
θεᾶς ἄτιμοι Κύπριδος ἐκ προθυμίας
ὀργαὶ κατασκήψουσιν ἐς τὸ σὸν δέμας
σῆς εὐσεβείας κἀγαθῆς φρενὸς χάριν.
ἐγὼ γὰρ αὐτῆς ἄλλον ἐξ ἐμῆς χερὸς
ὃς ἂν μάλιστα φίλτατος κυρῇ βροτῶν
τόξοις ἀφύκτοις τοῖσδε τιμωρήσομαι.
σοὶ δ', ὦ ταλαίπωρ', ἀντὶ τῶνδε τῶν κακῶν
τιμὰς μεγίστας ἐν πόλει Τροζηνίᾳ
δώσω· κόραι γὰρ ἄζυγες γάμων πάρος
κόμας κεροῦνταί σοι, δι' αἰῶνος μακροῦ
πένθη μέγιστα δακρύων καρπουμένῳ.

1402 ἐμέμφθης V B N et Σ alter 1403 ὤλεσ' ᾔσθημαι A V² P B O N: ὤλεσ' ἴσημι V: ὤλεσεν μία L (ὤλεσ' ᾔσθημαι μία Valckenaer) 1404 γε Kirchhoff: τε codd. (om. B) 1413 μ' om. A V O: add. V² 1416 οὐ γὰρ A B P L²: οὐδὲ γὰρ V L O N ζόφῳ A B v 1418 κατασκήπτουσιν L P N 1419 del. Valckenaer. Cf. 1454; habuit Chr. Pat. 823 1423 σὺ L O N 1426 κ*ροῦνται L: κερ*οῦνται F 1427 πένθη] τέλη Weil καρπουμένῳ Valckenaer: καρπούμεναι Σ et codd. (-μένα V)

ἀεὶ δὲ μουσοποιὸς ἐς σὲ παρθένων
ἔσται μέριμνα, κοὐκ ἀνώνυμος πεσὼν
ἔρως ὁ Φαίδρας ἐς σὲ σιγηθήσεται.
σὺ δ', ὦ γεραιοῦ τέκνον Αἰγέως, λαβὲ
σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλαισι καὶ προσέλκυσαι·
ἄκων γὰρ ὤλεσάς νιν· ἀνθρώποισι δὲ
θεῶν διδόντων εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν.
καὶ σοὶ παραινῶ πατέρα μὴ στυγεῖν σέθεν,
Ἱππόλυτ'· ἔχεις γὰρ μοῖραν ᾗ διεφθάρης.
καὶ χαῖρ'· ἐμοὶ γὰρ οὐ θέμις φθιτοὺς ὁρᾶν
οὐδ' ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς·
ὁρῶ δέ σ' ἤδη τοῦδε πλησίον κακοῦ.
Ιπ. χαίρουσα καὶ σὺ στεῖχε, παρθέν' ὀλβία·
μακρὰν δὲ λείπεις ῥᾳδίως ὁμιλίαν.
λύω δὲ νεῖκος πατρὶ χρῃζούσης σέθεν·
καὶ γὰρ πάροιθε σοῖς ἐπειθόμην λόγοις.
αἰαῖ, κατ' ὄσσων κιγχάνει μ' ἤδη σκότος·
λαβοῦ, πάτερ, μου καὶ κατόρθωσον δέμας.
Θη. οἴμοι, τέκνον, τί δρᾷς με τὸν δυσδαίμονα;
Ιπ. ὄλωλα καὶ δὴ νερτέρων ὁρῶ πύλας.
Θη. ἦ τὴν ἐμὴν ἄναγνον ἐκλιπὼν χέρα;
Ιπ. οὐ δῆτ', ἐπεί σε τοῦδ' ἐλευθερῶ φόνου.
Θη. τί φῄς; ἀφίης αἵματός μ' ἐλεύθερον;
Ιπ. τὴν τοξόδαμνον Ἄρτεμιν μαρτύρομαι.
Θη. ὦ φίλταθ', ὡς γενναῖος ἐκφαίνῃ πατρί.
Ιπ. τοιῶνδε παίδων γνησίων εὔχου τυχεῖν.
Θη. οἴμοι φρενὸς σῆς εὐσεβοῦς τε κἀγαθῆς.

1432 ἀγκάλησι L² P Haun. προσέλκυσον L 1435 καὶ σοὶ] σοι τ' αὖ Chr. Pat. 827 1437 φθιτοὺς L P N D: νεκροὺς A V B O 1442 λύσω A πατρὶ A V² B O: πατρὸς V L P 1444 κιχάνει codd. (τυγχάνει O: κιγχάνει unus cod. Chr. Pat. 900) 1445 μοι P 1446 οἴμοι A B O: ὤμοι rell. 1447 πύλας] δόμους Chr. Pat. 901 1448 χέρα V B O D γρ. A: φρένα A L P V² N γρ. B 1450 ἀφήσεις A V B O 1451 Ἄρτεμιν] παρθένον Nauck. Cl. Diphil. fr. 30 1453 et 1455 invicem transpos. Wilamowitz 1454 ὤμοι L P N εὐλαβοῦς τε A

Ιπ. ὦ χαῖρε καὶ σύ, χαῖρε πολλά μοι, πάτερ.
Θη. μή νυν προδῷς με, τέκνον, ἀλλὰ καρτέρει.
Ιπ. κεκαρτέρηται τἄμ'· ὄλωλα γάρ, πάτερ.
κρύψον δέ μου πρόσωπον ὡς τάχος πέπλοις.

Θη. ὦ κλείν' †'Αθῆναι Παλλάδος θ' ὁρίσματα,†
οἵου στερήσεσθ' ἀνδρός. ὦ τλήμων ἐγώ·
ὡς πολλά, Κύπρι, σῶν κακῶν μεμνήσομαι.
Χο. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις
ἦλθεν ἀέλπτως.
πολλῶν δακρύων ἔσται πίτυλος·
τῶν γὰρ μεγάλων ἀξιοπενθεῖς
φῆμαι μᾶλλον κατέχουσιν.

1458 τάχους A 1459 'Αθῆναι A V B : 'Αθηνῶν L P V^2 : ἀθηναίων Haun.: 'Αθηνῶν Πελοπίας θ' ὁρ. Wilamowitz. Fortasse 'Αθηνᾶς Παλλάδος πολίσματα (nam Πολιὰς erat Minerva etiam Troezene). Cf. El. 1254 1460 'στερήσεσθ' olim Nauck τλῆμον A V B^2 1464 δακρύων om. L P (add. *l*) δ' ἔσται B 1466 Addit in Σ V manus recentissima: τινὲς καὶ τούτους τῷ τέλει προσάπτουσι· ὦ μέγα σεμνὴ Νίκη . . . στεφανοῦσα (finem Or. Phoen. I. T.) : τέλος ἱππολύτου A V : ἱππόλυτος στεφανηφόρος L P B (εὐριπίδου ἱπ. στ. L P)

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗΣ

I

Νεοπτόλεμος ἐν τῇ Τροίᾳ γέρας λαβὼν τὴν Ἀνδρομάχην, τὴν Ἕκτορος γυναῖκα, παῖδα ἔτεκεν ἐξ αὐτῆς. ὕστερον δὲ ἐπέγημεν Ἑρμιόνην, τὴν Μενελάου θυγατέρα. δίκας δὲ πρῶτον ᾐτηκὼς τῆς Ἀχιλλέως ἀναιρέσεως τὸν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα, πάλιν ἀπῆλθεν ἐπὶ τὸ χρηστήριον μετανοήσας, ἵνα τὸν θεὸν ἐξιλάσηται. ζηλοτύπως δ' ἔχουσα πρὸς τὴν Ἀνδρομάχην ἡ βασιλὶς ἐβουλεύετο κατ' αὐτῆς θάνατον, μεταπεμψαμένη τὸν Μενέλαον· ἣ δὲ τὸ παιδίον μὲν ὑπεξέθηκεν, αὐτὴ δὲ κατέφυγεν ἐπὶ τὸ ἱερὸν τῆς Θέτιδος. οἱ δὲ περὶ τὸν Μενέλαον καὶ τὸ παιδίον ἀνεῦρον καὶ ἐκείνην ἀπατήσαντες ἤγειραν. καὶ σφάττειν μέλλοντες ἀμφοτέρους ἐκωλύθησαν Πηλέως ἐπιφανέντος. Μενέλαος μὲν οὖν ἀπῆλθεν εἰς Σπάρτην, Ἑρμιόνη δὲ μετενόησεν εὐλαβηθεῖσα τὴν παρουσίαν τοῦ Νεοπτολέμου. παραγενόμενος δὲ ὁ Ὀρέστης ταύτην μὲν ἀπήγαγε πείσας, Νεοπτολέμῳ δὲ ἐπεβούλευσεν· ὃν καὶ φονευθέντα παρῆσαν οἱ φέροντες. Πηλεῖ δὲ μέλλοντι τὸν νεκρὸν θρηνεῖν Θέτις ἐπιφανεῖσα τοῦτον μὲν ἐπέταξεν ἐν Δελφοῖς θάψαι, τὴν δὲ Ἀνδρομάχην εἰς Μολοσσοὺς ἀποστεῖλαι μετὰ τοῦ παιδός, αὐτὸν δὲ ἀθανασίαν προσδέχεσθαι. τυχὼν δὲ αὐτῆς εἰς μακάρων νήσους ᾤκησεν.

II

. . . ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑποκεῖται ἐν Φθίᾳ, ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ Φθιωτίδων γυναικῶν. προλογίζει δὲ Ἀνδρομάχη. τὸ

Argumentum et Dram. Pers. om. L, add. L² 1 τὴν τοῦ Ἕκτορος V 3 πρῶτον] πρότερον Lascaris 9 ἀπαντήσαντες V ἀνήγειραν L² 13 πείσας] εἰς Σπάρτην P ὃν] οἳ M V B N. Aliquid deesse iudicat Schwartz 15 θάψαι ex μένειν correx. V 16 ἀπέστειλε codd. (V ?) : corr. Lascaris et Musurus 17 τυχόντα δὲ . . . οἰκήσειν Hermann

Caput secundum fragmentum videtur esse argumenti Aristophanei : omissum est in M B O 18 ὑποκεῖται Wilamowitz : κεῖται codd. 19 συνέστηκεν L P : om. M N V A

δὲ δρᾶμα τῶν δευτέρων. ὁ πρόλογος σαφῶς καὶ εὐλόγως εἰρημένος. ἔτι δὲ καὶ τὰ ἐλεγεῖα τὰ ἐν τῷ θρήνῳ τῆς Ἀνδρομάχης. ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει ῥῆσις Ἑρμιόνης τὸ βασιλικὸν ὑποφαίνουσα, καὶ ὁ πρὸς Ἀνδρομάχην λόγος οὐ κακῶς ἔχων· εὖ δὲ καὶ ὁ Πηλεὺς ὁ τὴν Ἀνδρομάχην ἀφελόμενος.

1 ὁ (ante πρόλογος) om. codd, add. Lascaris 2 ἔτι δὲ Hermann : ἔστι δὲ codd. (εὖ δὲ Trendelenburg) 3 τῆς Ἑρμ. A ὑφαίνουσα V N L P : corr. Lascaris (ἐμφαίνουσα Musurus ; non ut vid. A) 4 οὐ καλῶς V L P, quo recepto οὐ φαίνουσα supra Bergk

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ
ΧΟΡΟΣ
ΕΡΜΙΟΝΗ
ΜΕΝΕΛΑΟΣ
ΠΑΙΣ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗΣ
ΠΗΛΕΥΣ
ΤΡΟΦΟΣ
ΟΡΕΣΤΗΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ
ΘΕΤΙΣ

Sic L^2 (deest L) nisi quod *θεράπων* dat pro *τροφός* (cf. ad vv. 802, 851) et, cum rell. omnibus, Μολοττός pro Παῖς Ἀνδρομάχης; cf. Dram. Pers. Alc. et Hclid. et Paus. i. 11. Ordinem rell. praebent alii alium. Θέτις omissa in M V. In Ambr. extat: *ἀνδρομάχη. θεράπαινα. ἑρμιόνη μενέλαος. τροφός. μολοττός*: reliqua evanida

Actam esse intra annos 430–424 Andromacham arguunt numeri. Cf. Σ. 445. *εἰλικρινῶς δὲ τοὺς τοῦ δράματος χρόνους οὐκ ἔστι λαβεῖν· οὐ δεδίδακται γὰρ Ἀθήνησιν. Ὁ δὲ Καλλίμαχος ἐπιγραφῆναί φησι τῇ τραγῳδίᾳ Δημοκράτην* (*Τιμοκράτην* Bergk) . . . *φαίνεται δὲ γεγραμμένον τὸ δρᾶμα ἐν ἀρχαῖς τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου.* Cum Timocrates Argivus carmina Euripidi scripsisse dicatur (Vit. Eur. cap. 1) fortasse Argis actam fuisse hanc fabulam coniecit Nauck (vol. i. p. xviii, editionis Eurip.) ('Immo; nulla fuit in Didascaliis Andromacha Euripidis: ergo aut extra Athenas, quod vix credibile, docta est, aut sub alieno nomine: at exemplum alieno nomine inscriptum invenit Callimachus: hoc igitur verum.' Wilamowitz)

Codices M A V L P: B (desunt 957–1215): Ambr. (vv. 1–120): palimpsestus H (vv. 81–169, 793–849, 906–1006, 1071–1118): vv. 5–48 Π, fragmenta valde mutila: sunt etiam vv. 1284–1288 in Pap. Hibeh. 25: raro memorantur O D Haun. Saepius dissident L et P. Accedunt Scholia.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα, Θηβαία πόλι,
ὅθεν ποθ᾽ ἕδνων σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ
Πριάμου τύραννον ἑστίαν ἀφικόμην
δάμαρ δοθεῖσα παιδοποιὸς Ἕκτορι,
ζηλωτὸς ἔν γε τῷ πρὶν Ἀνδρομάχη χρόνῳ,
νῦν δ᾽, εἴ τις ἄλλη, δυστυχεστάτη γυνή·
[ἐμοῦ πέφυκεν ἢ γενήσεταί ποτε]
ἥτις πόσιν μὲν Ἕκτορ᾽ ἐξ Ἀχιλλέως
θανόντ᾽ ἐσεῖδον, παῖδά θ᾽ ὃν τίκτω πόσει
ῥιφθέντα πύργων Ἀστυάνακτ᾽ ἀπ᾽ ὀρθίων,
ἐπεὶ τὸ Τροίας εἷλον Ἕλληνες πέδον·
αὐτὴ δὲ δούλη τῶν ἐλευθερωτάτων
οἴκων νομισθεῖσ᾽ Ἑλλάδ᾽ εἰσαφικόμην
τῷ νησιώτῃ Νεοπτολέμῳ δορὸς γέρας
δοθεῖσα λείας Τρωικῆς ἐξαίρετον.
Φθίας δὲ τῆσδε καὶ πόλεως Φαρσαλίας
σύγχορτα ναίω πεδί᾽, ἵν᾽ ἡ θαλασσία
Πηλεῖ ξυνῴκει χωρὶς ἀνθρώπων Θέτις
φεύγουσ᾽ ὅμιλον· Θεσσαλὸς δέ νιν λεὼς
Θετίδειον αὐδᾷ θεᾶς χάριν νυμφευμάτων.

1 πόλι L: πτόλι MAB: πόλις VP   6 οὔτις V (corr. V²) Haun. *l.* Cf. sq.   7 om. Π: οἱ ὑποκριταὶ τὸν ἴαμβον προσέθηκαν ὑπονοήσαντες εἶναι τὴν γραφὴν δὴ τίς . . . καὶ ἀντὶ τοῦ συγκριτικοῦ τὸ δυστυχεστάτη Σ   9 ἐπεῖδον Naber   θ᾽] δ᾽ AV   10 ῥιφθέντα LP: διφέντα rell. Π   17 initium diversum, ut videtur, in Π

ἔνθ' οἶκον ἔσχε τόνδε παῖς Ἀχιλλέως,
Πηλέα δ' ἀνάσσειν γῆς ἐᾷ Φαρσαλίας,
ζῶντος γέροντος σκῆπτρον οὐ θέλων λαβεῖν.
κἀγὼ δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον,
πλαθεῖσ' Ἀχιλλέως παιδί, δεσπότῃ γ' ἐμῷ.
  καὶ πρὶν μὲν ἐν κακοῖσι κειμένην ὅμως
ἐλπίς μ' ἀεὶ προσῆγε σωθέντος τέκνου
ἀλκήν τιν' εὑρεῖν κἀπικούρησιν κακῶν·
ἐπεὶ δὲ τὴν Λάκαιναν Ἑρμιόνην γαμεῖ
τοὐμὸν παρώσας δεσπότης δοῦλον λέχος,
κακοῖς πρὸς αὐτῆς σχετλίοις ἐλαύνομαι.
λέγει γὰρ ὥς νιν φαρμάκοις κεκρυμμένοις
τίθημ' ἄπαιδα καὶ πόσει μισουμένην,
αὐτὴ δὲ ναίειν οἶκον ἀντ' αὐτῆς θέλω
τόνδ', ἐκβαλοῦσα λέκτρα τἀκείνης βίᾳ·
ἁγὼ τὸ πρῶτον οὐχ ἑκοῦσ' ἐδεξάμην,
νῦν δ' ἐκλέλοιπα· Ζεὺς τάδ' εἰδείη μέγας,
ὡς οὐχ ἑκοῦσα τῷδ' ἐκοινώθην λέχει.
ἀλλ' οὔ σφε πείθω, βούλεται δέ με κτανεῖν,
πατήρ τε θυγατρὶ Μενέλεως συνδρᾷ τάδε.
καὶ νῦν κατ' οἴκους ἔστ', ἀπὸ Σπάρτης μολὼν
ἐπ' αὐτὸ τοῦτο· δειματουμένη δ' ἐγὼ
δόμων πάροικον Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον
θάσσω τόδ' ἐλθοῦσ', ἤν με κωλύσῃ θανεῖν.
Πηλεύς τε γάρ νιν ἔκγονοί τε Πηλέως
σέβουσιν, ἑρμήνευμα Νηρῇδος γάμων.
ὃς δ' ἔστι παῖς μοι μόνος, ὑπεκπέμπω λάθρᾳ

23 om. M 24 ἄρσενα τίκτω L : ἄρσεν' ἕνα τ. Barnes, cl. Σ ἰδίως ἕνα φησὶ παῖδα γενέσθαι 25 πλασθεῖσ' V P γ' Brunck : τ' codd. : δ' Elmsley 27 μ' ἄελπτος ἦγε Rutherford : προῆγε Reiske σωθέντος] τ]εχθέντ[ος Π 28 κἀπικούφισιν Elmsley δόμων B O (γρ. κακῶν B) 29–31 om. V spatio vacuo relicto : add. *v* 36 πρόσθεν A V (corr. V²) 37 τά γ' A V 40 Μενέλαος Ambr. A V (non notatur amplius) 41 ἀπὸ πάτρας B O 43 δόμον primitus A V P, correxerunt V P πάροικον suprascr. ων A 44 ἄν με P

ἄλλους ἐς οἴκους, μὴ θάνῃ φοβουμένη.
ὁ γὰρ φυτεύσας αὐτὸν οὔτ' ἐμοὶ πάρα
προσωφελῆσαι, παιδί τ' οὐδέν ἐστ', ἀπὼν
Δελφῶν κατ' αἶαν, ἔνθα Λοξίᾳ δίκην
δίδωσι μανίας, ᾗ ποτ' εἰς Πυθὼ μολὼν
ᾔτησε Φοῖβον πατρὸς οὗ κτείνει δίκην,
εἴ πως τὰ πρόσθε σφάλματ' ἐξαιτούμενος
θεὸν παράσχοιτ' εἰς τὸ λοιπὸν εὐμενῆ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

δέσποιν'—ἐγώ τοι τοὔνομ' οὐ φεύγω τόδε
καλεῖν σ', ἐπείπερ καὶ κατ' οἶκον ἠξίουν
τὸν σόν, τὸ Τροίας ἡνίκ' ᾠκοῦμεν πέδον,
εὔνους δὲ καὶ σοὶ ζῶντί τ' ᾗ τῷ σῷ πόσει,
καὶ νῦν φέρουσά σοι νέους ἥκω λόγους,
φόβῳ μέν, εἴ τις δεσποτῶν αἰσθήσεται,
οἴκτῳ δὲ τῷ σῷ· δεινὰ γὰρ βουλεύεται
Μενέλαος εἰς σὲ παῖς θ', ἅ σοι φυλακτέα.

Αν. *ὦ φιλτάτη σύνδουλε—σύνδουλος γὰρ εἶ*
τῇ πρόσθ' ἀνάσσῃ τῇδε, νῦν δὲ δυστυχεῖ—
τί δρῶσι; ποίας μηχανὰς πλέκουσιν αὖ,
κτεῖναι θέλοντες τὴν παναθλίαν ἐμέ;

Θε. *τὸν παῖδά σου μέλλουσιν, ὦ δύστηνε σύ,*
κτείνειν, ὃν ἔξω δωμάτων ὑπεξέθου.

Αν. *οἴμοι· πέπυσται τὸν ἐμὸν ἔκθετον γόνον;*
πόθεν ποτ'; ὦ δύστηνος, ὡς ἀπωλόμην.

Θε. *οὐκ οἶδ', ἐκείνων δ' ᾐσθόμην ἐγὼ τάδε·*
φροῦδος δ' ἐπ' αὐτὸν Μενέλεως δόμων ἄπο.

52 ᾗ Reiske: ἣν codd. et Σ ποτ' A V² L: τότ' rell. 53 κτείνει Ambr. M V B L Σ: τίνει A P γρ. Σ: 'κτίνει D *b*: 'κτίνειν Hermann (οὐκτίνειν = οἱ ἐκτίνειν Badham) 57 σ' om. L 58 τὸ σὸν γρ. Σ (et primitus A) 59 δ' ἐκεῖ σοὶ Badham ἣν codd. 63 παῖδά θ' V: παῖδ' Ambr. B O 65 τῇδε om. L: add. *l* 66 αὖ om. L: πλέκουσι νῦν P: δὴ suprascr. A 70 πέπυσται codd. et Σ: πέπυσθε Ludv. Dindorf 73 ante 70 transp. Radermacher 72 ἐκεῖνον ut vid. L: ἐκ τούτου videtur reddere Σ 73 ἐπ' αὐτὸ Ambr. (-τον Σ)

Αν. ἀπωλόμην ἄρ'. ὦ τέκνον, κτενοῦσί σε
δισσοὶ λαβόντες γῦπες· ὁ δὲ κεκλημένος
πατὴρ ἔτ' ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων.
Θε. δοκῶ γὰρ οὐκ ἂν ὧδέ σ' ἂν πράσσειν κακῶς
κείνου παρόντος· νῦν δ' ἔρημος εἶ φίλων.
Αν. οὐδ' ἀμφὶ Πηλέως ἦλθεν, ὡς ἥξοι, φάτις;
Θε. γέρων ἐκεῖνος ὥστε σ' ὠφελεῖν παρών.
Αν. καὶ μὴν ἔπεμψ' ἐπ' αὐτὸν οὐχ ἅπαξ μόνον.
Θε. μῶν οὖν δοκεῖς σου φροντίσαι τιν' ἀγγέλων;
Αν. πόθεν; θέλεις οὖν ἄγγελος σύ μοι μολεῖν;
Θε. τί δῆτα φήσω χρόνιος οὖσ' ἐκ δωμάτων;
Αν. πολλὰς ἂν εὕροις μηχανάς· γυνὴ γὰρ εἶ.
Θε. κίνδυνος· Ἑρμιόνη γὰρ οὐ σμικρὸν φύλαξ.
Αν. ὁρᾷς; ἀπαυδᾷς ἐν κακοῖς φίλοισι σοῖς.
Θε. οὐ δῆτα· μηδὲν τοῦτ' ὀνειδίσῃς ἐμοί.
ἀλλ' εἶμ', ἐπεί τοι κοὐ περίβλεπτος βίος
δούλης γυναικός, ἤν τι καὶ πάθω κακόν.
Αν. χώρει νυν· ἡμεῖς δ', οἷσπερ ἐγκείμεσθ' ἀεὶ
θρήνοισι καὶ γόοισι καὶ δακρύμασι,
πρὸς αἰθέρ' ἐκτενοῦμεν· ἐμπέφυκε γὰρ
γυναιξὶ τέρψις τῶν παρεστώτων κακῶν
ἀνὰ στόμ' ἀεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν.
πάρεστι δ' οὐχ ἓν ἀλλὰ πολλά μοι στένειν,
πόλιν πατρῴαν τὸν θανόντα θ' Ἕκτορα
στερρόν τε τὸν ἐμὸν δαίμον' ᾧ συνεζύγην
δούλειον ἦμαρ εἰσπεσοῦσ' ἀναξίως.
χρὴ δ' οὔποτ' εἰπεῖν οὐδέν' ὄλβιον βροτῶν,
πρὶν ἂν θανόντος τὴν τελευταίαν ἴδῃς
ὅπως περάσας ἡμέραν ἥξει κάτω.

77 οὐκ ἂν] οὐδὲν Σ (Ottobonensis) et Haun. 79 ἥξει V 80 γέρων γ' L 82 δοκεῖς σοῦ Ambr. M V²: δοκεῖ σου L: δοκεῖ σοι rell. 83 μολεῖν σύ μοι B O P, ob accentum 86 σμικρὸν φύλαξ Kirchhoff: σμικρὸν φίλον Ambr.: σμικρὰ φύλαξ rell. et Orion. Etym. p. 26 89 κατ' ἐνίους δὲ γράφεται χωρὶς τοῦ ΟΥ . . . ἐν εἰρωνείᾳ Σ 94 τέρψις] μέμψεις Herwerden, cl. Plat. Legg. 684 D 100 Χορ. praef. M

Ἰλίῳ αἰπεινᾷ Πάρις οὐ γάμον ἀλλά τιν' ἄταν
ἠγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν.
ἇς ἕνεκ', ὦ Τροία, δορὶ καὶ πυρὶ δηιάλωτον
εἷλέ σ' ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος ὠκὺς Ἄρης
καὶ τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν Ἕκτορα, τὸν περὶ τείχη
εἵλκυσε διφρεύων παῖς ἁλίας Θέτιδος·
αὐτὰ δ' ἐκ θαλάμων ἀγόμαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσας,
δουλοσύναν στυγερὰν ἀμφιβαλοῦσα κάρᾳ.
πολλὰ δὲ δάκρυά μοι κατέβα χροός, ἀνίκ' ἔλειπον
ἄστυ τε καὶ θαλάμους καὶ πόσιν ἐν κονίαις.
ὤμοι ἐγὼ μελέα, τί μ' ἐχρῆν ἔτι φέγγος ὁρᾶσθαι
Ἑρμιόνας δούλαν; ἇς ὕπο τειρομένα
πρὸς τόδ' ἄγαλμα θεᾶς ἱκέτις περὶ χεῖρε βαλοῦσα
τάκομαι ὡς πετρίνα πιδακόεσσα λιβάς.

ΧΟΡΟΣ

ὦ γύναι, ἃ Θέτιδος δάπεδον καὶ ἀνάκτορα θάσσεις [στρ.
δαρὸν οὐδὲ λείπεις,
Φθιὰς ὅμως ἔμολον ποτὶ σὰν Ἀσιήτιδα γένναν,
εἴ τί σοι δυναίμαν
ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων τεμεῖν,
οἳ σὲ καὶ Ἑρμιόναν ἔριδι στυγερᾷ συνέκλῃσαν,
τλάμον' †ἀμφὶ λέκτρων
διδύμων ἐπίκοινον ἐοῦσαν
ἀμφὶ† παῖδ' Ἀχιλλέως.

103 ἀνδρ praef. M L 104 Ἑλένην P 105 ὦ Τροία* M (ὦ Τροῖαι M²): Τροίαν V (corr. V²) δὴ ἁλωτὸν M A V B (corr. V²) 107 τείχει A 109 αὐτὴ P *v* ἄγομαι V B θαλάσσας V: θαλάσσης rell. 111 ἔλιπον codd.: corr. L² P² 114 Ἑρμιόνης et ἧς P 117 ἀνάκτορον L 118 δηρὸν P 119 Ἀσιάτιδα L: γένναν (γέναν M) suspectum. Fortasse Ἀσιάτιδ' ἰωάν 121 τεμεῖν πόνων B D O: τεμεῖν periit in L: εὑρεῖν *l* et sic interpretatur Σ (alter Σ habuit τεμεῖν). Fortasse τετμεῖν habuit (ἄκος post πόνων transp. P) 123 τλάμονα M A B V: τλάμων L. Locus nondum emendatus ἀμφὶ λεχῶν P 125 Ἀχιλῆος V (-εω suprascr. V²): Ἀχιλλῆος A B

γνῶθι τύχαν, λόγισαι τὸ παρὸν κακὸν εἰς ὅπερ ἥκεις. [ἀντ.
δεσπόταις ἁμιλλᾷ
Ἰλιὰς οὖσα κόρα Λακεδαίμονος ἐγγενέτῃσιν;
λεῖπε δεξίμηλον
δόμον τᾶς ποντίας θεοῦ. τί σοι
καιρὸς ἀτυζομένᾳ δέμας αἰκέλιον καταλείβειν
δεσποτῶν ἀνάγκαις;
τὸ κρατοῦν δέ σ' ἔπεισι. τί μόχθον
οὐδὲν οὖσα μοχθεῖς;

ἀλλ' ἴθι λεῖπε θεᾶς Νηρηίδος ἀγλαὸν ἕδραν, [στρ.
γνῶθι δ' οὖσ' ἐπὶ ξένας
δμωὶς ἐπ' ἀλλοτρίας
πόλεος, ἔνθ' οὐ φίλων τιν' εἰσορᾷς
σῶν, ὦ δυστυχεστάτα,
παντάλαινα νύμφα.

οἰκτροτάτα γὰρ ἔμοιγ' ἔμολες, γύναι Ἰλιάς, οἴκους [ἀντ.
δεσποτῶν ἐμῶν· φόβῳ δ'
ἡσυχίαν ἄγομεν—
τὸ δὲ σὸν οἴκτῳ φέρουσα τυγχάνω—
μὴ παῖς τᾶς Διὸς κόρας
σοί μ' εὖ φρονοῦσαν εἰδῇ.

. . . .

. . . .

126 τ' ἄπορον κακὸν Wecklein 128 ἐγγενέτῃσιν] ἐγγ. M A V B Σ: ἐκγ. L P: -τησι L B O: -ταισι rell. 130 ποντίου L θεᾶς (suprascr. οῦ P) L P τίς σοι codd.: corr. Musgrave 131 ἀεικέλιον codd. 132 ἀνάγκῃ V Haun. (corr. V²) 133 κρατοῦν A V L Σ: κράτος rell. V² δέ σ' ἔπεισι e Σ (κατά σου ἐλεύσονται) Hermann: δέ σε πείσει codd. et γρ. Σ 137 ἐπ'] fortasse ἀπ' (ἐπ' Σ) 138 πόλεως codd.: corr. Hermann φίλον L 140 τάλαινα P: ὦ παντάλαινα L²: πασᾶν, τάλαινα Wilamowitz 142 δεσποτῶν δ' ἐ. φ. codd. et Σ: δὲ transposuit Nauck 144 οἴκτῳ] σκότῳ Badham 146 σοί del. Hartung εἰδῇ Musgrave: ἴδῃ codd. (A in ras.) et Σ Post v. 146 hiatum statuit Musgrave, cf. v. 154: contra Matthiaeus censet reginam comitibus suis colloquentem progredi

ΕΡΜΙΟΝΗ

κόσμον μὲν ἀμφὶ κρατὶ χρυσέας χλιδῆς
στολμόν τε χρωτὸς τόνδε ποικίλων πέπλων
οὐ τῶν Ἀχιλλέως οὐδὲ Πηλέως ἄπο
δόμων ἀπαρχὰς δεῦρ' ἔχουσ' ἀφικόμην,
ἀλλ' ἐκ Λακαίνης Σπαρτιάτιδος χθονὸς
Μενέλαος ἡμῖν ταῦτα δωρεῖται πατὴρ
πολλοῖς σὺν ἕδνοις, ὥστ' ἐλευθεροστομεῖν.
ὑμᾶς μὲν οὖν τοῖσδ' ἀνταμείβομαι λόγοις·
σὺ δ' οὖσα δούλη καὶ δορίκτητος γυνὴ
δόμους κατασχεῖν ἐκβαλοῦσ' ἡμᾶς θέλεις
τούσδε, στυγοῦμαι δ' ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς,
νηδὺς δ' ἀκύμων διὰ σέ μοι διόλλυται·
δεινὴ γὰρ ἠπειρῶτις εἰς τὰ τοιάδε
ψυχὴ γυναικῶν· ὧν ἐπισχήσω σ' ἐγώ,
κοὐδέν σ' ὀνήσει δῶμα Νηρῇδος τόδε,
οὐ βωμὸς οὐδὲ ναός, ἀλλὰ κατθανῇ.
ἢν δ' οὖν βροτῶν τίς σ' ἢ θεῶν σῷσαι θέλῃ,
δεῖ σ' ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων
πτῆξαι ταπεινὴν προσπεσεῖν τ' ἐμὸν γόνυ,
σαίρειν τε δῶμα τοὐμὸν ἐκ χρυσηλάτων
τευχέων χερὶ σπείρουσαν Ἀχελῴου δρόσον,
γνῶναί θ' ἵν' εἶ γῆς. οὐ γάρ ἐσθ' Ἕκτωρ τάδε,
οὐ Πρίαμος οὐδὲ χρυσός, ἀλλ' Ἑλλὰς πόλις.
εἰς τοῦτο δ' ἥκεις ἀμαθίας, δύστηνε σύ,
ἣ παιδὶ πατρός, ὃς σὸν ὤλεσεν πόσιν,
τολμᾷς ξυνεύδειν καὶ τέκν' αὐθέντου πάρα
τίκτειν. τοιοῦτον πᾶν τὸ βάρβαρον γένος·

148 *στόλον* L B *τῶνδε* A V P 151 *ἀλλ' οὐκ* Nauck 154 *τοῖσδ'* L (non *l*) : *τοιοῖσδ'* rell. (*ἀμείβομαι* P O) 159 fortasse *ἠπειρῶτις* 160 *ψυχὴ* etiam Σ, ni fallor : *ψύχη* Verrall 163 *θεῶν τις σ' ἢ βροτῶν* P (*τί σ'* M : *τίς* A) 165 *προυσπεσεῖν* M 167 *χερὶ σπείρασαν* L (corr. *l*) : *περὶ σπείρουσαν* P 168 *ἵνα ἢ γῆς* V B : *ἵνα γῆς* A 169 *οὐδὲ χρυσός* codd. et Σ : cf. Tro. 995 173 *τοιοῦτο* M A V

πατήρ τε θυγατρὶ παῖς τε μητρὶ μίγνυται
κόρη τ' ἀδελφῷ, διὰ φόνου δ' οἱ φίλτατοι
χωροῦσι, καὶ τῶνδ' οὐδὲν ἐξείργει νόμος.
ἃ μὴ παρ' ἡμᾶς εἴσφερ'· οὐδὲ γὰρ καλὸν
δυοῖν γυναικοῖν ἄνδρ' ἕν' ἡνίας ἔχειν,
ἀλλ' εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν
στέργουσιν, ὅστις μὴ κακῶς οἰκεῖν θέλει.
Χο. ἐπίφθονόν τοι χρῆμα θηλείας φρενὸς
καὶ ξυγγάμοισι δυσμενὲς μάλιστ' ἀεί.
Αν. φεῦ φεῦ·
κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον ἔν τε τῷ νέῳ
τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἀνθρώπων ἔχει.
ἐγὼ δὲ ταρβῶ μὴ τὸ δουλεύειν μέ σοι
λόγων ἀπώσῃ πόλλ' ἔχουσαν ἔνδικα,
ἢν δ' αὖ κρατήσω, μὴ 'πὶ τῷδ' ὄφλω βλάβην·
οἱ γὰρ πνέοντες μεγάλα τοὺς κρείσσους λόγους
πικρῶς φέρουσι τῶν ἐλασσόνων ὕπο·
ὅμως δ' ἐμαυτὴν οὐ προδοῦσ' ἁλώσομαι.
εἴπ', ὦ νεᾶνι, τῷ σ' ἐχεγγύῳ λόγῳ
πεισθεῖσ' ἀπωθῶ γνησίων νυμφευμάτων;
ὡς ἡ Λάκαινα τῶν Φρυγῶν μείων πόλις,
τύχῃ θ' ὑπερθεῖ, κἄμ' ἐλευθέραν ὁρᾷς;
ἢ τῷ νέῳ τε καὶ σφριγῶντι σώματι
πόλεώς τε μεγέθει καὶ φίλοις ἐπηρμένη
οἶκον κατασχεῖν τὸν σὸν ἀντὶ σοῦ θέλω;
πότερον ἵν' αὐτὴ παῖδας ἀντὶ σοῦ τέκω
δούλους ἐμαυτῇ τ' ἀθλίαν ἐφολκίδα;
ἢ τοὺς ἐμούς τις παῖδας ἐξανέξεται

180 θέλει Haun. et cod. optimus Stob. 74. 9: θέλοι codd. 181 τοι Dobree: τι codd. θηλείας φρενὸς Σ et Stob. 73. 18: θηλειῶν ἔφυ codd. et fortasse alter Σ 184 ἐν δὲ Stob. 52. 1 190 ἄπο Hermann 194 τῆς Φρυγῶν Scaliger 195 τύχῃ fere codd.: τύχη B: τῇ εὐδαιμονίᾳ ὑπερβάλλει (leg. -ῃ?) Σ videtur ὑπερθέῃ scribendum esse, nam persona secunda passivi praes. indic. est: ὑπερθεῖ τἄμ', ἐλευθέραν θ' Lenting ἐλεύθερον B 197 πλούτου τε Brunck 200 τ'] γ' Hermann

Φθίας τυράννους ὄντας, ἢν σὺ μὴ τέκῃς;
φιλοῦσι γάρ μ' Ἕλληνες Ἕκτορός τ' ἄπο;
αὐτή τ' ἀμαυρὰ κοὐ τύραννος ἦ Φρυγῶν;
οὐκ ἐξ ἐμῶν σε φαρμάκων στυγεῖ πόσις,
ἀλλ' εἰ ξυνεῖναι μὴ 'πιτηδεία κυρεῖς.
φίλτρον δὲ καὶ τόδ'· οὐ τὸ κάλλος, ὦ γύναι,
ἀλλ' ἀρεταὶ τέρπουσι τοὺς ξυνευνέτας.
σὺ δ' ἤν τι κνισθῇς, ἡ Λάκαινα μὲν πόλις
μέγ' ἐστί, τὴν δὲ Σκῦρον οὐδαμοῦ τίθης·
πλουτεῖς δ' ἐν οὐ πλουτοῦσι· Μενέλεως δέ σοι
μείζων 'Αχιλλέως. ταῦτά τοί σ' ἔχθει πόσις.
χρὴ γὰρ γυναῖκα, κἂν κακῷ πόσει δοθῇ,
στέργειν, ἅμιλλάν τ' οὐκ ἔχειν φρονήματος.
εἰ δ' ἀμφὶ Θρῄκην χιόνι τὴν κατάρρυτον
τύραννον ἔσχες ἄνδρ', ἵν' ἐν μέρει λέχος
δίδωσι πολλαῖς εἷς ἀνὴρ κοινούμενος,
ἔκτεινας ἂν τάσδ'; εἶτ' ἀπληστίαν λέχους
πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖσ' ἂν ηὑρέθης.
αἰσχρόν γε· καίτοι χείρον' ἀρσένων νόσον
ταύτην νοσοῦμεν, ἀλλὰ προύστημεν καλῶς.
ὦ φίλταθ' Ἕκτορ, ἀλλ' ἐγὼ τὴν σὴν χάριν
σοὶ καὶ ξυνήρων, εἴ τί σε σφάλλοι Κύπρις,
καὶ μαστὸν ἤδη πολλάκις νόθοισι σοῖς
ἐπέσχον, ἵνα σοι μηδὲν ἐνδοίην πικρόν.
καὶ ταῦτα δρῶσα τῇ ἀρετῇ προσηγόμην
πόσιν· σὺ δ' οὐδὲ ῥανίδ' ὑπαιθρίας δρόσου
τῷ σῷ προσίζειν ἀνδρὶ δειμαίνουσ' ἐᾷς.
μὴ τὴν τεκοῦσαν τῇ φιλανδρίᾳ, γύναι,
ζήτει παρελθεῖν· τῶν κακῶν γὰρ μητέρων

204 *ἦν* codd. 217 *κοινούμενος* A V P Σ (*κοιμ.* V²): *κοιμώμενος* M L B O 220 *ἀνθρώπων* L B O. Fortasse *αἰσχρόν γ'· ἐπεὶ κεὶ* legendum 221 *προσταῖμεν* Hermann: fortasse *ποῦ 'σθ' ἡμῖν καλῶς;* Vv. 220, 221 delet Hirzel 223 *σφάλλοι* A et primitus L: *σφάλοι* rell. 224 *ἤδη*] *αὐτὴ* Nauck 230 *γὰρ*] *δὲ* Elmsley

φεύγειν τρόπους χρὴ τέκν', ⟨ὅσ⟩οις ἔνεστι νοῦς.
Χο. δέσποιν', ὅσον σοι ῥᾳδίως προσίσταται,
τοσόνδε πείθου τῇδε συμβῆναι λόγοις.
Ερ. τί σεμνομυθεῖς κεἰς ἀγῶν' ἔρχῃ λόγων,
ὡς δὴ σὺ σώφρων, τἀμὰ δ' οὐχὶ σώφρονα;
Αν. οὔκουν ἐφ' οἷς γε νῦν καθέστηκας λόγοις.
Ερ. ὁ νοῦς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικοίη, γύναι.
Αν. νέα πέφυκας καὶ λέγεις αἰσχρῶν πέρι.
Ερ. σὺ δ' οὐ λέγεις γε, δρᾷς δέ μ' εἰς ὅσον δύνῃ.
Αν. οὐκ αὖ σιωπῇ Κύπριδος ἀλγήσεις πέρι;
Ερ. τί δ'; οὐ γυναιξὶ ταῦτα πρῶτα πανταχοῦ;
Αν. [ναί,]
καλῶς γε χρωμέναισιν· εἰ δὲ μή, οὐ καλά.
Ερ. οὐ βαρβάρων νόμοισιν οἰκοῦμεν πόλιν.
Αν. κἀκεῖ τά γ' αἰσχρὰ κἀνθάδ' αἰσχύνην ἔχει.
Ερ. σοφὴ σοφὴ σύ· κατθανεῖν δ' ὅμως σε δεῖ.
Αν. ὁρᾷς ἄγαλμα Θέτιδος εἰς σ' ἀποβλέπον;
Ερ. μισοῦν γε πατρίδα σὴν Ἀχιλλέως φόνῳ.
Αν. Ἑλένη νιν ὤλεσ', οὐκ ἐγώ, μήτηρ δὲ σή.
Ερ. ἦ καὶ πρόσω γὰρ τῶν ἐμῶν ψαύσεις κακῶν;
Αν. ἰδοὺ σιωπῶ κἀπιλάζυμαι στόμα.
Ερ. ἐκεῖνο λέξον, οὗπερ εἵνεκ' ἐστάλην.
Αν. λέγω σ' ἐγὼ νοῦν οὐκ ἔχειν ὅσον σε δεῖ.
Ερ. λείψεις τόδ' ἁγνὸν τέμενος ἐναλίας θεοῦ;
Αν. εἰ μὴ θανοῦμαί γ'· εἰ δὲ μή, οὐ λείψω ποτέ.
Ερ. ὡς τοῦτ' ἄραρε, κοὐ μενῶ πόσιν μολεῖν.
Αν. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν πρόσθεν ἐκδώσω μέ σοι.

231 τέκν' ὅσοις *l*: τέκν' οἷς codd. (τέκνα οἷς M B O): τέκν' αἷς Stob. 74. 21: παῖδας αἷς olim Nauck 232 παρίσταται P 239 δύνᾳ Porson 240 αὖ A: αὖ M: ἂν rell. 241 πρῶτα ταῦτα L B O πανταχῇ P 242 ναί om. P καλά] καλῶς L B O 244 τάδ' P O 246 ἐπιβλέπον A (ἀποβλέπων M: ἀποβλέπ** L, -ον L[2]) 248 Ἑλένη νιν] Ἑλένην M et primitus L 251 οὗπερ ἕνεκ' ἐνθάδ' ἱκάνω V, ἐστάλην suprascr. V[1]: οὗπερ ἐνθάδ' ἱκάνω A, suprascr. γρ. ἕνεκ' ἐστάλην A[1]. Cf. Med. 668 ἕνεκ' etiam P: εἵνεκ' Haun.: οὕνεκ' rell. ut solent 252 οἷόν σε Nauck

Ερ. πῦρ σοι προσοίσω, κοὐ τὸ σὸν προσκέψομαι—
Αν. σὺ δ' οὖν κάταιθε· θεοὶ γὰρ εἴσονται τάδε.
Ερ. καὶ χρωτὶ δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας.
Αν. σφάζ', αἱμάτου θεᾶς βωμόν, ἣ μέτεισί σε.
Ερ. ὦ βάρβαρον σὺ θρέμμα καὶ σκληρὸν θράσος,
ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον; ἀλλ' ἐγώ σ' ἕδρας
ἐκ τῆσδ' ἑκοῦσαν ἐξαναστήσω τάχα·
τοιόνδ' ἔχω σου δέλεαρ. ἀλλὰ γὰρ λόγους
κρύψω, τὸ δ' ἔργον αὐτὸ σημανεῖ τάχα.
κάθησ' ἑδραία· καὶ γὰρ εἰ πέριξ σ' ἔχοι
τηκτὸς μόλυβδος, ἐξαναστήσω σ' ἐγὼ
πρὶν ᾧ πέποιθας παῖδ' Ἀχιλλέως μολεῖν.
Αν. πέποιθα. δεινὸν δ' ἑρπετῶν μὲν ἀγρίων
ἄκη βροτοῖσι θεῶν καταστῆσαί τινα·
ὃ δ' ἔστ' ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω,
οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξηύρηκέ πω
κακῆς· τοσοῦτόν ἐσμεν ἀνθρώποις κακόν.

Χο. Ἦ μεγάλων ἀχέων ἄρ' ὑπῆρξεν, ὅτ' Ἰδαίαν [στρ. α
ἐς νάπαν ἦλθ' ὁ Μαί-
ας τε καὶ Διὸς τόκος,
τρίπωλον ἅρμα δαιμόνων
ἄγων τὸ καλλιζυγές,
ἔριδι στυγερᾷ κεκορυθμένον εὐμορφίας
σταθμοὺς ἐπὶ βούτα,
βοτῆρά τ' ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν
ἔρημόν θ'
ἑστιοῦχον αὐλάν.

258 τόδε A 260 αἵματος P 266 σ' om. A P ἔχοι Bruhn: ἔχει codd. 268 ᾧ] ὃν P 270 καταστῆσαι *p* Σ et Stob. 73. 19: ἐγκαταστῆσαι codd. (βροτοῖς P) 271 ὃ Dobree: ἃ codd. et Σ 273 τοιοῦτον P. Versum videtur non habuisse Σ 276 ἦλθεν ὁ codd.: corr. *l* (ἦλθεν et v. 286 νίψαντ' Wecklein) τέκος M: γόνος P 279 ἀγλαΐας olim Headlam. Cf. v. 289 280 βούτας Schoene, cl. Hip. 537 (τὰς ποιμενικὰς ἐπαύλεις B¹ in margine) 281 τ' om. A L (add. *l*)

ταὶ δ' ἐπεὶ ὑλόκομον νάπος ἤλυθον οὐρειᾶν [ἀντ. α
πιδάκων νίψαν αἰ-
γλᾶντα σώματα ῥοαῖς,
ἔβαν δὲ Πριαμίδαν ὑπερ-
βολαῖς λόγων δυσφρόνων
παραβαλλόμεναι, δολίοις ⟨δ'⟩ ἕλε Κύπρις λόγοις,
τερπνοῖς μὲν ἀκοῦσαι,
πικρὰν δὲ σύγχυσιν βίου Φρυγῶν πόλει
ταλαίνᾳ
περγάμοις τε Τροίας.

ἀλλ' εἴθ' ὑπὲρ κεφαλὰν ἔβαλεν κακὸν [στρ. β
ἁ τεκοῦσά νιν [Πάριν]
πρὶν Ἰδαῖ-
ον κατοικίσαι λέπας·
ὅτε νιν παρὰ θεσπεσίῳ δάφνᾳ
βόασε Κασάνδρα κτανεῖν,
μεγάλαν Πριάμου πόλεως λώβαν.
τίν' οὐκ ἐπῆλθε, ποῖον οὐκ ἐλίσσετο
δαμογερόν-
των βρέφος φονεύειν;

οὔτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸν ἤλυθε [ἀντ. β
δούλιον, σύ τ' ἂν γύναι,
τυράννων

285 *νίψαν* Hermann: *νίψαντο* L P: *ἔνιψαν* B O: *ἐνιψάν τ'* M A: *ἐνίψαν** τ'* V *αἰγλάεντα* codd. 287 *δὲ*] *τε* P 288 *δυσφόρων* P et γρ. Σ (*δ' εὐφρόνων* Hermann). Fortasse *πόθων δυσφόρων* 289 *Κύπρις εἷλε λόγοις δολίοις* codd. (*Κύπρις δ'* V²: *Κύπρις* * L: *δὲ Κύπρις* B O): correxi (*λόγοις αἰόλοις* vel *αἱμύλοις* Musgrave) 290 Fortasse *τέρψιν* 291 *βίου* ante *σύγχυσιν*, et *ταλαίνᾳ* post *Τροίας* habet A 292 *τάλαιναν* M 293 *εἴθε δ'* *l*: malim *εἴθ' ἄρ'* *κεφαλᾶς* P 294 *Πάριν* corruptum: *μόρον* Hermann, ex Σ qui *ἔβαλε θάνατον*: malim *μύσος* vel *τέρας*. Cf. Aesch. Choeph. v. 98 sq. 295 *κατοικίσαι* M² V *l*: *κατοικῆσαι* rell. 296 *περὶ* P 301 *οὔ τἂν* Kirchhoff *ἦλθε* A V 302 *δούλιον* V: *δούλειον* rell. (*ζυγὸς . . . δούλειος* P *l*) *σύ τ' ἂν* Pflugk: *οὔτ' ἂν σὺ* codd. et Σ 303 *τύραννον* P: *τυράννων τάσδ'* L (*τάνδ'* *l*)

ἔσχες ἂν δόμων ἕδρας·
παρέλυσε δ' ἂν Ἑλλάδος ἀλγεινοὺς
†μόχθους οὓς ἀμφὶ Τροίαν†
δεκέτεις ἀλάλητο νέοι λόγχαις.
λέχη τ' ἔρημ' ἂν οὔποτ' ἐξελείπετο,
καὶ τεκέων
ὀρφανοὶ γέροντες.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ

ἥκω λαβὼν σὸν παῖδ', ὃν εἰς ἄλλους δόμους
λάθρᾳ θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπεξέθου.
σὲ μὲν γὰρ ηὔχεις θεᾶς βρέτας σῴσειν τόδε,
τοῦτον δὲ τοὺς κρύψαντας· ἀλλ' ἐφηυρέθης
ἧσσον φρονοῦσα τοῦδε Μενέλεω, γύναι.
κεἰ μὴ τόδ' ἐκλιποῦσ' ἐρημώσεις πέδον,
ὅδ' ἀντὶ τοῦ σοῦ σώματος σφαγήσεται.
ταῦτ' οὖν λογίζου, πότερα κατθανεῖν θέλεις
ἢ τόνδ' ὀλέσθαι σῆς ἁμαρτίας ὕπερ,
ἣν εἰς ἔμ' εἴς τε παῖδ' ἐμὴν ἁμαρτάνεις.

Αν. ὦ δόξα δόξα, μυρίοισι δὴ βροτῶν
οὐδὲν γεγῶσι βίοτον ὤγκωσας μέγαν.
εὔκλεια δ' οἷς μὲν ἔστ' ἀληθείας ὕπο,
εὐδαιμονίζω· τοὺς δ' ὑπὸ ψευδῶν, ἔχειν
οὐκ ἀξιώσω, πλὴν τύχῃ φρονεῖν δοκεῖν.
σὺ δὴ στρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων ποτὲ
Τροίαν ἀφείλου Πρίαμον, ὧδε φαῦλος ὤν;
ὅστις θυγατρὸς ἀντίπαιδος ἐκ λόγων
τοσόνδ' ἔπνευσας, καὶ γυναικὶ δυστυχεῖ

303 δόμον M V (corr. M^2 V^2): δόμους A ἕδραν V P *l* 305 πόνους P *l* (et fort. Σ): v. corruptus: πόνους, ὅτ' ἀμφὶ Τρωΐαις Hermann: οὓς ἀμφὶ Τρωΐαν μόγους (malim πόνους) Headlam 306 δεκέτεις A L: δέκ' ἔτ' εἰσ (ἔτη εἰσ V^2) rell. ut vid. ὀλόλητο V 307 οὔποτ' M B L: οὐπώποτ' A V: οὐκ ἂν P 311, 312 σὺ μὲν . . . καὶ κρύψαντες P 311 σῶσαι codd.: corr. Dobree 316 πότερον L 320 μέγα A V: corr. V^2 322 ἔχει Hirzel 323 δοκεῖν φρονεῖν corr. *l* πλὴν ὅσον τύχῃ δοκεῖν post Dobraeum Wecklein. De Σ incertum 324 Ἀργείων V

δούλη κατέστης εἰς ἀγῶν'; οὐκ ἀξιῶ
οὔτ' οὖν σὲ Τροίας οὔτε σοῦ Τροίαν ἔτι.
[ἔξωθέν εἰσιν οἱ δοκοῦντες εὖ φρονεῖν
λαμπροί, τὰ δ' ἔνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι,
πλὴν εἴ τι πλούτῳ· τοῦτο δ' ἰσχύει μέγα.]
Μενέλαε, φέρε δὴ διαπεράνωμεν λόγους·
τέθνηκα τῇ σῇ θυγατρὶ καί μ' ἀπώλεσε·
μιαιφόνον μὲν οὐκέτ' ἂν φύγοι μύσος.
ἐν τοῖς δὲ πολλοῖς καὶ σὺ τόνδ' ἀγωνιῇ
φόνον· τὸ συνδρῶν γάρ σ' ἀναγκάσει χρέος.
ἢν δ' οὖν ἐγὼ μὲν μὴ θανεῖν ὑπεκδράμω,
τὸν παῖδά μου κτενεῖτε; κᾆτα πῶς πατὴρ
τέκνου θανόντος ῥᾳδίως ἀνέξεται;
οὐχ ὧδ' ἄνανδρον αὐτὸν ἡ Τροία καλεῖ·
ἀλλ' εἶσιν οἷ χρή—Πηλέως γὰρ ἄξια
πατρός τ' Ἀχιλλέως ἔργα δρῶν φανήσεται—
ὤσει δὲ σὴν παῖδ' ἐκ δόμων· σὺ δ' ἐκδιδοὺς
ἄλλῳ τί λέξεις; πότερον ὡς κακὸν πόσιν
φεύγει τὸ ταύτης σῶφρον; ἀλλὰ πεύσεται.
γαμεῖ δὲ τίς νιν; ἤ σφ' ἄνανδρον ἐν δόμοις
χήραν καθέξεις πολιόν; ὦ τλήμων ἀνήρ,
κακῶν τοσούτων οὐχ ὁρᾷς ἐπιρροάς;
πόσας ἂν εὐνὰς θυγατέρ' ἠδικημένην
βούλοι' ἂν εὑρεῖν ἢ παθεῖν ἁγὼ λέγω;
οὐ χρὴ 'πὶ μικροῖς μεγάλα πορσύνειν κακὰ
οὐδ', εἰ γυναῖκές ἐσμεν ἀτηρὸν κακόν,
ἄνδρας γυναιξὶν ἐξομοιοῦσθαι φύσιν.
ἡμεῖς γὰρ εἰ σὴν παῖδα φαρμακεύομεν
καὶ νηδὺν ἐξαμβλοῦμεν, ὡς αὐτὴ λέγει,

330–332 Δίδυμος μέμφεται τούτοις Σ: ut Menandreos citat Stob. 104. 14 εὐτυχεῖν legens pro εὖ φρονεῖν 333 suspectus: versum eicit Wilamowitz, εἶεν eius loco ponens 334 δὴ σῇ Reiske 337 Sic codd. et Σ 342 Fortasse τ' ἄρ' ἄξια vel τ' ἐπάξια 346 πεύσεται Kiehl: ψεύσεται codd. et Σ: ἀλλ' ἐψεύσεται Porson 348 ἀνήρ Dindorf: ἄνερ codd. (τλῆμον MAV) 350 πόσας δ' LP 351 βούλοιμ' M

ἑκόντες οὐκ ἄκοντες, οὐδὲ βώμιοι
πίτνοντες, αὐτοὶ τὴν δίκην ὑφέξομεν
ἐν σοῖσι γαμβροῖς, οἷσιν οὐκ ἐλάσσονα
βλάβην ὀφείλω προστιθεῖσ᾽ ἀπαιδίαν.
ἡμεῖς μὲν οὖν τοιοίδε· τῆς δὲ σῆς φρενὸς—
ἕν σου δέδοικα· διὰ γυναικείαν ἔριν
καὶ τὴν τάλαιναν ὤλεσας Φρυγῶν πόλιν.
Χο. ἄγαν ἔλεξας ὡς γυνὴ πρὸς ἄρσενας,
καί σου τὸ σῶφρον ἐξετόξευσεν φρενός.
Με. γύναι, τάδ᾽ ἐστὶ σμικρὰ καὶ μοναρχίας
οὐκ ἄξι᾽, ὡς φῄς, τῆς ἐμῆς οὐδ᾽ Ἑλλάδος.
εὖ δ᾽ ἴσθ᾽, ὅτου τις τυγχάνει χρείαν ἔχων,
τοῦτ᾽ ἔσθ᾽ ἑκάστῳ μεῖζον ἢ Τροίαν ἑλεῖν.
κἀγὼ θυγατρί—μεγάλα γὰρ κρίνω τάδε,
λέχους στέρεσθαι—σύμμαχος καθίσταμαι.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα δεύτερ᾽ ἂν πάσχοι γυνή,
ἀνδρὸς δ᾽ ἁμαρτάνουσ᾽ ἁμαρτάνει βίου.
δούλων δ᾽ ἐκεῖνον τῶν ἐμῶν ἄρχειν χρεὼν
καὶ τῶν ἐκείνου τοὺς ἐμούς, ἡμᾶς τε πρός·
φίλων γὰρ οὐδὲν ἴδιον, οἵτινες φίλοι
ὀρθῶς πεφύκασ᾽, ἀλλὰ κοινὰ χρήματα.
μένων δὲ τοὺς ἀπόντας, εἰ μὴ θήσομαι
τἄμ᾽ ὡς ἄριστα, φαῦλός εἰμι κοὐ σοφός.
ἀλλ᾽ ἐξανίστω τῶνδ᾽ ἀνακτόρων θεᾶς·
ὡς, ἢν θάνῃς σύ, παῖς ὅδ᾽ ἐκφεύγει μόρον,
σοῦ δ᾽ οὐ θελούσης κατθανεῖν, τόνδε κτενῶ.
δυοῖν δ᾽ ἀνάγκη θατέρῳ λιπεῖν βίον.

357 *οἱ βώμιοι* videtur habuisse Σ 358 *πίπτοντες* B O *αὐτῇ* Kirchhoff 360 *ἀπαιδίαν* A L P *γρ.* B *γρ.* V: *ἀβουλίαν* M V B O (*ἀκυμίαν* Headlam) 362 *ἕν σου* etiam Σ: *ἕν που* Scaliger 363 *Δίδυμος μέμφεται πᾶσι* (*τρισὶ* Verrall) *τούτοις* Σ *πόλιν Φρυγῶν* A 365 *ἐξετόξευσας* Seager 372 *πάσχοι* Haun. et v. l. in P: *πάσχῃ* rell. (*ἂν πάσχῃ* Musgrave): *πάσχῃ* -*ει* et -*οι* codices Stobaei 74. 23 383 *ἀνάγκη* L P² *γρ.* Σ V: *ἀνάγκαιν ἢ* (ex *ἀνάγκαιν* suprascripto *ἀνάγκη* orta) fere rell. (*ἀνάγκιν* P)

Αν. οἴμοι, πικρὰν κλήρωσιν αἵρεσίν τέ μοι
βίου καθίστης· καὶ λαχοῦσά γ' ἀθλία
καὶ μὴ λαχοῦσα δυστυχὴς καθίσταμαι.
ὦ μεγάλα πράσσων αἰτίας μικρᾶς πέρι,
πιθοῦ· τί καίνεις μ'; ἀντὶ τοῦ; ποίαν πόλιν
προύδωκα; τίνα σῶν ἔκτανον παίδων ἐγώ;
ποῖον δ' ἔπρησα δῶμ'; ἐκοιμήθην βίᾳ
σὺν δεσπόταισι· κᾆτ' ἔμ', οὐ κεῖνον κτενεῖς,
τὸν αἴτιον τῶνδ', ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν ἀφεὶς
πρὸς τὴν τελευτὴν ὑστέραν οὖσαν φέρῃ;
οἴμοι κακῶν τῶνδ', ὦ τάλαιν' ἐμὴ πατρίς,
ὡς δεινὰ πάσχω. τί δέ με καὶ τεκεῖν ἐχρῆν
ἄχθος τ' ἐπ' ἄχθει τῷδε προσθέσθαι διπλοῦν;
[ἀτὰρ τί ταῦτα δύρομαι, τὰ δ' ἐν ποσὶν
οὐκ ἐξικμάζω καὶ λογίζομαι κακά;]
ἥτις σφαγὰς μὲν Ἕκτορος τροχηλάτους
κατεῖδον οἰκτρῶς τ' Ἴλιον πυρούμενον,
αὐτὴ δὲ δούλη ναῦς ἐπ' Ἀργείων ἔβην
κόμης ἐπισπασθεῖσ'· ἐπεὶ δ' ἀφικόμην
Φθίαν, φονεῦσιν Ἕκτορος νυμφεύομαι.
τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν ἡδύ; πρὸς τί χρὴ βλέπειν;
πρὸς τὰς παρούσας ἢ παρελθούσας τύχας;
εἷς παῖς ὅδ' ἦν μοι λοιπὸς ὀφθαλμὸς βίου·
τοῦτον κτενεῖν μέλλουσιν οἷς δοκεῖ τάδε.
οὐ δῆτα τοὐμοῦ γ' εἵνεκ' ἀθλίου βίου·
ἐν τῷδε μὲν γὰρ ἐλπίς, εἰ σωθήσεται,
ἐμοὶ δ' ὄνειδος μὴ θανεῖν ὑπὲρ τέκνου.

384 *γέ μοι* M   385 *καὶ*] *εἰ* Kirchhoff   *γ'*] *τ'* Hermann et fortasse Σ   Vv. 397, 398 et 404, 405 invicem transposuit Musgrave: vv. 406–410 ante 399 Hirzel: vv. 399–405 seclusit Bruhn, Hartung vv. 397–398   397 *ταῦτ' ὀδύρομαι* codd. et Σ: corr. Porson   398 *ἐξικμάζω* codd. et Σ: *ἐξιχμάζω* Rutherford: *ἐκλίκμαζω* Madvig   399 *τροχηλάτου* M O (non B)   402 *ἀποσπασθεῖσ'* L P   406 *λοιπὸν* L   407 *κτενεῖν* P: *κτανεῖν* rell.   408 *εἵνεκ'* P: *οὕνεκ'* rell.

ἰδοὺ προλείπω βωμὸν ἥδε χειρία
σφάζειν φονεύειν, δεῖν, ἀπαρτῆσαι δέρην.
ὦ τέκνον, ἡ τεκοῦσά σ', ὡς σὺ μὴ θάνῃς,
στείχω πρὸς Ἅιδην· ἢν δ' ὑπεκδράμῃς μόρον,
μέμνησο μητρός, οἷα τλᾶσ' ἀπωλόμην,
καὶ πατρὶ τῷ σῷ διὰ φιλημάτων ἰὼν
δάκρυά τε λείβων καὶ περιπτύσσων χέρας
λέγ' οἷ' ἔπραξα. πᾶσι δ' ἀνθρώποις ἄρ' ἦν
ψυχὴ τέκν'· ὅστις δ' αὔτ' ἄπειρος ὢν ψέγει,
ἧσσον μὲν ἀλγεῖ, δυστυχῶν δ' εὐδαιμονεῖ.
Χο. ᾤκτιρ' ἀκούσασ'· οἰκτρὰ γὰρ τὰ δυστυχῆ
βροτοῖς ἅπασι, κἂν θυραῖος ὢν κυρῇ.
εἰς ξύμβασιν δὲ χρῆν σε παῖδα σὴν ἄγειν,
Μενέλαε, καὶ τήνδ', ὡς ἀπαλλαχθῇ πόνων.
Με. λάβεσθέ μοι τῆσδ', ἀμφελίξαντες χέρας,
δμῶες· λόγους γὰρ οὐ φίλους ἀκούσεται.
ἐγώ σ', ἵν' ἁγνὸν βωμὸν ἐκλίποις θεᾶς,
προύτεινα παιδὸς θάνατον, ᾧ σ' ὑπήγαγον
εἰς χεῖρας ἐλθεῖν τὰς ἐμὰς ἐπὶ σφαγήν.
καὶ τἀμφὶ σοῦ μὲν ὧδ' ἔχοντ' ἐπίστασο·
τὰ δ' ἀμφὶ παιδὸς τοῦδε παῖς ἐμὴ κρινεῖ,
ἤν τε κτανεῖν νιν ἤν τε μὴ κτανεῖν θέλῃ.
ἀλλ' ἕρπ' ἐς οἴκους τούσδ', ἵν' εἰς ἐλευθέρους
δούλη γεγῶσα μήποθ' ὑβρίζειν μάθῃς.
Αν. οἴμοι· δόλῳ μ' ὑπῆλθες, ἠπατήμεθα.
Με. κήρυσσ' ἅπασιν· οὐ γὰρ ἐξαρνούμεθα.
Αν. ἦ ταῦτ' ἐν ὑμῖν τοῖς παρ' Εὐρώτᾳ σοφά;
Με. καὶ τοῖς γε Τροίᾳ, τοὺς παθόντας ἀντιδρᾶν.

414 *μόρον*] *μόνος* L 419 *ψέγει* M A V B P Σ : *λέγει* L et Stob. 76. 3 423 *παῖδα σὴν* Kirchhoff : *σὴν παῖδ'* M V L : *σήν γε παῖδ'* A : *καὶ σὴν παῖδ'* P : *σὴν παῖδ' ἐξάγειν* B O : *σήν τε παῖδ'* Elmsley 426 *οὐκ ἀκ. φίλ.* B O, propter accentum 427 *ἔγωγ'* Lobeck (et V[2]). Fortasse *εἰδὼς* *ἐκλίποις* Brunck : *ἐκλίπῃς* V L P (*ἐλίπῃς* V) : *ἐκλείπῃ* M B : *ἐκλίπῃ* A O, quo recepto legendum foret *ᾧ σφ'* 432 *νιν* om. M B O *μὴ κτανεῖν* L V[2] : *κτεῖναι* P : *κτείνειν* M A V B O 434 *μηκέθ'* Paley 438 *γε* *l* (*τε* L) : *γ' ἐν* P O : *τ' ἐν* A V B : *ἐν* M

Αν. τὰ θεῖα δ' οὐ θεῖ' οὐδ' ἔχειν ἡγῇ δίκην;
Με. ὅταν τάδ' ᾖ, τότ' οἴσομεν· σὲ δὲ κτενῶ.
Αν. ἦ καὶ νεοσσὸν τόνδ', ὑπὸ πτερῶν σπάσας;
Με. οὐ δῆτα· θυγατρὶ δ', ἢν θέλῃ, δώσω κτανεῖν.
Αν. οἴμοι· τί δῆτά σ' οὐ καταστένω, τέκνον;
Με. οὔκουν θρασεῖά γ' αὐτὸν ἐλπὶς ἀναμένει.
Αν. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι βροτῶν
Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια,
ψευδῶν ἄνακτες, μηχανορράφοι κακῶν,
ἑλικτὰ κοὐδὲν ὑγιές, ἀλλὰ πᾶν πέριξ
φρονοῦντες, ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἀν' Ἑλλάδα.
τί δ' οὐκ ἐν ὑμῖν ἐστιν; οὐ πλεῖστοι φόνοι;
οὐκ αἰσχροκερδεῖς; οὐ λέγοντες ἄλλα μὲν
γλώσσῃ, φρονοῦντες δ' ἄλλ' ἐφευρίσκεσθ' ἀεί;
ὄλοισθ'. ἐμοὶ μὲν θάνατος οὐχ οὕτω βαρὺς
ὥς σοὶ δέδοκται· κεῖνα γάρ μ' ἀπώλεσεν,
ὅθ' ἡ τάλαινα πόλις ἀνηλώθη Φρυγῶν
πόσις θ' ὁ κλεινός, ὅς σε πολλάκις δορὶ
ναύτην ἔθηκεν ἀντὶ χερσαίου κακόν.
νῦν δ' εἰς γυναῖκα γοργὸς ὁπλίτης φανεὶς
κτείνεις μ'. ἀπόκτειν'· ὡς ἀθώπευτόν γέ σε
γλώσσης ἀφήσω τῆς ἐμῆς καὶ παῖδα σήν.
ἐπεὶ σὺ μὲν πέφυκας ἐν Σπάρτῃ μέγας,
ἡμεῖς δὲ Τροίᾳ γ'. εἰ δ' ἐγὼ πράσσω κακῶς,
μηδὲν τόδ' αὔχει· καὶ σὺ γὰρ πράξειας ἄν.

Χο. οὐδέποτε δίδυμα λέκτρ' ἐπαινέσω βροτῶν [στρ.
οὐδ' ἀμφιμάτορας κόρους,

440 τάδ' ᾖ τότ' L P sed τότ' ex τό* corr. in L : τόδ' ᾖ τάδ' M A V B : τότ' οἴσομεν Σ 443 σοῦ (vel σου) M A P γρ. V² 444 ἀμμένει Nauck 445 ἔχθιστος M 448 πάντα πέριξ L P 450 οἱ πλεῖστοι M O P γρ. V² 453 μὲν θάνατος M : δὲ θάνατος μὲν A V : δὲ θάνατος rell. 455 ἀναλώθη codd. 456 θ'] δ' V 462 δ' ἐν Τροίᾳ M B L O. Cf. 438 πράσσω] πάσχω P. Cf. Hclid. 27 463 σύ τοι Stob. 112. 5 464 οὔποτ' ἐγὼ Nauck. Cf. v. 471 466 ἀμφιμάτερας M V B : -τρας V²

ἔριδας οἴκων δυσμενεῖς τε λύπας.
μίαν μοι στεργέτω πόσις γάμοις
ἀκοινώ-
νητον ἀνδρὸς εὐνάν.

οὐδέ γ' ἐνὶ πόλεσι δίπτυχοι τυραννίδες [ἀντ.
μιᾶς ἀμείνονες φέρειν,
ἄχθος ἐπ' ἄχθει καὶ στάσις πολίταις·
τεκόντοιν θ' ὕμνον ἐργάταιν δυοῖν
ἔριν Μοῦ-
σαι φιλοῦσι κραίνειν.

πνοαὶ δ' ὅταν φέρωσι ναυτίλους θοαί, [στρ.
κατὰ πηδαλίων δίδυμαι πραπίδων γνῶμαι,
σοφῶν τε πλῆθος ἀθρόον ἀσθενέστερον
φαυλοτέρας φρενὸς αὐτοκρατοῦς.
ἑνὸς ἁ δύνασις ἀνά τε μέλαθρα
κατά τε πόλιας, ὁπόταν εὑ-
ρεῖν θέλωσι καιρόν.

ἔδειξεν ἡ Λάκαινα τοῦ στρατηλάτα [ἀντ.
Μενέλα· διὰ γὰρ πυρὸς ἦλθ' ἑτέρῳ λέχεϊ,
κτείνει δὲ τὴν τάλαιναν Ἰλιάδα κόραν
παῖδά τε δύσφρονος ἔριδος ὕπερ.
ἄθεος ἄνομος ἄχαρις ὁ φόνος·

467 *ἔριν μὲν οἰκ.* Musurus (*ἔριδ'* P) 470 *ἀνδρὸς* codd. et Σ 471 *γ' ἐνὶ* Lenting: *γὰρ ἐν* codd. *πόλαισι* V: *πόλεσσι* A 472 *ἄμεινον ἐσφέρειν* A B O 475 *ἄχθος* A L V: *ἄχθος τ'* V² rell. Cf. v. 396. Verba suspecta 476 *τεκόντοιν θ' ὕμνον ἐργάταιν* Wilamowitz: *τεκτόνοιν θ' ὕμνοιν ἐργάταιν* fere codd. (cf. Σ M *δύο ἐργάταις τεκτόσιν ὕμνων*): *τεκτόνων θ' ὕμνοι ἐργάταιν* L (*ἐργάται* L²): *τεκτόνοιν θ' ὕμνοις ἐργάται* P (*ὕμνοι* P²): *θ'* om. B D O: *ὑμνουργάταιν* latere putat Headlam 479 *πνοαὶ* V: *πνοιαὶ* rell. *ναυτίλοις* B O (-*ους* Σ) 480 *δίδυμαι . . . γνῶμαι* M B V² O Σ: *διδύμα . . . γνώμα* A V L P. Punctum post *γνῶμαι* et post *αὐτοκρατοῦς* Σ et B: post *ἑνός* multi 481 *σοφόν* P 484 *ἁ δύνασις*] *ὁ δύνασις* P: *ὁ δύναται* Blaydes 485 *εὖ ῥεῖν* v. l. in Σ 486 *στρατηλάτου* L P: utrumque A (*στρατηλάτα* Choerobosc. Cann. i. 92) 487 *Μενέλαε* A L P 489 *κτενεῖ . . . Ἰλίαν* Nauck 490 *ἀμφ' ἔριδος* Hermann 491 *ἄθεός γ'* Musurus. Cf. v. 484

ἔτι σε, πότνια, μετατροπὰ
τῶνδ' ἔπεισιν ἔργων.

καὶ μὴν ἐσορῶ
τόδε σύγκρατον ζεῦγος πρὸ δόμων
ψήφῳ θανάτου [κατακεκριμένον.]
δύστηνε γύναι, τλῆμον δὲ σὺ παῖ,
μητρὸς λεχέων ὃς ὑπερθνῄσκεις
οὐδὲν μετέχων
οὐδ' αἴτιος ὢν βασιλεῦσιν.

Αν. ἅδ' ἐγὼ χέρας αἱματη- [στρ.
ρὰς βρόχοισι κεκλῃμένα
πέμπομαι κατὰ γαίας.

ΠΑΙΣ

μᾶτερ μᾶτερ, ἐγὼ δὲ σᾷ
πτέρυγι συγκαταβαίνω.

Αν. θῦμα δάιον, ὦ χθονὸς
Φθίας κράντορες. Πα. ὦ πάτερ,
μόλε φίλοις ἐπίκουρος.

Αν. κείσῃ δή, τέκνον ὦ φίλος,
μαστοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς
νεκρὸς ὑπὸ χθονί, σὺν νεκρῷ ⟨τ'⟩ . . .

Πα. ὤμοι μοι, τί πάθω; τάλας
δῆτ' ἐγὼ σύ τε, μᾶτερ.

Με. ἴθ' ὑποχθόνιοι· καὶ γὰρ ἀπ' ἐχθρῶν
ἥκετε πύργων· δύο δ' ἐκ δισσαῖν
θνῄσκετ' ἀνάγκαιν· σὲ μὲν ἡμετέρα
ψῆφος ἀναιρεῖ, παῖδα δ' ἐμὴ παῖς

492 δὲ πότνια μετ. Hermann μετατροπαὶ L (τῶνδ' ἔπ. ἔρ. om. P) 495 Hemichorii notam praef. M A B σύγκροτον A L P et, ut vid. Σ M Σ B (συγκεκροτημένον) 496 κατακεκριμένον delet Hermann 497 δύστανε L P τλῆμον M A L: τλήμων rell. 503 γρ. κατὰ γαῖαν Σ B 504 ΠΑΙΣ scripsi: Μολοττός codd., hic et semper. Cf. Dram. Personas 504–509 Molosso continuant codd.: corr. Hermann 510 κεῖσ' ἤδη codd. et Σ (γρ. κεῖσο δὴ B²): corr. Musgrave 512 νεκρὸς] νεκροὺς M (?) τ' add. Musurus: νεκροῖς Nauck. Cf. 534

τόνδ' Ἑρμιόνη· καὶ γὰρ ἀνοία
μεγάλη λείπειν ἐχθροὺς ἐχθρῶν,
ἐξὸν κτείνειν
καὶ φόβον οἴκων ἀφελέσθαι.

Αν. ὦ πόσις πόσις, εἴθε σὰν [ἀντ.
χεῖρα καὶ δόρυ σύμμαχον
κτησαίμαν, Πριάμου παῖ.
Πα. δύστανος, τί δ' ἐγὼ μόρου
παράτροπον μέλος εὕρω;
Αν. λίσσου, γούνασι δεσπότου
χρίμπτων, ὦ τέκνον. Πα. ὦ φίλος,
φίλος, ἄνες θάνατόν μοι.
Αν. λείβομαι δάκρυσιν κόρας,
στάζω λισσάδος ὡς πέτρας
λιβὰς ἀνήλιος, ἁ τάλαιν' . . .
Πα. ὤμοι μοι, τί δ' ἐγὼ κακῶν
μῆχος ἐξανύσωμαι;
Με. τί με προσπίτνεις, ἁλίαν πέτραν
ἢ κῦμα λιταῖς ὣς ἱκετεύων;
τοῖς γὰρ ἐμοῖσιν γέγον' ὠφελία,
σοὶ δ' οὐδὲν ἔχω φίλτρον, ἐπεί τοι
μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον
Τροίαν εἷλον καὶ μητέρα σήν·
ἧς ἀπολαύων
Ἅιδην χθόνιον καταβήσῃ.

Χο. καὶ μὴν δέδορκα τόνδε Πηλέα πέλας,
σπουδῇ τιθέντα δεῦρο γηραιὸν πόδα.

519 ἄνοια omnes 520 λιπεῖν codd. (λιπεῖν μεγάλη transp. *l*) ἐχθροὺς] σκύμνους Wilamowitz ἐχθρῶν deletum in L 522 οἶκον LP: corr. *l* 528 τέλος MAV 529 λίσσου δὲ LPB: λίσσουσι (λίσσου σὺ in marg.) A 531 φίλος Matthiae: ὦ φίλος codd. 532 δακρύοισι LPB 533 στάζων LP: corr. *l* 534 ἁ om. L τάλαινα non elidunt ABLPO: de rell. dubium 535 κακῶν τί δ' ἐγὼ BLPO 537 προσπιτνεῖς MAV: προσπίπτεις rell. 538 ὣς] ἴσθ' Nauck 539 ἐμοῖς codd.: corr. Musurus ὠφελία AV: ὠφέλεια rell. V²

ΠΗΛΕΥΣ

ὑμᾶς ἐρωτῶ τόν τ' ἐφεστῶτα σφαγῇ,
τί ταῦτα; πῶς ταῦτ'; ἐκ τίνος λόγου νοσεῖ
δόμος; τί πράσσετ' ἄκριτα μηχανώμενοι;
Μενέλα', ἐπίσχες· μὴ τάχυν' ἄνευ δίκης. . . .
ἡγοῦ σὺ θᾶσσον, οὐ γὰρ ὡς ἔοικέ μοι
σχολῆς τόδ' ἔργον· ἀλλ' ἀνηβητηρίαν
ῥώμην μ' ἐπαινῶ λαμβάνειν, εἴπερ ποτέ. . . .
πρῶτον μὲν οὖν κατ' οὖρον ὥσπερ ἱστίοις
ἐμπνεύσομαι τῇδ'· εἰπέ, τίνι δίκῃ χέρας
βρόχοισιν ἐκδήσαντες οἵδ' ἄγουσί σε
καὶ παῖδ'; ὕπαρνος γάρ τις οἷς ἀπόλλυσαι,
ἡμῶν ἀπόντων τοῦ τε κυρίου σέθεν.

Αν. οἵδ', ὦ γεραιέ, σὺν τέκνῳ θανουμένην
ἄγουσί μ' οὕτως ὡς ὁρᾷς. τί σοι λέγω;
οὐ γὰρ μιᾶς σε κληδόνος προθυμίᾳ
μετῆλθον, ἀλλὰ μυρίων ὑπ' ἀγγέλων.
ἔριν δὲ τὴν κατ' οἶκον οἶσθά που κλύων
τῆς τοῦδε θυγατρός, ὧν τ' ἀπόλλυμαι χάριν.
καὶ νῦν με βωμοῦ Θέτιδος, ἣ τὸν εὐγενῆ
ἔτικτέ σοι παῖδ', ἣν σὺ θαυμαστὴν σέβεις,
ἄγουσ' ἀποσπάσαντες, οὔτε τῳ δίκῃ
κρίναντες οὔτε τοὺς ἀπόντας ἐκ δόμων
μείναντες, ἀλλὰ τὴν ἐμὴν ἐρημίαν
γνόντες τέκνου τε τοῦδ', ὃν οὐδὲν αἴτιον
μέλλουσι σὺν ἐμοὶ τῇ ταλαιπώρῳ κτενεῖν.
ἀλλ' ἀντιάζω σ', ὦ γέρον, τῶν σῶν πάρος

548 *πῶς ταῦτ'; ἐκ* L P : *καὶ πῶς τέκ* M A V : *καὶ πῶς κἀκ* B O : *καὶ πῶς; ἐκ* Nauck : *πῶς τε κἀκ* Wilamowitz (*πῶς ταῦτα γέγονε καὶ τί ταῦτα* Σ M) 550 del. Wilamowitz : ante v. 547 trai. Bruhn 551 *γέροντί μοι* M² in loco evanido 553 suspectus : *μ'* om. L P B Σ : in parenthesi *ἐπαινῶ* ('*benigne*') senem dicere putat Verrall, servi auxilium abnuentem : *με καὶ νῦν* Platt 554 *οὖν* om. L P 556 *ἐνδήσαντες* Pierson 557 *οἷς* Hartung (*ὡς ὕπαρνον πρόβατον* Σ) : *ὡς* codd. *ἀπόλλυται* A 566 *σέβεις*] *γρ. ἄγεις* Σ 567 *ἄγουσ'*] *γρ. ἄγειν* M 568 *οὔτε* V : *οὐδὲ* rell. 571 *κτανεῖν* codd.

πίτνουσα γονάτων—χειρὶ δ' οὐκ ἔξεστί μοι
τῆς σῆς λαβέσθαι φιλτάτης γενειάδος—
ῥῦσαί με πρὸς θεῶν· εἰ δὲ μή, θανούμεθα
αἰσχρῶς μὲν ὑμῖν, δυστυχῶς δ' ἐμοί, γέρον.
Πη. χαλᾶν κελεύω δεσμὰ πρὶν κλαίειν τινά,
καὶ τῆσδε χεῖρας διπτύχους ἀνιέναι.
Με. ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ' ἄλλος οὐχ ἥσσων σέθεν
καὶ τῆσδε πολλῷ κυριώτερος γεγώς.
Πη. πῶς; ἦ τὸν ἀμὸν οἶκον οἰκήσεις μολὼν
δεῦρ'; οὐχ ἅλις σοι τῶν κατὰ Σπάρτην κρατεῖν;
Με. εἷλόν νιν αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἐγώ.
Πη. οὑμὸς δέ γ' αὐτὴν ἔλαβε παῖς παιδὸς γέρας.
Με. οὔκουν ἐκείνου τἀμὰ τἀκείνου τ' ἐμά;
Πη. [ναί,]
δρᾶν εὖ, κακῶς δ' οὔ, μηδ' ἀποκτείνειν βίᾳ.
Με. ὡς τήνδ' ἀπάξεις οὔποτ' ἐξ ἐμῆς χερός.
Πη. σκήπτρῳ δὲ τῷδε σὸν καθαιμάξω κάρα;
Με. ψαῦσόν γ', ἵν' εἰδῇς, καὶ πέλας πρόσελθέ μου.
Πη. σὺ γὰρ μετ' ἀνδρῶν, ὦ κάκιστε κἀκ κακῶν;
σοὶ ποῦ μέτεστιν ὡς ἐν ἀνδράσιν λόγου;
ὅστις πρὸς ἀνδρὸς Φρυγὸς ἀπηλλάγης λέχος,
ἄκληστ' ἄδουλα δώμαθ' ἑστίας λιπών,
ὡς δὴ γυναῖκα σώφρον' ἐν δόμοις ἔχων
πασῶν κακίστην. οὐδ' ἂν εἰ βούλοιτό τις
σώφρων γένοιτο Σπαρτιατίδων κόρη,
αἳ ξὺν νέοισιν ἐξερημοῦσαι δόμους
γυμνοῖσι μηροῖς καὶ πέπλοις ἀνειμένοις
δρόμους παλαίστρας τ' οὐκ ἀνασχετοὺς ἐμοὶ
κοινὰς ἔχουσι. κᾆτα θαυμάζειν χρεὼν

577 κλάειν L P 579 ἥσσων ut vid. L : ἥττων rell. *l* 581 ἀμὸν (sic) L : ἐμὸν rell. (σὺ τὸν ἐμὸν Lenting) 586 ναί delevit Lascaris δρᾶν ⟨γ'⟩ εὖ Lenting 589 γ' A : δ' L : om. V : θ' rell. V² A² μου] μοι L 590 κἀκ om. V 592 λέχους L P 593 ἄδουλα codd. et Σ : ἄφρουρα Lenting 599 ἀνασχετὰς V : -τῶς Naber

εἰ μὴ γυναῖκας σώφρονας παιδεύετε;
Ἑλένην ἐρέσθαι χρῆν τάδ', ἥτις ἐκ δόμων
τὸν σὸν λιποῦσα Φίλιον ἐξεκώμασε
νεανίου μετ' ἀνδρὸς εἰς ἄλλην χθόνα.
κἄπειτ' ἐκείνης οὕνεχ' Ἑλλήνων ὄχλον
τοσόνδ' ἀθροίσας ἤγαγες πρὸς Ἴλιον;
ἣν χρῆν σ' ἀποπτύσαντα μὴ κινεῖν δόρυ,
κακὴν ἐφευρόντ', ἀλλ' ἐᾶν αὐτοῦ μένειν
μισθόν τε δόντα μήποτ' εἰς οἴκους λαβεῖν.
ἀλλ' οὔτι ταύτῃ σὸν φρόνημ' ἐπούρισας,
ψυχὰς δὲ πολλὰς κἀγαθὰς ἀπώλεσας,
παίδων τ' ἄπαιδας γραῦς ἔθηκας ἐν δόμοις,
πολιούς τ' ἀφείλου πατέρας εὐγενῆ τέκνα.
ὧν εἷς ἐγὼ δύστηνος· αὐθέντην δὲ σὲ
μιάστορ' ὥς τιν' εἰσδέδορκ' Ἀχιλλέως.
ὃς οὐδὲ τρωθεὶς ἦλθες ἐκ Τροίας μόνος,
κάλλιστα τεύχη δ' ἐν καλοῖσι σάγμασιν
ὅμοι' ἐκεῖσε δεῦρό τ' ἤγαγες πάλιν.
κἀγὼ μὲν ηὔδων τῷ γαμοῦντι μήτε σοὶ
κῆδος ξυνάψαι μήτε δώμασιν λαβεῖν
κακῆς γυναικὸς πῶλον· ἐκφέρουσι γὰρ
μητρῷ' ὀνείδη. τοῦτο καὶ σκοπεῖτέ μοι,
μνηστῆρες, ἐσθλῆς θυγατέρ' ἐκ μητρὸς λαβεῖν.
πρὸς τοῖσδε δ' εἰς ἀδελφὸν οἷ' ἐφύβρισας,
σφάξαι κελεύσας θυγατέρ' εὐηθέστατα;
οὕτως ἔδεισας μὴ οὐ κακὴν δάμαρτ' ἔχῃς.
ἑλὼν δὲ Τροίαν—εἶμι γὰρ κἀνταῦθά σοι—
οὐκ ἔκτανες γυναῖκα χειρίαν λαβών,
ἀλλ', ὡς ἐσεῖδες μαστόν, ἐκβαλὼν ξίφος

602 δόμον M 603 τὸ σὸν V (τὸν V²): utrumque B et Σ φίλον M V² 606 ἀθρήσας A et ex ἀθροίσας factum L 609 οἶκον L 619–623 damnat Wilamowitz 625 εὐηθέστατον Nauck 626 ἔχῃς L Σ: ἔχεις rell. Σ alter 629 σὺ δ' ὡς Galen. v. p. 405, Clem. Strom. ii. p. 175

φίλημ' ἐδέξω, προδότιν αἰκάλλων κύνα,
ἥσσων πεφυκὼς Κύπριδος, ὦ κάκιστε σύ.
κἄπειτ' ἐς οἴκους τῶν ἐμῶν ἐλθὼν τέκνων
πορθεῖς ἀπόντων, καὶ γυναῖκα δυστυχῆ
κτείνεις ἀτίμως παῖδά θ', ὃς κλαίοντά σε
καὶ τὴν ἐν οἴκοις σὴν καταστήσει κόρην,
κεἰ τρὶς νόθος πέφυκε. πολλάκις δέ τοι
ξηρὰ βαθεῖαν γῆν ἐνίκησε σπορᾷ,
νόθοι τε πολλοὶ γνησίων ἀμείνονες.
ἀλλ' ἐκκομίζου παῖδα. κύδιον βροτοῖς
πένητα χρηστὸν ἢ κακὸν καὶ πλούσιον
γαμβρὸν πεπᾶσθαι καὶ φίλον· σὺ δ' οὐδὲν εἶ.

Χο. σμικρᾶς ἀπ' ἀρχῆς νεῖκος ἀνθρώποις μέγα
γλῶσσ' ἐκπορίζει· τοῦτο δ' οἱ σοφοὶ βροτῶν
ἐξευλαβοῦνται, μὴ φίλοις τεύχειν ἔριν.

Με. τί δῆτ' ἂν εἴποις τοὺς γέροντας, ὡς σοφοί,
καὶ τοὺς φρονεῖν δοκοῦντας Ἕλλησίν ποτε;
ὅτ' ὢν σὺ Πηλεὺς καὶ πατρὸς κλεινοῦ γεγώς,
κῆδος συνάψας, αἰσχρὰ μὲν σαυτῷ λέγεις
ἡμῖν δ' ὀνείδη διὰ γυναῖκα βάρβαρον,
ἣν χρῆν σ' ἐλαύνειν τήνδ' ὑπὲρ Νείλου ῥοὰς
ὑπέρ τε Φᾶσιν, κἀμὲ παρακαλεῖν ἀεί,
οὖσαν μὲν ἠπειρῶτιν, οὗ πεσήματα
πλεῖσθ' Ἑλλάδος πέπτωκε δοριπετῆ νεκρῶν,
τοῦ σοῦ δὲ παιδὸς αἵματος κοινουμένην.
Πάρις γάρ, ὃς σὸν παῖδ' ἔπεφν' Ἀχιλλέα,
Ἕκτορος ἀδελφὸς ἦν, δάμαρ δ' ἥδ' Ἕκτορος.
καὶ τῇδέ γ' εἰσέρχῃ σὺ ταὐτὸν εἰς στέγος
καὶ ξυντράπεζον ἀξιοῖς ἔχειν βίον,

636 τρὶς M B *v* γρ. A : τις rell. 637 σπορὰ *v* 639 κύδιον L P et Stob. 72. 14 : κύδιστον rell. 645 τίς . . . εἴποι Porson 647 Post h. v. lacunam Jacobs : non Σ 650 τήνδ' ὑπὲρ] τῆλ' ὑπὲρ Reiske : γῆν πρὸ γῆς Wecklein. Sed cf. 710 651 ἀεί codd. et lemma Σ : ἔδει Geel 654 δὲ Brunck : τε codd. (om. A)

τίκτειν δ' ἐν οἴκοις παῖδας ἐχθίστους ἐᾷς.
ἁγὼ προνοίᾳ τῇ τε σῇ κἀμῇ, γέρον,
κτανεῖν θέλων τήνδ' ἐκ χερῶν ἁρπάζομαι.
καίτοι φέρ'· ἅψασθαι γὰρ οὐκ αἰσχρὸν λόγου·
ἢν παῖς μὲν ἡμὴ μὴ τέκῃ, ταύτης δ' ἄπο
βλάστωσι παῖδες, τῆσδε γῆς Φθιώτιδος
στήσεις τυράννους, βάρβαροι δ' ὄντες γένος
Ἕλλησιν ἄρξουσ'; εἶτ' ἐγὼ μὲν οὐ φρονῶ
μισῶν τὰ μὴ δίκαια, σοὶ δ' ἔνεστι νοῦς;
[κἀκεῖνο νῦν ἄθρησον· εἰ σὺ παῖδα σὴν
δούς τῳ πολιτῶν, εἶτ' ἔπασχε τοιάδε,
σιγῇ καθῆσ' ἄν; οὐ δοκῶ· ξένης δ' ὕπερ
τοιαῦτα λάσκεις τοὺς ἀναγκαίους φίλους;
καὶ μὴν ἴσον γ' ἀνήρ τε καὶ γυνὴ στένει
ἀδικουμένη πρὸς ἀνδρός· ὣς δ' αὔτως ἀνὴρ
γυναῖκα μωραίνουσαν ἐν δόμοις ἔχων.
καὶ τῷ μὲν ἔστιν ἐν χεροῖν μέγα σθένος,
τῇ δ' ἐν γονεῦσι καὶ φίλοις τὰ πράγματα.
οὔκουν δίκαιον τοῖς γ' ἐμοῖς ἐπωφελεῖν;]
γέρων γέρων εἶ. τὴν δ' ἐμὴν στρατηγίαν
λέγων ἔμ' ὠφελοῖς ἂν ἢ σιγῶν πλέον.
Ἑλένη δ' ἐμόχθησ' οὐχ ἑκοῦσ', ἀλλ' ἐκ θεῶν,
καὶ τοῦτο πλεῖστον ὠφέλησεν Ἑλλάδα·
ὅπλων γὰρ ὄντες καὶ μάχης ἀΐστορες
ἔβησαν εἰς τἀνδρεῖον· ἡ δ' ὁμιλία
πάντων βροτοῖσι γίγνεται διδάσκαλος.
εἰ δ' εἰς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς ἐλθὼν ἐγὼ

659 δ' om. M O 660 κἀγὼ Wilamowitz σῇ καλῆι M 661 θανεῖν A : παύειν Brunck 664 τούσδε Brunck 665 στήσει L P (corr. *p*): θήσεις γρ. B 668–677 del. Hirzel (Habet vv. 672–677 Stob. 74. 24, et v. 671 Choerob. Epim. p. 80 aliique) 672 γ' om. V L : τ' B O στένει Dobree (σ*ένει primitus M. Cf. Hec. 807): σθένει codd. et Σ 673 αὔτως primitus L : αὕτως rell. 677 γ' ἐμοῖς γ' V ἔμ' ὠφελεῖν Stob. 74. 24 679 ὠφελεῖς M P et fortasse primitus L 682 ἀΐστορες L P : ἀνίστορες rell. 684 διδάσκαλον M

γυναικὸς ἔσχον μὴ κτανεῖν, ἐσωφρόνουν.
οὐδ' ἂν σὲ Φῶκον ἤθελον κατακτανεῖν.
    ταῦτ' εὖ φρονῶν σ' ἐπῆλθον, οὐκ ὀργῆς χάριν·
ἢν δ' ὀξυθυμῇς, σοὶ μὲν ἡ γλωσσαλγία
μείζων, ἐμοὶ δὲ κέρδος ἡ προμηθία.
Χο. παύσασθον ἤδη· λῷστα γὰρ μακρῷ τάδε·
λόγων ματαίων, μὴ δύο σφαλῆθ' ἅμα.
Πη. οἴμοι, καθ' Ἑλλάδ' ὡς κακῶς νομίζεται·
ὅταν τροπαῖα πολεμίων στήσῃ στρατός,
οὐ τῶν πονούντων τοὔργον ἡγοῦνται τόδε,
ἀλλ' ὁ στρατηγὸς τὴν δόκησιν ἄρνυται,
ὃς εἷς μετ' ἄλλων μυρίων πάλλων δόρυ,
οὐδὲν πλέον δρῶν ἑνὸς ἔχει πλείω λόγον.
σεμνοὶ δ' ἐν ἀρχαῖς ἥμενοι κατὰ πτόλιν
φρονοῦσι δήμου μεῖζον, ὄντες οὐδένες·
οἱ δ' εἰσὶν αὐτῶν μυρίῳ σοφώτεροι,
εἰ τόλμα προσγένοιτο βούλησίς θ' ἅμα.
ὡς καὶ σὺ σός τ' ἀδελφὸς ἐξωγκωμένοι
Τροίᾳ κάθησθε τῇ τ' ἐκεῖ στρατηγίᾳ,
μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπηρμένοι.
δείξω δ' ἐγώ σοι μὴ τὸν Ἰδαῖον Πάριν
ἥσσω νομίζειν Πηλέως ἐχθρόν ποτε,
εἰ μὴ φθερῇ τῆσδ' ὡς τάχιστ' ἀπὸ στέγης
καὶ παῖς ἄτεκνος, ἣν ὅ γ' ἐξ ἡμῶν γεγὼς
ἐλᾷ δι' οἴκων τήνδ' ἐπισπάσας κόμης·
ἣ στερρὸς οὖσα μόσχος οὐκ ἀνέξεται
τίκτοντας ἄλλους, οὐκ ἔχουσ' αὐτὴ τέκνα.

686 θανεῖν O P   688 ταῦτ' εἶ M : ταυτὶ ut vid. M²   689 ὀξυθυμῇ Blaydes   694 τρόπαιον Iulian. Caes. p. 331 B   698 ἔχεις P   700 οὐδενός M V² O (γρ. οὐδένες M)   701 μυρίων P : μυρίοι Scaliger   702 βούλευσις v. l. in Σ   707 μείζω P (ἥσσω etiam Σ) : σοῦ . . . ἥσσω νομίζων Kirchhoff : νὴ τὸν Ἰδαῖον, Πάριν Verrall, cl. v. 603 : fortasse καὶ pro μή legendum   ἐχθρόν τε ποτε M   709 ἣν ὅ γ' Ludv. Dindorf : ἣν ὅδ' codd. (σὴ ὅδ' V) (ἣ νιν οὔξ Heimsoeth)   710 τῆσδ' P : τῶνδ' Musgrave. Sed cf. 650   711 στερρὸς M B O : στεῖρος rell. (gloss. ἀττικῶς V)

ἀλλ', εἰ τὸ κείνης δυστυχεῖ παίδων πέρι,
ἄπαιδας ἡμᾶς δεῖ καταστῆναι τέκνων;
φθείρεσθε τῆσδε, δμῶες, ὡς ἂν ἐκμάθω
εἴ τίς με λύειν τῆσδε κωλύσει χέρας.
    ἔπαιρε σαυτήν· ὡς ἐγὼ καίπερ τρέμων
πλεκτὰς ἱμάντων στροφίδας ἐξανήσομαι.
ὧδ', ὦ κάκιστε, τῆσδ' ἐλυμήνω χέρας;
βοῦν ἢ λέοντ' ἤλπιζες ἐντείνειν βρόχοις;
ἢ μὴ ξίφος λαβοῦσ' ἀμυνάθοιτό σε
ἔδεισας; ἕρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας, βρέφος,
ξύλλυε μητρὸς δεσμόν· ἐν Φθίᾳ σ' ἐγὼ
θρέψω μέγαν τοῖσδ' ἐχθρόν. εἰ δ' ἀπῆν δορὸς
τοῖς Σπαρτιάταις δόξα καὶ μάχης ἀγών,
τἄλλ' ὄντες ἴστε μηδενὸς βελτίονες.

Χο. ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν γένος
καὶ δυσφύλακτον ὀξυθυμίας ὕπο.

Με. ἄγαν προνωπὴς εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρῃ·
ἐγὼ δὲ πρὸς βίαν μὲν εἰς Φθίαν μολὼν
οὔτ' οὖν τι δράσω φλαῦρον οὔτε πείσομαι.
καὶ νῦν μέν—οὐ γὰρ ἄφθονον σχολὴν ἔχω—
ἄπειμ' ἐς οἴκους· ἔστι γάρ τις οὐ πρόσω
Σπάρτης . . . πόλις τις, ἣ πρὸ τοῦ μὲν ἦν φίλη,
νῦν δ' ἐχθρὰ ποιεῖ· τήνδ' ἐπεξελθεῖν θέλω
στρατηλατήσας χὐποχείριον λαβεῖν.
ὅταν δὲ τἀκεῖ θῶ κατὰ γνώμην ἐμήν,
ἥξω· παρὼν δὲ πρὸς παρόντας ἐμφανῶς
γαμβροὺς διδάξω καὶ διδάξομαι λόγους.
κἂν μὲν κολάζῃ τήνδε καὶ τὸ λοιπὸν ᾖ
σώφρων καθ' ἡμᾶς, σώφρον' ἀντιλήψεται·

716 τήνδε L 722 ἀγκάλαις M A V^2 723 δεσμόν scripsi: δεσμά codd.: δέσμ' ἐγώ σ' ἐν τῇ Φθίᾳ L (sic): δεσμὰ μητρός Heath 727 γένος M L P γρ. V^2 Stob. 116. 37: ἔφυ A V B O 728 ὕπερ L 731 φαῦλον οὐδὲ A 733 καὶ γὰρ ἔστιν οὐ Hartung (duplex τις habuit Σ) 735 τήνδ'] τὴν Hermann ἐπελθεῖν οὖν B O

θυμούμενος δὲ τεύξεται θυμουμένων,
ἔργοισι δ' ἔργα διάδοχ' ἀντιλήψεται.
τοὺς σοὺς δὲ μύθους ῥᾳδίως ἐγὼ φέρω·
σκιὰ γὰρ ἀντίστοιχος ὣς φωνὴν ἔχεις,
ἀδύνατος, οὐδὲν ἄλλο πλὴν λέγειν μόνον.

Πη. ἡγοῦ, τέκνον μοι, δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλαις σταθείς,
σύ τ', ὦ τάλαινα· χείματος γὰρ ἀγρίου
τυχοῦσα λιμένας ἦλθες εἰς εὐηνέμους.

Αν. ὦ πρέσβυ, θεοί σοι δοῖεν εὖ καὶ τοῖσι σοῖς,
σῴσαντι παῖδα κἀμὲ τὴν δυσδαίμονα.
ὅρα δὲ μὴ νῷν εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ
πτήξαντες οἵδε πρὸς βίαν ἄγωσί με,
γέροντα μὲν σ' ὁρῶντες, ἀσθενῆ δ' ἐμὲ
καὶ παῖδα τόνδε νήπιον· σκόπει τάδε,
μὴ νῦν φυγόντες εἶθ' ἁλῶμεν ὕστερον.

Πη. οὐ μὴ γυναικῶν δειλὸν εἰσοίσεις λόγον·
χώρει· τίς ὑμῶν ἅψεται; κλαίων ἄρα
ψαύσει. θεῶν γὰρ οὕνεχ' ἱππικοῦ τ' ὄχλου
πολλῶν θ' ὁπλιτῶν ἄρχομεν Φθίαν κάτα·
ἡμεῖς δ' ἔτ' ὀρθοὶ κοὐ γέροντες, ὡς δοκεῖς,
ἀλλ' εἴς γε τοιόνδ' ἄνδρ' ἀποβλέψας μόνον
τροπαῖον αὐτοῦ στήσομαι, πρέσβυς περ ὤν.
πολλῶν νέων γὰρ κἂν γέρων εὔψυχος ᾖ
κρείσσων· τί γὰρ δεῖ δειλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν;

Χο. ἢ μὴ γενοίμαν ἢ πατέρων ἀγαθῶν [στρ.
εἴην πολυκτήτων τε δόμων μέτοχος.
εἴ τι γὰρ πάσχοι τις ἀμήχανον, ἀλκᾶς

745 σκιὰ Σ et fere codd.: σκιᾶ M σκιᾷ γ. ἀ. ὢν Reiske: σκιᾶς γὰρ ἀντίστοιχον ὣς φ. ἐ. Cramer Anecd. ii. 463, cf. Et. Magn. p. 114 (qui om. ὣς) 747 ἀγκάλης V^2 752 νῦν P 757 οὐ· μὴ codd., ut vid. δειλῶν V P: corr. V^1 759 θεοῦ L P 761 δὲ κὀρθοὶ et ὡς σὺ V (τ' ὀρθοὶ V^2) 763 αὐτὸς '*sine equitibus*' Wilamowitz πρεσβυτέρων M B O 764, 765 Suspecti: habuit Stob. 51. 13 764 ἔμψυχος V: γρ. εὔψυχος V^2 ᾖ] ὢν Kirchhoff 765 τί λύει Brunck 770 γὰρ ἂν codd.: ἂν del. Dindorf

οὐ σπάνις εὐγενέταις,
κηρυσσομένοισι δ' ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων
τιμὰ καὶ κλέος· οὔτοι λείψανα τῶν ἀγαθῶν
ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται χρόνος· ἁ δ' ἀρετὰ
καὶ θανοῦσι λάμπει.

κρεῖσσον δὲ νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν [ἀντ.
ἢ ξὺν φθόνῳ σφάλλειν δυνάμει τε δίκαν.
ἡδὺ μὲν γὰρ αὐτίκα τοῦτο βροτοῖσιν,
ἐν δὲ χρόνῳ τελέθει
ξηρὸν καὶ ὀνείδεσιν ἔγκειται δόμων.
ταύταν ᾔνεσα ταύταν καὶ φέρομαι βιοτάν,
μηδὲν δίκας ἔξω κράτος ἐν θαλάμοις
καὶ πόλει δύνασθαι.

ὦ γέρον Αἰακίδα, [ἐπῳδ.
πείθομαι καὶ σὺν Λαπίθαισί σε Κενταύ-
ρων ὁμιλῆσαι δορὶ
κλεινοτάτῳ· καὶ ἐπ' Ἀργῴου δορὸς ἄξενον ὑγρὰν
ἐκπερᾶσαι ποντιᾶν Ξυμπληγάδων
κλεινὰν ἐπὶ ναυστολίαν,
Ἰλιάδα τε πόλιν ὅτε πάρος
εὐδόκιμον ὁ Διὸς ἶνις ἀμφέβαλε φόνῳ,
κοινὰν τὰν εὔκλειαν ἔχοντ'
Εὐρώπαν ἀφικέσθαι.

772 κηρυσσομένοις A: κηρυσσομένων Σ rell.: corr. Hermann 778 fortasse μὴ νίκαν ἔχειν om. L 781 ἁδὺ Dindorf 784 ὀνείδεσι νείκητε M O B (εἵκειτε B): νικᾶται Wilamowitz. Super hunc versum scripsit ἀφανές V 785 ταύτην bis P 787 κράτους A L 790 πεύθομαι Headlam σε Musgrave (et fortasse Haun.): σε καὶ fere codd.: τε καὶ B: om. A Κενταύρων L P V²: κενταύροι M, σ add. M²: κενταύροις rell. fortasse recte 793 ἄξενον L²: ἄξεινον rell. 794 ποντίαν Ξυμπληγάδα codd. (συu. L: τὴν ποντ. B O): corr. Hermann 796 τὸ πάρος Hermann 798 εὐδόκιμος codd.: corr. Hermann (ὁ delevit Matthiae) 799 ἀμφέβαλλε V B O 801 Εὐρώπαν L V²: εὐρώταν rell.

ΤΡΟΦΟΣ

ὦ φίλταται γυναῖκες, ὡς κακὸν κακῷ
διάδοχον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ πορσύνεται.
δέσποινα γὰρ κατ' οἶκον, Ἑρμιόνην λέγω,
πατρός τ' ἐρημωθεῖσα συννοίᾳ θ' ἅμα,
οἷον δέδρακεν ἔργον Ἀνδρομάχην κτανεῖν
καὶ παῖδα βουλεύσασα, κατθανεῖν θέλει,
πόσιν τρέμουσα, μὴ ἀντὶ τῶν δεδραμένων
ἐκ τῶνδ' ἀτίμως δωμάτων ἀποσταλῇ,
ἢ κατθάνῃ κτείνουσα τοὺς οὐ χρὴ κτανεῖν.
μόλις δέ νιν θέλουσαν ἀρτῆσαι δέρην
εἴργουσι φύλακες δμῶες ἔκ τε δεξιᾶς
ξίφη καθαρπάζουσιν ἐξαιρούμενοι.
οὕτω μεταλγεῖ καὶ τὰ πρὶν δεδραμένα
ἔγνωκε πράξασ' οὐ καλῶς. ἐγὼ μὲν οὖν
δέσποιναν εἴργουσ' ἀγχόνης κάμνω, φίλαι·
ὑμεῖς δὲ βᾶσαι τῶνδε δωμάτων ἔσω
θανάτου νιν ἐκλύσασθε· τῶν γὰρ ἠθάδων
φίλων νέοι μολόντες εὐπιθέστεροι.

Χο. καὶ μὴν ἐν οἴκοις προσπόλων ἀκούομεν
βοὴν ἐφ' οἷσιν ἦλθες ἀγγέλλουσα σύ.
δείξειν δ' ἔοικεν ἡ τάλαιν' ὅσον στένει
πράξασα δεινά· δωμάτων γὰρ ἐκπερᾷ
φεύγουσα χεῖρας προσπόλων πόθῳ θανεῖν.

Ερ. ἰώ μοί μοι· [στρ. α
σπάραγμα κόμας ὀνύχων τε δάι' ἀ-

802–866 Τροφ.] τρ. semper B, et vv. 828, 832, 836 etiam A : θερα. semper M V L, plerumque A, vv. 802, 866 etiam P : χορ. plerumque P. Cf. ad v. 851 802 κακῶν V : κακῶς L P 810 κτείνασα L B χρῆν Elmsley θανεῖν L P V² et H : versum del. Cobet 812 δμῶες φύλακες L 814 μέγ' ἀλγεῖ codd. : corr. Nauck 817 ἡμεῖς L P 819 εὐπειθέστεροι codd. (εὐτυχέστεροι B O) 821 ἀγγέλουσα M V B et primitus L 822 σθένει V L P : corr. V² 824 κτανεῖν A 826 κόμης L P

μύγματα θήσομαι.
Τρ. ὦ παῖ, τί δράσεις; σῶμα σὸν καταικιῇ;

Ερ. αἰαῖ αἰαῖ· [ἀντ. α
ἔρρ' αἰθέριον πλοκάμων ἐμῶν ἄπο,
λεπτόμιτον φάρος.
Τρ. τέκνον, κάλυπτε στέρνα, σύνδησαι πέπλους.

Ερ. τί δέ με δεῖ στέρνα [στρ. β
καλύπτειν πέπλοις; δῆλα καὶ
ἀμφιφανῆ καὶ ἄκρυπτα δε-
δράκαμεν πόσιν.
Τρ. ἀλγεῖς, φόνον ῥάψασα συγγάμῳ σέθεν;

Ερ. κατὰ μὲν οὖν στένω [ἀντ. β
δαΐας τόλμας, ἃν ἔρεξ'·
ὦ κατάρατος ἐγὼ κατά-
ρατος ἀνθρώποις.
Τρ. συγγνώσεταί σοι τήνδ' ἁμαρτίαν πόσις.

Ερ. τί μοι ξίφος
ἐκ χερὸς ἠγρεύσω;
ἀπόδος, ὦ φίλα, 'πόδος, ἵν' ἀνταίαν
ἐρείσω πλαγάν· τί με βρόχων εἴργεις;
Τρ. ἀλλ' εἴ σ' ἀφείην μὴ φρονοῦσαν, ὡς θάνῃς;
Ερ. οἴμοι πότμου.
ποῦ μοι πυρὸς φίλα φλόξ;
ποῦ δ' εἰς πέτρας ἀερθῶ,
⟨ἢ⟩ κατὰ πόντον ἢ καθ' ὕλαν ὀρέων,
ἵνα θανοῦσα νερτέροισιν μέλω;

828 Τροφ. v. ad v. 802 829 αἶ ter M A, quater rell. 832 πέπλους Reiske : πέπλοις codd. 833 sq. δεῖ om. B : responsio iam hic dubia, post 840 incertissima : delet στέρνα et πέπλοις Bothe, etiam δεδράκαμεν πόσιν Nauck 836 μόρον L 837 δαΐας] δὲ βιαίας ut vid. B : δικαίας O (δεμίας D) 838 ὦ M B L P Σ : ἁ V : ἡ A 841 τὸ ξίφος A 842 χειρὸς codd. 843 φίλα, 'πόδος Wilamowitz : φίλ' ἀπόδος M A V B : φίλος ἀπόδος L P 844 πληγάν L 845 θάνῃς codd. et Σ : θάνοις Musurus 848 ἐκ πέτρας Usener πέρας P O 849 ἢ add. Seidler 850 μέλλω P : μένω V²

Τρ. τί ταῦτα μοχθεῖς; συμφοραὶ θεήλατοι
πᾶσιν βροτοῖσιν ἢ τότ᾽ ἦλθον ἢ τότε.
Ερ. ἔλιπες ἔλιπες, ὦ πάτερ, ἐπακτίαν
[ὡσεὶ] μονάδ᾽ ἔρημον οὖσαν ἐνάλου κώπας.
—ὀλεῖ ὀλεῖ με· τᾷδ᾽ οὐκέτ᾽ ἐνοικήσω
νυμφιδίῳ στέγᾳ.
τίνος ἀγαλμάτων ἱκέτις ὁρμαθῶ;
ἢ δούλα δούλας γόνασι προσπέσω;
Φθιάδος ἐκ γᾶς
κυανόπτερος ὄρνις εἴθ᾽ εἴην,
ἢ πευκᾶεν
σκάφος, ἃ διὰ Κυανέας ἐπέρασεν ἀκτὰς
πρωτόπλοος πλάτα.

Τρ. ὦ παῖ, τὸ λίαν οὔτ᾽ ἐκεῖν᾽ ἐπῄνεσα,
ὅτ᾽ εἰς γυναῖκα Τρῳάδ᾽ ἐξημάρτανες,
οὔτ᾽ αὖ τὸ νῦν σου δεῖμ᾽ ὃ δειμαίνεις ἄγαν.
οὐχ ὧδε κῆδος σὸν διώσεται πόσις
φαύλοις γυναικὸς βαρβάρου πεισθεὶς λόγοις.
οὐ γάρ τί σ᾽ αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἔχει,
ἀλλ᾽ ἀνδρὸς ἐσθλοῦ παῖδα σὺν πολλοῖς λαβὼν
ἕδνοισι, πόλεώς τ᾽ οὐ μέσως εὐδαίμονος.
πατὴρ δέ σ᾽ οὐχ ὧδ᾽ ὡς σὺ δειμαίνεις, τέκνον,
προδοὺς ἐάσει δωμάτων τῶνδ᾽ ἐκπεσεῖν.
ἀλλ᾽ εἴσιθ᾽ εἴσω μηδὲ φαντάζου δόμων
πάροιθε τῶνδε, μή τιν᾽ αἰσχύνην λάβῃς,

851 Τροφ.] ἄμεινον τῆς τροφοῦ εἶναι τὸ πρόσωπον Σ: χορ. M B L P: θερα. V A 854 πάτερ *l* P (lacuna in L): πάτερ μ᾽ rell. 855 ὡσεὶ delevit Seidler μονάδ᾽] μ᾽ ὀλκάδ᾽ Jacobs (ἐπακτρίδα με pro ἐπακτίαν Brunck) ἐνάλου L (?): ἐναλίου rell. *l* 856 ὀλεῖ μ᾽ ὀλεῖ με δηλαδὴ πόσις codd.: μ᾽ del. Seidler, δηλαδὴ πόσις del. *l* οὐκέτι τᾷδ᾽ (τῶδ᾽ B) codd.: corr. Seidler 858 στέγᾳ L P: στέγῃ rell. 859 ἄγαλμα θεῶν Jacobs 860 δούλα δούλας A V B P Σ: δούλας δούλας M: δούλα δούλοις L γούνασι L P 862 posses conicere εἴθ᾽ εἴην: ἀερθείην Seidler (εἴην Σ) 864 ἀκτᾶς fere codd. 866 Τροφ. B: θερα. rell. Vide ad 802 τότε λίαν *l* 870 φαύλης A V P

πρόσθεν μελάθρων τῶνδ' ὁρωμένη, τέκνον.
Χο. καὶ μὴν ὅδ' ἀλλόχρως τις ἔκδημος ξένος
σπουδῇ πρὸς ἡμᾶς βημάτων πορεύεται.

ΟΡΕΣΤΗΣ

ξέναι γυναῖκες, ἦ τάδ' ἔστ' Ἀχιλλέως
παιδὸς μέλαθρα καὶ τυραννικαὶ στέγαι;
Χο. ἔγνως· ἀτὰρ δὴ τίς ⟨σὺ⟩ πυνθάνῃ τάδε;
Ορ. Ἀγαμέμνονός τε καὶ Κλυταιμήστρας τόκος,
ὄνομα δ' Ὀρέστης· ἔρχομαι δὲ πρὸς Διὸς
μαντεῖα Δωδωναῖ'. ἐπεὶ δ' ἀφικόμην
Φθίαν, δοκεῖ μοι ξυγγενοῦς μαθεῖν πέρι
γυναικός, εἰ ζῇ κεὐτυχοῦσα τυγχάνει
ἡ Σπαρτιᾶτις Ἑρμιόνη· τηλουρὰ γὰρ
ναίουσ' ἀφ' ἡμῶν πεδί' ὅμως ἐστὶν φίλη.
Ερ. ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανεὶς
Ἀγαμέμνονος παῖ, πρός σε τῶνδε γουνάτων,
οἴκτιρον ἡμᾶς ὧν ἐπισκοπεῖς τύχας,
πράσσοντας οὐκ εὖ. στεμμάτων δ' οὐχ ἥσσονας
σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας ἐμάς.
Ορ. ἔα·
τί χρῆμα; μῶν ἐσφάλμεθ' ἢ σαφῶς ὁρῶ
δόμων ἄνασσαν τήνδε Μενέλεω κόρην;
Ερ. ἥνπερ μόνην γε Τυνδαρὶς τίκτει γυνὴ
Ἑλένη κατ' οἴκους πατρί· μηδὲν ἀγνόει.
Ορ. ὦ Φοῖβ' ἀκέστορ, πημάτων δοίης λύσιν.
τί χρῆμα; πρὸς θεῶν ἢ βροτῶν πάσχεις κακά;
Ερ. τὰ μὲν πρὸς ἡμῶν, τὰ δὲ πρὸς ἀνδρὸς ὅς μ' ἔχει,

878 del. Nauck 880 *βημάτων* Brunck: *δωμάτων* codd. (*πρὸς ἠχὼ δωμάτων* Verrall, cl. Hipp. 791) 883 *δὴ τίς σὺ* Barnes: *δὴ τίς ὢν* codd. (*τίς ὤν γε* *l*: *δὴ* (*πῆ* ut vid. V²) *πυνθάνῃ τίς ὢν* V² Haun.): *τίς ὢν σὺ* Valckenaer 884 *κλυταιμνήστρας* codd. *γόνος* B O 892 *γουνάτων* B P: *γονάτων* rell. 894 *δ'* om. L 897 *τῶνδε* Brunck 898 *Χορ.* praef. M B *μόνη* M B O L: corr. L¹ *γυνὴ*] *κόρη* L fortasse recte 899 *Ἑλένης* L: corr. *l* 900 *Ἀκέστωρ* A B P: *γρ. ἀκέστων* Σ (= *θεραπευτῶν μόνον θεοῖς*: fortasse voluit *φοιβακέστων*) 901 *πάσχει* B O *κακά* L P V²: *κακόν* A V B Σ

τὰ δ' ἐκ θεῶν του· πανταχῇ δ' ὀλώλαμεν.
Ορ. τίς οὖν ἂν εἴη μὴ πεφυκότων γέ πω
παίδων γυναικὶ συμφορὰ πλὴν εἰς λέχος;
Ερ. τοῦτ' αὐτὸ καὶ νοσοῦμεν· εὖ μ' ὑπηγάγου.
Ορ. ἄλλην τιν' εὐνὴν ἀντὶ σοῦ στέργει πόσις;
Ερ. τὴν αἰχμάλωτον Ἕκτορος ξυνευνέτιν.
Ορ. κακόν γ' ἔλεξας, ἄνδρα δίσσ' ἔχειν λέχη.
Ερ. τοιαῦτα ταῦτα. κᾆτ' ἔγωγ' ἠμυνάμην.
Ορ. μῶν εἰς γυναῖκ' ἔρραψας οἷα δὴ γυνή;
Ερ. φόνον γ' ἐκείνῃ καὶ τέκνῳ νοθαγενεῖ.
Ορ. κἄκτεινας, ἤ τις συμφορά σ' ἀφείλετο;
Ερ. γέρων γε Πηλεύς, τοὺς κακίονας σέβων.
Ορ. σοὶ δ' ἦν τις ὅστις τοῦδ' ἐκοινώνει φόνου;
Ερ. πατήρ γ' ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀπὸ Σπάρτης μολών.
Ορ. κἄπειτα τοῦ γέροντος ἡσσήθη χερί;
Ερ. αἰδοῖ γε· καί μ' ἔρημον οἴχεται λιπών.
Ορ. συνῆκα· ταρβεῖς τοῖς δεδραμένοις πόσιν.
Ερ. ἔγνως· ὀλεῖ γάρ μ' ἐνδίκως. τί δεῖ λέγειν;
ἀλλ' ἄντομαί σε Δία καλοῦσ' ὁμόγνιον,
πέμψον με χώρας τῆσδ' ὅποι προσωτάτω
ἢ πρὸς πατρῷον μέλαθρον· ὡς δοκοῦσί γε
δόμοι τ' ἐλαύνειν φθέγμ' ἔχοντες οἵδε με,
μισεῖ τε γαῖα Φθιάς. εἰ δ' ἥξει πάρος
Φοίβου λιπὼν μαντεῖον εἰς δόμους πόσις,
κτενεῖ μ' ἐπ' αἰσχίστοισιν· ἢ δουλεύσομεν
νόθοισι λέκτροις ὧν ἐδέσποζον πρὸ τοῦ.
πῶς οὖν τάδ', ὡς εἴποι τις, ἐξημάρτανες;
κακῶν γυναικῶν εἴσοδοί μ' ἀπώλεσαν,
αἵ μοι λέγουσαι τούσδ' ἐχαύνωσαν λόγους·

906 ἐπηγάγου P: corr. *p* 909 ἄνδρα A: ἄνδρ' ἕνα L: ἕν' ἄνδρα rell. (δισσ' ἕν' ἄνδρ' ἔχειν Grotius) 913 συμφορά σ' Λ V²: συμφορᾶς rell. 920 μ' om. P 923 γε] μοι Musurus 924 τ' Matthiae: μ' B O: γ' rell. φθέγματ' V 929 Oresti, 930 Hermionae tribuunt codd.: corr. Lenting πῶς οὖν ἂν εἴποι τις τάδ' Pflugk: ὧδ' ἐρεῖ τις Nauck

Σὺ τὴν κακίστην αἰχμάλωτον ἐν δόμοις
δούλην ἀνέξῃ σοὶ λέχους κοινουμένην;
μὰ τὴν ἄνασσαν, οὐκ ἂν ἔν γ' ἐμοῖς δόμοις
βλέπουσ' ἂν αὐγὰς τἄμ' ἐκαρποῦτ' ἂν λέχη.
κἀγὼ κλύουσα τούσδε Σειρήνων λόγους,
[σοφῶν πανούργων ποικίλων λαλημάτων,]
ἐξηνεμώθην μωρίᾳ. τί γάρ μ' ἐχρῆν
πόσιν φυλάσσειν, ᾗ παρῆν ὅσων ἔδει;
πολὺς μὲν ὄλβος· δωμάτων δ' ἠνάσσομεν·
παῖδας δ' ἐγὼ μὲν γνησίους ἔτικτον ἄν,
ἣ δ' ἡμιδούλους τοῖς ἐμοῖς νοθαγενεῖς.
ἀλλ' οὔποτ' οὔποτ'—οὐ γὰρ εἰσάπαξ ἐρῶ—
χρὴ τούς γε νοῦν ἔχοντας, οἷς ἔστιν γυνή,
πρὸς τὴν ἐν οἴκοις ἄλοχον ἐσφοιτᾶν ἐᾶν
γυναῖκας· αὗται γὰρ διδάσκαλοι κακῶν·
ἣ μέν τι κερδαίνουσα συμφθείρει λέχος,
ἣ δ' ἀμπλακοῦσα συννοσεῖν αὑτῇ θέλει,
πολλαὶ δὲ μαργότητι . . . κἀντεῦθεν δόμοι
νοσοῦσιν ἀνδρῶν. πρὸς τάδ' εὖ φυλάσσετε
κλῄθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας·
ὑγιὲς γὰρ οὐδὲν αἱ θύραθεν εἴσοδοι
δρῶσιν γυναικῶν, ἀλλὰ πολλὰ καὶ κακά.

Χο. ἄγαν ἐφῆκας γλῶσσαν εἰς τὸ σύμφυτον.
συγγνωστὰ μέν νυν σοὶ τάδ', ἀλλ' ὅμως χρεὼν
κοσμεῖν γυναῖκας τὰς γυναικείας νόσους.

Ορ. σοφόν τι χρῆμα τοῦ διδάξαντος βροτοὺς
λόγους ἀκούειν τῶν ἐναντίων πάρα.
ἐγὼ γὰρ εἰδὼς τῶνδε σύγχυσιν δόμων
ἔριν τε τὴν σὴν καὶ γυναικὸς Ἕκτορος,

933 λέχος H 935 βλέπουσαν Σ et fere codd. (βλέπουσ' ἂν P V² B²) 937 del. Nauck 939 φυλάττειν codd. 947 συμφέρει B O 948 αὑτῇ Σ (et Haun.): αὐτῇ codd. (αὐτὴν H) 953 πόλλ' ἄγαν κακὰ gnomolog. Venetum 955 μὲν οὖν codd.: corr. Canter 956 γυναικείους B O P et H νόσους] γρ. φύσεις B 957–1211 deest B 959 νόμων P: corr. *p*

φυλακὰς ἔχων ἔμιμνον, εἴτ' αὐτοῦ μενεῖς
εἴτ' ἐκφοβηθεῖσ' αἰχμαλωτίδος φόνῳ
γυναικὸς οἴκων τῶνδ' ἀπηλλάχθαι θέλεις.
ἦλθον δὲ σὰς μὲν οὐ σέβων ἐπιστολάς,
εἰ δ' ἐνδιδοίης, ὥσπερ ἐνδίδως, λόγον,
πέμψων σ' ἀπ' οἴκων τῶνδ'. ἐμὴ γὰρ οὖσα πρὶν
σὺν τῷδε ναίεις ἀνδρὶ σοῦ πατρὸς κάκῃ,
ὃς πρὶν τὰ Τροίας εἰσβαλεῖν ὁρίσματα
γυναῖκ' ἐμοί σε δοὺς ὑπέσχεθ' ὕστερον
τῷ νῦν σ' ἔχοντι, Τρῳάδ' εἰ πέρσοι πόλιν.
ἐπεὶ δ' Ἀχιλλέως δεῦρ' ἐνόστησεν γόνος,
σῷ μὲν συνέγνων πατρί, τὸν δ' ἐλισσόμην
γάμους ἀφεῖναι σούς, ἐμὰς λέγων τύχας
καὶ τὸν παρόντα δαίμον', ὡς φίλων μὲν ἂν
γήμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν, ἔκτοθεν δ' οὐ ῥᾳδίως,
φεύγων ἀπ' οἴκων ἃς ἐγὼ φεύγω φυγάς.
ὁ δ' ἦν ὑβριστὴς εἴς τ' ἐμῆς μητρὸς φόνον
τάς θ' αἱματωποὺς θεὰς ὀνειδίζων ἐμοί.
κἀγὼ ταπεινὸς ὢν τύχαις ταῖς οἴκοθεν
ἤλγουν μὲν ἤλγουν, συμφοραῖς δ' ἠνειχόμην,
σῶν δὲ στερηθεὶς ᾠχόμην ἄκων γάμων.
νῦν οὖν, ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας
καὶ ξυμφορὰν τήνδ' εἰσπεσοῦσ' ἀμηχανεῖς,
ἄξω σ' ἀπ' οἴκων καὶ πατρὸς δώσω χερί.
τὸ συγγενὲς γὰρ δεινόν, ἔν τε τοῖς κακοῖς
οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον οἰκείου φίλου.

Ερ. νυμφευμάτων μὲν τῶν ἐμῶν πατὴρ ἐμὸς
μέριμναν ἕξει, κοὐκ ἐμὸν κρίνειν τόδε.

961 φύλακας V (φιλίας H) μένεις M V : corr. V² 962 φόνῳ Lenting : φόβῳ codd. et Σ 964 σὰς οὐ μένων P 965 λόγους P 966 πέμψω codd. : corr. Heath 969 σε δοὺς εἶθ' P 970 πέρσοι L : πέρσει rell. 975 γῆμαι μ' M A V² ῥᾴδιον L V² (ῥᾳδίως Σ) 980 συμφορὰς Scaliger ἐνειχόμην Dindorf 981 σοῦ et ὄγκων V : σῶν et γρ. ἄκων V² 985 Χορ. praef. Hermann γὰρ] τοι Hermann 988 ἐμοὶ . . . τάδε V : corr. V² (τάδε A)

ἀλλ' ὡς τάχιστα τῶνδέ μ' ἔκπεμψον δόμων,
μὴ φθῇ με προσβὰς δῶμα καὶ μολὼν πόσις,
ἢ πρέσβυς οἴκους μ' ἐξερημοῦσαν μαθὼν
Πηλεὺς μετέλθῃ πωλικοῖς διώγμασιν.

Ορ. θάρσει γέροντος χεῖρα· τὸν δ' Ἀχιλλέως
μηδὲν φοβηθῇς παῖδ', ὅσ' εἰς ἔμ' ὕβρισε.
τοία γὰρ αὐτῷ μηχανὴ πεπλεγμένη
βρόχοις ἀκινήτοισιν ἕστηκεν φόνου
πρὸς τῆσδε χειρός· ἣν πάρος μὲν οὐκ ἐρῶ,
τελουμένων δὲ Δελφὶς εἴσεται πέτρα.
ὁ μητροφόντης δ', ἢν δορυξένων ἐμῶν
μείνωσιν ὅρκοι Πυθικὴν ἀνὰ χθόνα,
δείξει γαμεῖν σφε μηδέν' ὧν ἐχρῆν ἐμέ.
πικρῶς δὲ πατρὸς φόνιον αἰτήσει δίκην
ἄνακτα Φοῖβον· οὐδέ νιν μετάστασις
γνώμης ὀνήσει θεῷ διδόντα νῦν δίκας,
ἀλλ' ἔκ τ' ἐκείνου διαβολαῖς τε ταῖς ἐμαῖς
κακῶς ὀλεῖται· γνώσεται δ' ἔχθραν ἐμήν.
ἐχθρῶν γὰρ ἀνδρῶν μοῖραν εἰς ἀναστροφὴν
δαίμων δίδωσι κοὐκ ἐᾷ φρονεῖν μέγα.

Χο. ὦ Φοῖβε πυργώσας τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχῆ πάγον [στρ.
καὶ πόντιε κυανέαις ἵπποις διφρεύ-
ων ἅλιον πέλαγος,
τίνος οὕνεκ' ἄτιμον ὀργᾶς
ἂν χέρα τεκτοσύνας Ἐ-

991 ἢ πρέσβυς οἴκους O D et apogr. Par. 2818 : ἢ παιδὸς οἴκους P[2] : γρ. οἴκους τε τούσδ' V[2] (unde Haun. οἴκους τε τούσδε μ') : . . . οἴκους M A V L P μαθὼν] ἐκμαθὼν M 992 μετέλθῃ primitus A : μετέλθοι rell. 993 τόν γ' P 994 φοβηθεὶς M V L O (corr. L[1] V[2]) ὃς codd. : corr. Lobeck 1001 δείξω Herwerden μηδέν' V : μηδ' ἐν M : μηδὲν V[2] rell. 1002 πικρὸς M P : πικρὰν Cobet 1006 ἐμοί A L (θεοῦ Kirchhoff) 1007 ἐχθρῶν iniuria suspectum : habuit Σ καταστροφὴν reddit unus Σ 1009 ἰὼ codd. et Σ : corr. Musurus 1011 κυανέοις V[2] Haun. 1012 ἵπποισι codd. 1014 ὀργᾶς ἂν scripsi : ὀργάναν (ὀργάνναν L) codd. et Σ 1015, 1016 χέρ' Ἐνυαλίῳ τεκτοσύνας et v. 1024 βασιλῆς Bothe, meliore metro

νυαλίῳ δοριμήστορι προσθέν-
τες τάλαιναν τάλαι-
ναν μεθεῖτε Τροίαν;

πλείστους δ' ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν εὐίππους
ὄχους [ἀντ.
ἐζεύξατε καὶ φονίους ἀνδρῶν ἁμίλ-
λας ἔθετ' ἀστεφάνους·
ἀπὸ δὲ φθίμενοι βεβᾶσιν
Ἰλιάδαι βασιλῆες,
οὐδ' ἔτι πῦρ ἐπιβώμιον ἐν Τροί-
ᾳ θεοῖσιν λέλαμ-
πεν καπνῷ θυώδει.

βέβακε δ' Ἀτρείδας ἀλόχου παλάμαις, [στρ.
αὐτά τ' ἐναλλάξασα φόνον θανάτῳ
πρὸς τέκνων ἀπηύρα
θεοῦ. θεοῦ νιν κέλευμ' ἐπεστράφη
μαντόσυνον, ὅτε νιν Ἁργόθεν πορευθεὶς
Ἀγαμεμνόνιος κέλωρ, ἀδύτων ἐπιβὰς
κτεάνων, ματρὸς φονεὺς . . .
ὦ δαῖμον, ὦ Φοῖβε, πῶς πείθομαι;

πολλαὶ δ' ἀν' Ἑλλάνων ἀγόρους στοναχὰς [ἀντ.
μέλποντο δυστάνων τεκέων, ἄλοχοι δ'

1016 δορὶ μήστορι codd. προθέντες codd. (etiam V P): corr. Musurus 1020 ἐζεύξατε om. A 1025 οὐδ' ἔτι M: οὐδέ τι rell. 1026 λάμπει A: λέλαμπτε V 1027–1046 Stropham post antistropham transp. Musgrave 1027 Ἀτρείδαις P V² 1030 πρὸς] πρὸ L: corr. *l* 1031 Punctum post θεοῦ posui, vulgo post ἀπηύρα κέλευμ' M V: κέλευσμ' rell. 1032 Ἁργόθεν scripsi: Ἀργόθεν codd. (Ἄργος V Haun.): Ἄργος ἐμπορευθεὶς Lenting 1034 ἀγαμεμνόνιος M: -ειος ut vid. rell. 1035 Fortasse κτειάνων: ἷκετ' (sc. νιν, θεὸν) ὧν Wilamowitz: ἔκτανεν Heath: sed aposiopesis videtur esse 1037 ἀγόρους Barnes: ἀγορὰς A: ἀχόρους V: ἀγορὰς ἀχόρους M¹: ἀγοραὶ ἀχόρους L P V² Haun. et primitus M: ἀγοραὶ ἀγόρους O D (ἀνὰ τὰς ἀγορὰς τῶν Ἑλλήνων Σ) 1038 τοκέων A V Σ: γρ. τευχέων Σ (sic): λεχέων Wilamowitz 1039, 1040 ἄλοχοι δ' ἐξέλειπον scripsi: ἄλοχοι· (ἄλοχον· L) ἐκ δ' ἔλιπον (ἔλειπον M B) codd. et Σ

ἐξέλειπον οἴκους
πρὸς ἄλλον εὐνάτορ'. οὐχὶ σοὶ μόνᾳ
δύσφρονες ἐπέπεσον, οὐ φίλοισι, λῦπαι·
νόσον Ἑλλὰς ἔτλα, νόσον· διέβα δὲ Φρυγῶν
καὶ πρὸς εὐκάρπους γύας
σκηπτὸς σταλάσσων ⟨τὸν⟩ Ἅιδα φόνον.

Πη. Φθιώτιδες γυναῖκες, ἱστοροῦντί μοι
σημήνατ'· ᾐσθόμην γὰρ οὐ σαφῆ λόγον
ὡς δώματ' ἐκλιποῦσα Μενέλεω κόρη
φρούδη τάδ'· ἥκω δ' ἐκμαθεῖν σπουδὴν ἔχων
εἰ ταῦτ' ἀληθῆ· τῶν γὰρ ἐκδήμων φίλων
δεῖ τοὺς κατ' οἶκον ὄντας ἐκπονεῖν τύχας.
Χο. Πηλεῦ, σαφῶς ἤκουσας· οὐδ' ἐμοὶ καλὸν
κρύπτειν ἐν οἷς παροῦσα τυγχάνω κακοῖς·
βασίλεια γὰρ τῶνδ' οἴχεται φυγὰς δόμων.
Πη. τίνος φόβου τυχοῦσα; διαπέραινέ μοι.
Χο. πόσιν τρέμουσα, μὴ δόμων νιν ἐκβάλῃ.
Πη. μῶν ἀντὶ παιδὸς θανασίμων βουλευμάτων;
Χο. ναί, καὶ γυναικὸς αἰχμαλωτίδος φόβῳ.
Πη. σὺν πατρὶ δ' οἴκους ἢ τίνος λείπει μέτα;
Χο. Ἀγαμέμνονός νιν παῖς βέβηκ' ἄγων χθονός.
Πη. ποίαν περαίνων ἐλπίδ'; ἦ γῆμαι θέλων;
Χο. καὶ σῷ γε παιδὸς παιδὶ πορσύνων μόρον.
Πη. κρυπτὸς καταστὰς ἢ κατ' ὄμμ' ἐλθὼν μάχῃ;
Χο. ἁγνοῖς ἐν ἱεροῖς Λοξίου Δελφῶν μέτα.

1041 ἄλλων εὐνάτορ' M : ἄλλους εὐνάστορας V^2 1042 δύσφρονες] δύσφρον' P ἐπέπεσον Musurus (ἐπεγένοντο Σ) : ἔ*νεπον L (ἔννεπον *l*): ἔπεσον M A V B P: ἔμπεσον Lenting 1044 Φρυγῶν καὶ] Φρυγῶν γῆν H: ὁ Φρυγῶν σφιν olim Hermann: καὶ Φρυγῶν O D 1045 γύας L et H : γυίας rell. 1046 τὸν add. Hermann (ἀεικῆ Kirchhoff) 1051 εἰ] ἢ P 1054 οἷσπερ οὖσα codd. : corr. Wecklein 1055 φυγὰς ante τῶνδ' habent A V 1056 φόβῳ φυγοῦσα Herwerden 1058 μῶν ἀντίποινα Nauck 1062 ἢ codd. 1063 σῷ Lobeck : σοῦ codd. 1065 ἀγνὼς Housman (ἁγνοῖς M V P)

Πη. οἴμοι· τόδ' ἤδη δεινόν. οὐχ ὅσον τάχος
χωρήσεταί τις Πυθικὴν πρὸς ἑστίαν
καὶ τἀνθάδ' ὄντα τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις,
πρὶν παῖδ' Ἀχιλλέως κατθανεῖν ἐχθρῶν ὕπο;

ΑΓΓΕΛΟΣ

ὤμοι μοι·
οἵας ὁ τλήμων ἀγγελῶν ἥκω τύχας
σοί τ', ὦ γεραιέ, καὶ φίλοισι δεσπότου.
Πη. αἰαῖ· πρόμαντις θυμὸς ὥς τι προσδοκᾷ.
Αγ. οὐκ ἔστι σοι παῖς παιδός, ὡς μάθῃς, γέρον
Πηλεῦ· τοιάσδε φασγάνων πληγὰς ἔχει
Δελφῶν ὑπ' ἀνδρῶν καὶ Μυκηναίου ξένου.
Χο. ἆ ἆ, τί δράσεις, ὦ γεραιέ; μὴ πέσῃς·
ἔπαιρε σαυτόν. Πη. οὐδέν εἰμ'· ἀπωλόμην.
φρούδη μὲν αὐδή, φροῦδα δ' ἄρθρα μου κάτω.
Αγ. ἄκουσον, εἰ καὶ σοῖς φίλοις ἀμυναθεῖν
χρῄζεις, τὸ πραχθέν, σὸν κατορθώσας δέμας.
Πη. ὦ μοῖρα, γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν
οἵα με τὸν δύστηνον ἀμφιβᾶσ' ἔχεις.
πῶς δ' οἴχεταί μοι παῖς μόνου παιδὸς μόνος;
σήμαιν'· ἀκοῦσαι δ' οὐκ ἀκούσθ' ὅμως θέλω.
Αγ. ἐπεὶ τὸ κλεινὸν ἤλθομεν Φοίβου πέδον,
τρεῖς μὲν φαεννὰς ἡλίου διεξόδους
θέᾳ διδόντες ὄμματ' ἐξεπίμπλαμεν.
καὶ τοῦθ' ὕποπτον ἦν ἄρ'· εἴς δὲ συστάσεις
κύκλους τ' ἐχώρει λαὸς οἰκήτωρ θεοῦ.
Ἀγαμέμνονος δὲ παῖς διαστείχων πόλιν
ἐς οὖς ἑκάστῳ δυσμενεῖς ηὔδα λόγους·

1067 πυθικὴν ἀνὰ χθόνα A V (corr. V²) 1070 ἰώ μοι μοι L P V² ἀγγέλων M V (corr. V²): ἀγγέλλων A O 1073 προσδοκῶν P 1074 ἔχων A V 1075 om. M O D 1076 αἶ αἶ M τί δράσῃ σ' V 1079 εἰ καὶ] εἴ τι, ut vid., Σ ἀμυνάθην M 1080 χρῄζει A V 1081 γῆρας V² 1083 δ' om. L P μου V (corr. V²) et fortasse primitus M 1084 ἀκοῦστ' M²: ἀκοῦσ' L P O

Ὁρᾶτε τοῦτον, ὃς διαστείχει θεοῦ
χρυσοῦ γέμοντα γύαλα, θησαυροὺς βροτῶν,
τὸ δεύτερον παρόντ᾽ ἐφ᾽ οἷσι καὶ πάρος
δεῦρ᾽ ἦλθε, Φοίβου ναὸν ἐκπέρσαι θέλων;
κἀκ τοῦδ᾽ ἐχώρει ῥόθιον ἐν πόλει κακόν·
ἀρχαί τε, πληροῦντές τε βουλευτήρια,
ἰδίᾳ θ᾽ ὅσοι θεοῦ χρημάτων ἐφέστασαν,
φρουρὰν ἐτάξαντ᾽ ἐν περιστύλοις δόμοις.
ἡμεῖς δὲ μῆλα, φυλλάδος Παρνασίας
παιδεύματ᾽, οὐδὲν τῶνδέ πω πεπυσμένοι,
λαβόντες ᾖμεν ἐσχάραις τ᾽ ἐφέσταμεν
σὺν προξένοισι μάντεσίν τε Πυθικοῖς.
καί τις τόδ᾽ εἶπεν· Ὦ νεανία, τί σοι
θεῷ κατευξώμεσθα; τίνος ἥκεις χάριν;
ὁ δ᾽ εἶπε· Φοίβῳ τῆς πάροιθ᾽ ἁμαρτίας
δίκας παρασχεῖν βουλόμεσθ᾽· ᾔτησα γὰρ
πατρός ποτ᾽ αὐτὸν αἵματος δοῦναι δίκην.
κἀνταῦθ᾽ Ὀρέστου μῦθος ἰσχύων μέγα
ἐφαίνεθ᾽, ὡς ψεύδοιτο δεσπότης ἐμός,
ἥκων ἐπ᾽ αἰσχροῖς. ἔρχεται δ᾽ ἀνακτόρων
κρηπῖδος ἐντός, ὡς πάρος χρηστηρίων
εὔξαιτο Φοίβῳ· τυγχάνει δ᾽ ἐν ἐμπύροις·
τῷ δὲ †ξιφήρης ἆρ᾽† ὑφειστήκει λόχος
δάφνῃ σκιασθείς· ὧν Κλυταιμήστρας τόκος
εἷς ἦν ἁπάντων τῶνδε μηχανορράφος.
χὠ μὲν κατ᾽ ὄμμα στὰς προσεύχεται θεῷ·
οἱ δ᾽ ὀξυθήκτοις φασγάνοις ὡπλισμένοι
κεντοῦσ᾽ ἀτευχῆ παῖδ᾽ Ἀχιλλέως λάθρᾳ.

1096 κἀν V: corr. V² 1097 sic Verrall: ἀρχαί τ᾽ ἐπληροῦντ᾽ εἴς τε codd.: fortasse ἀρχάς τ᾽ 1099 ἔταξάν τ᾽ A P *l* δρόμοις M O 1100 παρνησίας codd.: corr. Ludv. Dindorf 1102 ἦμεν codd.: corr. Heath 1105 κατευξώμεσθα M: -ώμεθα P: -όμεσθα vel -όμεθα rell. 1110 ἐφέρετ᾽ P: ἐφαίνετ᾽ *p* 1114 ἄρ᾽ codd., γρ. ἀεὶ V² vel *v*: ξιφήρη σαρὸν Verrall, cl. Ion 113 (vid. Hesych. σαρός): malim ξιφήρη χεῖρ᾽ 1115 πυκασθείς O D ὧν] ὁ δὲ Nauck κλυταιμνήστρας codd.

χωρεῖ δὲ πρύμναν· οὐ γὰρ εἰς καιρὸν τυπεὶς
ἐτύγχαν'· ἐξέλκει δὲ καὶ παραστάδος
κρεμαστὰ τεύχη πασσάλων καθαρπάσας
ἔστη 'πὶ βωμοῦ γοργὸς ὁπλίτης ἰδεῖν,
βοᾷ δὲ Δελφῶν παῖδας ἱστορῶν τάδε·
Τίνος μ' ἕκατι κτείνετ' εὐσεβεῖς ὁδοὺς
ἥκοντα; ποίας ὄλλυμαι πρὸς αἰτίας;—
τῶν δ' οὐδὲν οὐδεὶς μυρίων ὄντων πέλας
ἐφθέγξατ', ἀλλ' ἔβαλλον ἐκ χερῶν πέτροις.
πυκνῇ δὲ νιφάδι πάντοθεν σποδούμενος
προὔτεινε τεύχη κἀφυλάσσετ' ἐμβολὰς
ἐκεῖσε κἀκεῖσ' ἀσπίδ' ἐκτείνων χερί.
ἀλλ' οὐδὲν ἦνεν· ἀλλὰ πόλλ' ὁμοῦ βέλη,
οἰστοί, μεσάγκυλ' ἔκλυτοί τ' ἀμφώβολοι,
σφαγῆς ἐχώρουν βουπόροι ποδῶν πάρος.
δεινὰς δ' ἂν εἶδες πυρρίχας φρουρουμένου
βέλεμνα παιδός. ὡς δέ νιν περισταδὸν
κύκλῳ κατεῖχον οὐ διδόντες ἀμπνοάς,
βωμοῦ κενώσας δεξίμηλον ἐσχάραν,
τὸ Τρωικὸν πήδημα πηδήσας ποδοῖν
χωρεῖ πρὸς αὐτούς· οἱ δ' ὅπως πελειάδες
ἱέρακ' ἰδοῦσαι πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν.
πολλοὶ δ' ἔπιπτον μιγάδες ἔκ τε τραυμάτων
αὐτοί θ' ὑπ' αὐτῶν στενοπόρους κατ' ἐξόδους,
κραυγὴ δ' ἐν εὐφήμοισι δύσφημος δόμοις
πέτραισιν ἀντέκλαγξ'· ἐν εὐδίᾳ δέ πως
ἔστη φαεννοῖς δεσπότης στίλβων ὅπλοις·

1120 κρούει δὲ Scaliger (ex Σ ut putat) 1121 ἐξήρκει δὲ Kirchhoff 1123 ἰδεῖν] γρ. φανεὶς V² 1128 χειρῶν codd. 1130 καὶ φυλάσσετ' codd. : corr. V² 1132 ἦνεν (M et Σ M) : γρ. ἦμεν V² : ἥνυεν rell. 1133 μεσάγκυλοι A V *l* (corr. V²) 1134 σφαγῆς ⟨τ'⟩ Hervagiana secunda 1135 δ' om. A V (add. V²) φορουμένου L (sed ορ in rasura scripsit *l*) 1136 παιδός suspectum : ποδός M L O νιν L V² : μιν rell. 1137 ἀναπνοάς L 1140 τοὶ δ' A V (οἱ suprascr. V²) 1143 ὑφ' αὐτῶν Voss γρ. στεμπόρους V² 1145 ἀντέκλαγξεν εὐδία codd. (-κλαζεν L : -κλαξεν P) : corr. Reiske (ἀντέκλαζ'· Wecklein)

Χο. ὀττοτοτοτοτοῖ, θανόντα δεσπόταν γόοις [στρ. β
νόμῳ τῷ
νερτέρων κατάρξω.
Πη. ὀττοτοτοτοτοῖ, διάδοχα δ' ὦ τάλας ἐγὼ
γέρων καὶ
δυστυχὴς δακρύω.
Χο. θεοῦ γὰρ αἶσα, θεὸς ἔκρανε συμφοράν.
Πη. ὦ φίλος,
δόμον ἔλιπες ἔρημον,
ὤμοι μοι, ταλαίπωρον ἐμὲ
γέροντ' ἄπαιδα νοσφίσας.
Χο. θανεῖν θανεῖν σε, πρέσβυ, χρῆν πάρος τέκνων.
Πη. οὐ σπαράξομαι κόμαν,
οὐκ ἐμῷ 'πιθήσομαι
κάρᾳ κτύπημα χειρὸς ὀλοόν; ὦ πόλις,
διπλῶν τέκνων
μ' ἐστέρησ' ὁ Φοῖβος.

Χο. ὦ κακὰ παθὼν ἰδών τε δυστυχὴς γέρον, [ἀντ. β
τίν' αἰῶν'
εἰς τὸ λοιπὸν ἕξεις;
Πη. ἄτεκνος ἔρημος, οὐκ ἔχων πέρας κακῶν
διαντλή-
σω πόνους ἐς Ἅιδαν.
Χο. μάτην δέ σ' ἐν γάμοισιν ὤλβισαν θεοί.
Πη. ἀμπτάμενα

1197, 1200 Sic M V: *ὀττο τοτοί* L: *ὀτοτοῖ ὀτοτοῖ* P: *ὀττοτοῖ* bis 1197, semel 1200 A 1198 *δεσπότην* L P 1199 *τῷ* A V: *τῶν* rell. *κατάρξομαι* A V² L P 1200 *διάδοχα δ' ὦ* A: *διάδοχα* rell. et Σ V (evanida in V): *διάδοχά σοι* Wilamowitz 1202 *δακρύω* ut vid. L 1204 *ἰὼ* M L 1205 *ἔλειπες* M L P 1208 *θανεῖν θανεῖν* A: *θανεῖν* rell. *χρῆν*] *χρὴ* L ⟨*τῶν σῶν*⟩ *τέκνων* P: ⟨*Πηλεῦ*⟩ *τέκνων* O 1210 *ἐπιθήσομαι ἐμῷ* codd.: traieci. *Hinc rursus incipit* B 1211 *χειρὸς* B: *χερὸς* rell. 1212 *ἐστέρησ' ὁ* L: *ἐστέρησε* rell. 1214 *ἰδόν* M: corr. M² *δυστυχῆ* Schmidt 1217 *διαντλήσομαι* P 1218 *γάμοισιν* L² P: *γάμοις* rell.

φροῦδα πάντα, κεῖται

. . . . . .

κόμπων μεταρσίων πρόσω.

Χο. μόνος μόνοισιν ἐν δόμοις ἀναστρέφῃ.

Πη. οὐκέτ᾽ εἶ, πόλις, πόλις,
σκῆπτρά τ᾽ ἐρρέτω τάδε [ἐπὶ γαῖαν,]
σύ τ᾽, ὦ κατ᾽ ἄντρα νύχια Νηρέως κόρη,
πανώλεθρόν
μ᾽ ὄψεαι πίτνοντα [πρὸς γᾶν.]

Χο. ἰὼ ἰώ·
τί κεκίνηται; τίνος αἰσθάνομαι
θείου; κοῦραι, λεύσσετ᾽ ἀθρήσατε·
δαίμων ὅδε τις λευκὴν αἰθέρα
πορθμευόμενος τῶν ἱπποβότων
Φθίας πεδίων ἐπιβαίνει.

ΘΕΤΙΣ

Πηλεῦ, χάριν σοι τῶν πάρος νυμφευμάτων
ἥκω Θέτις λιποῦσα Νηρέως δόμους.
καὶ πρῶτα μέν δὴ τοῖς παρεστῶσιν κακοῖς
μηδέν τι λίαν δυσφορεῖν παρῄνεσα·
κἀγὼ γάρ, ἣν ἄκλαυτα χρῆν τίκτειν τέκνα,
ἀπώλεσ᾽ ἐκ σοῦ παῖδα τὸν ταχὺν πόδας
᾽Αχιλλέα τεκοῦσα πρῶτον ῾Ελλάδος.

1219 πάντα φροῦδα P (φρ. π. Σ) κεῖται] ἀνεῖται Musgrave post 1219 supple e.g. κεῖται ⟨δ᾽, ὤμοι μοι, πάλιν γαπετέα⟩ 1220 κόμπῳ μεταρσίῳ codd. et Σ: corr. Reiske 1221 ἀναστρέφων V: corr. V^2 1222 οὐκέτ᾽ εἶ scripsi: οὐκέτι μοι A P: οὔτε μοι rell. (οὐκέτ᾽ ἐστί μοι πόλις Hermann) 1223 ἐπὶ γαῖαν del. Kirchhoff: ἐρρέτω ᾽πι γᾶν Hermann: fortasse τά δ᾽ ἐπὶ γαῖαν ἐρρέτω, tum deiicit sceptra histrio 1224 βύθια suprascr. A γρ. B 1225 πρὸς γᾶν del. Seidler 1227 κοῦραι V M^2 (κούρας M): κόραι rell. (κόρα B) 1228 γρ. λευκὸν B 1231, 1232 evanidi in M: rescr. M^2 et *m* (ἦλθον pro ἥκω *m*) 1231 σοι Platt: σῶν codd. 1233 δὴ L: σοὶ rell. 1234 συμφορεῖν A ἐπήνεσα P 1235 ἄκλαυστ᾽ (ἄκλαυτ᾽ M B) ἐχρῆν codd. 1236–1249 om. B

ὧν δ' οὕνεκ' ἦλθον σημανῶ, σὺ δ' ἐνδέχου.
τὸν μὲν θανόντα τόνδ' Ἀχιλλέως γόνον
θάψον πορεύσας Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν,
Δελφοῖς ὄνειδος, ὡς ἀπαγγέλλῃ τάφος
φόνον βίαιον τῆς Ὀρεστείας χερός·
γυναῖκα δ' αἰχμάλωτον, Ἀνδρομάχην λέγω,
Μολοσσίαν γῆν χρὴ κατοικῆσαι, γέρον,
Ἑλένῳ συναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις,
καὶ παῖδα τόνδε, τῶν ἀπ' Αἰακοῦ μόνον
λελειμμένον δή. βασιλέα δ' ἐκ τοῦδε χρὴ
ἄλλον δι' ἄλλου διαπερᾶν Μολοσσίας
εὐδαιμονοῦντας· οὐ γὰρ ὧδ' ἀνάστατον
γένος γενέσθαι δεῖ τὸ σὸν κἀμόν, γέρον,
Τροίας τε· καὶ γὰρ θεοῖσι κἀκείνης μέλει,
καίπερ πεσούσης Παλλάδος προθυμίᾳ.
σὲ δ', ὡς ἂν εἰδῇς τῆς ἐμῆς εὐνῆς χάριν,
[θεὰ γεγῶσα καὶ θεοῦ πατρὸς τέκος,]
κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βροτησίων
ἀθάνατον ἄφθιτόν τε ποιήσω θεόν.
κἄπειτα Νηρέως ἐν δόμοις ἐμοῦ μέτα
τὸ λοιπὸν ἤδη θεὸς συνοικήσεις θεᾷ·
ἔνθεν κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντου πόδα
τὸν φίλτατον σοὶ παῖδ' ἐμοί τ' Ἀχιλλέα
ὄψῃ δόμους ναίοντα νησιωτικοὺς
Λευκὴν κατ' ἀκτὴν ἐντὸς Εὐξείνου πόρου.
ἀλλ' ἕρπε Δελφῶν εἰς θεόδμητον πόλιν
νεκρὸν κομίζων τόνδε, καὶ κρύψας χθονὶ

1240 πρὸς] ἐπ' A 1241 ἀπαγγέλλῃ A L[1]: -γέλῃ (vel -γέλει) M V[2] P O et primitus L 1244 χρὴ L A v: χρῆν rell. κατοικίσαι L 1246 τῶν Barnes: τὸν codd. (τῶνδ' O D) 1247 βασιλείαν V: corr. V[2] δ' ἐκ] κἀκ L χρὴ] δεῖ A 1248 Μολοσσίαν codd. et Σ: corr. Lenting 1251 Fortasse τ'· ἐπεὶ θεοῖσι (τἀκείνης Lenting) 1252 προμηθίᾳ L P suprascr. V[2] 1254 ἐν τοῖς πολλοῖς τῶν ἀντιγράφων οὐ φέρεται ὁ ἴαμβος οὗτος Σ τόκος L P 1256 τε] σε V 1257 δμοῦ M B O 1258 θεᾷ] θεῷ L

ἐλθὼν παλαιᾶς χοιράδος κοῖλον μυχὸν
Σηπιάδος ἵζου· μίμνε δ', ἔστ' ἂν ἐξ ἁλὸς
λαβοῦσα πεντήκοντα Νηρῄδων χορὸν
ἔλθω κομιστήν σου· τὸ γὰρ πεπρωμένον
δεῖ σ' ἐκκομίζειν· Ζηνὶ γὰρ δοκεῖ τάδε.
παῦσαι δὲ λύπης τῶν τεθνηκότων ὕπερ·
πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν ἥδε πρὸς θεῶν
ψῆφος κέκρανται κατθανεῖν τ' ὀφείλεται.

Πη. ὦ πότνι', ὦ γενναῖα συγκοιμήματα,
Νηρέως γένεθλον, χαῖρε· ταῦτα δ' ἀξίως
σαυτῆς τε ποιεῖς καὶ τέκνων τῶν ἐκ σέθεν.
παύω δὲ λύπην σοῦ κελευούσης, θεά,
καὶ τόνδε θάψας εἶμι Πηλίου πτυχάς,
οὗπερ σὸν εἷλον χερσὶ κάλλιστον δέμας.
κᾆτ' οὐ γαμεῖν δῆτ' ἔκ τε γενναίων χρεὼν
δοῦναί τ' ἐς ἐσθλούς, ὅστις εὖ βουλεύεται,
κακῶν δὲ λέκτρων μὴ 'πιθυμίαν ἔχειν,
μηδ' εἰ ζαπλούτους οἴσεται φερνὰς δόμοις;
[οὐ γάρ ποτ' ἂν πράξειαν ἐκ θεῶν κακῶς.]

Χο. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον ηὗρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

1268 κομιστήρ V Haun. (-την V[2]): (-τήν etiam Σ) 1269 Fortasse Ζηνί τοι 1272 κέκραται P O υ τ' om. A L 1272–1288 om. B 1276 παύσω M[2] Haun. λύπης V 1277 πυλίου A V : corr. V[1] 1279 οὕτω γαμεῖν Wilamowitz εἰ χρὴ γαμεῖν χρὴ τὰ ἔκ τε γενναίων γαμεῖν Stob. 72. 3 1280 ἐς om. V L βούλεται A V[1] 1282 ζαχρύσους Stob. l. c. εἴσεται L δόμους V: corr. V[2] 1283 H. v. in loco ex Antiope citato habet Stob. 70. 10 ἐς τέλος κακῶς legens καλῶς V[2]. Fortasse οἱ ἐκ θεῶν legendum Subscriptio evanuit in M. τέλος 'Ανδρομάχης A ('A. τ. V) : Εὐριπίδου τέλος 'Ανδρομάχης L (τ. Εὐ. 'A. P)

ΕΚΑΒΗ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΚΑΒΗΣ

Μετὰ τὴν Ἰλίου πολιορκίαν οἱ μὲν Ἕλληνες εις τὴν ἀντιπέραν Τρῳάδος Χερρόνησον καθωρμίσθησαν· Ἀχιλλεὺς δὲ νυκτὸς ὁραθεὶς σφάγιον ᾔτει μίαν τῶν θυγατέρων τοῦ Πριάμου. οἱ μὲν οὖν Ἕλληνες τιμῶντες τὸν ἥρωα Πολυξένην ἀποσπάσαντες Ἑκάβης ἐσφαγίασαν· Πολυμήστωρ δὲ ὁ τῶν Θρᾳκῶν βασιλεὺς ἕνα τῶν Πριαμιδῶν Πολύδωρον ἔσφαξεν. εἰλήφει δὲ τοῦτον παρὰ τοῦ Πριάμου ὁ Πολυμήστωρ εἰς παρακαταθήκην μετὰ χρημάτων. ἁλούσης δὲ τῆς πόλεως, κατασχεῖν αὐτοῦ βουλόμενος τὸν πλοῦτον φονεύειν ὥρμησε καὶ φιλίας δυστυχούσης ὠλιγώρησεν. ἐκριφέντος δὲ τοῦ σώματος εἰς τὴν θάλασσαν, κλύδων πρὸς τὰς τῶν αἰχμαλωτίδων σκηνὰς αὐτὸν ἐξέβαλεν. Ἑκάβη δὲ τὸν νεκρὸν θεασαμένη ἐπέγνω· κοινωσαμένη δὲ τὴν γνώμην Ἀγαμέμνονι, Πολυμήστορα σὺν τοῖς παισὶν αὐτοῦ ὡς ἑαυτὴν μετεπέμψατο, κρύπτουσα τὸ γεγονός, ὡς ἵνα θησαυροὺς ἐν Ἰλίῳ μηνύσῃ αὐτῷ· παραγενομένων δὲ τοὺς μὲν υἱοὺς κατέσφαξεν, αὐτὸν δὲ τῆς ὁράσεως ἐστέρησεν. ἐπὶ δὲ τῶν Ἑλλήνων λέγουσα τὸν κατήγορον ἐνίκησεν· ἐκρίθη γὰρ οὐκ ἄρξαι ὠμότητος, ἀλλ' ἀμύνασθαι τὸν κατάρξαντα.

Hoc argumentum, recens quidem opus sed ceteris quae extant antiquius, tale exhibui quale ex codd. recc. aliquot edidit Schwartz, varietate lectionis ex A apposita. Argumentum nullum in M V L; alia Byzantina in B P. Ὑπόθεσις πολυδώρου suprascr *p*. Conferre iubet Prinz Greg. Cor. p. 17 qui οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον (Hec. 225) in Euripidis Πολυίδῳ (Πολυδώρῳ Prinz) legi dicit. Cf. ad v. 1.
2 σφαγῆναι ἠξίου A 5 κατέσφαξεν A 8 δυστυχοῦς A 9 τὸ κλυδώνιον A 12, 13 κρύπτουσα . . . ἵνα] ὡς A, ceteris omissis 13 παραγενομένω A (-ένου alii) 14 τῆς ὁράσεως] τῶν ὀφθαλμῶν A 15 ἄρχειν A

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ

ΕΚΑΒΗ

ΧΟΡΟΣ [ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ]

ΠΟΛΥΞΕΝΗ

ΟΔΥΣΣΕΥΣ

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ

Sic A P · om. M V L   *αἰχμαλωτίδων γυναικῶν* om. P

Acta circ. ann. A. C. 425–424; certe ante Aristophanis Nubes quae 423 fuit (Nub. 701 = Hec. 162, Nub. 1148 = Hec. 173, et prior saltem locus primae editionis Nubium est); fortasse post sacra Deliaca restituta anno 426. Cf. vv. 455 sqq.

Codices M A V B L P etiam palimpsestus H (vv. 885–938, 1126–1130, 1148–1195): raro notantur O F et multi Byzantinae recensionis (vid. Praef.). Saepius discrepant inter se L et P. B initio mutilus est: vv. 1–522 supplevit manus recentissima: in V desunt vv. 212–256 et 712–1069. Accedunt Scholia ampla.

ΕΚΑΒΗ

ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ

Ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
λιπών, ἵν' Ἅιδης χωρὶς ᾤκισται θεῶν,
Πολύδωρος, Ἑκάβης παῖς γεγὼς τῆς Κισσέως
Πριάμου τε πατρός, ὅς μ', ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν
κίνδυνος ἔσχε δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῷ,
δείσας ὑπεξέπεμψε Τρωικῆς χθονὸς
Πολυμήστορος πρὸς δῶμα Θρῃκίου ξένου,
ὃς τήν⟨δ'⟩ ἀρίστην Χερσονησίαν πλάκα
σπείρει, φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορί.
πολὺν δὲ σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρᾳ
πατήρ, ἵν', εἴ ποτ' Ἰλίου τείχη πέσοι,
τοῖς ζῶσιν εἴη παισὶ μὴ σπάνις βίου.
νεώτατος δ' ἦ Πριαμιδῶν, ὃ καί με γῆς
ὑπεξέπεμψεν· οὔτε γὰρ φέρειν ὅπλα
οὔτ' ἔγχος οἷός τ' ἦ νέῳ βραχίονι.
ἕως μὲν οὖν γῆς ὄρθ' ἔκειθ' ὁρίσματα
πύργοι τ' ἄθραυστοι Τρωικῆς ἦσαν χθονὸς
Ἕκτωρ τ' ἀδελφὸς οὑμὸς εὐτύχει δορί,
καλῶς παρ' ἀνδρὶ Θρῃκὶ πατρῴῳ ξένῳ

Εὐριπίδου Ἑκάβη suprascr. M L P: πολυδωρ suprascr. *l* (vel alia manus recens in L) 1 γρ. σκότους M (σκότου, ut videtur, Lucian Necyom. 1, Strabo xiv. p. 670, Demosth. Cor. p. 315, Libanius iv. p. 309 aliique qui citant) 3 γρ. τῆς Κισσέως (voluit Κισσίας) Σ 8 τήνδ' Hermann (cf. v. 1052): τὴν codd. et Σ (deest B: v. ad v. 523) Χερρονησίαν codd.: corr. Brunck: etiam v. 33 13 ἦ Didymus ap. Σ: ἦν codd. et Σ 16 Fortasse ὄρθ' ἔτ' εἶχ' (ἔκειτ' etiam Σ) 19 φίλῳ L P

τροφαῖσιν ὥς τις πτόρθος ηὐξόμην, τάλας·
ἐπεὶ δὲ Τροία θ' Ἕκτορός τ' ἀπόλλυται
ψυχή, πατρῴα θ' ἑστία κατεσκάφη,
αὐτὸς δὲ βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ πίτνει
σφαγεὶς Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνου,
κτείνει με χρυσοῦ τὸν ταλαίπωρον χάριν
ξένος πατρῷος καὶ κτανὼν ἐς οἶδμ' ἁλὸς
μεθῆχ', ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ.
κεῖμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς, ἄλλοτ' ἐν πόντου σάλῳ,
πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος,
ἄκλαυτος ἄταφος· νῦν δ' ὑπὲρ μητρὸς φίλης
Ἑκάβης ἀΐσσω, σῶμ' ἐρημώσας ἐμόν,
τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρούμενος,
ὅσονπερ ἐν γῇ τῇδε Χερσονησίᾳ
μήτηρ ἐμὴ δύστηνος ἐκ Τροίας πάρα.
πάντες δ' Ἀχαιοὶ ναῦς ἔχοντες ἥσυχοι
θάσσουσ' ἐπ' ἀκταῖς τῆσδε Θρῃκίας χθονός·
ὁ Πηλέως γὰρ παῖς ὑπὲρ τύμβου φανεὶς
κατέσχ' Ἀχιλλεὺς πᾶν στράτευμ' Ἑλληνικόν,
πρὸς οἶκον εὐθύνοντας ἐναλίαν πλάτην·
αἰτεῖ δ' ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν Πολυξένην
τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα καὶ γέρας λαβεῖν.
καὶ τεύξεται τοῦδ', οὐδ' ἀδώρητος φίλων
ἔσται πρὸς ἀνδρῶν· ἡ πεπρωμένη δ' ἄγει
θανεῖν ἀδελφὴν τῷδ' ἐμὴν ἐν ἤματι.
δυοῖν δὲ παίδοιν δύο νεκρὼ κατόψεται
μήτηρ, ἐμοῦ τε τῆς τε δυστήνου κόρης.
φανήσομαι γάρ, ὡς τάφου τλήμων τύχω,

23 δὲ A V : τε M L P Σ   λιθοδμήτῳ M (θεοδμήτῳ Σ et γρ. M[1]) 28 ἀκτῆς M O   29 ἄλλοις Usener   30 ἄκλαυστος ἄταφος M A V : ἄταφος ἄκλαυτος L P O (ἄτ. ἄκλαυστος P)   35 τ' M   36 θρηϊκίης L   38 γρ. ἀχαϊκόν M   39 εἰναλίαν A L P M[2]   πλάταν L   42 οὐ γὰρ L   44 sic A V O γρ. M : τὴν ἐμὴν τῇδ' ἡμέρᾳ M P F l (τὴν ἐμὴν ****** L)   45 δύο] δύω A V L   46 δυστάνου κόρας L

δούλης ποδῶν πάροιθεν ἐν κλυδωνίῳ.
τοὺς γὰρ κάτω σθένοντας ἐξῃτησάμην
τύμβου κυρῆσαι κἀς χέρας μητρὸς πεσεῖν.
τοὐμὸν μὲν οὖν ὅσονπερ ἤθελον τυχεῖν
ἔσται· γεραιᾷ δ' ἐκποδὼν χωρήσομαι
Ἑκάβῃ· περᾷ γὰρ ἥδ' ὑπὸ σκηνῆς πόδα
Ἀγαμέμνονος, φάντασμα δειμαίνουσ' ἐμόν.
φεῦ·
ὦ μῆτερ ἥτις ἐκ τυραννικῶν δόμων
δούλειον ἦμαρ εἶδες, ὡς πράσσεις κακῶς
ὅσονπερ εὖ ποτ'· ἀντισηκώσας δέ σε
φθείρει θεῶν τις τῆς πάροιθ' εὐπραξίας.

ΕΚΑΒΗ

ἄγετ', ὦ παῖδες, τὴν γραῦν πρὸ δόμων,
ἄγετ' ὀρθοῦσαι τὴν ὁμόδουλον,
Τρῳάδες, ὑμῖν, πρόσθε δ' ἄνασσαν·
λάβετε φέρετε πέμπετ' ἀείρετέ μου
γεραιᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι·
κἀγὼ σκολιῷ σκίπωνι χερὸς
διερειδομένα σπεύσω βραδύπουν
ἤλυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα.
ὦ στεροπὰ Διός, ὦ σκοτία νύξ,
τί ποτ' αἴρομαι ἔννυχος οὕτω
δείμασι, φάσμασιν; ὦ πότνια Χθών,
μελανοπτερύγων μῆτερ ὀνείρων,
ἀποπέμπομαι ἔννυχον ὄψιν,
ἣν περὶ παιδὸς ἐμοῦ τοῦ σῳζομένου κατὰ Θρῄκην
ἀμφὶ Πολυξείνης τε φίλης θυγατρὸς δι' ὀνείρων·

50 κεἰς codd. 52, 53 γεραιᾶς . . . Ἑκάβης L: corr. *l* 53 σκηνὴν L P fortasse recte (σκηνῆς Σ) 54 Suspectus: habuit Σ 56 εἶδες ἦμαρ (sic) V 60 ὁμόδουλον νῦν L 62 μου δέμας L suprascr. ν (λείπει τὸ σῶμα Σ) 64 γηραιᾶς L 65 σκίμπωνι L P 66 διερειδομένη L P υ suprascr. A 69 ἐννυχίοις Hartung (ἔννυχος Schol. Ar. Ran. 1331) 70 χθών] γρ. Νύξ M: utrumque Σ. χθών Eustath. pp. 173, 1877 75 πολυξείνης M: -ξένης rell.

[εἶδον γὰρ] φοβερὰν [ὄψιν ἔμαθον] ἐδάην.
ὦ χθόνιοι θεοί, σώσατε παῖδ' ἐμόν,
ὃς μόνος οἴκων ἄγκυρ' ἔτ' ἐμῶν
τὴν χιονώδη Θρῄκην κατέχει
ξείνου πατρίου φυλακαῖσιν.
ἔσται τι νέον·
ἥξει τι μέλος γοερὸν γοεραῖς.
οὔποτ' ἐμὰ φρὴν ὧδ' ἀλίαστος
φρίσσει, ταρβεῖ.
ποῦ ποτε θείαν Ἑλένου ψυχὰν
καὶ Κασάνδραν ἐσίδω, Τρῳάδες,
ὥς μοι κρίνωσιν ὀνείρους;
εἶδον γὰρ βαλιὰν ἔλαφον λύκου αἵμονι χαλᾷ
σφαζομέναν, ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσαν ἀνοίκτως.
καὶ τόδε δεῖμά μοι· ἦλθ' ὑπὲρ ἄκρας
τύμβου κορυφᾶς
φάντασμ' Ἀχιλέως· ᾔτει δὲ γέρας
τῶν πολυμόχθων τινὰ Τρωιάδων.
ἀπ' ἐμᾶς ἀπ' ἐμᾶς οὖν τόδε παιδὸς
πέμψατε, δαίμονες, ἱκετεύω.

ΧΟΡΟΣ

Ἑκάβη, σπουδῇ πρός σ' ἐλιάσθην
τὰς δεσποσύνους σκηνὰς προλιποῦσ',
ἵν' ἐκληρώθην [καὶ προσετάχθην]
δούλη, πόλεως ἀπελαυνομένη
τῆς Ἰλιάδος, λόγχης αἰχμῇ

76 Verba uncis inclusa del. Hartung εἶδον εἶδον γὰρ P: εἶδον A 80 ἄγκυρά τ' ἐμῶν codd.: corr. Byzantini: ἄγκυρ' ἀμῶν Meineke (ἐπὶ τῶν ἐμῶν οἴκων Σ V, ubi leg. fortasse ἔτι) 82 πατρίου M: πατρῴου A V L P 85 ἀλίαστον Nauck (-τος Σ) 86 τάρβει Blaydes 87 ψυχὴν V 88 καὶ] ἢ V Κασάνδραν P: κασάνδρας M A V L, et, me iudice, Σ τρωϊάδες A V (κόραι add. P) 91 κἀπ' L P: corr. *l* ἀνοίκτως Porson: ἀνάγκᾳ οἰκτρῶς codd. et Σ (at glossa ἀνηλεῶς in M V) 92 ἤλυθ' P *v*: ἤλυθε γὰρ L 96 ἀπ' ἐμᾶς οὖν ἀπ' ἐμᾶς codd.: corr. Bothe. ἀπ' ἐμᾶς ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδός, v. 97 deleto Nauck 100 καὶ προσετάχθην seclusit Herwerden

δοριθήρατος πρὸς Ἀχαιῶν,
οὐδὲν παθέων ἀποκουφίζουσ',
ἀλλ' ἀγγελίας βάρος ἀραμένη
μέγα σοί τε, γύναι, κῆρυξ ἀχέων.
ἐν γὰρ Ἀχαιῶν πλήρει ξυνόδῳ
λέγεται δόξαι σὴν παῖδ' Ἀχιλεῖ
σφάγιον θέσθαι· τύμβου δ' ἐπιβὰς
οἶσθ' ὅτε χρυσέοις ἐφάνη σὺν ὅπλοις,
τὰς ποντοπόρους δ' ἔσχε σχεδίας
λαίφη προτόνοις ἐπερειδομένας,
τάδε θωΰσσων·
Ποῖ δή, Δαναοί, τὸν ἐμὸν τύμβον
στέλλεσθ' ἀγέραστον ἀφέντες;
πολλῆς δ' ἔριδος συνέπαισε κλύδων,
δόξα δ' ἐχώρει δίχ' ἀν' Ἑλλήνων
στρατὸν αἰχμητήν, τοῖς μὲν διδόναι
τύμβῳ σφάγιον, τοῖς δ' οὐχὶ δοκοῦν.
ἦν δ' ὁ τὸ μὲν σὸν σπεύδων ἀγαθὸν
τῆς μαντιπόλου Βάκχης ἀνέχων
λέκτρ' Ἀγαμέμνων·
τὼ Θησείδα δ', ὄζω Ἀθηνῶν,
δισσῶν μύθων ῥήτορες ἦσαν·
γνώμῃ δὲ μιᾷ συνεχωρείτην,
τὸν Ἀχίλλειον τύμβον στεφανοῦν
αἵματι χλωρῷ, τὰ δὲ Κασάνδρας
λέκτρ' οὐκ ἐφάτην τῆς Ἀχιλείας
πρόσθεν θήσειν ποτὲ λόγχης.
σπουδαὶ δὲ λόγων κατατεινομένων
ἦσαν ἴσαι πως, πρὶν ὁ ποικιλόφρων
κόπις ἡδυλόγος δημοχαριστὴς

105 *αἰρομένη* P *l*: *ἀρομένη* V 108 *ἀχιλεῖ* M: *ἀχιλλεῖ* rell. 116 *συνέπεσε* codd. et Σ: corr. Byzantini (*συνέκρουσε* Schol. Byzant.) 117 *Ἑλλάνων* codd.: *η* suprascr. P *v* 120 *δ' ὁ* L P: *δὲ* rell. Σ 123 *ὅ+ω* L, *ὄζω* *l* 128 *ἀχιλλείας* codd.: corr. Byzantini

Λαερτιάδης πείθει στρατιὰν
μὴ τὸν ἄριστον Δαναῶν πάντων
δούλων σφαγίων εἵνεκ' ἀπωθεῖν,
μηδέ τιν' εἰπεῖν παρὰ Φερσεφόνῃ
στάντα φθιμένων
ὡς ἀχάριστοι Δαναοὶ Δαναοῖς
τοῖς οἰχομένοις ὑπὲρ Ἑλλήνων
   Τροίας πεδίων ἀπέβησαν.
ἥξει δ' Ὀδυσεὺς ὅσον οὐκ ἤδη,
πῶλον ἀφέλξων σῶν ἀπὸ μαστῶν
ἔκ τε γεραιᾶς χερὸς ὁρμήσων.
ἀλλ' ἴθι ναούς, ἴθι πρὸς βωμούς,
ἷζ' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων,
κήρυσσε θεοὺς τούς τ' οὐρανίδας
τούς θ' ὑπὸ γαῖαν.
ἢ γάρ σε λιταὶ διακωλύσουσ'
ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς μελέας,
ἢ δεῖ σ' ἐπιδεῖν τύμβου προπετῆ
φοινισσομένην αἵματι παρθένον
ἐκ χρυσοφόρου
   δειρῆς νασμῷ μελαναυγεῖ.

Εκ. οἳ ἐγὼ μελέα, τί ποτ' ἀπύσω; [στρ.
ποίαν ἀχώ, ποῖον ὀδυρμόν,
δειλαία δειλαίου γήρως,
   δουλείας [τᾶς] οὐ τλατᾶς,
      [τᾶς] οὐ φερτᾶς; οἴμοι.

135 εἵνεκ' L P: οὕνεκ' rell. 136 Φερσεφόνῃ M: Περ- M² rell. 141 Ὀδυσεὺς L P: ὀδυσσεὺς rell.: non notatur amplius 142 μαζῶν L, corr. *l* 143 γηραιᾶς V χειρὸς A V L ἐξορμήσων P 145 seclusit Heimsoeth 146 οὐρανίους L 147 γαίας Porson 150 τύμβῳ V F 154 οἳ ἐγὼ προλείπω λύεται δέ μου μέλη L (cf. v. 438): corr. *l* 154–215 Responsiones metricas post Hermannum Seidlerumque dubitanter adgnovi 155 γρ. ἀχῶ Σ (verbum): ἀχὰν Nauck 158 οἴμοι M L: ὤμοι μοι A V: ὤμοι ὤμοι P

τίς ἀμύνει μοι; ποία γέννα,
ποία δὲ πόλις; φροῦδος πρέσβυς,
φροῦδοι παῖδες.
ποίαν ἢ ταύταν ἢ κείναν
στείχω; †ποῖ δ' ἥσω;† ποῦ τις θεῶν
†ἢ δαιμόνων† ἐπαρωγός;
ὦ κάκ' ἐνεγκοῦσαι,
Τρῳάδες ὦ κάκ' ἐνεγκοῦσαι
πήματ', ἀπωλέσατ' ὠλέσατ'· οὐκέτι μοι βίος
ἀγαστὸς ἐν φάει.
ὦ τλάμων ἄγησαί μοι πούς,
ἄγησαι τᾷ γηραιᾷ
πρὸς τάνδ' αὐλάν· ὦ τέκνον, ὦ παῖ,
δυστανοτάτας [ματέρος]—ἔξελθ' ἔξελθ'
οἴκων—ἄιε ματέρος αὐδάν.
[ὦ τέκνον ὡς εἰδῇς οἵαν οἵαν
ἀίω φάμαν περὶ σᾶς ψυχᾶς.]

ΠΟΛΥΞΕΝΗ

ἰώ·
μᾶτερ μᾶτερ τί βοᾷς; τί νέον
καρύξασ' οἴκων μ' ὥστ' ὄρνιν
θάμβει τῷδ' ἐξέπταξας;

159 ἀμύνῃ M V: fortasse recte γενέα Porson 161 πρέσβυς suspectum 162 ποίαν ἢ] ποίαν L. Cf. v. 1060 et exempla apud Dionys. Comp. v, p. 105, Alex. de Schemm. viii, p. 429 (Walz) 163 ποῖ A P: πῇ M V L ποῖ δ' ἵζω; Steinbrychel: fortasse πῇ δὴ στῶ; ποῖ δ' ἥσω πόδα; τίς Reiske 164 θεὸς ἢ δαίμων Nauck (δαίμων O): θεῶν ἢ δαίμων νῷν Musgrave. Videtur glossemate expulsa esse vera lectio 167 ἀπωλέσατ' bis L 169–176 corruptionis arguunt cum iterationes histrionales, tum metrum nec in se perfectum nec vv. 210–215 respondens. Cf. Ar. Nub. 1165 cum Scholio. Omissis quae uncis inclusi habes responsionem 169 τλάμων M: τλᾶμον A V: τλῆμον L P ἄγησαι M A V P ποὺ A: ποῦ V 170 γραίᾳ codd.: corr. Hermann 171 ὦ παῖ παῖ ἔξελθ' ἔξελθ' οἴκων citat Schol. Ar. Nub. 1065 174 ἄιε . . . τέκνον om. P ματρὸς L 175 εἰδῇς M²: ἴδῃς rell. (A mutilus) οἵαν οἵαν om. M, add. M² 178 κηρύξασ' M P: corr. M² (καρύξουσ' F et Byzantini) 179 τῷδ' codd. et Σ: τῶνδ' Reiske

Εκ. οἴμοι τέκνον.
Πλ. τί με δυσφημεῖς; φροίμιά μοι κακά.
Εκ. αἰαῖ σᾶς ψυχᾶς.
Πλ. ἐξαύδα· μὴ κρύψῃς δαρόν.
δειμαίνω δειμαίνω, μᾶτερ,
τί ποτ᾽ ἀναστένεις . . .
Εκ. [ὦ] τέκνον τέκνον μελέας ματρὸς . . .
Πλ. τί ⟨δὲ⟩ τόδ᾽ ἀγγελεῖς;
Εκ. σφάξαι σ᾽ Ἀργείων κοινὰ
συντείνει πρὸς τύμβον γνώμα
Πηλείᾳ γέννᾳ.
Πλ. οἴμοι μᾶτερ, πῶς φθέγγῃ
ἀμέγαρτα κακῶν; μάνυσόν μοι,
μάνυσον, μᾶτερ.
Εκ. αὐδῶ, παῖ, δυσφήμους φήμας·
ἀγγέλλουσ᾽ Ἀργείων δόξαι
ψήφῳ τᾶς σᾶς περί μοι ψυχᾶς.

Πλ. ὦ δεινὰ παθοῦσ᾽, ὦ παντλάμων, [ἀντ.
ὦ δυστάνου μᾶτερ βιοτᾶς
οἵαν οἵαν αὖ σοι λώβαν
ἐχθίσταν ἀρρήταν τ᾽
ὦρσέν τις δαίμων;
οὐκέτι σοι παῖς ἅδ᾽ οὐκέτι δὴ
γήρᾳ δειλαίῳ δειλαία
συνδουλεύσω.

180 *ὤμοι* V *οἴμοι μοι* Hermann; sic 179–180 = 181–182 181 *με*] *μοι* L P: om. V *μοι* om. A: suspectum: fortasse *μὲν* 186 *ὦ* del. Hermann *μητρὸς* L P 187 *δὲ* add. Seidler; sic 184–185 = 186–187, sed etiam sententia praestat *ἀγγέλεις* (sic) M: *ἀγγέλλεις* M² rell. 188–190 = 191–193 190 *πηλείδα* codd. et Σ: corr. Paley 191 *γρ. παῖ* Σ M (voluit *πᾷ*?): *πῇ πῶς* V 194 *φήμας* M L: *φάμας* rell. 196 *ψήφοις* M fortasse *περὶ* delendum; sic 177–179 = 194–196: cf. 176 197 *παντλάμων* M: *παντλᾶμον* A V L P 200 *ἐχθίσταν*] *αἰσχίσταν* V suprascr. M¹ 203 *δειλαία δειλαίῳ* A

σκύμνον γάρ μ' ὥστ' οὐριθρέπταν
μόσχον δειλαία δειλαίαν
. . . . . ἐσόψῃ,
χειρὸς ἀναρπαστὰν
σᾶς ἄπο λαιμότομόν τ' Ἀίδᾳ
γᾶς ὑποπεμπομέναν σκότον, ἔνθα νεκρῶν μέτα
τάλαινα κείσομαι.
καὶ σοῦ μέν, μᾶτερ, δυστάνου
κλαίω πανδύρτοις θρήνοις,
τὸν ἐμὸν δὲ βίον λώβαν λύμαν τ'
οὐ μετακλαίομαι, ἀλλὰ θανεῖν μοι
ξυντυχία κρείσσων ἐκύρησεν.

Χο. καὶ μὴν Ὀδυσσεὺς ἔρχεται σπουδῇ ποδός,
Ἑκάβη, νέον τι πρὸς σὲ σημανῶν ἔπος.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ

γύναι, δοκῶ μέν σ' εἰδέναι γνώμην στρατοῦ
ψῆφόν τε τὴν κρανθεῖσαν· ἀλλ' ὅμως φράσω.
ἔδοξ' Ἀχαιοῖς παῖδα σὴν Πολυξένην
σφάξαι πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλείου τάφου.
ἡμᾶς δὲ πομποὺς καὶ κομιστῆρας κόρης
τάσσουσιν εἶναι· θύματος δ' ἐπιστάτης
ἱερεύς τ' ἐπέσται τοῦδε παῖς Ἀχιλλέως.
οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; μήτ' ἀποσπασθῇς βίᾳ
μήτ' ἐς χερῶν ἅμιλλαν ἐξέλθῃς. ἐμοί·
γίγνωσκε δ' ἀλκὴν καὶ παρουσίαν κακῶν

205 *οὐρειθρέπταν* Porson 207 *ἐσόψει* M A V : *εἰσ.* L P *ἀναρπαστὴν* L *υ* suprascr. M^1 209 *σκότος* M, cf. v. 1 : *σκότω* L 210 *ἁ τάλαινα* codd. : corr. Seidler 211 *σοῦ* Σ : *σὲ* codd. *δυστάνου* L (qui addit *βίου*) : *δυστάνοις* M (Wilamowitzio teste, *δυστάν*** vel *δυστάν**** Prinzio) : *δύστανε* M^2 A V P (*δύστηνε* V) 212 *πανοδύρτοις* codd. : corr. Blomfield 212–256 desunt in V 224 *ἱρεύς* A *ἐπέστη* codd. et Σ : corr. Nauck 225 *δρᾶσον* M P et Greg. Cor. p. 17 : *δράσεις* A L suprascr. M^1 : *τὰ καλὰ τῶν ἀντιγράφων δρᾶσον ἔχει* Σ *ἀποσπάσης* L 227 *ἀκμὴν* Verrall (*ἀλκὴν* etiam Σ) *κακῶν παρουσίαν* L

τῶν σῶν. σοφόν τοι κἂν κακοῖς ἃ δεῖ φρονεῖν.
Εκ. αἰαῖ· παρέστηχ᾽, ὡς ἔοικ᾽, ἀγὼν μέγας,
πλήρης στεναγμῶν οὐδὲ δακρύων κενός.
κἄγωγ᾽ ἄρ᾽ οὐκ ἔθνῃσκον οὗ μ᾽ ἐχρῆν θανεῖν,
οὐδ᾽ ὤλεσέν με Ζεύς, τρέφει δ᾽, ὅπως ὁρῶ
κακῶν κάκ᾽ ἄλλα μείζον᾽ ἡ τάλαιν᾽ ἐγώ.
εἰ δ᾽ ἔστι τοῖς δούλοισι τοὺς ἐλευθέρους
μὴ λυπρὰ μηδὲ καρδίας δηκτήρια
ἐξιστορῆσαι, σοὶ μὲν εἰρῆσθαι χρεών,
ἡμᾶς δ᾽ ἀκοῦσαι τοὺς ἐρωτῶντας τάδε.
Οδ. ἔξεστ᾽, ἐρώτα· τοῦ χρόνου γὰρ οὐ φθονῶ.
Εκ. οἶσθ᾽ ἡνίκ᾽ ἦλθες Ἰλίου κατάσκοπος,
δυσχλαινίᾳ τ᾽ ἄμορφος, ὀμμάτων τ᾽ ἄπο
φόνου σταλαγμοὶ σὴν κατέσταζον γένυν;
Οδ. οἶδ᾽· οὐ γὰρ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ μου.
Εκ. ἔγνω δέ σ᾽ Ἑλένη καὶ μόνῃ κατεῖπ᾽ ἐμοί;
Οδ. μεμνήμεθ᾽ ἐς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν.
Εκ. ἥψω δὲ γονάτων τῶν ἐμῶν ταπεινὸς ὤν;
Οδ. ὥστ᾽ ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ᾽ ἐμήν.
Εκ. ἔσωσα δῆτά σ᾽ ἐξέπεμψά τε χθονός;
Οδ. ὥστ᾽ εἰσορᾶν γε φέγγος ἡλίου τόδε.
Εκ. τί δῆτ᾽ ἔλεξας δοῦλος ὢν ἐμὸς τότε;
Οδ. πολλῶν λόγων εὑρήμαθ᾽, ὥστε μὴ θανεῖν.
Εκ. οὔκουν κακύνῃ τοῖσδε τοῖς βουλεύμασιν,
ὃς ἐξ ἐμοῦ μὲν ἔπαθες οἷα φῂς παθεῖν,
δρᾷς δ᾽ οὐδὲν ἡμᾶς εὖ, κακῶς δ᾽ ὅσον δύνῃ;
ἀχάριστον ὑμῶν σπέρμ᾽, ὅσοι δημηγόρους
ζηλοῦτε τιμάς· μηδὲ γιγνώσκοισθέ μοι,
οἳ τοὺς φίλους βλάπτοντες οὐ φροντίζετε,

228 τοι] τι A L cum Orione, Anth. i. 4. 231 κἀγὼ γὰρ codd.: corr. Ludv. Dindorf 236–237 nondum expediti. σὲ μὲν ἐρωτᾶσθαι Weil 240 τ᾽ ἄπο P suprascr. M[1]: δ᾽ ἄπο L: ἄπο M A 245 δὲ] τε M 248 γε om. A 249–250 ante 247–248 transpos. Byzantini, probante Porsono: damnat Wecklein 253 δύνᾳ Porson 256 φροντίζετε L P: γινώσκετε M A

ἣν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι.
ἀτὰρ τί δὴ σόφισμα τοῦθ' ἡγούμενοι
ἐς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνου;
πότερα τὸ χρῆν σφ' ἐπήγαγ' ἀνθρωποσφαγεῖν
πρὸς τύμβον, ἔνθα βουθυτεῖν μᾶλλον πρέπει;
ἢ τοὺς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι θέλων
ἐς τήνδ' Ἀχιλλεὺς ἐνδίκως τείνει φόνον;
ἀλλ' οὐδὲν αὐτὸν ἥδε γ' εἴργασται κακόν.
Ἑλένην νιν αἰτεῖν χρῆν τάφῳ προσφάγματα·
κείνη γὰρ ὤλεσέν νιν ἐς Τροίαν τ' ἄγει.
εἰ δ' αἰχμαλώτων χρή τιν' ἔκκριτον θανεῖν
κάλλει θ' ὑπερφέρουσαν, οὐχ ἡμῶν τόδε·
ἡ Τυνδαρὶς γὰρ εἶδος ἐκπρεπεστάτη,
ἀδικοῦσά θ' ἡμῶν οὐδὲν ἧσσον ηὑρέθη.
τῷ μὲν δικαίῳ τόνδ' ἁμιλλῶμαι λόγον·
ἃ δ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπαιτούσης ἐμοῦ,
ἄκουσον. ἥψω τῆς ἐμῆς, ὡς φῄς, χερὸς
καὶ τῆσδε γραίας προσπίτνων παρηΐδος·
ἀνθάπτομαί σου τῶνδε τῶν αὐτῶν ἐγὼ
χάριν τ' ἀπαιτῶ τὴν τόθ' ἱκετεύω τέ σε,
μή μου τὸ τέκνον ἐκ χερῶν ἀποσπάσῃς,
μηδὲ κτάνητε· τῶν τεθνηκότων ἅλις.
ταύτῃ γέγηθα κἀπιλήθομαι κακῶν·
ἥδ' ἀντὶ πολλῶν ἐστί μοι παραψυχή,
πόλις, τιθήνη, βάκτρον, ἡγεμὼν ὁδοῦ.
οὐ τοὺς κρατοῦντας χρὴ κρατεῖν ἃ μὴ χρεών,
οὐδ' εὐτυχοῦντας εὖ δοκεῖν πράξειν ἀεί·

260 τὸ χρῆν etiam Σ: τὸ χρὴ Nauck (et F?) ἀνθρωποκτονεῖν P (errore ex Σ) cum Eustathio, p. 1179 263 τίνει M A 265 προσφάγματα P O: πρόσφαγμά τι V: πρόσφαγμα rell. 267 αἰχμάλωτον M V P 269 ἐκπρεπεστάτη M: εὐπρεπεστάτη M² rell. 270 ἧττον A V P 274 γεραιᾶς codd.: corr. Valckenaer παρειάδος codd. (ex παρηΐδος et γενειάδος ortum, ut vid.): corr. Byzantini 276 τ'] δ' M 277 χειρὸς V: rasura in L 279 del. Hartung. Cf. Or. 66. Habuit Σ V (recens scholium) 281 πόλις] ἐλπὶς Prinz 282 τὸν κρατοῦντα Stob. 105. 20 283 πράσσειν V

κἀγὼ γὰρ ἦ ποτ', ἀλλὰ νῦν οὐκ εἴμ' ἔτι,
τὸν πάντα δ' ὄλβον ἦμαρ ἕν μ' ἀφείλετο.
ἀλλ', ὦ φίλον γένειον, αἰδέσθητί με,
οἴκτιρον· ἐλθὼν δ' εἰς Ἀχαιικὸν στρατὸν
παρηγόρησον, ὡς ἀποκτείνειν φθόνος
γυναῖκας, ἃς τὸ πρῶτον οὐκ ἐκτείνατε
βωμῶν ἀποσπάσαντες, ἀλλ' ᾠκτίρατε.
νόμος δ' ἐν ὑμῖν τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος
καὶ τοῖσι δούλοις αἵματος κεῖται πέρι.
τὸ δ' ἀξίωμα, κἂν κακῶς λέγῃ, τὸ σὸν
πείσει· λόγος γὰρ ἔκ τ' ἀδοξούντων ἰὼν
κἀκ τῶν δοκούντων αὑτὸς οὐ ταὐτὸν σθένει.

Χο. οὐκ ἔστιν οὕτω στερρὸς ἀνθρώπου φύσις,
ἥτις γόων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων
κλύουσα θρήνους οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ.

Οδ. Ἑκάβη, διδάσκου, μηδὲ τῷ θυμουμένῳ
τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιοῦ φρενός.
ἐγὼ τὸ μὲν σὸν σῶμ' ὑφ' οὗπερ εὐτύχουν
σῴζειν ἕτοιμός εἰμι κοὐκ ἄλλως λέγω·
ἃ δ' εἶπον εἰς ἅπαντας οὐκ ἀρνήσομαι,
Τροίας ἁλούσης ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ στρατοῦ
σὴν παῖδα δοῦναι σφάγιον ἐξαιτουμένῳ.
ἐν τῷδε γὰρ κάμνουσιν αἱ πολλαὶ πόλεις,
ὅταν τις ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ὢν ἀνὴρ
μηδὲν φέρηται τῶν κακιόνων πλέον.
ἡμῖν δ' Ἀχιλλεὺς ἄξιος τιμῆς, γύναι,
θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος κάλλιστ' ἀνήρ.

284 ἦν codd. 287 ἀχαϊκὸν codd. Cf. 510. Non notatur amplius 292 τοῖς M L : τοῖς γε P 293 λέγῃ codd. (τὸ σὸν λέγῃ A) et Σ: etiam Stob. 45. 6 et Gellius xi. 4: λέγῃς Muretus 294 πείθει A V O : νικᾷ Gellius (πείσει Σ et Stob. et γρ. V²) λόγος δ' ἐκ τῶν Blaydes 295 ὡὑτὸς P : αὑτὸς rell. 296 οὐκ] τίς Greg. Cor. p. 64 ἀνθρώπων A 297 γόους σοὺς Wecklein (malim γόον σὸν) 300 φρενός Σ ut vid. (τῷ θυμουμένῳ μέρει τῆς ψυχῆς): φρενὶ codd. et Σ recens

οὔκουν τόδ' αἰσχρόν, εἰ βλέποντι μὲν φίλῳ
χρώμεσθ', ἐπεὶ δ' ὄλωλε, μὴ χρώμεσθ' ἔτι;
εἶεν· τί δῆτ' ἐρεῖ τις, ἤν τις αὖ φανῇ
στρατοῦ τ' ἄθροισις πολεμίων τ' ἀγωνία;
πότερα μαχούμεθ' ἢ φιλοψυχήσομεν,
τὸν κατθανόνθ' ὁρῶντες οὐ τιμώμενον;
καὶ μὴν ἔμοιγε ζῶντι μέν, καθ' ἡμέραν
κεἰ σμίκρ' ἔχοιμι, πάντ' ἂν ἀρκούντως ἔχοι·
τύμβον δὲ βουλοίμην ἂν ἀξιούμενον
τὸν ἐμὸν ὁρᾶσθαι· διὰ μακροῦ γὰρ ἡ χάρις.
εἰ δ' οἰκτρὰ πάσχειν φῄς, τάδ' ἀντάκουέ μου·
εἰσὶν παρ' ἡμῖν οὐδὲν ἧσσον ἄθλιαι
γραῖαι γυναῖκες ἠδὲ πρεσβῦται σέθεν,
νύμφαι τ' ἀρίστων νυμφίων τητώμεναι,
ὧν ἥδε κεύθει σώματ' Ἰδαία κόνις.
τόλμα τάδ'. ἡμεῖς δ', εἰ κακῶς νομίζομεν
τιμᾶν τὸν ἐσθλόν, ἀμαθίαν ὀφλήσομεν·
οἱ βάρβαροι δὲ μήτε τοὺς φίλους φίλους
ἡγεῖσθε, μήτε τοὺς καλῶς τεθνηκότας
θαυμάζεθ', ὡς ἂν ἡ μὲν Ἑλλὰς εὐτυχῇ,
ὑμεῖς δ' ἔχηθ' ὅμοια τοῖς βουλεύμασιν.

Χο. αἰαῖ· τὸ δοῦλον ὡς κακὸν πέφυκ' ἀεὶ
τολμᾷ θ' ἃ μὴ χρή, τῇ βίᾳ νικώμενον.

Εκ. ὦ θύγατερ, οὑμοὶ μὲν λόγοι πρὸς αἰθέρα
φροῦδοι μάτην ῥιφέντες ἀμφὶ σοῦ φόνου·
σὺ δ', εἴ τι μείζω δύναμιν ἢ μήτηρ ἔχεις,
σπούδαζε πάσας ὥστ' ἀηδόνος στόμα
φθογγὰς ἱεῖσα, μὴ στερηθῆναι βίου.
πρόσπιπτε δ' οἰκτρῶς τοῦδ' Ὀδυσσέως γόνυ

312 ἄπεστι A (ἐχρώμεθ', ὡς δ' Cobet) 319 Videtur Eustathius (pp. 666, 46 et 801, 53) aliquid de coronis sepulcralibus hic dictum invenisse; memoriae lapsu, puto 332 πέφυκ' ἀεὶ P F O^2 cum Stob. 62. 25: idem ἔν τινι λίαν παλαιῷ τῶν ἀντιγράφων esse dicit Triclinius: πεφυκέναι M A V L et Σ V (i. e. πέφυκεν ἀΐ) 333 κρατούμενον Stob. et fortasse Σ V 337 ὥστ' codd. et Σ

καὶ πεῖθ'—ἔχεις δὲ πρόφασιν· ἔστι γὰρ τέκνα
καὶ τῷδε—τὴν σὴν ὥστ' ἐποικτῖραι τύχην.

Πλ. ὁρῶ σ', Ὀδυσσεῦ, δεξιὰν ὑφ' εἵματος
κρύπτοντα χεῖρα καὶ πρόσωπον ἔμπαλιν
στρέφοντα, μή σου προσθίγω γενειάδος.
θάρσει· πέφευγας τὸν ἐμὸν Ἱκέσιον Δία·
ὡς ἕψομαί γε τοῦ τ' ἀναγκαίου χάριν
θανεῖν τε χρῄζουσ'· εἰ δὲ μὴ βουλήσομαι,
κακὴ φανοῦμαι καὶ φιλόψυχος γυνή.
τί γάρ με δεῖ ζῆν; ᾗ πατὴρ μὲν ἦν ἄναξ
Φρυγῶν ἁπάντων· τοῦτό μοι πρῶτον βίου·
ἔπειτ' ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὕπο
βασιλεῦσι νύμφη, ζῆλον οὐ σμικρὸν γάμων
ἔχουσ', ὅτου δῶμ' ἑστίαν τ' ἀφίξομαι·
δέσποινα δ' ἡ δύστηνος Ἰδαίαισιν ἦ
γυναιξὶ †παρθένοις τ' ἀπόβλεπτος μέτα,†
ἴση θεοῖσι πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον·
νῦν δ' εἰμὶ δούλη. πρῶτα μέν με τοὔνομα
θανεῖν ἐρᾶν τίθησιν οὐκ εἰωθὸς ὄν·
ἔπειτ' ἴσως ἂν δεσποτῶν ὠμῶν φρένας
τύχοιμ' ἄν, ὅστις ἀργύρου μ' ὠνήσεται,
τὴν Ἕκτορός τε χἀτέρων πολλῶν κάσιν,
προσθεὶς δ' ἀνάγκην σιτοποιὸν ἐν δόμοις,
σαίρειν τε δῶμα κερκίσιν τ' ἐφεστάναι
λυπρὰν ἄγουσαν ἡμέραν μ' ἀναγκάσει·
λέχη δὲ τἀμὰ δοῦλος ὠνητός ποθεν
χρανεῖ, τυράννων πρόσθεν ἠξιωμένα.
οὐ δῆτ'· ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλευθέρων
φέγγος τόδ', Ἅιδῃ προστιθεῖσ' ἐμὸν δέμας.

340 δὲ] γὰρ A V *l* 340, 341 distinxi ut Σ 352 μικρὸν L P γάμων A L P : βίου M V. Cf. v. 350 354 ἦν codd. 355 παρθένοισι V τ' om. M L : add. M² : Παρθένον τ' Verrall, cf. v. 1008 (παρθένων τ' Kirchhoff) 356 θεῇσι L P F² (οι suprascr. P¹) 359 γ' ὠμῶν L 363 ἐφιστάναι L 364 ἡμέρα μ' M 367 ἐλεύθερον codd. et Σ: corr. Blomfield 368 γρ. τόδ' ἤδη M¹

ἄγου μ᾽, Ὀδυσσεῦ, καὶ διέργασαί μ᾽ ἄγων·
οὔτ᾽ ἐλπίδος γὰρ οὔτε του δόξης ὁρῶ
θάρσος παρ᾽ ἡμῖν ὥς ποτ᾽ εὖ πρᾶξαί με χρή.
μῆτερ, σὺ δ᾽ ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ,
λέγουσα μηδὲ δρῶσα· συμβούλου δέ μοι
θανεῖν πρὶν αἰσχρῶν μὴ κατ᾽ ἀξίαν τυχεῖν.
ὅστις γὰρ οὐκ εἴωθε γεύεσθαι κακῶν,
φέρει μέν, ἀλγεῖ δ᾽ αὐχέν᾽ ἐντιθεὶς ζυγῷ·
θανὼν δ᾽ ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος
ἢ ζῶν· τὸ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς μέγας πόνος.
Χο. δεινὸς χαρακτὴρ κἀπίσημος ἐν βροτοῖς
ἐσθλῶν γενέσθαι, κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται
τῆς εὐγενείας ὄνομα τοῖσιν ἀξίοις.
Εκ. καλῶς μὲν εἶπας, θύγατερ, ἀλλὰ τῷ καλῷ
λύπη πρόσεστιν. εἰ δὲ δεῖ τῷ Πηλέως
χάριν γενέσθαι παιδὶ καὶ ψόγον φυγεῖν
ὑμᾶς, Ὀδυσσεῦ, τήνδε μὲν μὴ κτείνετε,
ἡμᾶς δ᾽ ἄγοντες πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως
κεντεῖτε, μὴ φείδεσθ᾽· ἐγὼ ᾽τεκον Πάριν,
ὃς παῖδα Θέτιδος ὤλεσεν τόξοις βαλών.
Οδ. οὐ σ᾽, ὦ γεραιά, κατθανεῖν Ἀχιλλέως
φάντασμ᾽ Ἀχαιούς, ἀλλὰ τήνδ᾽, ᾐτήσατο.
Εκ. ὑμεῖς δέ μ᾽ ἀλλὰ θυγατρὶ συμφονεύσατε,
καὶ δὶς τόσον πῶμ᾽ αἵματος γενήσεται
γαίᾳ νεκρῷ τε τῷ τάδ᾽ ἐξαιτουμένῳ.
Οδ. ἅλις κόρης σῆς θάνατος, οὐ προσοιστέος
ἄλλος πρὸς ἄλλῳ· μηδὲ τόνδ᾽ ὠφείλομεν.

369 ἄγου μ᾽ vel ἀγοῦ μ᾽ M A V L O F et sic, ut vid., legit Cleanthes ap. Epictet. Enchir. 77, vv. 346 sq. imitatus: ἄγ᾽ οὖν μ᾽ P F²: ἄγ᾽ οὖν Thom. Mag. 81. 14 372 ἐμποδὼν μηδὲν P 375 πόνων Stob. 30. 3 378 ζῆν ἐν κακοῖς πόνος μέγας Stob. 30. 3 (sed μὴ καλῶς π. μ. idem 121. 20) 380 πλεῖον V O: πλεῖστον Stob. 88. 6 381 τοὔνομα A P: οὔνομα Stob. 382 ὦ θύγατερ A V 384 ψό·ον M, γ inserit M² (φυγεῖν ψόγον V) 387 κτενεῖτε V 392 πόμ᾽ codd.: corr. Porson 393 τε om. P: ante νεκρῷ ponit L 394 σῆς in εἷς mutat M¹: om. L P (εἷς Kirchhoff)

Εκ. πολλή γ' ἀνάγκη θυγατρὶ συνθανεῖν ἐμέ.
Οδ. πῶς; οὐ γὰρ οἶδα δεσπότας κεκτημένος.
Εκ. ὁποῖα κισσὸς δρυός, ὅπως τῆσδ' ἕξομαι.
Οδ. οὔκ, ἤν γε πείθῃ τοῖσι σοῦ σοφωτέροις.
Εκ. ὡς τῆσδ' ἑκοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι.
Οδ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν τήνδ' ἄπειμ' αὐτοῦ λιπών.
Πλ. μῆτερ, πιθοῦ μοι· καὶ σύ, παῖ Λαερτίου,
χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμουμένοις,
σύ τ', ὦ τάλαινα, τοῖς κρατοῦσι μὴ μάχου.
βούλῃ πεσεῖν πρὸς οὖδας ἑλκῶσαί τε σὸν
γέροντα χρῶτα πρὸς βίαν ὠθουμένη,
ἀσχημονῆσαί τ' ἐκ νέου βραχίονος
σπασθεῖσ', ἃ πείσῃ; μὴ σύ γ'· οὐ γὰρ ἄξιον.
ἀλλ', ὦ φίλη μοι μῆτερ, ἡδίστην χέρα
δὸς καὶ παρειὰν προσβαλεῖν παρηίδι·
ὡς οὔποτ' αὖθις, ἀλλὰ νῦν πανύστατον
ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίου προσόψομαι.
τέλος δέχῃ δὴ τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων.
ὦ μῆτερ, ὦ τεκοῦσ', ἄπειμι δὴ κάτω.
Εκ. ὦ θύγατερ, ἡμεῖς δ' ἐν φάει δουλεύσομεν.
Πλ. ἄνυμφος ἀνυμέναιος ὧν μ' ἐχρῆν τυχεῖν.
Εκ. οἰκτρὰ σύ, τέκνον, ἀθλία δ' ἐγὼ γυνή.
Πλ. ἐκεῖ δ' ἐν Ἅιδου κείσομαι χωρὶς σέθεν.
Εκ. οἴμοι· τί δράσω; ποῖ τελευτήσω βίον;
Πλ. δούλη θανοῦμαι, πατρὸς οὖσ' ἐλευθέρου.
Εκ. ἡμεῖς δὲ πεντήκοντά γ' ἄμμοροι τέκνων.
Πλ. τί σοι πρὸς Ἕκτορ' ἢ γέροντ' εἴπω πόσιν;
Εκ. ἄγγελλε πασῶν ἀθλιωτάτην ἐμέ.

397 *κεκτημένος* etiam Σ: *κεκτημένη* P, quo recepto *οἶσθα* Jenne 398 *ὅπως*] Cf. Tro. 146–7, Ar. Eccl. 297: *ἐγὼ* Sybel (*κἀγὼ* Σ): *ὅμοια* pro *ὁποῖα* Reiske. Nihil in Σ de duplice relativo 402 *Λαρτίου* A 404 *τ'*] *δ'* V 405 *πρὸς*] *ἐς* L 408 ***σθεῖσ' ἃ μὴ πείσῃ σύ γ'* L 412 om. M: add. M². Cf. Alc. 206–7 413 *δέχου* A *v*: *δ' ἔχῃ* vel *δ' ἔχει* M² *γρ.* A 419 *βίον*] *τάδε* Nauck: cf. 1270 421 *ἄμμοιροι* A: *ἄμοιροι* V

Πλ. ὦ στέρνα μαστοί θ', οἵ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως.
Εκ. ὦ τῆς ἀώρου θύγατερ ἀθλίας τύχης.
Πλ. χαῖρ', ὦ τεκοῦσα, χαῖρε Κασάνδρα τ' ἐμοί,
Εκ. χαίρουσιν ἄλλοι, μητρὶ δ' οὐκ ἔστιν τόδε.
Πλ. ὅ τ' ἐν φιλίπποις Θρῃξὶ Πολύδωρος κάσις.
Εκ. εἰ ζῇ γ'· ἀπιστῶ δ'· ὧδε πάντα δυστυχῶ.
Πλ. ζῇ καὶ θανούσης ὄμμα συγκλῄσει τὸ σόν.
Εκ. τέθνηκ' ἔγωγε πρὶν θανεῖν κακῶν ὕπο.
Πλ. κόμιζ', Ὀδυσσεῦ, μ' ἀμφιθεὶς κάρα πέπλοις
ὡς πρὶν σφαγῆναί γ' ἐκτέτηκα καρδίαν
θρήνοισι μητρὸς τήνδε τ' ἐκτήκω γόοις.
ὦ φῶς· προσειπεῖν γὰρ σὸν ὄνομ' ἔξεστί μοι,
μέτεστι δ' οὐδὲν πλὴν ὅσον χρόνον ξίφους
βαίνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχιλλέως.
Εκ. οἳ 'γώ, προλείπω· λύεται δέ μου μέλη.
ὦ θύγατερ, ἅψαι μητρός, ἔκτεινον χέρα,
δός· μὴ λίπῃς μ' ἄπαιδ'. ἀπωλόμην, φίλαι. . . .
ὣς τὴν Λάκαιναν σύγγονον Διοσκόροιν
Ἑλένην ἴδοιμι· διὰ καλῶν γὰρ ὀμμάτων
αἴσχιστα Τροίαν εἷλε τὴν εὐδαίμονα.

Χο. — αὔρα, ποντιὰς αὔρα, [στρ.
ἅτε ποντοπόρους κομί-
ζεις θοὰς ἀκάτους ἐπ' οἶδμα λίμνας,
ποῖ με τὰν μελέαν πορεύ-
σεις; τῷ δουλόσυνος πρὸς οἶ-
κον κτηθεῖσ' ἀφίξομαι; ἢ
Δωρίδος ὅρμον αἴας;
ἢ Φθιάδος, ἔνθα τὸν

424 μασθοί M A 425 ἀθλίου M : ἀθλία Markland 427 τόδε V O F γρ. M^1 : χαρά M A L P 428 φίλοις που Verrall θραξὶ codd. : corr. Hermann 429 γ'] δ' V δ'] γ' V L 432 μ' om. A V L κάρᾳ πέπλους Kirchhoff 433 γ'] μ' L 435 γὰρ om. A 438 μοι V 440 μ' om. L 441–443 choro tribuit Hermann : del. Hartung 442 διὰ γὰρ καλῶν L 445 ἅτις Barnes 446 λίμνης A L 448, 449 sic etiam Σ 451 τῶν A P

καλλίστων ὑδάτων πατέρα
φασὶν Ἀπιδανὸν πεδία λιπαίνειν;

ἢ νάσων, ἁλιήρει [ἀντ.
κώπᾳ πεμπομέναν τάλαι-
ναν, οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσαν οἴκοις,
ἔνθα πρωτόγονός τε φοῖ-
νιξ δάφνα θ' ἱεροὺς ἀνέ-
σχε πτόρθους Λατοῖ φίλᾳ ὠ-
δῖνος ἄγαλμα Δίας;
σὺν Δηλιάσιν τε κού-
ραισιν Ἀρτέμιδος θεᾶς
χρυσέαν ἄμπυκα τόξα τ' εὐλογήσω;

ἢ Παλλάδος ἐν πόλει [στρ.
τὰς καλλιδίφρους Ἀθα-
ναίας ἐν κροκέῳ πέπλῳ
ζεύξομαι ἆρα πώλους ἐν
δαιδαλέαισι ποικίλλουσ'
ἀνθοκρόκοισι πήναις, ἢ
Τιτάνων γενεὰν
τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμί-
ζει φλογμῷ Κρονίδας;

ὤ μοι τεκέων ἐμῶν, [ἀντ.
ὤ μοι πατέρων χθονός θ',
ἃ καπνῷ κατερείπεται,
τυφομένα, δορίκτητος
Ἀργείων· ἐγὼ δ' ἐν ξεί-
νᾳ χθονὶ δὴ κέκλημαι δού-

454 πεδία] τὰς γυίας Byzantini (γύας Hermann) 460 φίλον Wecklein (Λατοῖ φίλα Housman) 464 θεᾶς L: τε θεᾶς M A V P Σ 465 χρυσέαν τ' L 467 τὰς M²: τᾶς vel τῆς rell. καλλιδίφρους M: καλλιδίφρου rell.: καλλιδίφροι' Porson probante Elmsleio Ἀθηναίας P F: θεᾶς ναίουσ' Nauck 469 ἄρα M (ἆρα O et Byzantini): ἅρματα V: ἅρματι υ rell. ἐν om. L 470 δαιδαλέῃσι L P: -αισι vel -αις rell. 475 om. A 478 Fortasse τυφομένας, δορικτήτας

λα, λιποῦσ' Ἀσίαν,
Εὐρώπας θεραπνᾶν ἀλλά-
ξασ' Ἅιδα θαλάμους.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ

ποῦ τὴν ἄνασσαν δή ποτ' οὖσαν Ἰλίου
Ἑκάβην ἂν ἐξεύροιμι, Τρῳάδες κόραι;

Χο. αὕτη πέλας σου νῶτ' ἔχουσ' ἐπὶ χθονί,
Ταλθύβιε, κεῖται ξυγκεκλῃμένη πέπλοις.

Τα. ὦ Ζεῦ, τί λέξω; πότερά σ' ἀνθρώπους ὁρᾶν;
ἢ δόξαν ἄλλως τήνδε κεκτῆσθαι μάτην,
[ψευδῆ, δοκοῦντας δαιμόνων εἶναι γένος]
τύχην δὲ πάντα τἀν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν;
οὐχ ἥδ' ἄνασσα τῶν πολυχρύσων Φρυγῶν,
οὐχ ἥδε Πριάμου τοῦ μέγ' ὀλβίου δάμαρ;
καὶ νῦν πόλις μὲν πᾶσ' ἀνέστηκεν δορί,
αὐτὴ δὲ δούλη γραῦς ἄπαις ἐπὶ χθονὶ
κεῖται, κόνει φύρουσα δύστηνον κάρα.
φεῦ φεῦ· γέρων μέν εἰμ', ὅμως δέ μοι θανεῖν
εἴη πρὶν αἰσχρᾷ περιπεσεῖν τύχῃ τινί.
ἀνίστασ', ὦ δύστηνε, καὶ μετάρσιον
πλευρὰν ἔπαιρε καὶ τὸ πάλλευκον κάρα.

Εκ. ἔα· τίς οὗτος σῶμα τοὐμὸν οὐκ ἐᾷ
κεῖσθαι; τί κινεῖς μ', ὅστις εἶ, λυπουμένην;

Τα. Ταλθύβιος ἥκω Δαναϊδῶν ὑπηρέτης,
Ἀγαμέμνονος πέμψαντος, ὦ γύναι, μέτα.

Εκ. ὦ φίλτατ', ἆρα κἄμ' ἐπισφάξαι τάφῳ
δοκοῦν Ἀχαιοῖς ἦλθες; ὡς φίλ' ἂν λέγοις.
σπεύδωμεν, ἐγκονῶμεν· ἡγοῦ μοι, γέρον.

481 λείπουσ' Musgrave 482 θεραπνᾶν Wilamowitz: θεράπναν Σ, ex corr. M[1] (fuerat θεράπεναν), γρ. A: θεράπαιναν M[2] A V L P 483 ἀΐδα codd. 487 συγκεκλεισμένη A L P 489 μάτην] βροτούς Apitz 490 del. Nauck (habuit Σ) 495 αὐτή (sic) V: αὕτη rell. 496 κόνι M et Σ M, fortasse recte 501 ἔα] γρ. ὠή Σ ἐᾷ] ἐᾷς Byzantini 503 Δαναϊδῶν σ' Weil 504 suspectus: μετὰ . . . Verrall, sermonem interruptum putans: versum del. Jenne, habuit Σ ὦ] σ' ὦ L 507 μοι om. A

Τα. σὴν παῖδα κατθανοῦσαν ὡς θάψῃς, γύναι,
ἥκω μεταστείχων σε· πέμπουσιν δέ με
δισσοί τ' Ἀτρεῖδαι καὶ λεὼς Ἀχαικός.
Εκ. οἴμοι, τί λέξεις; οὐκ ἄρ' ὡς θανουμένους
μετῆλθες ἡμᾶς, ἀλλὰ σημανῶν κακά;
ὄλωλας, ὦ παῖ, μητρὸς ἁρπασθεῖσ' ἄπο·
ἡμεῖς δ' ἄτεκνοι τοὐπὶ σ'· ὦ τάλαιν' ἐγώ.
πῶς καί νιν ἐξεπράξατ'; ἆρ' αἰδούμενοι;
ἢ πρὸς τὸ δεινὸν ἤλθεθ' ὡς ἐχθράν, γέρον,
κτείνοντες; εἰπέ, καίπερ οὐ λέξων φίλα.
Τα. διπλᾶ με χρῄζεις δάκρυα κερδᾶναι, γύναι,
σῆς παιδὸς οἴκτῳ· νῦν τε γὰρ λέγων κακὰ
τέγξω τόδ' ὄμμα, πρὸς τάφῳ θ' ὅτ' ὤλλυτο.
παρῆν μὲν ὄχλος πᾶς Ἀχαιικοῦ στρατοῦ
πλήρης πρὸ τύμβου σῆς κόρης ἐπὶ σφαγάς·
λαβὼν δ' Ἀχιλλέως παῖς Πολυξένην χερὸς
ἔστησ' ἐπ' ἄκρου χώματος, πέλας δ' ἐγώ·
λεκτοί τ' Ἀχαιῶν ἔκκριτοι νεανίαι,
σκίρτημα μόσχου σῆς καθέξοντες χεροῖν,
ἕσποντο. πλῆρες δ' ἐν χεροῖν λαβὼν δέπας
πάγχρυσον αἴρει χειρὶ παῖς Ἀχιλλέως
χοὰς θανόντι πατρί· σημαίνει δέ μοι
σιγὴν Ἀχαιῶν παντὶ κηρῦξαι στρατῷ.
κἀγὼ καταστὰς εἶπον ἐν μέσοις τάδε·
Σιγᾶτ', Ἀχαιοί, σῖγα πᾶς ἔστω λεώς,
σίγα σιώπα· νήνεμον δ' ἔστησ' ὄχλον.
ὁ δ' εἶπεν· Ὦ παῖ Πηλέως, πατὴρ δ' ἐμός,
δέξαι χοάς μοι τάσδε κηλητηρίους,
νεκρῶν ἀγωγούς· ἐλθὲ δ', ὡς πίῃς μέλαν

510 ἀχαικός M, vid. ad v. 287 512 σημαίνων M 519 λέξων L 520 τάφον V 523 Incipit B 525 λεκτοί] δισσοί Herwerden 527 ἐν μέσοις Weil 528 αἴρει M O (sic Wilamowitz : tantum **ρει in M legit Prinz) : ἄ*ρει B : ἔρρει M² B² A V L P (ἔρρανεν reddit Σ V) ἔχεε vel ἐκχεῖ G. Schmidt : αἴρει Κηρὶ Verrall 531 καταστὰς M B : παραστὰς rell. 535 μοι Byzantini : μου codd.

κόρης ἀκραιφνὲς αἷμ', ὅ σοι δωρούμεθα
στρατός τε κἀγώ· πρευμενὴς δ' ἡμῖν γενοῦ
λῦσαί τε πρύμνας καὶ χαλινωτήρια
νεῶν δὸς ἡμῖν †πρευμενοῦς† τ' ἀπ' Ἰλίου
νόστου τυχόντας πάντας ἐς πάτραν μολεῖν.
τοσαῦτ' ἔλεξε, πᾶς δ' ἐπηύξατο στρατός.
εἶτ' ἀμφίχρυσον φάσγανον κώπης λαβὼν
ἐξεῖλκε κολεοῦ, λογάσι δ' Ἀργείων στρατοῦ
νεανίαις ἔνευσε παρθένον λαβεῖν.
ἣ δ', ὡς ἐφράσθη, τόνδ' ἐσήμηνεν λόγον·
Ὦ τὴν ἐμὴν πέρσαντες Ἀργεῖοι πόλιν,
ἑκοῦσα θνῄσκω· μή τις ἅψηται χροὸς
τοὐμοῦ· παρέξω γὰρ δέρην εὐκαρδίως.
ἐλευθέραν δέ μ', ὡς ἐλευθέρα θάνω,
πρὸς θεῶν, μεθέντες κτείνατ'· ἐν νεκροῖσι γὰρ
δούλη κεκλῆσθαι βασιλὶς οὖσ' αἰσχύνομαι.
λαοὶ δ' ἐπερρόθησαν, Ἀγαμέμνων τ' ἄναξ
εἶπεν μεθεῖναι παρθένον νεανίαις.
[οἱ δ', ὡς τάχιστ' ἤκουσαν ὑστάτην ὄπα,
μεθῆκαν, οὗπερ καὶ μέγιστον ἦν κράτος.]
κἀπεὶ τόδ' εἰσήκουσε δεσποτῶν ἔπος,
λαβοῦσα πέπλους ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος
ἔρρηξε λαγόνας ἐς μέσας παρ' ὀμφαλόν,
μαστούς τ' ἔδειξε στέρνα θ' ὡς ἀγάλματος
κάλλιστα, καὶ καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ
ἔλεξε πάντων τλημονέστατον λόγον·
Ἰδού, τόδ', εἰ μὲν στέρνον, ὦ νεανία,
παίειν προθυμῇ, παῖσον, εἰ δ' ὑπ' αὐχένα
χρῄζεις, πάρεστι λαιμὸς εὐτρεπὴς ὅδε.

540 δὸς δ' V B^2 εὐμαροῦς Heimsoeth: ἀπ' ἠρίου Verrall 541 πάτρας A M^2 543 ἀμφιχρύσου Herwerden 549 γὰρ] δὲ M L: corr. M^2 551 κτείνετ' M (aoristum Σ) 553 τ'] δ' V L P 555 ὑστέραν M et Σ et γρ. B 555, 556 del. Jacobs 559 μέσας Brunck: μέσον codd. et Σ (λαγόνος O F et Byzantini) 560 ἀγαλμάτων P 561 κατθεῖσα A V P et fortasse L: corr. *l* 565 εὐπρεπὴς L et primitus B P

ὁ δ' οὐ θέλων τε καὶ θέλων οἴκτῳ κόρης,
τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαρροάς·
κρουνοὶ δ' ἐχώρουν. ἡ δὲ καὶ θνῄσκουσ' ὅμως
πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐσχήμων πεσεῖν,
κρύπτουσ' ἃ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεών.
ἐπεὶ δ' ἀφῆκε πνεῦμα θανασίμῳ σφαγῇ,
οὐδεὶς τὸν αὐτὸν εἶχεν Ἀργείων πόνον·
ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν τὴν θανοῦσαν ἐκ χερῶν
φύλλοις ἔβαλλον, οἱ δὲ πληροῦσιν πυρὰν
κορμοὺς φέροντες πευκίνους, ὁ δ' οὐ φέρων
πρὸς τοῦ φέροντος τοιάδ' ἤκουεν κακά·
Ἕστηκας, ὦ κάκιστε, τῇ νεάνιδι
οὐ πέπλον οὐδὲ κόσμον ἐν χεροῖν ἔχων;
οὐκ εἶ τι δώσων τῇ περίσσ' εὐκαρδίῳ
ψυχήν τ' ἀρίστῃ; τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγων
παιδὸς θανούσης, εὐτεκνωτάτην τέ σε
πασῶν γυναικῶν δυστυχεστάτην θ' ὁρῶ.
Χο. δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσεν
πόλει τε τῇμῇ θεῶν ἀνάγκαισιν τόδε.
Εκ. ὦ θύγατερ, οὐκ οἶδ' εἰς ὅ τι βλέψω κακῶν,
πολλῶν παρόντων· ἢν γὰρ ἅψωμαί τινος,
τόδ' οὐκ ἐᾷ με, παρακαλεῖ δ' ἐκεῖθεν αὖ
λύπη τις ἄλλη διάδοχος κακῶν κακοῖς.
καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν ὥστε μὴ στένειν πάθος

566 *οὐ θέλων καὶ μὴ θέλων* lemma Σ M : *οὖν θ. τε κοὐ θ.* Kayser 568 *θνῄσκουσ'*] *πίπτουσ'* v. l. ap. Hermogenem (Walz iii, p. 181) 569 *εὐσχήμων* Plinius Epist. iv. 11 (cf. Pap. Herculan. 81 *μήποτ' ἀσχήμων*) : *εὐσχήμως* A B L P cum Hermogene, Lucian. Demosth. encom. 47, Galen. xviii. 2. 8 : *εὐσχημόνως* V O cum Clemente Strom. ii, p. 182 (et cod. uno Hermogenis) : *εὐσήμως* M 570 *κρύπτουσ'* P *γρ.* B O F, cum Clem. Hermog. Eustath. (Il. p. 216) : *κρύπτουσά θ'* A et suprascr. B : *κρύπτειν θ'* rell. *χρεών*] *ἐχρῆν* Clemens 574 *δ' ἐπληροῦσαν* (sic) Choerobosc. ii, p. 537 578 *πέταλον οὐδὲ κορμὸν* Bergk 580 *λέγων* M B V^2 Σ : *λέγον* M^2 B^3 rell. (*ἔλεγον ἀμφὶ σῆς* Censor Porsoni) : *λέγω* Heath 581 *εὐγονωτάτην* P *τέ* Reiske : *δέ* codd. 582 *θ'* om. Byzantini et Choerobosc. ii, p. 551 584 *ἀναγκαῖον* codd. et Σ : corr. Herwerden 587 *ἐᾷ με*] *ἐῶμαι* Earle

οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλείψασθαι φρενός·
τὸ δ' αὖ λίαν παρεῖλες ἀγγελθεῖσά μοι
γενναῖος. οὔκουν δεινόν, εἰ γῆ μὲν κακὴ
τυχοῦσα καιροῦ θεόθεν εὖ στάχυν φέρει,
χρηστὴ δ' ἁμαρτοῦσ' ὧν χρεὼν αὐτὴν τυχεῖν
κακὸν δίδωσι καρπόν, ἀνθρώποις δ' ἀεὶ
ὁ μὲν πονηρὸς οὐδὲν ἄλλο πλὴν κακός,
ὁ δ' ἐσθλὸς ἐσθλός, οὐδὲ συμφορᾶς ὕπο
φύσιν διέφθειρ', ἀλλὰ χρηστός ἐστ' ἀεί;
ἆρ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν ἢ τροφαί;
ἔχει γε μέντοι καὶ τὸ θρεφθῆναι καλῶς
δίδαξιν ἐσθλοῦ· τοῦτο δ' ἤν τις εὖ μάθῃ,
οἶδεν τό γ' αἰσχρόν, κανόνι τοῦ καλοῦ μαθών.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτόξευσεν μάτην·
σὺ δ' ἐλθὲ καὶ σήμηνον Ἀργείοις τάδε,
μὴ θιγγάνειν μοι μηδέν', ἀλλ' εἴργειν ὄχλον,
τῆς παιδός. ἔν τοι μυρίῳ στρατεύματι
ἀκόλαστος ὄχλος ναυτική τ' ἀναρχία
κρείσσων πυρός, κακὸς δ' ὁ μή τι δρῶν κακόν.
σὺ δ' αὖ λαβοῦσα τεῦχος, ἀρχαία λάτρι,
βάψασ' ἔνεγκε δεῦρο ποντίας ἁλός,
ὡς παῖδα λουτροῖς τοῖς πανυστάτοις ἐμήν,
νύμφην τ' ἄνυμφον παρθένον τ' ἀπάρθενον,
λούσω προθῶμαί θ'—ὡς μὲν ἀξία, πόθεν;
οὐκ ἂν δυναίμην· ὡς δ' ἔχω—τί γὰρ πάθω;—
κόσμον τ' ἀγείρασ' αἰχμαλωτίδων πάρα,
αἵ μοι πάρεδροι τῶνδ' ἔσω σκηνωμάτων
ναίουσιν, εἴ τις τοὺς νεωστὶ δεσπότας

593 εὖ στάχυν L P : εὔσταχυν rell. 595 ἄνθρωποι Hermann (-οις Σ) 596–597 πλὴν κακούς, ὁ δ' ἐσθλὸς ἐσθλούς Verrall 600 γε τοι τι M B *l* : γε τοι A τραφῆναι L cum Georg. Pachym. p. 171 602 μετρῶν Porson 605 μοι Byzantini : om. L : μου rell. et Σ 606 ἐν γὰρ V L (γρ. τοι V¹) 609 τεῦχος M (sic) B O : τἄγγος M² rell. 613 ἀξίαν B P πόθεν] γρ. τυχεῖν Σ M 616 τῶν ἔσω M V 617 θάσσουσιν V (et O ?)

λαθοῦσ᾽ ἔχει τι κλέμμα τῶν αὑτῆς δόμων.
ὦ σχήματ᾽ οἴκων, ὦ ποτ᾽ εὐτυχεῖς δόμοι,
ὦ πλεῖστ᾽ ἔχων κάλλιστά τ᾽, εὐτεκνώτατε
Πρίαμε, γεραιά θ᾽ ἥδ᾽ ἐγὼ μήτηρ τέκνων,
ὡς ἐς τὸ μηδὲν ἥκομεν, φρονήματος
τοῦ πρὶν στερέντες. εἶτα δῆτ᾽ ὀγκούμεθα,
ὁ μέν τις ἡμῶν πλουσίοις ἐν δώμασιν,
ὁ δ᾽ ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος.
τὰ δ᾽ οὐδὲν ἄλλως, φροντίδων βουλεύματα
γλώσσης τε κόμποι. κεῖνος ὀλβιώτατος,
ὅτῳ κατ᾽ ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακόν.

Χο. ἐμοὶ χρῆν συμφοράν, [στρ.
ἐμοὶ χρῆν πημονὰν γενέσθαι,
Ἰδαίαν ὅτε πρῶτον ὕλαν
Ἀλέξανδρος εἰλατίναν
ἐτάμεθ᾽, ἅλιον ἐπ᾽ οἶδμα ναυστολήσων
Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα, τὰν
καλλίσταν ὁ χρυσοφαὴς
Ἅλιος αὐγάζει.

πόνοι γὰρ καὶ πόνων [ἀντ.
ἀνάγκαι κρείσσονες κυκλοῦνται·
κοινὸν δ᾽ ἐξ ἰδίας ἀνοίας
κακὸν τᾷ Σιμουντίδι γᾷ
ὀλέθριον ἔμολε συμφορά τ᾽ ἀπ᾽ ἄλλων.
ἐκρίθη δ᾽ ἔρις, ἃν ἐν Ἴ-
δᾳ κρίνει τρισσὰς μακάρων
παῖδας ἀνὴρ βούτας,

618 αὑτῆς codd. 620 κάλλιστά τ᾽ εὐ. B^2 P et V^2 vetere manu: κάλλιστ᾽ εὐ. L: κάλλιστα κεὐ. M B V A^1 in ras. Fortasse ὀλβίσματ᾽ vel κάλλη ποτ᾽ εὐτεκνώτατα M: εὐγονώτατε P 621 θ᾽ ἥδ᾽] δ᾽ V 626 τάδ᾽ codd. 627 κεῖνο δ᾽ ὀλβιώτατον Nauck 635 Ἑλένης L 637 ἥλιος V B^2 638 καὶ om. L 640 κρέσσονες P: μείζονες V 642 σιμουντίδι M V: σιμουντίδᾳ rell.: fortasse τὰν σιμουντίδα γᾶν, sed dativum habuit Σ 643 ἀπ᾽ ἄλλων etiam Σ: μετὰ requirit Wilamowitz

ἐπὶ δορὶ καὶ φόνῳ καὶ ἐμῶν μελάθρων λώβᾳ· [ἐπῳδ.
στένει δὲ καί τις ἀμφὶ τὸν εὔροον Εὐρώταν
Λάκαινα πολυδάκρυτος ἐν δόμοις κόρα,
πολιάν τ᾽ ἐπὶ κρᾶτα μάτηρ
τέκνων θανόντων
†τίθεται χέρα δρύπτεται παρειάν,†
δίαιμον ὄνυχα τιθεμένα σπαραγμοῖς.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

γυναῖκες, Ἑκάβη ποῦ ποθ᾽ ἡ παναθλία,
ἡ πάντα νικῶσ᾽ ἄνδρα καὶ θῆλυν σπορὰν
κακοῖσιν; οὐδεὶς στέφανον ἀνθαιρήσεται.
Χο. τί δ᾽, ὦ τάλαινα σῆς κακογλώσσου βοῆς;
ὡς οὔποθ᾽ εὕδει λυπρά σου κηρύγματα.
Θε. Ἑκάβῃ φέρω τόδ᾽ ἄλγος· ἐν κακοῖσι δὲ
οὐ ῥᾴδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν στόμα.
Χο. καὶ μὴν περῶσα τυγχάνει δόμων ὕπερ
ἥδ᾽, ἐς δὲ καιρὸν σοῖσι φαίνεται λόγοις.
Θε. ὦ παντάλαινα κἄτι μᾶλλον ἢ λέγω,
δέσποιν᾽, ὄλωλας κοὐκέτ᾽ εἶ, βλέπουσα φῶς,
ἄπαις ἄνανδρος ἄπολις ἐξεφθαρμένη.
Εκ. οὐ καινὸν εἶπας, εἰδόσιν δ᾽ ὠνείδισας.
ἀτὰρ τί νεκρὸν τόνδε μοι Πολυξένης
ἥκεις κομίζουσ᾽, ἧς ἀπηγγέλθη τάφος
πάντων Ἀχαιῶν διὰ χερὸς σπουδὴν ἔχειν;
Θε. ἥδ᾽ οὐδὲν οἶδεν, ἀλλά μοι Πολυξένην
θρηνεῖ, νέων δὲ πημάτων οὐχ ἅπτεται.
Εκ. οἲ ᾽γὼ τάλαινα· μῶν τὸ βακχεῖον κάρα
τῆς θεσπιῳδοῦ δεῦρο Κασάνδρας φέρεις;

650 εὔρρουν et εὔρουν codd.: corr. Hermann 653 πολιὰν VL et ΣV: πολιὸν MABP τ᾽] δ᾽ VLP μήτηρ BVL 655 τίθ. χέ. seclusit Wilamowitz (et δίαιμον . . . σπαραγμοῖς ante τέκνων traicit) post δρύπτεται add. τε AP: δὲ V 656 γρ. δίδυμον B[1] 665 ὕπερ MAL: ὕπο B[2] in ras.: ἄπο VP. Cf. v. 53 666 δὲ om. M: post καιρὸν ponunt AL 668 οὐκέτ᾽ LB[2] (κοὐκέτ᾽ Σ) 671 ἀτὰρ τί; Σ 672 ἀπηγγέλη A 673 ἔχων V 677 κασάνδρας AL: κασσ. rell.

Θε. ζῶσαν λέλακας, τὸν θανόντα δ' οὐ στένεις
τόνδ'· ἀλλ' ἄθρησον σῶμα γυμνωθὲν νεκροῦ,
εἴ σοι φανεῖται θαῦμα καὶ παρ' ἐλπίδας.
Εκ. οἴμοι, βλέπω δὴ παῖδ' ἐμὸν τεθνηκότα,
Πολύδωρον, ὅν μοι Θρῃξ ἔσῳζ' οἴκοις ἀνήρ.
ἀπωλόμην δύστηνος, οὐκέτ' εἰμὶ δή.
ὦ τέκνον τέκνον,
αἰαῖ, κατάρχομαι γόων,
βακχεῖον ἐξ ἀλάστορος
ἀρτιμαθῆ νόμον.
Θε. ἔγνως γὰρ ἄτην παιδός, ὦ δύστηνε σύ;
Εκ. ἄπιστ' ἄπιστα, καινὰ καινὰ δέρκομαι.
ἕτερα δ' ἀφ' ἑτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ·
οὐδέ ποτ' ἀστένακτος ἀδάκρυτος ἁ-
μέρα [μ'] ἐπισχήσει.
Χο. δείν', ὦ τάλαινα, δεινὰ πάσχομεν κακά.
Εκ. ὦ τέκνον τέκνον ταλαίνας ματρός,
τίνι μόρῳ θνῄσκεις,
τίνι πότμῳ κεῖσαι;
πρὸς τίνος ἀνθρώπων;
Θε. οὐκ οἶδ'· ἐπ' ἀκταῖς νιν κυρῶ θαλασσίαις . . .
Εκ. ἔκβλητον, ἢ πέσημα φοινίου δορός,
ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ;
Θε. πόντου νιν ἐξήνεγκε πελάγιος κλύδων.
Εκ. ὤμοι, αἰαῖ, ἔμαθον ἔνυπνον ὀμμάτων

680 ἐλπίδα L P et post rasuram B 685 γόων P et ut vid. L (γο** L, νόμων *l*) γρ. Σ : γόον O γρ. B : νόμων M A V *l* Σ : νόμον B *v* 686 βακχεῖον M V B O : βακχείων A L P M² B² : de Σ non liquet 687 ἀρτιμαθῆ νόμον γρ. Σ : ἀρτιμαθὴς (ἀρτιμαθῆς M) κακῶν codd. 691 ἀδάκρυτος ἀστένακτος (-τον -τον L P) codd. et Σ : transposuit Hermann 692 μ' del. Hermann : με σχήσει Blaydes. Locus nondum persanatus 693 χο.] θερ. V L utrumque B 694 μητρός V A : corr. A¹ 697 ἀνθρώπου L 698 ἐγκυρῶ Blaydes θαλασσίοις Hartung 699 φονίου M A B quo recepto ἐκβλῆτ' Hartung dochmios efficiens (ἔκβολον Weil) 700 τινὲς καὶ τοῦτο τῆς Ἑκάβης εἶναί φασι Σ. Famulae tribuunt codd. (ψαμάθῳ ἐν Weil) 701 θαλάσσιος L 702 ἰώ μοι P 703 ἐνύπνιον codd. : corr. Hermann (ὀμμάτων τ' B²)

ἐμῶν ὄψιν· οὔ με παρέβα
φάσμα μελανόπτερον, τὰν ἐσεῖδον ἀμφὶ σέ,
ὦ τέκνον, οὐκέτ᾽ ὄντα Διὸς ἐν φάει.
Χο. τίς γάρ νιν ἔκτειν᾽; οἶσθ᾽ ὀνειρόφρων φράσαι;
Εκ. ἐμὸς ἐμὸς ξένος, Θρῄκιος ἱππότας,
ἵν᾽ ὁ γέρων πατὴρ ἔθετό νιν κρύψας.
Χο. οἴμοι, τί λέξεις; χρυσὸν ὡς ἔχοι κτανών;
Εκ. ἄρρητ᾽ ἀνωνόμαστα, θαυμάτων πέρα,
οὐχ ὅσι᾽ οὐδ᾽ ἀνεκτά. ποῦ δίκα ξένων;
ὦ κατάρατ᾽ ἀνδρῶν, ὡς διεμοιράσω
χρόα, σιδαρέῳ τεμὼν φασγάνῳ
μέλεα τοῦδε παιδὸς οὐδ᾽ ᾤκτισας.
Χο. ὦ τλῆμον, ὥς σε πολυπονωτάτην βροτῶν
δαίμων ἔθηκεν ὅστις ἐστί σοι βαρύς.
ἀλλ᾽ εἰσορῶ γὰρ τοῦδε δεσπότου δέμας
᾽Αγαμέμνονος, τοὐνθένδε σιγῶμεν, φίλαι.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

῾Εκάβη, τί μέλλεις παῖδα σὴν κρύπτειν τάφῳ
ἐλθοῦσ᾽, ἐφ᾽ οἷσπερ Ταλθύβιος ἤγγειλέ μοι
μὴ θιγγάνειν σῆς μηδέν᾽ ᾽Αργείων κόρης;
ἡμεῖς μὲν οὖν εἰῶμεν οὐδ᾽ ἐψαύομεν·
σὺ δὲ σχολάζεις, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ.
ἥκω δ᾽ ἀποστελῶν σε· τἀκεῖθεν γὰρ εὖ
πεπραγμέν᾽ ἐστίν—εἴ τι τῶνδ᾽ ἐστὶν καλῶς.
ἔα· τίν᾽ ἄνδρα τόνδ᾽ ἐπὶ σκηναῖς ὁρῶ
θανόντα Τρώων; οὐ γὰρ ᾽Αργεῖον πέπλοι

704 με om. A οὐδὲ παρέβα με Hermann 705 ἂν codd. : correxi 705–706 σέ, ὦ scripsi : σ᾽ ὦ codd. : del. Paley 709 χο. V A : θερ. rell. ὀνειρόφρων M L : ὀνειρόφρον rell. Σ φράσον L et, ut vid., A : corr. A[1] 712–1069 deest V 714 ἀνονόμαστα A 715 ὅσα M : corr. M[2] : cum metro cf. 1084 et Hip. 593, 841 : verbis θαυμάτων πέρα deletis ἀρ. ἀν. ποῦ δίκα ξένων; Wilamowitz 716 ὦ A : ἰὼ rell. 718 σιδηρέῳ M P (-αρέῳ in ras. *l*) 720 οἰκτίσω M : ᾠκτίσω M[2] 729 ἐῶμεν οὐδὲ ψαύομεν codd. : corr. post Porsonum Nauck 734 ἀργεῖον L P : ἀργείων A : ἀργεῖοι rell. : de Σ non liquet

δέμας περιπτύσσοντες ἀγγέλλουσί μοι.
Εκ. δύστην᾽, ἐμαυτὴν γὰρ λέγω λέγουσα σέ,
Ἑκάβη, τί δράσω; πότερα προσπέσω γόνυ
Ἀγαμέμνονος τοῦδ᾽ ἢ φέρω σιγῇ κακά;
Αγ. τί μοι προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα σὸν
δύρῃ, τὸ πραχθὲν δ᾽ οὐ λέγεις;—τίς ἔσθ᾽ ὅδε;
Εκ. ἀλλ᾽, εἴ με δούλην πολεμίαν θ᾽ ἡγούμενος
γονάτων ἀπώσαιτ᾽, ἄλγος ἂν προσθείμεθ᾽ ἄν.
Αγ. οὔτοι πέφυκα μάντις, ὥστε μὴ κλύων
ἐξιστορῆσαι σῶν ὁδὸν βουλευμάτων.
Εκ. ἆρ᾽ ἐκλογίζομαί γε πρὸς τὸ δυσμενὲς
μᾶλλον φρένας τοῦδ᾽, ὄντος οὐχὶ δυσμενοῦς;
Αγ. εἴ τοί με βούλῃ τῶνδε μηδὲν εἰδέναι,
ἐς ταὐτὸν ἥκεις· καὶ γὰρ οὐδ᾽ ἐγὼ κλύειν.
Εκ. οὐκ ἂν δυναίμην τοῦδε τιμωρεῖν ἄτερ
τέκνοισι τοῖς ἐμοῖσι. τί στρέφω τάδε;
τολμᾶν ἀνάγκη, κἂν τύχω κἂν μὴ τύχω.—
Ἀγάμεμνον, ἱκετεύω σε τῶνδε γουνάτων
καὶ σοῦ γενείου δεξιᾶς τ᾽ εὐδαίμονος . . .
Αγ. τί χρῆμα μαστεύουσα; μῶν ἐλεύθερον
αἰῶνα θέσθαι; ῥᾴδιον γάρ ἐστί σοι.
Εκ. οὐ δῆτα· τοὺς κακοὺς δὲ τιμωρουμένη
αἰῶνα τὸν σύμπαντα δουλεύειν θέλω.
Αγ. καὶ δὴ τίν᾽ ἡμᾶς εἰς ἐπάρκεσιν καλεῖς;
Εκ. οὐδέν τι τούτων ὧν σὺ δοξάζεις, ἄναξ.—
ὁρᾷς νεκρὸν τόνδ᾽, οὗ καταστάζω δάκρυ;
Αγ. ὁρῶ· τὸ μέντοι μέλλον οὐκ ἔχω μαθεῖν.
Εκ. τοῦτόν ποτ᾽ ἔτεκον κἄφερον ζώνης ὕπο.

735 περιστέλλοντες γρ. B 740 δύρῃ M B: ὀδύρῃ rell. (B²) 742 προσθείμεθα (om. ἂν) B P: προσθείμεθ᾽ ἄλγει L F et manus quae lacunam implet in V 747 τοι M B: τι A L P 750 τί] ποῖ Nauck 752 γονάτων A B P 756–758 om. M B, add. B² (in M v. 755 est ultimus folii) 756 δὲ] γὰρ A 757 δουλεύσειν A: δουλεῦσαι B² 758 ἐπαρκείαν A B², voc. serae Graecitatis 759 del. Hartung 761 ἔχω φράσαι B

Αγ. ἔστιν δὲ τίς σῶν οὗτος, ὦ τλῆμον, τέκνων;
Εκ. οὐ τῶν θανόντων Πριαμιδῶν ὑπ' Ἰλίῳ.
Αγ. ἦ γάρ τιν' ἄλλον ἔτεκες ἢ κείνους, γύναι;
Εκ. ἀνόνητά γ', ὡς ἔοικε, τόνδ' ὃν εἰσορᾷς.
Αγ. ποῦ δ' ὢν ἐτύγχαν', ἡνίκ' ὤλλυτο πτόλις;
Εκ. πατήρ νιν ἐξέπεμψεν ὀρρωδῶν θανεῖν.
Αγ. ποῖ τῶν τότ' ὄντων χωρίσας τέκνων μόνον;
Εκ. ἐς τήνδε χώραν, οὗπερ ηὑρέθη θανών.
Αγ. πρὸς ἄνδρ' ὃς ἄρχει τῆσδε Πολυμήστωρ χθονός;
Εκ. ἐνταῦθ' ἐπέμφθη πικροτάτου χρυσοῦ φύλαξ.
Αγ. θνῄσκει δὲ πρὸς τοῦ καὶ τίνος πότμου τυχών;
Εκ. τίνος γ' ὑπ' ἄλλου; Θρῄξ νιν ὤλεσε ξένος.
Αγ. ὦ τλῆμον· ἦ που χρυσὸν ἠράσθη λαβεῖν;
Εκ. τοιαῦτ', ἐπειδὴ συμφορὰν ἔγνω Φρυγῶν.
Αγ. ηὗρες δὲ ποῦ νιν; ἢ τίς ἤνεγκεν νεκρόν;
Εκ. ἥδ', ἐντυχοῦσα ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
Αγ. τοῦτον ματεύουσ' ἢ πονοῦσ' ἄλλον πόνον;
Εκ. λούτρ' ᾤχετ' οἴσουσ' ἐξ ἁλὸς Πολυξένῃ.
Αγ. κτανών νιν, ὡς ἔοικεν, ἐκβάλλει ξένος.
Εκ. θαλασσόπλαγκτόν γ', ὧδε διατεμὼν χρόα.
Αγ. ὦ σχετλία σὺ τῶν ἀμετρήτων πόνων.
Εκ. ὄλωλα κοὐδὲν λοιπόν, Ἀγάμεμνον, κακῶν.
Αγ. φεῦ φεῦ· τίς οὕτω δυστυχὴς ἔφυ γυνή;
Εκ. οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ τὴν Τύχην αὐτὴν λέγοις.
ἀλλ' ὧνπερ οὕνεκ' ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ
ἄκουσον. εἰ μὲν ὅσιά σοι παθεῖν δοκῶ,
στέργοιμ' ἄν· εἰ δὲ τοὔμπαλιν, σύ μοι γενοῦ
τιμωρὸς ἀνδρός, ἀνοσιωτάτου ξένου,
ὃς οὔτε τοὺς γῆς νέρθεν οὔτε τοὺς ἄνω

767 πόλις A L 773 πρὸς τοῦδ'; ἢ Weil 774 γ' postmodum add. A[1] L[1] τίνος πρὸς Porson 776 ταῦτ' αὔτ' Blaydes 778 ἁλὸς ἔπι L P 780 ἐξ ἁλὸς οἴσουσα L 782 θαλασσόπλακτον M L P 784 κακὸν L (-ῶν in rasura A[1]) 785 οὕτως M A ἔφη A et primitus M L 786 λέγεις L P cum Eustath. Il. p. 651

δείσας δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον,
κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυχὼν ἐμοί,
ξενίας τ' ἀριθμῷ πρῶτ' ἔχων ἐμῶν φίλων,
τυχὼν δ' ὅσων δεῖ—. καὶ λαβὼν προμηθίαν
ἔκτεινε· τύμβου δ', εἰ κτανεῖν ἐβούλετο,
οὐκ ἠξίωσεν, ἀλλ' ἀφῆκε πόντιον.
ἡμεῖς μὲν οὖν δοῦλοί τε κἀσθενεῖς ἴσως·
ἀλλ' οἱ θεοὶ σθένουσι χὠ κείνων κρατῶν
Νόμος· νόμῳ γὰρ τοὺς θεοὺς ἡγούμεθα
καὶ ζῶμεν ἄδικα καὶ δίκαι' ὡρισμένοι·
ὃς ἐς σ' ἀνελθὼν εἰ διαφθαρήσεται,
καὶ μὴ δίκην δώσουσιν οἵτινες ξένους
κτείνουσιν ἢ θεῶν ἱερὰ τολμῶσιν φέρειν,
οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον.
ταῦτ' οὖν ἐν αἰσχρῷ θέμενος αἰδέσθητί με·
οἴκτιρον ἡμᾶς, ὡς †γραφεύς† τ' ἀποσταθεὶς
ἰδοῦ με κἀνάθρησον οἷ' ἔχω κακά.
τύραννος ἦ ποτ', ἀλλὰ νῦν δούλη σέθεν,
εὔπαις ποτ' οὖσα, νῦν δὲ γραῦς ἄπαις θ' ἅμα,
ἄπολις ἔρημος, ἀθλιωτάτη βροτῶν . . .
οἴμοι τάλαινα, ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα;
ἔοικα πράξειν οὐδέν· ὦ τάλαιν' ἐγώ.
τί δῆτα θνητοὶ τἄλλα μὲν μαθήματα
μοχθοῦμεν ὡς χρὴ πάντα καὶ ματεύομεν,
Πειθὼ δὲ τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην
οὐδέν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπουδάζομεν

793–797 suspecti alii aliis 794 *πρῶτ' ἔχων* scripsi : *πρῶτα τῶν* codd. et Σ (*τὰ πρῶτα τῶν* A) : *πρῶτά τ' ὢν* Wakefield *φίλων* M L P : *ξένων* A B O *γρ.* M 795 *δ'* om. M, add. M² *ὅσον* M B : corr. B² 796 *εἰ* in rasura M² 800 *τοὺς*] *καὶ* Dindorf 802 *εἰ*] *ἢ* M : corr. M² 805 *ἀνθρώποισι σῶν* Radermacher 807 *γραφεὺς* M² rell. Σ : *βραβεὺς* nisi fallor M (**ρα*εὺς*, cf. v. 528 et Andr. 972) idque verum iudico, '*tanquam arbiter, a contentione remotus specta me*' 809 *δέσποινα γάρ ποτ'* L (*γρ. τύραννος ἦν l*) *ἦν* codd. 810 *τότ' οὖσα* Hoffmann (sic O) 812 *ποῦ* L 815 *ματεύομεν* L (et fortasse M¹ ex corr.) : *μαστεύομεν* rell. M²

μισθοὺς διδόντες μανθάνειν, ἵν' ἦν ποτε
πείθειν ἅ τις βούλοιτο τυγχάνειν θ' ἅμα;
πῶς οὖν ἔτ' ἄν τις ἐλπίσαι πράξειν καλῶς;
οἱ μὲν γὰρ ὄντες παῖδες οὐκέτ' εἰσί μοι,
αὕτη δ' ἐπ' αἰσχροῖς αἰχμάλωτος. οἴχομαι·
καπνὸν δὲ πόλεως τόνδ' ὑπερθρῴσκονθ' ὁρῶ.
καὶ μήν—ἴσως μὲν τοῦ λόγου κενὸν τόδε,
Κύπριν προβάλλειν· ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται·
πρὸς σοῖσι πλευροῖς παῖς ἐμὴ κοιμίζεται
ἡ φοιβάς, ἣν καλοῦσι Κασάνδραν Φρύγες.
ποῦ τὰς φίλας δῆτ' εὐφρόνας δείξεις, ἄναξ,
ἢ τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων
χάριν τίν' ἕξει παῖς ἐμή, κείνης δ' ἐγώ;
[ἐκ τοῦ σκότου τε τῶν τε νυκτερησίων
φίλτρων μεγίστη γίγνεται βροτοῖς χάρις.]
ἄκουε δή νυν· τὸν θανόντα τόνδ' ὁρᾷς;
τοῦτον καλῶς δρῶν ὄντα κηδεστὴν σέθεν
δράσεις. ἑνός μοι μῦθος ἐνδεὴς ἔτι.
εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν βραχίοσι
καὶ χερσὶ καὶ κόμαισι καὶ ποδῶν βάσει
ἢ Δαιδάλου τέχναισιν ἢ θεῶν τινος,
ὡς πάνθ' ὁμαρτῇ σῶν ἔχοιντο γουνάτων
κλαίοντ', ἐπισκήπτοντα παντοίους λόγους.
ὦ δέσποτ', ὦ μέγιστον Ἕλλησιν φάος,
πιθοῦ, παράσχες χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι

818, 819 ἵν' ἦν . . . τυγχάνειν om. A 818 ἦν Elmsley : ** M B : ἢ M² B² L P 820 πῶς A L P : τί M B ἐλπίσῃ L 821 γὰρ ὄντες M L O : τοσοῦτοι A P : τοσοίδε B (ποτ' ὄντες Weil) 822 αὕτη ('sc. *Cassandra, quae intus est*' Verrall) M A : αὐτὴ A² rell. 823 δὲ τῆς πόλεως L (v. delet Verrall, cf. vv. 8 et 940) γρ. ὑπερτέλλοντα B 824 κενὸν] ξένον Nauck 826 σῇσι (σαῖσι B) πλευραῖς L P B 827 ἡ om. L 829 ἢ] ποῦ Herwerden (et χάριν τιν') 831, 832 del. Matthiae. Citant Orion Anth. viii. 17 : Schol. Hom. Od. x. 481 : Tzetzes Exeg. p. 86 831 σκότους B L P τε τῶν] γὰρ τῶν A L γρ. *b* νυκτερησίων Nauck : νυκτέρων Tzetzes : νυκτέρων πάνυ A O *b* : νυκτέρων βροτοῖς M L P F 832 θνητοῖς L P et M² in ras. cum Orione 837 γρ. βαδίσμασιν B O 839 ἔχοιτο M B : corr. B² 842 παράσχες ante rasuram P : π·ρ·σχ· M : πάρ·σχε A (i. e. πάρισχε puto) : πάρασχε M² A¹ B L P

τιμωρόν, εἰ καὶ μηδέν ἐστιν, ἀλλ᾽ ὅμως.
ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ θ᾽ ὑπηρετεῖν
καὶ τοὺς κακοὺς δρᾶν πανταχοῦ κακῶς ἀεί.

Χο. δεινόν γε, θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπίτνει,
καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν,
φίλους τιθέντες τούς γε πολεμιωτάτους
ἐχθρούς τε τοὺς πρὶν εὐμενεῖς ποιούμενοι.

Αγ. ἐγὼ σὲ καὶ σὸν παῖδα καὶ τύχας σέθεν,
Ἑκάβη, δι᾽ οἴκτου χεῖρά θ᾽ ἱκεσίαν ἔχω,
καὶ βούλομαι θεῶν θ᾽ οὕνεκ᾽ ἀνόσιον ξένον
καὶ τοῦ δικαίου τήνδε σοι δοῦναι δίκην,
εἴ πως φανείη γ᾽ ὥστε σοί τ᾽ ἔχειν καλῶς,
στρατῷ τε μὴ δόξαιμι Κασάνδρας χάριν
Θρῄκης ἄνακτι τόνδε βουλεῦσαι φόνον.
ἔστιν γὰρ ᾗ ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι·
—Τὸν ἄνδρα τοῦτον φίλιον ἡγεῖται στρατος,
τὸν κατθανόντα δ᾽ ἐχθρόν· εἰ δὲ σοὶ φίλος
ὅδ᾽ ἐστί, χωρὶς τοῦτο κοὐ κοινὸν στρατῷ.—
πρὸς ταῦτα φρόντιζ᾽· ὡς θέλοντα μέν μ᾽ ἔχεις
σοὶ ξυμπονῆσαι καὶ ταχὺν προσαρκέσαι,
βραδὺν δ᾽, Ἀχαιοῖς εἰ διαβληθήσομαι.

Εκ. φεῦ.
οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἔστ᾽ ἐλεύθερος·
ἢ χρημάτων γὰρ δοῦλός ἐστιν ἢ τύχης,
ἢ πλῆθος αὐτὸν πόλεος ἢ νόμων γραφαὶ
εἴργουσι χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις.
ἐπεὶ δὲ ταρβεῖς τῷ τ᾽ ὄχλῳ πλέον νέμεις,
ἐγώ σε θήσω τοῦδ᾽ ἐλεύθερον φόβου.

849 τε] δὲ Blaydes 850 ἐγώγε καὶ L P (σὲ Σ) 853 τόνδε P et suprascr. L fortasse recte (τήνδε Σ) δίκην L P Σ et marg. A²: χάριν M A B 854 φανείην γ᾽ L P B² (φανείη Σ) 858 φίλιον M B: φίλον L P A 859 δ᾽ ἐμοὶ Elmsley 860 στρατοῦ suprascr. M² 862 σὺ M: σοι M² 864 ἔστιν ἀνδρῶν Arist. Rhet. ii. 21 866 αὐτῶν L πόλεως codd. (πόλεος O, ut vid.) 868 πλεῖον L

σύνισθι μὲν γάρ, ἤν τι βουλεύσω κακὸν
τῷ τόνδ' ἀποκτείναντι, συνδράσῃς δὲ μή.
ἢν δ' ἐξ Ἀχαιῶν θόρυβος ἢ 'πικουρία
πάσχοντος ἀνδρὸς Θρῃκὸς οἷα πείσεται
φανῇ τις, εἶργε μὴ δοκῶν ἐμὴν χάριν.
τὰ δ' ἄλλα—θάρσει—πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς.
Αγ. πῶς οὖν; τί δράσεις; πότερα φάσγανον χερὶ
λαβοῦσα γραίᾳ φῶτα βάρβαρον κτενεῖς,
ἢ φαρμάκοισιν ἢ 'πικουρίᾳ τινί;
τίς σοι ξυνέσται χείρ; πόθεν κτήσῃ φίλους;
Εκ. στέγαι κεκεύθασ' αἵδε Τρῳάδων ὄχλον.
Αγ. τὰς αἰχμαλώτους εἶπας, Ἑλλήνων ἄγραν;
Εκ. σὺν ταῖσδε τὸν ἐμὸν φονέα τιμωρήσομαι.
Αγ. καὶ πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσται κράτος;
Εκ. δεινὸν τὸ πλῆθος σὺν δόλῳ τε δύσμαχον.
Αγ. δεινόν· τὸ μέντοι θῆλυ μέμφομαι γένος.
Εκ. τί δ'; οὐ γυναῖκες εἷλον Αἰγύπτου τέκνα
καὶ Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν;
ἀλλ' ὣς γενέσθω· τόνδε μὲν μέθες λόγον,
πέμψον δέ μοι τήνδ' ἀσφαλῶς διὰ στρατοῦ
γυναῖκα.—καὶ σὺ Θρῃκὶ πλαθεῖσα ξένῳ
λέξον· Καλεῖ σ' ἄνασσα δή ποτ' Ἰλίου
Ἑκάβη, σὸν οὐκ ἔλασσον ἢ κείνης χρέος,
καὶ παῖδας· ὡς δεῖ καὶ τέκν' εἰδέναι λόγους
τοὺς ἐξ ἐκείνης.—τὸν δὲ τῆς νεοσφαγοῦς
Πολυξένης ἐπίσχες, Ἀγάμεμνον, τάφον,
ὡς τώδ' ἀδελφὼ πλησίον μιᾷ φλογί,
δισσὴ μέριμνα μητρί, κρυφθῆτον χθονί.

871 συνδράμης P 873 Θρῃκὸς οἷα] οἷα γάρ μοι L 878 τίνι M B 879 ξύνεστι M : corr. M² 880 κεκεύθουσ' P : κεύθουσ' L : corr. *l* ὧδε P 881 εἶπας om. A ἄγρας M : corr. M² 885 σθένος Jenne 888 γενέσθαι L P B² (ὡς L P B) 890 πλαθεῖσα M B P : πλασθεῖσα A L *b* : πλαγχθεῖσα M² 891 πρίν ποτ' Elmsley 894 ἐκείνου M B O : corr. B² 897 δισσὴ μέριμνα M P F² (δισσὼ M² F) : δισσῇ μεριμνῃ A B O Σ : δισσῇ μερίμνα L : δισσαὶ μέριμναι B² ex Σ alio

Αγ. ἔσται τάδ' οὕτω· καὶ γὰρ εἰ μὲν ἦν στρατῷ
πλοῦς, οὐκ ἂν εἶχον τήνδε σοι δοῦναι χάριν·
νῦν δ', οὐ γὰρ ἵησ' οὐρίους πνοὰς θεός,
μένειν ἀνάγκη πλοῦν ὁρῶντ' ἐς ἥσυχον.
γένοιτο δ' εὖ πως· πᾶσι γὰρ κοινὸν τόδε,
ἰδίᾳ θ' ἑκάστῳ καὶ πόλει, τὸν μὲν κακὸν
κακόν τι πάσχειν, τὸν δὲ χρηστὸν εὐτυχεῖν.

Χο. σὺ μέν, ὦ πατρὶς Ἰλιάς, [στρ. α
τῶν ἀπορθήτων πόλις οὐκέτι λέξῃ·
τοῖον Ἑλλάνων νέφος ἀμφί σε κρύπτει
δορὶ δὴ δορὶ πέρσαν.
ἀπὸ δὲ στεφάναν κέκαρ-
σαι πύργων, κατὰ δ' αἰθάλου
κηλῖδ' οἰκτροτάταν κέχρω-
σαι· τάλαιν',
οὐκέτι σ' ἐμβατεύσω.

μεσονύκτιος ὠλλύμαν, [ἀντ. α
ἦμος ἐκ δείπνων ὕπνος ἡδὺς ἐπ' ὄσσοις
σκίδναται, μολπᾶν δ' ἄπο καὶ χοροποιῶν
θυσιᾶν καταλύσας
πόσις ἐν θαλάμοις ἔκει-
το, ξυστὸν δ' ἐπὶ πασσάλῳ,
ναύταν οὐκέθ' ὁρῶν ὅμι-
λον Τροίαν
Ἰλιάδ' ἐμβεβῶτα.

900 οὐρίας M L P 901 ὁρῶντ' ἐς scripsi (cf. frag. 162) : ὁρῶντας codd. 907 τοῖον O, ut vid. : τοῖον δ' vel τοιόνδ' codd. 909 δόρυ δὴ δόρυ Weil δὴ om. A L P, add. *l* 910 δὲ] γε L στεφάνων P 911 αἰθάλου καπνοῦ codd. (de Σ non liquet) : corr. Triclinius : αἰθάλῳ Byzantini 912 οἰκτρότατα B^2 P 914 ὀλόμαν L 915 ἐκ P et post rasuras M B : δ' ἐκ A L 916 κίδναται P 917 χοροποιῶν M A B : χαροποιῶν L P : χαροποιὸν M^2 B^2 (μολπὰν M B^2) (μολπᾶν δ' ὄπα Wecklein) 918 θυσιᾶν A^2 *l* P (-ῶν P) : θυσίαν M A B L. Σ et μολπὰν . . . θυσίαν et μολπᾶν . . . θυσιᾶν explicat καταλύσας scripsi : καταπαύσας codd. et Σ 922 ἐμβεβαῶτα codd. : corr. Triclinius

ἐγὼ δὲ πλόκαμον ἀναδέτοις [στρ. β
μίτραισιν ἐρρυθμιζόμαν
χρυσέων ἐνόπτρων λεύσ-
σουσ' ἀτέρμονας εἰς αὐγάς,
ἐπιδέμνιος ὡς πέσοιμ' ἐς εὐνάν.
ἀνὰ δὲ κέλαδος ἔμολε πόλιν·
κέλευσμα δ' ἦν κατ' ἄστυ Τροί-
ας τόδ'· Ὦ
παῖδες Ἑλλάνων, πότε δὴ πότε τὰν
Ἰλιάδα σκοπιὰν
πέρσαντες ἥξετ' οἴκους;

λέχη δὲ φίλια μονόπεπλος [ἀντ. β
λιποῦσα, Δωρὶς ὡς κόρα,
σεμνὰν προσίζουσ' οὐκ
ἤνυσ' Ἄρτεμιν ἁ τλάμων·
ἄγομαι δὲ θανόντ' ἰδοῦσ' ἀκοίταν
τὸν ἐμὸν ἅλιον ἐπὶ πέλαγος,
πόλιν τ' ἀποσκοποῦσ', ἐπεὶ
νόστιμον
ναῦς ἐκίνησεν πόδα καί μ' ἀπὸ γᾶς
ὥρισεν Ἰλιάδος·
τάλαιν', ἀπεῖπον ἄλγει,

τὰν τοῖν Διοσκούροιν Ἑλέναν κάσιν [ἐπῳδ.
Ἰδαῖόν τε βούταν
αἰνόπαριν κατάρᾳ
διδοῦσ', ἐπεί με γᾶς ἐκ
πατρῴας ἀπώλεσεν
ἐξῴκισέν τ' οἴκων γάμος, οὐ γάμος ἀλλ' ἀ-
λάστορός τις οἰζύς·

924 ἐρρυθμιζόμην L P 927 ἐς (ante εὐνάν) om. M, rasura in P: ἐς add. M[1] P[1] 928 ἀνὰ δὲ] τότε δὴ L 932 ἐς οἴκους codd.: corr. King 936 ἤνυσ' M ἁ] ἡ L 937 ἀκοίτην L 943 διοσκόροιν M A B 947 πατρίας Dindorf γρ. ἀπούρισεν M[1]

ἂν μήτε πέλαγος ἅλιον ἀπαγάγοι πάλιν,
μήτε πα-
τρῷον ἵκοιτ᾽ ἐς οἶκον.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ

ὦ φίλτατ᾽ ἀνδρῶν Πρίαμε, φιλτάτη δὲ σύ,
Ἑκάβη, δακρύω σ᾽ εἰσορῶν πόλιν τε σὴν
τήν τ᾽ ἀρτίως θανοῦσαν ἔκγονον σέθεν.
φεῦ·
οὐκ ἔστι πιστὸν οὐδέν, οὔτ᾽ εὐδοξία
οὔτ᾽ αὖ καλῶς πράσσοντα μὴ πράξειν κακῶς.
φύρουσι δ᾽ αὐτοὶ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω
ταραγμὸν ἐντιθέντες, ὡς ἀγνωσίᾳ
σέβωμεν αὐτούς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
θρηνεῖν, προκόπτοντ᾽ οὐδὲν ἐς πρόσθεν κακῶν;
σὺ δ᾽, εἴ τι μέμφῃ τῆς ἐμῆς ἀπουσίας,
σχές· τυγχάνω γὰρ ἐν μέσοις Θρῄκης ὅροις
ἀπών, ὅτ᾽ ἦλθες δεῦρ᾽· ἐπεὶ δ᾽ ἀφικόμην,
ἤδη πόδ᾽ ἔξω δωμάτων αἴροντί μοι
ἐς ταὐτὸν ἥδε συμπίτνει δμωὶς σέθεν
λέγουσα μύθους, ὧν κλύων ἀφικόμην.

Εκ. αἰσχύνομαί σε προσβλέπειν ἐναντίον,
Πολυμῆστορ, ἐν τοιοῖσδε κειμένη κακοῖς.
ὅτῳ γὰρ ὤφθην εὐτυχοῦσ᾽, αἰδώς μ᾽ ἔχει
ἐν τῷδε πότμῳ τυγχάνουσ᾽ ἵν᾽ εἰμὶ νῦν
κοὐκ ἂν δυναίμην προσβλέπειν ὀρθαῖς κόραις.
ἀλλ᾽ αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν,
Πολυμῆστορ· ἄλλως δ᾽ αἴτιόν τι καὶ νόμος,
γυναῖκας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον.

950 ἦν L B^2 952 εἰς L P 956 πιστὸν οὐδέν M L : οὐδὲν πιστόν A B P, cum Stob. 105. 35 et Orion. Anth. viii. 22 957 πράξαντα Stob. 958 φ*ρουσιν M : corr. M^2 (φέρουσιν m) αὐτοὶ scripsi (αὐ τοι B^2 : γρ. αὐτοὶ B^3) : αὖθ᾽ οἱ codd. et Σ (ut vid.) : αὐτὰ Hermann 963 μέσης M^1 (μέσοις M et M^2) 966 συμπίπτει L 967 ἐφεσπόμην Prinz 972 προσ****** B, βλέπειν inser. B^2 : προσδρακεῖν Weil προσβλέπειν σ᾽ Byzantini

Πλ. καὶ θαῦμά γ' οὐδέν. ἀλλὰ τίς χρεία σ' ἐμοῦ;
τί χρῆμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα·
Εκ. ἴδιον ἐμαυτῆς δή τι πρὸς σὲ βούλομαι
καὶ παῖδας εἰπεῖν σούς· ὀπάονας δέ μοι
χωρὶς κέλευσον τῶνδ' ἀποστῆναι δόμων.
Πλ. χωρεῖτ'· ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἥδ' ἐρημία.
φίλη μὲν εἶ σύ, προσφιλὲς δέ μοι τόδε
στράτευμ' Ἀχαιῶν. ἀλλὰ σημαίνειν σὲ χρῆν·
τί χρὴ τὸν εὖ πράσσοντα μὴ πράσσουσιν εὖ
φίλοις ἐπαρκεῖν; ὡς ἕτοιμός εἰμ' ἐγώ.
Εκ. πρῶτον μὲν εἰπὲ παῖδ' ὃν ἐξ ἐμῆς χερὸς
Πολύδωρον ἔκ τε πατρὸς ἐν δόμοις ἔχεις,
εἰ ζῇ· τὰ δ' ἄλλα δεύτερόν σ' ἐρήσομαι.
Πλ. μάλιστα· τοὐκείνου μὲν εὐτυχεῖς μέρος.
Εκ. ὦ φίλταθ', ὡς εὖ κἀξίως λέγεις σέθεν.
Πλ. τί δῆτα βούλῃ δεύτερον μαθεῖν ἐμοῦ;
Εκ. εἰ τῆς τεκούσης τῆσδε . . . μέμνηταί τί μου;
Πλ. καὶ δεῦρό γ' ὡς σὲ κρύφιος ἐζήτει μολεῖν.
Εκ. χρυσὸς δὲ σῶς ὃν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων;
Πλ. σῶς, ἐν δόμοις γε τοῖς ἐμοῖς φρουρούμενος.
Εκ. σῶσόν νυν αὐτὸν μηδ' ἔρα τῶν πλησίον.
Πλ. ἥκιστ'· ὀναίμην τοῦ παρόντος, ὦ γύναι.
Εκ. οἶσθ' οὖν ἃ λέξαι σοί τε καὶ παισὶν θέλω;
Πλ. οὐκ οἶδα· τῷ σῷ τοῦτο σημανεῖς λόγῳ.
Εκ. ἔστ', ὦ φιληθεὶς ὡς σὺ νῦν ἐμοὶ φιλῇ . . .
Πλ. τί χρῆμ' ὃ κἀμὲ καὶ τέκν' εἰδέναι χρεών;
Εκ. χρυσοῦ παλαιαὶ Πριαμιδῶν κατώρυχες.
Πλ. ταῦτ' ἔσθ' ἃ βούλῃ παιδὶ σημῆναι σέθεν;
Εκ. μάλιστα, διὰ σοῦ γ'· εἶ γὰρ εὐσεβὴς ἀνήρ.

982 μὲν εἶ L P : μὲν ἡμῖν εἶ M A B 983 χρῆν M B : χρὴ L P A (σὲ δεῖ Brunck : χρεών Weil) 984 τί] ὡς A 990 λέγεις σέθεν L : σέθεν λέγεις M A B P 992 τί μοι Bothe : τί που Herwerden : sermonem fractum indicavimus 993 δεῦρ' ὅ γ' L P 996 τῶν] τοῦ P cum Eustath. Il. pp. 52, 792, 1312. τῶν τοῦ πέλας Weil 998 οὖν om. L 1000 ἔστω codd. : corr. Hermann

Πλ. τί δῆτα τέκνων τῶνδε δεῖ παρουσίας;
Εκ. ἄμεινον, ἢν σὺ κατθάνῃς, τούσδ' εἰδέναι.
Πλ. καλῶς ἔλεξας· τῇδε καὶ σοφώτερον.
Εκ. οἶσθ' οὖν Ἀθάνας Ἰλίας ἵνα στέγαι;
Πλ. ἐνταῦθ' ὁ χρυσός ἐστι; σημεῖον δὲ τί;
Εκ. μέλαινα πέτρα γῆς ὑπερτέλλουσ' ἄνω.
Πλ. ἔτ' οὖν τι βούλῃ τῶν ἐκεῖ φράζειν ἐμοί;
Εκ. σῶσαί σε χρήμαθ' οἷς συνεξῆλθον θέλω.
Πλ. ποῦ δῆτα; πέπλων ἐντὸς ἢ κρύψασ' ἔχεις;
Εκ. σκύλων ἐν ὄχλῳ ταῖσδε σῴζεται στέγαις.
Πλ. ποῦ δ'; αἵδ' Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαί.
Εκ. ἰδίᾳ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων στέγαι.
Πλ. τἄνδον δὲ πιστὰ κἀρσένων ἐρημία;
Εκ. οὐδεὶς Ἀχαιῶν ἔνδον, ἀλλ' ἡμεῖς μόναι.
ἀλλ' ἕρπ' ἐς οἴκους· καὶ γὰρ Ἀργεῖοι νεῶν
λῦσαι ποθοῦσιν οἴκαδ' ἐκ Τροίας πόδα·
ὡς πάντα πράξας ὧν σε δεῖ στείχῃς πάλιν
ξὺν παισὶν οὗπερ τὸν ἐμὸν ᾤκισας γόνον.
Χο. οὔπω δέδωκας, ἀλλ' ἴσως δώσεις δίκην·
ἀλίμενόν τις ὡς εἰς ἄντλον πεσὼν
†λέχριος ἐκπεσῇ φίλας καρδίας,
ἀμέρσας βίοτον. τὸ γὰρ ὑπέγγυον
Δίκᾳ καὶ θεοῖσιν οὐ συμπίτνει·
ὀλέθριον ὀλέθριον κακόν.†
ψεύσει σ' ὁδοῦ τῆσδ' ἐλπὶς ἥ σ' ἐπήγαγεν
θανάσιμον πρὸς Ἅιδαν, ἰὼ τάλας·
ἀπολέμῳ δὲ χειρὶ λείψεις βίον.

1005 τῶν γε L 1006 τούς γ' L 1007 Punctum post ἔλεξας posuit Boissonnade 1013 πέπλον M : corr. M² 1015 ποῦ δ' αἵδ'; . . . περιπτυχαί; interpungendum monet Σ unus, ut supra alter 1024 Hecubae continuant M et Σ : corr. M² 1025 ἐμπεσὼν codd. : corr. Byzantini 1026 ἐκπέσῃ plerique φίλης L καρδίας codd. et Σ (cf. Soph. Ant. 1105) : fortasse κερδείας : cf. Hesych. s. v. 1027 βίοτον] βίον Hermann 1029 δίκῃ L οὗ Hemsterhuys (οὐ συμπεσὸν ἀφανίζεται reddit Didymus in Σ) 1031 ψεύσεισ δ' M : corr. M² ὑπήγαγεν Goram 1034 βίοτον M L

Πλ. ⟨ἔσωθεν⟩
ὤμοι, τυφλοῦμαι φέγγος ὀμμάτων τάλας.
Χο. — ἠκούσατ' ἀνδρὸς Θρῃκὸς οἰμωγήν, φίλαι;
Πλ. ὤμοι μάλ' αὖθις, τέκνα, δυστήνου σφαγῆς.
Χο. — φίλαι, πέπρακται καίν' ἔσω δόμων κακά.
Πλ. ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε λαιψηρῷ ποδί·
βάλλων γὰρ οἴκων τῶνδ' ἀναρρήξω μυχούς.
Χο. — ἰδού, βαρείας χειρὸς ὁρμᾶται βέλος.
— βούλεσθ' ἐπεσπέσωμεν; ὡς ἀκμὴ καλεῖ
Ἑκάβῃ παρεῖναι Τρῳάσιν τε συμμάχους.
Εκ. ἄρασσε, φείδου μηδέν, ἐκβάλλων πύλας·
οὐ γάρ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις,
οὐ παῖδας ὄψῃ ζῶντας οὓς ἔκτειν' ἐγώ.
Χο. ἦ γὰρ καθεῖλες Θρῇκα, καὶ κρατεῖς, ξένον,
δέσποινα, καὶ δέδρακας οἷάπερ λέγεις;
Εκ. ὄψῃ νιν αὐτίκ' ὄντα δωμάτων πάρος
τυφλὸν τυφλῷ στείχοντα παραφόρῳ ποδί,
παίδων τε δισσῶν σώμαθ', οὓς ἔκτειν' ἐγὼ
σὺν ταῖς ἀρίσταις Τρῳάσιν· δίκην δέ μοι
δέδωκε. χωρεῖ δ', ὡς ὁρᾷς, ὅδ' ἐκ δόμων.
ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι κἀποστήσομαι
θυμῷ ῥέοντι Θρῃκὶ δυσμαχωτάτῳ.

Πλ. ὤμοι ἐγώ, πᾷ βῶ,
πᾷ στῶ, πᾷ κέλσω;
τετράποδος βάσιν θηρὸς ὀρεστέρου
τιθέμενος ἐπίχειρα κατ' ἴχνος; ποίαν

1035 notam ἔσωθεν addidi 1036 et 1038 Χο. praef. M A B, ἡμιχ. L P B². Paragraphos addidi 1036 Θρῃκὸς om. M 1037 τέκνα M A : τέκνων M¹ L P B² δυστήνους σφαγάς L 1041 Χο. praef. M : ἡμιχ. M² A B L P. Polymestori continuant Σ et Byzantini 1047 ἡμιχ. L : Χο. M A B P ξένον Hermann : ξένου codd. : fortasse καθεῖλες, ἦ ῥα κ. κ. ξένου; 1049 πέλας P 1052 ταῖσδ' Hermann, sed cf. v. 8 1055 ζέοντι Byzantini, probat Cobet θυμὸν ζέοντι Ruhnken γρ. δυσγενεστάτῳ B¹ (γρ. δυσμενεστάτῳ O) 1059 ἐπὶ χεῖρα codd. : ἐπὶ χεῖρα καὶ ἴχνος Porson : B² in marg. scr. λείπει

ἢ ταύταν ἢ τάνδ' ἐξαλλάξω, τὰς
ἀνδροφόνους μάρψαι χρῄζων Ἰλιάδας,
αἵ με διώλεσαν;
τάλαιναι κόραι τάλαιναι Φρυγῶν,
ὦ κατάρατοι,
ποῖ καί με φυγᾷ πτώσσουσι μυχῶν;
εἴθε μοι ὀμμάτων αἱματόεν βλέφαρον
ἀκέσαι' ἀκέσαιο τυφλόν, Ἅλιε,
φέγγος ἐπαλλάξας.
ἆ ἆ,
σίγα· κρυπτὰν βάσιν αἰσθάνομαι
τάνδε γυναικῶν. πᾷ πόδ' ἐπᾴξας
σαρκῶν ὀστέων τ' ἐμπλησθῶ,
θοίναν ἀγρίων θηρῶν τιθέμενος,
ἀρνύμενος λώβαν
λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς; ὦ τάλας.
ποῖ πᾷ φέρομαι τέκν' ἔρημα λιπὼν
Βάκχαις Ἅιδου διαμοιρᾶσαι,
σφακτά, κυσίν τε φοινίαν δαῖτ' ἀνή-
μερον τ' οὐρείαν ἐκβολάν;
πᾷ στῶ, πᾷ κάμψω, [πᾷ βῶ,]
ναῦς ὅπως ποντίοις πείσμασιν, λινόκροκον
φᾶρος στέλλων, ἐπὶ τάνδε συθεὶς
τέκνων ἐμῶν φύλαξ ὀλέθριον κοίταν;

Χο. ὦ τλῆμον, ὥς σοι δύσφορ' εἴργασται κακά·

1060 ἢ ante ταύταν om. L 1064 τάλαιναι τάλαιναι κόραι codd.: corr. Hermann. Post Φρυγῶν punctum ponit Σ 1066 φυγῇ P 1068 Fortasse ἀκέσσαι' ἀκέσαιο 1069 νέφος Reiske ἀπαλλάξας codd. et Σ: corr. Weil (cf. tamen Herc. 640) 1070 Incipit rursus V σίγα bis L 1071 τᾶνδε (τῶνδε L) codd.: corr. Seidler 1073 ἀγρίαν M (τιθ. θηρῶν Seidler, ut dochm. ex anapaestis faceret) 1074 αἰνύμενος M 1075 ἀντίποινα λύμας L ὦ Hermann: ἰὼ codd. 1078 σφακτὰν codd.: corr. Hermann φονίαν codd.: corr. Byzantini 1079 τ' οὐρείαν Hermann: οὐρείαν τ' codd.: lectio incerta 1080 πᾷ βῶ seclusit Nauck 1081 ὅπως] ἅτε Weil: ὡς Nauck 1082 τάνδε συθεὶς M B: τάνδ' ἐσσυθεὶς (ἐσυθεὶς V) rell. B² 1083 ἐμῶν] μου Hartung

δράσαντι δ' αἰσχρὰ δεινὰ τἀπιτίμια.
[δαίμων ἔδωκεν ὅστις ἐστί σοι βαρύς.]

Πλ. αἰαῖ, ἰὼ Θρῄκης λογχοφόρον ἔνο-
πλον εὔιππον Ἄρει κάτοχον γένος.

ἰὼ Ἀχαιοί.—ἰὼ Ἀτρεῖδαι.—βοὰν βοὰν ἀυτῶ, βοάν.
ὦ ἴτε· μόλετε πρὸς θεῶν.

κλύει τις ἢ οὐδεὶς ἀρκέσει; τί μέλλετε;

γυναῖκες ὤλεσάν με, γυναῖκες αἰχμαλωτίδες· δεινὰ
δεινὰ πεπόνθαμεν.

ὤμοι ἐμᾶς λώβας.
ποῖ τράπωμαι, ποῖ πορευθῶ;
ἀμπτάμενος οὐράνιον
ὑψιπετὲς ἐς μέλαθρον,
Ὠαρίων ἢ Σείριος ἔνθα πυρὸς φλογέας ἀφίη-
σιν ὄσσων αὐγάς, ἢ τὸν ἐς Ἀίδα
μελάγχρωτα πορθμὸν ᾄξω τάλας;

Χο. συγγνώσθ', ὅταν τις κρείσσον' ἢ φέρειν κακὰ
πάθῃ, ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζόης.

Αγ. κραυγῆς ἀκούσας ἦλθον· οὐ γὰρ ἥσυχος
πέτρας ὀρείας παῖς λέλακ' ἀνὰ στρατὸν
Ἠχὼ διδοῦσα θόρυβον· εἰ δὲ μὴ Φρυγῶν
πύργους πεσόντας ᾔσμεν Ἑλλήνων δορί,
φόβον παρέσχεν οὐ μέσως ὅδε κτύπος.

1086 δ' M V : τ' rell. 1087 del. Hermann. Cf. 723 ἔθηκεν L 1088 αἶ vel αἲ bis A B V, quater M L P 1091 ἰὼ ἰὼ ἀχαιοί P 1092 βοᾶν βοᾶν . . . βοάν M : tertium βοάν om. L 1093 ὦ om. A B : ἰὼ P 1099 πᾶ . . . πᾶ L 1100 αἰθέρ' ἀμπτάμενος codd. : ἐν τισὶ τὸ αἰθέρα οὐ φέρεται Σ : αἰθέρ' delevit Hermann : αἰθέριος ἀμπτ. Weil 1101 ὑψιπετὴς L 1102 ὠαρίων ut vid. M, et Σ : ὦ ὠρίων M[1] (vel M[2]) B : ὡρίων A L : ὠρίων V P B[3] 1105 ἀφίησιν omnes, ut vid. ὅσων M : ὅσσων M[2] ἀΐδα A P *b* : ἀΐδαο V L : ἀΐδαν M B V[2] 1106 μελαγχρῶτα M L O : μελανοχρῶτα rell. 1107 φέρει L et ut vid. V[2] 1108 πάσχῃ M[2] ζοῆς L (rescripsit *l*) : ζωῆς rell. 1109 ἡσύχως V et suprascr. A[1] B[1] 1112 ᾔσμεν Etym Mag. p. 438 (ᾔδειμεν reddit Σ) : ἴσμεν codd. 1113 παρέσχεν ἂν οὐ M V : παρεῖχεν οὐ Byzantini

Πλ. ὦ φίλτατ᾽· ᾐσθόμην γάρ, Ἀγάμεμνον, σέθεν
φωνῆς ἀκούσας· εἰσορᾷς ἃ πάσχομεν;
Αγ. ἔα·
Πολυμῆστορ· ὦ δύστηνε, τίς σ᾽ ἀπώλεσεν;
τίς ὄμμ᾽ ἔθηκε τυφλὸν αἱμάξας κόρας,
παῖδάς τε τούσδ᾽ ἔκτεινεν; ἦ μέγαν χόλον
σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν ὅστις ἦν ἄρα.
Πλ. Ἑκάβη με σὺν γυναιξὶν αἰχμαλωτίσιν
ἀπώλεσ᾽—οὐκ ἀπώλεσ᾽, ἀλλὰ μειζόνως.
Αγ. τί φῄς; σὺ τοὔργον εἴργασαι τόδ᾽, ὡς λέγει;
σὺ τόλμαν, Ἑκάβη, τήνδ᾽ ἔτλης ἀμήχανον;
Πλ. ὤμοι, τί λέξεις; ἦ γὰρ ἐγγύς ἐστί που;
σήμηνον, εἰπὲ ποῦ ᾽σθ᾽, ἵν᾽ ἁρπάσας χεροῖν
διασπάσωμαι καὶ καθαιμάξω χρόα.
Αγ. οὗτος, τί πάσχεις; Πλ. πρὸς θεῶν σε λίσσομαι,
μέθες μ᾽ ἐφεῖναι τῇδε μαργῶσαν χέρα.
Αγ. ἴσχ᾽· ἐκβαλὼν δὲ καρδίας τὸ βάρβαρον
λέγ᾽, ὡς ἀκούσας σοῦ τε τῆσδέ τ᾽ ἐν μέρει
κρίνω δικαίως ἀνθ᾽ ὅτου πάσχεις τάδε.
Πλ. λέγοιμ᾽ ἄν. ἦν τις Πριαμιδῶν νεώτατος,
Πολύδωρος, Ἑκάβης παῖς, ὃν ἐκ Τροίας ἐμοὶ
πατὴρ δίδωσι Πρίαμος ἐν δόμοις τρέφειν,
ὕποπτος ὢν δὴ Τρωικῆς ἁλώσεως.
τοῦτον κατέκτειν᾽· ἀνθ᾽ ὅτου δ᾽ ἔκτεινά νιν,
ἄκουσον, ὡς εὖ καὶ σοφῇ προμηθίᾳ.
ἔδεισα μὴ σοὶ πολέμιος λειφθεὶς ὁ παῖς
Τροίαν ἀθροίσῃ καὶ ξυνοικίσῃ πάλιν,
γνόντες δ᾽ Ἀχαιοὶ ζῶντα Πριαμιδῶν τινα
Φρυγῶν ἐς αἶαν αὖθις ἄρειαν στόλον,
κἄπειτα Θρῄκης πεδία τρίβοιεν τάδε

1122 εἴργασται M (et σὺ in σοὶ mut. M²) 1126 διασπάσω νιν Wecklein καθαιμάζω P 1129 δὲ] δ᾽ ἐκ L 1139 ξυνοικήσηι M B, corr. *b* 1141 αὐτις M A B (αὖτις M) ἄρειαν L¹ *p*: αἴρειαν V: αἴροιαν M B: αἴροιεν A *b*: Aoristum Σ στόλον] γρ. δόρυ Σ M

λεηλατοῦντες, γείτοσιν δ' εἴη κακὸν
Τρώων, ἐν ᾧπερ νῦν, ἄναξ, ἐκάμνομεν.
Ἑκάβη δὲ παιδὸς γνοῦσα θανάσιμον μόρον
λόγῳ με τοιῷδ' ἤγαγ', ὡς κεκρυμμένας
θήκας φράσουσα Πριαμιδῶν ἐν Ἰλίῳ
χρυσοῦ· μόνον δὲ σὺν τέκνοισί μ' εἰσάγει
δόμους, ἵν' ἄλλος μή τις εἰδείη τάδε.
ἵζω δὲ κλίνης ἐν μέσῳ κάμψας γόνυ·
πολλαὶ δὲ χεῖρες, αἱ μὲν ἐξ ἀριστερᾶς,
αἱ δ' ἔνθεν, ὡς δὴ παρὰ φίλῳ, Τρώων κόραι
θάκους ἔχουσαι, κερκίδ' Ἠδωνῆς χερὸς
ᾔνουν, ὑπ' αὐγὰς τούσδε λεύσσουσαι πέπλους·
ἄλλαι δὲ κάμακα Θρῃκίαν θεώμεναι
γυμνόν μ' ἔθηκαν διπτύχου στολίσματος.
ὅσαι δὲ τοκάδες ἦσαν, ἐκπαγλούμεναι
τέκν' ἐν χεροῖν ἔπαλλον, ὡς πρόσω πατρὸς
γένοιντο, διαδοχαῖς ἀμείβουσαι χερῶν·
κᾆτ' ἐκ γαληνῶν—πῶς δοκεῖς;—προσφθεγμάτων
εὐθὺς λαβοῦσαι φάσγαν' ἐκ πέπλων ποθὲν
κεντοῦσι παῖδας, αἱ δὲ πολεμίων δίκην
ξυναρπάσασαι τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας
καὶ κῶλα· παισὶ δ' ἀρκέσαι χρῄζων ἐμοῖς,
εἰ μὲν πρόσωπον ἐξανισταίην ἐμόν,
κόμης κατεῖχον, εἰ δὲ κινοίην χέρας,
πλήθει γυναικῶν οὐδὲν ἤνυον τάλας.
τὸ λοίσθιον δέ, πῆμα πήματος πλέον,
ἐξειργάσαντο δείν'· ἐμῶν γὰρ ὀμμάτων,
πόρπας λαβοῦσαι, τὰς ταλαιπώρους κόρας

1146 γρ. δόλῳ B² 1151 χειρὸς Milton (χεῖρες etiam Σ) 1153, 1154 'θάκουν . . . ᾔνουν θ' codd. et Σ: corr. Hermann 1155 κάμακε θρῃκίω Weil (singularem Σ) 1156 γρ. στοχίσματος Σ (voluit στοχάσματος, nam dicit idem in Bacch., sc. v. 1205, legi) 1159 διαδοχαῖς M A B L : διαδοχαῖσιν V² P *l* (-αῖσσιν V) χερῶν P F O : γρ. ἀμείβουσαι χεροῖν Σ B : διὰ χερός M A B V L 1162 πολυπόδων δίκην Verrall 1163 τάς γ' A 1165 ἐξαναστaίην L 1166 κόμην A 1167 ἤνυτον Porson

κεντοῦσιν, αἱμάσσουσιν· εἶτ' ἀνὰ στέγας
φυγάδες ἔβησαν· ἐκ δὲ πηδήσας ἐγὼ
θὴρ ὣς διώκω τὰς μιαιφόνους κύνας,
ἅπαντ' ἐρευνῶν †τοῖχον ὡς κυνηγέτης†
βάλλων ἀράσσων. τοιάδε σπεύδων χάριν
πέπονθα τὴν σὴν πολέμιόν τε σὸν κτανών,
'Αγάμεμνον. ὡς δὲ μὴ μακροὺς τείνω λόγους,
εἴ τις γυναῖκας τῶν πρὶν εἴρηκεν κακῶς
ἢ νῦν λέγων ἔστιν τις ἢ μέλλει λέγειν,
ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν ἐγὼ φράσω·
γένος γὰρ οὔτε πόντος οὔτε γῆ τρέφει
τοιόνδ'· ὁ δ' αἰεὶ ξυντυχὼν ἐπίσταται.

Χο. μηδὲν θρασύνου μηδὲ τοῖς σαυτοῦ κακοῖς
τὸ θῆλυ συνθεὶς ὧδε πᾶν μέμψῃ γένος.
[πολλαὶ γὰρ ἡμῶν, αἱ μέν εἰσ' ἐπίφθονοι,
αἱ δ' εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν.]

Εκ. 'Αγάμεμνον, ἀνθρώποισιν οὐκ ἐχρῆν ποτε
τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον·
ἀλλ', εἴτε χρήστ' ἔδρασε, χρήστ' ἔδει λέγειν,
εἴτ' αὖ πονηρά, τοὺς λόγους εἶναι σαθρούς,
καὶ μὴ δύνασθαι τἄδικ' εὖ λέγειν ποτέ.
σοφοὶ μὲν οὖν εἰσ' οἱ τάδ' ἠκριβωκότες,
ἀλλ' οὐ δύνανται διὰ τέλους εἶναι σοφοί,
κακῶς δ' ἀπώλοντ'· οὔτις ἐξήλυξέ πω.
καί μοι τὸ μὲν σὸν ὧδε φροιμίοις ἔχει·

1172 ἐν δὲ Herwerden 1174 cruces apposuit Verrall : totum v. del. Prinz 1176 τε] τὸν L (coniecerat Nauck) 1178 ὅστις Stob. 73. 9 1179 τίς ἐστιν A λέγει τις ἢ πάλιν Stob. 1180 συντιθεὶς Stob. (et Byzantini) 1182 τοσόνδ' B : τὸ σὸν δ' M : corr. M^2 *b* αἰεὶ] γρ. αὐταῖς Σ M 1183 μηδὲ A P *l*: μήτε rell. σαυτοῦ A B P V^2 : αὐτοῦ rell. 1184 μέμφῃ V^2 B^2 : μέμφου P : rasura in L (μέμψῃ *l*) 1185, 1186 del. Dindorf. αἱ μὲν om. M : rell. consentiunt codd. Σ et Stob. 69. 16 (οὐκ pro εἰσ' Beck : πεφύρμεθα pro πεφύκαμεν Verrall) 1188 γλῶτταν L P 1190 εἰ δ' L 1193 δύναιντ' ἂν Byzantini 1194 sic P et gnomolog. Venetum Hensii : ἀπώλοντο κοὔτις rell. 1195 ὧδε Byzantini : ὧδ' ἐν codd.

πρὸς τόνδε δ' εἶμι καὶ λόγοις ἀμείψομαι·
ὃς φῂς Ἀχαιῶν πόνον ἀπαλλάσσων διπλοῦν
Ἀγαμέμνονός θ' ἕκατι παῖδ' ἐμὸν κτανεῖν.
ἀλλ', ὦ κάκιστε, πρῶτον οὔποτ' ἂν φίλον
τὸ βάρβαρον γένοιτ' ἂν Ἕλλησιν γένος
οὐδ' ἂν δύναιτο. τίνα δὲ καὶ σπεύδων χάριν
πρόθυμος ἦσθα; πότερα κηδεύσων τινὰ
ἢ συγγενὴς ὤν, ἢ τίν' αἰτίαν ἔχων;
ἢ σῆς ἔμελλον γῆς τεμεῖν βλαστήματα
πλεύσαντες αὖθις; τίνα δοκεῖς πείσειν τάδε;
ὁ χρυσός, εἰ βούλοιο τἀληθῆ λέγειν,
ἔκτεινε τὸν ἐμὸν παῖδα, καὶ κέρδη τὰ σά.
ἐπεὶ δίδαξον τοῦτο· πῶς, ὅτ' εὐτύχει
Τροία, πέριξ δὲ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν,
ἔζη τε Πρίαμος Ἕκτορός τ' ἤνθει δόρυ,
τί δ' οὐ τότ', εἴπερ τῷδ' ἐβουλήθης χάριν
θέσθαι, τρέφων τὸν παῖδα κἀν δόμοις ἔχων
ἔκτεινας ἢ ζῶντ' ἦλθες Ἀργείοις ἄγων;
ἀλλ' ἡνίχ' ἡμεῖς οὐκέτ' ἐσμὲν ἐν φάει—
καπνῷ δ' ἐσήμην' ἄστυ—πολεμίων ὕπο,
ξένον κατέκτας σὴν μολόντ' ἐφ' ἑστίαν.
πρὸς τοῖσδε νῦν ἄκουσον, ὡς φανῇς κακός.
χρῆν σ', εἴπερ ἦσθα τοῖς Ἀχαιοῖσιν φίλος,
τὸν χρυσὸν ὃν φῂς οὐ σὸν ἀλλὰ τοῦδ' ἔχειν
δοῦναι φέροντα πενομένοις τε καὶ χρόνον
πολὺν πατρῴας γῆς ἀπεξενωμένοις·
σὺ δ' οὐδὲ νῦν πω σῆς ἀπαλλάξαι χερὸς
τολμᾷς, ἔχων δὲ καρτερεῖς ἔτ' ἐν δόμοις.
καὶ μὴν τρέφων μὲν ὥς σε παῖδ' ἐχρῆν τρέφειν

1197 ὃς] ὧς M B[2] (corr. M[2]) : πῶς P V[2] *b* φὴς vel φῂς codd. et Σ : φήσ' V[2] γρ. φόνον Σ M 1201 οὔτ' codd. : corr. Dindorf καὶ om. L 1209 εἴχετο M : εἶχε τὴν M[2] L πτόλιν A (et O F?) : πόλιν rell. 1211 δ' οὐ = δὴ οὐ, puto : τί οὐ Wecklein 1212 τὸν om. L 1214 ἐσμὲν M V : ἦμεν A B : εἶμεν L P 1214, 1215 paragraphos inseruit Marchant (non Σ) καπνὸς Canter 1217 φανῇ A 1220 τε] τότε M

σώσας τε τὸν ἐμόν, εἶχες ἂν καλὸν κλέος·
ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ ἁγαθοὶ σαφέστατοι
φίλοι· τὰ χρηστὰ δ' αὔθ' ἕκαστ' ἔχει φίλους.
εἰ δ' ἐσπάνιζες χρημάτων, ὁ δ' εὐτύχει,
θησαυρὸς ἄν σοι παῖς ὑπῆρχ' οὑμὸς μέγας·
νῦν δ' οὔτ' ἐκεῖνον ἄνδρ' ἔχεις σαυτῷ φίλον,
χρυσοῦ τ' ὄνησις οἴχεται παῖδές τε σοί,
αὐτός τε πράσσεις ὧδε. σοὶ δ' ἐγὼ λέγω,
'Αγάμεμνον, εἰ τῷδ' ἀρκέσεις, κακὸς φανῇ·
οὔτ' εὐσεβῆ γὰρ οὔτε πιστὸν οἷς ἐχρῆν,
οὐχ ὅσιον, οὐ δίκαιον εὖ δράσεις ξένον·
αὐτὸν δὲ χαίρειν τοῖς κακοῖς σὲ φήσομεν
τοιοῦτον ὄντα . . . δεσπότας δ' οὐ λοιδορῶ.
Χο. φεῦ φεῦ· βροτοῖσιν ὡς τὰ χρηστὰ πράγματα
χρηστῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' ἀεὶ λόγων.
Αγ. ἀχθεινὰ μέν μοι τἀλλότρια κρίνειν κακά,
ὅμως δ' ἀνάγκη· καὶ γὰρ αἰσχύνην φέρει,
πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντ' ἀπώσασθαι τόδε.
ἐμοὶ δ', ἵν' εἰδῇς, οὔτ' ἐμὴν δοκεῖς χάριν
οὔτ' οὖν 'Αχαιῶν ἄνδρ' ἀποκτεῖναι ξένον,
ἀλλ' ὡς ἔχῃς τὸν χρυσὸν ἐν δόμοισι σοῖς.
λέγεις δὲ σαυτῷ πρόσφορ' ἐν κακοῖσιν ὤν.
τάχ' οὖν παρ' ὑμῖν ῥᾴδιον ξενοκτονεῖν·
ἡμῖν δέ γ' αἰσχρὸν τοῖσιν Ἕλλησιν τόδε.
πῶς οὖν σε κρίνας μὴ ἀδικεῖν φύγω ψόγον;
οὐκ ἂν δυναίμην. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ μὴ καλὰ
πράσσειν ἐτόλμας, τλῆθι καὶ τὰ μὴ φίλα.
Πλ. οἴμοι, γυναικός, ὡς ἔοιχ', ἡσσώμενος
δούλης ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην.
Αγ. οὔκουν δικαίως, εἴπερ εἰργάσω κακά;

1226 οἱ 'γαθοὶ L : οἱ ἀγαθοὶ rell. σαφέστεροι L 1227 αὐθ-έκαστ' V L 1244 οὖν om. L 1245 ἔχεις M V P (corr. M² *vp*) : ἔχοις *l* 1254 Hecubae tribuit P, fortasse recte εἴργασται Schol. rec. Hom. Il. xiii. 153 (εἴργασαι Porson) κακά] τάδε L O et Schol. Hom.

Πλ. οἴμοι τέκνων τῶνδ' ὀμμάτων τ' ἐμῶν, τάλας.
Εκ. ἀλγεῖς· τί δ'; ἢ 'μὲ παιδὸς οὐκ ἀλγεῖν δοκεῖς;
Πλ. χαίρεις ὑβρίζουσ' εἰς ἔμ', ὦ πανοῦργε σύ;
Εκ. οὐ γάρ με χαίρειν χρή σε τιμωρουμένην;
Πλ. ἀλλ' οὐ τάχ', ἡνίκ' ἄν σε ποντία νοτὶς —
Εκ. μῶν ναυστολήσῃ γῆς ὅρους Ἑλληνίδος;
Πλ. κρύψῃ μὲν οὖν πεσοῦσαν ἐκ καρχησίων.
Εκ. πρὸς τοῦ βιαίων τυγχάνουσαν ἁλμάτων;
Πλ. αὐτὴ πρὸς ἱστὸν ναὸς ἀμβήσῃ ποδί.
Εκ. ὑποπτέροις νώτοισιν ἢ ποίῳ τρόπῳ;
Πλ. κύων γενήσῃ πύρσ' ἔχουσα δέργματα.
Εκ. πῶς δ' οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάστασιν;
Πλ. ὁ Θρῃξὶ μάντις εἶπε Διόνυσος τάδε.
Εκ. σοὶ δ' οὐκ ἔχρησεν οὐδὲν ὧν ἔχεις κακῶν;
Πλ. οὐ γάρ ποτ' ἂν σύ μ' εἷλες ὧδε σὺν δόλῳ.
Εκ. θανοῦσα δ' ἢ ζῶσ' ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον;
Πλ. θανοῦσα· τύμβῳ δ' ὄνομα σῷ κεκλήσεται . . .
Εκ. μορφῆς ἐπῳδόν, ἢ τί, τῆς ἐμῆς ἐρεῖς;
Πλ. κυνὸς ταλαίνης σῆμα, ναυτίλοις τέκμαρ.
Εκ. οὐδὲν μέλει μοι σοῦ γέ μοι δόντος δίκην.
Πλ. καὶ σήν γ' ἀνάγκη παῖδα Κασάνδραν θανεῖν.
Εκ. ἀπέπτυσ'· αὐτῷ ταῦτα σοὶ δίδωμ' ἔχειν.
Πλ. κτενεῖ νιν ἡ τοῦδ' ἄλοχος, οἰκουρὸς πικρά.
Εκ. μήπω μανείη Τυνδαρὶς τοσόνδε παῖς.
Πλ. καὐτόν γε τοῦτον, πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω.
Αγ. οὗτος σύ, μαίνῃ καὶ κακῶν ἐρᾷς τυχεῖν;
Πλ. κτεῖν', ὡς ἐν Ἄργει φόνια λουτρά σ' ἀμμένει.

1255 τῶνδ'] τῶν τ' V O   τ'] om. L V O   1256 τί δέ με codd. (δαί B² P) : corr. Bothe   1257 χαίροις A   1258 χρῆν M B V O   1263 νηὸς L P (νεὼς M²)   ἀμβήσῃ L P B: ἐμβήσῃ rell. B²   1265 πῦρ M, corr. M²   1266 δ' om. L   1267 ὁ Θρῇξ ὁ μάντις A   1270 suspectus   πότμον Musgrave : λόγον Prinz (βίον Σ)   1271 σῷ A B L : σὸν M V P O   1272 ἐπώνυμόν τι Nauck   1273 Κυνός, τάλαινα, Σῆμα Verrall   1275 γ'] δ' Kirchhoff   1279 γε L : δὲ V : σε M A B P O F, fortasse recte : at tum v. 1278 Agamemnonis erit. De Σ non liquet   1280 Hecubae trib. A B : corr. A¹ B¹   1281 ἐν om. L   ἀμμένει l : ἀναμένει codd. (ἀναμενεῖ M)

Αγ. οὐχ ἕλξετ' αὐτόν, δμῶες, ἐκποδὼν βίᾳ;
Πλ. ἀλγεῖς ἀκούων; Αγ. οὐκ ἐφέξετε στόμα;
Πλ. ἐγκλῄετ'· εἴρηται γάρ. Αγ. οὐχ ὅσον τάχος
νήσων ἐρήμων αὐτὸν ἐκβαλεῖτέ που,
ἐπείπερ οὕτω καὶ λίαν θρασυστομεῖ;
Ἑκάβη, σὺ δ', ὦ τάλαινα, διπτύχους νεκροὺς
στείχουσα θάπτε· δεσποτῶν δ' ὑμᾶς χρεὼν
σκηναῖς πελάζειν, Τρῳάδες· καὶ γὰρ πνοὰς
πρὸς οἶκον ἤδη τάσδε πομπίμους ὁρῶ.
εὖ δ' ἐς πάτραν πλεύσαιμεν, εὖ δὲ τὰν δόμοις
ἔχοντ' ἴδοιμεν τῶνδ' ἀφειμένοι πόνων.

Χο. ἴτε πρὸς λιμένας σκηνάς τε, φίλαι,
τῶν δεσποσύνων πειρασόμεναι
μόχθων· στερρὰ γὰρ ἀνάγκη.

1284 ἐγκλείετ' codd.: γρ. πιέζετε Σ 1285 ποι V: corr. *v* In subscriptione τέλος ἑκάβης M V: τέλος εὐριπίδου ἑκάβης A B L

DATE DUE

AUG 01 2008

UNIVERSITY PRODUCTS, INC. #859-5503

BOSTON COLLEGE
3 9031 01408638 3